BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
ROMANORUM PONTIFICUM
AMPLISSIMA COLLECTIO

CUI ACCESSERE PONTIFICUM OMNIUM

VITÆ, NOTÆ, ET INDICES OPPORTUNI

TOMUS SEXTUS
PARS QUARTA

CONTINENS QUATUOR PRIMOS ANNOS PONTIFICATUS

ALEXANDRI SEPTIMI

SCILICET AB ANNO MDCLV. USQUE AD ANNUM MDCLIX.

ROMÆ MDCCLXI.

TYPIS, ET SUMPTIBUS HIERONYMI MAINARDI

IN PLATEA AGONALI AD VICUM CUCCAGNÆ.

EMINENTISSIMO ET REVERENDISSIMO PRINCIPI

DOMINO FLAVIO

TIT. S. MARIÆ IN PORTICU

S. R. E. DIACONO

CARDINALI CHISIO.

HIERONYMUS MAINARDI FELICITATEM.

QUOD diu mecum, multumque cogitabam de aliquo observantiæ erga Te meæ, meique famulatus argumento Tibi EMINENTISSIME PRINCEPS, consecrando, ut benigni, quo

me ſemper inſpexiſti, luminis, & beneficiorum, quæ in me plurima congeſſiſti, gratam aliquam ſignificationem exhiberem, hodierna die mihi oblatum eſſe quam maxime lætor. Publicam namque in lucem cum prodeat Volumen alterum Apoſtolicarum Conſtitutionum, Decretorumque, quæ vel ad Eccleſiaſticam firmandam libertatem, ſervandaque Sedis Apoſtolicæ Jura, vel ad Chriſtianæ Religionis incrementa, & candorem Evangelicæ Doctrinæ procurandum, vel ad collapſam in Ordinibus Eccleſiaſticis reſtituendam diſciplinam, vel demum ad Literarum, Scientiarumque bonum ALEXANDER VII. ex præclariſſima Tua CHISIORUM Familia rectiſſime ſanxit; Iſtud tibi præ cæteris nuncupandum eſſe intelligebam, Teque Mæcenatem Ampliſſimum deligendum, qui Tuo quodam jure hoc veluti munus Tibi vindicas. Movit etiam me plurimum eximia Tua illa virtus, qua

totus

totus es, ut Gentis Tuæ memoriæ, & Avorum monumentis illuſtribus ſplendidiſſima etiam Tua merita adjungas, in agendo prudentiam, in conſulendo ſagacitatem, in rerum admiſtratione ſanctitatem, fidem. Perſpecta fuerunt hæc omnia æquiſsimo meritorum æſtimatori BENEDICTO XIV. dum Tua uſus eſt opera, Teque unum deſtinavit, ut advenienti Neapolim Mariæ Amaliæ Siciliarum Reginæ in omnibus officiis tuis preſto eſſes: dum Te Apoſtolici Ærarii Judicem ab univerſis cauſis in ipſo ætatis flore delegit: dum Te demum in Ampliſſimum Purpuratorum Patrum Collegium cooptavit. Qualis, quantuſque fueris in his muneribus obeundis, quam cumulatiſsime optimam de Te exequaveris omnium expectationem, quam cito demum Ampliſsimi Ordinis menſuram impleveris libenter hic oratione complecterer, niſi ex animi Tui moderatione vetarer, & de his, quæ

jam

jam ſunt in ore , & ſermone ſapientum omnium , conticeſcere ſatius ducerem , quam pauca dicere , eaque non apte, minuſque accomodate. Hæc ſunt, CARDINALIS AMPLISSIME, quæ conſilium , voluntatemque meam declarant , cur Volumen hoc Te unum ſpectarit . Qualecumque hoc ſit grati mei animi ſignificationis argumentum paterna Te id ſuſcepturum benignitate, meque Tuis etiam muniturum Auſpiciis confido .

INDEX
RUBRICARUM BULLARUM
ET PRIVILEGIORUM OMNIUM
Quæ in hac Tomi Sexti Parte Quarta continentur,

Quæ hoc Indicæ ☞ designantur, erant in Editione Cherubini.

Facul-

Index Rubricarum.

Facul-

Index Rubricarum.

Suppref-

Con-

De-

Ne

Pro-

sic

IN-

INDEX
INITIALIS BULLARUM
HUJUS VOLUMINIS

In

IMPRIMATUR

Si videbitur Rmo Patri Sacri Palatii Apost. Magistro.

D. Jord. Arch. Nicomediæ Vicesg.

IMPRIMATUR

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ordinis Prædicatorum Sac. Palatii Apost. Magist.

CONSTITUTIONES ALEXANDRI VII. PAPÆ CCXXXIX.

ANNO CHRISTI MDCLV.

ALEXANDER VII. Senensis, Fabius antea dictus, Flavii Chisii Filius, S. R. E. Presbyter Card. tit. S. Mariæ de Populo, Romæ die 7. Aprilis Anno Domini 1655. Summus Pontifex pronunciatus, & die 18. ejusdem mensis, & anni coronatus. Creavit Cardinales 38. Obiit 22. Maii 1667., & in Basilica Principis Apostolorum sepultus est. Vacavit Sedes die 29.

I.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti S. Congreg. Rituum, quo declaratur Parochos, & Clerum secularem Cathedralium, & Parochialium Regnorum Castellæ, & Legionis posse ingredi Ecclesias regularium cum Cruce in associatione cadaverum tumulandorum in dictis Ecclesiis, nullam tamen ibi peragere functionem circa cadavera.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Alias a Ven. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis, sub die 20. Junii 1654. emanavit Decretum, tenoris sequentis, videlicet: Pro parte Capitulorum Cathedralium, & Parochialium Regnorum Castellæ, & Legionis supplicatum fuit apud Sacram Rituum Congregationem declarari. An Parochus defuncti, & Clerus secularis in associatione cadaverum defunctorum possint ingredi Ecclesias regularium, in quibus præfata cadavera tumulari debent etiam cum Cruce usque ad locum, in quo cadaver collocatur. Et eadem Sac. Rituum Congregatio respondit: Posse Parochos supradictos, & Clerum secularem ingredi Ecclesias cum Cruce, nullam tamen ibi peragere functionem circa cadavera: cujus Decreti duplicatum expeditum fuit die 24. Aprilis 1655. Carolus Episcopus Hostiensis Card. Medices. Loco ✠ Sigilli. Franciscus Maria Phoebeus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Confirmat præd. Decretum. §.2. Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit authoritas; idcirco Parochorum, & Cleri prædictorum nomine fuit Nobis humiliter supplicatum, ut Decretum hujusmodi, apostolicæ confirma-

firmationis præsidio roborare de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur Parochorum, & Cleri prædictorum votis hac in re annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausulas appenit.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Maii 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 6. Maii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

II.

Jubilæum universale ad implorandum Divinum auxilium initio sui Pontificatus, pro salutari S. E. C. regimine, & pro pace inter Principes Christianos.

Jubilea hujusmodi indixere Sixt. V. Const. 5. Tom. 4. Par. 4. fol. 132. Greg. XIV. Const. 3. Tom. 5. Par. 4. Urban. VIII. Constit. 50. Tom. 5. Par. 5. fol. 210. & Innoc. X. Constit. 6. Tom. 6. Par. 3. fol. 5.

ALEXANDER PAPA VII.

Universis Christifidelibus ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

UNigenitus Dei Filius D. N. Jesus Christus cujus inscrutabili providentia statu universa, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio manifestavit cum humilitatem nostram ad regimen universalis Ecclesiæ pretiosissimo suo sanguine acquisitæ nullo meritorum nostrorum suffragio vocavit, Nobisque Vicarium ejus in terris potestatem demandavit. Qua in re sicuti divinæ voluntati obsequentes imposito jugo collum humiliter supposuimus, ita dum suscepti oneris gravitatem, & luctuosum Reipublicæ Christianæ assiduis bellorum motibus tot per annos agitatæ statum attente contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis curarum moli succumbat virium nostrarum imbecillitas. Et quamvis in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se infirmari non patitur, spem nostram collocantes omnem pro salute commissi Nobis è Cœlo Gregis laborem alacriter subire parati simus, nihilque quod ad Pastoralis officii partes spectat, prætermittimus, ut sedatis inter Principales Orthodoxos dissensionibus, amissa pax Orbi Christiano restituatur; attamen quia vani sunt humani conatus, nisi gratiæ cœlestis ope adjuventur, ad vestrum omnium, quibus nostra impendenda est sollicitudo, orationes ex more Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum confugere decrevimus, ut exoratus communibus precibus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, non sunt fortitudinem, & robur multiplicat, confortet Nos in potentia virtutis suæ, & optatæ cumulet lætitia tranquillitatis.

Omnes Christifideles, ad infrascripta hortatur.

§.1. Hoc autem, ut fructuosius fiat, & majori cum spiritus ardore peragatur, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus proferre, & erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in alma Urbe nostra, quam extra ubilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, & per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare dignetur; Nobis vero copiosum suæ gratiæ spiritum largiatur, quo instructi cuncta consilia, & actiones nostras ad Nominis ejus gloriam, fideliumque, & animæ nostræ salutem dirigere valeamus.

Preces, & opera pietatis præscribit.

§.2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, & ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in alma Urbe præfata degentibus, qui Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spa-

ſpatio duarum proximarum hebdomadarũ ſemel ſaltem viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius, ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtię Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die infra eamdem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint.

Exteris providet.

§.3. Cæteris vero extra Urbem præfatam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi alteram ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die infra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilęi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem præfatam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Necnon iter agentibus, & navigantibus.

§.4. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel Majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Regularibus etiam aliiſque impeditis.

§.5. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque, tam laicis, quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confeſſarium.

§.6. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, tam laicis, quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium, tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, vel Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſt., etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & aliàs per quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum Prędeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant.

Pro abſolutione a cenſuris, & peccatis reſervatis.

§.7. Et inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdẽ confeſſarii arbitrio injungendis.

Et pro commutatione votorum.

§.8. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum transſumpta, aut exempla etiam impreſſa acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Publicari jubilæum præcipit.

§.9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi etiam in foro conſcientiæ: neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Suam mentem declarat.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnon regula noſtra de non conceden-

Contrariis derogat.

cedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in es traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.11. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Maii 1655. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Maii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

III.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nova Commissio septem Episcopis Franciæ super verificatione Epistolarum Pastoralium Ludovici Henrici Archiepiscopi Senonen., ac Nicolai Bellovacen., & Giliberti Convenarum Episcoporum, ac Ordinationis ejusdem Nicolai Episcopi, occasione publicationis Constitutionis Innocentii X., super damnatione quinque propositionum Cornelii Jansenii edita publicatarum.

Ven. Fratribus Archiepiscopis Arelaten., & & Tholosan., ac Episcopis Anicien., Matiscon., Rhedonen., Ambianen., & Suessionen., seu Episcopo Cæsarien. Ven. Fratris Episcopi Suessionen. Coadjutori.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Refert commissiones eisdem Episcopis ab Innocentio X. datas, ut super citata epistola illiusque editione informationem caperent.

§.1. ALiàs cum ad aures fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri pervenisset, quod in actu publicationis in Diœcesi Senonen. Constitutionis per eum pridie kalendas Junii, tunc proximè præteriti editæ, qua quinque Propositiones occasione libri impressi, cui titulus, Augustinus Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis excitatas in eadem Constitutione expressas damnavit sub pœnis, & censuris contra Hæreticos, & eorum fautores in jure expressis, Ven. Frater Ludovicus Henricus de Gondrin. Archiepiscopus Senonen. quamdam Epistolam Pastoralem idiomate Gallico, quæ incipit: Lovys Henry de Gondrin. par la grace de Dieu Archevesque de Seus Primat des Gaules, & de Germanie a nostres freres les Doyens ruraux &c. sub dat. 23. Septembris etiam tunc proxime præteriti impressam Senonis apud Ludovicum Prussurot adidisset, & typis vulgavisset, seu edi, & typis vulgari fecisset, in qua scandalosa, temeraria, schismatica, & hæresim redolentia continebantur: Ipse Innocentius Prædecessor ea propter de ea re diligentem informationem sumi volens, motu proprio, & ex certa scientia sua fraternitatibus vestris fratres Archiepiscope Arelaten., ac Episcope tunc Conseran. nunc Archiepiscope Tholosan., nec non Episcopi Anicien., & Matisconen. commisit, & mandavit, ut quamprimum ejus in simili forma Brevis Litteræ super commissione, & mandato hujusmodi emanatæ vobis redditæ fuissent, Vos, aut saltem duo ex vobis tanquam specialiter ad hoc a dicto Innocentio Prædecessore delegati super Epistola hujusmodi, & an illa ab eodem Ludovico Henrico Archiepiscopo, seu ejus jussu edita, & vulgata fuisset, diligentem Informationem omni meliori, & opportuniori, qui vobis videretur modo, & via caperetis, ac informationem desuper captam in scriptum authenticum redigi curaretis, & ad ipsum Innocentium Prædecessorem transmitteretis, ut quod hoc in negotio ad Dei gloriam, Fidei Catholicæ decus, suumque, & Sedis Apostolicæ honorem statuendum foret, matura consideratione adhibita decerneret.

Prædictisque Episcopis alii duo adjunxerat.

§.2. Et subinde quoniam ob locorum, in quibus Vos Ven. Fratres Arelaten., & Tholosan. Archiepiscopi, ac Anicien., & Matisconen. Episcopi residetis distantiam, non licuisset vobis eatenus in numero per ipsum Innocentium Prædecessorem in dictis ejus literis præscripto, convenire pro exequenda ejusdem Innocentii Prædecessoris Commissione prædicta: Idcirco quo facilior redderetur, & ne ulterius retardaretur prædictæ Commissionis executio, dictus Innocentius Prædecessor decrevit (firma in cæteris remanente præfatarum ejus literarum dispositione) prænominatis quatuor Delegatis tres alios videlicet Vos Fratres Episcopi Rhedonen., Ambianen., & Suessionen., aut in tui locum Fratrer Episcope Suessionen., Te Frater Episcope Cæsarien., Coadjutor ejusdem Episcopi Suessionen. adjungere.

Prohibuerat ne in minori numero quam duo, procederent.

§.3. Quocirca vobis, septem Fratres Archiepiscopi, & Episcopi dictus Innocentius Prædecessor Apostolica auctoritate commisit, & mandavit, ut Vos conjunctim vel separatim, non tamen in minori numero, quam duo, ad verificationem præ-

præfatæ Epistolæ dicti Ludovici Henrici Archiepiscopi Senonen., & aliorum in dictis ejus literis contentorum procederetis.

Eisdemque alias informationes capiendas committerat.

§.4. Et quia post earumdem literarum expeditionem pervenerat ad prædicti Innocentii Prædecessoris notitiam Venerabiles Fratres Nicolaum Bellovacen. & Gilibertum Convenarum Episcopos publicasse alias Epistolas Pastorales occasione præfatæ Constitutionis Innocentii Prædecessoris contra doctrinam Augustini dicti Corneli Jansenii, quarum illa, quæ erat dicti Nicolai Episcopi, data erat die 12. Novembris anni 1653, una cum quadam Ordinatione sub eadem data, altera vero prędicti Giliberti Episcopi data erat die 10. Octobris ejusdem anni 1653. Vobis itidem ipse Innocentius Prædecessor commisit, & mandavit, ut servata forma supra præscripta etiam ad ambarum harum Epistolarum, & prædictæ Ordinationis verificationem iisdem modis, & terminis, qui in prædictis litteris quoad verificationem Epistolæ Pastoralis dicti Ludovici Henrici Archiepiscopi Senonen. præscripti sunt, procederetis, & aliàs prout in binis ejusdem Innocentii Prædecessoris desuper in simili forma brevis unis quidem die 22. Decembris 1653. alteris vero die 26. Octobris 1654. expeditis Literis, quarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & verbatim insertis haberi volumus uberius continetur.

Prædictas commissionum literas servari mandat Pontifex.

§.5. Cum autem sicut Nobis innotuit, eadem Innocentii Prædecessoris literæ nondum fuerint effectum sortitæ; Nos illas executioni demandari volentes, vobis septem Fratres Archiepiscopi, & Episcopi per præsentes Apostolica auctoritate committimus, & mandamus, ut vos conjunctim vel separatim, non tamen in minori numero quam duo ad verificationem Epistolæ dicti Ludovici Henrici Archiepiscopi Senonen., & aliorum in primodictis literis contentorum, necnon dictarum Epistolarum Pastoralium per eosdem Nicolaum Bellovacen., & Gilibertum Convenarum Episcopos, ut præmittitur publicatarum, ac Ordinationis præfatæ ejusdem Nicolai Episcopi Bellovacen., servata forma in binis dicti Innocentii Prædecessoris literis hujusmodi præscripta, iisdem modis, & terminis, qui in eisdem literis præscripti sunt, procedatis.

Obstantia tollit.

§.6. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Innocentius Prædecessor in dictis binis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Maii 1655. An.I.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Maii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

IV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Committitur Archiepiscopo Panormitan., ut interponat auctoritatem Sanct. Suæ obligationi factæ anno 1648. in Comitiis trium Statuum Regni Siciliæ de solvendo, & forsan. solutioni jam factæ per Clerum dicti Regni, Regi Catholico de certis pecuniarum summis Donativo Ordinario nuncupat.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum dilecti filii tres Hominum Status, seu tria brachia Ecclesiasticum, Militare, & Demaniale nuncupata Regni Siciliæ ultra Pharum, cujus ipse Philippus etiam Rex existit, quibusdam rationabilibus de causis eorum animos moventibus de mense Octobris 1648. de offerendo eidem Philippo Regi, ac dicti Regni Pro regi tunc existenti certas pecuniarum summas donativum Ordinarium nuncupatas sub certis terminis, modoque, & forma exigen. inter se tractaverint, ipsique Status obtulerint, ac respective prorogaverint, eidem Regi subsidium Ordinarium hujusmodi, scilicet scuta quadringenta quinquaginta millia solvenda unica vice infra novem annos inchoandos a fine aliorum novem annorum ad quos simile subsidium aliàs concessum, sive prorogatum cum hujus Sanctæ Sedis licentia, seu approbatione fuit, ad rationem quinquaginta millium quolibet anno pro manutentione sex Triremium ad defensionem ipsius Regni. Alia scuta centum quinquaginta millia solvenda spatio trium annorum a Kalendis Septembris ejusdem anni 1648. incipiendorum ad rationem quinquaginta millium quolibet anno pro defensione, & manutentione dicti Regni. Alia scuta quinquaginta millia infra prædictum triennium solvenda pro muniendis Civitatibus, & Terris dicti Regni. Alia viginti quatuor millia scuta pro constructione, & reparatione Pontium ejusdem Regni solvenda infra idem triennium. Alia viginti mil. scuta de duodecim tarenis pro quolibet scuto infra triennium solvenda pro restauratione Palatiorum Regiorum prædictæ Insulæ. Alia decem millia scuta pro restauratione, & custodia Turrium in eodem littore maris existentium. Et alios bis mille quingentos ducatos monetæ Hispaniarum annuatim dicto triennio, & sic in totum septem mille, & quingentos ducatos monetæ hujusmodi pro solvendis affictibus Domorum, quas in Oppido Matriti inhabitant Ministri Consilii Italiæ, necnon quinque millia Florenorum monetæ Siculæ pro una vice quando celebratur Parlamentum generale pro expensis aliquorum Ministrorum, qui assistunt, & navant operam in directione, & dispositione ejusdem Parlamenti solvenda; Ven. quoque Fratres Archiepiscopi, Episcopi, ac tunc existens Archimandrita, & aliæ

& aliæ Ecclesiasticæ personæ dicti Regni certam ratam non excedentem sextam partem solvendorum, ut præmittitur sponte sua in eisdem Comitiis, accedente tamen ad hoc nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito persolvere obtulerunt, & forsan. etiam persolverunt.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ex eo præsertim quod per Lateranense Consilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub certis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis Ecclesiasticis etiam sponte offeren. aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, dictus Philippus Rex, ac ejus Regni illius Ministri, necnon Prorex ejusdem Regni dubitent ratam prædictam ante obtentum beneplacitum Apostolicum recipiendo, censuras, & pœnas hujusmodi incurrere, & forsan incurrisse, Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit pro suo, & dictorum Ministrorum, ac Proregis præfatorum conscientiæ quiete quatenus præmissis nostram, & hujus S. Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Auctoritatem suam pro exequutione interponit Pont.

§.3. Nos igitur Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & præsertim fel. rec. Gregorii XIII., Sixti V., Gregorii XIV., Clementis VIII., Pauli etiam V., Greg. XV., Urbani etiam VIII., & Innocent. X. vestigiis in hac re inhærentes, hujusmodi supplicationibus inclinati fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi per legitimas probationes de expresso majoris partis Cleri, seu Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum Ecclesiasticarum personarum secularium, & cujusvis ordinis Regularium dicti Regni consensu, & quod reliqui, vel reliquæ personæ non consentientes vocati, & vocatæ fuerint, oblationi, & promissioni, necnon solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, & alias personas Ecclesiasticas factis pro hac vice tantum nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem vigore præsentium interponas, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas hujusmodi, etiamsi sint de illis, quæ pro minori Cleri parte præmissis non consenserint, ad ea tamen vocati, & vocatæ fuerit, ad solutionem eorum ratæ opportunis juris, & facti remediis cogas, & compellas; Et nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & Archimandritæ, aliisque Ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præmittitur, oblatam, & promissam persolvere, ac dictus Philippus Rex, & ejus Ministri, dictusque Prorex eam petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite valeant, auctoritate nostra concedas, & indulgeas, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, aliasque personas Ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, & solverint, necnon eumdem Philippum Regem, ejusque Ministros, & Proregem prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis eadem auctoritate absolvas, & absolutos fore censeas, & declares; Et quod omnes, & singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum, vel in partem reservati existunt cujuscumque dignitatis vel conditionis sint (exceptis tamen S.R.E. Cardinalibus) ad hujusmodi ratæ solutionem in omnibus, & per omnia perinde acsi nominatim ratam eamdem se soluturos obtulissent, clausulis, & decretis in Literis Apostolicis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi etiam consistorialiter appositis, & quod dictæ Pensiones ab omni decima, subsidio charitativo, & quovis alio onere tam ordinario, quam extraordinario quavis auctoritate etiam pro expeditione tam offensiva, quam defensiva contra Turcas, & alios Infideles, & Reipublicæ Cristianæ hostes ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa a Romano Pontifice pro tempore existente etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplatione, & intuitu etiam motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ sint nequaquam obstan. teneantur, & efficaciter obstricti sint, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandritæ, aliæque personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica annuis pensionibus Apostolica auctoritate assignatis gravata, & onerata sunt, ratam pensionariorum suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sunt reservati solvere, & illud quod pro ipsis Pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante persolverint, sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & pœnas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus., immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, necnon literis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus etiam in forma Cameræ, etiam cum juramento, ac censurarum, & mandati executivi susceptione, vel alias desuper factis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis

veatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales etiam mentionem specialem importantes eis derogatum esse non censeatur aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, & hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Excipiuntur ab hac solutione pauperes ecclesiastici.

§.4. Cæterum volentes providere, ne pauperes Ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, Te hortamur attente, ac in virtute sanctæ obedientiæ tibi mandamus quatenus pauperes Ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum etiam usque ad valorem decem unciarum scuta viginti quinque monetæ illius Regni constituen. inclusive habent, ad contributionem prædictam per quoscumque quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittas.

Exactio prædicta per Ecclesiasticos deputatos facienda.

§.5. Volumus autem, quod exactio pecuniarum hujusmodi ab Ecclesiasticis per personas Ecclesiasticas a dicto Philippo Rege, seu Prorege prædicto nominandas, & per Te deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis, quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerint, in pœnas, & censuras incurrant,

In contravenientes censuræ.

perinde, acsi præsentes literæ non emanassent, quodque etiam præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 25. Maii 1655. An.I.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoria die 25. Maii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Donativum Ordinarium Regni Siciliæ anni 1655. pro Rege Catholico.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan. Alexander Papa VII. &c. Exponi Nobis nuper fecit &c. *Vid. residuum ut supr.* Datum Romæ apud S. Mariam Mariam sub Annulo Piscatoris die 21. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Donativum Ordinarium Regi Siciliæ anni 1654. pro Rege Catholico.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan. Alexander Papa VII. &c. Exponi Nobis nuper fecit &c. *ut supr.* sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1655. Anno I.

Donativum Ordinarium Regni Siciliæ anni 1658. pro Rege Catholico cum absolutione.

Ven. Fratri Archiepiscopo Montis Regalis. Alexander Papa VII. &c. Exponi Nobis nuper fecit &c. *ut supr.* sub datum die 6. Decembris 1658. Anno IV.

Donativum Ordinarium Regni Siciliæ pro Rege Catholico, cum conditione, quod duæ perpetuæ pensiones annuæ una 2200 super Cathanien., & altera 1800. scut. monetæ Siciliæ super Mazarien. mensis Episcopalibus ad favorem operis pii in Basilica S. Mariæ Majoris de Urbe a dicto Rege fundati reservatæ excipiant., ab onere hujusmodi donativi.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan. Alexander Papa VII. Exponi Nobis &c. sub datum die 4. Sept. 1662. An.VIII.

Donativum Ordinarium Regni Siciliæ pro Rege Catholico.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan. Alexander Papa VII. Exponi &c. sub dat. die 8. Aprilis 1665. Anno X.

V.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decr. Congr. Episcoporum, & Regularium, quo declaratur Concionatoribus, & Confessariis Regum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Provinciæ Aquitaniæ antiquioris, nullum jus fuisse quæsitum per Breve Urbani Octavi, quo abrogata fuerunt privilegia personalia Fratribus dicti Ordinis concessa, exceptis Imperatoris, & Regum Confessariis, & Concionatoribus, sed tantum ea privilegia præservata, quæ vigore Constitutionum Ordinis, vel Indultorum Apostolicorum, aut Cardinalis Protectoris eis antea competerent.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Minister Provincialis Provinciæ Aquitaniæ antiquioris Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum alias a felicis recordationis Urbano Papa Octavo Prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die 23. Julii 1639. expeditas Literas omnia privilegia personalia quibusvis Fratribus Ordinis prædicti, exceptis Imperatoris, ac Regum Confessariis, & Concionatoribus tam a Romanis Pontificibus, quam a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinale ejusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectore concessa abrogata fuissent; orta postmodum contentione, an virtute talis exceptionis competeret prædictis Imperatoris, & Regum Confessariis, & Concionatoribus jus ingrediendi definitorium, in eoque suffragandi, Capitulum Generale dicti Ordinis Romæ de anno 1651. celebratum, ad quod res fuerat delata, decrevit

vit, & statuit prædictos Confessarios, & Prædicatores Patres Provinciæ quoad titulum Paternitatis, & præcedentiam dumtaxat sine jure suffragandi existere si actu exercerent talia munera, non vero si nomine terris. Et quia hoc non obstante nonnulli Fratres Provinciæ prædictæ in Congregatione habita Tolosæ anno proxime elapso sub prætextu, quod essent Concionatores, seu Confessarii charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Definitorium ingredi, in eoque suffragium ferre prætenderint, habito per Exponentem ea super re ad Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negociis Episcoporum, & Regularium præpositos recursu, emanavit ab iisdem Cardinalibus Decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit Concionatoribus, ac Confessariis Regum hujusmodi nullum jus fuisse quæsitum per prænarratum Breve felicis recordationis Urbani Octavi, sed tantum ea privilegia præservata, quæ, vel vigore Constitutionum Ordinis, vel Indultorum Apostolicorum, aut Cardinalis Protectoris eisdem antea competerent. Romæ 30. Aprilis 1655. M. Cardinalis Ginettus. H. Archiep. Petracensis Secret.

Confirmari à Pontifice decretum petitur. §.2. Cum autem ea firmiora sint, quibus Apostolicæ authoritatis robur accedit; idcirco Nobis idem Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut Decretum præinsertum confirmare de benignitate apostolica dignaremur.

Annuit Pontifex. §.3. Nos igitur dictum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Cardinalium prædictorum Decretum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus.

Et observari mandat. §.4. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die 29. Maii 1655. Pontificatus nostri Anno I. *Maii 1655. An.I.*

V I.

Brevis Urbani VIII., quo cavetur, ut Baccalaurei Provinciarum Italiæ Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, Romam Magisterii in Sacra Theologia suscipiendi causa venire, ac inibi in præsentia Cardinalis Protectoris, & Prioris Generalis d. Ordinis examinari debeant, Necnon restitutio Priori Generali ejusdem Ordinis facultatis promovendi dictos Baccalaureos ad Magisterium in iisdem statu, & terminis, in quibus illa ex Constitutionibus Ordinis ei competebat antequam emanaret Breve prædictum. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex gregis Dominici sibi divinitus commissi utilitatibus jugiter invigilans nonnulla a Prædecessoribus suis secundum temporum conditionem consulto facta, si postmodum experientia rerum magistra inutilia potius, & damnosa esse comperiuntur interdum revocat, prout rerum, personarum, & locorum qualitate mature perpensa conspicit in Domino salubriter expedire.

Motiva. §.1. Sane pro parte dilecti filii Marii Venturini Ordinis Fratrum Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis nuper expositum fuit, quod aliàs quondam Theodorus Stratius ejusdem Ordinis tunc Prior Generalis a felic.record. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro ordinari obtinuit, ut quicumque Fratres Provinciarum Italiæ dicti Ordinis in Sacra Theologia Baccalaurei ad Magisterii in eadem Sacra Theologia gradum aspirarent, illum suscipere nequaquam possent, nisi Romæ in præsentia existentium pro tempore Cardinalis apud Sedem Apostolicam Protectoris, & Prioris Generalis Ordinis hujusmodi, examinati fuissent, & alias prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Literis desuper in simili forma brevis expeditis plenius continetur.

Enarrantur incommoda hujus ordinationis. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ex plurium annorum experientia constet ordinationem hujusmodi ob ingentium expensarum, & incommodorum onera, quæ eosdem Baccalaureos in itineribus præmissorum causa ad Urbem accedendi, indeque ad eorum Conventus redeundi ergo peragendis, moraque in eadem Urbe trahenda subire necesse est, aliasque ob causas eidem Ordini summopere dispendiosam, & noxiam existere: Idcirco idem Marius Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos

Annullat Cõstitut. Urbani Prædecessoris

§.4. Nos igitur Fratrum Provinciarum hujusmodi commoditati consulere, eumdemque Marium Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ordinationem prædicti Urbani Prædecessoris, ut Fratres Baccalaurei Provinciarum Italiæ Ordinis prædicti Romam gradus Magisterii in sacra Theologia suscipiendi causa venire, ac inibi in præsentia Cardinalis Protectoris, & Prioris Generalis Ordinis hujusmodi pro tempore existentium examinari debeant, ac confectas desuper Urbani Prædecessoris Literas præfatas Apostolica auctoritate, tenore præsentium, ex nunc in perpetuum revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus: Ac eidem Mario nunc, & pro tempore existenti dicti Ordinis Priori Generali facultatem promovendi ad Magisterii in Sacra Theologia gradum Fratres Baccalaureos Provinciarum præfatarum in iisdem omnino statu, & terminis, in quibus illa Priori Generali ejusdem Ordinis juxta illius Constitutionum a Sede Apostolica approbatarũ dispositionem, antequam literæ Urbani Prædecessoris, ut præmittitur, revocatæ, emanarent, quomodolibet competebat, & non aliter, auctoritate, & tenore prædictis restituimus.

Præsentes validas declarat.

§.5. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac dicto Mario, ejusque Successoribus dicti Ordinis PrioribusGeneralibus, & Fratribus Provinciarum hujusmodi plenissime suffragari, & ab illis, & aliis quibuscumque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cujusvis status, & conditionis fuerint, etiamsi Cardinalatus fulgeant dignitate, inviolabiliter, & inconcusse perpetuo observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris Literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Junii 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

VII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Absolvit Archiepiscopum Cæsaraugustan. a censuris incursis, eo quia obligavit personas Ecclesiasticas ad solutionem gabellarum ante obtentum beneplacitum Apostolicum, illique mandat, ut Communitatem, & homines dictæ Civitatis, illorumque Officiales, & Ministros absolvat a censuris, & pœnis incursis ratione exactionis dictarum gabellarum ab ecclesiasticis ipsius Civitatis, & districtus.

Ven. Fratri Archiepiscopo Cæsaraugustan.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Gabellæ impositæ ab Archiepisc. absque beneplacito Apostolicæ Sedis.

§.1. Nuper tuo, & dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Civitatis Cæsaraugustan. nomine Nobis expositum fuit, quod cum durante peste, quæ eamdem Civitatem, ejusque districtum ab anno 1647. usque ad annum 1653. afflixit, præteritorum, & tunc vigentium in illis partibus bellorum, indeque exorta penuriæ ratione, Civitas prædicta eo inopia redacta foret, ut ei non suppeteret unde necessariis pro amovendo contagio hujusmodi provisionibus, seu æris alieni, ea propter contracti dissolutioni consuleretur, ipsique Communitas, & homines quasdam gabellas super rebus comestibilibus in eam causam impendendas in dicta Civitate, ejusque districtu imponere intenderent, a te petierunt, ut attento, quod laicorum facultates ad præmissa non sufficerent, personas Ecclesiasticas eorumdem Civitatis, & districtus in solutione gabellarum hujusmodi una cum laicis concurrere permitteres. Cumque tu cognita præmissorum veritate, easdem ecclesiasticas personas una cum laicis prædictis in solutione earumdem gabellarum concurrere posse censuisses, & inito a personis per te, ac per Communitatem, & homines prædictos respective deputatis expensarum ex causa ejusdem contagii factarum calculo, illas ad summam centum, & quinquaginta sex millium, ac octingentarum, & quatuordecim librarum monetæ illarum partium circiter, quæ totidem scuta monetæ Romanæ constituunt, in totum ascendere compertum fuisset, pro summa hujusmodi collectione, duæ gabellæ super farina, & carne venden., emen. in Civitate, & districtu prædictis impositæ fuerunt, tuque,

tuque, & personas Ecclesiastincas ad solvendum una cum laicis gabellas hujusmodi sine nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito obligasti, & de facto gabellæ prædictæ etiam ab Ecclesiasticis exacta fuerunt.

Absolvit Archiepiscopum, & Civitatem, omnemque Communitatem a pœnis incursis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tu, ac Communitas, & homines prædicti, ut in solutione gabellarum hujusmodi, etiam personæ Ecclesiasticæ licite concurrere possint a Nobis permitti, statuique vestro in præmissis opportune provideri summopere desideretis; Nos te, ac dictos Communitatem, & homines specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, teque, & eorumdem Communitatis, ac hominum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus tui, necnon Communitatis, & hominum prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum consilio, non licuisse tibi ante obtentum beneplacitum prædictum cogere personas Ecclesiasticas contribuere, seu concurrere in solutione gabellarum hujusmodi, & multo minus illas exigere, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominus attento, quod causa propter quam gabellæ prædictæ impositæ fuerunt, etiam proprium commodum Ecclesiasticorum concernit, fraternitati tuæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut constito tibi de narratis, & dummodo ad id cleri eorumdem Civitatis, & districtus in primis, & ante omnia accedat assensus, personas Ecclesiasticas, tam seculares, quam cujusvis Ordinis regulares utriusque sexus Civitatis, & districtus hujusmodi ad solutionem prædictarum gabellarum super farina, & carne, ut præfertur, impositarum, donec, & quousque tanta exinde quantitas pecuniarum conflata fuerit, quæ dissolutioni d. summæ centum, & quinquaginta sex millium, ac octingentorum, & quatuordecim librarum sufficiat, & non ultra, ea lege, ut quidquid ex gabellis hujusmodi percipietur, in solutionem summæ hujusmodi, & non in alios usus omnino impendatur, teneri, & obligatos esse, & fore, auctoritate nostra apost. decernas. Prҫterea te a quibusvis sententiis, censuris, & pœnis ecclesiasticis, quas propter consensum a te impositioni, & exactioni gabellarum prædictarum quoad personas ecclesiasticas hujusmodi absque Sedis Apostolicæ licentia præstitum, seu ex eo quod personas ecclesiasticas prædictas ad solutionem earumdem gabellarum coegeris, quoquomodo incurristi, auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & totaliter liberamus. Ac tibi earumdem præsentium serie itidem committimus, & mandamus, ut Communitatem, & homines prædictos, eorumque Officiales, & Ministros, & eorum singulos, si hoc a te humiliter petierint, a quibusvis excommunicationis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet, ex eo, quod prædictas gabellas super farina, & carne, ut præfertur, impositas etiam ab Ecclesiis, & Ecclesiasticis personis Civitatis, & districtus hujusmodi antequam nostra, & Sedis Apostolicæ licentia desuper accederet, exegerunt, seu exigi fecerunt, respective incursis, imposita ipsis, & eorum singulis arbitrio tuo pœnitentia salutari, & dummodo omne id quod hactenus ex eisdem gabellis exactū fuit in diminutionem summę centumquinquaginta sex millium octingentorum, & quatuordecim librarum hujusmodi integre cedat, eadem auctoritate nostra absolvas, & totaliter liberes, dictasq. pœnas eis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones.

Præsentes litteris confirmat.

§.3. Decernentes præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquā quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Volumus autem, ut statim atque prædicta summa conflata fuerit, personæ Ecclesiasticæ illico ab ulteriori solutione gabellarum hujusmodi cessent, & abstineant, nec ab illis eo nomine quicquam amplius exigi possit sub pœnis a sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis in contrafacientes inflictis eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quodque tu pœnitentiam, quam tibi Sacerdos idoneus propter præmissa imposuerit, omnino adimplere tenearis, alioquin præsentes tibi quoad absolutionem hujusmodi in foro conscientiæ nullatenus suffragentur.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon majoris, & aliarum quarumvis Ecclesiarum, ac Monasteriorum, illorumque Ordinum, necnon aliorum locorum piorum Civitatis, & districtus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Junii 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pis. die 4. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Confir-

VIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Disinembrationum a Prioratu Sancti Ægidii Linguæ Provinciæ Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & novarum Commendarum Erectionũ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem illa, quæ personarum ecclesiasticarum præsertim, quas religionis zelus præclaraque fortitudinis pro tuenda contra Infideles Christiana Religione pericula cuncta aspernentes, aliarumq; virtutum merita exornant, commoditati consulendi, ac bonorum ad regulares militias spectantium statum prospere disponendi, ergo provide facta esse cognoscit, apostolicæ confirmationis præsidio communire.

Expositio. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Procuratores Linguæ Provinciæ Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod aliàs dilecti pariter filii Fratres Linguæ prædictæ a Prioratu Sancti Ægidii ejusdem Linguæ diversa bona redditus annui novem millium librarum monetæ illarum partium disinembraverunt, ac ex iis duas Præceptorias, seu Commendas singulas redditus annui quatuor millium, & quingentarum librarum hujusmodi pro Fratribus dictæ Linguæ erexerunt, necnon duo membra de Lugan, & de Plantet respective nuncupata ab eorum capitibus separarunt, ac ex illis simul unitis unam Præceptoriam, seu Commendam ejusdem Linguæ pariter instituerunt, diversaque alia membra a Præceptoriis, seu Commendis, a quibus pendebant, etiam separarunt, & aliis Præceptoriis, seu Commendis incorporarunt, & nonnullas etiam Præceptorias, seu Commendas Linguæ hujusmodi inter se univerunt; quæ omnia dilecti etiam filii Joannes Paulus Lascaris Castellar Magnus Magister, & Conventus dicti Hospitalis subinde approbarunt, & aliàs prout uberius continetur in deliberatione ejusdem Linguæ, ac decreto dictorum Joannis Pauli Magni Magistri, & Conventus desuper respective emanatis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Frater Joannes Paulus Lascaris Castellar Dei gratia Sacræ Domus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & Militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperum Jesu Christi Custos. Universis, & singulis præsentes nostras literas visuris, lecturis, & audituris salutem. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamur, qualiter infrascripta Bulla extracta * fuere ex libro Bullarum in Cancellaria nostra conservato, in quo similes notari, & registrari solent; Quam quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi jussimus, ut ubique tam in judicio, quam extra eidem plena, & indubitata fides adhibeatur cujus tenor est, qui sequitur, videlicet:

* Sic.

Frater Joannes Paulus Lascaris Castellar Dei gratia Sacræ Domus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & Militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperumque Jesu Christi Custos. Et Nos Conventus Domus ejusdem universis, & singulis præsentes nostras literas visuris, lecturis, & audituris salutem in Domino, & prosperos ad vota successus. Æquum, atque rationi consonum est, ut ea, quæ per Religiosos Fratres nostros pro eorum decore, utilitate, & commodo, ac Commendarum, & jurium Ordinis nostri incremento facta esse dignoscuntur, approbemus, ratificemus, & confirmemus, ut quæ illibata permaneant, suumque debitum sortiantur effectum, nostri muniminis adiicimus firmitatem. Sane Procuratores nostræ Venerandæ Linguæ Provinciæ infra insertam ipsius Venerandæ Linguæ deliberationem super dismembratione, & unione membrorum, bonorum, ac redditunm a Prioratu nostro Sancti Ægidii, & Commendis dictæ Linguæ pro erectione, & institutione Commendarum, seu Præceptoriarum pro cabimentis, & melioramentis status fratrum militum de communi consensu ejusdem Venerandæ Linguæ, nemine dissentiente, editam, Nobis humiliter exhibuerunt debita cum instantia petentes illam confirmari, approbari, & ratificari ad præscriptum ejusdem, & deliberationis, cujus tenor fuit, & est, qui sequitur.

L'an mil sixcens cinquante quatre, & le ventun. jour du mois de May. Par cange. & licence de S. E. Frere Jean Paul de Lascaris Castellar digne Grand Maistre del Ordre de S. Jean de Hierusalem, & du S. Sepulchre di N. S. S. est tenue la Ven. Langue de Provence president en icci le Illme M. le Grand Command. Frere Denis de Palastron Lailliere Commend. de S. Luce, e de la Cavallerie, le quel par une bontè, & generositè sans exemple, & de son propre mouvement y ayant neufans passer, qù il tient l'Auberge avec despence, que chacun sçait, presse de compassion, de voir, qu' il y à des Commendeurs dans la mesme Langue, qui à cinquante six ans d' antiennetè ne sont pas ad meilleuris, & que les Chevaliers vont à quarantecinque ans d' antiennetè pour prendre le plus souvent une chettive Commenderie de Chevissement, à tres humblement suppliè Son Eminence de trouver bon qu' on praine les moyens de desmembrer le Prieure de S. Gilles par dessus le precedent desmembrement, qui à estè fait de neuf mille livres de rente en biens fonts pour en faire deux Commenderies au profit, & avantage des pauvres Chevaliers, qui ont attendù si long temps, & quoy qu' il aye le principal interest en ce desmembrement, il appreuve, & desire de tout son coeur, qu' il soit executé, & quand il seroit en la reelle jovissence du dit grand Prieurè il en fairoit tout de mesme ayant beaucoup plus d' estime pour le bene-

benefice public, que pour le ſien propre. Son Eminence à donc benignement donne les Mains à ce, que ſe proget feuſt ſuivy, & permit, qu'on tient Langue pour deliberer des voyes, & moyens les plus certaines pour le faire bien reuſſir, ce, qui à eſtè executé, & en i celle Venerable Langue ſe ſont levez Meſſieurs les Commendeurs Frere François de Mars liviers, Frere Antoine de Pouget, S. Marc, & Frere Jean Jacques de Verdellin, & les Chevaliers Frere François de Treſemaines Chaſtueil Brunet, Frere François des Comptes de Vintemille Mompeſat, & Frere Honorè de Rabaſſe Vergons, les quels ont fait la relation ſuivante. Illme Monſieur, e Meſſieurs, la commiſſion nous ayant eſtè donnée par une collecte generale pour voir de trouver quelques expediens pour ſoulager la miſere des Freires, & remedier s'il ſe pouvoit à la longue attente qu'ils font d'une Commenderie, la premiere choſe, que nous avons fait pour nous acquitter de notre commiſſion, c'eſt de nous addreſſer à Monſieur le grand Commendeur comme à celuy, au quel raiſonablement nous devions rencontrer le plus de difficultè puiſque il ſe traittoit de lui oſter un bien, qui vient immediatement à luis toucher après avoir tenù ſi long temps l'Auberge, mais bien loing de l'avoir trouvè difficile, nous l'avons trouvè si plain d'amour pour la Venerable Langue, que non ſeulement il à conſentit à tout ce, que nous luy demandions, mais à voulù luy meſme remedier aux difficultè que nous rencontrions avec tant de bontè, & d'affection pour le bien, & avantage des Freres, que nous ſommes d'advis, que cella ſoit eſcripte dans le livre de la Venerable Langue, affin, qu'à tout jamais on y voit les obligations, que tous les Freres luy ont. n'eſtant à notre pouvoir de luy teſmoigner notre reſſentiment d'autre façon. Ayant donc trouvè la facilitè, que vous avez ouvy au dit Seigneur Grand Commendeur, nous avons eſte enfin apres diverſes Aſſemblees, tous d'un commun conſentement d'accord. Premierement, qu'on prendrà du grand Prieurè de S. Gilles à ſa premiere vacance neuf mille livres de rente en biens fonts, ſçavoir le petit mas, & la petite Cabane d'Argenſe, l'iſtel, & les Terres des Merles, ou autres Terres les plus comodes, ſi beſoin ſerà juſques à la concurrence, valeur, & eſtime des dictes neuf mille livres des quelles s'enfaire deux Commenderies de quatre mille cinq cent livres de rente, chacune pour Meſſieurs les Chevaliers, & pour cet effect il ſerà nomme des Commiſſaires perſonnes intelligentes affin, qu'ils voint la valeur des dictes biens, & terres, & qu'ils facent la diviſion des dictes deux Commenderies, les quelles peyeront au pro rata les charges ordinaires. Il ſe fairà auſſy une Commenderie du membre de Lugnan dependent de la Commenderie la Tronquiere, & du membre de Plantet dependent de la Commenderie de Monſaunez à leur premiere vacance ioinctz enſemble, & en cas que l'un vienne à vacquer premier, que l'autre, le daufin, & premier antien capax jouirà de celuy, qui vacquerà le quel cependent il ſerà tenù de reparer, & entrettenir, comme bon pere de famille, ſans, que pour tant celà luy puiſſe tenir lieu de chevisſement fortz que juſques à ce, que tous deux ſoient unis enſemble. Le Membre de Pignefort dependent de la Commenderie de Comps, ſerà uni à ſa premiere vacance à la Commenderie de Nice. Le Membre de S. Jean de Barraut en Baſque dependent de la Commenderie d'Arcins ſerà uni à ſa premiere vacance à la Commenderie de Morlans, les Moulins de Bellegarde ſeront unis au Membre de Bellegarde, en tant que de beſoin, & lor que le Membre de Barbantane viendrà à vacquer, & par conſequent s'unirà a la Commenderie de Ciroles, a lors la dicte Commenderie de Ciroles à ſa premiere vacance s'unirà à la Commenderie de Vallance, pour la quelle remplaçer l'on ioindrà au Membre de Bellegarde, & Barbantane, le Membre de Soliers dependent de la Commenderie de Mompellier des auſſy toſt, que viendrà à vacquer la dicte Commenderie, prendrà le Titre de la Commenderie de Barbantane en payant au pro rata les charges, & impoſitions ordinaires. En fin nous ſommes d'advis qu'il ſe face toutes les pourſuittes requiſes, & neceſſaires pour rendre valable, & irrevocable le ſuſdict deſmembrement, & union des membres ſuſcriptes en la forma marquée cy deſsus, & en faire les pourſuittes par toutes les voyes diies, & neceſſaires. Ce qui entendu par tous les Seigneurs de la dicte Venerable Langue ont eſtè d'advis, & de l'opinion des ſuſdictes Seigneurs Commiſſaires, & ont approuvé, & conſenty au ſuſdicte deſmembrement, & union des dictes Membres en la forme cy deſſus, le tout ayant eſtè deliberè par voix, & ballottes, nemine diſcrepante. Les Procureurs de la Venerable Langue de Provence; Le Commendeur de Vallence Guarrane; Le Chevalier de Cauſans. Eſtraict du Livre de la Venerable Langue par moy Secretaire d'icelle Frere Dannes Pre, & Secretaire.

§. 2. Quapropter laudabilibus obſequiis Fratrum Militum prædictæ Venerabilis Linguæ, eorumque commoditatibus, & promotionibus proſpicientes, votoque annuentes, invicem maturo, & deliberato conſilio, de noſtra certa ſcientia, auctoritate ordinaria hujus Sacri Conventus, qua fungimur, Indultis Apoſtolicis ſuffulti, omnique alio meliori modo, viſo etiam conſenſu tam per prælibatum noſtrum Magiſtrum, quàm per Venerandum Religioſum in Chriſto Nobis præclariſſimum Fratrem Dioniſium de Pollaſtron Laillière noſtri Ordinis Magnum Commendatarium ſpecialem expectativam, & antianitatem

Approbatio, & confirmatio deliberationis Ven. Linguæ Provinciæ.

tatem ad Prioratum prædictum S. Ægidii habentem, ad hunc effectum expresse coram Nobis hodie præstito, & sine præjudicio Præceptorum, a quorum Commendis membra, & bona, de quibus agitur, disgregata, & unita dependent; Præinsertam deliberationem præfatæ nostræ Venerandæ Linguæ Provinciæ approbantes, & confirmantes, decretas in ea dismembrationes, & uniones, atque Commendarum erectiones, juxta formam, & tenorem ejusdem deliberationis, & sub modis, declarationibus, & conditionibus itidem contentis, & expressis, facimus, segregamus, unimus, erigimus, & instituimus, ac præsentis scripti patrocinio communimus, illasque debitæ exequutioni, suo tempore, observata dispositione præmissæ deliberationis, demandari volumus, decernimus, & ordinamus, salvis tamen, ac reservatis semper omnibus, & quibuscumque juribus nostri communis ærarii impositis, & imponendis, ac mortuariorum, & vacantium, itaut iis nullatenus, quovis tempore, aliquod prejudicium generatum censeatur. Præcipientes universis, & singulis dictæ Domus nostræ Fratribus, quacumque auctoritate, dignitate, officioque fungentibus, præsentibus, & futuris in virtute sanctæ obedientiæ, ne contra præsentes nostras confirmationis, unionis, dismembrationis, & erectionis literas, aliquatenus facere, vel venire præsumant, sed eas studeant inviolabiliter observare. In cujus rei testimonium Bulla nostra communis plumbea præsentibus est appensa. Datum Melitæ in Conventu nostro die vigesimaoctava mensis Maii millesimo sexcentesimo quinquagesimoquarto. Et quia ita se habet veritas, factaque fideli cum originali collatione, concordare comperimus; ideo in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistralis in cera nigra, præsentibus est impressa. Datum Melitæ in Conventu nostro die vigesimaoctava mensis Maii millesimo sexcentesimo quinquagesimoquarto. Registrata in Cancellaria.

Frater Joannes Franciscus Habela
Vice-Cancellarius.

Loco ✝ Sigilli.

Addit Apostolicæ confirmationis vim.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædicti Exponentes præmissa pro firmiori eorum subsistentia, & validitate, confirmationis apostolicæ patrocinio roborari summopere desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnes, & singulas dismembrationes, uniones, incorporationes, erectiones, & alia prædicta, necnon deliberationem, & decretum præinserta cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis, sine præjudicio tamen illorum, qui bona dismembrata hujusmodi possident, respective, apostolica auctoritate, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, eadē auctoritate supplemus.

Præsentes validas declarat.

§.4. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, illisque respective suffragari. Sicque in premissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac omnia ejusdem Hospitalis Tribunalia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de exprimendo vero valore in unionibus, & dismembrationibus, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure expressis, fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Hospitalis, & Linguæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Junii 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die quinta Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

IX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Archiepiscopo Strigonien. absolvendi Parthemium electum Episcopum Ruthenorum Munchak, & in aliis Hungariæ locis degentium a censuris, & suspensionibus per eum incursis, quia a tribus Episc. Schism. consecratus fuerit.

Ven. Fratri Archiepiscopo Strigonien.

ALEXANDER PAPA VII.
Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Concedit Archiep. facultatem absolvendi Parthemiū.

§.1. CUM tu fel. rec. Innocent. Papa X. Prædecessori nostro, eoque defuncto

functo Nobis ad summi Apostolatus culmen assumptis humiliter supplicaveris, ut Parthemium Ruthenum Catholicum Sacerdotem Ordinis Sancti Basilii electum Episcopum Ruthenorum degentium Munchak, & in aliis locis Hungariæ confirmare dignaremur, & cum eo benigne dispensare, ut non obstante, quod fuerit a tribus Episcopis Schismaticis consecratus, possit Pontificalia, ac alia Ordinis sui munera exercere. Re in Congregatione supremæ, & universalis Inquisitionis coram Nobis habita mature discussa, auditisque votis Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium adversus hæreticam pravitatem in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum, ac de eorumdem consilio, ut prædictus Parthemius in salutem animarum sibi creditarum, & majori zelo, ac sollicitudine in conversionem hæreticorum, & schismaticorum incumbere valeat, fraternitati tuæ, de cujus rectitudine, & prudentia in Domino confidimus, Parthemium præfatum, si hoc a te humiliter petierit, imposita ipsi pro præmissis arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, a quibusvis censuris, ac suspensionibus per eum incursis absolvendi, & cum eo super quacumque irregularitate occasione præmissorum forsan contracta, & ut Pontificalia, ac alia Ordinis, & jurisdictionis Episcopalis munera in Ruthenos Ritus Græci tam Munchak, quam in aliis Regni Hungariæ locis per te designandis degentes exercere possit, & valeat benigne dispensandi facultatem super præmissis necessariam, & opportunam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Sinodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Junii 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Jun. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

X.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Creatio quadraginta, & unius Adolescentulorum Nobilium, seu puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites occasione solemnis equitationis a Vaticano ad Ecclesiam Lateranen.

Dilecto filio Josepho Costasio Romano.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis, & obsequiis signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus, & gratiis decorentur.

Josepho Costasio omnia privilegia, & indulta equitibus aliis concessa impartitur.

§.1. Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua nos insigni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Antistitum, procerum, ac Officialium, ordinumque Romanæ Curiæ comitatu pompa celebri, & quadraginta, ac unius adolescentulorum nobilium, seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium corona stipati patente letica, e Palatio nostro Vaticano ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen. ut moris est, processimus, Tu unus e quadraginta, & uno adolescentulis, sive pueris honorariis hujusmodi extiteris. Nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet monimentum, Te peculiari benevolentiæ nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac mera liberalitate nostris, te auratæ militiæ Equitem, & Aulæ Lateranen., & Palatii Apostolici Comitem, tenore præsentium facimus, & creamus, Teque aliorum Equitum, & Comitum hujusmodi numero, & consortio favorabiliter aggregamus, Tibique ut torquem aureum, & ensem, ac aurata calcaria gestare, necnon omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites, & Comites hujusmodi de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pari modo, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeas, præsentium eorumdem tenore concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Junii 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Similis pro singulis aliis pueris honorariis juxta notulam sequentem.

Nomina, & Cognomina quadraginta, ac unius Adolescentulorum Nobilium, seu Puerorum honorarium, qui in solemni equitatione a Vaticano ad Ecclesiam Lateranen. SSmo inservierunt, videlicet.

Alexander Marescottus.
Joannes Baptista Gottifredus.
Marius de Vetera.
Leonidus Ursinus.
Antonius Patriarca.
Philippus Maria Carduccius.

Joan-

Joannes Paulus de Gasparis.
Pirrus Albericius.
Julius de Nobilibus Vetelleschius.
Lucas Antonius Eustachius.
Joseph Ferentillus.
Paulus Nicolaus Venierius.
Aloysius Tholomeus.
Michael Angelus Toatus.
Franciscus Antonius Vitalis.
Paulus Bernenus.
Franciscus Ferdinandus.
Antonius Cerrus.
Gaspar de Anibalis de Molaria.
Clemens Mattheius.
Alexander de Maximis.
Joannes Jacobus Arigonus.
Augustinus Antonius Fumeus.
Franciscus Ursinus.
Joseph Costasius.
Laurentius Vellius.
Philippus Serlupius.
Julianus Butius.
Julianus Ursinus.
Vincentius Columna.
Eugenius Mutus.
Gaspar Brigus.
Joseph Buccapadulius.
Archangelus Mandosius.
Fabritius Vallatius.
Dominicus Arigonus.
Julius Pegna.
Petrus Cremona.
Joannes Baptista Ansaldus.
Antonius Botticellus.
Joseph Martolus.

XI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Episcopo Chien. ad capiendas informationes super excessibus Archiepiscopi Naxien.

Ven. Fratri Episcopo Chiensi.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Archiepiscopo Chiensi de capienda informatione, super excessibus Archiepiscopi Naxien. §.1. PErvenit ad aures nostras, quod Ven. Frater Archiepiscopus Naxien. non bene suo pastorali officio fungatur, imo, quod contra jus, & justitiam cum scandalo Catholicorum, & Schismaticorum varios in officio defectus commiserit, plurimaque gravamina tam Ecclesiasticis, quam laicis intulerit. Quapropter de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, aliquem ex vicinioribus Episcopis ad capiendas super præmissis informationes transmittendum fore, rati de tua fide, prudentia, rerum agendarum peritia, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confisi, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut tanquam Visitator Apostolicus specialiter ad hoc a Nobis delegatus diligentes super iisdem præmissis informationes omni meliori modo, & via capias, illasque in scriptum authenticum redactas, & sigillo tuo munitas, ad Congregationem eorumdem Cardinalium transmittas, ut opportuna imminentibus malis remedia in Populi illius consolationem, & animarum salutem præberi possint.

Derogatio contrariorum §.2. Non obstatantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non quatenus opus sit Ecclesiæ Naxien. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Junii 1655. An. I. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 15. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Cardinalibus, & aliis Ecclesiasticis, qui intersunt, & pro tempore intervenient Congregationi Consultæ, conceditur licentia se immiscendi in Criminalibus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva. §.1. COnscientiæ securitati omnium, & singularum personarum ecclesiasticarum, etiam in sublimi S.R.E. Cardinalatus, ac Episcopali, seu alia dignitate Ecclesiastica, ac sacris etiam Presbyteratus Ordinibus constitutarum, ac quæcumque beneficia Ecclesiastica obtinentium, quæ Congregationi Consultationibus negociorum ditionis temporalis ejusdem S.R.E. præpositæ intervenire, seu interesse solent, seu debent, ac pro tempore intervenirent, seu intererunt, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, omnibus, & singulis personis hujusmodi, ut in quibuscumque negociis, & causis criminalibus, quæ, & quas in Congregatione prædicta tractari contigerit se immiscere, in illisque votum, consilium, ac mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etsi sanguinis effluxio, membrorumque mutilatio, aut etiam mors inde sequatur libere, & licite, absque ulla irregu-

regularitatis, aliarumque censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu possint, & valeant, dummodo a sententia in causa sanguinis per se ipsos ferenda omnino abstineant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, necnon easdem personas, & earum quamlibet a quibusvis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, quas ratione præmissorum hactenus incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel pretendi possit auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose condonamus, ac cum eis, & eorum quolibet super quacumque irregularitate per eos ea propter quomodolibet contracta eisdem auctoritate, & tenore dispensamus.

Contraria tollit. §.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque quibuscumque.

Dat. die 15. Junii 1655. An.I. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 15. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio determinationis Capituli Generalis Congregationis Ordinis Canonicorum Regularium Premostratensium nuncupatorum Hispaniarum super suppressione electionis Procuratorum cujusvis Monasterii d. Congregationis illius Capitulis Generalibus interesse solitorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Sacrosanctum Apostolatus Officium Nobis nullo licet meritorum suffragio per abundantiam divinæ bonitatis collatum exercentes personarum Ecclesiasticarum sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatarum commodis sedulo intendimus, ac illis, quæ earumdem personarum quieti, & regularis observantiæ conservationi consulendi studio provide facta sunt, libenter cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

In Capitulis Gener. dictæ Congreg. solos vocales intervenire præcipit. §.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Definitorii Congregationis Hispaniarum Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstratensium nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod quadam ejusdem Congregationis Constitutione una cum cæteris ipsius Congregationis concessionibus per Sedem Apostolicam confirmata cavetur expresse, ut in singulis Monasteriis dictæ Congregationis per Castellæ veteris, & novæ, ac Navarræ Regna constitutis singuli Procuratores respective eligantur, qui Monasteriorum hujusmodi nomine in Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis pro tempore interveniant, votumque inibi obtineant. Ex cujus Constitutionis observatione cum multa, & notabilia inconvenientia, & damna Congregationi prædictæ hactenus, & in specie in ejus novissimo Capitulo Generali de mense Maii anni proxime præteriti celebrato fuerint consecuta; Idem Capitulum Generale damnis, & inconvenientibus hujusmodi occurrendi ergo, reservato nostro, & Sedis præfatæ beneplacito electiones Procuratorum præfatorum in futurum suppressit, ita ut Procuratores hujusmodi de cætero eligi nullatenus possint, sed in Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis pro tempore celebrandis cæteri vocales, qui secundum Constitutiones præfatas voti prærogativa in illis gaudent, dumtaxat intervenire debeant.

Confirmat determinationem Capituli Generalis. §.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes determinationem ejusdem Capituli Generalis super premissis emanatam pro firmiori illius observatione, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desiderent: Nos eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatam determinationem dicti novissimi Capituli Generalis, per quam electiones Procuratorum hujusmodi in futurum supprimuntur, itaut illi de cætero nullatenus eligi possint, sed in Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis pro tempore celebrandis cæteri vocales, qui ex Constitutionibus prædictæ Congregationis voti prærogativa in illis gaudent, dumtaxat intervenire debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præsentes cōfirmat. §.3. Decernentes præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum, etiam juramento, confirma-

firmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Junii 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die decimaseptima Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XIV.

Confirmatio Statutorum Universitatis Artis Aurificum de Urbe.

Artium Consules earum Statuta observare debent Pius Quartus in ejus Con l. §. 29. Tom.4. Part.2. Non possint reassumere causas mercedum, & miserabilium personarum a Majoribus Magistratibus. ibidem §. 73.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Paulus Cangianus Consul, & Camerarius, ac Nicolaus de Martino, Marchionus Albinus, & Hieronymus Saxus Consules, ac alii Officiales, & Deputati Universitatis Artis Aurificum de Urbe, quod ipsi omnia, & singula Statuta alias pro facili dictæ Universitatis regimine condita, & aucta, ac a fel.rec. Julio II., Gregorio XIII., Paulo V., & Innocentio X. Rom. Pontificibus Prædecessoribus nostris confirmata, pro firmiora persistant, & ab omnibus arctius observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis præsidio communiri summopere desiderant.

A censuris absolvit. §.1. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmat statuta prout in rubr. Statuta prædicta, ac declarationes desuper in plena dictæ Universitatis Congregatione postmodum factas, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, Cameræque nostræ Apostolicæ juribus non præjudicent, & monopoliis ansam non præbeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmatis robur adiicimus.

Decretum irritans. §.2. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuo firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 20. Junii 1655. An.I. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die 20. Junii 1655. Pontificatus nostri An.I.

XV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Ut Fratres Vocales Ordinis Beatæ Mariæ Redemptionis Captivorum Provinciæ Franciæ non indigeant de cætero testimoniis Nuncii Franciæ, ut admittantur in Capitulo Generali, sed illis sufficiat testimonium originale Capituli suæ electionis a tribus Notariis legalizatum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva. §.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Michael de Alcanthara Vicarius Generalis Italiæ, & Procurator Generalis totius Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum alias Capitulum Generale Ordinis prædicti de anno 1627. Toleti celebratum, & subinde die 4. Novembris 1628. a felic. record. Urbano Papa Octavo Prædecessore nostro, ut asseritur confirmatum, ob speciales rationes, quæ tunc temporis aderant, decrevisset, ut Fratres vocales dicti Ordinis, qui ex Provincia Franciæ ad ipsius Ordinis Capitulum Generale convocati advenissent nullatenus admitti deberent, nisi testimonia suarum electionum per officium existentis pro tempore apud Regem Francorum Christianissimum Sedis Apostolicæ Nuncii approbata attulissent; postmodum cessantibus omnino eisdem rationibus Capitulum Generale dicti Ordinis novissime die 30. Januarii 1652. in Conventu Barbastrensi celebratum decrevit, & ordinavit, ut de cætero dicti Vocales Provinciæ Franciæ ad probandum se esse legitime electos testimoniis ejusdem Nuncii non indigeant, sed iis sufficiat testimonium originale Capituli suæ electionis a tribus Notariis subscriptum, seu lega-

legalizatum, & cum hoc testimonio debeant recipi in Capitulo Generali Ordinis prædicti, & haberi pro legitime electis.

Supplicatio. §.2. Cum autem firmiora sint illa, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas; Idcirco Michael Procurator Generalis novissime celebrati Capituli Generalis prædicti nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut illius decretum hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolvit a censuris. §.3. Nos igitur dictum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prænarratum decretum novissime celebrati Capituli Generalis prædicti, apostolica auctoritate, tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria reiicit. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Junii 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

X V I.

Ex Regest. in Secret. Brev. Ut Capitula Provincialia Provinciæ S. Antonii in Portugallia Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia extra Civitates de cætero celebrentur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum Provinciæ Sancti Antonii nuncupatæ in Regno Portugalliæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod experientia compertum est, celebrationes Capitulorum Provincialium ejusdem Provinciæ in Civitatibus nunquam sine magnis perturbationibus, & Fratrum inquietitudine peragi propter Principum, & Magnatum, aliorumque secularium interpositiones, cum tamen e contra, quando eadem Capitula extra Civitates habentur, in illis Constitutiones Apostolicæ observentur, electionesque seclusis Principum secularium, & aliorum interpositionibus libere peragentur, prout in novissimo ejusdem Provinciæ Capitulo Provinciali de an. 1654 cum summa pace, quiete, & diligentia in Conventu Sancti Antonii Loci de Cartaguera nuncupati Ulixbonen. Diœcesis celebrato, ut asserunt usuvenit.

Supplicatio. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Conventus ad celebranda Capitula Provincialia hujusmodi aptus, & capax existat, ipsique exponentes eadem Capitula Provincialia in illo, aut in alio dictæ Provinciæ Conventu, quem dictorum Capitulorum Præsidentes pro tempore ad id idoneum arbitrati fuerint, extra Civitates de cætero celebrari plurimum desiderent; Idcirco Nobis iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Extra Civitates Capitula celebrari mandat. §.3. Nos igitur dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum Capitula Provincialia dictæ Provinciæ Sancti Antonii in præfato ejusdem Sancti Antonii Loci de Castaguera hujusmodi, aut in alio ipsius Provinciæ Conventu, quem pro tempore existentes dictorum Capitulorum Præsidentes ad id capacem, & idoneum respective existimaverint, extra Civitates celebrentur, & celebrari debeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes præsentes Literas semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Opposita refellit. §.5 Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ hujusdi, ac quorumvis ejusdem Provinciæ Con-

ven-

ventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Junii 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 30. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti Congregationis Concilii Tridentini, quo censuit servandum esse aliud Decretum dictæ Congregationis de anno 1616. editum, qhoad instantiam Fratrum Tertiariorum Reformatorum Ordinis Sancti Francisci Franciæ decernitur Superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id fulsultis (Cappuccinis exceptis) licere mulieres ad habitum Tertiariarum recipere, atque ad ipsos eas vestiendi officium pertinere.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum S. C. Conc. ad Mulieres tertiarias vestiendas. §. 1. Emanavit nuper a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini interpretibus decretum tenoris sequentis, videlicet: Die 15. Maii 1655. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini interpretum omnibus mature perpensis, censuit, servandum esse decretum hujus Sacræ Congregationis editum die 20. Decemb. 1616. tenoris sequentis: Die 20. Decembr. 1616. Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, instantibus Fratribus Tertii Ordinis Sancti Francisci, censuit Superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id fulsultis (Cappuccinis exceptis) licere Mulieres ad hujusmodi habitum Tertiariarum recipiendas, atque ad ipsos eas vestiendi officium pertinere.

I. Episc. Tusculanus Card. Sacchettus.
Franc. Paulutius S. Congr. Secr.

Supplicatio. §. 2. Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas; Nobis propterea dilectus filius Romanus a Constantia Procurator Fratrum Reformatorum Tertii Ordinis Sancti Francisci Regno Franciæ humiliter supplicari fecit, ut præinsertum prædictorum Cardinalium decretum die 15. Maii proxime præteriti emanatum, quo aliud etiam supra insertum servari mandatur, pro illius firmiori subsistentia confirmare de benignitate apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eumdem Romanum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolvendum, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præsentibus addit auctoritatem. §. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suasque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & quomodolibet concernent in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Junii 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Junii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XVIII.

Contra Superiores Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti, qui favores extra suum ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt, & contra eosdem Monachos dictos favores conquirentes.

Cœlestini Monachi sic appellantur, quia à Cœlestino V. instituti sunt Clem. V. in Constitu-

stit.15.§.10. Tom.3. Par.2.fol.140. Recepti fuerunt sub protectione Sedis Apostolicæ a Bened. XI. in ejus Const.3. ibid. fol.198. Cœlestinis ambitum interdixit Paulus V. Const. Ad sacram. *Tom.5. Par.4. fol.202.*

ALEXANDER PAPA VII

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset literas Paul.V.

ALiàs emanarunt a fel. rec. Paulo V. Prædecessore nostro literæ in simili forma brevis tenoris sequentis, videlicet: Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, & a regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent.

Interdicit pro ut in rubrica.

§.1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, huc malum e Congregatione Cœlestinorum Ordinis S.Benedicti, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monacos dictæ Congregationis, cujuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum, tam sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis illicitis directe, vel indirecte, palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis usi fuerint, illorumque complices, & fautores vinculo excommunicationis latæ sententiæ, a qua nonnisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolvi queant, innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, & dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam passiva, quam activa carere decernimus, & declaramus.

Contravenientes punit.

§.2. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali præsentibus, & futuris præcipimus, districteque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, & favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam secularium, quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium præfatorum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis promovere audeant, seu præsumant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, & Prioratus, vel officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque facienda, & pro tempore obtinenda, nullas prorsus, invalidasque fore, & esse, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujusmodi Monachos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis

nis

nis domibus regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dieta dictæ Congregationis publice legi, illasque, ut præfertur, lectas sic omnes arctare, ac si unicuique intimatę fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis, manu Scribę dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1616. Pontificatus nostri Anno duodecimo. S. Cobellutius.

Transumptorum fides.

Supplicatio.

§.4. Cum autem, sicut dicti filii Abbas Generalis ejusdem Congregationis Coelestinorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi felici dictæ Congregationis directioni, conservandæque in ea regulari observantiæ intenti præinsertas Pauli Prædecessoris literas, quo firmius in posterum observentur, per Nos innovari, ac excommunicationis, & alias pœnas prædictas ad eos Monachos ejusdem Congregationis, qui ut ab aliqua illius domo regulari, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad extranearum personarum favores similiter confugerint, extendi, & alias in præmissis opportune, ut infra provideri plurimum desiderent.

Innovat præfatas Literas Pauli V.

§.5. Nos eosdem Abbatem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis, & aliis quibuslibet contentis in illis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium innovamus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ, cujuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero, ut ab aliqua domo regulari ejusdem Congregationis, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum, tam secularium, quam ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus onere, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, & Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vinculo excommunicationis latæ sententiæ, a nonnisi per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, preterquam in mortis articulo constituti absolvi possint, pariter innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuo inhabiles similiter declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam activa, quam passiva carere decernimus.

Præceptum legendi has literas quolibet mense.

§.6. Mandantes dilectis pariter filiis omnium, & singularum domorum regularium dictæ Congregationis Superioribus localibus, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, necnon perpetuæ inhabilitatis ad illa, & similia in posterum obtinenda pœnis eo ipso in casum contraventionis per eos incurrendis, quatenus ipsi in eisdem domibus Regularibus, quibus præsunt, seu pro tempore præfuerint respective singulis primis cujuslibet mensis Dominicis diebus præsentes literas, seu earum transumptum in mensa publice legi faciant, ac illarum exemplum intra claustra cujuslibet domus regularis hujusmodi respective in loco conspicuo, in quo legi ab omnibus possit, affixum semper remanere procurent. Ac decernentes ipsas præsentes, illisque insertas Pauli Prædecessoris literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud, ac ubique locorum exhibeatur, quæ ipsis præsentibus exhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Julii 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

X I X.

Erectio Ecclesiæ Cathedralis Litomericen. in Regno Bohemiæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Primitiva illa Ecclesia in angulari Petra a Salvatore nostro Jesu Christo fundata

data Apostolorum præconiis clata, martyrumque sanguine consecrata, & aucta ubi primum juvante Deo per orbem Terrarum lacertos movere cepit, provide attendens quantum oneris humeris impositum haberet, quot oves pascere. quot custodire, ad quot etiam remotissima loca oculos conjicere oportet, & divino quodam consilio Parochias instituit, Diœceses distinxit, Episcopos creavit, Metropolitanos præfecit, ut tanquam unius corporis membra capiti obsequentia cuncta secundum ejus voluntatem salubriter in Domino dirigerent.

§.1. Unde sicut alii Romani Pontifices Prædecessores nostri suo tempore omni studio curarunt, ut fides Orthodoxa ubique prædicata propagaretur, & errantes oves diabolica fraude, & hæretica pravitate correptas ad ovile, & veri luminis agnitionem reducerent, ac pervigiles eorum saluti Pastores assisterent, ita etiam Nos, prout temporum, ac locorum qualitas suadet, dignum, quin potius debitum arbitramur novas Episcopales Sedes, & Ecclesias plantare, præcipue dum Catholicam Fidem profitentium Regum vota id anxie reposcunt, ut per hujusmodi novas plantationes popularis augeatur devotio, divinus cultus floreat, & animarum salus subsequatur, locaque insignia dignioribus titulis, & condignis favoribus illustrentur.

Erigit in Cathedralem Ecclesiam Litomericensem.

§.2. Sane cum Diœcesis Pragen. in Regno Bohemiæ sita, longa, lata, & diffusa sit, & in ea tot oppida, & loca a Civitate, & Ecclesia Pragen. remota, ut ad illa ob eorum distantiam difficilis pateat aditus, & ipse Archiepiscopus Pragen. omnem Diœcesem ipsam, quæ finibus Regni Bohemici demum terminatur, ea diligentia, qua par est, visitare, cæteraque Pontificalia officia exercere, ac singulorum Diœcesanorum suorum vultus, ut expedit inspicere, non possit, unde confusio rerum Ecclesiasticarum non sine animarum offensione, & periculo nasci soleat. Nos attendentes, quod inter alia Oppidum Litomericen. quod fluvius Albis alluit, circuitus ad minus quatuor milliarium, totiusque circuli Litomericen. caput antiquitate celebre, mœnibus cinctum, cœli clementia salubre, fertilitate agri abundans, ædificiorum ornamentis conspicuum, mercimoniis opulentum, Cleri, & Populi multitudine, ac nobilitate insigne existat, ac in ejus pomeriis Ecclesia Collegiata S. Stephano Prothomartyri dicata, sit elegantis structuræ, in qua ad sunt duæ Dignitates, Præpositura usu Mythræ, & Baculi insignita, habens in annuo censu tria millia circiter florenorum illarum partium, & Decanatus, ac nunnulli Canonici, ac Sacrarium bene instructum, Sanctorumque Reliquiæ decenter asservantur, adeout Oppidum ipsum Litomericen. Civitatis, & Collegiata Ecclesia prædicta Cathedralis nomine, titulo, & prærogativa merito decorari possint, idque non solum Ven. Frater noster Ernestus Adalbertus Cardinalis ab Harrach ad præsens Archiepiscopus Pragen. verum etiam Charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Tertius Roman. & Bohemiæ Rex in Imperatorem electus summopere desiderent, imo pro hoc Nobis suas preces porrexerunt, & præmissis, & aliis rationabilibus causis habita super his cum Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ex voto Congregationis eorumdem S. R. E. Cardinalium Congregationis de Propaganda Fide, Oppidum prædictum Litomericen. cum toto ejus circulo, & Ecclesiis Parochialibus, aliisque in eo sitis Oppidis, terminis, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, Personis, ac Monasteriis, Ecclesiis, & Piis locis, ac Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis ordinum regularibus ab eadem Diœcesi Pragen., necnon omnia, & singula, fructus, redditus, proventus, decimas, jura, obventiones, & emolumenta, quæ Archiepiscopus Pragen. pro tempore existens in Oppidis, Terris, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, Clero, Populo, Personis, ac Monasteriis, & Beneficiis prædictis etiam ratione visitationis, & legis Diœcesanæ percipere consuevit, ab Archiepiscopali mensa, accedente ad hoc expresso consensu, & desiderio, ut præfertur, dicti Ernesti Adalberti Archiepiscopi, & Cardinalis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ac ab omni jurisdictione, superioritate, correctione, dominio. visitatione, & potestate pro tempore existentis Archiepiscopi Pragen., illiusque Vicarii, & Officialis, ac solutione decimarum, primitiarum, & quorumcumque aliorum jurium eidem Archiepiscopo, ac dilectis filiis Capitulo Pragen. per Clerum, Populum, & personas hujusmodi ratione subjectionis, jurisdictionis, superioritatis, visitationis, & legis Diœcesanæ debitorum, itaut de cætero Archiepiscopus Pragen. pro tempore existens, nullam jurisdictionem in Oppida, Terminos, Territoria, Castra, Villas, & Loca, necnon Clerum, Populum, Personas, ac Monasteria, Ecclesias, Beneficia, & pia loca hujusmodi sub separatione, & dismembratione hujusmodi comprehensa quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, quæ antea ad illius collationem, seu quamvis aliam dispositiotem quomodolibet pertinebant, habeat, minusque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi conferre, seu fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Oppidis, Terris, Villis, Castris, & Locis prædictis de his, quæ ad illum ratione jurisdictionis, visitationis, & legis Diœcesanæ hujusmodi pertinent, se intromittere nullatenus possit, auctoritate, & tenore præmissis penitus de consensu prædicto eximimus, & liberamus. Atque ad Omnipotentis Dei Laudem, & Gloriam,

riam, ac Beatæ Mariæ semper Virginis, & Sancti Stephani Prothomartyris, totiusque Cœlestis Curiæ honorem, & animarum salutem Oppidum Litomericen. in Civitatem, & prædictam Collegiatam Ecclesiam in Cathedralem sub eadem Sancti Stephani Prothomartyris invocatione pro una Episcopo Litomericen. nuncupando, qui Ecclesiæ Litomericen. præsit, ac jurisdictionem Episcopalem, omniaque, & singula, quæ Ordinis, jurisdictionis, vel alterius Episcopalis muneris sint, habeat, & exerceat de simili consensu eisdem auctoritate, & tenore erigimus, & instituimus, ac Litomericen. pro Civitate, & alia Oppida, terminos, Territoria, Castra, Villas, & Loca pro Diœcesi, necnon Clerum, Populum, & personas hujusmodi pro Clero Vassallis, Populo, & personis Civitatis, & Diœcesis Litomericen. auctoritate, & tenore præmissis concedimus, & assignamus: Insuper mensæ Episcopali prædictæ pro ejus dote Dominium a Sacra Congregatione de Propaganda Fide præscripta hujus erectionis efficiendæ gratia tribus, & quinquaginta florenorum Bohemicorum millibus in illis partibus nuper emptum, & præfatam Præposituram, quæ de jurepatronatus dicti Ferdinandi tanquam Bohemiæ Regis, & in dicta Collegiata Ecclesia dignitas principalis existit, & ad præsens certo modo, quem præsentibus haberi volumus, pro expresso vacat, quamque de consensu dicti Ferdinandi Regis auctoritate, & tenore premissis etiam omnino supprimimus, & extinguimus, omnesque tam Præposituræ hujusmodi sic suppressæ, quam Dominii, ut præfertur, empti fructus, redditus, & proventus Apostolica auctoritate, & tenore similibus, & perpetuo unimus, applicamus, & appropriamus, atque concedimus, & assignamus, ipsamque Ecclesiam Litomericen. pro tempore existenti Archiepiscopo Pragen. metropolitico jure submittimus, & illi uti suffraganeum subesse volumus, & mandamus. Et insuper eidem Ferdinando Regi, ejusque Success., pro tempore existentibus Bohemiæ Regibus, ipsis tamen, & Regno hujusmodi in puritate Orthodoxæ fidei, & sincera erga Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem Apostolicam devotione persistentibus jus nominandi personam idoneam ad dictam Cathedralem Ecclesiam perpetuis futuris temporibus dum pro tempore vacabit, et iam hac prima vice Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici de simili consilio, auctoritate, & tenore paribus similiter perpetuo concedimus, impertimur, & assignamus.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac nostris, ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, per quas dudum inter alia voluimus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, tam Beneficii uniti, quam alterius, cui aliud uniri peteretur, ac quod uniones committantur ad partes vocatis interesse habentibus, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictarum Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, earumque Præsulibus, Capitulis, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu proprio, & consistorialiter, & alias contra præmissa quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse motu nostro pari derogamus contrariis quibuscumque.

Huic paginæ contravenientes punit.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, suppressionis, extinctionis, unionis, applicationis, appropriationis, submissionis, voluntatis, mandati, impartitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. tertio nonas Jul. Pont. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, tertio nonas Julii, Pontificatus nostri Anno I.

X X.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium super transitu Mendicantium ad Carthusianos.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Emanavit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum

rum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Conquerentibus superioribus nonnullorum Ordinum Mendicantium quamplures ex eorum subditis sub prætextu consuetudinis, seu privilegii ad Carthusiana Cœnobia transire, ibique habitum Monasticum assumere, ipsis insalutatis, & licentia, & benedictione minime petita, cum maximo obedientiæ contemptu, & quamquam etiam detrimento justitiæ, cum ex eis nonnulli reperiantur vanis criminibus notati; Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita audito Procuratore Generali Carthusianorum, censuit, mendicantibus quidem licitum esse transire ad Monachos Carthusianos, uti exceptos in Extravaganti Martini, quæ incipit: *viam ambitiosæ de regularibus*, non tamen per eam fuisse correctam dispositionem Textus *in Capit. Statuimus* 19. 9. 3., & *Capit. Licet de Regularibus*; quinimo eadem Sacra Congregatio declarat, & præcipit, ita servandum esse, ut semper appareat, & constet de petita licentia sub pœna nullitatis transitus hujusmodi aliisque arbitrio &c. consuetudine, seu privilegiis in contrarium allegatis, non obstantibus. Romæ 7. Augusti 1654.

M. Cardinalis Ginettus.

H. Archiepiscopus Petracen. Secretarius.

Supplicatio. §. 2. Cum autem firmiora sint, quibus Sedis Apostolicæ accedit approbatio; Nobis propterea dilectus filius Petrus Gaifardii Provinciæ Aquitaniæ antiquioris Ord. Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut decretum præinsertum confirmare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur dictum Petrum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausulæ. §. 4. Decernentes, præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defeniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I. Dat. die 12. Julii 1655. An. I.

XXI.

Declarationes Decreti sanctæ mem. Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci, a Sacra Congregatione super statu regularium editæ, atque a Sanctiss. D. N. approbatæ.

Posito Decreto fel. rec. Innocentii Papæ X. super subjectione nonnullorum Conventuum correctioni, & omnimode jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conventibus suæ jurisdictionis subjectis possint Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus a prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorumdem Conventuū compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Grangiarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Grangiæ, & Conversi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Cappellis Grangiarum in quibus nullus degit Conversus, an similiter subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus, tam suppressos, & postea restitutos, quam non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans hujusmodi Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit a visitatis pro-

procurationem exigere in victualibus, vel tu pecunia.

10. An jurisdictio Ordinariis locorum tanquam Sedis Apostolicæ delegatis attributa in supradicto Decreto, competat Vicariis Generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælatis proprium Territorum, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint ejusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subjectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque jurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenerit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinario subjectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit hujusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si e converso Episcopus prævenerit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori regulari eo casu liceat illum amovere, & in alio Conventu collocare: & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus a tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit,

15. Si a Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto, absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus, ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis e sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subjaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, ut ejusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuo remaneat suppressus propterea, quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, prævia causæ cognitione.

20. An ab hujusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam devolutivum, quam suspensivum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

Ad 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignent in aliis Conventibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut S. D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privative ad Episcopum.

12. Non posse, nisi ex justa causa. veluti cum videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia. quid durius, aut remissius constituere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum a loco amovere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remediis revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio seculari, si opus fuerit, cujuscumque loci, in quo Religiosus ille reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.

Ad 16. Subjacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reviviscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.

Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas S. D. N. ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet, observari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Julii 1655. Dat. die 27. Julii 1655. An. I.

XXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Absolvit Capitulum, & Canonicos B. M. de Pilari Cæsaraugustan. a censuris, & pœnis ob recursus ad Judices Laicos Causa pendente indecisa in Sacræ Rotæ Romanæ Auditorio, super diversis præeminentiis, & præcedentiis cum Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ SS. Salvatoris ejusdem Civitatis.

Dilecto filio Magistro Carolo Cerro Cappellano nostro, & Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Motiva. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Pilari nuncupat. Civitatis Cæsaraugustan. Nobis expositum fuit, quod in lite, & causa inter ipsos ex una, & dilectos pariter filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Sancti Salvatoris ejusdem Civitatis partibus ex altera in Sacræ Rotæ Romanæ Auditorio coram te super diversis præeminentiis, & præcedentiis pendente indecisa, pro parte secundodictorum Capituli, & Canonicorum asseritur, & prætenditur, quod pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum exponentium, vel alterius eorum, seu ab eorum Procuratore, vel Procuratoribus fuerit habitus recursus ad Judices Laicos nedum semel, sed etiam pluries in præjudicium dictarum litis, sive mandatorum Rotalium, occasione vero prætensorum recursus, seu recursuum dicti Adversarii prætendunt impedire primodictis Capitulo, & Canonicis prosecutionem litis, & Causæ hujusmodi.

Supplicatio. §.2. Quare iidem primodicti Capitulu, & Canonici ne sub hoc prętextu expeditio d. litis, & causæ retardetur, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi, & eorum cuilibet de opportuno in præmissis absolutionis beneficio providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Dat facultatem Auditori a censuris absolvit. §.3. Nos igitur eosdem primodictos Capitulum, & Canonicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eosdem Capitulum, & Canonicos primodictos, si hoc aute humiliter petierint, imposita ipsis, & eorum cuilibet arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, ac renunciato prius per eos, & eorum quemlibet quibuscumque recursibus ab eis, & eorum Procuratoribus quomodolibet habitis, & factis, ac fine litis, & collitigantium præjudicio, & dummodo ipsi primodicti Capitulum, & Canonici nullum jus propterea de novo acquirant, a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos, & eorum quemlibet incursis, auctoritate nostra Apostolica absolvas, & totaliter libere, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Julii 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Committit Auditori Rotæ Romanæ Bichio ut absolvat Capitulum, & Canonicos Beatæ Mariæ de Pilari Cæsaraugustan. a censuris, & pœnis incursis, ob recursus ad Judices Laicos, in causa super antiquissima Cathedralitate, cum Canonicis S. Salvatoris ejusdem Civitatis coram ipso indecisa pendente.

Dilecto filio Magistro Celio Bichio Cappellano nostro, & Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Motiva. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ B. M. de Pilari nuncupat. Civitatis Cæsaraugustan. Nobis expositum fuit, quod in lite, & causa inter ipsos ex una, ac dilectos pariter filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Sancti Salvatoris ejusdem Civitatis partibus ex altera in Sacræ Rotæ Romanæ Auditorio coram Te super antiquissima Cathedralitate primodictæ Ecclesiæ pendente indecisa, pro parte secundodictorum Capituli, & Canonicorum asseritur, & prætenditur, quod pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum exponentium, vel alterius eorum, seu ab eorum Procuratoribus, vel Procuratore fuerit habitus recursus ad Judices Laicos nedum semel, sed etiam pluries in præjudicium dictarum litium, sive Mandatorum Rotalium, occasione vero prætensorum recursus, seu recursuum dicti Adversarii prætendunt impedire primodictis Capitulo, & Canonicis prosequutionem litis, & causæ hujusmodi.

Supplicatio. §.2. Quare iidem primodicti Capitulum, & Canonici ne sub hoc prætextu expeditio dictæ litis, & causæ retardetur, Nobis

bis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi, & eorum cuilibet de opportuno in præmissis absolutionis beneficio providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Facultatem absolvendi a censuris impartitur prædicto Magistr. Coccio.

§.3. Nos igitur eosdem primodictos Capitulum, & Canonicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eosdem Capitulum, & Canonicos primodictos, si hoc a te humiliter petierint imposita ipsis, & eorum cuilibet arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, ac renunciato prius per eos, & eorum quemlibet quibuscumque recursibus ab eis, & eorum quolibet, seu ab eorum Procuratoribus quomodolibet habitis, & factis, ac sine litis, & collitigantium præjudicio, & dummodo ipsi primodicti Capitulum, & Canonici nullum jus propterea de novo acquirant a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos, & eorum quemlibet incursis, auctoritate nostra apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Julii 1655. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXIV.

Ex Regest. in secret. Brev.

Facultas Nuncio Regni Poloniæ, ut concedat Clero dicti Regni licentiam tribuendi Subsidium Regi sponte pro unica vice, & pro summa, quæ ipsi Clero videbitur dumtaxat.

Ven. Fratri Episcopo Lauden. apud Charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Committit Nuncio exactionem subsidii, & facultatem absolvendi a censuris.

§.1. CUM, sicut accepimus, dilecti filii Clerus Regni Poloniæ provide considerantes Regnum prædictum gravibus ad præsens necessitatibus urgeri, & imminentia illi pericula tam ecclesiasticis, quam laicis communia; Regni vero prædicti vires adeo exhaustas esse, ut laicorum facultates sufficienti subsidio, quo eisdem necessitatibus subveniatur, & periculis prædictis occurratur, comparando nequaquam suppetant, pro publicæ salutis, patriæque defensione, aliquam pecuniæ summam subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Joanni Casimiro Poloniæ, & Sveciæ Regi Illustri nostra, & Sedis Apostolicæ ad id accedente licentia, & consensu sponte conferre desiderent. Nos prædicti Joannis Casimiri Regis, & dicti Poloniæ Regni necessitatibus hujusmodi consulere, periculisque prædictis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere volentes, tibi Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, & aliis personis Ecclesiasticis ejusdem Regni, ut pro necessitatibus, & periculis hujusmodi subsidium prædicto Joanni Casimiro Regi, sponte tamen, pro una vice, & summa, quæ eis videbitur dumtaxat tribuere, ipsi autem Joanni Casimiro Regi, ejusque Ministris, quod subsidium hujusmodi petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, ac censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu libere, & licite possint, dummodo tamen subsidium hujusmodi in prædictos, & non in alios usus convertatur, ac erogetur, Apostolica auctoritate indulgendi, & licentiam concedendi, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & alias personas Ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus dictam pecuniæ summam absque Sedis Apostolicæ licentia promiserint, aut solverint, necnon eumdem Joannem Casimirum Regem, & suos Ministros prædictos, si illam similiter absque licentia prædicta receperint ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvendi facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium concedimus, & impertimur, tibique, ut ad exactionem prædicti subsidii per personas Ecclesiasticas tantum, & non aliàs procedere debeas, eadem auctoritate committimus, & mandamus. Contradictores, & solvere recusantes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, eadem auctoritate compescendo.

Contrariorum derogatio.

§.2. Non obstantibus Conciliis Lateranen., ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, & si de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari videatur, nisi certis mo- do,

do, & forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut pauperes Clerici, qui in redditibus non habent, nisi victum necessarium ad contribuen. minime compellantur. Præterea volumus, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 2. Aug. 1655. An. I. — Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. — Decretum, ut legata, & eleemosynæ, in partibus Hollandiæ facien. in beneficium Missionis, & pauperum auxilium erogentur ibidem, utque Missionarii legata hujusmodi non acceptent absque Sedis Apostolicæ licentia.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. — Ex Romani Pontificis in eminenti Sedis Apostolicæ specula gregis Dominici saluti, & commodis jugiter invigilantis providentia provenire convenit, ut illa, quæ ad Majorem Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Religionis augumentum, & Christifidelium utilitatem, & consolationem tendunt, pie, prudenterque ordinentur, & disponantur, prout ratione dignoscitur esse consentaneum.

Absque Sedis Apostolicæ licentia eleemosynas accepta ri vetat. — §.1. Volentes itaque pro majori Hollandiæ, cæterarumque Provinciarum unitarum Missionum incremento, ipsorumque Missionariorum directione salubriter providere, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, justis ex causis moti, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & decernimus legata, eleemosynas, oblationes, & similia cujuscumque summæ, valoris, quantitatis, & qualitatis, quæ in posterum a Christifidelibus illarum partium fient, elargiuntur, seu donabuntur Missionariis, vel Religiosis, aut alteri eorum, in beneficium, manutentionem, ac necessarium usum earumdem Missionum, necnon pauperum Catholicorum auxilium & sublevamen omnino, erogari, ibique si fieri poterit, seu minus in vicinioribus locis perpetuo remanere pro Scholis manutenendis, Seminariis erigendis, Xenodochiis, ac Hospitiis in dictorum Catholicorum, eorumque filiorum educationem, usum, & servitium respective fundandis juxta qualitatem, quantitatem, ac summam eleemosynarum, legatorum, & oblationum (certiorata semper Congregatione eorumdem Cardinalium) expedienda eo modo, & forma, qua fieri poterit, & præscribetur, nec in alios usus converti, itaut nulli in futurum Missionario, seu Religioso cujuscumque Ordinis, etiam Societatis Jesu, aut alterius notæ, & quantumvis privilegiatæ personæ liceat dictas eleemosynas, oblationes, legata, & cætera hujusmodi cujuscumque summæ, valoris, qualitatis, seu quantitatis, aut partem quamlibet a locis, in quibus fiunt, elargiuntur, aut donantur, vel offeruntur extrahere, divertere, vel proprios solummodo usus, seu commodum convertere sub pœna suppressionis totius Missionis, ac ejectionis a dictis Locis, & Provinciis illius Ordinis, cujus Missionarius, seu Missionarii, aut Religiosi præsentibus Literis punctualiter, & in omnibus obedire nequiverint, aut aliquo quovis modo, seu titulo etiam in minimis parere recusaverint, nec non sub pœna omissionis dictarum eleemosynarum, & legatorum arbitrio Congregationis præfatæ applicandorum in casu contraventionis, ac etiam privationis perpetuæ officiis, & vocis activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ, a qua non nisi per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi possint, contra quoscumque contravenientes, illosque, qui aliquo modo directe, vel indirecte, mediate, vel immediate per se, vel per alios eisdem præsentibus Literis obstare præsumpserint, aut in totum, vel in parte non obtemperaverint. Et quoad legata auctoritate, & tenore prædictis sancimus in posterum nulli Missionario, seu Religioso cujusvis Ordinis, etiam Societ. Jesu licere fundationes, seu legata in dictis partibus acceptare absque Sedis Apostolicæ expressa licentia, ut eo magis conformentur cum eorum Officio Apostolico in servitium Dei, & Catholicæ Religionis.

Clausulas apponit. — §.2. Decernentes etiam easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis Missionariis etiam secularibus, eorumque Præfectis, & Superioribus, ac omnibus aliis cujusvis Ordinis etiam dictæ Societatis Jesu, seu alterius notæ, & privilegiatæ Religionis, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, punctualiter, & inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. — §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon privilegiis, exemptionibus, licentiis, & facul-

cultatibus quibusvis forma, & modo, etiam oretenus datis, seu in posterum dandis, nisi facta specifica, & expressa præsentium literarum mentione, & revocatione, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. die 3. Aug. 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXVI.

Confirmatio Privilegiorum omnium concessorum, tam Guardiano Sacri Montis Sion, quam Fratribus, necnon Locis Terræ Sanctæ.

De locis Terræ Sanctæ lege, quæ notavi ad Const. 444. Tom. 6. Par. 1. fol. 370. Salvatoris. Urbani VIII.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. PIis Christifidelium votis, ex quibus Sacrorum Locorum venerationem, & animarum salutē provenire conspicimus, libenter annuimus, & illa quantum Nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confovemus.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Franciscus Ripoll Ord. Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observ. nuncupatus Professor, Sacræ Theologiæ Lector, ac Prædicator Generalis, necnon Commissarius, & Procurator Generalis totius Familiæ Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque Loca venerantium subventionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia, & singula gratias, privilegia, & Indulgentias hucusque Sac. ejusdem Terræ Sanctæ Locis, apostolica auctoritate concessa, & confirmata, per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret.

Confirmat privilegia cōcessa cæteris Prædecessoribus. §. 2. Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsumque Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, indulta, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem Locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa, quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concil. Trident. Decretis non adversentur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, nec non insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viventibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I. Dat. die 3. Aug. 1655. An. I.

XXVII.

Confirmatio Constitutionis super ambitu Monachorum Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Cistercien. Ex Regest. In Secret. Brev.

ALEXANDEX PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper pro parte, dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis Cistercien. Nobis expositum fuit, quod inter alias ejusdem Congregationis Constitutiones a fel. rec. Clemente Papa Octavo Prædecessore nostro confirmatas una reperitur tenoris sequentis; videlicet: Ut autem honorum, & dignitatum cupiditati, omnique ambitioni, quantum fieri potest, obstruatur aditus, decernimus, ut si quis Superioris Congregationis, aut aliam quamcumque dignitatem Congregationis, aut aliam quamvis externam ambierit, aut & ea demandetur alteri cuivis conatum adhibuerit, is activa, & passiva voce in perpetuum careat, vel etiam graviori pœna puniatur arbitrio Capituli Generalis. Quod si quis aliquem ei rei dare operam cognoverit, nisi quamprimum deferat ad Capituli Generalis Præsidem, eadem pœna teneatur. Exordium.

Supplicatio. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio

tio subjungebat, nonnulli Monachi dictæ Congregationis professionis regularis per eos emissæ immemores Beneficia Ecclesiastica etiam curam animarum annexam habentia, extra præfatam Congregationem non sine prejudicio eorum animarum contra Constitutionis præinsertæ dispositionem conferri sibi procurent, eaque occasione disciplinam regularem relaxare, carnibus vesci, aliaque incongrua contra eorum regulam committere cum reliquorum dictæ Congregationis Monachorum scandalo, & secularium personarum offensione non vereantur. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune, ut infra providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Constit.

§.3. Nos igitur dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam Constitutionem cum omnibus, & singulis pœnis, & aliis in ea quomodolibet contentis; ita quod omnes, & singulæ gratiæ, quas de cætero contra ejusdem Constitutionis dispositionem obtineri contigerit, nullæ, & invalidæ, nullinsque roboris, & momenti existant, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Fit. l'ôit Monachis prohibet ne beneficia ecclesiastica absque licentia in scriptis Capituli generalis consequantur.

§.4. Præterea singulis præfatæ Congregationis Monachis, ne ullum Beneficium Ecclesiasticum absque licentia Capituli Generalis ejusdem Congregationis de triennio in triennium celebrari soliti in scriptis, & non aliter, nec alio modo obtenta consequi, neve ut aliquod simile Beneficium sibi quoquo modo conferatur directe, vel indirecte per se, vel alium, seu alios, & aliter quomodolibet procurare præsumant sub expressis in præinserta Constitutione, necnon nullitatis provisionum contra præsentium dispositionem quomodocumque faciendarum, ac perpetuæ inhabilitatis ad quosvis gradus tam in dicta Congregatione, quam extra eam consequendos pœnis per contraventores incurrendis, auctoritate, & tenore prædictis inhibemus.

Præsentes cófirmat literas.

§.5. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in premissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Aug. 1655. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Nuncio Franciæ, ut Monasterium Monialium Sancti Menulphi Ordinis Sancti Benedicti, ac septem Prioratus ab illo dependentes, quæ Sedi Apostolicæ subjacent, per se, vel alium, seu alios visitet.

Ven. Fratri Nicolao Archiepiscopo Athenarum apud charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Nuncio Franciæ ampl. facultatem visitandi Monast. Mon. S. Menulphi elargitur.

§.1. Cupientes, ut in Monasterio Monialium Sancti Menulphi Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœcesis, quod, ut dilecta in Christo filia Maria Constantia Duble d' Anxelle illius Abbatissa asserit, una cum septem Prioratibus, quorum ipsum Monasterium Caput est, & cum quibus quandam veluti Congregationem singulis annis suum Capitulum Generale a multis ab hinc seculis inibi celebrari solitam componit, Apostolicæ Sedi immediate subjectum existit, necnon in septem Prioratibus hujusmodi ecclesiastica, regularique disciplina, ubi collapsa est, restituatur, & ubi conservata est, constantius perseveret, supplicationibus ejusdem Mariæ Constantiæ Abbatissæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuæ, de cujus integritate, fide, prudentia, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confidimus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel alium, seu alios, quem, seu quos ad id duxeris deputandum, seu deputandos, Monasterium, ac septem Prioratus

tus hujusmodi, eorumque Abbatissam, Priorissas, Moniales, & personas quascumque respective, tam in capite, quam in membris semel tantum, auctoritate nostra Apostolica visites, ac in eorum statum, consuetudines, vitam, mores, ritus, & disciplinam tam conjunctim, quam divisim diligenter inquiras, necnon Evangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & Generalium Conciliorum, & præsertim Tridentini Decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus, regularisque Ordinis prædicti institutis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, emandatione, renovatione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoveris, reformes, mutes, corrigas, ac etiam de novo condas, condita Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, regularibusque institutis prædictis non repugnantia, confirmes, abusus quoscumque tollas, bonas, & laudabiles institutiones, ac in primis divinum cultum, monasticamque disciplinam, & observantiam regulares ubicumque exciderint, modis congruis restituas, si aliquas personas in aliquo delinquentes repereris, illas juxta Canonicas Sanctiones, & regularia dicti Ordinis Instituta punias, & castiges; Contradictores quoslibet, & rebelles, eisque auxilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu præstantes cujuscumque dignitatis, status, gradus, Ordinis, & conditionis existerint per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia compescas, ac alia in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna facias, dicas, geras, & exequaris; Super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam Tibi facultatem earumdem tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§.2. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut Tibi in præmissis omnibus prompte pareant, & obediant, tuaque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere curent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris, in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§.3. Volumus autem, ut si quæ graviora in hujusmodi visitatione repereris, seu a Te deputandus, vel deputandi repererit, seu repererint, illa, necnon informationes omnes desuper sumendas sub tuo sigillo clausas ad Nos quam primum diligenter transmittas, ut, quod in illis statuendum fuerit, matura consultatione adhibita decernamus.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Prioratuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I. Dat. die 14. Aug. 1655. An. I.

XXIX.

Innovatio literarum Innoc. X. quod Commendatarii Monasteria Ord. Cistercien. in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata, quoad eorum Monachos, jurisdictionem exerceant.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Nicolaus Dunin Ord. Cistercien. in Regno Poloniæ Vicarius, & Visitator Generalis, cæterisque Coabbates dictorum Ordinis, & Regni per suum in Romana Curia Procuratorem, quod a fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro, ad instantiam dilecti filii Claudii Abbatis Generalis ejusdem Ordinis de mense Septembris anni proxime præteriti 1654. emanarunt in simili forma Brevis literæ tenoris sequentis, videlicet.

Recenset literas Innoc. X. Const. 59. §.1. Innocentius Papa X. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officii Nobis diutius commissi partes esse cognoscimus, ut Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suavi religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directioni intendentes, illos a dispendiis quibuslibet, quantum Nobis ex alto conceditur, asseramus. Sane pro parte dilecti filii Claudii Abbatis Generalis Ord. Cisterciensis per ejus Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaria Ordinis prædicti privilegia a quamplurimis Romanis Pontificibus, & signanter a fel. rec. Pio II., Sixto V., Innocentio VIII., Pio IV., Pio V., & Gregorio XIII. Prædecessoribus nostris concessa, & confirmata respective disponant, declarent, quod Commendatarii Monasteria dicti Ordinis in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata quoad eorum Monachos jurisdictionem exerceant, sed visitatio ad Abbatem Cistercii, & quatuor primiores quemlibet in sua generatione juxta formam antiquorum privilegiorum pertinent, ac Monachi ipsorum Monasteriorum Commendatorum dictum Abbatem

tem Cistercii, & primos quatuor, ac eorumdem Commissarios ad eandem visitatione a recipere, & in eorum manibus professionem emittere debeant: Commendatarii vero ne quempiam propter delictum eiiciant, sed quotiescumque Monachi quid admiserint, quod quidem animadversione dignum sit, id quamprimum Priori claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem juxta Ordinis prædicti statuta faciat, ac demum Prior, & Subprior in iisdem commendatis, seu commendandis Monast. Officiales spirituales, & temporales d. Ordini, professi, & non seculares per Commendatarios, etiamsi S. R. E. Card. fuerint, instituantur, & præterea Sacri Conc. Trid. decreto sess. 25. cap. 20. statutum reperiatur, ut Priores claustrales, aut in Prioratibus Conventum habentibus Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, a Capitulis Generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur; ac insuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita resolutiones præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis innixæ emanaverint die 2. Augusti 1647. quibus tunc existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio injunctum fuit ut serio invigilaret ne Commendatarii hujusmodi, & signanter dilectus pariter filius Alexander Donhoff Commendatarius Monasterii Andreoviensis, Ordinis prædicti, Cracovien. Diœcesis, circa Officialium electiones, vel circa Monachorum vitam, & mores, cæteraque Institutum Regulare spectantia se ingererent: nihilominus iidem Commendatarii passim, & in primis prædictus Alexander Duuhoff in vim literarum super eorumdem Monasteriorum Commendis expeditarum in quibus hujusmodi Monasteriorum cura, regimen, & administratio tam in spiritualibus, quam temporalibus plenarie committitur, prætendunt ius instituendi, ac destituendi Priores, & Officiales claustrales, visitandi, statuendi, ordinandi, & exercendi ea, quæ Institutum regulare contingunt: eorumdemque Commendatariorum nonnulli non contenti redditibus, ac fructibus, quorum majorem partem ex opulentioribus dicti Ordinis Monasteriis colligunt, in alienam insuper messem veluti in electiones, & depositiones Priorum, & Subpriorum, aliorumque Officialium, ac etiam in visitationes, & Monachorum correctiones falcem mittere præsumentes prædicta privilegia, & Constitutiones Apostolicas contemptui habentes in grave ejusdem Claudii Abbatis immo universi Ordinis prædicti jurium præjudicium: quare idem Claudius Abbas Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Statuit Commendatarios nullam apud

§. 2. Nos igitur dictum Claudium Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinaliũ consilio inhærentes prædallegatorum Romanorum Pontificum Prædecessurum nostrorum privilegiis Ordini Cisterciensi hujusmodi concessis, ac decreto ejusdem Sacri Conc. Trident., & resolutionibus aliàs desuper factis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus, decernimus, ac statuimus non licere Commendatariis, Priores, Subpriores, aut Officiales claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates eisdem in Literis Apostolicis concessas, & expressas, prout supra, ad ea, quæ Institutum Regulare concernunt, ac tenore prædictorum privilegiorum, ac Sacri Concilii dispositione Monastico regimini relinquuntur, trahi posse, ac debere.

Monachos jurisdictione habere.

§. 3. Ideoque dilectis filiis nostris, & Sedis prædictæ Nunciis, sive etiam locorum Ordinariis, vel dicti Ordinis Conservatoribus per easdem præsentes injungimus, ut quotiescumque requisiti fuerint ab hujusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia juris remedia, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, cohibeant, & compescant, salva semper in præmissis auctoritate Congreg. eorumdem Cardinalium.

Præsentes cõfirmat, & contrariis derogat.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in iisdem præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Vo-

Transumptorum fides.

Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Septembr 1654. Pontificatus nostri Anno X.

Innovat præinsertas Literas.

§.5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ante completam præinsertam Literarum hujusmodi executionem obitus ejusdem Innocentii Prædecessoris supervenerit, proindeque cupiant iidem exponentes pro firmiori earumdem præinsertarum Literarum subsistentia illas auctoritate nostra Apostolica confirmari: idcirco Nos eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas dicti Innocentii Prædecessoris Literas cum omnibus & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Innocentius Prædecessor in dictis suis Literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Aug. 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXX.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilibus Fratribus Hieronymo Farnesio Patracensi Palatii nostri Præfecto, Julio Rospigliosio Tarsensi Secretario Status, Hieronymo Bonvisio Laodiceæ Archiepiscopo Cubiculi nostri Præfecto, necnon dilectis filiis Magistro Gualtero Gualterio Leodiensi in utraque Signatura nostra Referendario, Brevium nostrorum secretorum Secretario. Magistro Stephano Ugolino Romano in utraq. Signatura nostra Referendario, Auditori nostro. Magistro Francisco Maria Phœbeo Urbevetan. in utraque Signatura nostra Referendario, Magistro Cæremoniarum. Mag. Jacobo Altovito Florentin. in utraque Signatura nostra Referendario, Prælatis nostris domesticis, Ambrosio Landuccio Senen. Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationis Il. Licetanæ professoris, Sacrarii nostri Præf. Cælio Piccolomineo Senen. Libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, & Cubiculario intimo nostro, Clementi Accarisio Senen. Fratri Militi Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Pincernæ, Angelo de Ciaja Senen. Fratri etiam Militi ejusdem Hospitalis Architriclino, Jacobo Philippo Ninio Senensi, Natali Ronduninzo Romano Secretario literarum nostrarum in forma Brevis ad Principes, Michaeli Angelo Boncio Cinsin. Vestiario, Mathiæ Naldo Senen. Medico, Ferdinando Fustemberg Westphalo, Jacobo de Maximis Romano, Julio Cino Collensi, Alexandro Rinuccino Florentino, Antonio Francisco Ferrino Romano Eleemosynario Cubiculariis etiam intimis nostris, Dominico Salvetto Nucerin. Notarum Arcanarum Secretario, Francisco Cristaldo Neritonen. Crucifero, & Cappellano secreto nostro, Riccardo Cruciano, Joanni Creveo Hyberno, Joanni Baptistæ de Acquistis Cappellanis etiam secretis nostris, Josepho Cruciano Magistro Domus nostræ, Flaminio Valla Rhegien. Cubiculi nostri Adjutori, Antonio Orca Civitatis Plebis, Georgio Missello Bambergensi, Dominico Viva Urbevetan. Cubiculi nostri pariter Adjutoribus, ac Carolo Boschetto Senen. Civitatum, vel Diœcesum respective Custodi Picturarum, Clericis, seu Presbyteris Familiaribus, & continuis Commensalibus nostris salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, & præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Familiares a censuris absolvit.

§.1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum hone-

nestatem, aliaque landabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, & propterea easdem personas vestras peculiaris favoris gratia, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.

Not. Apost. Comites, Equites. Nobiles creat.

§.2. Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios [sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium] Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionensis, Bononiensis, Ferrariensis, & Beneventanæ, omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Privilegiis gaudere decernit.

§.3. Vobisque etiamsi habitum, rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranensis Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium haboeritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles; citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus prædictis prætensa, itaut illis uti nullibi valeatis, ac irritum, & inane existat, quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit.

Privilegia extendit.

§.4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poteruut quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum Civitatum, & Terrarum prædictarum Cives prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, & pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit cum iis supplicationibus subreptitium, aut obreptitium, vel invalidum, sed illud idem efficax in omoibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eosdem a solutione onerũ eximit.

§.5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque Locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & semoventia, necnon actiooes, & jura præseotia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiaris vestrorum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque, decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necoon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini,

mini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos aliàs quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Ad quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia obtinenda dispensat.

§.6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis, quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere.

§.7. Necnon etiam quamdiù Nobis inservieritis tantum in beneficiis Ecclesiasticis etiam Curatis, non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiamsi in Metropolitanis Majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Ad omnes ordines promoveri valeant.

§.8. Ac interim, vel postmodum si volueritis hic in Rom. Cur. vel extra eam a quocumque malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus etiam extra tempora a jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias idonei ad id reperti fueritis (super quo Antistitis conscientiam oneramus) promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare.

Leges audire & advocati officium possint exercere.

§.9. Necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Confessarium eligere possint.

§.10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidi casualis, manuum violentarum in quasvis personas etiam ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo: in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis) sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, castitatisque, ac religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Pensiones usque ad summam 300. duc. auri de Cam. etiā in mortis articulo transferre possunt.

§.11. Vobisque ulterius, & quibuscumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archie-

Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani prædicti quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos vestrum quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive, in toto, vel in parte etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cessare, & extinguere, ac postquam cessatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri quoad excessum medietatis fructuum, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Testandi, & quomodocumque disponendi per privatas scripturas usque ad summam sex millium duc. potestas.

§. 12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, etiam Metropolitanarum, quibus vos præesse forsan contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituraram, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditum, & proventuum Ecclesiarum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniam numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, & penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus serverint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorē, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa

causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præseutis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, ita ut quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica, earumdem tenore præsentium, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus quoscumq; in prædictis supplet.

§.13. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra vestra beneficia, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii judices, seu executores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, alisque rebus supradictis etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica mentio de illis præsentibus habenda esset, supplemus.

Molestias quascumque prohibet.

§.14. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, ceterisque cujuscumque dignitatis, status, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus sub excommunicationis majoris, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac Loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§.15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sint, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde sequutis, & sequuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residentes ab humanis decedere contigerit, sub literis recolendæ mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, ceterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui Anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis ex quibusvis causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiã sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogat. derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis, reposita, restituta, & plenarie rein-

reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem; nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem (quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus) Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis etiam pro expeditione contra infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum i s desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum minime teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§.16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat.

§. 17. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Hostiensi, & Portuensi Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes litteras, & in omnibus contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere: non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari; Contadictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, & quatenus opus sit, invocando auxilium brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. memor. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac piæ mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cam. Apost. concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrare teneamini, ac similis re: me: Urb. PP. VIII. Prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit

tigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorum Præsulibus, seu Oratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis illorum Communitatibus, Universitatibus, aliisque personis etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis etiam iisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caveatur expresse, vel tacite, quod nisi Urbis originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illarum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque d. Hospitalis, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædict. dispositione pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate, reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiamsi per quascumque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædicto Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illorum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum & non alias, nec alio modo: quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus: quodve vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.19. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini; quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I. Dat. die 17. Aug. 1655. An. I.

XXXI.

Moderatio facultatum Rev. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe circa legata Pauperibus in genere facta.

De hac materia Jul. II. Const. Liquet omnibus. *Tom. 3. Par. 3. Clem. VII. Constit. 3.* Admonet. *Tom. 4. Par. 1. fol. 31. & Constit. 12.* Dudum. *ibid. fol. 49. Paul. III. qui refert Const. 37. ibid. fol. 195. Jul. II., & Leo X. Const. Tom. 3. Par. 3.* Dum ad universos. *Jul. III. Constit. 17.* Accepimus. *Tom. 4. Par. 1. fol. 286. Pius IV. Const.* De commisso. *Tom. 4. Par. 2. Pius V. Constitut. 131.* Decet. *Tom. 4. Par. 3. fol. 89. & Const. 153.* Exigit. *ibid. fol. 124. Sixtus V. Const. 170.* Cum ex debito. *Tom. 5. Par. 1. fol. 117., & Clem. VIII. Constit.* Quæcumque.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SUperni dispositione consilii vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam Exordium.

rum fidelibus suis præcipiens, quod uni ex illis fieret, sibi factum asseruit, in his pastoralis officii nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorumdem pauperum, & præsertim per vicos, & plateas mendicantium necessitatibus opportune consuli arbitramur.

Const. causa.

§.1. Cum itaque retroactis temporibus fel. rec. Julius II., Leo X., Clemens VII., Paul. III., & alii forsan Romani Pontifices Prædecessores nostri, ut in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Urbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minime suffecturas, Fabricæ dictæ Basilicæ, seu ejus Collegio inter alias plures gratias, facultates, & privilegia, applicaverint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & propriis nominibus personarum non expressis relicta; cumque hujus applicationis ratione pauperes, & potissimum mendicantes legatis sibi relictis privati remaneant, multique pii fideles retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorumdem pauperum commodum relicturi essent dubitantes irritas, & inanes evasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ Fabricæ utilitatem ob privilegia præfata cessuras; Nos licet ob absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum a die nostræ ad summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominus ejus admirabilem structuram ad optatum fere finem esse perductam, ac proinde longe minorem pecuniarum quantitatem nunc pro ejus perfectione, & conservatione, quam de tempore concessionis antedicti, & aliorum ejus privilegiorum esse necessariam; æquũ, & rationi consentaneum esse censemus, ut sublato privilegii hujusmodi impedimento Christi pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plene, & libere capiant, & consequantur.

Legata in genere pauperibus relicta eisdem distribui decernit.

§.2. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus, legata pauperibus in genere ubicumque locorum relicta, & pro tempore quandocumque relinquenda non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ, juxta prædicta ejus privilegia converti, neque sub ejus facultatibus comprehendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum juris interpetrationem comprehenduntur, plene, & integre, juxta pias legantium dispositiones cedere, ac iisdem pauperibus ab hæredibus, aliisque obligatis, seu a testamentariis exequutoribus, vel aliis quibus legatorum prædictorum solutio, seu exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata sive in pecunia, sive in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum usum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus a testatoribus, seu legantibus præscriptis solvi, & consignari debere.

Ob moram vel negligentiam hæredũ Ordinarios, & Ministros Fabricæ in subsidiũ designat.

§.3. Quod si ob moram, seu negligentiam hæredum, aut exequutorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seu aliàs legatorum executio commissa fuerit, eorumdem legatorum solutionem, seu consignationem ultra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, ut locorum Ordinarii, & illis deficientibus Commissarii, & Ministri prædictæ Fabricæ in casibus, in quibus aliàs præmissorum exequutio de jure, & secundum facultates ejusdem Fabricæ ad eos devolvitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata hujusmodi ad commodum, & beneficium eorumdem pauperum duntaxat, prout servatur in aliis legatis certis, exequantur.

In reliquis legatis jura Fabricæ intacta conservat.

§.4. Porro quoad legata pro piis operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum Exequutorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsenti nostra constitutione eidem Fabricæ præjudicium inferre, nihilque super iis de novo statuere intendimus, quinimo omnia, & singula ejus jura, & privilegia per Summos Pontifices Prædecessores nostros hactenus in præmissis concessa præservamus, in casibus tamen in quibus exequutores, seu alii præfati, quibus competit facultas (quam per hujusmodi privilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem devenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

In quibus casibus Constit. locum habeat

§.5. Hanc vero constitutionem tam in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quam in præsentibus, & præteritis, præterquam in eis legatis, & relictis, quæ hactenus a præfata Fabrica, seu ejus Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerint, etiamsi super illis in quacumque instantia lis pendeat indecisa, servari, & locum habere volumus, & declaramus. Cœteris autem ejusdem Fabricæ, seu illius Collegii privilegiis, gratiis, & facultatibus, in iis, quæ præsentibus non adversantur, nullum ne minimum quidem præjudicium per præsentes illarum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere decernimus, & itidem declaramus.

Clausulas apponit.

§.6. Decernentes etiam præsentes literas, & in illis contenta nullo unquam tempore, etiam ex eo quod Œconomus, & alii Officiales præfatæ Fabricæ, cæterisque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, causæque, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ,

vel

quovis alio quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite, etiam in corpore juris clauso impugnari, rescindi, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium constitutionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri.

Clausula sublata.

§.7. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Collegii Fabricæ præfatæ Cardinales, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, & quosvis alios quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegii præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, gratiis, facultatibus, & Literis Apostolicis per prædictos, & quosvis alios Romanos Pontifices etiam Prædecessores nostros in favorem ejusdem Fabricæ, ac illius Collegii, etiam per viam contractus jurati, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice ad effectum præmissorum dumtaxat specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.9. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Aug. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXXII.

Confirmatio Decreti Innocentii Papæ X. super administratione Cellerariorum Congregationis Cassinensis.

Circa electionem Cellerariorum hujus Congregationis, lege ad Constitut. Cum sicut, *& 77. In his Tom.6. Par.3. fol.109. Innocentii X.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita.

Alias emanavit a felic. recordationis Innocentio Papa X. Prædecessore Nostro decretum, cui subinde jussu ipsius Innocentii Prædecessoris a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inserta fuit additio tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum S. Congr.

§.1. Diuturna experientia compertum est Monasteria Congregationis Cassinensium tunc maximo bonorum temporalium incremento floruisse, cum Cellerarii demandatam sibi œconomicam curam non pro suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter administrarunt, inutiles resecando sumptus, a profusis munerum largitionibus abstinendo, necnon animalium, & agriculturæ industriam non in lui, sed Monasteriorum commodum, & utilitatem convertendo, exactasque pecunias Depositario integre tradendo in communi arca asservandas: Ad quod etiam multum semper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui rationes, introitus, & exitus fedulo, ac frequenter subducentes, præmisso diligenti examine, ne quid fraudis, vel præjudicii interveniret, omnia ad fidelem calculum revocarunt, prout Constitutiones Apostolicæ, ac ejusdem Congregationis statuta provide disponunt.

Pœna in contrafacientes.

§.2. Verum quia in quibusdam Monasteriis tam salubres ordinationes Cellerariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum indulgentia negliguntur, & timendum est, ne si hujusmodi malum subrepat, tractu temporis eorumdem Monasteriorum ruina subsequatur; ideo Sanctissimus D. N. audito voto Con-

Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, innovando in primis Constitutionem san. mem. Clementis VIII. sub die 6. Martii 1503. eidemque pro firmiori contentorum observantia graviores pœnas addendo prohibet omnibus, & singulis Cellerariis, aliisque eorum Ministris, sive Monachis, sive Commissis, quibus bonorum administratio quocumque modo incumbit, quominus audeant redditus, ac proventus supprimere, vel minuere, rerum quarumcumque pretium alterare, negotiationibus sese immiscere, animalium, seu agriculturæ industrias sibi appropriare, aut munera contra formam prædictæ Constitutionis elargiri, sub pœna privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, eo ipso incurrenda, a qua præterquam a Sede Apostolica dispensari non valeant: Obstringendo Abbates, quatenus cum primum ipsis de hujusmodi transgressionibus innotuerit, ad executionem prædictarum pœnarum, nulla interposita mora procedant, alias eisdem ipsi pœnis subjaceant, ac dignitate Abbatiali priventur.

Pecunias erectas Depositario consignari mandat.

§.3. Insuper mandat, ut omnes pecuniæ quacumque ex causa ad Monasterium pertinentes a Cellerariis dietim, prout exiguntur, Depositario consignentur, & in arcam deponantur duabus clavibus diversis observatam, quarum altera penes Cellerarium, altera vero penes eumdem Depositarium asservari debeant: arca vero ipsa una cum rationum codice in camera, seu cella Monachi Superioris, & probatæ fidei, ab Abbate electi, & deputati, majori, qua possit, diligentia servetur, & custodiatur, a qua ne obolus quidem extrahi possit, nisi precedente mandato in scriptis Cellerarii, seu eo absente ejus Ministri ad id deputati, non quidem directo sibi, seu Ministro (absente Cellerario) deputato, ut supra, sed vel iis, quibus pecuniæ persolvendæ sunt, si præsentes fuerint, vel si absentes, & impediti, Factoribus, & Agentibus Monasterii, vel aliis personis, quæ quotiescumque opus fuerit, requisitæ hujusmodi solutionem vere, & realiter factam fuisse attestari possint, & valeant expressa in mandato causa, & summa, necnon manu etiam Abbatis, seu Superioris Monasterii firmato, cujus tenor de verbo ad verbum in destinato libro registretur. Computa jurata, introitus, & exitus, tam quoad pecunias, quam victualia quæcumque, aliaque omnia in ipsius Monasterii quotidianas necessitates expensa, consumpta, aut distributa singulo quoque mense; quæ vero in agrorum culturam, ac fructuum recollectionem, quolibet trimestri Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exhibeantur, quibus prædicti non modo se subscribant, sed etiam juramento confirment, ea omnia morali diligentia examinasse, nihilque in iis fraudis contra formam præsentis Decreti invenisse. Quod si qui defraudasse, & veritatem proventuum, & expensarum non expedisse inventi fuerint, nedum incurrant pœnas superius expressas absque ulla spe impetrandæ dispensationis, verum etiam de furto, ac perjurio puniantur.

§.4. Quæ omnia, ut exactius observetur, Sanctitas sua PP. Visitatoribus serio injungit, quatenus in eorum visitatione super præmissis diligenter inquirant, & si quid in contrarium commissum, aut omissum repererint, contrafacientes in prænarratas pœnas incidisse, & a suis officiis suspensos respective declarent, donec in primo futuro congressu Dietæ, & Capituli ad executionem pœnarum, ut supra inflictarum procedatur: sub pœna pariter privationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu alia consequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apostolicæ reservata, ab ipsis quoque Visitatoribus incurrenda.

Confirmat prout in rubr.

§.5. Et quia fidele servitium, & accurata in exequutione præmissorum diligentia tunc sperari poterit, si Cellerarii cum gravitate morum, tum vitæ probitate, & rerum experientia conspicui fuerint: Ea propter Sanctitas sua mandat Abbatibus, ut in hujusmodi deputationibus faciendis, audito prius consilio Seniorum, nonnisi Religiolum, gravem, probatum, ac inter Decanos adscriptum Definitoribus, aut Regimini promovendum proponant, quemque aptiorem esse secundum Deum judicaverint, & talem proprio juramento in scriptis attestentur. Secus dicta deputatio nulla sit eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debite puniantur: Et ne ullo unquam tempore a Monasteriorum Superioribus allegari possit ignorantia hujusce Decreti, Sanctitas sua mandat, ut hujusmodi Decretum legatur in publica mensa bis in anno, idest mense Februarii, & octava Nativitatis Beatissimæ Virginis Mariæ, sub iisdem pœnis in præsenti Decreto adversus contrafacientes expressis. Romæ die 13. Julii 1654. M. Card. Ginnettus. H. Archiepiscopus Patracen. Secr.

§.6. Cum autem firmius observentur illa, quibus sæpius auctoritatis Apostolicæ munimen accedit. Nobis propterea Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Portuensis S.R.E. Cardinalis Barberinus nuncupatus, prædictæ Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector humiliter supplicavit, ut Decretum hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborare, de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur eumdem Franciscum Cardinalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum una cum additione prædicta, aliisque omnibus, & singulis in eo quomodolibet, ut præmittitur, contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. Decernentes

tes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter in posterum observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Cassinensis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.8. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Sept. 1655. Anno I. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Septem. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXXIII.

Ex Regest. in secret. Brev. Confirmatio Conclusionis Capituli Baren. super aggregatione octodecim Presbyterorum ad servitium dictæ Ecclesiæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Archidiaconus, Archipresbyter, aliique constituti in dignitatibus, necnon Canonici Ecclesiæ Baren., quod ipsis, qui, ut asserunt, viginti octo existunt servitium divinum in dicta Ecclesia, ejusque Choro toto anno peragendum unico die vacationis singulis mensibus respective excepto incumbit, ipsorumque singuli annuatim computatis insimul eorum præbendis, & distributionibus quotidianis per eos lucri fieri solitis sexaginta quinque ducatos monetæ Regni Neapolitani circiter, cum celebrationis Missarum onere usque ad viginti ducatos similes, ex redditibus ejusdem Ecclesiæ respective percipiunt, ac ex ipsis dignitates obtinentibus, & Canonici sex ad exercitium curæ animarum Parochianorum dictæ Ecclesiæ subjectorum penes Capitulum ipsius Ecclesiæ existentis, aliique Officiales ejusdem Ecclesiæ deputari solent, unde fit, ut eorum, qui Choro, divinisque officiis celebrandis assistunt numerus, demptis Officialibus prædictis in officiorum suorum exercitio occupatis, & aliis pro tempore legitime impeditis, prout ad præsens duo ex iisdem Canonicis, seu dignitates obtinentibus omnino cæci reperiuntur, interdum ad septem, vel octo reducatur.

Motiva. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædicti exponentes capitulariter congregati pro majori cultus divini augmento, de consensu Ven. Fratris Archiepiscopi Baren. eorum Ordinarii, ac dilectorum filiorum totius Cleri Barensis octodecim Presbyteros simplices, & magis antianos ejusdem Cleri prædictæ Ecclesiæ servitio, ea lege, ut Chori, cæterisque dictæ Ecclesiæ functionibus facta inter eosdem exponentes, ac Presbyteros hujusmodi hebdomadum anni divisione inserviant aggregandos fore censuerint, & concluserint, ac iisdem Presbyteris servitii hujusmodi per eos præstandi intuitu tercentos ducatos ejusdem monetæ a dilectis pariter filiis Communitate, & hominibus Civitatis Baren. prædictis Capitulo, & Clero pro exemptione a gabellis vini minutim vendi soliti quotannis debitos assignaverint, & insuper in loca Presbyterorum prædictorum pro tempore defunctorum, alios Presbyteros antianos succedere debere statuerint, cum aliis pactis, & conditionibus licitis, & honestis, prout in conclusione Capitulari desuper emanata uberius dicitur contineri.

Sequitur supplicatio, & a censuris absolvit. §.3. Nobis propterea iidem exponentes, & Clerus humiliter supplicari fecerunt, ut conclusioni Capitulari huiusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & observatione, Apostolicæ confirmationis nostræ robur adjungere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur præscriptos exponentes, & Clerum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendũ harum serie absolventes, & absolutas fore censentes huiusmodi supplicationibus inclinati, eamdem conclusionem capitularem cum omnibus, & singulis præmissis, aliisque in ea contentis, licitis tamen, & honestis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibot intervenerint supplemus.

Clausula præservativa. §.4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordi-

ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, necnon quatenus opus sit Ecclesiæ, & Cleri hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque,

Dat. die 10. Sept. 1655. An.I. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1755. Pontificatus nostri Anno I.

XXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Privilegiorum Monasterii B. M. V. de Monserrato Ordinis S. Benedicti nullius Dioecesis seu Vicen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Monachi Monasterii Beatæ Mariæ Virginis de Monserrato nuncupati Ordinis Sancti Benedicti nullius, seu Vicen. Diœcesis, ac Officiales, & Confratres Confraternitatis sub invocatione ejusdem Beatæ Mariæ Virginis in eo canonice institutæ, quod ipsi privilegia, & gratias Monasterio, & Confraternitati hujusmodi alias a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quo firmiora subsistant, & ab omnibus arctivis observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderant.

§.2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati privilegia, & gratias prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, Regularibusque dicti Ordinis institutis non adversentur Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus.

Clausula præservativa. §.3. Decernentes illa, necnon præsentes Literas semper, & perpetuo valida, firmas, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter, & inconcusse perpetuo observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 15. Sept. 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Septem. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Circa paritatem votorum in Definitorio Congregationis Hispaniarum Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, ut si post eas sessiones cum trino in singulis scrutinio, resolutio canonica non emanaverit, tunc unus ex Provincialibus successive, & alternatim per turnum juxta antiquitatem suarum Provinciarum votum habere debeat in definitorio pro illa vice, absque tamen prærogativa, aut definitoris generalis denominatione.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes a Sancto Bonaventura Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Captivorum. quod Capitulum definitorium eorumdem Fratrum constans ex Ministro Generali, & quatuor Definitoribus in vim Capituli 41. Regulæ, Apostolica auctoritate approbatæ, & Constitutionum dictæ Congregationis, Capitulum Generale in omnibus, quæ occurrunt extra Capitulum, tam quoad provisiones Superiorum, ac Officialium, quam quoad regimen dicti Ordinis repræsentat.

§.2. Verum quia, sicut eadem expositio subjungebat, quandoque contingit, ut vel per obitum, vel per renunciationem, privationem, assumptionem, aut aliam ob causam unus ex dictis Definitoribus deficiat, itaut vota seu suffragia remaneant paria

paria, ac propterea difficilius decerni, ac elici possint canonicæ resolutiones per pluralitatem votorum; ideo de anno 1653. Capitulares Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Toletan. legitime congregati mandarunt supplicandum Sedi Apostolicæ, ut disponeretur, quod in similibus paritatibus votorum casibus, si post tres sessiones, in quarum singulis tria scrutinia fieri debeant, resolutio canonica non emanasset, tunc unus ex Ministris Provincialibus dictæ Coongregationis successive, & alternatim per turnum juxta antiquitatem suarum Provinciarum votum, & suffragium habere debeat in prædicto Definitorio pro illa vice, absque tamen prærogativa ulla, aut denominatione Definitoris Generalis, præmissaque toties, quoties casus hujusmodi occurrisset paritatis votorum, modo, & forma superius expressis servaretur. Quare Nobis idem Joannes Procurator hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolvit a censuris.

§.3. Nos igitur eumdem Joannem Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolvendum, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio; quod de cœtero in casibus paritatis votorum supra expressis, si post tres sessiones, in quarum singulis tria scrutinia fieri debeant, ut præfertur, resolutio canonica non emanaverit, tunc unus ex Ministris Provincialibus successive, & alternatim per turnum juxta suarum Provinciarum antiquitatem, votum, & suffragium habere debeat in præfato Definitorio pro illa vice, absque tamen ulla prærogativa, aut denominatione Definitoris Generalis, idque toties quoties casus evenerit paritatis votorum, seu suffragiorum modo, & forma superius expressis servetur, servarique debeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, disponimus, & ordinamus.

§.4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostri pœnis omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut præmissa sic per nos statuta, disposita, & ordinata observent, & ab aliis observari curent, & faciant.

Præsentes validas declarat.

§.5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præcitato Capitulo 41. dictæ Regulæ, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Sept. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Septem. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXXVI.

Confirmatio Congregationis Missionis in Gallia, cum nonnullorum dubiorum resolutione.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EX commissa Nobis a supremo Pastore Dominici gregis cura ad ea libenter intendimus, per quæ Congregationum personarum ecclesiasticarum ad majorem divini nominis gloriam, & procurandam animarum salutem pie, prudenterque constitutarum statui opportune consuli arbitramur.

Congregationem Missionis confirmat.

§.1. Itaque nonnulla dubia super statu Congregationis Missionis in Gallia inceptæ, ac olim a Sede Apostolica approbatæ enata tollere, necnon dilectum filium Vincentium de Paul ejusdem Congregationis Superiorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sac. Concil. Tridentini interpretum, ad quos negotium hujusmodi discutiendum remisimus, consilio præfatam Congregationem Missionis sic, ut præfertur, inceptam, & approbatam, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus cum

emis-

emissione votorum simplicium castitatis, paupertatis, & obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vitæ tempore saluti pauperum rusticanorum applicandi post biennium probationis faciendæ, in quorum tamen votorum emissione nemo interfit, qui ea acceptat sive nomine Congregationis, sive nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis nomine, & vota sic, ut supra emissa dissolvere possit solus Roman. Pontifex, necnon & Superior Generalis dictæ Congregationis in actu dimissionis e Congregatione: nemo autem alius etiam vigore cujuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, & Indulti, aut cujuscumque Constitutionis, sive Concessionis, nisi in eis facta fuerit specialis mentio horum votorum sic, ut supra in dicta Congregatione emissorum dissolvere, aut commutare, vel dispensare possit, & valeat. Statuentes, ut d. Congregatio exempta sit a subjectione locorum Ordinariorum in omnibus, excepto, quod personæ, quæ a Superioribus ejusdem Congregationis deputabantur ad Missiones aliquas subsint ipsis Ordinariis tantum quoad Missiones, & ea quæ illas concernunt. Utque dicta Congregatio non censeatur propterea in numero Ordinum Religiosorum, sed sit de corpore Cleri secularis.

Præsentes cōfirmat. §.2. Ac decernentes præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Sept. 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimasecunda Septembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXXVII.

Super dominio Conventus S. Mariæ de Victoria Fr. Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Romanæ, & Gubernatione Seminarii S. Pauli in eodem Conventu existentis, necnon super administratione bonorum dicti Seminarii.

Horum Fratrum Congregationem approbavit Gregor. XIII. in Constit. 121. Pia consideratione. *Tom.* 4. *Par.* 3. *fol.* 448 *Et Seminarium, de quo agitur ad Fidei Christianæ propagationem in Urbe erexit Paulus V. Const.* 211. Romani. *Tom.* 4. *Par.* 4. *fol.* 111.

ALEXANDER PAPA VII

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. DEcet Romanum Pontificem Dominici Gregis utilitatibus ex imposito sibi divinitus Apostolicæ servitutis officio jugiter invigilantem circa ea, que ad fidei Catholicæ augmentum, & Religiosorum virorum sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum tranquillitatem, & felicem directionem conferunt, solicitis studiis intendere, ac desuper curæ suæ pastoralis partes interponere, prout rationi judicat esse consentaneum.

§.1. Cum itaque licet aliàs diversis temporibus super gubernio, & regimine Conventus, seu Seminarii Sancti Pauli, sive Sanctæ Mariæ de Victoria nuncupatæ de Urbe Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo diversæ ordinationes emanaverint, nec tamen hactenus tam super præmissis, quam super juribus, & prætensionibus dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Romanæ ejusdem Ordinis ea in re plene provisum fuerit.

Motiva. §.2. Hinc est, quod Nos dictæ Religionis unioni, & paci, necnon eorumdem Fratrum Provinciæ Romanæ indemnitati, prædictique Conventus, seu Seminarii prosperæ directioni ad Omnipotentis Dei gloriam opportune providere volentes, ac quarumvis Literarum Apostolicarum, præsertim fel. rec. Pauli V., Urbani VIII., Innocent. X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum etiam in simili forma Brevis expeditarum, necnon decretorum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum, ac Capituli generalis Ordinis hujusmodi concordiam, testamentorum, codicillorum, legatorum, & aliarum dispositionum quarumcumque, tenoris etiam unionis datas, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, supplicationibus dilecti etiam filii Provincialis, & eorumdem Fratrum Provinciæ Romanæ Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de voto nonnullorum ex Cardinalibus prædictis

dictis, qui in executionem commissionis, & mandati nostri, jura, rationes, titulos, & fundamenta, tam ex parte dilectorum pariter filiorum Prepositi generalis, & Procuratoris, ac Definitorii generalium, quam ex parte dictorum Provincialis, & Fratrum prædictæ Provinciæ Romanæ Ordinis supradicti data, exhibita, & producta viderunt, examinarunt, & considerarunt, auctoritate apostolica, tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus dictum Conventum, seu Seminarium Sancti Pauli, seu S. Mariæ de Victoria de Urbe esse debere Provinciæ Romanæ supradictæ, Provinciali Romano subjectum in omnibus, & per omnia, etiam quoad Conventualitem Fratrum, non Seminaristarum ad instar aliorum dictæ Provinciæ Conventuum, ac Officiales a Capitulo generali, seu Definitorio generali electos, & ibidem constitutos dimittendos, videlicet Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, & ad Capitulum, seu Definitorium Provinciale ejusdem Provinciæ Romanæ in futurum spectare electionem Prioris (cum participatione tamen, & approbatione, quoad hunc dictæ Congregationis Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum) necnon etiã Subprioris, seu Vicarii, aliorumque Officialium Conventus, seu Seminarii hujusmodi ad formam Constitutionum prædictæ Religionis, remanentibus tamen ibidem Seminario, & Seminariis, eorumque controversiarum, & linguarum Orientalium Lectoribus, & Magistris ad præsens existentibus, & pro tempore futuris, quorum electio, & amotio cum participatione Præpositi generalis dicti Ordinis ad Congregationem Cardinalium prædictorum in futurum spectet, & pertineat.

Quod Conventus subjiciantur Prov. Romanæ.

§.3. Insuper administrationem omnium, & singulorum bonorum, reddituum, & proventuum tam a quondam Francisco Cimi-nio Barone de Cacurri, quam ab aliis relictorum, datorum, seu donatorum, & in posterum, videlicet promissionibus faciendis curæ, & diligentiæ dictæ Congregationis Cardinalium, amotis Syndicis, & Procuratoribus quibuscumque prædicti Ordinis, auctoritate, & tenore prædictis committimus.

§.4. Præterea quamvis Conventus prædictus sit, & esse debeat, ut supra Provinciæ Romanæ, volumus nihilominus, ut in illo, ut ante dictum est, Seminaristæ, eorumque Lectores, & Magistri una cum Fratribus ejusdem Provinciæ libere cohabitare, & convivere valeant, pro alimentis vero, substentatione, vestitu, famulatu, aliisque necessariis Seminaristarum, eorumque Lectorum solvantur prædicto Conventui, seu ejus Priori, aut Procuratori per Congregationis supradictorum Cardinalium Magistros ex redditibus dicti Seminarii, vel promissionibus, ut supra relictis, seu in posterum relinquendis annua scuta quadraginta pro quolibet Seminarista, vel Lectore pro tempore, & rata temporis quo quilibet Lector, & Seminarista ibi resederit, ac cohabitaverit, & convixerit, remanentibus ad Conventus commodum eleemosynis, seu emolumentis pro Missis a prædictis Seminaristis, Lectoribus, & Magistris celebrandis quomodolibet resultantibus: At si Lector pro studio Linguarum fuerit secularis, vel Religiosus alterius Ordinis, competens ei stipendium ex dicti Seminarii redditibus ejusdem Congregat. Cardinalium arbitrio assignetur.

In prædicto Conventu Seminaristas, eorumque Lectores convivere mandat.

§. 5. Denique statuimus, ut pro Seminaristis hujusmodi eligantur ejusdem Ordinis Sacerdotes ex qualibet Provincia bonis moribus, pietate, zelo, prudentia, doctrina, aliisque virtutibus, nec non corporis sanitate præditi, qui studium Sacræ Theologiæ compleverint, & post ingressum infra sex menses juramentum in manibus dilecti Filii nostri S. R. E. Cardinalis Præfecti Congregationis dictorum Cardinalium, & coram illo omnino emittant, quod finitis studiis, ut supra controversiarum, & linguarum ad omne Congregationis eorumdem Cardinalium mandatum ad missiones prompte ibunt, & inde non discedent absque ejusdem Congregationis expressa licentia.

§.6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali expressione digni in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, & justificatæ ullatenus fuerint, aut ex quacumque alia causa, colore, prætextu, & occasione, & capite etiam in corpore juris clauso, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumvis magno, & substantiali defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut quodcumque aliud juris, & facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu proprio concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nunquam posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentes validas declarat.

§.7. Non obstantibus, quoad ea, quæ præ-

Contraria tollit.

præsentibus; quoquo modo adversantur prædictorum, & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis, etiam in simili forma Brevis expeditis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus generalibus, vel specialibus, necnon Congregationis prædictorum Cardinalium, ac Capituli Generalis prædicti Ordinis decretis, ac concordiis, & legatis, testamentis, codicillis, & dispositionibus ex quacumque causa, titulo, occasione, & tempore hactenus factis, conditis, emanatis, publicatis, exequutis, & observatis respective, & aliis quibusvis etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac erectione, & fundatione Conventus, & Seminarii prædictorum, illorumque, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis iisdem Ordini, Conventui, & Seminario, illorumque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie etiam motu proprio, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, & plene, omnimode, & absolute derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Sept. 1655. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septem. 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Nuncio Coloniæ absolvendi a censuris illos, qui occasione invasionis Regni Poloniæ, Muscorum, & Svecorum armis factæ, vasa, & alia utensilia sacra, aurea, & argentea, ac jocalia Ecclesiarum, & Locorum Piorum tradiderunt ad conflandum, & cudendum nummos, & eos, qui illa acceperunt, & conflarunt.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. nostro, & Apostolicæ Sedis apud carissimum in Christo Filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. CUM, sicut accepimus, occasione invasionis Regni Poloniæ, Moscorum, & Svecorum armis factæ non sufficientibus ad resistendum ærarii Regii, & laicorum facultatibus, aliquæ personæ ecclesiasticæ, seu seculares, & regulares, vasa, & alia utensilia aurea, & argentea, ac jocalia Ecclesiarum, & forsan solemni consecratione divino cultui dedicata tradiderint, ut ex illis conflatis, nummi cuderentur, nulla habita ad id a Nobis, & Apostolica Sede propter urgentem, & quæ moram non patiebatur necessitatem licentia. *Exordium.*

§. 2. Nos tam earumdem personarum ecclesiasticarum, quam aliarum, quæ vasa, utensilia, & jocalia prædicta ab illis acceperunt conscientiarum tranquilitati, & animarum saluti in præmissis pro paterna nostra charitate consulere volentes, fraternitati tuæ omnes, & quascumque personas ecclesiasticas sive seculares, sive cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti regulares, quæ vasa, aliaque utensilia, & jocalia Ecclesiarum, & Locorum Piorum quorumlibet, ad effectum prædictum tradiderunt, & alienaverunt, necnon quascumque personas etiam quacumque mundana dignitate, præminentia, auctoritate, & potestate fungentes, quæ præmissa acceperunt, & conflarunt, si hoc a te humiliter petierint, imposita eis, & eorum cuilibet aliqua arbitrio tuo pœnitentia salutari, a quibusvis ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, quas propter præmissa quomodolibet incurrerunt in utroque foro, auctoritate nostra apostolica absolvendi, ac liberandi, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose remittendi, & condonandi, necnon cum eisdem personis ecclesiasticis, quæ censuris hujusmodi innodatæ Missas, & alia Divina Officia, non tamen in contemptum clavium celebrarunt, super irregularitate ea propter quomodolibet contracta, eadem auctoritate dispensandi facultatem, auctoritate prædicta, tenore præsentium concedimus, & impertimur. *Nuncio Coloniæ a censuris absolvendi facultatē impertimur.*

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Conciliis universalibus, provincialibus, & synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expres- *Contraria reiicit.*

expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Sept. 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Anuulo Piſc. die 30. Sept. 1655. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declarat admiſſionem Profeſſorum ad reſpondendum pro loco ab Epiſcopo Cracovien. non ſolum cnm Rectore, & Decanis Facultatum Academiæ Cracovien. ſed etiam cum cæteris, ad quos legitime ei intereſſe ſpectat fieri debere.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§. 1. CUM, ficut Ven. Frater Epiſcopus Cracovien. Nobis nuper exponi fecit, ex eo, quod in quibuſdam fel. rec. Innocentii PP. X. Prædeceſſoris noſtri literis in ſimili forma Brevis die 5. Novembris 1653. expeditis, per quas inter alia juriſdictio, & auctoritas Epiſeopi Cracovien. ſpecialiter in admiſſione Profeſſorum ad reſpondendum pro loco una cum Rectore, & Dccanis Facultatum Univerſitatis ſeu Academiæ Civitatis Cracovien. confirmatur, exortum fuerit dubinm, utrum propter eorumdem Rectoris, & Decanorum expreſſionem cæteri in hujuſmodi admiſſionem Profeſſorum ad reſpondendum pro loco jus una cum dictis Rectore, & Deeanis habentes ab illa excluſi cenſeri debeant.

Declarat admiſſioné profeſſorũ ad reſpondendũ fieri debere.

§. 2. Nos dubium hujuſmodi tollere, ac prædictum Epiſcopum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, necnon prædictarum Innocentii Prædeceſſoris Literarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſerto habentes, eamdem admiſſionem Profeſſorum ad reſpondendum pro loco a memorato Epiſcopo Cracovien. non ſolum cum Rectore, & Decanis Facultatum hujuſmodi, ſed etiam cum cæteris, ad quos ei intereſſe legitime ſpectat, fieri debere, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium declaramus.

Præſentes validas declarat.

§. 3. Decernentes præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus quoquo modo dici poſſent contraria iiſdem Innocentii Prædeceſſoris Literis, ac omnibus illis, quæ dictus Innocentius Prædeceſſor in prædictis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 1. Octobr. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Octobris 1655. Pontificatus noſtri Anno I.

XL.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Abbatis S. Galli Ordinis S. Benedicti nullius Provinciæ Moguntinæ creandi Notarios &c.

Dilecto filio Gallo Alto Abbati Monaſterii nuncupat. Sancti Galli Ordinis Sancti Benedicti nullius Diœceſis Provinciæ Moguntin.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Dat licentiam Abbati S. Galli creandi Notarios.

§. 1. TUÆ in Nos, & Apoſtolicam Sedem devotionis meritis inducimur, ut votis tuis, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuamus.

§. 2. Itaque Te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut Terrarum, & Locorum temporali dominio, & juriſdictioni Monaſterii Abbatiæ nuncupati Sancti Galli Ordinis Sancti Benedicti nullius Diœceſis Provinciæ Moguntin. cui præeſſe dignoſceris ſubjectorum neceſſitas poſtulaverit, viros aptos, & idoneos in Notarios, & Tabelliones publicos prævio examine, ac recepto prius ab eis noſtro, & Romanæ Eccleſiæ nomine fidelitatis debitæ ſolito juramento, auctoritate noſtra Apoſtolica facere, & creare poſſis, & valeas, qui quidem Notarii, & Tabelliones per te vigore præſentium creandi Notariatus, & Tabellionatus Officium in quibuſcumque mundi partibus exercere valeant, eadem auctoritate, tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Octobr. 1655.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die Septima Octobris 1655. Pontificatus noſtri Anno I.

XLI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultates abſolvendi ab Hæreſibus Chriſtinam Reginam Sveciæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

§. 1. CUM, ſicut non ſine ſpirituali animi noſtri lætitia accepimus, Chriſtina Sveciæ Regina Illuſtris ex Parentibus Hæreticis procreata, ac in hæreſibus educata, & inſtructa, Divino Numine illuſtrata, viaque veritatis agnita, eaſdem hæreſes omnino deſerere, & ad gremium S.R.E. benedicente Domino redire deſideret.

Dat facultatem abſolvendi ab hæreſib. Chriſtinam Reginam Sveciæ.

§. 2. Nos qui pro paſtorali munere id unum præcipue curare tenemur, ut ſi quæ oves a veritatis ſemita aberrant, in ſalutis viam revocentur, de tua ſingulari pietate, prudentia, Religionis Catholicæ, & honoris Domus Dei zelo plurimum in Domino confiſi, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tibi eamdem Chriſtinam Reginam, ſive prævia abjuratione judiciali, ſive extrajudiciali, aut nulla abjuratione præcedente, ſed loco abjurationis recepta tantum ab ea fidei Catholicæ profeſſione, juxta articulos pridem a Sede Apoſtolica propoſitos, ab hæreſibus hujuſmodi, ac quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis per eam propterea quomodolibet incurſis, injuncta ei aliqua pœnitentia ſalutari, aliiſque injungendis prout ejuſdem Chriſtinæ Reginæ animæ ſaluti expedire cognoveris, in utroque foro, auctoritate noſtra abſolvendi, eamdemque Chriſtinam Reginam in gremium ejuſdem S.R.E. recipiendi, & reconciliandi, adhibito aliquo ad prædictos actus Notario publico, tenore præſentium plenam, liberam, & amplam facultatem concedimus, & impertimur volentes, ut ſimplici tuæ atteſtationi, etiam nullis adhibitis teſtibus, accedente tamen tua ſubſcriptione plena, & omnimoda fides adhibeatur.

Contraria tollit.

§. 3. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, decretis, uſu, & ſtylo Tribunalis Officii Sanctæ univerſalis Inquiſitionis, cæteriſque contraris quibuſcumque.

Dat. die 10. Octob. 1655. Anno I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Octobris 1655. Pontificatus noſtri Anno I.

XLII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Hortatorium Archiepiſcopo Cęſarauguſtan. ne Eccleſiaſticos ad ſolutionem gabellarum teneri decernat, niſi petito Capituli conſenſu.

Ven. Fratri Archiepiſcopo Cæſarauguſtan.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Supplicatio.

§. 1. NUper tuo, & dilectorum filiorum communitatis, & hominum Civitatis Cæſarauguſtan. nomine Nobis expoſito, quod pro diſſolutione æris alieni per dictam Civitatem occaſione peſtis, quæ ipſam Civitatem ab anno 1647. uſque ad annum 1653. afflixit contracti, duæ gabellæ ſuper farina, & carne vendendis in Civitate prædicta, ejuſque diſtrictu impoſitæ fuiſſent, quodque attento quod laicorum facultates ad id nequaquam ſufficerent, tu, & communitas, & homines prædicti ſummopere deſiderabatis a Nobis permitti, ut in ſolutionem gabellarum hujuſmodi, etiam perſonæ Eccleſiaſticæ concurrere poſſent; Nos ſupplicationibus tuo, ac eorumdem Communitatis, & hominum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, inter alia fraternitati tuæ ſub certis modo, & forma tunc expreſſis committimus, & mandamus, quatenus dummodo ad id Cleri eorumdem Civitatis, & diſtrictus in primis, & ante omnia accederet aſſenſus, perſonas eccleſiaſticas tam ſeculares, quam regulares utriuſque ſexus Civitatis, & diſtrictus hujuſmodi ad ſolutionem gabellarum præfatarum teneri, & obligatas eſſe, & fore auctoritate noſtra Apoſtolica decernentes, & alias prout in noſtris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 4. Junii proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberius continetur.

Sequitur ſupplicatio.

§. 2. Cum autem, ſicut poſtmodum dilecti pariter filii Capitulum, & Canonici Metropolitanę Eccleſię Cęſarauguſtan. Nobis exponi fecerunt ipſi licet ab immemorabili tempore uti ejuſdem Cleri caput totum illius corpus repræſentaverint, & repræſentent, & propterea ipſorum conſenſus ſemper in ſimilibus gabellarum impoſitionibus principaliter requiſitus, & obtentus fuerit, nec unquam in contrarium quicquam obtinuerit, nihilo tamen minus vereantur, ne illis ſpretis ad præfatarum noſtrarum literarum executionem in grave eorum præjudicium procedas: Nobis propterea idem Capitulum, & Canonici humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi deſuper opportune providere, de benignitate apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur dictos Capitulum, & Canonicos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas

Absolvit a censuris. sonas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eamdem fraternitatem tuam per præsentes in Domino hortamur, & monemus, ne personas ecclesiasticas prædictas ad solutionem dictarum gabellarum nisi petito eorumdem Capituli, & Canonicorum ad id consensu teneri decernas. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 16. Octob. 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Octob. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Privilegiorum Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. §.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Claudius d'Orchamp totius Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula Corrector Generalis, quod ipse pro felici ipsius Ordinis gubernio, atque directione omnia, & singula privilegia eidem Ordini per diversos Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessi, quo firmiora persistant, & ab omnibus arctivis observeutur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderat.

A censuris absolvit. §.2. Nos igitur eumdem Claudium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegia prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Institutis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem, supplemus.

Clausula. §.3. Decernentes illa, necnon præsentes Literas semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 16. Octob. 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLIV.

Concessio Privilegiorum pro suis Cappellanis communibus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Const. GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Josephus Tosone, Franciscus Sardolus, Michaelangelus Lualdus, Hieronymus Morellus, Joannes Laurentius della Ratta, & Andreas Basile Presbyteri moderni Cappellæ nostræ Pont. Cappellani familiares nostri Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percipimus, Nos inducunt ut illis reddamur ad gratiam liberales;

Cappell. fam. absolvit a censuris. §.1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ad homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.

Motu Apost. Comites nobiles creat. §.2. Motu proprio, non ad supradictorum Josephi, Francisci, Michaelisangeli, Hieronymi, Joannis Laurentii, & Andreæ, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, Josephum, Franciscum, Michaelemangelum, Hieronymum, Joannem Laurentium, & Andream prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium

præjudicio) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum cives creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum præfatorum referimus, & conſcribimus, ipſiſque etiamſi habitum, & rochettum Notariorum dictæ Sedis, juxta decretum Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati non deferant, aut Civitates hujuſmodi non incoluerint, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum Eccleſiaſticorum, & ſecularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipſis emanaſſent (citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino ſublatas, itaut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque huiuſmodi privilegia a Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, itaut illis ſupranominati Cappellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inſcribere, & ſe illis ſubſcribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur.

Privilegiis gaudere decernit.

§.3. Et inſuper illos, eorumque beneficia, & Eccleſiaſtica quæcumque, quorumcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque Locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidme Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque ſuarum uſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ etiam in aliud territorium, ſeu provinciam, terra, mari, & flumine, necnon æquorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia, quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos alias, quam, ut præfertur, valeant coarctari, quamdiu ſervitiis noſtris inſti erunt dumtaxat eximimus, & liberamus.

Eoſdem a ſolutione onerũ eximit.

§.4. Ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis recipere, & dummodo illa omnia uno excepto perſonalem reſidentiam non requirant inſimul quoad vixerint retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inſervierint tantum in beneficiis Eccleſiaſticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fue-

Ad quæcumq; duo diſſimilia vel ſimplicia ſimilia obtinenda diſpenſat.

fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id Locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congrue supportentur, necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Confessarium eligere possint

§.5. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, & etiam si absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac a quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel Superiores Prælatos de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum canonicarum, aliorumque divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in Literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicujus præjudicio, auctoritate apostolica absolvere, & illis pro commissis penitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

§.6. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumcumque Ordinum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata quandocumque simul, vel successive, in toto, vel in parte usque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Cappellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma quibus eisdem Cappellanis assignatæ, aut reservari, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliis cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis integre persolvenda reservare, constituere, & assignare.

Pensiones usque ad summã 100 ducator. de Camera reservare possint

§.7. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum

Testandi, & quomodocumque disponendi per privatã scripturã usq. ad summam 200. ducator. potestas.

siarum ipsis Cappellanis nostris prædictis commissarum Ministro, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpos.iturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditumm, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) & in mortis articulo, non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quidquid testatum, gestum, ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, & toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

§.8. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditumm, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causâ ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & ommittendarum, necnon substan-

Defectus quoscumque in prædictis supplet.

ſtantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis de ipsis mentio habenda esset, supplemos.

Clausula sublata. §.9. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilii etiam novissime celebrati de cætero Notariorum numero, etiãsi ad illum noudum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & imposterum edendis, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus servato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem memoriæ Bonifacii Prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione têporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & Locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, & aliarum Civitatum, & Locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo ipsi Cappellani per se, vel eorum Procuratorem præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque personis, & particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam consistorialiter, et de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum Statuti, et Constitutionis perpetuorum, ac motu, et scientia paribus, deque apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, et Reginarum, Ducum, et Marchionum, et aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, et innovatis, et imposterum concedendis, confirmandis, et innovandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, secularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ etiam per quascumque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum ad id Magistri, & Conventus præfatorum expressus accedat assensus, & sintque literæ derogationis hujusmodi, etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei. & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non alias, aliter, nec alio modo.

§.10. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto

scripto etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie, ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, motu,& scientia, similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodque antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede Apostolica præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Dat. die 18. Octob. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Privilegiorum Congregationis Fratrum Eremitarum S. Augustini Reformatorum Congregationis Gallicanæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Patritius a Sancta Magdalena Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Galliæ, quod ipse pro felici dictæ Congregationis gubernio, & directione omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus arctius observentur, apostolice confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderat.

§.1. Nos igitur eumdem Patritium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegia, ac gratias hujusmodi, dummodo in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, Regularibusque dicti Ordinis Institutis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus.

Præsentes validas declarat.

§.2. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 20. Octob. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Concessio Privilegiorum Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi in Gallia.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

CRedita m Nobis Divinitus Gregis Dominici curam omni industria salubriter exercere satagentes personarum Ecclesiasticarum Congregationes in Ecclesia Catholica ad Dei honorem, & animarum salutem sapienter erectas privilegiorum, & gratiarum favoribus nonnunquam prosequimur, ut eædem personæ piis earum institutis majori fructu incumbere valeant.

Supplicatio.

§.1. Volentes itaque dilectis filiis Præposito Generali, & Presbyteris Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi in Gallia institutæ, gratiam facere specialem, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, nunc, & pro tempore quandocumque, existentibus Presbyteris

tens, ejusdem Congregationis quamvis illius Domorum sive nunc erectarum, sive in futurum ubicumque erigendarum fuerint, omnium, & singulorum Christifidelium etiam infirmorum confessiones (prçviis tamen eorumdem Presbyterorum ad audiendas confessiones examine, & approbatione Ordinariorum locorum respective) audiendi, eosque omnes ab omnibus censuris Ecclesiasticis, & peccatis eorum etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis (exceptis contentis in Literis Apostolicis die Cœnæ Domini legi solitis) in fore conscientiæ dumtaxat absolvendi; necnon vota quæcumque, ultramarino, visitationis Liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Sancti Jacobi in Compostella, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutandi, ac Missam media hora ante auroram, & media hora post meridiem celebrandi; Præterea Cadavera quorumcumque Christifidelium, etiam externorum, qui suam in Ecclesiis, vel Oratoriis ejusdem Congregationis Sepulturam elegerint, salvis Parochialibus juribus, & sine ullo illorum præjudicio recipiendi, & inibi sepeliendi facultatem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Præsentes cōfirmat.

§.2. Decernentes præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac dictis exponentibus, & aliis ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuo plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarius, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate sciēter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria reiicit.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum, & gentium tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Oct. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimaprima Octobriis 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLVII.

Creatio Auditorum S. Rotæ in Subdiaconos Apostolicos, & Votantium Signaturæ Justitiæ in Acolythos, Apostolicos.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Suppressio Subdiaconorū & Acolythorum.

§.1. NUper certis ex causis tunc expressis omnia, & singula Officia Subdiaconorum, & Acolythorum Apostolicorum nuncupatorum suppressimus, & abolevimus, una cum eorum Collegiis, juribus, prærogativis, & emolumentis quibuscumque, ac singulorum Subdiaconorum, & Acolythorum præfatorum nominatim enumeratorum titulis, & concessionibus, itaut ex tunc in posterum singula Collegia prædicta extincta penitus essent, & cessarent omnino, neque singuli, ut prçfertur, enumerati Subdiaconi, & Acolythi appellari, seu denominari, aut nuncupari possint, & alias prout in Cedula motus proprii nostri desuper manu nostra signata cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur.

Audit. S. Rotæ creat Subdiaconos Apostolicos.

§.2. Quamobrem ne propter suppressionem, & abolitionem hujusmodi Nos, & Romani Pontifices Successores nostri necessario Subdiaconorum, & Acolythorum Ministerio in solemni Missarum, & aliorum Divinorum Officiorum celebratione cæterisque functionibus Ecclesiasticis careamus, pro nostra pastorali cura providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectos filios Cappellanos nostros Causarum Palatii Apostolici Auditores nunc, & deinceps perpetuis futuris temporibus existentes Subdiaconos Apostolicos; necnon dilectos etiam filios utriusque Signaturæ nostræ Referendarios, qui nunc sunt, & pro tempore quandocumque erunt nostræ Signaturæ Justitiæ Votantes Acolythos Apostolicos, tenore præsentium facimus, creamus, constituimus, & declaramus, ipsumque prædictorum Auditorum Collegium, necnon præfatos Signaturæ Justitiæ Votantes in locum Subdiaconorum, & Acolythorum per Nos, ut premittitur, suppressorum, & abolitorum respective cum eodem omnino onere assistendi, & inserviendi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti tam in Cappella nostra, quā in aliis, in quibus Nobis, & Rom. Pontifici pro tempore existenti præsentibus divina celebrabuntur Officia, Ecclesiis, necnon Processionibus, cæterisque functionibus Pontificiis, ad quod dicti Subdiaconi, & Acolythi ratione suorum Officiorum ante illorum suppressionem, & extinctionem,

nem, ut præfertur, factas quomodolibet tenebantur, & obligati erant, & cum omnibus, & singulis honoribus, prærogativis, præcedentiis, & præeminentiis, quæ jure, aut ex Constitutionibus, & Indultis Apostolicis, vel ex usu, & consuetudine, & alias quomodocumque Subdiaconis, & Acolythis Apostolicis, ut præmittitur, suppressis, & abolitis, illorumque Collegiis ante suppressionem, & abolitionem hujusmodi competebant, exceptis tamen quibusvis redditibus, & emolumentis temporalibus, ipsis Subdiaconis, & Acolythis, illorumque Collegiis olim assignatis, & ante easdem suppressionem, & abolitionem illis debitis, & per eos percipi solitis, quæ Cameræ nostræ Apostolicæ per Nos jam applicata, & incorporata sunt, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine, & tenore paribus substituimus, & subrogamus.

Qualitatem Vestes iisdem Auditoribus assignat.

§.2. Ac insuper præfatis Auditoribus, & eorum singulis nunc, & in futurum quandocumque existentibus pro majori ministerii eis per præsentes injuncti decore, ac suarum personarum ornamento, ut deinceps vestem interiorem, quæ substanea, necnon aliam exteriorem, quæ mantellettum vulgo nuncupantur violacei coloris, ac etiam galeri redimiculum, *Cordone*: vulgo dictum ejusdem coloris violacei ubique deferant, præcipimus, & mandamus.

§.3. Injungentes propterea dilectis pariter filiis Cæremoniarum ejusdem Cappellæ Magistris, ut eosdem Auditores ad Subdiaconorum, & Votantes prædictæ Signaturæ Justitiæ ad Acolythorum respective Officia in Cappella, aliisque Ecclesiis, ac processionibus, cæterisque actibus, & functionibus prædictis, cum assignatione loci congrui, ut moris est, exercenda admittat.

Clausulas appoint.

§.4. Ac decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, & alio quolibet quantumvis magno, substantiali, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & voluntatum revocationibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendi, aut comprehensas censeri, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit respective eligenda de novo concessas, firmasque, validas, & efficaces perpetuo existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in præfata Cedula motus proprii voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno I. *Dat. die 26. Octob. 1655. An. I.*

XLVIII.

Deputatio quatuor Prælatorum ad excipiendum Reginam Sveciæ missorum in Nuncios extraordinarios. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Ven. Fratribus Annibali Thebarum, ac Lucæ Ravennaten. Archiepiscopis, necnon dilectis filiis Magistris Innico Caracciolo, & Philippo Cesarino Cameræ nostræ Apostolicæ Clericis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Fratres, & dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Declarat Nuncios extraordinarios.

Spectata vestra in rebus gerendis prudentia, ac singulari in Nos, & Apostolicam Sedem fides, & devotio, aliaque virtutum merita generis nobilitati conjuncta, quibus Nos a Domino multipliciter ornatos novimus, in causa sunt, ut opera vestra in gravissimo munere libenter utamur, firma spe in Domino freti, vos in illo obeundo expectationi nostræ cumulate responsuros. Itaque vos Nostros, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios extraordinarios ad excipiendum nostro, & ejusdem Sedis nomine charissimam in Christo filiam nostram Christinam Sveciæ Reginam Illustrem in suo ad hanc Almam Urbem nostram itinere, apostolica auctoritate, tenore præsentium creamus, constituimus, & deputamus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 29. Octobris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XLIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Communicatio, & translatio Indulgentiarum aliàs concessarum Congregationi Oratorii Domini Nostri Jesu Christi in Regno Franciæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. Exponi Nobis, nuper fecerunt dilecti filii præpositus Generalis, ac Presbyteri, & Clerici seculares Congregationi Oratoriis Jesu Christi Domini Nostri nuncupat. in Regno Franciæ aliàs per fel. rec. Paulum Papam V. Prædecessorem institutæ, quod inter alia spiritualium gratiarum munera, quibus eadem Congregatio decorata reperitur, fuit per viam communicationis gratiarum, & Indulgentiarum a Sede Apostolica Congregationi Oratorii Sanctæ Mariæ, ac Sancti Gregorii in Vallicella de Urbe alias concessarum primodictæ Congregationi per recol. mem. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum factæ concessum, indultumque tam Presbyteris Clericis, & aliis dictæ Congregationis tunc. & pro tempore existentibus, quam omnibus aliis Christifidelibus, ut si, & quando aliquam, seu aliquod ex Ecclesiis, Cappellis, & Oratoriis ejusdem primodictæ Congregationis, ubivis terrarum, & gentium consistentibus tunc, & in futurum canonice erigendis vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, & Sancti Gregorii Magni, ac Sancti Philippi Nerii, necnon in Nativitate Deiparæ Virginis Mariæ, ipsisque etiam Presbyteris, & Clericis, ac Confratribus Oratorii parvi externorum nuncupati cujusvis domus, seu loci ipsius Congregationis, in assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus respective a primis Vesperis usque ad occasum Solis singulorum dierum hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariis omnium suorum peccatorum indulgentiis, & remissionibus alias, dicta auctoritate apostolica Presbyteris, Clericis, aliisque personis prędictæ Congregationis Oratorii de Urbe, ac omnibus Christifidelibus eandem Ecclesiam Beatæ Mariæ in Vallicella visitantibus, ac præmissa inibi peragentibus, ut præfertur, concessis perpetuo fruerentur, & gauderent, ac insuper sicuti Oratorio parvo dictæ Congregationis de Urbe ita, & dictis Presbyteris, & Confratribus parvi Oratorii externorum cujusvis Ecclesiæ, seu Oratorii primodictæ Congregationis per viam ejusdem communicationis concessum fuit, ut qui Ecclesiam, seu Cappellam pro Oratorio parvo hujusmodi destinatam, in omnibus aliis ejusdem Beatę Marię Virginis, necnon singulorum Sanctorum Apostolorum, ac Sanctæ Mariæ Magdalenæ, & Sanctorum Martini, & Antonii, & Sanctę Elisabeth Reginæ Hungariæ festis similiter diebus, ut supra, visitassent, inibique, ut supra, orassent, quo die prædictorum id egissent, ipsis, septem anni, ac totidem quadragenæ de injuncta, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxati essent, & aliàs prout in Literis Apostolicis super dicta communicatione emanatis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Transfert indulgentias alias concessas Congr. Oratorii in Gallia

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædicti exponentes pro peculiari sua, & populi Christiani devotione, aliquas ex prædictis perpetuis, & aliis Indulgentiis hujusmodi, sic lucrandis in alios dies transferri, ut infra summopere desiderent; Nos piis eorumdem exponentium votis, & desideriis benigne, hac in parte annuere volentes, ac ipsorum exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas plenarias, & perpetuas a die videlicet, Sancti Gregorii Magni, in vigesimam octavam Januarii, necnon a die Nativitatis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis in decimam diem septimam Septembris, & quoad Oratorium parvum prædictum ab Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi; alias autem non plenarias, ex septem annorum, ac totidem quadragenarum Indulgentias itidem perpetuas a Sanctorum Matthiæ, Jacobi majoris, Simonis, & Judæ, ac Thomæ Apostolorum, & Sanctæ Elisabeth præfatorum festis diebus, in Circumcisionis, Epiphaniæ, necnon Ascensionis, & Transfigurationis ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac in Sancti Josephi dies respective, in quibus iidem Presbyteri, Clerici, & quicumque alii Fideles, & Confratres, aliæque personæ hujusmodi, ad præscriptum Literarum Apostolicarum super primeva concessione Indulgentiarum hujusmodi, & super illarum communicatione respective emanatarum præmissa peragentes easdem plenarias, & alias Indulgentias hujusmodi consequantur, quas, & prout illas in prædictis diebus, in quibus concessæ fuerant, consequebantur, & consequi poterant.

Confirmat alias indulgentias prædictæ Congregat.

§.3. Firmis aliàs in suo robore remanentibus aliis gratiis spiritualibus, & Indulgentiis eidem primodictæ Congregationi, illiusque personis, ac Ecclesiis, & Oratoriis ubivis existentibus, & Confratribus hujus-

jusmodi concessis, seu communicatis perpetuo transferimus in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra adhibeatur, quę ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 12. Sept. 1655. An. I. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 12. Septembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

L.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Nuncio Sabaudiæ super impositione Subsidii pro pauperibus Catholicis Vallium Dominii Ducis Sabaudiæ super fructibus ecclesiasticis.

Ven. Fratri Alexandro Episcopo Bituntin. apud dilectum filium nobilem Juvenem Carolum Emmanuelem Sabaudiæ Ducem nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Committit Nuncio impositionem subsidii super omnibus fructibus Ecclesiasticis. §.1. UT quacumque opportuna ratione ingentibus necessitatibus, quibus Catholicos Vallium Dominii dilecti filii Nobilis Juvenis Caroli Emmanuelis Sabaudiæ Ducis ob nuperum cum hæreticis bellum premi cum magno animi nostri dolore accepimus, & in quarum sublevamen non levem summam de pecuniis nostris erogavimus, quamprimum subveniri possit, ad Ecclesiasticorum illarum partium peculium confugere decrevimus, certo Nobis persuadentes neminem fore, qui onus sibi in adeo piam causam imponendum prompte, & libenter non subeat. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut unum subsidium unius pro quolibet centenario omniū, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Ecclesiarum Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam jurispatronatus laicorum tam ex privilegio, quam ex fundatione, & dotatione eum cura, & sine cura secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen., Cistercien., Præmonstraten., Sancti Basilii, Sylvestrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel aliás possident, Mendicantium, & quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum regularium, & Hospitalium pauperum Hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt pia officia exercenda possidentium, non tamen per S. R. E. Cardinales, qui pro sustinenda tanta dignitate gravissimas impensas, & labores Reipublicæ Christianæ causa continue subire coguntur, obtentorum, nec non S. M. Theutonicorum SS. Mauritii, & Lazari, Templi Dominici, & aliarum) non tamen Hospitalis S. Jo: Hierosolymitani) Militiarum intra fines tuæ Nunciaturę consistentium, etiam duodecim Congregationum, quæ cum Camera nostra Apostolica de subsidio ordinario concordarunt, & insuper omnium Collegiorum possidentium bona stabilia fructifera Ecclesiastica per viam unionis, aggregationis, aut alio quovis titulo, Monasteriorum, Prioratuum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum quovis nomine nuncupatorum secundum verum, & realem annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præmissorum, ac præterea omnium, & quarumcumque pensionum annuarum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ac distributionibus hujusmodi ad favorem quorumcumque etiam prædictarum duodecim Congregationum reservatarum, constitutarum, & assignatarum percipiendum, exigendum, & levandum ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis personia (prædictis Cardinalibus, & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani militibus dumtaxat exceptis) prædicta quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura ex quacumque causa sibi, apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris, secularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium, non tamen S. Joannis Hierosolymitani prædictis, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, immemorabili, pacifica, & continua suffultis intra tempus a te præfigendum, ac juxta taxam a te, vel tuis Deputatis faciendam semel dumtaxat solvendum, auctoritate nostra Apostolica indicas, & imponas, ac idem subsidium postquam illud, ut præfertur,

impo-

imposueris, & indixeris per te, vel personas ecclesiasticas a te ad id specialiter deputandas a quibusvis personis, Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & Locis præfatis exigas, ipsasque personas tam conjunctim, quam divisim, ac Ecclesias, Capitula, Conventus, Ordines, Congregationes, & alia hujusmodi ad dicti subsidii solutionem, eadem auctoritate cogas, & compellas, ac pecunias quascumque exinde proventuras pauperibus Catholicis prædictis pro cujuslibet eorum indigentia, ac pro arbitrio tuo integre distribuas, seu distribui cures; Contradictores, perturbatores, molestatores, & rebelles quoslibet, eisque auxilium, consilium, & favorem publice, vel occulte quovis quæsito colore præstantes cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legittimisque super hoc habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam, quatenus opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contravenientes punit.

Nihil hujusmodi subsidii solutionem impedire declarat.

§.2. Decernentes nullas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis juris, concordiæ, conventionis, compositionis, aut alia quacumque gravi, & onerosa occasione quocumque modo concessas integram subsidii hujusmodi solutionem minuere, vel impedire, sed Titularios, Administratores, Usufructuarios, & alias pensiones prædictas solvere debentes, ad supradictum, & nomine pensionariorum solvendum respective cogi, & compelli posse, ita tamen, ut ipsi, etiamsi juri petendæ, vel detrahendæ, seu retinendæ portionis pensionarios contingentis jurejurando, aut etiam in forma Cameræ Apostolicæ præfatæ amplissima, seu aliàs quomodolibet renunciaverint, nihilominus id, quod eorumdem pensionariorum nomine præstiterint, ipsis pensionariis de eorum pensionibus deducere libere, & licite valeant; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, immunitatibus, exemptionibus, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritan. in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, seu aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis, etiamsi in eis Prælatis, & personis, eorumque Ecclesiis, & locis ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, necnon de personis, eorumque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem, ac promissionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum, seu illarum occasione quomodolibet factis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

In exigendo subsidio Const. Clem. V. valere decernit.

§.4. Cæterum in exigendo subsidio hujusmodi, Constitutionem rec. mem. Clementis PP. V., & Prædecessoris nostri in Concilio Viennen. editam, quod decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant omnino volumus observari.

Dat. die 15. Nov. 1655. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Novembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

L I.

Indultum Clericorum Cameræ Apostolicæ deferendi ubique Rocchettum, & licentiam celebrari faciendi Domi.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§.1. Singularis dilectorum filiorum Cameræ nostræ Apostolicæ Clericorum

rum in Nos, & Apostolicam Sedem fides, & devotio, necnon assidui, gravesque labores, quos pro nostro, & ejusdem Sedis servitio jugiter sustinent, promerentur, ut sicuti conspicua muneris eorum dignitas Romanam Curiam valde exornat, ita ipsi uberioris honoris prærogativa, & amplioribus gratiis ejusdem Sedis beneficio decorentur.

Rochettum Clericis C.A. deferendum assignat.

§.2. Volentes itaque aliquod erga eosdem Clericos paternæ nostræ munificentiæ extare monumentum, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis Cameræ prædictæ Clericis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus, ut vestem lineam *Rocchettum* vulgo nuncupat. in quibusvis Conciliis, etiam universalibus, Congressibus, Congregationibus, Conventibus, sessionibus, Processionibus, porapiis, consiliis, functionibus, negotiis, cæterisque actibus publicis, & privatis, Pontificiis, Imperialibus, Regiis, Cardinalitiis, ac quorumcumque Principum, sive sacris, sive prophanis, vel mixtis tam in Statu Ecclesiastico, quam extra illum ubique Locorum, & gentium etiam in Romana Curia, ac in quibusvis Regnis, Provinciis, Regionibus, & Locis etiam transalpinis, & ultramarinis, ac etiam in nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Imperatoris, Regum, Cardinalium, etiam de latere Legatorum, Ducum, Principum, & quorumlibet aliorum quacumque Ecclesiastica, & mundana dignitate etiam specialem, & individuam expressionem requirente fulgentium præsentia, conspectibus, & Curiis, & generaliter ubicumque coram quibuscumque, ac omni tempore deferre, illoque induti publice incedere.

Dat facultatem prædictis Clericis celebrandi Missam in Oratorio privato.

§.3. Ac insuper iisdem Clericis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus pro spirituali eorum consolatione, ut in privato Domus cujuslibet eorum habitationis, etiam in hac Alma Urbe nostra Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ornato, seu extruendo, & ornando ab omnibus domesticis usibus libero per dilectum filium nostrum in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem (quoad Oratoria in eadem Urbe, & quoad alia extra prædictam Urbem per Ordinarium Loci respective prius visitando, & approbando, unam Missam pro unoquoque die, dummodo in Domo hujusmodi celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri concessa non fuerit, per se ipsos, si Sacerdotes fuerint celebrare, seu per quemcumque Sacerdotem approbatum secularem, vel de Superiorum suorum licentia Regularem, sine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, ac Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, aliisque solemnioribus anni festis diebus exceptis, in sua, ac cujuslibet eorum familiæ præsentiam celebrari facere libere, & licite possint, & valeant, ita tamen, ut familiares eorum servitiis non necessarii ibidemque Missæ interessentes ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus Festis de Præcepto liberi minime censeantur, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Præsentes validas declarat.

§.4. Decernentes eosdem Clericos desuper a quoquam quavis auctoritate nullatenus molestari, seu impediri, neque præsentes literas de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, vel redargui, vel sub similium, vel dissimilium gratiarum moderationibus, limitationibus, revocationibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem præfatam etiam motu simili, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet pro tempore factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data quandocumque eligenda denuo concessas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Clericis perpetuo suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Nov. 1655. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Novembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Di-

LII.

Divisio, & reductio Provinciarum Religionis C. R. Ministrantium Infirmis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN eminenti Sedis Apostolicæ specula Dominici gregis curæ nostræ divinitus commissi commodis jugiter Invigilantes illis, quæ prospero Congregationum personarum regularium, nedum ad corporalem Christi fidelium utilitatem, sed etiam quod satius est, ad salutem animarum, præsertim in extrema cum hoste humani generis lucta procurandam provide institutarum statui, & felici directioni conducere arbitramur, propensis studiis intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Reducit provincias Ministrantium Infirmis.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis dudum per Literas Apostolicas in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Etruriæ simul, necnon Mediolanensem, Bononiensem, Neapolitanam, & Siculam divisa fuerit: Et subinde eandem Congregationem particularis Congregatio a fel. rec cord. Innocentio Papa X: Prædecessore nostro deputata in duas Provincias, nempe Neapolitanam, quæ etiam Siculam comprehenderet, ac Romanam, quæ reliquas Provincias prædictas pariter contineret, redegerit, cumque præmissorum occasione variæ perturbationes subortæ fuerint. Nos, ut Clerici prædicti semota omni perturbationum materia in suo laudabili Instituto pro communi Christifidelium bono perseverare valeant, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

§.2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, totam Congregationem Clericorum Regularium hujusmodi in quatuor Provincias, videlicet Romanam, quæ Etruscam, eique propinquiorem Bononiensis Provinciæ partem comprehendat, necnon Mediolanensem, quæ reliquam Provinciæ Bononiensis hujusmodi partem, juxta divisionem ipsius Provinciæ Bononiensis in Capitulo Generali dictæ Congregationis proxime celebrando faciendam etiam comprehendat, ac Neapolitanam, & Siculam, quæ quatuor Provinciæ singulæ suos Provinciales, & Officiales distinctos, & separatos habere debeant, tenore præsentium dividimus, & reducimus.

In duas tantum Provincias dividit.

§.3. Declarantes tamen, quod quantum attinet ad electionem personæ idoneæ ex Provinciarum dictæ Congregationis professoribus ad minus Præfecti Generalis ipsius Congregationis pro tempore vacans alternatim assumendæ, eadem Congregatio in duas solummodo Provincias, nempe Romanam, quæ Mediolanensem quoad hunc articulum contineat, ac Neapolitanam, quæ Siculam pariter comprehendat, divisa censeatur, itaut prædictum munus Prefecti Generalis professoribus Romanæ, seu Mediolanensis, & Neapolitanæ, seu Siculæ Provincialium hujusmodi alternatim in perpetuum deferri debeat, & Præfectus Generalis, quando Romanæ, & Mediolanensis insimul Provinciæ turnus obtigerit, tam ex particulari Romana, quam ex Mediolanensi Provinciis supradictis, servatis tamen aliàs servandis, assumi possit; quando vero Neapolitanæ, & Siculæ Provinciæ itidem insimul turnus obvenerit, tam ex particulari Neapolitana, quam ex Sicula Provinciis hujusmodi eligi similiter valeat.

§.4. Præterea prohibitionem, ne ex Provincia dictæ Congregationis, ex qua Præfectus Generalis electus esset, Consultor ullus ejusdem Congregationis assumeretur, in prædictis Literis Apostolicis contentam, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore præsentium tollentes, & abolentes, singulos Consultores prædictæ Congregationis, & singulis quatuor Provinciis memoratis, Romana videlicet, Mediolanensi, Neapolitana, & Sicula assumi debere decernimus. Singulos Consultores in 4. Provinciis assumi jubet.

§.5. Statuentes ut Arbiter Consultæ generalis prædictæ Congregationis nequaquam ex illa Provincia, ex qua Præfectus Generalis pro tempore fuerit, sed ex alia assumatur: ac decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarũ Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate, roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, illius Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Transumptorum fides.

per-

personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Nov. 1655. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Novembris 1655. Pont. nostri Anno I.

LIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Reunio Provinciæ Belgicæ Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupat. sub uno Provinciali.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. INter graviſſimas, multiplicesque apostolicæ servitutis Nobis per abundantiam Divinæ bonitatis nullo meritorum nostrorum suffragio impositæ curas, illam propensis studiis amplectimur, ut discordiarum spinas inter religiosos viros sub suavi religionis jugo Altiſſimi obsequiis addictos non sine regularis disciplinæ dispendio enatas opportunæ provisionis ministerio recidamus, & ne imposterum repullulent, quantum Nobis ex alto conceditur, prospiciamus.

Motiva. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Zelosus Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, alias aliqui Fratres Provinciæ Belgicæ dicti Ordinis sub ficto, & colorato prætextu, necnon sive legitimo mandato procuræ a Capitulo Generali ejusdem Ordinis de anno 1643. Romæ celebrato subreptitium decretum extorserint, quatenus una eademque bene, recteque constituta Provincia prædicta divideretur in duas, alteram quidem Vallonicam, alteram vero Flandricam, quibusdam pactis, & conditionibus adjectis, iisque subinde reformatis per secundum Decretum, ut Provincialatus antea datus Fratribus Flandris relinqueretur Fratribus Vallonibus; Flandrica vero Provincia certo tempore careret Provinciali, sed a Vicario generali regeretur; cumque diversis exinde dissentionibus, incommodisque hinc inde subortis Fratres dictæ Flandricæ Provinciæ occasione Comitiorum Generalium Ordinis præfati noviſſime in Urbe coactorum, pro stabilienda Religiosorum utrimque pace, atque concordia ad hanc Sanctam Sedem recursus habuerint; Hinc est, quod dissentiones, & incommoda hujusmodi removere, dictumque Zelosum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum qui partes, necnon dilectum pariter filium Correctorem generalem ejusdem Ordinis, ac etiam Venerabilem Fratrem nostrum Bernardinum Episcopum Sabinen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalem Spadam nuncupat. d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem sæpius respective audiverunt, causamque mature discusserunt, & ad Nos retulerunt, consilio, præfatam Provinciam Belgicam in unum corpus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium reunimus, pristinoque, & ei in quo ante divisionem reperiebatur, statum utramque Nationem, ejusque Conventus sub uno Provinciali unientes restituimus, modo, & forma infrascriptis, videlicet. Primo, quod Fratres Flandri sub regimine Vicarii Generalis, ac Collegiarum amovibilium perseverent usque ad Capitulum Provinciale ejusdem Provinciæ Belgicæ proxime in Michaelitiis anni 1656. celebrandum. Secundo, habeant votum in dicto Capitulo Provinciali anni 1656. hujusmodi Vicarius Generalis Flandorum cum suis Collegis, non minus quam Provincialis, & Collegæ Vallonum, & numerus electorum æqua lance libretur inter utramque nationem; Quare pro illa vice tantum compareant Correctores, ac Commiſſi Conventuum Antuerpiensis, Bruxellensis, Gerardimontensis, ac Leodiensis pro Natione Flandrica, ac Conventuum Anderlacen., Insulensis, Montensis, & Duacensis pro Natione Vallonica; nec interim ab una, vel alia parte novus Correctoriatus erigatur. Tertio præsideat in illo Capitulo dilectus filius noster, & Sedis præfatæ, in Belgico Internuntius, aut ab eo, si adesse non poterit, substituendus ad sopiendas, si quæ occurrerent, difficultates, qui Internuntius, aut ab eo substitutus Capitulum convocabit in Conventu Bruxellensi, aut Anderlacen. prout melius expedire judicaverit. Quarto, liberum sit inibi Provincialem eligere de gremio Vallonicæ, vel Flandricæ Nationis; sed casu, quo de gremio Flandricæ fuerit, teneantur sequenti triennio illum eligere de gremio Vallonicæ, aut viceversa, & ita deinceps alternatim. Correctores autem Conventuum Flandrorum semper eligentur e gremio Nationis Flandricæ, sicut e gremio Vallonicæ pro Vallonicis. Quinto, e gremio Flandricæ Nationis censeantur Flandri, Leodienses pro nunc, & alii Provinciam hodie Flandricam constituentes. Et similiter e gremio Vallonum, Vallonos, & alii Provinciã hodie Vallonicam constituentes. Sexto, quandocumque Provincialis e gremio Flandorum fuerit, unicus tantum sit e gremio Flandricæ Nationis Collega, ac tres tantum Definitores, ubi autem Vallo fue-

fuerit, unicus pariter sit e gremio Vallonum Collega, & tres Definitores. Septimo Commissus ad Capitulum generale semper sit e gremio alterius a suo Provinciali nationis. Ubi vero in casu mortis Correctoris generalis, aut aliter, solus Provincialis comparuerit, aut solus Commissus neuter aliquid dicto generali Capitulo proponere valeat nisi approbatum prius ab omnibus, & singulis totius Provinciæ Definitoribus. Octavo, in casu mortis Provincialium, Collegarum, ac Definitorum subeligantur personæ e Natione defunctorum. Provincialis tamen subelectus terminum defuncti tantum explere possit, Collegæ autem reeligi poterunt casu, quo dimidium triennii non expleverint. Nono, non possint Provinciales Valloni, seu Flandri Novitios hujus, aut alterius Nationis recipere, nisi proportionabiliter ad numerum, quem sustinere poterunt Conventus suæ respective Nationis, quibus eorum dotes applicabuntur juxta dispositionem Provincialis, Vallonum scilicet alicui Conventui e Vallonicis, & Flandorum e Flandricis. Decimo pro Conventibus Vallonicis censeantur Anderlacensis, Insulensis, Montensis, Driacensis, ac alii, quos in Vallonia contigerit acceptari, & pro Conventibus Flandricis, Antuerpiensis, Bruxellensis, Gerardimondensis, Lovaniensis, Dunquerquensis, ac (pro nunc) Leodiensis, & Juppiliensis, ac alii, quos pariter in Flandria contigerit acceptari: sed quam primum Conventus Lovaniensis, Ippiliensis, aut Dunquerquensis, aut alter ipsorum in Correctoriatum erigentur, tunc Leodienses utpote ejusdem idiomatis, Vallonicis annumerabuntur. Undecimo, Conventus Anderlacensis nunc, & perpetuum Nationi Vallonicæ aggregabitur, nec unquam ab illa quavis de causa, occasione, vel prætextu separabitur. Mandantes, ut præsentes Literæ quamprimum publicentur in utriusque Nationis hujusmodi Definitoriis ad hoc specialiter congregandis, ac deinde in singulorum Conventuum Capitulis.

Præsentes literas confirmat, & roborat.

§.3. Ac decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, respective inviolabiliter, & inconcusse perpetuo observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, ac Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, ac Provinciis, & Conventibus hujusmodi, illorumque Superioribus, & Fratribus quibusvis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 27. Nov. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 27. Nov. 1655. An. I.

L I V.

Legatio pro DD. Cardinalibus Joanne Carolo Medices, & de Hassia ad eundum ubviam Reginæ Sveciæ juxta Decretum Consistoriale.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilectis filiis nostris Joanni Carolo S. Mariæ Novæ de Medices, ac Friderico S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Diaconis Cardinalibus de Hassia respective nuncupatis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM charissima in Christo filia nostra Christina Sveciæ Regina Illustris prope diem benedicente Domino Romam sit appulsura: Nos pro singulari, quo illam prosequimur paternæ Charitatis, & dilectiunis affectu, eamdem Christinam Reginam majori cum dignitate excipi cupientes, habita desuper cum Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de illorum consilio, & assensu, vos, quos, & generis splendor, & præclaræ animi dotes multipliciter exornant, nostros, & Apostolicæ Sedis de latere Legatos, ut eidem Christinæ Reginæ obviam eatis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus: in contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Legatos constituit ad obviam eundum Christinæ Reginæ Sveciæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 29. Novembr. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 29. Nov. 1655. An. I.

LV.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ejusdem Confraternitatum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ de Remedio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Mercier Minister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod ipse pro felici dicti Ordinis regimine, atque gubernio omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta eidem Ordini, necnon Confraternitatibus sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis, & Beatissimæ Virginis de Remedio nuncupat. Redemptionis Captivorum vigore literarum in simili forma Brevis fel. rec. Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri erectis alias a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus exactius observentur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret.

Oratorem à censuris absolvit.

§.1. Nos igitur eundem Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

Confirmat, ut in Rubric.

§.2. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegia, gratias, & indulta prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus, Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Institutis non adversentur, & quoad Confraternitates prædictas monopoliis ansam non præbeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 9. Decembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 9. Dec. 1655. An. I.

LVI.

Ut in Missarum solemnium, & Vesperarum in Cappellis Pontificiis celebratione Sacerdotis Assistentis, ac Diaconi, & Subdiaconi Officia per Canonicos Sancti Joannis Lateranen., ac S. Petri, & S. M. Majoris respective peragantur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Officia per Canon. S. Jo. Lateran., ac S. Petri, & S. M Majoris peragenda cōstituit in Cappellis Pont.

§.1. PRO pastoralis officii Nobis divinitus commissi debito providere volentes, ut divina Officia in Cappellis Pontificiis ad Omnipotentis Dei Gloriam, ac Ecclesiæ Catholicæ splendorem eo, quo par est, decore celebrentur, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut perpetuis futuris temporibus in Missis solemnibus, quæ in eisdem Cappellis Pontificiis quibuslibet, sive Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente præsentibus, sive absentibus, per Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, vel Prælatos Assistentes celebrabuntur, Officium Sacerdotis celebranti assistentis per unum ex Canonicis Ecclesiæ Sancti Joannis in Laterano; Officium vero Diaconi per unum ex Canonicis Basilicæ Principis Apostolorum, ac Subdiaconi Officium per unum ex Canonicis Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe peragantur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Ac proinde Sacerdotis Assistentis dilectis filiis Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Sanctæ Joannis in Laterano, necnon Diaconi Capitulo, & Canonicis Basilicæ Principis Apostolorum, ac Subdiaconi Officia prædicta Capitulo, & Canonicis Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris hujusmodi respective perpetuo unimus, & applicamus. Volentes, ut tam nunc primo loco, quam deinceps quotiescumque, eadem Officia, seu aliquod illorum vacare contigerit, singula Capitula memorata ad Officium ex prædictis sibi unitum, & applicatum eligant, sex Canonicos e suo gremio, quos ad ipsa Officia respective exercenda judicaverint in Domino aptiores; Dilecti vero filii nostri ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Ecclesiæ, & Basilicarum præfatarum nunc, & pro tempore Archipresbyteri sex Canonicos sic, ut præfertur, electos respective Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti deferant: ex quibus aliquem arbitrio Nostro assumamus, & Romanus

manus Pontifex pro tempore existens assumat; qui sic assumpti quoad vixerint Cardinalibus, & Assistentibus præfatis in Cappellis Pontificiis Missarum solemnia peragentibus, ac iisdem Cardinalibus Vesperarum Officia Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente absentibus ibidem persolventibus in commisso sibi respective officio ministrare teneantur. In eventum autem, in quem aliquis Canonicorum sic assumptorum legitimo detineatur impedimento, quo minus ministerium sibi injunctum adimplere valeat, statuimus, ut prædicta Capitula respective alios ex eorum gremio ad id habiles eligant, qui defectum illorum supplere teneantur.

Decretum irritans.

§.2. Ac decernentes præsentes Literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali expressione digni in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, & auditi, vel causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, aut justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, seu alio quocumque quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, seu in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ, & Basilicarum præfatarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum, derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorũ sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & servatis respective habentes illis alias, in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 10. Decem. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 10. Dec. 1655. An. I.

LVII.

Confirmatio Decreti Nuncii apud Helvetios super Statu Ecclesiæ Curien. editi.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem, ea quæ pro divini cultus præsertim in Ecclesiis Cathedralibus incremento a suis, & Apostolicæ Sedis Nunciis provide statuta fuerunt, quo exactius observentur, apostolicæ confirmationis munimine roborare.

Confirmat Decretum.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus emanaverint nuper a Ven. Fratre Federico Patriarcha Alexandrino nostro, & Sedis Apostolicæ in Dominio Helvetiorum, & Rhetorum Nuncio Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Federicus Borromeus Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Patriarcha Alexandrinus apud Helvetios, & Rhetos &c. Nuncius Apostolicus &c. Cum ibi splendidius fulgere debeat ecclesiastica dignitas, & divina officia majori Sacerdotum numero, decentiorique cultu celebrari, ubi infensus Achatolicorum livor Sacerdotale ministerium, & Ordinem impetere non desinit; Hinc est quod Nos Cathedralis Ecclesiæ Curien. solitudinem deplorantes, ejusque non solum ad officia divina peragenda, sed etiam in capitularibus electionibus, & functionibus, & majoris numeri Canonicorum necessitatem considerantes, in cujus præjudicium unius ex consuetis sex residentibus jam ab aliquibus annis electio omissa, & 24. Canonicorum numerus antiquitus constitutus diminutus fuerat, auctoritate apostolica, qua fungimur, declaramus sextæ Canonicalium Residentium præbendæ suppressionem ejusdem redditUum aliis residentibus Canonicis, & Episcopo unionem, & applicationem quas inconsulto Summo Pontifice factas vidimus, nullas, & inanes esse, insuperque præcipimus, ut juxta laudabilem hujus Ecclesiæ con-

consuetudinem dictus viginti quatuor Canonicorum numerus in ea immutabiliter retineatur, & conservetur dictique pro tempore 24. existentes Canonici juxta decreta Visitationis Illustrissimi Domini Turriani in electionibus, & actionibus Capitularibus quibuscumque vocem activam, & passivam habeant, & ex iis sex semper residere, fructusque residentiæ lucrari possint, & debeant, itaut uno ex iis quandocumque decedente, alius ex titularibus non residentibus ad residentiam eligendus admittatur. In quorum &c. Datum Curiæ ex Arce Episcopali die 2. Septembris 1655. Federicus Patriarcha Alexandrinus Nuncius Apostolicus,

Sequitur confirmatio prædicti decreti.

§.2. Cumque sicut Nobis innotuit Ven. etiam Frater Episcopus Curien., necnon dilecti filii Canonici dictæ Ecclesiæ Curien. Decretum præinsertum eis lectum receperint, & debita cum reverentia inviolabiliter observare promiserint.

§.3. Hinc est, quod Nos firmiori ejusdem Decreti subsistentiæ, & observationi consulere volentes motu proprio, ac ex certa scientia nostra, Decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illasque, ac Decretum hujusmodi ejusdem præsentibus insertum ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuo inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ Curien. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Dec. 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

LVIII.

Commissio Episcopo Casalen. super controversiis inter Principem Masserani, & de Crevacore, ac ejus Vassallos vertentibus.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Episcopo Casalen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Committit Episcopo Casalen. ut transmittat processus, & quæstiones vertentes inter Princ. &c.

§.1. CUM, sicut accepimus, inter dilectum filium nobilem virum Paulum Bessum Ferrerium Fliscum Principem Masserani nostrum, & Sedis Apostolicæ Feudatarium ex una, necnon dilectos filios ejusdem Pauli Principis subditos, seu Vassallos præsertim Terrarum Masserani, & de Crevacore incolas ex altera partibus nonnullæ controversiæ, seu quæstiones sint exortæ, Nos diligentem de illis informationem capi, processumque desuper confici volentes, fraternitati tuæ, de cujus prudentia, fide, integritate, rerum agendarum peritia, & dexteritate, plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, & mandamus, ut de, & super controversiis, seu quæstionibus hujusmodi diligentem cognitionem capias, ac processum, seu processus fabrices, & conficias, exactamque facti instructionem, & informationem sumas, aliaque desuper necessaria, & quomodolibet opportuna facias, geras, mandes, & exequaris usque ad sententiam exclusive: Dantes tibi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem substituendi vice tua ad præmissa peragenda aliquam personam idoneam ecclesiasticam, vel secularem, attento quod, ut pariter accepimus, eædem controversiæ, seu quæstiones super negocio mere temporali, & profano vertuntur. Cæterum volumus, ut informationes, & processus quas, & quos vigore præsentium ceperis, & confeceris, seu persona a te substituenda ceperit, & confecerit in forma authentica sub tuo sigillo clausas, & clausos ad Nos tuto transmittas, ut quod in præmissis statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus.

Opposita refellit.

§.2. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit supradictarum Terrarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo

bo

bo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Dec. 1655. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

LIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Christinæ Reginæ Sveciæ conceditur licentia ingrediendi quoties voluerit quæcumque Virorum Religiosorum in Urbe Monasteria cum honesto, & moderato aliquot mulierum, & nonnullorum virorum numero, & comitatu.

Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo Filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Christinæ Sveciæ ingrediendi Monasteria, & domus quorum libet Religiosorum. §.1. Singularis Majestatis tuæ pietas promeretur, ut ea, quibus spiritualis tua consolatio augeri potest, tibi libenter concedamus; Itaque Majestati tuæ, ut cum honesto, & moderato aliquot mulierum, quas tu ad hoc eligendas duxeris, & nonnullorum virorum ætate, & moribus gravium numero, & comitatu, quascumque cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Virorum Religiosorum Domos regulares, seu Monasteria in hac alma Urbe nostra existentia, ac intra septa ipsarum domorum, seu Monasteriorum, & clausuram quoties volueris ingredi, libere, & licite possis, & valeas, ita tamen, ut particularium Religiosorum cellas, seu cubicula neque tu, neque mulieres præscriptæ ingrediamini, minusque tu, & mulieres hujusmodi inibi pernoctetis, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinum, Congregationum, Societatum, Institutorum, Domorumque, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Dec. 1655. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

LX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Ut Christina Regina Sveciæ quæcumque Urbis Monialium Monasteria cum honesto numero, & Comitatu mulierum toties quoties ei placuerit, ingredi possit.

Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo Filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Christinæ Sveciæ ut ingredi possit. §.1. Spirituali consolationi tuæ pro paterno, quo te in Domino complectimur, charitatis affectu consulere volentes, Majestati tuæ, ut quæcumque hujus almæ Urbis Monialium Monasteria cujusvis Ordinis cum honesto numero, & comitatu mulierum modesto habitu toties, quoties tibi placuerit ingredi, ac cum Monialibus ipsis conversari dummodo tamen neque tu, neque mulieres prædictæ ibidem pernoctetis, libere, & licite possis, & valeas apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum hujusmodi, & Ordinum quorum sunt, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Dec. 1655. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1655. Pontificatus nostri Anno I.

LXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Christinæ Reginæ Sveciæ concedit licentiā ingrediendi quoties voluerit Cryptas Basilicæ S. Petri, ac Cappellam ad Sancta Sanctorum, & Cappellam subterraneam Sanctæ Helenæ in Ecclesia Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe.

Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo Filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Christinæ Reginæ Sveciæ ingrediendi Cryptas Basilicæ S. Petri de Urbe. §.1. Eximia Majestatis tuæ in Deum pietas singulari in Nos, & hanc S. Sedem fidei, & devotioni conjuncta promeretur, ut ei libenter concedamus, quæ ad spiritualem ejus consolationem pertinere arbitramur. Itaque eidem Majestati tuæ, ut Cryptas sub Basilica Principis Apostolorum, necnon Cappellam ad Sancta Sanctorum vulgo nuncupata prope Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., & Cappellam subterraneam Sanctæ Helenæ in Ecclesia Sanctæ Crucis in Hierusalem de hac alma Urbe toties quoties volueris, cum honesto, & moderato virorum, & mulierum comitatu ingredi libere, & licite possis, & valeas, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Dat. die 24. Dec. 1655. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 24. Decembris 1655. Pontificatus noſtri Anno I.

LXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Committit Nuncio Poloniæ, ut compellat Eccleſiaſticos ad tradendum Archiepiſcopis Gneſnen., & Leopolien., ac Epiſcopo Luceorien. aurea, & argentea, utenſilia Eccleſiarum, & Locorum Piorum, ut conflent, & inde nummi cudant tradendi in ſubſidium Regis Poloniæ pro recuperatione Regni.

Ven. Fratri Petro Epiſcopo Landen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis apud Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Joannem Caſimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illuſtrem Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Committit Nuncio Poloniæ, ut compellat Eccleſiaſticos ad tradendum ſubſidium Regi Poloniæ pro recuperatione Regni.

§.1. CUM, ſicut accepimus, ad reſiſtendum Moſcorum, & Svecorum Catholicæ Fidei hoſtium armis, qui majorem Poloniæ partem cum ingenti Religionis Orthodoxæ detrimento occuparunt, ærarii Regii vires, & Laicorum ejuſdem Regni facultates minime ſufficiant, Eccleſiaſticæ vero perſonæ Regni hujuſmodi bonis, & redditibus ab iiſdem Moſcis, & Svecis ſpoliatæ eo anguſtiarum redacta ſint, ut nihil, aut parum in communem cauſam contribuere poſſint. Nos conſiderantes ea in re non minus Dei, cujus Templa, & Sacra violantur, & cultus ceſſat, ac Miniſtrorum ejus, quam chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Joannis Caſimiri Poloniæ, & Sveciæ Regis Illuſtris poſſeſſione Regni violenter, & injuſte exuti cauſam agi quacumque alia promptiori ratione in tam urgenti, & evidenti neceſſitate eidem Joanni Caſimiro Regi pro recuperatione Regni prædicti, ac Hæreticorum inde expulſione ſubveniendum cenſemus: motu itaque proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut omnes, & ſingulos Archiepiſcopos, Epiſcopos, Capitula, Canonicos, & Eccleſiarum, ac Locorum piorum quorumlibet Rectores, & Adminiſtratores, cæteraſque perſonas Eccleſiaſticas Regni prædicti, tam ſeculares, quam cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, ac etiam Societatis Jeſu, & Militiarum, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani regulares ad tradendum, & conſignandum Ven. Fratribus Gneſnen., & Leopolien., Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Luceorien., aut duobus ſaltem ex illis quæcumque, & qualiacumque aurea, & argentea Eccleſiarum, & locorum piorum hujuſmodi vaſa, candelabra, cruces, thuribula, & alia utenſilia ſive intra fines Regni prædicti ſive extra illos ubicumque gentium, & locorum exiſtant (calicibus, & patenis, ac aliis ſacra unctione delibutis dumtaxat exceptis) ut illa conflari, & in nummos prædicto Joanni Caſimiro Regi, ſeu ejus miniſtris conſignandos, & in ſupradictam cauſam dumtaxat expendendos cudi poſſint, data ſecuriori, quæ poterit cautione de reſtituendis quamprimum facultas ſuppetet Eccleſiis, & locis piis hujuſmodi aliis utenſilibus aureis, & argenteis ejuſdem ponderis, valoris, & qualitatis, Apoſtolica noſtra auctoritate, opportunis juris, & facti remediis etiam per cenſuras Eccleſiaſticas omni, & quacumque appellatione, recurſu, reclamatione, & exceptione remotis cogas, & compellas, ſuper quibus tibi quâcumque neceſſariam, & opportunam facultatem tribuimus, & impertimur.

Contrariis derogat.

§.2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumcumque Eccleſiarum, & Locorum Piorum, ac Ordinum, Congregationum, Societatis, Militiarum, & Hoſpitalium prædictorum, & quibuſvis aliis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, & Locis Piis, ac Ordinibus, Congregationibus, Societati, Militiis, & Hoſpitali prædictis, illorumque Præſulibus, Capitulis, Abbatibus, & aliis Superioribus, ac perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus, acſi de verbo ad verbum, ac forma in illis tradita ſervata exprimerentur, & inſererentur pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Aut ſi prædictis, & quibuslibet aliis ſit a Sede Apoſtolica communiter, aut diviſim indultum, quod excommunicari, ſuſpendi, & interdici non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujuſmodi mentionem.

Da-

Dat. die 1. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Januar. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Mandat Archipresbytero, & Capitulo Basilicæ Sancti Petri de Urbe, ut si, & quando a Regina Sveciæ fuerint requisiti, deferant Vultum Sanctum, & Sacram Lanceam usque ad foras, per quas e dicta Basilica datur accessus ad Tabernacula, ubi collocata sunt, & illi ostendant.

Dilecto Filio Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Concedit Reginæ Sveciæ, Vultum Sanctum, & Sac. Lanceam ad se deferri. §.1. UT charissima in Christo filia nostra Christina Sveciæ Regina Illustris Sudarium Sanctæ Veronicæ, cui impressa est Imago Vultus Domini nostri Jesu Christi Vultum Sanctum vulgo nuncupatum, necnon Lanceam, qua Latus ejusdem Domini nostri Jesu Christi in Cruce pendentis apertum fuit, pro sua devotione * cominus aspicere, & venerari valeat, vobis præsentium serie mandamus, quatenus si, & quando a prædicta Christina Regina super hoc fueritis requisiti, Sudarium, seu Vultum Sanctum, & Lanceam hujusmodi, quæ in Basilica Principis Apostolorum de Urbe asservantur, e Tabernaculo, seu Tabernaculis, ubi nunc reperiuntur collocata usque ad fores, per quas e Basilica prædicta ad odeum, in quo Tabernaculum, seu Tabernacula hujusmodi existunt, datur accessus, cum debitis honore, & reverentia deferri curetis, ac eidem Christinæ Reginæ ostendatis.

* Sic.

Derogatio contrariorum §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Basilicæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Licentia pro Christina Regina Sveciæ ingrediendi quoties voluerit Cryptas, Capellas, & alia Loca Sacra quæcumque in Urbe existentia.

Charissimæ in Christo filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Reginæ Sveciæ ingrediendi quæcumq. loca sacra. §.1. EXimia Majestatis tuæ in Deum pietas singulari in Nos, & hanc S. Sedem fidei, & devotioni conjuncta promeretur, ut ei libenter concedamus, quæ ad spiritualem ejus consolationem pertinere arbitramur. Itaque eidem Majestati tuæ, ut Cryptas, Cappellas, & alia loca Sacra quæcumque in hac Alma Urbe nostra existentia, quarum, & quorum ingressus personis fœminei sexus quomodolibet reperitur interdictus, toties quoties volueris cum honesto, & moderato virorum, & mulierum comitatu ingredi libere, & licite possis, & valeas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contraria reiicit. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Licentia Reginæ Sveciæ ingrediendi quoties voluerit Monasterium Carthusien. de Urbe, ac Eremum Camaldulen. prope Tusculum.

Charissimæ in Christo filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Licentiam Reginæ Sveciæ ingrediendi Monasterium Carth., & Eremum Camaldulen impertitur. §.1. SIngularis Majestatis tuæ pietas promeretur, ut ea, quibus Spiritualis tua consolatio augeri potest, Tibi libenter concedamus. Itaque Majestatis tuæ, ut cum honesto, & moderato aliquot mulierum, quas tu ad hoc eligendas duxeris, & nonnullorum virorum ætate, & moribus gravium numero, & comitatu Monasterium Monachorum Carthusianorum hujus Almæ Urbis, necnon Eremum Camaldulen. prope Tusculum, ac intra septa, & clausuram Monasterii, & Eremi hujusmodi quoties volueris ingredi libere, & licite possis, & valeas, ita tamen, ut neque tu, neque dictæ mulieres inibi pernoctetis, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contraria repellit. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eorumdem Monasterii, & Eremi, & illorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

Sa-

LXVI.

Sacram, & Apostolicam Visitationem Ecclesiarum omnium Urbis, locorumque Piorum, & quadraginta horarum celebrationem cum Indulgentiarum elargitione indicit.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis Universo Clero, & Populo Romano salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. COmmissam Nobis Ecclesiam vigili cura, ac studio dies, noctesque obeuntes, calamitatum, ac tribulationum, quæ invenerunt Nos nimis, objectu non deterremur, aut frangimur, quinimo ad illum, qui eam sibi prælegit in sponsam fidentes respicimus, & quam ipsi immensam sollicitudinem, & charitatem debemus, omni opera, diligentiaque repræsentare conamur. Illam filii sui sanguine acquisitam, tamque excellenti pignore sibi obligatam, tradidit Nobis custodiendam Altissimus crebro urgens, contendensque, ne quid unquam de summo in eam amore, ac dilectione remitteremus. Quod trepide, soliciteque cum animo nostro reputantes, in hoc labores omnes, cogitationesque defigimus, ne qua labes, aut macula pulcherrimo corpori adhærescat. eam vero decoram exhibeamus, tanquam sponsam ornatam monilibus, paratam in occursum Domini, ac viri sui. Quamvis autem universis, ac singulis debitores simus, & in Christo devincti; hæc tamen Alma Civitas, quam in tantum extulit divina dignatio, propiores habet amoris, & solicitudinis causas. Crediti enim gregis cum forma esse jubeamur, a Principe gentium Urbe exigendum id esse potissimum videtur, ut fidei, ac Religionis Magistra, castissima etiam sit morum custos, & disciplinæ. Hic est fides Petri, fides, quæ annunciatur in universo Mundo, quæ Apostolos coronavit, & Martyres. Hæc est Civitas ædificata super fundamentum Apostolorum, quam fusus pro Christo sanguis inundat, illustrantque Sanctorum pretiosa deposita.

Motiva. §.1. Hinc quidquid oculis Domini displicere possit exstirpare cupientes, nullam in populo, aut plebe turpitudinem, nihil inquinatum apparere, Cleri vero mores eos vellemus, quales esse de Altari viventium decet, quorum pars est Christus, atque in Cœlis conversatio: Cum enim Deus impium Regem, quod vasa Templi ministerio addicta in prophanum usum vertisset, gravi, subitaque vindicta percussit, satis ostendit, quam procul ab immunda omni consuetudine remoti esse debeant ii, qui sibi inserviunt, cum etiam inanimæ, & sine sensu rei tantam voluerit adhiberi reverentiam. Optamusque, ut illi in præcipuis Basilicis, quas Deo obtulit pia Imperatorum, ac Principum largitas, diligenter obeant opus suum, utque apta sit, & decora psalmorum modulatio, psallantque Regi Regum sapienter. Quibus perficiendis opportune, ut cætera, id quoque suis decretis sancivit sacrosancta Tridentina Synodus, ut Episcopi subinde gregem suum, ovesque perlustrarent, & recognoscerent: cujus Sanctissimum Institutum, & Nos sequentes, ut Patrum regulas, ac terminos custodiamus, visitemus fratres nostros filios Israel, ne veniat super Nos quod olim comminatus est Deus malis Pastoribus, qui pascentes semetipsos, gregem Domini non pascunt, neque quod infirmum est consolidant, quod ægrotum non sanant, quod confractum non alligant, quod abjectum non reducunt, & quod periit non requirunt.

§.2. Statuimus Deo annuente, Urbis Romanæ omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinis, tam virorum, quam Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates Laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocumque censeatur nomine loca Pia visitare.

§.3. In cujus operis consortium nonnullos advocavimus ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, & Episcopos aliquot administros, quorum consilio, atque opera in re tam salubri, atque ardua uteremur.

Quadraginta Horarum celebrationem indicit. §.4. Ad Omnipotentis itaque Dei laudem, & gloriam S.R.E. exaltationem, vobis visitationem in vigesimamtertiam mensis hujus Dominicam diem indicimus, quam a Sacrosancta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adjutore prosequemur, singulos atque universos in Christi Visceribus per misericordiam Dei, & Salvatoris nostri obtestantes, ut abjectis secularibus desideriis non secundum carnem ambulent, sed juste, & pie vivant, quo tanquam in bene præparato agro sementem Dominicam cum fructu accipiant; ac ne in vacuum curramus, & frustra sint nostri labores, Deum, qui est multæ misericordiæ omnibus invocantibus se, sine intermissione obsecrent, ne viribus deficiamus, sed assistat Nobis, confortetque Nos in gratia, quæ est in Christo Jesu.

Indulgentias Ecclesias, & Loca Pia visitantibus elargitur. §.5. Qua de causa jubemus sexta feria ante constitutam Dominicam in nonnullis Ecclesiis Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis Sacrosanctam Eucharistiam solenni ritu in Altari proponi, & quadraginta horarum orationem de more celebrari.

§.6. Ut autem orationes vestræ exeant de corde puro, & conscientia bona, thesauros ejus, qui propitiator noster est apud Patrem suum reservamus, atque omnibus, & singulis utriusq; sexus Romæ degentibus, qui eadem Dominica die expiatis exacta confessione conscientiis Sacram sumpserit Eucharistiam, devoteque in quavis Eccle-

sia

sia oraverint, ut hæc nostra visitatio utilis sit Ecclesiæ, & animarum saluti, plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concedimus, & elargimur.

§.7. Agite ergo dilecti filii, cum tremore, & sollicitudine cooperamini saluti vestræ quæcumque sint vera, quæcumque pudica, justa, sancta, amabilia, bonæ famæ, si qua virtus, si qua disciplina, hæc cogitate, ut cito anticipent Nos misericordiæ Domini, obliviscatur vero iniquitatum nostrarum, convertaturque, & videat, & visitet vineam istam, quam plantavit dextera ipsius, & ponat visitatione ejus pacem.

Dat. quarto Id. Januarii, An. I. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1655. quarto Id. Januarii, Pontificatus nostri Anno I.

LXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Indulgentia pro Imagine Christi ad Columnam flagellati a S. S. Reginæ Sveciæ donata est.

Charissimæ in Christo filiæ nostræ Christinæ Sveciæ Reginæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo filia nostra salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. QUanto majori animi jucunditate perfundimur eximium majestatis tuæ zelum Catholicæ Religionis, ac singularia ejus in Nos, & hanc Sanctam Sedem Fidei, & devotionis merita considerantes, tanto impensius optamus aliquod præcipuæ paternæ, qua te jure optimo complectimur, charitatis, ac insignium virtutum tuarum extare monumentum.

Indulgentias impartitur Reginæ Sveciæ pro Imagine Christi. §.1. Cum itaque Nos majestati tuæ Imaginem Jesu Christi Domini nostri ad Columnam ex lapide cyaneo ligati, & a duobus tortoribus Flagellati, tribus argenteis constantem, & thecæ ex ebeno inclusam donaverimus; Idcirco spirituali ejusdem majestatis tuæ consolationi, & animæ tuæ saluti per amplius consultum esse cupientes, Tibi, ut quamdiu Imaginem prædictam penes te habueris, quotiescumque Officium Divinum ordinarium, aut Beatissimæ Virginis Mariæ, vel Defunctorum, aut Septem Psalmos Pœnitentiales, seu Graduales, vel Coronam Domini, aut tertiam partem Rosarii recitaveris, aut Infirmos alicujus Hospitalis visitaveris, vel Pauperibus Christi subveneris, quoties aliquod præstiteris ex operibus hujusmodi, ac vere pœnitens, & confessa Sacerdoti ab Ordinario approbato in aliquo ex Dominicis, aut Festis diebus de Præcepto Sacram Communionem sumpseris, piasque ad Deum preces fuderis pro hæresum, & schismatum extirpatione, pro Fidei Catholicæ propagatione, Christianorum Principum concordia, aliisque Sanctæ Matris Ecclesiæ necessitatibus, semel in hebdomada plenariam omnium peccatorum tuorum Indulgentiam consequaris. Prætetea, ut quando feria sexta cujuscumque hebdomadæ in honorem Sanctissimæ Passionis Dominicæ jejunaveris, ac ipsa die, vel Dominica immediate seqventi confessa, ac Sacra Communione refecta, ut supra oraveris, toties plenariam itidem Indulgentiam consequaris, & quoties cum dolore de peccatis, & proposito emendationis conscientiam tuam examinaveris, toties decem annorum Indulgentiam, & totidem quadragenas consequaris. Quod si per integrum mensem, ut minimum semel in die id egeris, eoque mense absoluto, peracta confessione, Sanctissimam Eucharistiam sumpseris, plenariam pariter Indulgentiam consequaris. Et quoties ter Pater noster, & ter Ave Maria in honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, aut quinquies in honorem quinque Plagarum Domini nostri Jesu Christi cum proposito te ab aliquo peccato emendandi dixeris, aut Missæ etiam privatæ in ferialibus diebus interfueris, aut aliquod ex operibus supra in primo capite præscriptis præstiteris, toties Indulgentiam decem annorum, & totidem quadragenarum. In mortis quoque articulo, si vere pœnitens, ac si potueris, ut supra confessa, Sacraque Communione refecta, alioquin saltem contrita nomen Jesu ore si potueris, sin minus corde devote invocaveris, plenariam pariter Indulgentiam consequaris. Quas quidem omnes Indulgentias supraścriptas, ut per modum suffragii Fidelibus Defunctis applicare possis concedimus: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 11. Jan. 1656. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Januar. 1656. Pontificatus Nostri Anno I.

LXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Hortatorium Capitulo Ecclesiæ Cocinen., ut Hyacintho a S. Vincentio Fratri Discalceato Ord. S. M. de Monte Carmelo ad illas partes a Nobis destinato auxilium, & favorem præbeant, ac pro viribus assistant.

Dilectis filiis Vicario Capitulari Ecclesiæ Cocinen. illius Sede Episcopali vacante legitime deputato a Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ Cocinen.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Commendat Fr. Hyacinthum Canonicis, & Capitulo Eccl. Cocin. §.1. CUM pro componendis Ecclesiæ Angamalen. Thomæ Archidiaconi ejusdem Ecclesiæ, seu Serræ opera, ut accepimus, turbatæ dissidiis dilectum filium Hyacinthum a Sancto Vincentio Fratrem Discalceatum Ordinis Sanctæ Mariæ de

de Monte Carmelo virum virtutibus, ac optimis qualitatibus præditum ad illas partes destinare decreverimus: Hinc est, quod Nos dilectionem vestram præsentium tenore in Domino censuimus adhortandam, ut pro nostra, & Sedis Apostolicæ reverentia prædictum Hyacinthum ad vos divertentem benigne excipiatis, illique quodcumque opportunum auxilium, & favorem præbeatis, & pro viribus assistatis, ut ipse consilio, & ope vestra adjutus memoratæ Ecclesiæ Angamalen. pacem, & concordiam in executionem mandatorum nostrorum ad Omnipotentis Dei Laudem, & Dominici gregis salutem restituere, ac Christifideles aliena seductione, & inconsulta levitate a Ven. Fratre Archiepiscopo Angamalen. eorum Pastore distractos ad ejusdem Archiepiscopi obedientiam reducere Domino cooperante valeat. Implebitis ea in re partes verorum Ecclesiæ Catholicæ filiorum, Nobisque gratissimum erit, quod benevolentiæ eidem Hyacintho impendetis.

Dat. die 19. Jan. 1656. An. I. — Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 19. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. — Mittit Hyacinthum a S. Vincentio Carmelitam Discalceatum ad Provinciam Angamalen. ut super recessu Thomæ Archidiaconi Ecclesia Angamalen. ejusque sequacium ab obedientia Archiepiscopi, aliisque excessibus informationes capiat, & processus conficiat cum facultate communicandi cum illis, & eos absolvendi, & ad gremium S. M. E. recipiendi.

Dilecto filio Hyacintho a S. Vincentio Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum professori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva. — §. 1. CUM sicut, non sine gravi animi nostri molestia ad aures nostras pervenit, dilectus filius Thomas Archidiaconus Ecclesiæ Angamalen. seu Serræ una cum centum, & quinquaginta millibus, seu alio veriori numero Christianorum illarum Partium ab obedientia Ven. Fratris Archiepiscopi Angamalen. recesserit, ac dignitatem Episcopalem absque hujus Sanctæ Sedis auctoritate sibi arrogaverit, muniaque pastoralia inter eosdem Christianos illegitime, invalideque exercere præsumpserit, & forsan præsumat, cumque per excessus hujusmodi, & illorum occasione status ejusdem Ecclesiæ Angamalen. cum maximo Christifidelium dictarum partium animarum periculo valde perturbatus existat: Nos pro commissa Nobis ab æterno Pastore omnium Ecclesiarum solicitudine universique gregis Dominici cura prædictorum excessuum informationem capi, ac perturbationes hujusmodi componi, & sedari, tranquillitatemque eidem Ecclesiæ restitui, necnon memoratum Thomam, ejusque sequaces ad ejusdem Archiepiscopi obedientiam reduci cupientes; ac de tua fide, prudentia, rerum agendarum peritia, dexteritate, & Catholicæ Religionis zelo, plurimum in Domino confisi, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negocio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus Te una cum duobus, vel tribus sociis tibi placitis, & gratis, ad partes supradictas conferas, ac super omnibus, & singulis præmissis veras facti Informationes, exactamque instructionem sumas, & capias, ac processum, seu processus desuper fabrices, & conficias. Dantes Tibi quacumque necessariam, & opportunam facultatem cum eodem Thoma ejusque sequacibus Clericis, & Laicis quibuslibet libere, & licite, & absque cujusvis censuræ, vel pœnæ Ecclesiasticæ incursu, ubi, & quando, ac toties, quoties in Domino expedire judicaveris, super eorum reductione ad præfati Archiepiscopi obedientiam communicandi, & tractandi, ipsumque Thomam, & ejus sequaces ad obedientiam hujusmodi quoties opus fuerit, respective auctoritate nostra apostolica reducendi, & si hoc a Te humiliter petierint, imposita eis, & eorum cuilibet pœnitentia salutari, necnon recepto ab eis juramento, quod de cætero similia non perpetrabunt, a prædictorum excessuum reatu, ac quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione respective incursis, eadem auctoritate absolvendi, & plenarie liberandi, illisque, & eorum cuilibet pœnas hujusmodi gratiose remittendi, & condonandi, ac eos, & eorum quemlibet in pristinum, & eum, in quo ante prædictos excessus quomodolibet erant statum restituendi, & plenarie reintegrandi, ac ad gremium Sanctæ Matris Romanæ Ecclesiæ, dicta auctoritate recipiendi, aliaque ad id necessaria, & opportuna agendi, faciendi, & exequendi, prout res ipsa exegerit, servatis tamen semper Constitutionum Apostolicarum, ac Conciliorum generalium, Sacrorumque Canonum dispositionibus.

Facultas conceditur Fr. Hyacintho absolvendi a censuris, & ad Ecclesiæ gremium reducendi Archiep. Prov. Angamalen.

Contrariis derogat. — § 2. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, memoratæ Angamalen., & aliarum quarumvis Ecclesiarum, & locorum, etiam juramento, confirmatione apo-

apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumq;.

Dat. die 19. Jan. 1656. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 19. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXX.

Facultates S. R. E. Cardinalium pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis assumptorum.

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cæciliæ Rapacciolo, Nicolao S. Mariæ Angelorum Ludovisio, Jacobo S. Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Joan. & Pauli titulorum Presbyt. S.R.E. Cardinalibus, Borromæo respective nuncupatis.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Frater noster, ac dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

CUM in pastorali visitatione, quam prope diem inchoare, & Deo adjuvante prosequi intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium almæ hujus Urbis Ecclesiarum, Piorumque Locorum, & operum, vos potissimum ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegerimus, & Nobis in eo munere adjutores assumpserimus, adeoque vestra opera in nonnullis rebus, quas per Nosmetipsos præstare non valemus, diligenter inquirendis, examinandis, & exequendis uti cupiamus.

Facultas procedendi contra quoscumque.

§.1. Idcirco, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, & animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes, vobis, & vestrum cuilibet in solidum circa visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos a Nobis accepta illis, ad quos ea res pertinet referendi, & oretenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cujuslibet vestrum de ordine nostro factis hujusmodi plenam, & indubiam fidē ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari tanquam mādatis nostris apostolicis volumus, & jubemus; mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quæ visitationis hujusmodi præparationem, statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, atque exequi jubendi, personas quascumque tam Ecclesiasticas seculares, & cujusvis Ordinis etiam Cisterciensis, ac S. Antonii Viennensis, necnon Congregationis, Societatis etiam Jesu, ac Instituti, necnon Militiarum etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Regulares, quam etiam laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem hujusmodi pertinentibus ad vos vocandi, & ad personaliter coram vobis comparendum citandi, opportunisque juris, & facti remediis compellendi; similes item personas quascumque, & tanquam principales, quoad se, & tanquam testes quoad alios examinandi, & ut veritati testimonium perhibeant admonendi, ac etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad Sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras ecclesiasticas, aliasque pœnas etiam corporales vobis benevisas compescendi.

Memorialia etiam Pers. ... inst. ipsa expediant.

§.2. Memorialia etiam Nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs prout rerum, & personarum qualitas requiret juxta ordinationes nostras, & ex auctoritate vobis tradita providendi.

Et Congreg. pro consilio adhibere possint.

§.3. Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur faciendi, & illas easdem personas auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotiis Visitationis hujusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

Omnes quascumque Ecclesias, & Loca Pia Visitatoribus subjicit.

§.4. Quotiescumque etiam vobis videbitur, ac etiam seorsum a Nobis, & iteratis vicibus, quantumvis dictæ Urbis, seu extra illam, intra tamen illius destrictum consistentium Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum, etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, & aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subjectarum, seu cujusvis Cappellæ, vel Oratorii, necnon Monasteriorum, tam virorum, quam mulierum, Prioratuum, Domorum, & Locorum secularium, seu cujuslibet Ordinis etiam Mendicantium, ac etiam Cisterciensis, & S. Antonii Viennensis, necnon Congregationis, Societatis etiam Jesu, ac Instituti, & Militiæ etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, etiamsi illorum capita existant, regularium, & Hospitalium etiam Nationalium, & Sancti Spiritus in Saxia, ac etiam exemptorum, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectorum generaliter quorumcumque Locorum, & operum piorum quomodolibet nuncupatorum, & quocumque privilegio, exemptione, & immunitate suffultorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Universitatum, Collegiorum, Congregationum, Confraternitatum, Archicon-

chiconfraternitatum etiam Laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requisito consensu, vel licentia visitationem faciendi, ac illa, & quælibet illorum visitandi, & in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, idoneitatem singularum personarum conjunctim, vel divisim, & tam in capite, quam in membris, necnon circa divinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem religiosorum, tam virorum, quam mulierum observantiam, aliaque omnia, & singula ad actum hujusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum Archivia, Bibliothecas, & quæcumque in illis contineantur documenta, & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspiciendi, perscrutandi, præsertim vero Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sacras Reliquias, & quibus ipsum Augustissimum Sacramentum, Sacræ Reliquiæ, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, sacra vasa, pyxides, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, utensilia, & supellectilem Ecclesiasticam, etiam pretiosam diligenter, & accurate inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis quæcumque correctione, emendatione, & reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, & reformandi, processusque necessarios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu juxta ordinationes nostras in his opportune providendi, mandata, decreta, statuta, & ordinationes executioni demandandi, ac custodiri, & observari præcipiendi, demumque omnia alia, & singula, quæ hujusmodi visitationis negotium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores compescit

§.5. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præstantes per suspensionis, ac etiam privationis beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, ac per censuras, & pœnas ecclesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceri, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi plenam, liberam, amplam, & in universum tribuimus potestatem. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, auctoritate, potestate, & præeminentia fulgentibus, ut vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis prompte pareant, & obediant, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tuleritis, seu statueritis in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Nullum alicui præcedentiæ jus acquiratur.

§.7. Cæterum in visitatione hujusmodi Ordinem præcedentiæ inter Ecclesias, Monasteria, & loca quæcumque per vos visitanda, quantum commode fieri poterit servari volumus, nulli tamen Ecclesiæ, Monasterio, vel Loco, nec ulli Capitulo, Collegio, Conventui, Confraternitati, Archiconfraternitati, aut personæ, tam conjunctim, quam divisim, seu alias quomodolibet ejusdem visitationis, sive ordinis hujusmodi in illa servati, vel non servati occasione in aliquo, etiam minimo quoad præcedentiam, aliasque prærogativas quascumque præjudicari, ac quicquam novi juris acquiri decernimus, & declaramus.

Infirmos ad patientiã hortentur.

§.7. Præterea cupientes in prædicta nostra pastorali visitatione animarum saluti, quantum in Nobis est, prodesse, ac etiam corporales Christi pauperum præsertim infirmorum indigentias paterna charitate sublevare, circumspectioni vestræ, & vestrum cuilibet præsentium serie mandamus, ut conjunctim, vel divisim Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, ac perquirere studeatis, atque earum pauperes infirmos graviter decumbentes singulos nostro nomine visitetis, & Apostolicam, & nostram eis Benedictionem, ut moris est, semel impartiamini, eosque paternis monitis, & salutaribus consolationibus recreetis, hortantes ipsos, ut in humilitate, & patientia propter Deum corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum divinæ voluntati quandocumque ei placuerit, ipsos ex hoc seculo revocare, se pie, & Christiane præparent, sinceroque corde ad Deum conversi humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christifideles ex hac vita migraturi se præmunire solent, & debent, devote, & reverenter suscipiant.

Confessis, & Communione refectis plenariam indulgentiam concedit

§.8. Nos enim eorum singulis ante, vel post vestram visitationem, ut præfertur, pœnitentibus, confessis, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis semel plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur.

Egenis per Apostolicum Eleemosynariũ succurrant.

§.9. Volumus autem, ut eo interim vobiscum adducatis dilectum filium nostrum, & Palatii Apostolici Eleemosynarium qui prout cujusque eorumdem pauperum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam oblatis nostra impensa charitatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, cæterisque ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Contrariis derogat.

§.10. Non obstantibus Constitutionbus, & Or-

& Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, & Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Societatis Jesu, Militiarum etiam dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Archiconfraternitatum, Confraternitatum, & aliorum Locorum, & operum piorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac stylo Curiæ, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis præmissis, & cuivis illorum, ac Superioribus, & personis eorum quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu proprio, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam consistorialiter, & alias quomodocumque concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idē importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Jan. 1656. An. I. — Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Jan. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXI.

Deputatio Secretarii ejusdem S. Visitationis Apostolicæ.

Ven. Fratri Hieronymo Archiepiscopo Patracen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. — Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus universæ, quam meditamur, reformationis pars non ultima continetur curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Secretarium cum privilegiis deputat. — §. 1. De tua itaque singulari, & Nobis jam pridem perspecta fide, & diligentia, plurimum in Domino confidentes, Visitationis nostræ Apostolicæ, quam omnibus Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, Locisque Sacris, & Piis, secularibus, & regularibus, universoque Clero, & Populo Romano indiximus, ac per nosmetipsos, seu nonnullos Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales ad id coadjutores a Nobis assumptos Deo dante obire intendimus, te Secretarium duximus eligendum, prout etiam per præsentes munus Secretarii hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogativis, privilegiis, & juribus quæ tale officium obtinenti, & exercenti quomodolibet competere possunt, & debent, Motu proprio Tibi committimus, & demandamus, Teque Secretarium Visitationis prædictæ creamus, constituimus, & deputamus.

Facultas Secretarii. — §. 2. Dantes Tibi plenam, & liberam facultatem ejusdem Visitationis decreta, statuta, ordinationes, mandata, præcepta, inhibitiones, informationes, relationes, ordinem, & seriem adnotandi, describendi, & in libellos, seu commentarios, sive etiam in publica, & authentica documenta, & instrumenta redigendi, cæteraque omnia, singula, & quæcumque ad idem munus spectantia gerendi, & exercendi, etiamsi notam, & expressionem requirerent magis specialem, & sub generali commissione hujusmodi non venirent. Nos enim volumus iis, quæ a te de rebus in Visitatione gestis, & ordinatis fient, & emanabunt documentis, & scripturis tua manu, & signo munitis plenam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tam in judicio, quam extra illud omnino haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri. Tu igitur in delato tibi munere ita te geres, ut fidem, & diligentiam numquam a te defuisse lætentur.

Dat. die 22. Jan. 1656. An. I. — Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Jan. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXII.

Deputatio Cancellarii, seu Actuarii causarum Sacræ Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Josepho Palamolla Presbytero Policastren.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Cancellarium creat. — De singulari tua fide, & diligentia, plurimum in Domino confidentes, te omnium, & quarumcumque litium, & causarum, tam civilium, quam criminalium occasione Visitationis nostræ Apostolicæ, quam in omnibus Almæ Urbis, & ejus districtus Ecclesiis, & Monasteriis, Locisque Sacris, & Piis, regularibus, & secu-

fecularibus, univerfoque Clero, & Populo Romano indiximus, motarum, & in futurum movendarum, necnon ejufdem Vifitationis actorum, ac decretorum quoruncumque Cancellarium, & Actuarium cum omnibus, & fingulis facultatibus, & auctoritatibus, quæ tale officium exercenti quomodolibet competere poffunt, & debent, apoftolica auctoritate, tenore præfentium creamus, conftituimus, & deputamus.

Facultas conceditur. §.2. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem omnes, & fingulos actus, & terminos coram Judicibus, ac Venerabilibus Fratribus noftris S.R.E. Cardinalibus fuper eadem Vifitatione per Nos affumptis, & deputatis fervandi, ac decreta, & fententias per eos pro tempore faciendas, & refpective promulgandas annotandi, ac defcribendi, et in publica, et authentica inftrumenta, fi opus fuerit, redigendi, cæteraque omnia, et quæcumque ad idem munus fpectantia faciendi, gerendi, et exercendi, quæ in præmiffis, et circa ea neceffaria fuerint, feu quomodolibet opportuna, etiam abfque aliquo confcientiæ fcrupulo, aut cenfurarum, vel pœnarum ecclefiafticarum, vel etiam irregularitatis incurfu. Volumus infuper, ut fcripturis, et inftrumentis publicis, manu tua, ac figno munitis plena, et indubitata fides in judicio, et extra, nunc, & perpetuis futuris temporibus omnino adhibeatur.

Dat. die 22. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, fub Annulo Pifcatoris, die 22. Jan. 1656. Pontificatus noftri Anno I.

LXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Conftitutio fuper ftatu Congregationis fecularis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Commemoratio Decreti Pauli V, & Gregorii Prædecessorum. §.1. Dudum fel. record. Paulus Papa Quintus Prædeceffor nofter per fuas in fimili forma Brevis die fexta Martii 1617. expeditas Literas in Domo Piarum Scholarum Urbis unam Congregationem Scholarum Piarum ab uno Præfecto regendam, et gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus Paulina Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupari, nec ultra viginti ab Urbe milliaria extendi, neque ullum locum, in quo Scholæ Piæ non effent, Domibus Novitiorum exceptis, habere, et qui eidem Congregationi nomen dare voluiffent finitis duobus probationis annis omnes tam ad facros, etiam presbyteratus ordines promoti, et clericali caractere dumtaxat infigniti, quam Fratres operarii tria fimplicia vota paupertatis, videlicet, ac caftitatis, et obedientiæ, fuper quibus a nemine, præterquam a Romano Pontifice pro tempore exiftente difpenfari poffet, emittere, ac gratis, & nullo ftipendiis, mercede, falario, aut honorario accipien. ad pueros in primis elementis grammatica, computo, ac præcipue in Fidei Catholicæ rudimentis erudiendos, bonis, & piis moribus imbuendos, ac demum Chriftiano more educandos operam, laborem, & ftudium conferre deberent erexit, & inftituit; ita vero, quod qui fimplex paupertatis votum, ut præfertur, emififfent, quamdiu in prædicta Congregatione remanfiffent, cujufcumque dominii, juris, & proprietatis incapaces effent, idemque paupertatis votum fummam in iis paupertatem induceret tam in particulari, quam in communi, itaut nihil omnino juris haberent, fed nec habere, aut acquirere quovis titulo poffent in bonis, feu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur. Huic vero paupertati omnia ad eorum ufum pertinentia cibos, veftes, fupellectilem tam facram, quam prophanam ftatui, & Inftituito convenientia; Domos vero, hortos contiguos Domibus, Ecclefias, Sacriftias, Oratoria, ac Scholas, & hujufmodi immobilia, quæ pariter ufui eorum deftinabantur fimiliter convenientia, ut præfertur, & præterea in Dominio Romani Pontificis pro tempore exiftentis; mobilia vero in dominio ipforum, in communi tamen effe debere decrevit, & declaravit, & deinde cum tunc exiftentes Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinales negotiis Epifcoporum, & Regularium præpofiti, quibus recol. mem. Gregorius XV. etiam Prædeceffor nofter negocium hujufmodi examinandum, & fibi referendum commiferat, decreto per eos defuper facto cenfuiffent Congregationem Scholarum Piarum hujufmodi, ut præfertur, erectam, & inftitutam poffe in Religionem trium votorum folemnium approbari, dictus Gregorius Prædeceffor per fuas in fimili forma brevis, die 18. Novembris 1621. expeditas Literas, Decretum prædictum approbavit, & confirmavit.

§.2. Poftmodum vero piæ mem. Innocentius Papa X. pariter Prædeceffor nofter ex caufis tunc expreffis adductus omnibus, & fingulis Religionis prædictæ Religiofis etiam Profeffis tam Sacerdotibus, quam Laicis, five, ut vocant, operariis facultatem tranfeundi ad quamcumque aliam Religionem ab hac Sancta Sede Apoftolica approbatam, etiam laxiorem, in qua benevolos invenirent receptores, conceffit, & impartitus eft. Decretum Innocentii de re hac.

§.3. Præterea ne de cætero ulli amplius in dictam Religionem reciperentur, & ne tunc recepti in Novitiatibus degentes ad profeffionis emiffionem admitterentur fub nullitatis receptionis, & profeffionis hujufmodi, aliifque ipfius Innocentii Prædecefforis, & Romani Pontificis pro tempore exiftentis arbitrii pœnis interdixit, & prohibuit. Ad hæc omnes, & fingulos Confirmat, prout in rubr.

gulos ejusdem Religionis Religiosos cujuscumque qualitatis existerent, eorumque Domos, Scholas, & Loca quæcumque omnimodæ ordinariæ locorum, in quibus reperiebantur, jurisdictioni subjecit, & supposuit, sublata tamen tam olim Ministro Generali Religionis prædictæ, quam aliis etiam auctoritate Apostolica Visitatoribus, ac Superioribus deputatis, Domorum Ministris, cæterisque inferioribus superioribus omni, & quacumque facultate, superioritate, & jurisdictione tam in spiritualibus, quam in temporalibus erga prædictos Religiosos, eorumque Domos, & Scholas, ac Loca quæcumque, omnemque auctoritatem, superioritatem, & jurisdictionem, quæ pœnes Ministrorum Generalem, Visitatores Apostolicos, aliosque supradictos, ut præmittitur, residebat totaliter, & omnimode in Ordinarios locorum hujusmodi transtulit, itaut Religiosi prædicti nullam deinceps jurisdictionem, auctoritatem, & superioritatem sibi usurpare possent, nisi illam, quæ iis fuisset ab Ordinariis, ut supra demandata, seu delegata, Religionem vero prædictam in Congregationem similem instituto Congregationis Oratorii in Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Vallicella de eadem Urbe erectæ Sancti Philippi Nerii nuncupatæ absque ullorum votorum emissione regendam, dirigendam, ac gubernandam juxta tamen Constitutiones primodicto instituto proportionabiles desuper jussu Innocentii prædicti edendas redegit, & reduxit, ita tamen, ut prædictiReligiosi nunquam possent denominari Presbyteri, seu Clerici Congregationis Oratorii, vel Sancti Philippi Nerii, nec pro talibus se gerere, & alias prout in eorumdem Prædecessorum Pauli, & Gregorii supradictis, ac Innocentii pariter in forma brevis die 16. Martii 1646. expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

Reducit ad Congregationem secularē Clericos prædictos.

§.4. Nunc autem Nos considerantes experientia rerum magistra liquido constare, quam utile sit Reipublicæ Christianæ institutum prædictorum Clericorum, quorum opera, & sedulitate pueri corruptæ naturæ vitio alioquin ad malum proclives non solum in primis elementis grammaticę, & computo instruuntur, sed etiam quod longe conducibilius est Fidei Catholicæ rudimentis, ac moribus, & virtutibus christianis imbuuntur boni publici plurimum interesse censemus eosdem Clericos in laudabili, & fructuoso eorum instituto hujusmodi perseverare. Hoc vero ut ab ipsis alacrius, & majori cum fructu deinceps peragi possit, providere, ac insimul eorumdem Clericorum prospero statui, ac fælici directioni consulere, quantum cum Domino possumus, volentes, de particularis Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui de mandato nostro negocium hujusmodi auditis etiam Clericis prædictis mature examinarunt, consilio, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra Constitutione, perpetuam reductionem eorumdem Clericorum a statu regulari, ad Congregationem secularem sub eadem denominatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, de novo Congregationem hujusmodi ad statum secularem sub denominatione prædicta reducimus.

A votis dispensari prohibet.

§.5. Statuentes, ac decernentes, quod quicumque in eamdem Congregationem secularem nunc, & pro tempore quandocumque recepti tria vota simplicia, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ, cum juramento in eadem Congregatione perpetuo permanendi suo tempore emittere debeant, itaut cum ipsis super votis, & instituto hujusmodi, nisi per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem dispensari, aut illa commutari, vel relaxari respective nullatenus, etiam prætextu, vel vigore quarumcumque facultatum, etiam Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilęi universalis possint sub pœnis Apostasiæ in casum contraventionis, ita tamen, ut deinceps in eamdem Congregationem recipiendi antequam tria vota hujusmodi emittant, duos annos probationis in domibus specialiter in unaquaque Provincia pro Novitiis, si fieri poterit, destinandis, complere teneantur.

§.6. Ad hæc, ut certus dumtaxat numerus Clericorum ejusdem Congregationis secularis juxta indigentiam uniuscujusque Domus ipsius Congregationis ab infrascripto Protectore determinandus ad omnes, & Sacros, ac Presbyteratus Ordines ad titulum dictæ Congregationis de illius Prępositi generalis licentia, servatisque servandis promoveri valeat, concedimus.

Constituit, & deputat Cardinalem Vicarium ejusdem Congreg.

§.7. Præterea facultatem eligendi Prępositos Provinciales in qualibet Provincia supradictæ Congregationis, & Rectores illius Domorum Clericis ipsius Congregationis impertimur, reservata Nobis pro nunc facultate Præpositum Generalem ejusdem Congregationis una cum Assistentibus ad beneplacitum nostrum deputandi, necnon Venerabiles Fratrem nostrum Martium Episcopum Albanen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ginettum nuncupatum nunc, & quemcumque alium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem pro tempore quandocumque existentem nostrum, & Romani Pontificis etiam pro tempore existentis in Alma Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus generalem sæpedictæ Congregationis, illiusque Domorum, & personarum quarumcumque apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem facimus, constituimus, & deputamus.

Scholas prædicta visitari jubet.

§.8. Insuper Ordinariis Locorum ne in iis, quæ particularem domorum, & rerum dictæ Congregationis administrationem, ac personarum illius regimen, gubernium, & cor-

& correctionem concernunt sese ullo modo ingerant, aut Superiorum, ea in re auctoritatem quomodolibet impediant, aut perturbent, prohibemus; in iis vero, quæ Scholas Puerorum, & illarum exercitium respiciunt, & concernunt, eadem Congregatio, illiusque personæ quemadmodum, & in reliquis omnibus omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Ordinariorum hujusmodi subsint, & subjaceant; Volentes, ut prædicti Ordinarii semel saltem singulis annis Scholas hujusmodi visitent, vel visitari faciant, & si quos eorumdem Clericorum sive in actu Visitationis, sive alias quandocumque delinquentes, & culpabiles repererint in his, quæ ad Scholarum exercitium, administrationem, & regimen pertinent, eos pro qualitate criminum, & culpæ puniant, & nihilominus superiores quoque dictæ Congregationis processus ea super re conficere, ac delinquentes, & culpabiles carceri domestico, si opus erit, includere teneantur, ut facilius puniri valeant.

Præfect. Scholarum, & Magistros examinari mandat.

§.9. Præfecti quoque Scholarum, & Magistri antequam regimini illarum sese quomodolibet immisceant, approbari debeant a b Ordinariis prædictis, & eorum illis professionem fidei juxta articulos pridem a Sede Apostolica propositos emittere, et si non bene se gesserint, ab eisdem amoveri valeant per prædictos Ordinarios pro sua prudentia, et conscientia, quam super hoc serio oneramus.

Novitios in præd. Congr. 18 annũ gerentes admitti vult.

§.10. Porro quoniam Institutum ejusdem Congregationis sicut admodum utile, ita quoque valde periculosum est, volumus ut ad dictam Congregationem non recipiantur Novitii nisi decimumoctavum ætatis suæ annum compleverint, optimique nominis, et famæ existant, et qui literas testimoniales Ordinarii sui habeant super natalibus, moribus, et idoneitate, et quod ejusdem Ordinarii judicio apti reputentur ad hujusmodi Institutum exercendum.

§.11. Ad hæc statuimus, ut Præfectus, qui Scholas recturus est, non deputetur nisi Sacerdos gravis, et prudens probatæ vitæ, et pietatis, qui saltem trigesimum secundum ætatis suæ annum compleverit; Reliqui vero Magistri sint ætatis vigintiocto annorum.

Concedit Mẽdicantium facultatem Congreg. præd.

§.12. Præterea prædictæ Congregationi, ejusque Domibus, ut a Communitatibus, sive ab aliis, qui per Clericos ipsius Congregationis in suis Civitatibus Oppidis, Terris, et Locis Domos, et Scholas erigi, et institui postulaverint, annuos redditus, sive præstationes annuas, unde decenter alantur, et sustententur, recipere possint, dummodo tamen agros, vineas, domos, et alia hujusmodi stabilia non possideant: ita tamen, ut propterea iidem Clerici non impediantur, quo minus eleemosynas pro eorum sustentatione, etiam ostiatim quærere, et accipere valeant, itidem concedimus, et indulgemus.

§.13. Ac ut prædicti Clerici infra annum a data præsentium computandum vendant bona stabilia, si quæ ad præsens possident, & eorum pretia in emptionem locorum Montium Cameralium non vacabilium Urbis prædictæ, aut censuum annuorum perpetuorum securorum, & exigibilium convertant præcipimus, & mandamus.

Bona possessa a Congregatione alienari decernit.

Concedit licentiã ut non interveniant processionib., aliisque actis publicis.

§.14. Necnon Præposito generali, ac reliquis Superioribus, & Clericis, & personis prædictæ Congregationis nunc, & pro tempore existentibus, quod ipsi extra Urbem, ex nunc de cætero perpetuis, futuris temporibus, in Urbe vero arbitrio prædicti nunc, & pro tempore existentis Vicarii Generalis quibuscumque processionibus, & aliis quibuslibet actibus publicis de more, vel consuetudine, aut aliàs quandocumque faciendis, & celebrandis, aut ab Ordinariis locorum quibusvis indicendis interesse minime teneantur, nec ubique locorum per quoscumque Ordinarios hujusmodi, aliasque personas ad id inniti, cogi, & compelli possint, similiter concedimus.

Vetat erigi alias Scholas sub nomine Scholarũ Piarum.

§.15. Et ne alii quicumque quavis auctoritate fungentes Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas pias nominare, nec inscribere audeant, seu præsumant sub excommunicationis, & aliis censuris ecclesiasticis eo ipso per contrafacientes incurrendis interdicimus, & prohibemus.

§.16. In reliquis vero antiquas Constitutiones Congregationis hujusmodi in omnibus iis, quæ aptantur, & congruunt Statui Congregationis sæcularis, & præsentis nostræ Constitutionis nullatenus adversantur, servari præcipimus.

Declarat omnibus ejusdem Conge. Professi, an ejusmodi juramentum servare velint.

§.17. Demum quia illi, qui in ea regularem professionem ante prædictam ejusdem Innocentii Prædecessoris suppressionem emiserunt, forsan prætendent, se non teneri ad præstandum supradictæ permanentiæ juramentum in eadem Congregatione nunc seculari, ideo singulos harum serie monemus, ut in Italia quidem, ex insulis ei adjacentibus intra trium; ultra montes vero ubicumque existentes intra sex mensium a die publicationis præsentis Constitutionis in Urbe prædicta faciendæ computandorum spatium declarent, an velint juramentum hujusmodi præstare, vel ad aliam religionem transire juxta facultatem in Literis Apostolicis super prædicta suppressione emanatis concessam, quo termino elapso juramentum hujusmodi per ipsos eo ipso præstitum fuisse, & esse censeatur.

Decretum irritans.

§.18. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, Sacri Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate,

& po-

& potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.19. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria eorumdem Prædecessorum Literis supradictis, & aliis omnibus, quæ iidem Prædecessores in eis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.20. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Jan. 1656. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Pisc. die 24. Jan. 1655. Pontificatus nostri Anno I.

LXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Auditori Generali Cameræ Apostolicæ, contra Gubernatorem Portus Herculis, ejusque Ministros, & alios qui eripi fecerunt frumentum, quod a Statu Senen. vehebatur ad Portum Civitatis veteris pro usu Curiæ Romanæ.

Dilecto Filio Causarum Curiæ Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva.

§.1. INnotuit nuper Nobis, quod cum de Mense Octobris, seu Novembris proxime præteriti, ut urgentibus Annonæ hujus Almæ Urbis nostræ necessitatibus consuleretur, diversæ quantitates, & in specie nonaginta duo modii frumenti ad usum ejusdem Annonæ, & Romanæ Curiæ in Statu Senensi a quodam dictæ Annonæ Ministro illuc transmisso emptæ, & empti, ac ad portum Telamonis deductæ, & deducti, ibique Navi impositæ, & impositi fuissent, ut inde Mari ad Portum nostrum Civitatis veteris veherentur, dilectus filius noster Alonsus dela Puerta Gubernator Portus Herculis dictam Navem frumento hujusmodi oneratam, quæ Montem Argentarium prætervecta, & in conspectu ejusdem Portus Herculis erat, missis Navigiis armatis invadi, illamque tametsi Gubernator ejusdem Navis dictum frumentum in memorato Statu Senensi emptum fuisse, & pro dictæ Annonæ, & Cameræ nostræ Apostolicæ servitio, ac ejusdem Romanæ Curiæ usu transportari declararet, & protestaretur, violenter in eumdem Portum Herculis deduci, ibique retineri, & exonerari curavit, nec inde relaxare licet super ea re pluries requisitus hactenus voluit, excommunicationis sententiam, aliasque censuras, & pœnas ecclesiasticas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim illa quotannis in die Cœnæ Domini legi solita contra impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac contra eos, qui ne ad prædictam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant inflictas, promulgatas damnabiliter incurrendo.

Committit Auditori Cameræ Apost. ut pœnas infligat Gubernatori portus Herculis ejusque Ministris.

Quapropter cum non deceat tam graves reatus impunitos relinqui, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut causam, & causas super omnibus, & singulis præmissis tam ad instantiam dilecti filii nostri, & Cameræ prędictæ Commissarii Generalis, quam per Inquisitionem, & ex Officio, & alias omni meliori modo motas, & movendas cum suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negocio principali contra prædictum Alonsum Gubernatorem Terræ Portus Herculis illiusque Ministros, & Invasores, ac Retentores dictæ Navis, & frumenti hujus, & alios quoscumque præmissorum quomodolibet culpabiles, quantivis numeri, ac cujuscumque qualitatis, gradus, status, conditionis, & dignitatis, etiam ecclesiasticæ, etiam speciali mentione dignæ existant, summarie, simpliciter, et de plano sine strepitu, et figura Judicii, solaque facti veritate inspecta, etiam juxta ordinarias suas facultates procedendo, ipsisque tam coniunctim, quam divisim etiam per edictum publicum, constito itidem summarie, ac extrajudicialiter, et quantum tibi sufficere videbitur de non tuto accessu, citatis cognoscas, audias, decidas, et fine debito termines, ac Alonsum Gubernatorem, ejusque Ministros, ac Invasores, et Retentores prædictos, et alios in præmissis culpabiles repertos, in excommunicationem, et aliàs censuras, et pœnas prædictas, eo ipso incidisse declares, ac in illos excommunicationis sententiam si, et quatenus opus sit, feras, et publices; sicque Alonsus Gubernator prædictus intra competentem terminum per te arbitrio tuo præfigendum declarationi, seu sententiæ, & publicationi per te faciendæ, seu ferendæ non paruerit, tunc declarationem, & sententiam tuam aggravans Terram Portus Herculis hujusmodi, ac universum ejus Territorium interdicto ecclesiastico tam locali, quam personali, & mixto supponas, & suppositum esse, & fore nuncies, & declares, illudque observari mandes, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria quomodolibet, ac opportuna quantumlibet, speciali, & individua mentione digna geras, facias, & exequaris, ac executioni demandari cures omni, & quacumque etiam non frivola appellatione, reclamatione,

tione, recursu, nullitatis dictione, in integrum restitutione, aliisque remediis ordinariis, & extraordinariis penitus, & omnino remotis; Nos enim tibi desuper plenam, amplam, liberam, & omnimodam facultatem, & potestatem concedimus, & impertimur.

Intimato Monitorio, & citationi non comparentes punit.

§.2. Volumus autem, quod semel intimato tuo Monitorio in Valvis Basilicæ Principis Apostolorum, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ac insuper in Civitate Cornetan., ac Oppido Civitatis Veteris, deinde contra non comparentes procedas, procedique mandes, & jubeas per solam affixionem in eadem Acie Campi Floræ, & monitorium, ac citationes hujusmodi omnes, & singulos, quos concernent, perinde afficiant, ac si essent in quolibet actu personaliter moniti, citati, & intimati.

Contrariorū derogatio.

§.3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque imperialibus, & municipalibus, stylo Curiæ, necnon dictæ Terræ Portus Herculis, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Terræ Portus Herculis hujusmodi, ac illius Gubernatori, Habitatoribus, & Incolis, & quibuslibet aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Indulta prædicto Vetrui, ejusque habitatoribus impartitur.

§.3. Aut si Terræ Portus Herculis ejusque Territorio, Gubernatori, Habitatoribus, incolis, & personis quibuslibet, & aliis prædictis communiter, aut divisim a Sede sit Apostolica indultum, quod citari, seu in judicium coram Judicibus de eorum consensu, non deputatis, vel extra dictam Terram Portus Herculis, seu Loca suæ habitationis evocari, & ad parendum alicui cogi, vel compelli, aut quod excommunicari, suspendi, & interdici non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, expressam, & individuam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia ejusdem Sedis Indulgentia generali, vel speciali per quam præsentibus non insertam, seu expressam effectus illarum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, ejusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Dat. die 24. Jan. 1656. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 24. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Pro Eminentissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sac. Visitatione Apostolica.

Facultas exercendi Pontificalia.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cæciliæ Rapacciolo, Nicolao S. Mariæ Angelorum Luduvisio, Jacobo S. Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperial., & Giberto Sanctorum Joannis, & Pauli Titulorum Presbyteris S.R.E. Cardinalibus Borromeo respective nuncupatis. Venerabilis Frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

OFficii nostri est pastoralia munera, quæ divina favente clementia administranda suscepimus, ea prompto, hilarique animo prosequi: eos vero, quos in eisdem Pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputavimus, nostræ item mentis est opportunis facultatibus adhuc munire, ut illis suffulti incumbentia onera melius subire, & inceptum opus perficere quamprimum valeant.

Motiva.

§.1. Cum itaque occasione visitationis nostræ apostolicæ, quam in universe Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, Locisque Sacris, & piis proximis diebus indiximus, experientia comprobante cognoverimus aliquando necesse esse in compluribus ejusdem Urbis, ac illius districtus Ecclesiis altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque Ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia Pontificalia munia exerceri.

Card. visitatoribus ampla consecrandi quæcumque facultatem elargitur.

§.2. Illis ex vobis in eadem visitatione adjutoribus per Nos assumptis, qui consecrationis Episcopalis munus susceperunt, & eorum cuilibet plenam per præsentes concedimus facultatem, ut in quibuscumque tam intra eandem Urbem, ac prope, & extra illius muros, quam etiam intra ejusdem Urbis districtum sitis Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, necnon Monasteriis,

riis, Prioratibus, Domibus secularibus, seu cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut Instituti regularibus, tam virorum, quam mulierum, atque Hospitalibus, Oratoriis, Sacellis, Cœmeteriis, locisque piis, ac religiosis, tam exemptis, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectis, quam etiam non exemptis, & quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, aut alias quomodolibet, etiam ex quavis causa subjectis, altaria, ac ipsamet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexas reconciliare, seu etiam cœmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est, benedicere, Sacramentum Confirmationis, quod ex ritu in visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties illis, seu cuilibet eorum expedire videbitur, ministrare, sacrosanctum quoque Missæ sacrificium, necnon Vesperas, & quæcumque alia divina officia solemni, ac Pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus illi id ad majorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam intendimus, reformationem inducendam pertinere judicaverint, celebrare, & decantare, verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accedendum publice ad Clerum, & Populum, seu alias privatim, prout occasio, & necessitas postulabit, habere, aliaque omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam nullo alio a Nobis expectato, aut requisito mandato, libere, & licite valeant.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, dictarumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Militiarium, Hospitalium, aut domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmit. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisq; contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Jan. 1656. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 26. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXVI.

Pro Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus assumptis pro Sacra Visitatione Apostolica.

Facultas avocandi causas occasione Visitationis pendentes, &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Alban. Ginetto, necnon, dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo Ludovisio, Jacobo Sanctæ Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Joannis, & Pauli titulorum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Borromæo respective nuncupatis. Venerabilis Frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & apostolicam benedictionem.

Prooemium.

UT in prosequendo Visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ munere, ad quod vos nominatim ex sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegimus, causæ occurrentes omni, qua fieri potest celeritate, justitia mediante, terminentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

Facultas avocandi, audiendi &c. causas pendentes pro Visitatione.

§.1. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra vobis ultra alias facultates per diversas nostras in simili forma Brevis expeditas literas Vobis attributa, ut omnes, & singulas causas occasione Visitationis hujusmodi coram quibuscumque Judicibus, tam ordinariis, quam delegatis pendentes, & etiam instructas in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad vos auctoritate nostra avocare, illasque summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, & sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare.

Facultas ordinandi, statuendi quæcumq. circa Missarum celebrandarum numerum, & alia Pia legata.

§.2. Præterea ubi contingerit alicui altari etiam pro defunctis privilegiato, seu Cappellæ, tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quidquid magis ad Dei honorem, Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum hujusmodi ad aliud altare, seu altaria etiam non privilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perspecta statuere, & ordinare, ut in eisdem altaribus commodius, ac plenius piæ defunctorum voluntati satisfiat, ita quod Missæ ad alia altaria hujusmodi, ad quæ illarum celebrationem transtuleritis, celebratæ, illis, pro quibus celebrabuntur, perinde suffragentur, ac si ad altaria privilegiata, seu alias juxta eorundem defunctorum voluntates celebratæ fuissent, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, & expressam requirerent men-

mentionem, facere; dicere, gerere, & exequi libere &, licite possitis, & valeatis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorũ derogatio. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum defunctorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 26. Januarij 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXVII.

Pro Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus assumptis pro Sacra Visitatione Apostolica.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cæciliæ Rapacciolo, Nicolao S. Mariæ Angelorum Ludovisio, Jacobo S. Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Joannis, & Pauli titulorum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus Borromæo respective nuncupatis: Venerabilis Frater noster, ac dilecti filii nostri salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium. QUoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum, & Piorum Locorum hujus Almæ Urbis nostræ, ad quod Vos nominatim ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio deligemus, facile contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia pertractanda sint.

Amplam potestatem Cardinalibus in visitatione elargitur. §.1. Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportune providere volentes, vobis, & cuilibet vestrum, ut tam conjunctim, quam divisim durante hujusmodi visitatione, & illius occasione dumtaxat quascumque querelas, accusationes, denunciationes contra quascũque personas tam ecclesiasticas seculares, vel regulares, quã laicas cujuscũque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existentes recipere, & audire, causasq; exinde, aut alias quomodolibet ex dicta visitatione, vel illius causa emergentes tã ecclesiasticas, quã profanas, ac tam civiles, quam criminales, & mixtas, sive ad Procuratoris Fisci, sive ad aliorum quorumcumque instantiam, aut ex officio audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, & Nobiscum communicare, ac juxta mandata nostra, seu aliàs prout Justitia suaserit, & Ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, aliasque invos immiscere sive aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum ecclesiast., vel etiam irregularitatis incursu, etiamsi inde sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi supplicii pœna infligenda venerit, dummodo vos ipsi a sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis libere, & licite valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus.

§.2. Utque liberius ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis tam laicis, quam clericis, etiam in sacris, & Presbyteratus Ordinibus constitutis secularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & Instituti regularibus, quavis etiam Episcopali, vel majori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu ejusdem visitationis, seu alias illius occasione aliquid, quod ad prædictas causas pertineat, per viam denunciationis, querelæ, vel accusationis, palam, vel occulte, sponte, vel ad aliorum etiam Procuratoris Fisci instantiam in judicio, vel extra judicium revelaverint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, judicaverint, dictaverint, detulerint, interrogaverint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, convincendos, capiendos, custodiendos, puniendos indicia, votum, consilium, auxilium, vel favorem per se, vel alium, directe, vel indirecte præstiterint, sive tanquam Judices ordinarii, vel delegati, custodes, scribæ, testes, tabelliones, consultores, procuratores, advocati, seu aliàs se in præmissis quomodolibet ingesserint, ut nullam propterea pœnam, vel censuram ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus. Reos detegentibus omnem irregularitatis vel censurarum pœnam condonat.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus generalis Concilii, atque aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujuscumque Ordinis, & Monasterii, atque Ecclesiarum, & aliorum Piorum Locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I. Dat. die 16. Jan. 1656. An.I.

LXXVIII.

Deputatio Judicis Sacræ Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Magistro Marco Antonio de Oddis in utraque Signatura nostra Referendario, & majoris Præsidentiæ Abbreviatori.

ALE-

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Const. causa. UT ea, quæ in Visitatione Ecclesiarum Almæ Urbis a Nobis, seu S.R. E. Cardinalibus in adjutores Visitationis hujusmodi per Nos specialiter assumptis salubriter decreta erunt, debitę executioni quamprimum demandentur, & controversiæ illius occasione, præsertim inter personas Ecclesiasticas, quas litium dispendiis a Dei servitio avocari minime decet, ad nostram audientiam deducendæ quanto citius terminentur.

Facultas procedendi in quibuscumque causis etiam criminalibus. §.1. Te, de cujus probitate, & doctrina plurimum in Domino confidimus, Judicem causarum, & Executorem decretorum hujusmodi Visitationis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium constituimus, & deputamus. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem, quæ a Nobis, & Cardinalibus prędictis in eadem Visitatione decreta, statuta, & ordinata erunt, exequi, & observari faciendi, contra inobedientes, aut negligentes, necnon cujuscumque criminis occasione dictæ Visitationis detectos reos, & delinquentes, eorumque complices, & fautores cujuscumque status, dignitatis, ordinis, & conditionis fuerint, per viam accusationis, querelæ, vel denuncia tionis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicij, sola facti veritate inspecta, inquirendi, & procedendi, reosque prout canonicæ requirent sanctiones, & alias nostro, seu eorumdem Cardinalium arbitrio puniendi, ac tam super præmissis, quam etiam alias quascumque in eadem Visitatione, aut etiam antea, per Nos tamen tibi etiam absque speciali commissione committendas causas Ecclesiasticas, vel prophanas, civiles, criminales, aut mixtas inter Capitula, Conventus Collegia, Universitates, Confraternitates eorumque Superiores, ac singulares personas Ecclesiasticas, seculares, vel cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium regulares, etiam exemptas, & quovis privilegio, vel immunitate suffultas, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectas, seu etiam inter laicos motas, & movendas cum earum omnibus incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, & alias, ut præfertur, terminis substantialibus unico contextu, vel etiam non servatis, sed illorum loco, præfixo termino arbitrio tuo, & de ejusdem Visitationis mandato procedendo audiendi, ac fine debito terminandi, & ad hunc, ceterorumque contigentium effectum quoscumque etiam per edictum publicum, constito summarie, & extrajudicialiter de non tuto accessu citandi, & monendi, eisque, ac quibusvis Judicibus, & cæteris personis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per simile edictum, ac etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis tuo arbitrio moderandis, & applicandis inhibendi, contra inobedientes quoscumque censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii sæcularis invocandi, mandata, prohibitiones, inhibitiones, & monitoria etiam sub censuris, & aliis pœnis prædictis, cæterisque tibi benevisis remediis, omni, & quacumque appellatione postposita decernendi, omniaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, mandandi, & exequendi, etiam quæ expressionem requirerent magis specialem, & sub generali concessione non venirent.

§.2. Dummodo inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo præmissorum non procedas, nec sententiam feras, aut quicquam exequaris, nec te in aliquo immisceas. Judex non procedat nisi de voto præfatorũ S.R.E. Card.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque etiam Patriarchalium Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, Ordinum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Congregationum, & Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum illis, eorumque superioribus, & personis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria removet.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1656. Pontificatus Nostri Anno I. Dat. die 25. Jan. 1656. An. I.

LXXIX.

Deputatio Commissarii, & Fiscalis Sac. Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Tranquillo Nuncio J.V. Doctori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

DE tua singulari fide, & diligentia, plurimum in Domino confisi, Te Visitationis nostræ Pastoralis universi Cleri Romani, ac omnium Almæ Urbis nostræ, ejusque districtus Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac Locorum, & operum Piorum, quam indiximus, & jam per Nosmetipsos obire cœpimus, ac ad quam nonnullos ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus adjutores Nobis assumpsimus, Commissarium, & Fiscalem cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogativis, privilegiis, & juribus, quæ tale officium exercenti competere possunt, & de- Supplicatio.

debent, auctoritate apostolica, tenore præsentium creamus, constituimus, & deputamus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Tu igitur in demandato tibi munere hujusmodi ita Te gerere studeas, ut fidem, & diligentiam numquam a Te desiderasse lætemur.

Dat. die 27. Jan. 1656. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Committit Nuncio apud Imperatorem, ut Ecclesiasticos Regni Poloniæ cogat ad tradendum utensilia aurea, & argentea Ecclesiarum ejusdem Regni intra limites statuum patrimonialium Imperatoris existentia duobus saltem ex tribus Episcopis in priori Comm. SS. super ea re directa Nuncio Poloniæ nominatis.

Ven. Fratri Scipioni Archiepiscopo Pisan. apud Charissimum in Christo filium nostrum Ferdinandum Romanorum Regem Illustrem in Imperatorem Electum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EManarunt nuper a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet, a tergo: Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. nostro, & Apostolicæ Sedis apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem Nuncio: Intus vero: Alexander Papa VII. &c. *Omittitur tenor, quia illum invenies sub die prima currentis.*

Committit Nuncio apud Imperatorem, ut cogat Ecclesiasticos ad tradenda utensilia directa Nuncio Poloniæ.

§.1. Cum autem, sicut pariter accepimus multa ex vasis, & utensilibus prædictis intra fines statuum patrimonialium charissimi in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum Regis Illustris in Imperatorem electi translata sint, & supradicti Gnesnen. & Leopolien. Archiepiscopi, ac Episcopus Luceorien. quibus vasa, & utensilia hujusmodi, ut præmittitur, tradi, & consignari debent, nunc forsan insimul in Silesia, aut alibi non reperiantur, sed in diversis Regionibus respective versentur; cumque nonnulli Regulares absque eorum superiorum licentia, seu aliarum excusationum prætextu eorum vasa, & utensilia ad præscriptum præinsertarum literarum tradere recusent: Nos ne propterea earumdem literarum executio ullatenus differatur, aut retardetur, providere volentes; motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut omnes, & singulas personas Ecclesiasticas in præinsertis Literis expressas seculares, & regulares, etiam non petita, aut obtenta cujusvis superioris mediati, vel immediati Regularium hujusmodi licentia, ac postpositis aliis quibusvis excusationibus, & tergiversationibus ad tradendum, & consignandum memoratis Gnesnen., & Leopolien. Archiepiscopis, ac Episcopo Luceorien., aut duobus saltem ex illis, seu si illi insimul non reperiantur, aliis Regni Poloniæ Episcopis, vel duobus ex illis per Te arbitrio tuo quoties opus fuerit, eligendis quæcumque, & qualiacumque aurea, & argentea Ecclesiarum, & Locorum piorum supradictorum vasa, candelabra, cruces, thuribula, & alia utensilia intra fines statuum patrimonialium ejusdem Ferdinandi Regis in Imperatorem electi existentia (calicibus, & patenis, ac aliis Sacra unctione delibutis dumtaxat exceptis) ad effectum superius expressum, ac servata in cæteris præinsertarum literarum forma, & dispositione, cogas, & compellas; Nos enim Tibi desuper quamcumque necessariam, & opportunam facultatem tribuimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§.1. Non obstantibus omnibus illis, quę in literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Jan. 1656. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 29. Januar. 1656 Pontificatus nostri Anno I.

LXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nova Commissio Nuncio Poloniæ super compulsione Ecclesiasticorum ad tradendum Utensia Ecclesiarum duobus saltem ex tribus Episcopis in priori Commissione nominatis.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. nostro, & Apostolicæ Sedis apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EManarunt nuper a Nobis literæ in simili forma Brevis tibi directæ tenoris qui sequitur, videlicet a tergo Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. nostro, & Apostolicæ Sedis apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem illustrem Nuncio; Intus vero Alexander PP. VII. &c. *Reliqua omittun. quia extant per extensum sub die* 1. *præsentis mensis.*

§.1. Cum autem, sicut pariter accepimus, supradicti Gnesnen., & Leopolien. Archiepiscopi, ac Episcopi Luceorien., quibus vasa, & utensilia hujusmodi, ut præmittitur, tradi, & consignari debent, nunc forsan insimul in Silesia, aut alibi non reperiantur, sed in diversis Regionibus respe-

ſpective verſentur, cumque nonnulli Regulares abſque eorumSuperiorum licentia, ſeu aliarum excuſationum prætextu eorum vaſa, & utenſilia ad præſcriptum præinſertarum Literarum tradere recuſent. Nos ne propterea earumdem Literarum executio ullatenus differatur, aut retardetur providere volentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus fraternitati tuæ per præſentes committimus,& mandamus, ut omnes, & ſingulas perſonas Eccleſiaſticas in præinſertis literis expreſſas ſeculares, & regulares, etiam non petita, aut obtenta cujuſvis Superioris mediati,vel immediati regularium hujuſmodi licentia, ac poſtpoſitis aliis quibuſcumque excuſationibus, & tergiverſationibus ad tradendum, & conſignandum memoratis Gneſnen., & Leopolien. Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Luceorien., aut duobus ſaltem ex illis, ſeu ſi illi inſimul non reperiantur, aliis Regni Poloniæ Epiſcopis,vel duobus ex illis per te arbitrio tuo, quoties opus fuerit, eligendis quæcumque, & qualiacumque aurea,& argentea Eccleſiarum, & Locorum Piorum ſupradictorum vaſa, candelabra, cruces, thuribula, & alia utenſilia (calicibus, & patenis, ac aliis ſacra unctione delibutis dumtaxat exceptis ad effectum ſuperius expreſſum, ac ſervata in cœteris præinſertarum Literarum forma, & diſpoſitione cogas, & compellas; Nos enim Tibi deſuper quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem denuo tribuimus, & impertimur.

Contrariis derogat. §.2. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Jan. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Januarii 1656.Pontificatus noſtri Anno I.

LXXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Commiſſio Nuncio Poloniæ contra eos,qui bona Eccleſiaſtica a Miniſtris Regis Sueciæ impetrarunt.

Ven. Fratri Petro Epiſcopo Lauden. apud chariſſimum inChriſto filium noſtrum Joannem Caſimirum Poloniæ, & Sueciæ Regem Illuſtrem noſtro, & Apoſt. Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Ampiam facultatem Nuncio Poloniæ cŏtra exceſſus Cathol corū impartitur. §.1. PErvenit ad aures noſtras non ſine gravi animi noſtri moleſtia, quod nonnulli Catholici Regni Poloniæ bona Eccleſiaſtica in eodem Regno, illiuſque Provinciis exiſtentia, ſeu illorum adminiſtrationem a Miniſtris aſſerti Regis Sueciæ, qui prædictum Regnum occupavit, petere, & impetrare horrendæ cupiditatis impulſu præſumpſerint, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas contra ſimilium exceſſuum perpetratores a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis conſtitutas damnabiliter incurrendo. Quapropter Nos exceſſus hujuſmodi quatenus a Catholicis prædictis commiſſi fuerint, impunitos minime relinqui volentes,fraternitati tuæ tametſi tu extra limites tuæ Nunciaturæ reſideas, cauſam, & cauſas exceſſuum ſupradictorum a Catholicis Regni prædicti Eccleſiaſticis, ſecularibus, & cujuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & inſtituti Regularibus, ac Laicis cujuſcumque qualitatis, ordinis, ſtatus, conditionis, dignitatis eccleſiaſticæ, vel mundanæ, & alias ſpeciali nota, & expreſſione digni fuerint, commiſſorum, cum earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negocio principali cognoſcendam,& cognoſcendas, ac fine debito, prout juris, & Conſtitutionum prædictarum fuerit,terminandam, & terminandas,Apoſtolica auctoritate.tenore præſentium committimus, & delegamus. Dantes tibi plenam,& amplam facultatem contra Catholicos præfatos exceſſuum hujuſmodi culpabiles, etiam in vim facultatum tibi alias a Sede Apoſtolica conceſſarum inquirendi, & procedendi, ac inquiſitiones, & proceſſus fabricandi, & conficiendi, ipſoſque etiam per edictum publicum conſtito tamen tibi prius ſaltem ſummarie, & extrajudicialiter, & quantum tibi ſufficere videbitur de non tuto acceſſu citandi, necnon ſententias, cenſuras, &, pœnas Eccleſiaſticas in eos, & eorum quemlibet, prout juris, & Conſtitutionum Apoſtolicarum hujuſmodi fuerit ferendi, & publicandi, ac aggravandi, & reaggravandi, auxilium brachii ſecularis, ſi opus fuerit,invocandi, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi,mandandi,dicendi, gerendi, & exequendi, ac exequi, & obſervari faciendi.

§.2. Non obſtantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiarum, Locorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum quorumcumque, & aliis quibuſvis, etiam juramento,confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet, conceſſis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod ſupradicti interdici, ſuſpendi, excommunicari, ſeu in judicium extra loca eorum reſidentiæ, vel alias quomodolibet evocari reſpective non poſſint, vigore Literarum Apoſtolicarum, non facientium plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de privilegiis, & indultis hujuſmodi mentionem. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus Contrariis derogat.

tibus

tibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Jan. 1656. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Febr. 1656. Pont. nostri Anno I.

LXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commisso Nuncio Poloniæ ad fabricandum processum contra Episcopum Samogitien., qui a partibus Svecorum hæreticorum stare se asseritur declarasse, ac Episcopatum Vilnen. a prætensu Rege Sveciæ impetrasse.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva. §.1. CUM sicut, non sine maxima animi nostri molestia Nobis relatum est, Ven. Frater Episcopus Samogitien. occasione præsentis occupationis Regni Poloniæ Svecorum hæreticorum armis factæ a partibus eorumdem Svecorum hæreticorum stare velle se declaraverit, ac Ecclesiam, seu Episcopatum Vilnen. ab asserto RegeSveciæ impetrare præsumpserit.

Ampla facultas Nuncio Poloniæ conficiendi processus contra Episcopum Samogit. §.2. Nos delicta hujusmodi si, & quatenus idem Episcopus illa commisisse reperiatur, impunita minime relinqui, & propterea diligentem de illis informationem capi, processumque, seu processus desuper confici volentes, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus licet extra limites tuæ Nunciaturæ resideas, nihilominus diligentem de præmissis cognitionem capias, & contra dictum Episcopum Samogitien. procedas, & processum, seu processus fabrices, & conficias, exactamque super iisdem præmissis facti informationem sumas, ac alia desuper necessaria, & quomodolibet opportuna facias, geras, mandes, & exequaris, usque ad sententiam definitivam exclusive: Nos enim tibi cumdem Episcopum, & quoscumque alios, quos opus fuerit, etiam per edictum publicum constito tamen tibi prius saltem summarie, & extra judicialiter, & quantum tibi sufficere videbitur, de non tuto accessu, citandi, & aliam quamcumque in præmissis necessariam, & opportunam facultatem, auctoritate apostolica tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Processus confectos ad se §.3. Volumus autem, ut processum, seu processus, ac informationes, quos, & quas earumdem vigore præsentium ceperis, & fabricaveris, in forma authentica sub tuo sigillo clausos, & clausas ad Nos quamprimum tuto transmittas, ut quod in hoc gravissimo negocio statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus. transmitti mandat.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Conciliis etiam universalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Febr. 1656. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Februarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Hortatorium Christianis, qui ab obedientia Archiepiscopi Angamalen. recesserunt, occasione Missionis Josephi a Sancta Maria Carmelitæ Discalceati ad illas partes.

Universis Christifidelibus, qui una cum Thoma Archidiac. Ecclesiæ Angamalen., seu Serræ ab obedientia Ven. Fratris Archiepiscopi Angamalen. recessisse asseruntur.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. PErcrebuit vos Thomæ Archidiaconi Ecclesiæ Angamalen, seu Serræ temeritatem secutos à Ven. Fratris Archiepiscopi Angamalen. Pastoris vestri obedientia recessisse. Explicare vobis non possumus, quanto fama hecNos affecit mœrore, cuncepto potissimum ex consideratione discriminis in quo versatur salus animarum vestrarum, cum extra caulam Domini palantes Sathanæ, qui circuit, quærens, quem devoret, continenter expositi sitis insidiis. Et quamvis Nobis certo persuadeamus aliena potius seductione, & inconsulta levitate, quam deliberato consilio vos eo erroris esse prolapsos, ac proinde speremus in Domino fore, ut quod a Patre luminum assiduis precibus flagitamus, discussis cœlestis gratiæ radio mentium

tium vestrarum tenebris, in viam Justitiæ, a qua misere aberratis, & ad pristinam ejusdem Archiepiscopi obedientiam ultro revertamini: Attamen pro commissa Nobis ab æterno Pastore vestrum, & omnium fidelium cura vos harum serie sedulo monendos, & per viscera misericordiæ Dei Nostri obtestandos, vobisque, apostolica auctoritate præcipiendum duximus, ut relicto præfato Thoma, qui arrogata sibi absque hujus Sanctæ Sedis auctoritate Episcopali dignitate partes pseudo Pastoris, ne dicamus Lupi Rapacis inter vos agere perhibetur, ad verum, & legitimum animarum vestrarum Patrem, & Pastorem memoratum videlicet Archiepiscopum sine cunctatione redeatis, ne præeuntem cæcum diutius inconsiderate sequentes contingat (quod absit) in foveam æternæ damnationis una cum duce ferri præcipites. Quoniam vero dilectus filius Josephus a Sancta Maria Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, qui vobis has reddet, eo a Nobis mittitur, ut statum prædictæ Ecclesiæ Angamalen. discessione vestra turbatum componat; Vobis mandamus, ut eum tanquam nostrum, & Sedis prædictæ delegatum reverenter suscipiatis, ejusque salubribus monitis humiliter parere, ac ea, quæ vobis in executionem mandatorum injunxerit, veluti obedientiæ filii prompte adimplere procuretis.

Dat. die 19. Febr. 1656. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 19. Februarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Hortatorium Thomæ Archidiacono Angamalen. occasione Missionis Josephi a S. Maria Carmelitæ Discalceati ad Provinciam Angamalen.

Dilecto filio Thomæ Archidiacono Ecclesiæ Angamalen. seu Serræ.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Admonet Thomam Archidiaconum Eccl. Angam. ut ad seniora consilia revertatur. §. 1. Ad aures nostras quorumdam relatione pervenit, Ecclesiam Angamalen. ingentem excessu tuo passam esse scissuram. Fatemur Nos hoc nuntio vehementer esse commotos, vix autem, imo nequaquam adduci posse, ut credamus Te, quem quieti, & unioni ejusdem Ecclesiæ ex incumbente Tibi Archidiaconatus munere tanquam Archiepiscopi oculum omni studio intendere, & ejusdem Archiepiscopi Pastoris tui pro commisso sibi grege vigilantiam pro viribus adjuvare oportet, ita fuisse propriæ salutis, & existimationis immemorem, ut nedum Tu ab obedientia illius temere recedere, sed etiam aliorum ingentem multitudinem ab eadem distrahere damnabili præsumptione fueris ausus, multoque minus fidem præbemus vocibus, quibus spargitur, Te absque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate, dignitatem Episcopalem assumpsisse, muniaque pastoralia illegitime, invalideque inter innocentes Populos administrare. Quoniam vero pro componenda supradictæ Ecclesiæ pace dilectum filium Josephum a Sancta Maria Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo virum gravem, ac præclaris virtutibus præditum ad illas partes duximus destinandum, visum est Nobis pro paternæ nostræ in te charitatis affectu, ac ea, quam de animæ tuæ salute gerimus cura, te præsentium serie in Domino hortari, & sedulo monere, ut si (quod Deus avertat) verum sit quidquid de tuis excessibus Nobis relatum est, tu ad seniora consilia revertaris. Cogita fili nihil prodesse homini si mundum universum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur, neque quemquam sumere sibi honorem, nisi qui vocatur a Deo tamquam Aaron. Itaque si prava Sathanæ suggestione fortasse sublevavit te, cor tuum, depone quæ injusto, invalidoque titulo assumpsisse assereris, ut dignus venia censearis, & ad osculum pacis, ac in gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ omnibus ad illud post excessus cum humilitate recurrentibus semper patens recipi merearis.

Dat. die 1. Feb. 1656. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Februar. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Hortatorium Clero, & Populo Angamalen. occasione missionis Josephi a Sancta Maria Carmelitæ Discalceati ad Provinciam Angamalen.

Dilectis filiis Clero, & Populo Civitatis, Diœcesis, & Provinciæ Angamalen.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Hortatur Clerum, & Populum Angam., ut in obedientia erga Archiep. Angamal. perseverent. In gravissimo dolore, quo animum nostrum affecit relata Nobis discessio Thomæ Archidiaconi Ecclesiæ Angamalen. seu Serræ, ac ingentis aliorum numeri a Ven. Fratris Archiepiscopi Angamalen. obedientia, grande solatium accepimus intelligentes vos ejusdem Thomæ temeritatem, & cæterorum levitatem aspernatos prædicto Archiepiscopo Patri, vestro firmiter adhæsisse, & adhærere. Qua in re etsi, quod veros Christifideles, & obedientiæ filios decebat, egeritis, summam tamen laudem meretur vestra in tam perniciosi exempli objectu fides, & constantia, plurimumque divinæ bonitati debetis, quæ vobis eam mentem dedit, & per abun-

abundantiam gratiæ fuæ vos a propinqua contagione servavit incolumes. Porro cum pro componendo dissidio hujusmodi dilectum filium Josephum a Sancta Maria Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo virum præclaris virtutibus ornatum, ad illas partes mittere statuerimus, conceptam ex virtute vestra lætitiam ea occasione harum serie testari voluimus, ac pro pastorali nostra sollicitudine vos paterne in Domino hortari, ut in laudabili vestra firmitate, ac in ejusdem Archiepiscopi Pastoris vestri obedientia, quæ Deo gratior est omni victima, ut facitis, animose perseveretis, eundemque Archiepiscopum, & Josephum obsequiis, & officiis vestris in sarcienda Ecclesiæ prædicta scissura, & procuranda fratrum vestrorum a via justitiæ aberrantium reductione coadjuvare studeatis, inde æternum a Deo præmium, a Nobis vero, & hac Sancta Sede Apostolica uberem gratiam consecuturi.

Dat. die 19. Feb. 1656. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 19. Februar. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Hortatorium Archiepiscopo Angamalen. occasione missionis Josephi a Sancta Maria Carmelitæ Discalceati ad Provinciam Angamalen.

Ven. Fratri Archiepiscopo Angamalen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Hortatur Archiep. Angamal. ut conetur seducere ad Ecclesiæ gremium Archidiaconum ejusdem Ecclesiæ. RElatum est Nobis dilectum filium Thomam Archidiaconum istius Ecclesiæ Angamalen. nescitur quo spiritu ductum, una cum ingenti Christianorum numero ab obedientia tua recessisse, & quod execrabilius est, dignitatem Episcopalem sibi temere arrogasse. Pertulit * hic nuntius vehementer animum nostrum, & gravi molestia affecit. Quomodo enim non acriter commoveat paterna viscera tot animarum unius hominis ambitione misere seductarum jactura, & florentis isthic per Dei gratiam Christianitatis perturbatio. Quoniam vero ejusmodi schismata temporis accessione vires acquirere consueverunt, ne, & istud mora invalescat, celeri remedio pro ea, quam universis Ecclesiis debemus sollicitudine duximus providendum. Quamobrem mittimus eo cum nostris ea super re mandatis dilectum filium Josephum a Sancta Maria Ordinis Fratrum Discalceatorum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo virum spectatæ fidei, & integritatis, præclarisque animi dotibus, & virtutum meritis decorum, quem confidimus a Te pro tua erga Nos, & hanc Sanctam Sedem observantia benevole excepturum; cœterum fraternitatem tuam in Domino monemus, & serio hortamur, ut memor mansuetudinis illius, qui animam suam posuit pro ovibus suis, eas, quas a Deo curæ tuæ commissas zizaniorum Sator Diabolus abduxit, omni studio ad ovile Christi reducere coneris, & ad propria pascua redeuntes benigne suscipias, illisque ad cor reversis debitum per inobedientiam contractum paterna charitate remittas. Ita, & boni Pastoris, qui amissam ovem quærere, suppositisque humeris ad caulam referre non dedignatur, & misericordis Patris, qui filium pœnitentem obviis ulnis, in pristinum amoris sinum recepit, partes implebis.

* Sic.

Dat. die 19. Febr. 1656. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 19. Februarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

LXXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Mittit Josephum a Sancta Maria Carmelitam Discalceatum ad Provinciam Angamalen., ut super recessu Thomæ Archidiaconi Ecclesiæ Angamalen., ejusque sequacium ab obedientia Archiepiscopi, aliisque excessibus informationes capiat, & processus conficiat, cum diversis facultatibus.

Dilecto Filio Josepho a Sancta Maria Ordinis Fratrum ejusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatem Josepho Ordinis Fratrum Discalceatorum pro cessum conficiendi super excessus Archid. Eccles. Angam. §. 1. CUM sicut non sine gravi animi nostri molestia ad aures nostras pervenit, dilectus filius Thomas Archidiaconus Ecclesiæ Angamalen., seu Serræ una cum centum, & quinquaginta millibus, seu alio veriori numero Christianorum illarum partium ab obedientia Ven. Fratris Archiepiscopi Angamalen. recesserit, ac dignitatem Episcopalem absque hujus Sanctæ Sedis auctoritate sibi arrogaverit, muniaque Pastoralia inter eosdem Christianos illegitime, invalideque exercere præsumpserit, & forsan præsumat; cumque per excessus hujusmodi, & illorum occasione status ejusdem Ecclesiæ Angamalen. cum maximo Christifidelium dictarum partium animarum periculo valde perturbatus existat: Nos pro comissa Nobis ab æterno Pastore omnium Ecclesiarum sollicitudine, universique gregis Dominici opera prædictorum excessuum informationem capi, ac perturbationes hujusmodi componi, & sedari, tanquillitatemque eidem Ecclesiæ restitui, necnon memoratum Thomam, ejusque sequaces ad ejusdem Archiepiscopi obedientiam reduci cupientes; ac de tua fide, prudentia, rerum agendarum peritia, dexte-

dexteritate, & Catholicæ Religionis zelo, plurimum in Domino confisi, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, tibi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus te una cum duobus, vel tribus sociis tibi placitis, & gratis, ad partes supradictas conferas, ac super omnibus, & singulis præmissis veras facti informationes, exactamque instructionem sumas, & capias, ac processum, seu processus desuper fabrices, & conficias. Dantes tibi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem cum eodem Thoma, ejusque sequacibus clericis, & laicis quibuslibet libere, & licite, ac absque cujusvis censuræ, vel pœnæ ecclesiasticæ incursu, ubi, & quando, & toties quoties in Domino expedire judicaveris, super eorum reductione ad prædicti Archiepiscopi obedientiam communicandi, & tractandi, ipsumque Thomam, & ejus sequaces ad obedientiam hujusmodi, quoties opus fuerit, respective auctoritate nostra apostolica reducendi, & si hoc a te humiliter petierint, imposita eis, & eorum cuilibet pœnitentia salutari, necnon recepto ab eis juramento, quod de cætero similia non perpetrabunt a prædictorum excessuum reatu, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione respective incursis, eadem auctoritate absolvendi, & plenarie liberandi illisque, & eorum cuilibet pœnas hujusmodi gratiose remittendi, & condonandi, ac eos, & eorum quemlibet in pristinum, & eum in quo ante prædictos excessus quomodolibet erant statum restituendi, & plenarie reintegrandi, ac ad gremium Sanctæ Matris Romanæ Ecclesiæ, dicta auctoritate recipiendi, aliaque ad id necessaria, & opportuna agendi, faciendi, & exequendi prout res ipsa exegerit; servatis tamen semper Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum generalium, Sacrorumque Canonum dispositionibus.

Contraria rejicit.

§.2. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, memoratæ Angamalen., & aliarum quarumvis Ecclesiarum, & locorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I. *Dat. die 24. Jan. 1656. An. I.*

LXXXIX.

Hortatorium universis Christifidelibus pro Josepho a S. Maria Carmelita Discalceato ad partes Orientis profecturo. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Universis Christifidelibus tam Ecclesiasticis, etiam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti Regularibus, quam laicis præsentes literas inspecturis salutem, & apostolicam benedictionem.

Universis Orientis Christifidelibus Josephum a S. Maria Carmelitam Discalc. commendat.

§.1. CUM Nos dilectum filium Josephum a S. Maria Ordinis Fratrum ejusdem S. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum virum pietate, præclarisque virtutibus præditum ad partes Orientis cum nostris super gravissimo negotio mandatis mittamus. Idcirco vos omnes, & singulos plurimum hortamur in Domino, & per ineffabilem bonitatem Dei, qui charitas est paterne requirimus, atque etiam enixe petimus, ut eumdē Josephum cum ejus sociis quando tam in itinere ad partes prædictas, quam in redditu ex iisdem partibus ad Nos, & hanc Sanctam Sedem ad loca vestra se contulerit, pro vestra erga Nos, & eandem Sedem reverentia, & devotione ad gloriam nominis Christi Salvatoris nostri benigne suscipiatis, & fraterna cum humanitate, atque amore liberaliter pertractetis, ac ipsi Josepho, ejusque Sociis de omnibus, quæ eis commoda, & necessaria fuerint, subveniatis, illaque eis prompte, & alacriter tanquam hilares datores, quos diligit Deus, subministretis, & ipsis omni ope, opera, consilio, ac totis denique viribus vestris de libero, ac tuto itinere, & opportunis commeatibus cum effectu provideatis. Quæ quidem si, ut speramus, feceritis, rem certe Christianis Hominibus maxime dignam, Nobis vero gratam, ac Divinæ Majestati procul dubio acceptissimam fecisse gaudebitis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno I. *Dat. die 19. Jan. 1656. An. I.*

XC.

Hortatorium Capitulo Ecclesiæ Cocinen. occasione Missionis Josephi a S. Maria Carmelitæ Discalceati ad Provinciam Angamalen. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilectis Filiis Vicario Capitulari Ecclesiæ Cocinen. illius Sede Episcopali vacante legitime deputato, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ Cocinen.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii Salutem, & apostolicam benedictionem.

Capitulo Ecclesiæ Coccin. commendat Josephum Carmelitam Discalceatum.

§.1. CUM pro componendis Ecclesiæ Angamalen Thomæ Archidiaconi ejusdem Ecclesiæ, seu Serræ opera, ut accepimus, turbata dissidii, dilectum filium Josephum a S. Maria Fratrem Discalceatum Ordinis ejusdem S. Mariæ de Monte Carmelo virum virtutibus, ac optimis qualitatibus præditum ad illas partes destinare decreverimus: Hinc est, quod Nos dilectionem vestram præsentium tenore in Domino censuimus adhortandum, ut pro nostra, & Sedis Apostolicæ reverentia prædictum Josephum ad vos divertentem benigne excipiatis, illique quodcumque opportunum auxilium, & favorem prebeatis, & pro viribus assistatis, ut ipse consilio, & ope vestra adjutus memoratæ Ecclesiæ Angamalen. pacem, & concordiam in executionem mandatorum nostrorum, ad omnipotentis Dei laudem, & Dominici gregis salutem restituere, ac Christifideles aliena seductione, & inconsulta levitate a Ven. Fratre Archiepiscopo Angamalen. eorum Pastore distractos, ad ejusdem Archiepiscopi obedientiam reducere Domino cooperante valeat. Implebitis ea in re partes verorum Ecclesiæ Catholicæ filiorum, Nobisque gratissimum erit quidquid benevolentiæ eidem Josepho impenderis.

Dat. die 19. Febr. 1656. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 19. Februarii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

XCI.

Facultas Congregationi, & Judici Sacræ Visitationis Apostolicæ standi simplici indicationi scripturarum, &c. & Judici procedendi absque voto Congregationis usque ad sententiam, &c. exclusive.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Facultatem Cong. & Judici S. Visit. Apost. standi simplici indicationi scripturarum, & Judici procedendi absque voto Congr. usque ad sent.

ALias Nos nonnullos ex Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio adjutores in munere Pastoralis Visitationis nostræ Ecclesiarum, & locorum, ac operum piorum hujus Almæ Urbis assumpsimus, ac illis inter alia facultatem faciendi in premissis processus necessarios, aliaque omnia, & singula, quæ hujusmodi Visitationis negotium, ulteriorem progressum, exequutionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi: necnon omnes, & singulas causas occassione dictæ Visitationis coram quibuscumque Judicibus tam Ordinariis, quam delegatis pendentes, & etiam instructas ad se auctoritate nostra avocandi, illasque summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu regia audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris foret, terminandi concessimus. Ac Venerabilem fratrem Marcum Antonium de Oddis nunc Episcopum Hierapolitanum Judicem causarum, & executorem decretorum Visitationis hujusmodi cum diversis facultatibus deputavimus ea lege, ut inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo non procederet, nec sententiam ferret, aut quidquam exequeretur, nec se in aliquo immisceret, & alias prout in diversis nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

§.1. Nunc autem celeriori causarum prædictarum expeditioni, & partium dispendiis, quantum cum Domino possumus opportune providere cupientes.

§.2. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, ut tam Congregatio dictorum Cardinalium per Nos assumptorum, quam idem Marcus Antonius Episcopus Judex, & Executor, ut præfertur, deputatus in omnibus litibus, & causis, quæ coram ipsis respective in vim facultatum eis respective per literas prædictas attributarum forsan motæ sunt, & in futurum movebuntur inter quascumque personas, tam Ecclesiasticas, quam laicas, seu Ecclesiarum, piorum locorum, & operum hujusmodi Oeconomos, Ministros, & Officiales, Executores, seu Procuratores quocumque nomine censeantur, pro, & contra; simplici, & nudæ scripturarum, ac jurium in Tribunalium, seu Archiviis, aut Notariorum officiis ejusdem Urbis existentium indicationi, eorumque notis, ac privatis copiis stare, & illis ad probationem eandem fidē in judicio adhibere possint, quam adhiberent, si illa in forma publica, & authentica forent transumpta aut alias originaliter exhibita, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, statuimus, & ordinamus. Necnon eidem Marco Antonio Episcopo, Judici, & Executori, ut etiam inconsultis Nobis, seu Cardinalibus prædictis, & absque eorum voto in causis supradictis usque ad sententiam definitivam, aut decretum vim definitivæ habens exclusive, servata in cæteris forma, & dispositione dictarum literarum super ejus deputatione hujusmodi emanatarum, procedere libere, & licite valeat, facultatem tribuimus, & impartimur. (Marco Antonio amplam facultatem impartitur.)

§.3. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, prædictis nostris literis, ac omnibus, & singulis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. (Contraria tollit.)

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Martij 1656. Pontificatus nostri Anno I. (Dat. die 13. Mar. 1656. An. I.)

Ere-

XCII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Erectio Septem Conventuum Fratrum Discalceatorum nuncupat. Ordinis Eremitarum S. Augustini in Germania existen. in Provinciam.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo Dei obsequiis sese manciparunt, statui, & felici directioni consulitur, ut secundum Ordinum suorum instituta gratum Altissimo impendentes famulatum prosperioribus in dies in via Domini proficiant incrementis.

Erigit in Provinciam septé Conven. Fratrum Discalceatorum Or. S. August.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Fratres Discalceati nuncupat. per Germaniam constituti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Capituli Generalis eorum Ordinis de anno 1653. celebrati consensum obtinuerint, ut se a Provincia Romana dicti Ordinis separare, & septem Conventus ejusdem Ordinis in Germania existentes in Provinciam Ordinis hujusmodi erigi facere valerent, ad hoc ut expensas, & difficultates longorum itinerum Romam Capitulis Generalibus Ordinis prædicti interveniendi ergo suscipiendorum evitarent, & ipsorum quieti, ac felici gubernio prospiceretur: Hinc est quod Nos eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, habitoque consensu dilecti filii Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, & totius Capituli supradicti, & dummodo non adsit Constitutio in contrarium, memoratos septem Conventus a dicta Provincia Romana auctoritate Apostolica tenore præsentium separamus, & dismembramus, ac illos sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam Ordinis prædicti cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, ac possunt, & debent auctoritate, & tenore prædictis erigimus, & instituimus.

Præsentes literas confirmat.

§. 2. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 31 Mar. 1656 An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 37. Martii 1656. Pontificatus nostri Anno I.

XCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Statutorum Congregationis Reformatæ Monialium Ordinis S. Benedicti sub denominatione Montis Calvarii Regni Franciæ.

ALEXANDER PAPA VII

Ad futuram rei memoriam.

Confirmat statuta Monialium Ordin. S. Benedicti sub denominat. Mon. Cal. Regni Franciæ.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ Abbatissæ seu Superiorissæ Congregationis Reformatæ Ordinis Sancti Benedicti vulgo *del Calvario*, nuncupat. Regni Franciæ, quod ipsa statuta pro felici dictæ Congregationis, illiusque Monasteriorum gubernio, atque directione alias condita, & a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ut asseritur, approbata, & confirmata, quo firmiora persistant, & ab omnibus arctius observentur Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderant. Nos eædem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, dictique Ordinis institutis non adversen-

rentur Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus.

Clausulas apponit, & contrariis derog. §.2. Decernentes illa, necnon præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse perpetuo observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 31. Mar. 1656. An.I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 31. Mar. 1656. Pontificatus nostri Anno I.

XCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Relaxatio suspensionis pro Episcopo Auximan. ab exercitio Pontificalium, si quam incurrit ob exercitium Pontificalium in Ecclesia Ilcinen. post suam translationem.

Ven. Fratri Antonio Episcopo Auximan.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Relaxat suspens. pro Episc. Auximan. ob exerc. Pontific. §.1. CUM sicut accepimus postquam te a vinculo, quo Ecclesiæ Ilcinen., cui tunc præeras tenebaris, absolventes, ad Ecclesiam Auximan. tunc Pastoris solatio destitutam transtulimus, tu absolutionis, & translationis hujusmodi ignarus Pontificalia in d.Eccl. Ilcinen. exercueris, & nonnullos Diœces. Ilcinen. ad Ordines etiam Sacros, aliàs tamen rite promoveris; Nos pro singulari, quo te in Domino prosequimur paternæ charitatis affectu, statui tuo, ac per te, ut præfertur, promotorum quantum cum Domino possumus consulere volentes, teque, ac illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra, tibi suspensionem ab exercitio Pontificalium, & a te promotis ab exercitio susceptorum Ordinum, si quam propterea quomodolibet incurristis, apostolica auctoritate, tenore præsentium relaxamus. Teque, ac illos a quibuscumque aliis censuris, & pœnis ecclesiasticis, si quas propter præmissa forsan incurrisse dici, censeri, aut intelligi possetis, in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas vobis, & vestrum cuilibet gratiose remittimus, & condonamus, ac vobiscum super irregularitate, si quam sic suspensis interdicta quomodolibet exercendo contraxistis ad quemcumque effectum dispensamus, teque, ac illos opportune rehabilitamus. Necnon tibi, ut quamdiu apud Ecclesiam Ilcinen. resederis, Pontificalia, ad quamcumque jurisdictionem spiritualem, & ecclesiasticam Episcopo Ilcinen. pro tempore existenti competentem in Civitate, & Diœcesi Ilcinen., ac erga subditos jurisdictioni Episcopi Ilcinen. exercere libere, & licite possis, & valeas perinde acsi adhuc eidem Ecclesiæ Ilcinen. præesses, facultatem concedimus, & impertimur.

Contrariis derogat. §.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ Ilcinen., etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Apr. 1656. An.I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno I.

XCV.

Literæ Processus S. D. N. Alexandri Papæ VII. lectæ die Cœnæ Domini, Anno 1656.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Cristianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pon-

Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, futuræ quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solennis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum, salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore tueri vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicat Hæreticos.

1. Excomunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vviclephistas, Luteranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, ac singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumquo sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint Universitates vero, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, & ab Ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Excommunic. Cursorios.

3. Item excomunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursorios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum; præcipue a monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Excomunicat detrahentes aliquid a navibus dispersis aut jactatis.

4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus tempestate, seu in transversu (ut dici solet) jactatis; vel quoquo modo naufragium passis sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque maris Regionibus, & litoribus surripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, au longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

5. Item excomunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in rebus sibi a jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Excomunicat gabellas imponentes, vel augentes.

6. Item excomunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes literas Apostolicas etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Excomunicat falsarios literarum.

7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stamnum, calybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, ligamina, cannabem, funes, tam ex ipso cannabe, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant: necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Excomunicat opem ferentes Ecclesiæ inimicis.

Contraria tollit.

8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt ac etiam eos; qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscumque fuerint Ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali seu Regali, aut alia quavis ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Excommunicat impedientes deferri necessaria ad Curiam Romanam.

9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem Ordinariam, vel delegatam, a Nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere

Excommunicat injuriam facientes Romam venientibus.

mere vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Excommunicat invadentes peregrinos.

10. Item excommunicamus, anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Excommunicat invadentes S. R. E. Cardinales &c.

11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis eiicientes: Nec non ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Excommunicat hostes personarum recurrentium ad R. Curiam.

12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Ro: Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi occidunt, seu quoquo modo percutiunt; bonis spoliat, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Impedientes executionem mandatorum excommunicat.

13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam seculares cujuscumque dignitatis, qui prętexentes frivolam quamdam appellationem a gravamine, vel futura executione literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum processuum, executorialium, & aliorum Decretorum a Nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias seculares, & laicam potestatem recurrunt & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, exequutores, & subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prędictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis eiiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinenere præsumunt.

Exemptiones, aut alia quæcumque ab Auditoribus, Commissariis, que Pontificiis avocantes excommunicat.

14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt: Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendū citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanaruut, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi per statutum, vel exequutionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum. ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prętextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi corā Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum secularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumq; personas ecclesiasticas, Capitula Conventus, Collegia, Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel fa-

faciunt, vel procurant directe, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse præjudicatur.

Impedientes Episcoporum auctoritatem &c. excommunicat.

16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices eccles. ordinarios quomodolibet, hac de causa directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus sua jurisdictione ecclesiastica contra quoscunque utantur, secundum quod Canones, & sacræ Constitutiones ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcunque sententias, & decreta, aut alias fori ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in iisdem.

Jurisdictiones &c. usurpantes excommunicat.

17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Ro: Pont. vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium, expressa licentia, sequestrant.

Imponentes onera personis Ecclesiasticis absque expressa licentia anathematizat

18. Quive collectas, decimas, tallias præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumve fructibus, redditibus & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, Ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicunque, etiam, Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Quoscumque contra personas Ecclesiast. sese in causis capitalibus, & judiciis se interponentibus excommunicat.

19. Item excommunicamus, anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo sine speciali, specifica, & expressa hujus sanctæ Sedis Apostolicæ licentia ad personas, & casus non expresso extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Excommunicat, qui vim inferre contendunt summi Pontificis imperio, ac provinciis.

20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, Loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionen, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiã pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet prestantes. Volentes presentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a Nobis, aut Ro: Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosq; effectus omnino sortiri.

Sibi soli reservat absolutionem a prædictis sententiis.

21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Rom. Pont. nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militarium Regularibus, etiam Episcopali vel alia majori Dignitate præditis, ipsisque Or-

Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Prædictis excommunicatis aliquod absolutionis beneficium impendere præsumentes excommunicat.

22. Quod si forte alicui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, prout expedire noverimus, processuri.

Declarat quamcumque absolutionem prædictos excommunicatos non comprehendere nisi prius decreta & ordinationes revocaverint.

23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, Ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Contraria tollit.

24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de Ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæteraque contraria quæcumque.

Ad publicam notitiam prædictos processus pervenire, & in valvis Eccl. affigi jubet.

26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut iis, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Patriarchis Abbatibus &c. præcipit, ut præsentes literas, & processus publicent.

27. Insuper, ut processus, ut præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, ut si expedire viderint etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Curam animarum exercentes præsentium transumptum penes se tenere jubet.

28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

29. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eamdem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Huic paginæ contraeuntes punit.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum

torum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Idibus Apr. 1656. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Idib. Aprilis, Pontificatus nostri Anno I.

XCVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Erectionis Montis Pietatis Civitatis Alexandrinæ Provinciæ Mediolanen. cum indulto directoribus, ut ratione rerum in ipso Monte pro tempore depositarum, exigi possint duo scuta pro centenario.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Directores, seu Regulatores Montis Pietatis, Civitatis Alexandrin. Provinciæ Mediolanen. quod alias cum nonnulli Cives ejusdem Civitatis, ut illius pauperum subventioni aliquatenus consulerent,& eos ab intollerabilibus usuris, quibus ab Hebræis illic commorantibus vexabantur, eximerent, summam quatuor millium scutorum monetæ illarum partium, vel circiter, ut exinde Mons Pietatis ad eorumdem Pauperum commoditatem institueretur, præstitissent. Vener. Frater Episcopus dictæ Civitatis Montem supradictum sub directione Congregationis sexaginta primariorum ejusdem Civitatis Civium, cujus ipse Episcopus caput esse deberet, erexit.

Confirmat Erectionem Montis Pietatis in Civitate Alex. Prov. Mediolanen. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro solutione salariorum Ministrorum Montis hujusmodi, qui pignorum, librorum, aliarumque rerum ipsius Montis curam gerunt, necnon pensionis Domus, ubi illa custodiuntur, aliquibus expensis opus sit, cumque ne idem Mons diminuatur, impensas hujusmodi ab illis, qui pecunias a dicto Monte mutuas accipiunt, præstari oporteat: Nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem præfati Montis Pietatis, ut præmittitur factam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea quod de cætero ratione rerum, quas in dicto Monte pro tempore deponi contigerit, summa duorum scutorum pro quolibet centenario, si tantumdem pro solvendis impensis præfatis erit necessarium, percipi, & exigi libere, & licite possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Montis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Apr. 1656. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Apr. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

XCVII.

Suppressio Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva. CUM sit compertum, Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quæ unum tantum habet Monasterium redactum ad paucos Canonicos regulares cum aliquibus hospitiis, seu membris, a primævo instituto penitus deviasse, ac in Ecclesia esse prorsus inutilem, nec spem ullam esse, ut ad bonam frugem redigatur. Hinc est, quod Nos, quibus ex commissa Nobis divinitus agri Dominici cura plantas inutiles ex illo exstirpare providi patrisfamilias more incumbit.

Congreg. Canonicor. Reg. S. Spiritus Venetiarum. §.1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, eandem Congregationem Canonicorum Regulariũ Sancti Spiritus Venetiarum, una cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuo extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Omnia ejusdẽ Congr. bona in opera pia convertit. §.2. Ac universa ejusdem Congregationis suppressæ bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Monasterium, ac Hospitia, seu membra hujusmodi,

di, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede prædicta commissum fuerit, convertenda reservamus.

Summam pro victu personarum ejusdem Congr. constituit.

§.3. Præterea personis dictæ Congregationis suppressæ, quæ nunc vivunt, & in eadem Congregatione professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eas quo tempore morari contigerit, cum provisione earum singulis pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum monetæ Venetæ currentis annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis provisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Congregationis suppressæ hujusmodi per dictos locorum Ordinarios assignanda, tribuimus, & impertimur.

Ecclesiis prædictæ Congr. cultum præstari jubet.

§.4. Postremo ne Ecclesiæ Congregationis suppressæ prædictæ debito destituatur servitio, sed sartæ tectæ custodiantur, iisdem Ordinariis locorum per præsentes committimus, & mandamus, ut Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super certa re de bonis prædictis assignanda, per quos Missarum, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque ipsi Ordinarii inventarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad dictam Congregationem suppressam spectantis accurate conficiant, ac provideant, ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod Superiores, & alii Religiosi dictæ Congregationis suppressæ, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque, causæ propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, & verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo, quod in iisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ac alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia oblata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Congregationis suppressæ hujusmodi, ejusque Monasterii, ac Hospitiorum, seu membrorum, & Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo per-

personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Apr. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno II.

XCVIII.

Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Vineam Domini, quæ est ejus Ecclesia, curæ nostræ divinitus demandatam omni studio, & industria colere jugiter satagentes, muneris nostri esse arbitramur, ut vites Ordinum Religiosorum in ea provide plantatas, quæ primigenio regularis observantia vigore destitutæ in steriles labruscas degenerarunt, ex illo more seduli patrisfamilias evellamus, prout matura deliberatione prævia conspicimus, in eodem Domino salubriter expedire.

Causæ hujus suppressionis.

§.1. Cum itaque jam pridem compertum sit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non nisi quatuor Monasteria supersunt, quia ex vigintiquinque Monasteriis, quibus dictus Ordo in universum constabat, viginti, & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Instaurandæ*, suppressa fuerunt, & cujus Fratres ad paucos sunt redacti, a primævo ejus Instituto penitus deviasse, & in Ecclesia Dei penitus esse inutilem, nec spem ullam esse, ut ad bonam frugem redigatur.

Ordinem Fratrum Cruciferorum abolet, ac supprimit.

§.2. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum una cum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuo extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Bona ejusdem Ordinis in opera pia convertit.

§.3. Ac universa ejusdem Ordinis suppressi bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Conventus, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede præfata commissum fuerit, convertenda reservamus.

Fratribus Cruciferis facultatem ad aliam Religionem transeundi elargitur.

§.4. Præterea Fratribus dicti Ordinis suppressi, qui nunc vivunt, & in eodem Ordine professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum ubi eos morari contigerit, cum provisione ipsorum singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis provisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi hujusmodi per eosdem Ordinarios respective assignanda tribuimus, & impertimur.

Ecclesiis prædictorum Fratrum debitum cultum conservari jubet.

§.5. Postremo ne Ecclesiæ ejusdem Ordinis suppressi debito destituantur servitio, sed sartæ tectæ custodiantur: prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præsentes committimus, & mandamus, ut Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super re certa de bonis prædictis assignanda, per quos Missarum, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conservetur; utque dicti Ordinarii inventarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad Ordinem suppressum hujusmodi spectantis accurate conficiant, ac provideant ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes illis non consenserit, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in iisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis enormissimæ, & totalis læsionis, quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas, restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare posse; sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari; sicque

& non

& non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquã, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria rescit. §.6. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon dicti suppressi Ordinis, ejusque Conventuum, & Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Apr. 1656. An.II. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno Secundo.

XCIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Applicatio Bonorum in Statu Reipublicæ Venetorum existentium Ordinis Cruciferorum, & Congregationis Canonicorum Regularium S.Spiritus Venetiarum & parvorum Conventuum suppressorum eidem Reipublicç pro subsidio contra Turchas.

Ven. Fratri Carolo Episcopo Aversan. nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Dominio Venetorum Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater, salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. NUper Nos ex certis tunc expressis causis Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non nisi quatuor Monasteria supererant, quia ex viginti quinque Monasteriis, quibus dictus Ordo in universum constabat viginti, & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Instauranda*, prius suppressa fueraut, necnon Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quæ unum tantum Monasterium redactum ad paucos Canonicos Regulares cum aliquot Hospitiis, sive membris habebat, una cum omnibus ipsorum Ordinis, & Congregationis, Dignitatibus, & Officiis ac Ministeriis, omnique Conventualitate, titulo, essentia, ac denominatione extinximus, suppressimus, & abolevimus. Ac universa eorumdem Ordinis, & Congregationis suppressorum respective bona mobilia, & immobilia tam sacra, quam prophana, Conventus, Monasterium, Hospitia, seu membra, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque, ubicumque locorum existerent, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id a Nobis, & Sede prædicta commissum foret, convertenda reservavimus. Recenset suppressioné Fratrum Cruciferorum, & Canon. Reg. S.Spiritus Venetiarum.

§.2. Præterea Fratribus Ordinis, & personis Congregationis suppressorum hujusmodi, qui, & quæ tunc vivebant, & in eisdem Ordine, seu Congregatione respective professionem emiserant, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenirent receptores, aut remanendi in seculo in habitu clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, ubi eos morari contingeret, cum provisione eorumdem Fratrum Ordinis suppressi prædicti singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ super certis bonis, aut redditibus ipsius Ordinis suppressi, personis vero dictæ Congregationis suppressæ pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum monetæ Venetæ currentis singulis super certis bonis, & redditibus ejusdem Congregationis suppressæ respective annis singulis donec viverent, seu aliunde sufficienter eis provisum non foret, per d. Ordinarios assignanda tribuimus, & impartiti sumus. Postremo ne Ecclesiæ dictorum Ordinis, & Congregationis suppressorum debito destituerentur servitio, sed sartæ tectæ custodirentur; iisdem Ordinariis locorum commisimus, Sequitur recensere prædictæ Constitutiones, & determinationes

ſimus, & mandavimus, ut Cappellanos deputarent cum competenti mercede, etiam ſuper certa re de bonis prædictis reſpective aſſignanda, per quos Miſſarum, & aliis oneribus ſatisfieret, ac ipſis Eccleſiis debitus cultus, & veneratio conſervaretur: Utque ipſi Ordinarii Inventarium tam ſacræ, quam profanæ ſuppellectilis ad Ordinem, & Congregationem ſuppreſſos prædictos ſpectantis accurate conficerent, ac providerent, ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoveri ullatenus poſſet, niſi, & donec a Nobis, ſeu Sede prædicta aliter provideretur, & alias prout in binis noſtris in ſimili forma brevis die 28. præſentis menſis Aprilis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§.3. Ad hæc alias vigore memoratæ Conſtitutionis ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris in Statu Reipublicæ Venetorum plures parvi Conventus diverſorum Ordinum, & Congregationum tam Mendicantium, quam non Mendicantium ſuppreſſi remanſerunt, quorum bona nullis certis uſibus huc uſque applicata fuerunt.

Bona ſuppreſſorum Regularium applicat in ſubſidium Venetæ Reipublicæ.

§.4. Cum autem, ſicut dilecti filii nobiles viri Dux, & Reſpublica prædicta Venetorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi ab undecim annis citra bellum a Turcarum Tyranno ſibi illatum pro defenſione ſuarum ditionum ſuſtinuerint, nunc vero ejuſdem Reipublicæ facultates dicti belli occaſione ita acciſæ ſint, ut eidem bello impoſterum propulſando non ſint ſuffecturæ, ac proinde manifeſtum immineat periculum, ne Regnum Cretæ Chriſtianum ab eodem Tyranno penitus occupetur niſi dicta Reſpublica opportuno aliunde ſubſidio adjuvetur: Hinc eſt, quod Nos qui pro commiſſo Nobis a Domino curæ paſtoralis officio, omnibus viribus, omnique ſtudio aſſidue contendimus, ut res Chriſtiana ab Infidelium invaſionibus defendatur, & ſecura conſervetur, Reipublicæ prædictæ de alicujus ſubventionis auxilio in præmiſſis providere, ipſoſque Ducem, & Rempublicam pro paterno noſtro erga eos affectu ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula bona in ſtatu memoratæ Reipublicæ Venetorum (exceptis ſacris) exiſtentia tam Ordinis Fratrum Cruciferorum, & Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quam parvorum Conventuum in eodem ſtatu conſiſtentium, ut præmittitur ſuppreſſorum in ſubſidium memorati Regni Cretæ, & expeditionis contra Turcas prædictos, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo applicamus. Ac Tibi per eaſdem præſentes committimus, & mandamus, ut per te ipſum, vel per Commiſſarios a te ſpecialiter deputandos bona hujuſmodi quamprimum vendas, detractis tamen prius detrahendis tam pro alimentis Religioſorum, nunc viventium in Ordine, & Congregatione ſuppreſſis prædictis juxta ſupradictas noſtras Literas, quam pro ſervitio, & manutentione Eccleſiarum eorumdem Ordinis, & Congregationis, necnon parvorum Conventuum, atque onerum illis reſpective incumbentium ſupportatione, & pretium inde redactum deponi facias penes ædem ſacram vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ita ut exinde extrahi minime poſſit, niſi cum mandatis propria tua manu ſubſcriptis cum expreſſione cauſæ, & uſus, in quem pecunia erit eroganda, qui quidem uſus non ſit alius, quam pro ſubſidio, & expeditione antedictis.

Decretum irritans.

§.5. Decernents præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, neque ſub quibuſvis ſimilium applicationum renovationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut contrariis diſpoſitionibus unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub poſteriori data per dictos Ducem, & Rempublicam eligenda de novo conceſſas intelligi, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac iiſdem Duci, & Reipublicæ, & aliis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtan. quatenus opus ſit, de jure quæſito non tollendo, necnon de exprimendo vero valore in ſimilibus applicationibus, illiſque committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, & aliis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac rec. mem. Pauli V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, & illarum alienationibus committendis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis etiam Conciliaribus, ac omnibus, & ſingulis, quæ in prædictis noſtris Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 19. Apr. 1656.

Datum Romæ apud S. M. M. ſub Annulo

nulo Piſcatoris, die 19. Aprilis 1656. Pontificatus noſtri Anno II.

C.

Confirmatio, innovatio, declaratio, & extenſio Conſtitutionum Bonifacii VIII., & Gregorii XIII. de datis, & promiſſis pro juſtitia, vel gratia apud Sedem Apoſtolicam obtinenda.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INter graviſſimas, multipliceſque curas, quæ ex debito paſtoralis officii humilitati noſtræ divinitus commiſſi Nobis aſſidue incumbunt, illam peculiari ſtudio amplectimur, ut juſtitiæ, & gratiæ expeditiones, quæ apud Sedem Apoſtolicam in dies obtinentur, ea qua par eſt, rectitudine peragantur, ne pernicioſo cujuſquam circa illas exceſſu Romanæ Curiæ exiſtimatio ullatenus lædatur, ſed ipſa Curia in omnibus præclara ſemper ſplendeat laude integritatis, & abuſus quicumque ab illa procul arceantur. Quapropter operæ pretium facturos Nos exiſtimamus, ſi ea, quæ a nonnullis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ſimili conſilio provide ſancita ſunt, ut in poſterum firmius obſerventur, innovemus, illaque declaremus, & extendamus, prout in Domino, arbitramur rationi eſſe conſentaneum.

Excommunicat dantes vel promittentes pro notitia, vel gratia apud Sedem Apoſtol. obtinenda.

§.1. Dudum ſiquidem emanarunt a fe: re: Bonifacio VIII., & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris literæ tenoris, qui ſequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtra omnes Clericos Religioſos, & Laicos utriuſque ſexus, ſive ſint familiares Curiæ, ſive alii undecumque, qui aliquando pactum fecerint, ſeu aliquod parvum, vel magnum promiſerint, vel promiſſionem receperint, aut ex pacto, ſive promiſſione occulta, vel manifeſta facta ſub generalibus, & plenarie non expreſſis, ſive ſit ſub ſpecialibus, & expreſſis aperte verbis, quicquam dederint, aut receperint magnum, vel promiſſionem de quacumque re, aut utilitate propter hoc conſequenda fecerint, vel receperint pro aliqua juſtitia, ſive gratia pro ſe, aut pro alio in cauſis, vel judiciis, ſeu alias per Literas Apoſtolicas, & quibuſcumque modis apud Sedem Apoſtolicam obtinenda.

§.2. Et hanc ſententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Eos, qui hujuſmodi culpabiles novit, & non refert S. Pont. excommunicat.

Illos quoque, qui aliquem ſciverint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium ſpatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, ſimili decernimus ſententiæ ſubjacere.

Prædictos ab omni, & quacumque abſolutionis ſpe vindicat.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis ſententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (abſque ſpeciali mandato) noſtræ abſolutionis beneficium valeat obtinere: niſi forſan ad Nos habere acceſſum non poſſet in mortis articulo conſtitutus. Nec etiam ad abſolutionis gratiam admittatur, niſi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Juſtitiam vero, ſive gratiam ſic obtentam nullius prorſus eſſe momenti volumus, omnique ſtatuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed, & ſcienter utentes ipſis ſimili ſententia excommunicationis aſtringimus, & reſervantes Nobis abſolutionem eorum cum præmiſſis in omnibus ad pœnas ſimiles obligamus.

§.3. Gregorius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab Ipſo Pontificatus noſtri principio quam maxime poſſumus, enitimur, atque contendimus, ut domus, & Curia noſtra a ſordibus expurgentur.

Recenſet in hominis hujuſmodi Conſt. Bonifac. VIII.

Cui ſalubri conſilio incumbens fe: re. Bonifacius Papa VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religioſos, & Laicos utriuſque ſexus, ſive familiares Curiæ, ſive undecumque alios, qui aliquod pactum facerent, ſeu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promiſſionem reciperent, aut ex pacto, vel promiſſione occulta, vel manifeſta, ſive ſub verbis generalibus, & plene non expreſſis, ſive ſpecialibus, & aperte expreſſis facta quicquam darent, aut reciperent pro juſtitia, ſive gratia, ſive pro ſe, ſive pro alio in cauſis, vel judiciis, ſeu alias per Literas Apoſtolicas, & quibuſcumque aliis modis apud Sedem Apoſtolicam obtinenda, & eam ſententiam ad promittentes, & acceptantes, danteſque, & recipientes duxit extendendam: Illos etiam qui ſibi intra triduum non renunciarent eum, quem in culpa eſſe ſcirent, vel alicui, per quem ad ſe fideliter referretur, ſimili voluit ſententiæ ſubjacere: ac decrevit, ut nullus hanc incurrens excommunicationis ſententiam abſque ſpeciali mandato ſuo abſolutionis beneficium valeret obtinere, niſi in mortis articulo conſtitutus, ſed nec quiſquam admitteretur ad abſolutionis gratiam niſi prius erogatum eſſet pauperibus quantum ille dediſſet, vel etiam recepiſſet. Juſtitiæ vero, ſive gratiæ expeditiones ſic obtentæ nullius prorſus eſſent roboris, vel momenti, & ſcienter illis utentes ſimili ſententia innodavit, ac reſervavit ſibi abſolutionem eorum cum prædictis, & ad pœnas ſimiles in omnibus obligavit.

Tale ſcelus frequenter cōmitti dicit, & præteritis temporibus fuiſſe cum magno Eccleſiæ detrimento.

§.4. Sed hoc ſcelus ita hodie in mores inductum eſt, ut plerique cupiditate improbi quæſtus potentiorum ſuffragationibus adnixi hujuſmodi negotiorum expeditiones hac illac conquirentes turpiſſime nundinentur. Alii alios, quos gratia præſtare arbitrantur, donis, & pollicitationibus

nibus ambiant. Quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quæsiisse affingant. Quæ cum pessima sint, & Curiæ prædictæ existimationem gravissime offendant, in eos, qui talia agunt animadvertendum fore arbitrati, Constitutionem prædictam cum suis censuris, & pœnis omnibus innovamus, easdemque omnes extendimus ad audentes qualecumque horum facinorum, quæ adscripsimus, dantesque illis, & aliis supradictis auxilium, consilium, vel favorem.

Pœnas auget. §.5. Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & seculari, sive temporali, sive perpetuo ipso jure privamus, ac privatos esse declaramus, & præterea infamiæ subjectos perpetuo, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quæque res erit, tales pœnæ exigantur, quæ cæteris sint exemplo.

Revelantibus impunitatem concedit. §.6. Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimoquarto, nonis Novembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Constitutionis causa. §.7. Cum autem subinde variæ vulgatę fuerint prædictarum Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutionum interpelationes, quarum aliquæ ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum utilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem Prædecessorum mentem nimium relaxant. Hinc est, quod Nos omnem, quę circa præmissa in posterum enasci posset, dubitationem tollere, & quamcumque speciem, suspicionem, & occasionem damnatæ per Constitutiones hujusmodi labis a Curia prædicta, quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuo excludere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem præinsertas Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis, ac aliis quomodolibet contentis in illis (sublata tamen revelandi obligatione) tenore præsentium perpetuo confirmamus, innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, & plenarie reintegramus.

Constitutiones extendit. §.8. Ac in iisdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro justitia, vel gratia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus, & mixtis apud Sedem prædictam, & non solum ab ipso Romano Pontifice, verum etiam a quibuscumque ejus Ministris, Judicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate præditis, & fungentibus, aut ab aliis gratia, vel favore pollentibus, etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis gradu quocumque conjunctis, seu attinentibus, etiam laicis obtinenda in alma Urbe aut in alio quocumque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit, comprehendi decernimus, & declaramus.

Præterea Constitutiones hujusmodi non tantum in actionibus jure naturali, & divino prohibitis, quia malæ sunt, sed etiam in aliis, quę ideo malæ sunt, quia jure humano, & prædictis Apostolicis Constitutionibus, ac præsenti nostra interdicuntur, locum habere.

Necnon mediatores sive immediatos, sive mediatos, quotquot, & quicumque sint, & quavis dignitate, præeminentia, auctoritate, favore, consanguinitate, atque affinitate, ut præmissum est, polleant, & præfulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac pœnas evitari posse in casibus, in quibus cesset suspicio mali.

Deinde illos etiam comprehendere, qui pro aliorum justitia, vel gratia quomodolibet impedienda, vel differenda, aliquid dant, recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, unde aliis damnum, vexatio, vel molestia quomodocumque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscumque immediatos, sive mediatos.

Insuper quæcumque verba, seu signa etiam æquivoca, quovis modo apta inducere quamcumque obligationem justitiæ, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis, a Constitutionibus supradictis prohiberi.

Quinimo non licere quicquam promittere, dare, vel accipere quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscunque mediatoribus pro defensione juris quæsiti, sive assecutione querendi, etiam ad redimendam injustam vexationem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis decernimus pariter, & declaramus.

Ad hoc dationes, promissiones, & acceptiones pro guberniis, vel aliis quibuscumque officiis, & muneribus etiam minoribus obtinendis, sive pro unica vice, sive in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocumque a Constitutionibus prædictis interdici: neque Judicibus, Ministris, ac Officialibus pro gratia, vel justitia obtinenda, etiam in his, quæ dependent ab eorum arbitrio, & ad quæ obligatione justitiæ non tenentur, quicquam dare aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permissum esse Officialibus, vel Ministris dictæ Sedis in provisionibus, seu earum occasione quorumcunque officiorum, etiam jurisdictionem, vel ejus exercitium annexum non habentium imponere pensionem ullam, responsionem, præstationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumenti

ad

ad fui, vel alicujus alterius cujuscumque favorem reservare absque expressa, & speciali in singulis casibus nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia in scriptis in singulis casibus ab utraque parte obtinenda.

Insuper exigentes a partibus, vel aliis interesse habentibus, seu agentibus, ac mediatoribus quibuscumque pollicitationes, promissiones, pacta, vel recipientes aliquid sub assertione, quod Judicum, Ministrorum, Officialium, aut Magnatum, seu aliorum quorumcumque operam, auctoritatem, vel officia pretio, vel muneribus, aut promissionibus hujusmodi comparaverint, seu quæsiverint.

Necnon pollicitántes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licet pollicitatio, promissio, & oblatio non fuerint acceptatæ, neque traditio secuta, nullumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui ex eo, quod gratias, & favores ipsis ob familiaritatem, obsequia, ac servitia propriis Dominis, vel aliis præstita debitos, seu ab ipsis separatos in aliorum eum propria ejusmodi juris vel spei jactura commodum,& beneficium transferunt, convertunt, & impendunt, pro gratia, seu justitia pro eis obtinenda aliquid recipiunt, sub memoratis Constitutionibus contineri, illarumque pœnis, & censuris subjectos esse.

Pro actuali vero labore circa expeditionem impetratorum non licere Officialibus, Curialibus, & aliis quibuscumque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci, nisi mercedem labori convenientem.

Judicibus autem, Officialibus,& Ministris quibuscumque, quibus incumbit expeditio gratiæ, vel justitiæ, minime permitti quidquam recipere, neque illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci ultra taxas præscriptas, etiam ratione celerioris, aut facilioris expeditionis.

Quin etiam illicitum esse quidquam magnum, vel parvum Judicibus, ac Ministris quibuslibet offerre, promittere, pacisci, seu polliceri, dare, vel ab ipsis recipere mediate, vel immediate, etiam quod eorum animum movere non possit, pro gratia, vel justitia obtinenda.

Per scientiam, seu patientiam Pontificis h.s Constit non derogatur.

§.9. Demum supradictarum Constitutionum dispositionem, censuras, & pœnas non censeri abolitas, vel sublatas ob scientiam, patientiam, seu tolerantiam Romani Pontificis per quemcumque, etiam longissimi temporis cursum, nisi speciali licentia, vel indulto in unoquoque casu a singulis partibus in scriptis particulariter obtinendo fuerint expresse remissæ, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, statuimus, & declaramus.

Præfatasque Constitutiones, ac censuras, & pœnas in eis contentas ad omnes, & singulos casus supra expressos, quatenus opus sit, extendimus, & ampliamus.

§.10. Præterea easdem Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutiones per alteram pie mem.Clementis Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit, Pro commissa, anno Incarnationis Dominicæ 1692. decimo octavo Kalend. Septembris editam ad ceteras ditionis temporalis S.R.E. Civitates, & loca immediate subjecta (præterquam quoad bona Communitatum) minime extensas fuisse, neque per hanc nostram extendi; sed eos quidem omnino comprehendere qui in aliis locis ejusdem Status Ecclesiastici, & cujusvis alterius partis mundi existentes pollicentur, promittunt, paciscuntur, mittunt, vel dari faciunt per literas, vel mediatores, vel aliter quomodocumque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Constitutionum dispositionem quidquam magnum, vel parvum pro justitia, vel gratia apud Sedem prædictam obtinenda, declaramus pariter, & statuimus.

Declarat Cõstitut Bonifacii, & Clem.

Omnes has Constit comprehendit.

§.11. Postremo tametsi credamus, & speramus in Domino nunquam eventurum, ut aliquis ex Venerabilibus Fratribus nostris Episcopis, Archiepiscopis, Metropolitanis, Primatibus, & Patriarchis, aut in quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutis dignitate in præmissis quoquo modo delinquat; quia tamen diligentiam nostram in removendis ab eadem Curia abusibus quibuslibet abundare potius, quam in aliquo deficere volumus, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, ac Patriarchas, cæterosque in quacumque alia etiam prædictis superiori, ac quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutos dignitate, etiamsi per nostras, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulas cautum sit, quod illi in Constitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehensi censeantur, nisi in eisdem Constitutionibus facta fuerit ipsorum expressa mentio, in prædictis Constitutionibus, ut præmittitur, declaratis, & extensis, ac in præsenti nostra quoad censuras comprehendi, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, tenore similibus statuimus.

Esculenta, & poculenta non includuntur.

§.12. Porroxenia solita, esculenta, & poculenta, quæ Judicibus, Ministris, & Officialibus Romanæ Curiæ exhiberi consueverunt, præfatis Prædecessorum nostrorum literis, & præsentibus nostris minime prohibita fuisse, nec prohiberi decernimus.

Const. Pii V., & alias in suo robore conservat.

§.13. Declarantes per præsentem nostram Constitutionem non censeri abrogatam Constitutionem similis tenoris Pii Papæ V. etiam Prædecessoris nostri contra ambientes dignitates, & officia jurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promissione procurantes, quæ incipit: Etsi Romani, &c. Nonis Decembris anno sexto ejus Pontificatus emanatam: sed illam, ac cæteras ipsius Pii Prædecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum quorumcumque Constitutiones, Ordinationes, Canones, & Decreta in hac materia, vel circa eam

eam hactenus edita, ac nostram, & Cancellariæ Apost. regulam 67. qua statuimus, ut Officiales Romanæ Curiæ prædictæ nihil exigant ultra debitum, in suo robore remanere.

Decretum irritans.

§.14. Ac decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet, etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium, & aliorum quorumcumque consensus defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, limitari ad viam, seu terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac declarationum, & extensionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis prædictis, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuo, inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.15. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Curiæ, & Urbis præfatarum Judices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si qoid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.16. Non obstantibus de jure qoæsito non tollendo, & qood Cardinales non comprehendantur sub regulis, & constitutionibus editis, & edendis nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac cæteris nostris, & Cancellariæ præfatæ regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon earumdem Urbis, & Curiæ, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, motuum propriorum cedulis, chirographis quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum manu subscriptis, ac Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respective habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.17. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illæ, seu earum exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ nostræ, & Cancellariæ prædictæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris prout moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§.18. Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Maii 1656. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium, quod Religiosi Congr. Hispaniar. Fratrum Augustinianorum Discalceatorū Reformatorum primo, & secundo consanguinitatis gradibus invicem conjuncti eodem tempore vocem habere nequeant in Capitulo &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EA quæ pro Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam provide, sancteque institutorum felici directione, ac gubernio ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuisse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter cum Nobis petitur Apostolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Cum itaque, sicut dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum Nobis nuper exponi fecerunt, in eorum, & dictæ Congregationis Capitulo Generali de Anno 1654. celebrato, statutum, decretumque fuerit quod dicti Ordinis, & Congregationis hujusmodi Professores primo, & secundo consanguinitatis gradibus invicem conjuncti vocem eodem tempore in eisdem Capitulis habere minime possint, Decretum vero hujusmodi pro majori illius firmitate, & subsistentia iidem exponentes, Apost. confirmationis robore communiri summopere desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Decretum circa Fratres Augustinian Reformatos Hispaniæ. §.2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio decretum prædictum apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes decretum prædictum, præsentesque literas valida, firma, & efficacia existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 4. Maii 1656. An.II.

CII.

Confirmatio Decreti Regiminis Civitatis Bononien. cum participatione, & assensu Legati fact., ut in futurum nulli Senatores dictæ Civitatis, qui 20. suæ ætatis annum compleverint, & ad ponendum calculum habiles fuerint, ac bis in sua Regione pro electione Vexilliferi justitiæ suffragium viderint, si ipsos ad munus Vexilliferi hujusmodi eligi contingat, ab eodem munere sese eximere possint.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Regiminis Civitatis nostræ Bononien. quod ipsi rerum experientia, variisque justis servitium publicum concernen. causis adducti, accedente ad id assensu, & auctoritate dilecti filii nostri Joannis Hieronymi tituli Sancti Honuphri Cardinalis Lomellini nuncupati nostræ, & Apostolicæ Sedis in eadem Civitate, ejusque Comitatu de latere Legati decreverunt, ut in posterum nemo ex Senatoribus dictæ Civitatis, qui vigesimum suæ ætatis annum expleverit, habilisque fuerit ad ponendum calculum, ac bis in sua Regione pro electione Vexilliferi justitiæ suffragium viderit, ab ejusdem Vexilliferi justitiæ munere quandocumque electus remanserit, sese eximere valeat, iis tamen exceptis, in quorum Literis Apostolicis in simili forma Brevis super eorumdem deputationibus in Senatores prædictæ Civitatis expeditis continetur prohibitio, aut facultas non obeundi prædictum munus Vexilliferi, nisi post aliquod præfixum eorum ætatis tempus, & alias prout in decreto desuper emanato uberius asseritur contineri. Supplicatio.

Decretum regiminis Civitatis cum participatione, & assensu Legati. §.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti exponentes decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent; Nos ipsos exponentes a quibusvis ex-

excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum prædictum ab ejusdem exponentibus cum participatione, & assensu Joannis Hironymi Cardinalis Legati supradicti, ut præfertur, factum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Civitatis, & Regiminis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Maii 1656. An. II.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Pisc. die 14. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CIII.

Facultas Magni Magistri, & Conventus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani eligendi Conservatores, qui non sint Iudices Synodales.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Commissi Nobis divinitus supremi Apostolatus Officii ratio postulat, ut Militiarum Regularium contra Christiani nominis hostes operam strenue impendentiũ paternam curam gerentes illa eis non nunquam favorabiliter concedamus, quæ earum utilitatibus conducere in Domino arbitramur.

Supplicatio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod post publicationem Constitutionis a felic. recor. Gregorio PP. XV. Prædecessore nostro super electione, & jurisdictione Conservatorum editæ, quæ incipit: Sanctissimus, eidem Hospitali circa suorum privilegiorum, & exemptionum conservationem notabilia damna semper illata fuerunt, quodque habito propterea per dictum Hospitale ad re: me: Urbanum Papa VIII. Prædecessorem pariter nostrum, necnon ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Rumanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum recursu, emanavit ab eadem Congregatione Decretum a prædicto Urbano Prædecessore subinde confirmatum, quo declaratum fuit dictam Constitutionem Gregorii Prædecessoris non afficere memoratum Hospitale, nisi quoad Judices Conservatores. Quapropter videretur factam fuisse differentiam inter Judices Conservatores, & meros Conservatores (quos utrosque, videlicet Judices Conservatores in locis, ubi ipsius Hospitalis Tribunalia, & Judices Ordinarii causarum contentiosarum non existunt; Conservatores vero meros pro sola defensione privilegiorum contra injurias, & violentias, ubi Judices Ordinarii hujusmodi reperiuntur, dictum Hospitale habet) præsensum est ab eodem Hospitali vigore dictæ declarationis meros Conservatores hujusmodi in prædicta Gregorii Prædecessoris Constitutione non comprehendi; contrarium asserentibus Episcopis, & aliis, qui privilegiis, & exemptionibus prædicti Hospitalis se opponunt. Unde variæ super diversis ejusdem Constitutionis articulis natæ fuerunt, & in dies nascuntur controversiæ. Nonnulli siquidem volunt, neque ab Hospitali prædicto, neque ab ullo ejus fratre, eligi posse in Conservatores, nisi eos, qui ex Judicibus Synodalibus per Episcopos Locorum respective deputati fuerunt; quod præcipue in controversiis circa exemptiones contra ipsos Episcopos exortis dicto Hospitali perinde damnosum est, ac si eosdem Episcopos Judices habere cogeretur; attenta dependentia, & partialitate dictorum Judicum Synodalium erga Episcopos prædictos, qui eos elegerunt. Præterea ab aliquibus similiter prætenditur Conservatoribus prædictis licitum non esse in favorem dicti Hospitalis, ejusque fratrum judicialiter procedere etiam in controversiis, quæ ipsis cum personis sæcularibus, & quando actores existunt, intercedunt; Unde iidem Fratres forum rei sequi, & coram Judicibus sæcularibus litigare coguntur, a quibus nunquam, aut raro justitiæ complementum consequi possunt: cum tamen alias quando Conservatores prædicti vigore quarumdam literarum piæ mem. Sixti Papæ IV. Prædecessoris

foris etiam nostri, per quas, ut dicti exponentes asserunt iisdem Conservatoribus facultas procedendi contra seculares jura Hospitalis hujusmodi occupantes concessa fuit, lites illico magna cum Hospitalis prædicti utilitate terminarentur. Ad hæc nonnulli etiam asserunt, dictos Conservatores intra quinquennium continuum a die eorum electionis numerandum ab Officio Conservatoris hujusmodi removeri non posse: quod præjudicium pariter Hospitali prædicto affert, attentis urgentibus mutationum necessariarum occasionibus, quæ in dies occurrunt. Quare iidem Magn. Magister, & Conventus Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Facultatem M. Magistro. §.2. Nos igitur dictos Magnum Magistrum, & Conventum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod prædicto Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, ejusque Fratribus liceat eligere, & deputare in Judices Conservatores personas Ecclesiasticas (non tamen religiosas regulares) habentes qualitates præscriptas in Constitutione similis recordat. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit. Circumspecta Romani Pontificis providentia &c. sub Datum Romæ Kalendis Julii Anno Incarnationis Dominicæ 1560. emanata, licet in Conciliis Provincialibus, vel Diœcesanis juxta decretum Concilii Tridentini, & Constitutionem Gregorii Prædecessoris hujusmodi judices electi, & designati non sint: quodque semel legitime electi, & deputati, nisi ex legitima causa a Sede Apostolica, aut locorum Ordinariis, prout eisdem fratribus libuerit, approbanda, durante triennio a die deputationis amoveri, aut mutari nullatenus possint, aut valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus. In reliquis autem in eadem Constitutione Gregorii Prædecessoris dispositis, illam servari mandamus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac dicto Hospitali, ejusque fratribus, & aliis quibusvis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus iisdem præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 17. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 17. Maii 1656. An. II.

CIV.

Statuit, ut Capitula Congregationis Thusciæ, & Lombardiæ Ordinis Cistercien. de quinquennio in quinquennium inposterum celebrentur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

PRo commisso Nobis divinitus curæ Pastoralis Officio Congregationum Regularium, in quibus Religiosi viri vota sua Deo reddere satagunt, quieti, & commodis libenter cum a Nobis petitur consulimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Exordium.

§.1. Exponi si quidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Procuratores Provinciarum Congregat. Thusciæ, & Lombardiæ Ordinis Cistercien., quod dilecti pariter filii Definitores ultimi Capituli generalis dictæ Congreg. de mense Aprilis 1654. Ferrariæ celebrati mature consideratis gravibus expensis, & incommodis, quæ eadem Congregatio ob frequentem ejus Capitulorum de triennio in triennium celebrationem patitur, perpensoque quod a sumptibus faciendis nunquam cessatur, quia primo, & secundo annis celebrationem eorumdem Capitulorum immediate sequentibus Præses, & Visitatores ipsius Congregationis illam visitare consueverunt, præfatæ Congregationis quieti prospiciendi, illamque ab expensis hujusmodi sublevandi ergo in dicto ultimo Capitulo nemine discrepante determinarunt, ut exponentes prædicti, ad Sedem Apostolicam recurrerent supplicaturi, ut celebrationem Capitulorum dictæ Congregationis de quinquennio in quinquennium, visitationem vero ejus- Supplicatio.

ejusdem Congregationis secundo, & tertio annis post celebrationem Capitulorum præfatorum respective fieri de cætero debere ab eadem Sede ordinaretur. Quare ipsi exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & regularium præpositorum consilio, attentis narratis, & omnibus per eosdem Cardinales mature discussis, celebrationem Capitulorum Congregationis prædictæ in posterum faciendam esse de quinquennio in quinquennium, quo elapso Abbates non possint confirmari in eodem Monasterio, apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon primodictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Maii 1656. An.II. Datum in Arce Gandulfi Albanen. Diœcesis sub Annulo Pisc. die 18. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Episcopis Cathaloniæ, ut Diœcesanos suos absolvant a censuris per eos incursis propter violationem jurisdictionis, ac immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philiphus Hispaniarum Rex Catholicus, quod præteritorum Principatus Cathaloniæ motuum occasione, multæ personæ ejusdem Principatus cujusvis conditionis propter violationem jurisdictionis, ac immunitatis, & libertatis ecclesiasticæ in varias censuras, & pœnas ecclesiasticas incurrerunt.

Committit Episcopis Cathaloniæ, ut Diœcesanos ab solvant a censuris. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Philippus Rex eisdem personis, de opportuno absolutionis beneficio per Nos in præmissis provideri plurimum desideret. Nos qui ejusdem Philipphi Regis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ven. Fratribus Episcopis per memoratum Principatum Cathaloniæ constitutis, per præsentes committimus, & mandamus, ut ipsi quoscumque Diœcesanos suos respective seculares, & regulares utriusque sexus cujusvis status, ordinis, & conditionis fuerint, si illi id ab ipsis respective humiliter petierint, imposita illorum singulis ipsorum Episcoporum arbitrio aliqua pœnitentia salutari, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, quas inter præteritos Principatus prædicti motus propter violationem jurisdictionis, & immunitatis, ac libertatis ecclesiasticæ (non tamen ratione violationis clausuræ Monasteriorum Monialium, ipsarum Monialium, aut offensionis Presbyteris, vel Clericis illatæ) quomodolibet incurrerunt in utroque foro, auctoritate nostra apostolica in forma Ecclesiæ consueta absolvant.

Contraria reiicit. §.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Maii 1656. An.II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CVI.

Quod Episcopi Italiæ, Insularumque adjacentium ad Synodos peragendas conveniant.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium. Inter cætera, quæ clare, ac plane divinitus Sacrosancti Tridentini Concilii Patres lege sanxerunt, illud profecto cum primis fuit, ut singulos in annos Episcopi Synodos indicerent, haberentque, & suarum

rum Ecclesiarum loca diligenter obirent, ac solicite partes omnes explorarent. Idque non sapienter minus constitutum, quam re, atque usu frugiferum compertum est, ac salutare. Cum enim eadem fere sit agrorum, animorumque colendorum ratio, nisi hi Episcoporum velut solertium agricolarum opera, industriaque subinde renoventur, exerceanturque, malis moribus, & vitiis tanquam infelicibus herbis, sentibusque squallere necesse est, atque obsolescere.

Recenset pro. ut in rubric.

§.1. Neque vero aliud quidquam est, quod iis quæ recte atque utiliter statuuntur magnam æque authoritatem afferre possit, & pondus, quam si ea communi simul omnium animo, consilioque decernantur, sive quod gravius, firmiusque videri debet, quod multorum judicio, consensuque receptum fuit, sive quod caput est, non sine divina quadam approbatione fieri censendum est, quidquid a pluribus rite in Christo convenientibus, ad animarum salutem, disciplinamque in posterum sanciendam constituitur. Quod cum optime, ac perdiù olim intellectum in Ecclesia fuisset, illud jam usque a primis fere temporibus obtinuit, ac frequentibus deinceps Conciliorum decretis celebratum fuit, ut semel, atque iterum quotannis Episcopi ad Synodos peragendas convenirent. Ut enim erant in animarum custodia seduli, ac minime conniventes, nihil esse in re tanta nimium, nihil dictum, aut inculcatum satis existimabant.

Motiva hujus Const.

§.2. Quod si quantum veteres illi in Sanctissimis legibus, institutisque condendis studii, atque operæ adhibuerunt, tantum deinde posteri in his retinendis diligentiæ posuissent, pulcherrimis profecto moribus Christiana res staret, eaque fortasse feliciore, ac lætiore longe uteremur. Verum his dissolutis, & ad nimiam licentiam incumbentibus, divino prorsus consilio factum esse existimandum est, ut his coercendis, adstringendisque antiquissimum Concilia celebrandi, & Episcopalis visitationis institutum Sacrosancta Tridentina Synodus revocaret, quod illud cum per se utilissimum, tum vero Christi ipsius, & Apostolorum exemplis in omni pene vetustate usurpatum esse intelligeret.

§.3. Et sane si pro lege habendum est, ac totis viribus, & imitatione, quod quidem eniti possumus, contendendum eo est, quo Christus Dominus suis factis præivit, ipsemet in Apostolorum Principe Ecclesiam collocaturus, summamque ei potestatem collaturus, nonnullam hujus consuetudinis significationem dedit, ac veluti formam quandam, & modum adumbravit. Cum etenim primum suos singillatim Discipulos sententiam, quæque esset de se hominum opinio rogasset, tum Petro hanc Sedem, & celsissimam hanc, quam immeriti tenemus dignitatem, par sane tantæ voci, & confessioni præmium, detulit. Ab illo eruditi deinde Apostoli maximis sæpe de rebus, negotiisque nonnisi secundum plurium sententiam, consiliumque decreverunt.

§.4. Iidem vero ut successores sui muneris, ac præcipue visitationis admonerent, frequentes legationes, peregrinationesque susceperunt, quæ procul dubio,& eo pertinent, ut hoc Episcopis antiquissimum debere esse demonstrarent, quod unum præ cæteris eorum nomini, officioque conveniret. Gentium autem Magister, ac Doctor non satis habuit, qua per Epistolas, qua suos per Discipulos, quos Christo lucrifecerat, identidem adhortari, verum ut aliquando inanes inter ipsos coortas discordias, dissensionesque componeret, & gravissimum scelus admissum corriperet, mox atque iterum ad eos se venturum esse affirmavit.

§.5. Ne quid vero remisse, aut aliqua cum tepiditate ab ipsis quandoque fieret, qualem se in tot laboribus, atque itineribus præbuerit, suo palam exemplo docuit, nam & se ab omnium sanguine mundum testatus est, non enim subterfugisse, quo minus annunciaret omne consilium Dei, non aurum, non argentum, non ullius vestem concupisse; suas vero sibi manus quæ tolerandæ vitæ opus erant, suppeditasse.

Commendat Episc. animarum curam.

§.6. His itaque auctoribus, ac præceptis admoniti, quod quidem a Vobis Venerabiles Fratres egregie, ac accurate fieri certum est, Ecclesiarum, creditarumque ovium curam totis viribus, omnique animorum contentione suscipite, eas diligenter perlustrate, tum singuli, tum una cum aliis simul, earum saluti, atque incolumitati prospicite, solicite hanc unam quærite, hanc unam spectate, pro qua supremus ille Paterfamilias filio suo non pepercit, & cujus a Nobis omnibus severissime rationes exposcet.

§.7. Quod si tempus aliquando fuit, quo omnia intentioribus curis, vigiliisque ab iis agi debeant qui speculatores constituti sunt Domus Israel, hoc profecto est, cum tot malis concussa Christiana Respublica nonnisi a placato, reconciliatoque Dei numine tantarum calamitatum finem aliquem sperare, ac medelam potest. Nos sane, qui ex earum cogitatione conspectuque majorem in dies animo dolorem capimus, ad eas solicitudines, quibus assidue detinemur, hujus quoque Urbis Visitationem adjecimus, ut quoniam hanc unam Christus Dominus tot amoris significationibus dilexisse visus est ex omnibus, plurimum aliis etiam, quod quidem in Nobis esset, morum sanctitate, cæteroque Dei cultu anteiret.

§.8. Sed, quæ est pietas, ac virtus vestra, neque exemplis, neque hortationibus nostris locum relinquetis; hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, Synodorumque celebratione populorum saluti, ac veteri disciplinæ constituendæ, nihil

nihil Catholicorum Principum paci a Deo impetrandæ accommodatius esse, quo intermisso magna in moribus continuo ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio. Hoc quod a vobis munere ipso, officioque in primis exigitur, quod miseræ, afflictæque Christianæ Reipublicæ rationes, & discrimina quotidie magis efflagitant, per Christi Nos misericordiam, in cujus ille visceribus plebem suam visitavit, ardenter petimus, & Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Dat. die 26. Maii 1656. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Maii 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

CVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Absolvit Capitulum Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustan. ob recursus ad Judices Laicos in causis Rotalibus coram R.P.D. Cerro penden.

Dilecto filio Magistro Carolo Cerro Capellano nostro, & causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Supplicatio. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustan. Nobis expositum fuit, quod pendentibus indecisis litibus, & causis in Sacro Rotæ Romanæ Auditorio coram te super distributionibus quotidianis inter ipsos Capitulum, & Canonicos ex una, ac dilectos filios portionarios ejusdem Ecclesiæ partibus ex altera, necnon super nonnullis prætensis præeminentiis, & antiqua prætensa Cathedralitate inter eosdem exponentes pariter ex una, ac dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Regulares Collegiatæ Ecclesiæ B. Mariæ del Pilar nuncupatæ partibus ex altera prætenditur a nonnullis per eosdem exponentes non semel, sed pluries habitos fuisse recursus ad Judices laicos, quodque iidem exponentes ea de causa, censuris ecclesiasticis innodati, ac etiam, aggravati, & reaggravati ob non paritionem quibusdam literis executorialibus Rotalibus in lite, & causa cum ipsis portionariis, relaxatis, interim Missam, & alia divina Officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, & Sacramenta Ecclesiastica administraverint, irregularitatem ea propter contrahendo. Quare Nobis iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de absolutionis beneficio, & opportunæ dispensationis gratia in præmissis providere, de benignitate apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eosdem exponentes, illorumque singulos, si hoc a te humiliter petierint, imposita ipsis, & eorum cuilibet arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, renunciato prius per eosdem exponentes, & eorum singulos quibusvis recursibus ad Judices laicos per eos seu eorum nomine in litibus, & causis hujusmodi quomodolibet habitis, & factis, ac fine litium, & collitigantium hujusmodi præjudicio, ac dummodo ipsi exponentes nullum jus de novo propterea acquirant, a quibusvis censuris, & pœnis ecclesiasticis per eos præmissorum occasione quomodolibet incursis auctoritate nostra apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas illis, & eorum singulis gratiose remittas, & condones, ac cum eisdem exponentibus, & eorum singulis super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi sic ligati Missam, & alia divina Officia, non tamen in contemptum clavium, celebrarunt, ut præfertur, quomodolibet contracta, ita quod illa, & ejusdem præmissis non obstan., si nullum aliud Canonicum obsistat impedimentum, servatisque aliàs servandis clericali charactere, quo alias rite insigniti fuerint, illiusque privilegiis, ac tam minoribus, quam etiam rite Sacris, & Presbyteratus Ordinibus uti, & in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, ac quilibet eorum possit, & valeat, dicta auctoritate dispenses.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Maii 1656. Pont. nostri Anno II. Dat. die 24. Maii 1656. An.II.

CVIII.

Confirmatio assignationis redditus 6000. florenorum per Archiepiscopum Salisburgen. factæ Capitulo dictæ Ecclesiæ. Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Pro commissa Nobis superna dispositione Concilii omnium Ecclesiarum sollicitudine illis, quæ pro majori earumdem Exordium.

Ecclesiarum præsertim Metropolitanarum decore, cultusque divini in eis augmento provide facta sunt libenter cum a Nobis petitur, confirmationis apostolicæ patrocinium adjungimus, prout rerum, locorum, & personarum qualitate pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Expositio fratris Guidobaldi Arch. Salisburg.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Ven. Frater Guidobaldus Archiepiscopus Salisburgen., quod ipse magno Canonicorum Ecclesiæ Salisburgen. numero, & natalium ipsorum Canonicorum claritate, ac nonnullarum facultatum mensæ capitularis dictæ Ecclesiæ Seminario Salisburgen. applicatarum defectu, necnon gravaminibus, in quibus iidem Canonici pro defensione jurium Archiepiscopalium Ecclesiæ hujusmodi concurrere solent mature consideratis, ac inhærendo destinatis ab ejus Prædecessore Archiepiscopo etiam Salisburgen., quæ ille morte præventus executioni demandare non potuit, unum redditum annuum sex millium florenorum monetæ illarum partium ad mensas, seu Cameram Archiepiscopalem memoratæ Ecclesiæ spectantem præfatis Canonicis, & Capitulo, seu mensæ Capitulari Ecclesiæ prædictæ perpetuo assignavit eo consilio, ut tenuitati redditutum Præbendarum dictæ Ecclesiæ consulatur, & numerus residentium apud eamdem Ecclesiam Canonicorum cum divini cultus incremento augeatur.

Confirmat assignationem 6000. floren. facte Capitulo Eccles. Salisb. per Archiep.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Guidobaldus Archiepiscopus tametsi credat assignationem hujusmodi, etiam in præjudicium ejus in prædicta Ecclesia successorum subsistere, illam nihilominus pro firmiori illius validitate apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos pium ejusdem Guidobaldi Archiepiscopi pro divini cultus augmento affectum, quem in præmissis laudabiliter ostendit, plurimum in Domino commendantes, ipsumque Guidobaldum Archiepiscopum, necnon Capitulum, & Canonicos præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, ceusuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Guidobaldi Archiepiscopi nomine Nobis super hoc humilner porrectis inclinati, assignationem præfatorum sex millium florenorum ad favorem Canonicorum, & Capituli, seu mensæ Capitularis hujusmodi factam, ut præfertur, ea tamen lege, ut quidquid, ut præmittitur, assignatum est, in augmentum distributionum quotidianarũ per Canonicos Ecclesiæ prædictæ lucrifieri solicitatum cedat, nec ulli Canonici ejusdem Ecclesiæ nisi, si qui divinis Officiis in illa intererunt, exinde quidquam percipiant apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis tollit.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, fel. rec. Pauli II., & aliorum Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum de rebus Eccles. non alienandis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de applicationum perpetuarum confirmationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de exprimendo in illis vero valore, aliisq; Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, necnon supradictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roborat. statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29 Maii 1656 An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Maii 1659. Pontificatus nostri Anno II.

CIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio consuetudinis circa electionem Officialium Generalium Ordinis S. Basilii ad sexennium.

ALEXANDER PAPA VII

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Ex injuncto Nobis Apostolici muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum Ordinum in Ecclesia militante, pie, sancteque institutorum felici directioni opportune consuli arbitramur.

Confirmat consuetudinẽ circa electionem Officialium General. Ord. S. Basilii ad sexennium.

§. 1. Nuper siquidem dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Nobis exponi fecit, quod cum aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas de anno 1620. emanatas sub certis modo, & forma tunc expressis statuerit, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris

ris temporibus Abbas generalis dicti Ordinis ad sexennium eligi deberet, universus Ordo prædictus etiam alios illius Officiales generales ad id sexennii tempus juxta consuetudinem a triginta quinque annis, citra semper in eodem Ordine observatam eligi posse summopere desiderat. Idcirco Nos ejusdem Ordinis Monachos, ipsiusque Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctę Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus, Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio attentis narratis, consuetudinem prædictam circa electionem Officialium generalium Ordinis hujusmodi per spatium triginta quinque annorum observatam, ut præfertur, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria revoc.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Monachis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Maii 1656. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Maii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

C X.

Facultas Congregationis Oratorii D. N. Jesu Christi in Gallia condendi in suis Capitulis Generalibus Statuta &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

§.1. IN his pastoralis officii nostri partes propensis studiis interponimus, per quæ Congregationum, personarum Ecclesiasticarum in militante Ecclesia, cui, authore Domino præsidemus provide institutarum prospero statui, & felici directioni opportune consuli arbitramur.

Facultatem Congr. Oratorii D. N. J. C. condendi in suis Capitulis Generalibus statuta

§.2. Cum itaque, sicut dilecti filii Franciscus Bourgoing Præpositus Generalis, cæterique Presbyteri, & Clerici Cong. Oratorii Domini nostri Jesu Christi Nobis nuper exponi fecerunt, Congregatio prædicta, benedicente Domino, in Regno Franciæ, si alibi latissime diffusa sit, experientia vero doceat nedum utile, verum etiam necessarium esse in omni Congregatione, & statu, ut incommutatis semper manentibus legis fundamentalibus nova interdum statuta condantur, mutentur, ac resumantur prout rerum, & temporum necessitas exigit, & propterea Exponentes prædicti sibi per Nos, ut infra, indulgeri summopere desiderent. Hinc est, quod Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præpositorum negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium consilio, attentis narratis, ut illibatis permanentibus Statutis dictæ Congregationis jam a Sede Apostolica confirmatis, utpote eidem Congregationi essentialibus, & fundamentalibus, ipsis Francisco moderno, & pro tempore existentibus Præposito Generali, cæterisque Presbyteris, & Clericis dictæ Congregationis liceat in suis Capitulis Generalibus pro bono, & felici regimine, ac directione ipsius Congregationis alia statuta, ordinationes, & Capitula edere, illaque cum opus fuerit, revocare, resumere, immutare, corrigere, aliaque de novo condere, prout rerum, & temporum qualitas exiget, quæ tamen ad nullum peccatum obstringat, ac dummodo Sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis statutis a felic. record. Innocentio X. Prædecessore nostro in

in ejusdem Congregationis favorem, & gratiam confirmatis, ac jurisdictioni Episcoporum in Ecclesias, & personas ejusdem Congregationis minime adversentur libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Jun. 1656. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

C X I.

Prohibitio extrahendi Libros, Quinterna, & folia tam impressa, quam manuscripta e Bibliothecis Conventuum Fratrum Cappucinorum, exceptis Prædicatoribus tempore Quadragesimæ.

Consimilem Constit. edidit pro his Fratribus Urb. VIII. Constitut. 170. Tom. 5. Par. 5. fol. 409. cum facultate Superioribus commutandi libros inutiles per eorum Syndicos.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singulorum Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Cappucinorum nuncupat. in quacumque mundi parte existentium, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectum filium modernum dicti Ordinis Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet extractionem librorū e Bibliothecis Convētuum fratrum Cappuc. §.1. Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quinterna, folia, aut scripturas, tam impressa, quam manuscripta, tam hactenus per quoscumque Christifideles dictis Bibliothecis respective donata, & assignata, quam in posterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis personis (præterquam Fratribus dicti Ordinis, qui quidem libros a Bibliothecis hujusmodi respective de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum dicti Ordinis usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possint, sed finito usu hujusmodi, subito ad dictas Bibliothecas respective sub infrascriptis pœnis reportare omnino debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione a dictis Bibliothecis extrahere, & asportare, seu ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contraria tollit. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.3. Volumus autē, quod præsentis prohibitionis copia in valvis omnium, & singularum Bibliothecarum Conventuum dicti Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat, quoque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. die 3. Jun. 1656. An.II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Com-

CXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Archiepiscopo Toletano, ut Cathedras Juris Civilis in Universitate Compluten. instituat.

Ven. Fratri Archiepiscopo Toletan.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Fratri salutem, & apostolicam benedictionem.

Supplicatio.

§.1. Exponi nobis, nuper fecit dilectus filius Rector Collegii S. Ildephonsi Universitatis studii generalis Oppidi Compluti Toletan. Diœcesis, quod dudum bo: mem. Franciscus dum vixit S. R. E. Cardinalis Ximenez nuncupatus Ecclesiæ Toletanæ ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, qui dictam Universitatem, apostolica auctoritate, canonice erexit, inter alia, quæ edidit ipsius Universitatis Statuta, prohibuit, ne unquam in eadem Universitate Cathedra Juris Civilis institui possit, neque aliquo modo in eodem Collegio ipsum Jus Civile legatur.

Committit Archiep. Toletano, ut Cathedra Juris civilis in Universitate Compluten. instituat.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat in prædicta Universitate quadraginta sese Cathedræ cæterarum omnium scientiarum reperiantur, ipsaque Universitas propter defectus Cathedrarum Juris Civilis hujusmodi completa non videatur; & propterea dictus Rector Cathedras ejusdem Juris Civilis in dicta Universitate non quidem ex facultatibus memorati Francisci Cardinalis, sed aliorum particularium benefactorum, qui, ut idem Rector asserit, id enixe desiderant, expensis institui summopere desideret: Nobis propterea ipse Rector humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Rectorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, constito tibi de narratis, ex particularium benefactorum prædictorum, non autem, ejusdem Francisci Cardinalis facultatibus in prædicta Universitate Compluten. tot Cathedras Juris Civilis, quot expedire in Domino cognoveris, pro tot Lectoribus, seu Professoribus ejusdem Juris Civilis qui omnibus, & singulis privilegiis, & indultis, etiam speciali nota, & expressione dignis, quibus aliarum scientiarum seu disciplinarum in dicta Universitate Cathedratici Professores de jure, usu, statuto, consuetudine, aut ex concessione Apostolica, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant sine cujusquam præjudicio, auctoritate nostra Apostolica erigas, & instituas, utque de cætero Jus Civile in Collegio supradicto legi libere pariter, & licite valeat, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictorum Universitatis, & Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Jun. 1656. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Committit Nuncio Venetiarum, ut novem Pictuas Titiani opera, nec non Organum unum, ac Tabernaculum pro S. Eucharistia, aliaque Supellectilia Sacra Ecclesiæ Congregationis suppressæ Canonicorum Regularium S. Spiritus Venetiarum Ecclesiæ S. Mariæ Sanitatis Venetiarum, ejus ornamento, & decori deservitura perpetuo applicet.

Ven. fratri Carolo Episcopo Aversan. nostro, & Apostolicæ Sedis in Dominio Venetorum Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Recensetur prout in tubr.

§.1. Alias Congregationem Canonicorum Regularium S. Spiritus Venetiarum perpetuo extinximus, & suppressimus, ejusque bona mobilia, & immobilia tam sacra, quam prophana, & jura quæcumque nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id a Nobis, & eadem Sede commissum foret, convertenda reservavimus, & subinde omnia, & singula ejusdem Congregationis suppressæ bona in statu Reipublicæ Venetorum (exceptis sacris) existentia in subsidium Regni Cretæ, & expeditionis contra Turchas perpetuo applicavimus, ac tibi inter alia dedimus in mandatis, ut per te ipsum, vel per Commissarios

sarios a Te specialiter deputandos bona hujusmodi, quamprimum venderes, detractis tamen detrahendis tunc expressis, & pretium inde redactum deponi faceres penes ædem Sacram vel personam fide, & facultatibus idoneam, ita ut exinde extrahi minime posset, nisi cum mandatis propria tua manu subscriptis cum expressione causæ, & usus, in quem pecunia foret eroganda, qui quidem usus non esset alius, quam pro subsidio, & expeditione antedictis. Ac postmodum tibi commisimus, ut quatuor picturas Titiani nobilis dum vixit pictoris opera, nec non quæcumque suppellectilia aurea, & argentea Ecclesiæ, & Monasterii Congregationis suppressæ hujusmodi, Ecclesiæ S. Mariæ Sanitatis nuncupatæ Venetiarum ejus ornamento, & decori deservitura perpetuo applicares, & appropriares, & alias prout in ternis nostris in simili forma brevis die 28., & 29. Aprilis proxime præteriti, ac prima currentis mensis desuper respective expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus uberius continetur.

Committit Nuncio Venetorum, ut picturas, & alia supellectilia Congr. supp. Can. Regul. S Spiritus Ecclesiæ S. Mariæ Sanitatis applicet.

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum nobilium Virorum ejusdem Reipublicæ Venetorum nobis nuper expositum fuit, ultra præmissa in Ecclesia Congregationis suppressæ prædictæ una alia similis, necnon octo minores per Lucanar ejusdem Ecclesiæ dispersæ picturæ memorati Titiani pariter opera, ac insuper organum unum, ac Tabernaculum custodiendo Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento, aliaque suppellectilia sacra reperta fuerint, quæ omnia inde removeri debebunt; cumque ipsi exponentes propterea illa dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Sanitatis pro majori illius ornamento, & decore a Nobis etiam applicari summopere desiderent. Nos eorumdem exponentium votis, quantum cum Domino possumus, in præmissis favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus novem picturas, necnon organum ac Tabernaculum, aliaque suppellectilia sacra hujusmodi eidem Ecclesiæ S. Mariæ Sanitatis, ejus ornamento, & decori deservitura, auctoritate nostra apostolica, perpetuo similiter applices & appropries.

Contraria tollit.

§.3. Non obstan. quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur præfatis nostris literis, nec non omnibus, & singulis, quæ in eis respective volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 17. Maii 1656. An.II.

CXIV.

Confirmatio erectionis quorumdam Conventuum Ordinis S.Francisci de Observantia in Sclavonia constitutorum in novam Custodiam.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus ineffabili divinæ sapientiæ consilio præpositi illa, quæ pro Religiosorum virorum sub suavi Religionis jugo vota sua Domino reddere satagentium felici directione provide facta sunt, libenter cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis munimine roboramus, prout in eodem Domino conspicimus salubriter expedire.

Recenset erectionem quorumdam Conventuum Sancti Francisci de Observant. in Sclavonia.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Lucius a S.Justo Commissarius Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod aliàs postquam Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Zagrabiensem, Varasdien., Ormusdien., Crisien., Remeticen., Juarien., & Craprinen. Conventus Ordinis prædicti in Sclavonia constitutos, necnon Monasterium Sanctissimæ Trinitatis Zagabrien. Monialium Ordinis subjectum in novam Custodiam ad præscriptum Constitutionum Ordinis hujusmodi cum prærogativis titulis, & præcedentiis consuetis erigi mandaverant, dilectus pariter filius Paulus de Tauris frater expresse professus Provinciæ Austriæ dicti Ordinis vigore mandati sibi super hoc a dilecto etiam filio Sebastiano a Cajeta Cismontanæ familiæ Ordinis prædicti Commissario Generali dati septem Conventus, ac Monasterium hujusmodi, prævia illorum separatione a Provincia Hungariæ ejusdem Ordinis in novam Custodiam sæpedicti Ordinis juxta dispositionem Decreti dictæ Congregationis super præmissis emanati erexit.

Decretum irritans.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Lucius erectionem hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos eumdem Lucium Commissarium generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absol-

solventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem supradictam septem Conventuum, ac Monasteriis in novam Custodiam Ordinis prædicti a memorato Paulo, ut præfertur, factam, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum, & Provinciæ, ac Conventuum, & Monasteriis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Jun. 1656. An.II. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declaratio quod ob prætermissam a Republica Veneta nominationem personarum juxta Concessionem Julii Tertii in coadjutoria, & provisione Ecclesiæ Aquilegien., & non factam a S. S. in literis de concessione hujusmodi mentionem, nullum eidem Reipublicæ præjudicium in præscripta concessione generatum sit, nec in posterum generetur.

Dilectis filiis nobilibus viris Duci, & Dominio Venetorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii nobiles viri salutem, & apostolicam benedictionem.

Nullum Venetæ Reipubl. detrimentum illatum ob prætermissam personarum nominationem declarat. §.1. Cum Nos nuper dilectum filium Joannem Delphinum electum Tagasten. nobilem Venetum singulari pietate, doctrina, & prudentia præditum, Ven. Fratri Hieronymo Patriarchæ Aquilegien. quoad viveret, & Ecclesiæ Patriarchali Aquilegien. præesset, in coadjutorem perpetuum, & irrevocabilem cum futura successione in regimine & administratione dictæ Ecclesiæ Aquilegien deputaverimus, dictoque Hieronymo Patriarcha cedente, vel decedente, & ipsa Ecclesia quovis modo vacante de persona ipsius Joannis Ecclesiæ Aquilegien.prædictæ, Apostolica auctoritate providerimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, plenius continetur; vosque sicut nobis exponi fecistis, dubitetis cum Vos antedictam deputationem, & provisionem per Nos, ut præfertur, factam juxta fe: rec. Julii Papæ III. Prædecessoris nostri concessionem de certa personarum nominatione dum Ecclesia Aquilegien. pro tempore vacat Romano Pontifici facienda vobis dudum factam, certas personas non nominaveritis, nec nos etiam de hujusmodi concessione aliquam in eadem deputatione, & provisione mentionem fecerimus, propterea vobis quoad facultatem faciendi dictam nominationem aliquod præjudicium illatum esse, aut inferri posse: Nos vestris hac in parte supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica, tenore præsentiom declaramus ob nominationem hujusmodi personarum a vobis prætermissam, & ob non factam a Nobis in prædictis sub die 23. prætensis mensis Junii expeditis literis nostris Coadjutoriæ, & provisionis prædictarum de prædicta concessione mentionem nullum vobis præjudicium in præfata concessione generatum hactenus fuisse, nec in posterum generari debere.

Decretum irritans. §.2. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, præmissis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Dat. die 26. Jun. 1656. An.II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Junii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti S. Congregationis Rituum super deductione Cadaverum ad Ecclesias Regularium a Parochis secularibus facienda.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. §.1. Exponi Nobis, nuper fecit dilectus filius Hyacinthus Ibaigez Ecclesiarum Hispaniarum in Romana Curia Agens

Agens, quod a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum editum fuit ad favorem Cleri Hispaniarum decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio.

§.2. Emanavit a Sacra Rituum Congregatione Decretum die 20. Junii 1654., quo declaratum extitit a Regularibus nullatenus prohiberi potuisse Parochis sæcularibus Cadavera deducentibus ad Ecclesias eorumdem Regularium, ingressum cum stola, & Cruce ad Ecclesias prædictas novissime autem institerunt Parochi Seculares declarari, cum decretum hujusmodi intelligendum de eorum ingressu usque ad locum, in quo Defuncti Cadaver collocatur. Et Sacra Congregatio affirmative respondit, dummodo tamen Parochi statim discedant e loco prædicto, & ad propria revertantur, liberum absolutionis cæremoniæ a Regularibus peragendæ locum illico dimittentes. Ac ita Sacra Rituum Congregatio servari mandavit die 10. Junii 1656.

Episcopus Sabinen. Cardinalis Sacchettus.

Franciscus Maria Phebeus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.

Confirmat decretum S. C.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Hyacinthus Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos eumdem Hyacintum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salva semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contradictores punit.

§.4. Quocirca dilecto filio nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio per easdem præsentes committimus, & mandamus quatenus per se, vel alium, seu alios ipsis præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Cleri prædicti, ejusque personarum quarumvis in præmissis interesse habentium fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in iisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostra eumdem Clerum, ejusque personas hujusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, illaque ab omnibus, ad quos spectabit inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratibus vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quatenus opus sit, cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, Instituti, Provinciæ, Monasterii, Conventus, Collegii, seu Loci regularis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

§.6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Julii 1656. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 6. Jul. 1656. An. II.

CXVII.

Mandat servari Breve Urbani VIII. confirmatorium divisionis Provinciæ Franciæ S. Ivonis Congregationis Gallicæ tertii Ordinis S. Francisci de pœnitentia nuncupat. in duas nempe S. Francisci, & S. Ivonis Provincias, ac Fratribus Parisinis ejusdem Provinciæ aliisque omnibus Provinciæ S. Francisci perpetuum silentium imponit &c. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Hyacinthus Novicastren. Pro- Recenset prout in Rubr.

Procurator Provinciæ S. Jvonis Congregationis Galliæ tertii Ordinis S. Francisci de pęnitentia nuncupat. quod dudum postquam dilectus pariter filius Joannes de la Haye Ordinis Fratrum minorum ejusdem Ordinis S. Francisci de observantia nuncupat. Professor a fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die XI. Aprilis 1640. expeditas literas in Commissarium Apostolicum ad præsidendum Capitulo generali Congregationis prædictæ, necnon Provinciam Franciæ ejusdem Congregationis in duas, præfixis utrique finibus, & terminis absque ulla Domorum secularium confusione dividendum, aliaque in prædictis literis expressa præstandam deputatus, in earumdem literarum executionem, ac de consensu omnium dictæ Congregationis Superiorum majorum dictam Provinciam Franciæ in duas unam Sancti Francisci, & alteram Provincias S. Jvonis respective nuncupandas diviserat, ac utrique earumdem Provinciarũ suos fiues, & terminos præfixerat, necnon ex viginti quinque Fratrum, & duobus Monialium Conventibus, quibus dicta Provincia Franciæ priusquam divideretur constabar, Provinciæ prædictæ S. Francisci tredecim Fratrum, duos quidem extra muros Parisien., & reliquos in diversis Franciæ, & Lotharingiæ partibus existentes Conventus, cum Monasterio Monialium S. Elisabethæ Oppidi Nancæi; Provinciæ vero S. Jvonis hujusmodi duodecim etiam Fratrum Conventus, nempe decem in Normandiæ partibus, alterum in Oppido de Movii Territorii Bellovacen., & alterum Parisiis S. Mariæ de Nazareth dictum consistentes una cum vicino Monasterio S. Elisabethæ etiam nuncupato Monialium Congregatiouis hujusmodi respective assignaverat, aliaque præstiterat, & ordinaverat, prout in ejus decreto die 30. Junii 1640. confecto uberius dicitur contineri, appellatione per dilectos filios Patres Provinciarum S. Francisci, ac Sanctorum Ludovici, & Eleazari Congregationis prædictæ ad Sedem Apostolicam interposita, idem Urbanus Prædecessor divisionem memoratæ Provinciæ Franciæ, sive Sancti Francisci in duas Provincias, ut præfertur, factam per alias suas in simili etiam forma Brevis die 22. Januarii 1641. expeditas literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit.

Mandat servari Literas Prædecess. sui emanatas super confirmatione divisionis Provinciarum Sancti Francisci &c.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, appellantes prædicti quasi continuis litigiis dilectos pariter filios Fratres dictæ Provinciæ S. Jvonis ad effectum distrahendi ab eadem Provincia S. Jvonis dictos duos Conventus de Movii, & de Nazareth illi assignatos hactenus turbaverint, & novissime apud Sedem præfatam pro revisione secundodictarum literarum Urbani Prædecessoris institerint, prætendentes, ouod dicti Conventus contra fundatorum intentionem Provinciæ S. Jvonis hujusmodi adscripti essent, & divisio prædicta ab eodem Joanne Commissario contra terminos commissionis suę cum confusione Conventuum facta fuisset, quodque de ea sic facienda Superiores dictæ Congregationis vi, & metu ante concordassent, & eædem literæ Urbani Prædecessoris confirmatoriæ divisionis hujusmodi ipsis minime auditis, & ab Alma Urbe repulsis, sub falsi, & non veri Procuratoris Generalis dictæ Congregationis nomine emanassent, cumque dictus Hyacinthus propterea opportune a Nobis in præmissis providere summopere desideret: Nos ipsum Hyacinthum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præseutium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui in negotio ipsorum Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ Franciæ super confirmatione divisionis Provinciarum partes audiverunt, omniaque viderunt, & mature discusserunt, atque consideraruut, consilio, prædictas Urbani Prædecessoris literas die 22. Januarii 1641. emanatas super confirmatione divisionis Provinciarum S. Francisci, & S. Jvonis Provinciæ Franciæ, & Normaudiæ servari, apostolica auctoritate tenore præsentium mandamus, & perpetuum silentium Fratribus Parisinis d. Provinciæ Franciæ, aliisq. omnibus Provinciæ S.Franc. omni meliori modo imponimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter &c.

Transumptorum fides.

§.4. Non obstan. Const. & Ordin. Apost. necnon quatenus opus sit, Ordinis, Congr. Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis etc. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus &c. cæterisque &c.

§.5. Volumus autem &c. manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo &c. eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 10. Julii 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem die 10. Julii 1656. Pont. nostri Anno II.

CXVIII.

Pro concordia Fratrum Regularis Observantiæ S. Francisci, Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum de Assores.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN sublimi Sedis Apostolicæ specula universi gregis Dominici curæ nostræ divinitus commissi commodis jugiter invigilantes, illis quæ pro tollendis dissidiis inter religiosos viros sub suavi religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatos non sine Regularis Observantiæ detrimento, & piorum offensione exortis provide concordata, ac decreta, & ordinata sunt nonnunquam Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinium adjungimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitate mature pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva hujus Constitut. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, ad componendas controversias in provincia S. Joannis Evangelistæ in Insulis de Assores nuncupatis consistente Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum a quinque annis, vel circiter suscitatas concordia inter partes interesse habentes inita fuerit, ac eandem concordiam Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Portuensis, Cardinalis Barberinus nuncupatus, S. R. E. Vicecancellarius, necnon dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, tam officii Protectoris hujusmodi, quam delegata sibi per Congregationem Venerabilium pariter fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam auctoritate confirmaverit, & approbaverit, variaque pro illius observatione decreta, & ordinationes ediderit, prout plenius continetur in literis ipsius Francisci Cardinalis desuper confectis, tenoris qui sequitur, videlicet.

Tenor Constit. emanatarum super controversiis Fratrũ &c. §.2. Franciscus miseratione divina Episcopus Portuensis, Cardinalis Barberinus, S. R. E. Vicecancellarius, ac Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Gubernator, &c. Omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus tam subditis, quam Prælatis cujuscumque qualitatis, & conditionis, omnibusque aliis quibus præsentes nostræ literæ ostensæ fuerint Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum de Assores Regni Portugalliæ prædicti nostri Ord. de Observantia salutem in Domino sempiternam. Noveritis pro parte, & ad instantiam dilecti in Christo Patris Fratris Antonii a Gratia Prædicatoris, & Ministri Provincialis electi ipsiusmet Provinciæ, præsentatum fuisse memoriale quoddam Sanctissimo D. N. Alexandro VII. tenoris sequentis, videlicet.

Memoriale Fratris Antonii a Gratia Prædicator. & Ministri Provinc. ipsiusmet Provinciæ. §.3. Beatissimus Pater. Frater Antonius a Gratia Prædicator, & electus Provinciæ Sancti Joannis Evangelistæ Insularum de Assores Regularis Observantiæ S. Francisci deosculando pedes S. V. exponit, quod Frater Simon a Sancta Catharina antecessor suus, tempore opportuno petierit Visitatorem, & ipsum obtinuit a Patre Generali Fr. Petro Menero; qui Visitator ex variis impedimentis non accessit ad dictam Provinciam antequam triennium ejusdem Provincialis excurreret. Hanc moram cum notaret dictus Provincialis ante sex mensium decursum (ultra tres annos) diffinitorium convocavit, ut in futurum provideret: cum hic casus esset expirationis, & non vacaturæ, unanimiter resolutum fuit a definitorio prædictum Provincialem continuari debere usque ad accessum Visitatoris, & de omnibus rebus gestis informare Curiam Romanam: qui ita fecit, per suum procuratorem exquirendo remedia opportuna, continuando interea in regimine Provinciæ pacifice per septem menses. His elapsis aliqui Religiosi opponentes se regimini prædicto, atque provocantes quemdam Patrem Didacum a Plagis, qui olim fuerat Vicarius Provincialis sub titulo Patris Dignioris, coegerunt illum, ut convocaret diffinitorium (tanquam in casu vacaturæ), ad eligendum Vicarium Provincialem, in quo tamen ipsi Definitores non obedierunt præter unum postmodum in Vicarium Provincialem electum, & hoc a Diffinitoribus ab ipso convocante illegitime subrogatis, reclamante legitimo Provinciali, ac Diffinitoribus actualibus tunc propter violentiam in Conventu S. Augustini commorantibus. Ipse Vicarius Provincialis intrusus vi armorum, ac metu omnia sibi subigendum, Provinciam in sua potestate continuit, atque extracto e carcere Fr. Ferdinando a Conceptione, misit uti Procuratorem ad istam Curiam sub sigillo Provinciæ noviter a se aperto: non obstantibus appellationibus, & censuris Provincialis legitimi, & Definitorum actualium. Provisum interea fuit de Provinciali legitimo a Sac. Congregatione die 3. Octobris 1653. ab Eminentissimo Protectore die 14. Novembris, a Sanctissimo D. Innocentio X. die 26. ejusdem Novemb. ipsius anni pro continuatione sui Officii, & aliorum Prælatorum respective per integrum annum, confirmando etiam dictum Visitatorem ad visitandam Provinciam, & celebrandum Capitulum: his decretis nolentes obedire intrusi, neque audire illa, male tractarunt Notarios, atque alios Ministros intimantes, & non obstante clausula Brevis expressa (postposita appellatione) ab illa appellarunt, suspectionemque ipsi Visitatori fecerunt intimare, qui respondit se non posse recusari tanquam suspectum quoad Visitationem generalem, sed solum quoad particularem (si coram arbitris probassent) & contra ipsos fulminavit censuras usque ad declarationem per sententiam: & cum jam visitare cœpisset Provinciam in Conventibus obedientibus decretis

cretis supradictis, ac legitimo Prælato, accidit quod die 14. Julii anni 1654. ei fuit intimatum decretum Sac. Congreg. dat. die 19. Martii ejusdem anni, derogans Breve, & Decreta prorogationis dicti Provincialis legitimi, assecutum a dicto Ferdinando Procurat. intrusi, qui in supplica allegavit Procuratorem Provincialis legitimi non fecisse mentionem electionis dicti Vicarii Provincialis intrusi (cum tamen hoc ei fuisset impossibile, nam a Curia Olyssiponensi profectus est Romam die 10. Junii anni 1653. & in die 13. ejusdem Junii facta fuit talis electio in Insula tertia, quæ distat ab ipsa Olyssipone per trecentas leucas maris) narravitque verum in supplica, virtute cujus expedita fuere decreta, & Breve prorogationis Provincialis, & confirmationis ipsius Visitatoris; qui respondit tale decretum nihil locutum fuisse circa Visitatorem removendum, & ad tutius respondendum petiit videre ipsum decretum; quod tamen a Judicibus exequutoribus ei fuit denegatum, idque contigit Provinciali prorogato intimato die 15. Julii, cui simul cum Visitatore appellavit ante omnia, & post omnia ad Sanctam Sedem Apostolicam: tunc Visitator fecit citare omnes vocales Capituli (modo quo potuit) & brevi temporis spatio fama pervolavit per totam Provinciam celebrationis Capituli. & cum jam ipse Visitator exerceret officium Præsidentis Capituli in mensa diffinitionis, illud primum decretum, & aliud de novo adveniens derogans Visitatorem fuerunt simul intimata illi die 12. Augusti, narrabatque Judex executor Oduardus in literis suis tale decretum fuisse datum a Sacra Congregatione sub die 14. Novembris anni 1653. dies quidem in qua ipsa Sacra Congregatio per suum decretum confirmavit ipsum Visitatorem, & in qua dictus Ferdinandus Procurator intrusi erat captivus in Argel: cui intimationi respondit ipse Visitator quod Notarius cum testibus adhiberet fidem intimationis decretorum factæ in mensa Capitulari, ubi ut Præsidens, & non uti Visitator exercebat suum munus, & quod nullum duorum decretorum habebat clausulam derogatoriam officii Præsidentis Capituli, quod est valde distinctum ab officio Visitatoris: præterquam quod utrumque decretum esset obreptitium multis de causis, quapropter ab ipsis appellavit ad Sanctam Sedem: postea die assignata quæ erat 15. Augusti anni 1654. celebravit Capitulum cum decem suffragiis quæ solum congregare potuit, elegitque ipsum Oratorem Fr. Antonium a Gratia in Ministrum Provincialem, fecitque omnes Guardianos, & omnia acta capitularia, destititque a visitatione propter redimendam vexationem, appellavitque contra omnes nominationes Provincialis, & Diffinitorum si forte Romæ fierent ab aliquo Superiore, quod etiam fecit dictus Orator Provincialis noviter electus, qui misit Procuratorem in istam Curiam ad confirmandum Capitulum, qui cum pervenisset ad Olyssiponem invenit ibi nominationes factas Provincialis, & Diffinitorum per Eminentissimum Protectorem virtute cujusdam decreti Sacræ Congregat. dati die 27. Augusti 1654. nescientis accessum Visitatoris ad illam Provinciam, & celebrationem Capituli die 15. ejusdem Augusti: invenit etiam literas patentes dicti Eminentissimi Protectoris confirmantes electionem Vicarii Provincialis intrusi: omnia assequuta a D. Ferdinando, & etiam confirmationem ipsius nominationis in forma speciali a Sanctissimo D. Innocentio factam: & cum non potuisset venire Romam oppressus vi decreti Regii, obedivit ipsi Provinciali nominato, fecitque cessionem obedientiæ; & similiter fecit coactus ipse Orator, tradiditque sigilla, & libros Provinciæ Secretario ipsius nominati Romæ, non tamen destitit ab appellationibus. Interim Provincialis nominatus repente decessit, & statim dictus Didacus a Plagis usurpando sibi dignitatem dignioris Patris Provinciæ (excludendo ipsum Simonem a S. Catharina digniorem Patrem Provinciæ tanquam excommunicatum) convocavit Diffinitores nominatos Romæ, elegitque Vicarium Provincialem Fratrem Simonem a Plagis, fecitque solemne Capitulum absque Præsidente, absque digniore Patre Provinciæ, & absque authoritate, deditque omnia officia suis sequacibus, non admittendo ad illa aliquem ex tabula Capituli dicti Oratoris, imo incarcerando, vapulando, & exulando omnes, ipse Vicarius Provincialis intrusus causat maximum scandalum in tota Provincia, insulis, & Regno. Cum vero ad aures ipsius Oratoris Fratris Antonii a Gratia pervenisset notitia illius intrusi Vicarii Provincialis, & sui nulli Capituli, ratificavit appellationes suas coram probo viro, & venit in hanc Curiam. Supplicat proinde S.V. quatenus dignetur committere hoc negotium Eminentissimo Protectori, vel alteri cui magis placuerit, ut (auctoritate Apostolica) attentis narratis, & auditis partibus confirmet suum Capitulum canonice factum, declarando nullam primam electionem dicti Vicarii Provincialis intrusi Fr. Christophori a Conceptione, & etiam secundam dicti Simonis a Plagis, & ipsius nulli Capituli, vel provideat ex aliquo alio remedio opportuno illam Provinciam in miserrimo statu positam, ad stabiliendam pacem, & fraternitatem inter Religiosos illius, ut digne, & laudabiliter Deo serviant, & pro S. V. continuenter orent. Quam Deus, &c. Fr. Antonius a Gratia Minister Provincialis.

Remittitur ad S. Congreg.

Quod quidem memoriale fuit remissum ad Sacram Congregationem, ipsaque Sacra Congregatio per decretum suum datum die 28. Aprilis anni 1656. jussit exhiberi acta Capitulorum, cui cum satisfactum fuisset per aliud decretum expeditum die 5. Maii, Nobis commisit negotium, ut videremus, & referremus. Nos igitur convocatis

eatis partibus, scilicet P. Francisco ab Assisio Procuratore Patris Simonis a Plagis, & Definitorii sui, & omnium fratrum suæ partis cum plenitudine potestatis, prout aliàs latius continetur in publico mandato procuræ per nos viso, ad quam, &c. Dictoque Procuratore, ut supra constituto una cum dicto P. Antonio a Gratia pluries super omnibus, & singulis in dicto memoriali contentis convenientibus, dicti Procuratores, & respective dictus P. Antonius a Gratia nominibus prædictis pro bono pacis, dictæ Provinciæ unitate, & tranquillitate illius, & ad omnem alium meliorem finem, & effectum magis utilem, & proficuum fecerunt concordiam coram dicto P. Procuratore Generali, ab ipso, & ipsis subscriptam die 20. Maii, tenoris sequentis, videlicet.

Concordia inita.

Concordia inter P. Fr. Antonium a Gratia Prædicatorem, & Ministrum Provincialem electum Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum de Assores Regni Portugalliæ; & P. Fr. Franciscum de Assisio Prædicatorem, & Procuratorem cum plenitudine potestatis P. Christophori a Conceptione, P. Simonis a Plagis, & omnium Diffinitorum, & Fratrum suæ partis in præsentia admodum R. P. Procuratoris Generalis die 20. Maii ad stabiliendam pacem perpetuam, & compositionem illius Provinciæ. In primis quia Provincia est divisa in duas partes, & unaquæque illarum habet pro se literas patentes Eminentissimi D. Protectoris, decreta Sacræ Congregationis, & Brevia confirmationis illorum ad compositionem, & pacem perpetuam illius Provinciæ, unusquisque renunciat jus, quod habet, & habere potest, & quod habent, & habere possunt sui constituentes ad talia Brevia, decreta, & literas patentes, & ex communi consensu petunt quod ponatur in dictis Brevibus, decretis, & patentibus literis perpetuum silentium, incipiendo a die completionis triennii P. Simonis a S. Catharina usque ad præsentem diem, sive Brevia, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogationes, & confirmationes Prælatorum illius Provinciæ, sive ad quascumque privationes, sententias, suspensiones, & exemptiones omnium Fratrum illius, tam in communi, quam in particulari: Et quia virtute supradictorum decretorum factæ fuerunt ex utraque parte aliquę electiones, & nominationes Prælatorum, ad evitanda scandala, & stabiliendam pacem: Petunt quod annullentur omnes illę tres electiones factę in illa Provincia a die primæ convocationis P. Didaci a Plagis usque adhuc; Et etiã ut annullentur nominationes factæ Provincialis defuncti Fr. Hieronymi de Sardoal Custodis, & Definitorum, revalidando tamen omnia acta spiritualia facta ab ipsis electis, & ab ipso nominato, nempe ab ipso Christophoro a Conceptione, ab ipso Antonio a Gratia, ab ipso Simone a Plagis, & ab ipso Hieronymo de Sardoal nominato, & defuncto: annullando tamen omnes sententias, & processus ab ipsis, vel a quolibet ipsorum datas, seu fulminatas, vel processatas, dandas seu fulminandas, vel processandas contra quoscumque Fratres, & Moniales illius Provinciæ, qualiscumque qualitatis, & conditionis, a die completionis triennii P. Simonis a S. Catharina usque ad accessum istius concordiæ ad dictam Provinciam. Et ponendo perpetuum silentium in excessibus transactis circa obedientiam dictorum Prælatorum, & Patris Visitatoris Fr. Antonii a Trinitate. Petunt ex consequenti novam nominationem Provincialis, & Definitorum, dimidiando Mensam capitularem, nominando in Provincialem ipsum P. Antonium a Gratia Prædicatorem cum duobus Definitoribus ex sua parte, nempe Fr. Antonium a Salvatore, & P. Antonium de Padua Prædicatores; Et ex alia parte in Custodem P. Ferdinandum a Conceptione Lectorem Theologiæ cum duobus Definitoribus, scilicet P. Franciscum a Plagis Prædicatorem, & P. Petrum ab Annunciatione Confessorem pro Recollectis; supplendo in omnibus quoscumque defectus, tam juris, quam facti, seu personæ, & absolvendo illos a quacumque sententia, censura, vel pœna, & habilitando ad talia officia obtinenda: Et eodem modo debent esse dispensati, absoluti, & habilitati ad omnia officia omnes Fratres illius Provinciæ, tanquam si novitter fuisset erecta. Et mortuo, seu deficiente aliquo Definitore ex parte Provincialis nominati, nominetur in eius locum P. Fr. Joannes de Sousa Confessor, & mortuo, seu deficiente aliquo Definitore ex alia parte, nominetur P. Didacus a Conceptione Prædicator: Mortuo Custode, seu deficiente, nominetur in ejus locum Pater Thomas a Divo Bonaventura Prædicator: Mortuo tandem Provinciali nominato, Pater dignior (juxta Ordinis statuta) convocet Definitorium, eligatque Vicarium Provincialem ex parte dicti Provincialis, & illi concedatur tota auctoritas, quæ per istam resolutionem conceditur Provinciali. Et quia in illa Provincia non extat alius Pater, qui fuisset Provincialis, nisi solummodo Pater Simon a Sancta Catharina, qui quidem est sententiatus, & ab alia parte exulatus, petunt, quod dictus Simon a Sancta Catharina declaretur Pater dignior, & perpetuus illius Provinciæ (juxta statuta generalia Ordinis.) Et quia hæc concordia habet pro ultimo fine pacem, & fraternitatem perpetuam inter Religiosos illius Provinciæ; & in illa fuit (tempore controversiæ) Vicarius Provincialis per duos annos P. Christophorus a Conceptione, & nunc est in illa alter Vicarius Provincialis, scilicet P. Simon a Plagis. Petunt, quod pro bono pacis concedatur illis privilegium Patrum Provinciæ, & quod dictus Simon a Plagis, quamvis non habeat duos annos completos dicti officii, declaretur Pater immediatus. Petunt etiam, quod Provincialis nominatus cum eisdem Patribus, & Definitoribus ab ipso convocatis celebret

Capi-

Capitulum, juxta Ordinis statuta, in quo ipse Provincialis presideat dimidiando omnia officia Provinciæ tam Guardianorum, quam Vicariorum in capite, & Lectorum; reponatque Præsidentes in Conventibus, quibus primo accesserit. Petunt etiam quod concedatur Provinciali nominato facultas celebrandi Congr. intermediam, & præsidendi in illa, & quod triennium numeretur, & computetur a die celebrationis Capituli; quamvis Provincialis habeat plenissimam auctoritatem super omnes Fratres, & Moniales illius Provinciæ a die suæ nominationis. Et ne Provincia veniat ad statum, in quo jam fuit, & nunc est, ad evitanda scandala, controversias, & rebelliones supplicant, quod si ex aliquo infortunio, & urgentissima causa Maris, Mortis, seu Turcarum, &c. Completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (a Ministro Generali, vel ab Eminentissimo Protectore deputandus) ad illam Provinciam non accesserit, Minister Provincialis, & omnes alii Prælati durent in suis officiis usque ad adventum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & suffragandum in illo; declarando non dari casus vacaturæ Provincialis ad convocationem dignioris Patris Provinciæ, nisi inter limites triennii, & sex mensium, & quod hoc servetur in illa in perpetuum: petuntque, quod pro bono pacis illius Provinciæ, nunc non accedat ad illam Visitator, & quia aliquæ Abbatissæ fuerunt electe a dictis Superioribus suppositis, petunt quod mandetur dicto Provinciali, ut illas in suis officiis confirmet, quas viderit esse idoneas.

Protector confirmat præfatam Concordiam.

Hæc superscripta concordia, ut jacet, coram me Procuratore Generali totius Ord. facta est a RR. Patribus prædictis Fratre Antonio a Gratia, & Fratre Francisco ab Assisio insimul mecum in unum convenientibus, qui illam, & omnes eius articulos, tam seorsim, quam collective tenere, & servare, ut sonant, absque interpretatione, & facere teneri, & servari ab utriusque partis, & totius Provinciæ Patribus promiserunt, atque affirmarunt tanquam veram, & communem concordiam, & amicam in omnibus pacem, consonam Statutis Regularibus, bono Regimini, & Regulari disciplinæ, in quorum fidem mecum proprio pugno hanc subscripserunt in hoc Conventu Aracœli die 20. Maii 1656. Frater Bartholomæus de Villalva Procurator Generalis Ordinis, Frater Antonius a Gratia Minister Provincialis electus, Frater Franciscus ab Assisio Procurator partium. Cujus tenorem cum retulissemus Sacræ Congregationi, fuit Nobis remissa ex alio decreto dato 23. Junii, ut prævideremus arbitrio nostro. Nos ergo cognoscentes quod per dictam concordiam conservatur quies illius Provinciæ, & compositio jurgiorum per tot annos non sine scandalo Regularium, & Secularium, doloreque cordis nostri, inhærendo facultatibus Nobis competentibus tam uti Protectori, Correctori, & Gubernatori dictæ Religionis, & Provinciæ, quam vigore rescripti dictæ Sacre Congregationis, discussa prius dicta Concordia, pensatisque omnibus, & singulis illius partibus, & alias omni alio meliori modo, quibus melius, & validius possumus, & valemus, tenore præsentium supplendo omnes, & singulos defectus, si qui, &c. & adiiciendo ei omnem firmitatis vim, & robur necessarium, & opportunum, dictamque concordiam tanquam talem ab omnibus, & singulis supradictis Fratribus, Monialibus, &c. omnino servari volumus, & mandamus generaliter quoad omnes sui partes, & specialiter, itaut specialitas generalitati non deroget, nec e contra; in omnibus, & per omnia, nihilo penitus excluso prout jacent, tanquā bonam, justā, & perutilē approbamus, & confirmamus: etiam respectu renunciationis quam ibi fecerunt dicti Patres de decretis Sacræ Congregationis & nostris, & in confirmationibus illorum a bon. mem. Sanctiss. D. Innocentio X. datis pro utraque parte a die completionis triennii Patris Simonis a S. Catharina usque ad præsentem diem; & quatenus opus sit illa, & illas annullando, & invalidando, & cassando, tanquam si non fuissent concessa, jubemusque in illis perpetuum silentium imponere; sive Brevia confirmationis, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogationes, & confirmationes Prælatorum ipsius Provinciæ, sive ad quascumque privationes, sententias, suspensiones, & exemptiones omnium Fratrum illius, tam in communi, quam in particulari: & ex consequenti annullamus omnes tres electiones factas in illa a die primæ convocationis Patris Didaci a Plagis usque adhuc, & omnes alias, si postea factæ fuissent; & etiam invalidamus nominationes a nobis factas Provincialis defuncti Fratris Hieronymi de Sardoal, Custodis, & Definitorum, & confirmationem illorum, revalidamus tamen omnia acta spiritualia facta ab ipsis electis, & ab ipso nominato, & defuncto; Annullamusque omnes sententias, & processus ab ipsis, vel a quolibet illorum datas, seu fulminatas, vel processatas, dandas, vel fulminandas, seu processandas [usque ad publicationem harum literarum in dicta Provincia,] contra quoscumque Fratres, & Moniales illius, qualiscumque qualitatis, & conditionis; & mandamus ponere perpetuum silentium in excessibus transactis circa obedientiam dictorum Prælatorum, & P. Visitatoris Fr. Antonii a Trinitate, & eisdem, quibus supra authoritatibus nobis commissis [dimidiando mensam capitularem ad compositionem Provinciæ] nominamus, eligimus, instituimus, & declaramus in Ministrum Provincialem ipsiusmet Provinciæ ipsum Oratorem Patrem Fr. Antonium a Gratia Prædicatorem, cum omnibus, & singulis potestatibus, authoritatibus, & privilegiis, quibus gaudent, & gaudere solent veri, & legitimi Provinciales dictæ Nostræ Religionis,

gionis. Et ex sua parte in Definitores P.Fr. Antonium a Salvatore, & P. Fr. Antonium de Padua Prædicatores, & ex alia parte in Custodem P. Fr. Ferdinandum a Conceptione Lectorem Jubilatum, & in Diffinitores Patrem Fr. Franciscum a Plagis Prædicatorem, & Patrem Fr. Petrum ab Annunciatione Confessorem pro Recollectis; supplemusque in omnibus, & singulis præmissis quoscumque defectus, tam juris, quam facti, seu personæ, si qui sunt, &c. illosque absolvimus a quacumque sententia, censura, vel pœna quavis occasione, & causa lata, seu fulminata contra ipsos, illosque habilitamus ad talia officia obtinenda, & eodem modo dispensamus, absolvimus, & habilitamus ad omnia officia omnes Fratres ipsius Provinciæ, tanquam si noviter fuisset erecta: & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex parte dicti Provincialis nominati, in ejus locum nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Joannem de Sousa Confessorem; & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex alia parte, nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Didacum a Conceptione Prædicatorem, & mortuo Custode, seu deficiente nominamus, & eligimus in ejus locum, & officium Patrem Fr. Thomam a Divo Bonaventura Prædicatorem. Mortuo tandem Provinciali nominato, Pater dignior (juxta Ordinis statuta) convocet Diffinitorium, eligatque Vicarium Provincialem ex parte dicti Provincialis, cui concedimus totam authoritatem, quam per istas literas patentes Provinciali nominato damus. Declaramusque Patrem digniorem, & perpetuum ipsius Provinciæ esse P. Fr. Simonem a S. Catharina Sacræ Theologiæ Lectorem (juxta Ordinis Statuta) quia in illa fuit Minister Provincialis; cui subsequuntur illi, qui antea, vel postea fuerunt, seu fuerint Vicarii Provinciales:& pro bono pacis, & tranquillitate ipsiusmet Provinciæ concedimus privilegia P.Provinciæ P.F.Christophoro a Conceptione.& Pr. F.Simoni a Plagis, tanquam si vere, & realiter fuissent Vicarii Provinciales legitimi.declaramusque ipsumSimonem a Plagis Patrem immediatum pro celebratione istius proximi Capituli, quamvis non habeat duos annos completos dicti officii, Ministerque Provincialis jam a Nobis nominatus convocabit eosdem Patres, & Definitores in Cœnobio ubi voluerit, ad celebrandum Capitulum Provinciale, & electiones minores, præsidebitque in illo dimidiando omnia officia Provinciæ, tam Guardianorum, quam Vicariorum in capite, & Lectorum; cui etiam concedimus in omnibus, & singulis electionibus, determinationibus, & consultationibus votum decisivum in æqualitate suffragiorum; & ut pro interim reponat Præsidentes in Conventibus, ad quos primo accesserit antequam celebret Capitulum. Concedimus insuper dicto Ministro Provinciali facultatem celebrandi Congregationem intermediam, & præsidendi in illa, & licet habeat, sicut habet, plenissimam auctoritatem super omnes Fratres, & Moniales ipsius Provinciæ a die istius nostræ nominationis, & electionis; tamen volumus, quod tempus sui trienii, & aliorum Prælatorum computetur, & numeretur a die celebrationis Capituli usque ad tres annos continuos, & sex menses: Et ne Provincia ipsa patiatur similes controversias, & rebelliones, ordinamus, & declaramus, quod si ex aliquo infortunio, & urgentissima causa Maris, Mortis, Turcarum, vel ex aliqua alia hic non expressa, & fortasse exprimenda causa, &c. cugitata, & incogitata, &c. a majoritate, & paritate rationis, &c. completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (a Ministro Generali, vel a Nobis deputandus) ad illam Provinciam non accesserit, Minister Provincialis, & omnes alii Prælati durent in suis officiis usque ad adventum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & suffragandum in illo, & quatenus ista declaratio, & determinatio sit contra aliquas Bullas Apostolicas ad compositionem, & remedium perpetuum ipsius Provinciæ ultramarinæ, in illis auctoritate ejusdem Sacræ Congregationis (pro hac vice) dispensamus, declaramusque non dari casus vacaturæ Ministri Provincialis ad convocationem digníoris Patris Provinciæ, nisi vacatio contigerit inter limites triennii, & sex mensium, volumusque quod hæc resolutio circa continuationem Provincialis, & convocationem dignioris PatrisProvinciæ observetur in ipsa in perpetuum; ad quam pro nunc (compositionis causa) nolumus, ut accedat Visitator: Et quia in dicta Provincia aliquæ Abbatissæ fuerunt electæ a dictis Superioribus suppositis, jubemus Ministro Provinciali, ut solemni ritu illas confirmet, quas viderit esse idoneas, dispensando cum illis in nullitate suarum electionum: ipsique dicto Ministro Provinciali Patri Fr. Antonio a Gratia a Nobis electo, & nominato ordinamus, & mandamus, in virtute Spiritus Sancti per sanctam obedientiam, ut acceptet suum officium, & ad dictam Provinciam S. Joannis Evangelistæ quamprimo se conferat, dictumque suum officium adimpleat, & omnia faciat, & discernat prout in istis nostris literis patentibus illi concedimus, & impertimur, procedendo auctoritate propria, & nostra, Sacræque Congregationis contra rebelles.& inobedientes (si qui fuerint) usque ad interdictum, carcerem, & exilium perpetuum a dicta Provincia, invocando ad hoc (si opus fuerit) auxilium brachii secularis, in virtute ejusdem S.Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrenda Nobis reservata, & omnium officiorum, & inhabilitationis ad alia per decem annos, carceris, exiliique a dicta Provincia in perpetuum. Præcipientes vobis omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Religiosis, & Monialibus, tam Superioribus, quam Sub-

Subditis ipsiusmet Provinciæ, ut dictum Ministrum Provincialem pro vero, & legitimo Superiore recognoscatis, & obediatis in omnibus, & per omnia decretis nostris, ac ordinibus, & determinationibus Sacræ Congregationis obtemperetis; & specialiter sub eisdem pœnis, & privatione actorum legitimorum per decem annos,& omnium privilegiorum præcipimus, & mandamus dicto P. Simoni a Plagis, qui nunc est in actuali gubernio ipsius Provinciæ, ut ubi primum dictus Provincialis ad illam accesserit, illi statim conferat sigilla, & libros Provinciæ absque ulla mora, illi obediendo tanquam vero, & legitimo Superiori, in omnibus, & per omnia observando, & observari faciendo istas literas nostras patentes compositionis, concordię, electionis, nominationis, & ultimæ determinationis, non obstantibus quibuscumque decretis, resolutionibus, & statutis dictæ Religionis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in eis appositis, etiam derogatoriis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliis amplissimis, & quibuscumque aliis cujusvis generis, & speciei in contrarium facientibus, etiamsi specialem,& specialissimam expressionem, & mentionem requirerent, quorum tenores, &c. In quorum fidem, &c. Dat. Romæ in Cancellaria Apostol. die 5. Julii 1656. F. Cardinalis Barberinus Protector.

Confirmatio Apost.

§ 3. Hinc est quod Nos præmissorum robori, & inviolabili observationi opportune providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra prædictam Concordiam eisdem literis dicti Francisci Cardinalis insertam,ac illius confirmationem, & approbationem, necnon decreta, & ordinationes, aliaque pro ejusdem Concordiæ observatione, seu alias quomodolibet a memorato Francisco Cardinali, ut præmittitur, facta, ac desuper emanatas literas præinsertas cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis Apost. Auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apost. firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in illis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostol. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus præmissis,ac constitut., & Ordinat.Apost., necnon Ord., ac Provinciæ hujusmodi, ipsiusque Provinciæ Conventuum quorumcumque, quatenus opus sit, etiam juramento, confirmatione Apost. vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostol. eisdem Ord. Provinciæ, & Conventibus, eorumque Superioribus, & Fratribus, ac personis quibusvis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. M. M., sub Annulo Piscatoris, die 17. Julii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 17. Julii 1656. An.II.

CXIX.

Jubilæum universale ad implorandam opem divinam in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

Pro tunc Ecclesiæ necessitatibus imminentibus Jubileum indixere Paul.V.Const. 273 Ecce. *Tom.5. Par.4. fol.232., & Constitut. 292. ibidem fol. 260. Urbani VIII & Const.*102.Divinæ misericordiæ.*To.5. Par.5.fol.229.*

ALEXANDER PAPA VII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ Jubilęi

E Suprema militantis Ecclesiæ specula mentis nostræ aciem quaquaversum intendentes, & assidue Gregis Nobis ex alto crediti calamitates attente contemplantes, crebra ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundere cogimur. Cujus enim vel ferreum pectus non commoneant hodiernæ Orbis Christiani miseriæ? Urget ut cum maxime pertinax inter Principes Catholicos bellum, cui componendo frustra hactenus visa sunt esse humanæ prudentiæ consilia. Ad Orientem piissimæ Reipublicæ ditiones decennali bello a Turcarum Tyranno infestantur. Exutus ad Septentrionem Regni sui parte hæreticorum armis Rex Orthodoxus, neque tuti ab eorum odio, & potentia aliorum fines.Sævit ad Meridiem dira epidimię lues, quæ, & vicinos depopulatur, & huic Urbi veræ Religionis capiti imminere videtur. Ubique terror, ubique malorum impendentium formido, itaut si unquam, certe nunc gravem Domini manum sentiamus, flagitiis hominum ejus iram jugiter provocantibus. Cui placandę licet privata nostra, & aliorum sacrificia, & preces sine intermissione adhibere non desistamus, promptius tamen id a Divina misericordia Nos consequuturos arbitramur, si nostris omnium Christifidelium orationes, purgatis per salutarem veræ pœnitentiæ medicinam a colluvie peccatorum animis, jungantur

gantur: Clemens est enim, & misericors Deus noster, & propitiatur cunctis invocantibus eum in veritate. Hoc autem, ut fructuosius fiat, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum Dispensatores a Domino coostituti sumus, proferre, & erogare decrevimus.

Ad orandum pro necessitatibus præsentibus hortatur

§.1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in eadem Alma Urbe nostra, quam extra ubilibet locorum coostitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & in Domioo adhortamur ad infrascripta devote perageodum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim exstirpare, Principibus Christianis pacem, & veram tranquillitatem donare, populos epidemiæ lue infectos liberare, & cæteros ab ea præservare, aliisque præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Preces, & opera Romæ degentibus injungit.

§.2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragaotibus, contulit, universis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui spatio unius mensis a die datæ præseotium cumputandi feria sexta unius hebdomadæ intra dictum meosem decurrendæ jejunaverint, & peccata sua confessis, Sanctiss Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & ne ex congressu populi, si aliquæ Ecclesiæ, ut moris est, ea de causa visitarentur, contagionis augeatur periculum, domi privatim Rosarium Beatæ Mariæ Virginis, vel septem Psalmos Pœoitentiales cum Litaniis, & Orationibus adjunctis devote semel recitaverint, ac ut supra oraverint, & pauperibus aliquam eleemosynam, prout uoicuique suggeret charitas, erogaverint.

Extra urbem degentibus opera injungit.

§.3. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui in locis ubi nulla omnino epidemiæ luis suspicio adest (quod prudeotiæ Ordinariorum locorum dijudicandum relinquimus) Ecclesias ab iildem Ordinariis, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam aoimarum exercent, postquam ad eorum ootitiam hæ nostræ literæ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio similiter unius mensis, a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ computandi, saltem semel visitaverint, aut ubi lues grassatur, vel ejus adest suspicio, seu cuntagionis periculuo, Rosarium, aut Psalmos præfatos cum Litaniis, & orationibus, ut supra recitaverint, & ut præmittitur, oraverint, eleemosynam ut supra erogaverint, ac feria sexta unios hebdomade intra eumdem menlem decurrendæ similiter jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communiune refecti fuerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Iodulgentiam, & remissionem sicut io anno Jubilei visitaotibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem, concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperior suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, si ioibi Ecclesiæ visitandæ prius designatæ fuerint, alioquin recitatis Rosario, vel Psalmis cum Litaniis, & Orationibus præfatis, eandem indulgeotiam consequi possint, & valeant.

Regularibus, & impeditis Confessarius opera commutet.

§.4. Regularibus autem persoois utriusque sexus etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam Laicis, quam Ecclesiasticis, secularibus, vel regularibus, etiam io carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu aliquo quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis ab Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & iudulgemus.

Confessarium eligendi facultas.

§.5. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum in Confessarium, tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, crimioibus, & delictis quantumvis gravibus, & eoormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis cooteutis, & alias per quascumque oostras, aut Romaoorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum teoores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, iu foro conscientiæ, & hac vice tantum (non tameo a crimine hæresis) absolvere, & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Conf. arbitrio injungeodis.

Qua-

Ordinat literarum transumpta publicari.

§.6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioeceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas ubi, ut præmittitur, id faciendum judicaverint, designent.

Non intendit per præsentes dispensare excommunicatos &c.

§.7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ: Neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dicti mensis satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria tollit.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.M. M., sub Annulo Piscatoris, die 21. Julii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 21. Julii 1656. An. II.

CXX.

Deputatio Episcopi Tullen. in Suffraganeum, & Vicarium in spiritualibus, & temporalibus generalem D. Cardinalis de Retz Archiepiscopi Parisien.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Andreæ du Saussais Episcopo Tullen.

ALEXANDER PAPA VII

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Deputat Episcop Tullen. in Suffraganeű & Vicarium in spiritualibus, & temporalibus &c.

§.1. PRO commissa Nobis a Domino omnium Ecclesiarum sollicitudine providere volentes, ne Ecclesia Parisien. propter dilecti filii nostri Joannis Francisci Pauli Gondi S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Retz nuncupati ejusdem Ecclesiæ Parisien. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis ab illa absentiam aliquod in spiritualibus, & temporalibus detrimentum patiatur, motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te, de cujus fide, prudentia, integritate, & Catholicæ Religionis zelo, plurimum in Domino confidimus, ejusdem Joannis Franc. Pauli Cardinalis Præsulis in prædicta Ecclesia Parisien. Suffraganeum, & Vicarium in spiritualibus, & temporalibus generalem cum plena, & libera facultate, & auctoritate Pontificalia, & alia quæ ad hujusmodi Suffraganeatus, & Vicarii Generalis Officia spectant, & pertinent, in Ecclesia, Civitate, & Dioecesi Parisien. gerendi, & faciendi, & exercendi, sine ullo tamen quorumcumque jurium ipsius Joannis Francisci Pauli Cardinalis Præsulis præjudicio, tenore præsentium, ad nostrum beneplacitum constituimus, & deputamus.

§.2. Volentes, ut statim atque Tu in possessione, seu quasi possessione officiorum Suffraganeatus, & Vicariatus hujusmodi constitutus fueris, quæcumque auctoritas, & jurisdictio Ministris Tribunalis Ecclesiæ Parisien. prædictæ quomodolibet concessa, cesset, & expiret eo ipso.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationi.

tionibus, necnon Ecclesiæ Parisien. prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissurum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Julii 1656. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Julii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prævia annullatione revocationis, & amotionis Andreæ de Saussay Episcopi Tullen. a Vicariatu generali Ecclesiæ Parisien., & subsecutæ aliorum Vicariorum quorumcumque deputationis a D. Cardinale de Retz factarum, substituit alium in locum ejusdem Andreæ Epis. quoad Vicariatum generalem in spiritualibus, & temporalibus dictæ Ecclesiæ Parisien.

ALEXANDER PAPA VII.

Motiva hujus Const.

§.1. CUM sicut, accepimus, dilectus filius noster Joannes Franciscus, Paulus Gondus S.R.E. Presbyter Cardinalis de Retz nuncupatus Ecclesiæ Parisien., ex concessione, & dispensatione apostolica Præsul Constitutionem, & deputationem Ven. Fratris Andreæ du Saussay nunc Episcopi Tullen. in ipsius Joannis Francisci Pauli Cardinalis Præsulis Vicarium in spiritualibus, & temporalibus generalem in prædicta Ecclesia Parisien. ab eodem Joanne Francisco Paulo Cardinale Præsule cum participatione nostra alias factam, nedum Nobis inconsultis, verum etiam præter mentem, intentionem, & voluntatem nostram ipsi Joanni Francisco Paulo Cardinali Præsuli oretenus significatam revocaverit, & quosdam alios suos in Ecclesia prædicta Parisien. Vicarios constituerit, & deputaverit.

Revocat, & annullat Andream de Saussay a Vicariatu generali Eccl. Parisien.

§.2. Nos, quibus omnium Orbis Ecclesiarum solicitudo incumbit, considerantes non esse rationi consentaneum, ut ea, quæ pro bono Ecclesiarum prædictarum regimine per earum Præsules, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales cum nostra approbatione facta fuerunt, postmodum Nobis inconsultis scienter immutentur, ac quieti, & tranquillitati prædictæ Parisien., quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, revocationem dicti Andreæ Episcopi, & ejus amotionem a munere Vicarii generalis hujusmodi, ac subsecutam deputationem quorumcumque aliorum Vicariorum (quorum nomina, & cognomina, ac qualitates hic pro expressis haberi volumus) per prædictum Joannem Franciscum Paulum Cardinalem Præsulem, ut præmittitur factas, tenore præsentium revocamus.

Substituit, ac subrogat quemlibet facta eie ea prædictum deputatum.

§.3. Ac pro ea, quam de tua fide, prudentia, doctrina, & integritate habemus in Domino fiducia, sperantes te munus Vicarii generalis ejusdem Joannis Francisci Pauli Cardinalis Præsulis in Ecclesia Parisien. prædicta, ad Dei gloriam, & ejusdem Ecclesiæ utilitatem recte, & fideliter administraturum, te in locum prædicti Andræ Episcopi quoad munus Vicarii generalis in spiritualibus, & temporaliaus ejusdem Ecclesiæ Parisien., liberumque illius exercitium cum ea plenitudine juris, & facultatis, ac in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum idem Andreas Episcopus munus Vicarii hujusmodi vigore Constitutionis, & deputationis de ejus persona per eumdem Joannem Franciscum Paulum Cardinalem Præsulem, ut præfertur, facta exercuit, seu exercere potuit, etiamsi talia essent, quæ magis specialem, & individuam requirerent mentionem, & perinde ac si constitutio, & deputatio hujusmodi ab ipso Joanne Francisco Paulo Cardinale Præsule ab initio de tua persona facta fuisset, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus substituimus, & subrogamus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, tibique plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostros, & Sedis Apostolicæ Nuncios, necnon ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis tenit.

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, ac prædictæ Ecclesiæ Parisien., & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis dictæ Ecclesiæ, illiusque Præsuli, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præ-

Præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Julii 1656. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Julii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Indultum ut Clerus etiam regularis Hispaniarum festum Patrocinii B.M.V. quotannis celebrare possit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRæclara Christianissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici in Deum pietas, ac erga Beatissimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotio singularis in Nos, & Apostolicam Sedem fidei conjuncta promeretur, ut ejus votis ad augendam ipsius Beatissimæ Virginis venerationem tendentibus, quantum Nobis ex alto conceditur, favorabiliter annuamus.

Supplicatio.

§.1. Cum itaque, sicut idem Philippus Rex Nobis exponi fecit, ipse ad gratias eidem Virgini Dei Genetrici Mariæ pro plurimis beneficiis, quæ ab illa accepisse pro affectu profitetur, agendas unum festum particulare Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis nuncupandum in omnibus Hispaniæ Regnis aliqua die Dominica mensis Novembris annis singulis celebrari summopere desideret.

Indultum concedit, ut Clerus Hispaniæ Festum Patroc. B. M. quotannis celebrare possit.

§.2. Nos piam ejusdem Philippi Regis intentionem plurimum in Domino commendantes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Clero etiam regulari prædictorum Regnorum Hispaniæ, ut aliqua die Dominica mensis Novembris per Ordinarium loci designanda annis singulis festum Patrocinii ejusdem Beatæ Mariæ Virginis cum officio duplici, quod recitatur die quinta Augusti in festo Dedicationis Sanctæ Mariæ ad Nives (exceptis lectionibus secundi Nocturni, quæ sumantur ex sermone S. Joannis Chrysostomi *Dei filius &c.* Quæque habentur die 12. Septembris quinta infra octavam Nativitatis ipsius Beatæ Mariæ Virginis) necnon cum Missa, quæ celebratur dicta die Dedicationis cum Gloria, & credo celebrare libere, & licite possint, & valeant auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Plenariam peccatorum remissionem Missam solemnem audientibus impartitur.

§.3. Præterea ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Missæ solemni in die prædicta interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Contrariis derogat.

§.4. Nob obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Conciliaribus generalibus, vel specialibus, necnon quatenus opus sit, Ecclesiarum, & Ordinum, Congregationum, Institutorum, Monasteriorum Conventuum, Collegiorum, aliorumque locorum regularium quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Julii 1656. An.II.

Datum Romæ apud S Mariam Majorem sub Annulo Piscaturis die 28. Julii 1656. Pont. nostri Anno II.

CXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Hortatorium Archiepiscopo Neapolitano, ut Regulares alliciat ad subveniendum, & inserviendum peste infectis.

Dilecto filio nostro Ascanio Tituli Sanctæ Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Presbytero Cardinali Philomarino nuncupato Ecclesiæ Neapolitanæ ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

CUM primum Nobis innotuit magnam Presbyterorum, qui Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta peste infectis in istis Civitate, & Diœcesi Neapolitan. administrent, adesse penuriam, plurimosque Regulares, qui sponte ea in re operam præstiterunt, obiisse, præcepimus Superioribus generalibus eorumdem Regularium, ut sibi subditos in Civitate, & Diœcesi prædictis superstites serio hortentur, ne tantum Christianæ charitatis opus detractent, sed peste infectis præsto sint in spiritualibus eorum necessitatibus, uberem ea propterea Nobis gratiam, & a Deo æternæ vitæ premium consecuturi.

Hortatur Archiep. ut Regulas alliciat ad subveniendum peste infectis.

§.1. Et quamvis sciamus nihil a Te, quod ad boni Pastoris Officium pertinet pro subventione gregis curæ tuæ commissi prætermitti, facere tamen non possumus, quin pro ea, quæ defunctorum Christifidelium salute Nos continenter urget sollicitudine, pietatem, & vigilantiam tuam Pastoralem nostris cohortationibus magis incitemus. Teque sedulo moneamus, ut præfatos Regulares omni benevolentiæ, & munificentiæ genere ad assistendum, & inserviendum peste infectis hujusmodi invites, certo Nobis persuadentes illos tua benignitate, & liberalitate illectos eum laborem prompte, & alacriter (neglecto vitæ periculo) pro salute animarum subituros,

ros, & circumspectionem tuam iterum benedictione nostra peramanter impertimur.

Dat. die 4. Aug. 1656. An. II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Augusti 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXIV.

Confirmatio emphyteusis bonorum Prioratus, & Ecclesiæ S. Sollicití Terræ Matelicæ, Camerinensis Diœcesis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Confir. CUM, sicut accepimus annis superioribus vim decreti Commissorialis Venerab. Fratri Æmilio Episcopo Camerinensi directi, & a Venerabilibus etiam Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sac. Concil. Tridentini Interpretibus emanati per dilectos filios fratres suppressi nunc auctoritate apostolica Ordinis Cruciferorum, Conventus, & Prioratus Sanctæ Mariæ ad Fontem Trivii nuncupat. de Urbe, mediante dicti Ordinis Procuratore Generali omnia, & singula bona Prioratus, & Ecclesiæ S. Sollicití Terræ nostræ Matelicæ, Camerinensis Diœcesis, primodictis Conventui, & Prioratui, etiam apostolica auctoritate, perpetuo unitorum, dilectis filiis Succursó, & Antonio Fratribus de Cimarellis e dicta Terra in emphyteusim ad eorum tertiam generationem masculinam, & femininam sub annua responsione scutorum quadraginta monetæ Romanæ, ac cum onere celebrari faciendi in dicta Ecclesia Sancti Sollicití tres Missas hebdomadatim, aliisque tunc expressis pactis, & conditionibus concessa fuerint, subsecuta etiam concessionis hujusmodi ratificatione, & aliis prout in diversis publicis superinde confectis instrumentis, plenius dicitur contineri: firmiora vero sint ea, quæ Sedis Apostolicæ munimine roborantur.

Confirmat emphyteusim bonorũ Prioratus &c. §. 1. Hinc est, quod Nos inviolabili premissorum observationi, quantum cum Domino possumus, consultum esse cupientes, ipsosque Succursum, & Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad ipsorum Succursi, & Antonii, aut alterius eorum desuper Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra concessionem bonorum hujusmodi, Prioratus, & Ecclesiæ Sancti Sollicití dictis Succurso & Antonio in emphyteusim ad eorum tertiam generationem ut præfertur, factam, ac prout illam concernunt confecta desuper instrumenta prædicta, cum omnibus, & singulis in eis contentis licitis, & honestis, eisdem Prioratui, & Ecclesiæ utilibus, & proficuis, eadem auctoritate apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Succurso, & Antonio, & aliis in prædicta concessione comprehensis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod finita, vel deficiente tertia generatione hujusmodi omnia, & singula bona prædicta cum omnibus, & singulis juribus, & pertinentiis suis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore quomodolibet factis ad eosdem Prioratum, & Ecclesiam S. Sollicití pleno jure, & omnino libere revertantur, illique cedant, absque eo, quod renovatio concessionis hujusmodi a quoquam quovis prætextu, vel causa peti, vel prætendi possit.

Dat. die 5. Aug. 1656. An. II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Augusti 1656. Pont. nostri Anno II.

CXXV.

Facultas Abbati S. Mariæ Montis Regalis deputandi sex Judices Synodales in Civitate, & Diœcesi Mechlinien. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilecto filio Hieronymo Abbati S. Mariæ Montis Regalis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Supplicatio. §. 1. EXponi Nobis nuper fecisti, quod ante hac in quolibet ex Oppidis Bruxellarum, & Lovanii Mechlinien. Diœcesis tres, vel quatuor Judices in Synodo Provinciali, seu Diœcesana Mechlinien.

pro

pro causarum commissinne deputati insimul residere respective soliti fuerunt; Sed nune ex Judicibus in Synodo hujusmndi deputatis nonnisi dilecti filii S. Gudulæ Bruxellis, & S. Jacobi Ecelesiarum Collegiatarum Decani Lovanii respective reperiuntur, illique ambo in variis functionibus occupantur; unde ratione evocationis causarum ex dictis Oppidis ad alia loca litigantes majori cum eorum dispendio litigare coguntur.

Motiva.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, attento quod Sedes Archiepiscopalis Mechlinien. ad præsens vacat, spes non sit, alios in Civitate, & Diœcesi Mechlinien. Judices Synodales brevi deputatum iri, tuque propterea a Nobis opportune in præmissis provideri summopere desideres.

Facultatem Abbati S. M. Montis Reg. sex Judices deputandi impertimur.

§.3. Nos Te specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præseotium duntaxat eonsequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut quinque, vel sex duntaxat personas idoneas, & requisita a Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino habeutes in Civitate, & Diœcesi prædictis pro causarum commissione, auctoritate nostra Apostolica deputandi, ita qund eædem personæ perinde sint, & haberi debeant, acsi in Synodo Provinciali, seu Diœcesana Mechlinien. ad munus hujusmodi deputatæ fuissent, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, eadem auctoritate, tenore præsentium eoneedimus, & impertimur.

Contraria gencit.

§.4. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contraritis quibuscumque.

Dat. die 19. Aug. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.M.M., sub Annulo Piscatoris, die 19. Augusti 1656. Pontificatus nostri Auno II.

CXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Poloniæ dispensandi cum Presbyteris secularibus, & regularibus ad exercitium Ordinum super irregularitate per eos contracta ex homicidio etiam jam voluntario hæreticorum inimicorum, qui nuper Regnum Poloniæ invaserunt.

Ven. Fratri Petro Episcopo Laudea. apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater, salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva hujus Constitut.

§.1. CUM, sicut Nobis ouper exponi fecisti occasione nuperæ invasionis Regni Poloniæ hæreticorum inimicorum armis factæ, multi Presbyteri etiam regulares nonnullos eorumdem hæreticorum interfeeerunt, irregularitatem propterea contrahendo cumque eorum aliqui hujusmodi irregularitate nntati Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebraverint, seu alias divinis se immiscuerint.

Facultatem Nuncio Poloniæ impartitur dispensandi ab irregularitate contracta Presbyteros.

§.2. Nos illorum statui in præmissis opportune providere volentes, fraternitati tuæ cum omnibus, & singulis Presbyteris secularibus, ac cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti regularibus, qui hoe a Te humiliter respective petierint, imposita eorum singulis arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, super irregularitate per eos ex homicidio etiam voluntario hæreticorum inimicorum præfatorum, & forsan aliis propter præmissa quomodolibet respective contracta, ita, quod illa, & iisdem præmissis non obstan. dummodo nullum aliud canonicum eis obstet impedimentum, clericali charactere, qua alias rite insigniti fuerint, illiusque privilegiis uti, ac in susceptis per eos pariter alias rite quatuor minoribus, necnon Sacris Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate oostra Apostolica dispensandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, eadem auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutioitibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19. Aug. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.M.M., sub Annulo Piscatoris, die 19. Augusti 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXVII.

Revocatio exemptionum a vectigalibus, & aliis publicis oneribus.

Constitutiones in hac Bulla allegatas invenies in Rubr. ad Const. 53. Tom. 6. Par. 3. Innocentii X. Fol. 102.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuum rei memoriam.

Procemium.

IN sublimi Sedis Apostolicę fastidio ęqui, bonique supremi Assertores in terris a Domino constituti, officii nostri debitum reputamus, ut illa, quæ publicæ utilitati obesse, ac in nostrorum, & Romanæ Ecclesiæ

clesiæ in temporalibus subditorum, præsertim minus opulentorum grave dispendium cedere compertum est, opportunæ provisionis ministerio, ad Justitiæ, & æquitatis fines, quantum Nobis ex alto conceditur, revocare studeamus.

Constitut. causa.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, diversarum immunitatum, & exemptionum a dohanarum, gabellarum, impositionum, & vectigalium Cameræ nostræ Apostolicæ debitorum solutione, aliorumque publicorum onerum supportatione per nonnullos Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & forsitan ejus de latere Legatos, & alios earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Ministros, seu aliàs quomodolibet concessarum occasione dicta Camera in gravissimis, quibus ad præsens præmittitur, rerum, & pecuniarum angustiis maximam redditum, & proventuum suorum diminutionem patiatur, & plurimi subditi nostri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus quod cæteris, iisque ut plurimum locupletioribus, per immunitates, & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno propterea afficiantur.

Omnes, & qualcumque exemptiones concessas tollit.

§.2. Hinc est quod Nos Cameram, & Subditos nostros prædictos, quantum cum Domino possumus, sublevare, eorumque indemnitati consulere, ac unicuique justitiam æquo libramine tribui volentes, ac fel. recordat. Sixti V., Pauli etiam V., Urbani VIII., ac Innocentii X., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum, & subscripturarum desuper quomodolibet emanatarum tenores etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respective habentes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione omnes, & quascumque exemptiones, & immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, quatrini carnis, taxarum equorum, talliarum, censuum, archivii, foglietta, triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum, taxæ Portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, collectarum, exactionum, & quorumlibet onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum ordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directe, vel indirecte pro eorumdem onerum Cameralium solutione, ac pro viis, & pontibus construendis, muniendis, & manutenendis, seu aliàs in dicta, & imposita, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac eamdem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Camerarios, cæterosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis, Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis gradus, & conditionis, & quavis dignitate, & auctoritate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, & Jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel semoventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis urgentissima, & necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate secuta quæcumque, necnon quasvis Literas etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili forma Brevis, Motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuo revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus evacuamus, ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irritata, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitus vacua esse, nec ulli in petitorio, aut possessorio etiam summariissimo contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse,

posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis concessę non fuissent, nec literę. ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi emanassent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Privilegia Ecclesiasticorum ad juris formam reducit.

§.3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, & tam sæcularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis etiam Jesu regularibus, super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa ad limites juris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis Jesu, sive alios quoscumque administrari consuetis similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgo dicitur, a Fondaco, & Magazzeno, prout hactenus observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Indulta Consanguineorum Pontificum revocat.

§.4. Ac demum similia privilegia, & indulta Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum pro tempore viventium ab illis respective concessa itidem revocamus, ac revocata esse, & censeri debere volumus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, sive consanguineorum, vel affinium a die nostræ ad Summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari debere, seu debuisse.

Exemptiones de jure excipit.

§.5. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ nostræ, ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione concessas.

Ac insuper a revocationibus, & aliis supradictis excipimus, ac exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ac etiam declarandis; quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure, approbare intendimus; & propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata alias in Camera prædicta admissæ, & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint: quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis, & legitimis, ut supra aliàs in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac judicatæ non sint, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus; interim vero, & donec non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Præterea nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejusdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent concedi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum a Prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas; quas tamen ad terminos constitutionis rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro eo tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac alias juxta ipsius juris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam, ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Inhibet appaltatoribus &c. ne admittant immunitates præter exceptas in præsentibus &c.

§.6. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ earumdem serie pręsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas, quas ex causa onerosa concessas in Camera prædicta, ut præmittitur, admitti contigerit, ullatenus admittant, & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eamdem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites quascumque supprimit, & extinguit.

§.7. Postremo lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tri-

Tribunalibus pendentes, illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & colligitantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earumdem serie presentium avocamus, illasque penitus, & omnino perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quamtumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

§.9. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Prædictam Const. observari mandat.

§.10. Quocirca dilectis filiis nostris, ac S. R. E. prædictæ Camerario, seu Pro-Camerario, necnon Vice-Camerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcumque firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Contraria tollit.

§.11. Non obstantibus supradictarum litium pendentia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, ac quatenus opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam, ut præfertur, qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendæ, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessario exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmitatis, editis, seu factis, ac alias quomodolibet in contrariū præmissor. concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod nullo umquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam, sub posteriori data per quascumque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene,

& suf-

& sufficienter expressis insertis, ac servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis, quibuscumque.

Transumptorum fides. §.12. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant volumus, & auctoritate Apostolica decernimus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Aug. 1656. An. II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Aug. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Privilegiorum Collegii Prothonotariorum de numero Participantium, cum indulto, ut etiam die Sancti Petri, & Pauli monetæ aureæ, & argenteæ eisdem dentur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. §.1. Ex Romani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in terris a Deo constituti provenire convenit, ut personarum, quas eximiæ erga ipsum, & Sedem Apostolicam fidei, gratorumque obsequiorum merita, plurimum commendant, commodis, & honori opportune consulatur.

Confirmat privilegia Collegii Prothonotariorum. §.2. Volentes itaque Collegium dilectorum filiorum nostrorum, & dictæ Sedis Notariorum de numero participantium a diversis Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & præcipue fel. rec. Sixto V. per suas sub plumbo nonis Februarii Anno Incarnationis Dominicæ 1586., & Urbano VIII. per suas in simili forma Brevis die 5. Septembris 1629. respective expeditas Literas variis privilegiis, honoribus, & gratiis, præeminentiis, & prærogativis decoratum specialis favore gratiæ prosequi, & eorumdem Notariorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, necnon quorumcumque privilegiorum, & indultorum eidem Collegio hactenus sub quibusvis verborum expressionibus, & formis concessorum, præfatarumque Literarum tenores, & datas etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, omnia, & singula privilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, favores, facultates, concessiones, emolumenta, præeminentias, antelationes, prærogativas, decreta, declarationes, & indulta quæcumque, tam a Sixto, & Urbano prædictis, quam ab aliis quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris dicto Collegio, ac illius Notariis hujusmodi tam antiquis, quam novis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ut præmittitur, concessa (dummodo tamen sint in usu, ac revocata, & Sacri Concilii Tridentini decretis contraria non existant) earumdem tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus.

Numismata aurea, & argentea Notariis Collegii dari præcipit, ac mandat. §.3. Præterea aurea, argentaque numismata non tantum die Coronationis cujuslibet Romani Pontificis, sed etiam quotannis die Festo Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, prout dilectis pariter filiis Cameræ nostræ Apostolicæ Clericis Præsidentibus distribui, & dari solet, duodecim memorati Collegii Notariis, & illorum singulis in signum honoris similiter distribui, & dari præcipimus, & mandamus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prædicto Collegio, ejusque personis pro tempore quandocumque existentibus plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus, & singulis, quæ in supradictis Sixti, & Urbani Prædecessorum Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Sep. 1656. An. II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 4. Septembris 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

CXXIX.

De transferendis pensionibus Ecclesiasticis, & condendis testamentis, aliisque ultimis dispositionibus in Urbe, ac ejus districtu tempore suspicionis pestis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN supremo justitiæ throno per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti rationi consentaneum reputamus, ut Juris communis, Statutorumque rigorem moderemur, & particularium indultorum solemnitates relaxemus, prout rerum, & temporum conditione perpensa in Domino censemus expedire.

§.1. Cum itaque in præsenti pestis suspicione nonnullis in hac Alma Urbe nostra, ejusque districtu degentibus personis formam in indultis transferendi pensiones annuas, quas super fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis, etiam distributionibus quotidianis reservatas obtinent, eis a Sede Apostolica, seu alias canonice concessis, pro translatione hujusmodi præscriptam, necnon ordinatam de Jure civili, ac per Statuta ejusdem Urbis, aliorumque locorum ejusdem districtus, eorumque reformationes, & novas additiones, pro testamentis condendis solennitatem servare difficile sit, seu in posterum forsan difficile sit futurum.

Motiva. §.2. Nos illorum commodis pro paterno nostro in eos affectu consulere cupientes, ac omnium, & singulorum indultorum, necnon Statutorum, & reformationum, novarumque additionum hujusmodi tenores etiam veriores, & datas, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & verbatim insertis habentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, ut quicumque in Urbe, ejusque districtu prædictis degentes indulta transferendi pensiones supradictas, ut præmittitur, obtinentes, easdem pensiones coram Sacerdote etiam regulari, ac etiam familiari, loco Notarii publici, & duobus testibus, etiam in favorem ipsius Sacerdotis, dummodo eo casu tertius testis adhibeatur, vel scriptura translationis a transferente subscribatur; servata in cæteris eorundem indultorum eis respective concessorum forma, & dispositione, transferre libere, licite, & valide possint, & valeant, ea lege tamen, ut duplicatum scripturæ translationis hujusmodi intra octo dies abinde proximos ad Archivium Urbanum deferatur, alioquin translatio nulla sit eo ipso, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§.3. Præterea ut in testamentis, & quibuscumque aliis ultimis voluntatibus, & dispositionibus, quæ deinceps in eisdem Urbe, ejusque districtu etiam a cæcis fient, formam Constitutionis fel. rec. Alexandri Papæ III. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Cum esses*, servari sufficiat, ita quod loco Parochi, seu proprii Presbyteri adhiberi testamentis, aliarumque dispositionum ultimarum factioni possit ipsius testantis, seu disponentis Confessarius etiam regularis, etiam quem testans, seu disponens nunquam nisi in infirmitate, qua tunc laborat, confessionis causa accersiverit, vel adierit; aut loco Parochi, & Presbyteri, vel Confessarii duo alii testes: utque ipsa testamenta, aliæque ultimæ voluntates, & dispositiones prædictæ cum omnibus, & singulis in illis quomodolibet contentis sic in posterum facta, firma, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus perpetuo habere debeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si in illis requisita, seu præscripta a Jure civili, & memoratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus forma, & solennitas plene, & integre, nihil penitus omisso, servata fuisset, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis statuimus, decernimus, & ordinamus.

§.4. Cæterum præsentes literas quoad translationes pensionum, & testamenta, aliasque ultimas voluntates, & dispositiones, quæ donec Urbis prædictæ Tribunalia, quæ nunc jussu nostro clausa reperiuntur, simili jussu plene, & in totum aperta fuerint, ac per decem dies immediate sequentes respective fient, dumtaxat effectum obtinere volumus, & statuimus itidem, & declaramus. Præsentes effectum obtinere decem ab apertione tribunalium dies decernit.

§.5. Decernentes pariter easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque etiam speciali nota, & expressione digni, etiam Episcopali Archiepiscopali Cardinalitia, aut alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, & fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ nullatenus fuerint, aut ex alia quacunque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, prætextu, colore, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, seu, alio quolibet quantumvis magno, substantiali, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, ratractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Decretum irritans.

ſentes firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari.

§.6. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon quoſcumque dictæ Urbis, ejuſque diſtrictus, ac Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Judices, & Officiales, ac Miniſtros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, de non tollendo jure quæſito, & quod Cardinales non comprehendantur in Conſtitutionibus faciendis, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac rec. mem Pii Papæ IV. de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in ea præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes inibi præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus, generalibus, vel ſpecialibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, ac Urbis prædictæ, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, & ſervatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Sept. 1656. Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. die 18. Sept. 1656. An. II.

CXXX.

Confirmatio Congregationis de Propaganda Fide ſuper litibus inter Clerum ſecularem Hollandiæ, & Miſſionarios ſuſcitatis emanatorum.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio, & Confirmatio Congr. de Prop. Fide ſuper litibus inter Clerū &c.

§.1. DUdum a felicis recordat. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ in ſimili forma Brevis, tenoris ſequentis, videlicet: Urbanus Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Salvatoris, & Domini Noſtri, qui charitas eſt, & Deus pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, inter graviſſimas, multipliceſque apoſtolicæ ſervitutis curas, illam peculiari ſolicitudine amplectimur, ut perſonæ eccleſiaſticæ, & præſertim ſub ſuavi religionis jugo virtutum Domino famulantes, ſublatis quibuslibet controverſiis, in ſanctitate, & juſtitia reddant Domino abundantes fructus ſuos, & hæc quæ propterea facta fuiſſe dicuntur, ut ab omnibus inviolabiliter obſerventur, validioreque firmitate ſubſiſtant, apoſtolicæ confirmationis robore libenter communimus, prout perſonarum, rerumque, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt Venerabilis Frater Philippus Archiepiſcopus Philippenſis Vicarius Apoſtolicus in nonnullis Belgii Provinciis, necnon dilecti filii Clerus ibidem, ac Presbyteri Societatis Jeſu, & alii Regulares in illis partibus Miſſionarii, quod alias a Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negotio Propagandæ in univerſum mundum fidei præpoſitis, emanavit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet.

Reſolutio dubiorum, & difficultatum, quæ a Vicario Apoſtolico Hollandiæ Sacræ Congregationi de Propaganda Fide propoſita ſunt.

Primo. Circa Regulares, & Patres Societatis Jeſu definitum eſt, eos, qui deinceps in illis Partibus vice Paſtorum cum reliquis Sacerdotibus ſecularibus voluerint laborare, quoad Sacramentorum Paſtoralium nimirum Baptiſmi, Matrimonii, & extremæ Unctionis adminiſtrationem, ſubeſſe debere Vicario Apoſtolico ſpecialiter delegato Sedis Apoſtolicæ, cujus ordinationi in functionibus Paſtoralibus ſe acco-

comodabunt præsenti modo, & forma.

In primis Vicarius illos Regulares, & Patres Societatis Jesu, qui hoc tempore laborant in Hollandia, & Provinciis ipsi commissis, in eisdem locis relinquet, itaut simul cum Sacerdotibus secularibus Sacramenta Pastoralia administrare possint, sine aliqua restrictione ad casus necessitatis, vel dependentia ab illis, sed æqualiter, & cum sola facultate ipsius Vicarii, ita etiam, ut Vicarius illis, qui nondum habent talem facultatem eam quamprimum impertiatur & iis, qui soli sunt, permittat ad convenientiam statusReligiosi a Superioribus adjungi Socium, cui, & præsentato concedat similem facultatem administrandi Pastoralia, vel absolute, & indeterminate, vel saltem casu, quo alter ægrotaret, vel legitime impeditur, & libere in Pagis vicinis, ubi major est necessitas.

Quod si circa hæc contingat oriri difficultatem, Nuncius post habitam informationem statuet quiduam agendum, & omnes stabunt judicio ipsius.

Tertio. Annotantur autem pro explicatione hujus articuli ipsa Loca, in quibus jam sunt Regulares, & Patres Societatis.

Ultrajecti duo Patres Societatis, & unus Ordinis Sancti Dominici, cui (si Superiores volent) cum approbatione Vicarii adjungi potest Socius.

Leidæ. Duo Ordinis S. Francisci de Observantia, duo Patres Societatis, & unus Ordinis Sancti Dominici, cui similiter adjungi potest unus.

Delphis. Duo Patres Societatis.

Goudæ. Unus Pater Societatis, cui quoque adjungi potest Socius.

Hagæ Comitis. Unus Pater Societatis, cui similiter adjungi potest Socius.

Roterodami. Unus Pater Societatis, cui similiter adjungi potest Socius.

Schiedami unus Pater Ordinis S. Dominici, cui quoque adjungi potest Socius.

Hanemi. Unus Sancti Dominici, unus Sancti Francisci de Observantia, unus Societatis, quibus singulis possunt adjungi Socii, utsuperius dictum est.

Amsterdami. Duo Ordinis Sancti Francisci de Observantia, unus Ordinis Sancti Dominici, & unus Societatis, & utrique istorum potest adjungi Socius.

Hornæ. Unus Pater Societatis cui potest adjungi Socius.

Alemariæ. Duo Patres Societatis.

Middelburgi. Unus Pater Societatis, cui potest adjungi Socius.

Firiczeæ. Unus Societatis, cui potest adjungi Socius.

LesWardiæ. Unus Societatis, unus Sancti Francisci de Observantia, quibus possunt adjungi Socii.

Bolsverdiæ. Unus Societatis, cui dari potest Socius.

Grovingæ. Unus Pater Ordinis Sancti Dominici, & unus Pater Societatis, quibus dari possunt Socii.

Insvorcum, & locis vicinis. Unus Pater Ordinis Sancti Francisci de Observantia, cui adjungi potest Socius.

Campis. Unus Sancti Ordinis Dominici, & si recesserit, cui adjungi potest Socius.

SWollæ. Unus Pater Societatis, & unus Sancti Dominici, quibus adjungi possunt Socii.

Zutphaniæ. Unus Pater Societatis cum Socio, etsi recesserit propter persecutionē.

Quarto. Quandocumque Superiores Regularium, vel Patrum Societatis voluerint mutare aliquem suorum tenebuntur id indicare Vicario, & si voluerint submittere alium, illum quoque illi, vel ejus subdelegato præsentare, saltem per literas, cum descriptione qualitatum, si minus commode se sistere possint; neque debent sine evidenti necessitate loca deserere, sed tum statim Vicario cum causis significare, ut illis locis alia ratione providere possit.

Quinto. Quod si Vicarius expedire judicaverit aliquem, ex Regularibus, vel Patribus mutari, significabit hoc illorum Superioribus, ut avocetur, cum causis, quæ eum ad hoc movent. Et Superiores in eo faciles se præbebunt. Quodsi tamen inter eos conveniri non possit, penes Nuncium erit determinatio, qui simul curæ habebit, & justitiæ administrationem, & auctoritatem Vicarii.

Sexto. Quod si plures Regulares, vel Patres Societatis ab ipsorum Superioribus in illas Provincias destinentur, illi se Vicario similiter, vel ejus subdelegato prius sistent, si commode fieri possit, sin minus saltem per literas Superioris, vel Provincialis, præsentabunt Vicario, cum sufficienti descriptione qualitatum, qui ita constitutos, vel præsentatos admittet pro necessitate illarum partium, & destinabit loca, quæ sibi in Domino videbuntur spirituali auxilio maxime indigere; in quibus tamen possint habere necessaria alimenta, idque sine ullo humano respectu, vel partialitate. Quod si tamen contingat, vel a Vicario negari, quod contendant Patres Societatis, vel Regulares debere sibi concedi, vel e contra a Vicario mandetur, quo se Regulares, vel dicti Patres Societatis gravatos putent, neque inter ipsos conveniri possit, recursum habebunt ad Nuncium, qui determinabit, & statuet quid cuique faciendum.

Septimo. Permittet etiam Vicarius Regularibus, & Patribus Societatis, si ipsorum Superiores petant, ut bini in singulis Civitatibus, Pagis, vel Oppidis, ad quæ ab ipso mittentur, vivere possint. Et si Vicario non videbitur expedire, ut ambo habeant facultatem administrandi Sacramenta Pastoralia, saltem concedat alteri casu, quo prior sit legitime impeditus neque impediet quo minus ambo reliqua Sacramenta administrare, & alia consueta munia concionandi, confessiones audiendi, cathechizandi, & alia similia obire possint.

Octa-

Octavo. Omnes Regulares reverentiam, & respectum debitum exhibeant Vicario Apostolico, qui illos e contra paterno amore complectatur.

Nono. Si vero pro necessitate locorum facilis Vicarius in admittendis prædictis Regularibus, & Patribus Societatis Jesu, ad effectum excurrendi ad vicinos Pagos; ideoque plures, uti in Domino videbitur in illis Civitatibus, & Oppidis admittat, ex quibus facile ad Pagos excurrere possint, si in his commorandi non detur commoditas.

Decimo. Tenebuntur Regulares, & Patres Societatis singulis saltem annis docere Vicarium per Superiores suos, vel per literas proprias de statu, & profectu religionis illorum locorum, in quibus laborant, ut Vicario constet quid in Provinciis sibi commissis agatur.

Undecimo. Tenebuntur etiam Regulares, & Patres Societatis Vicario per se, vel Superiores suos, singulis saltem annis mittere nomina Baptizatorum, & Patrinorum, uti etiam nomina illorum, quos Matrimonio conjunxerint.

Duodecimo. Sit autem inter Sacerdotes seculares, & regulares, vel Patres Societatis, uti decet Dei ministros mutua charitas, in ædificationem Corporis Christi; ut non solum vitentur jurgia, & scandala, sed caveantur etiam horum occasiones, uti esse solent mutui contemptus, publicæ objurgationes, oblocutiones, odiosæ comparationes, & horum similia.

Decimotertio. Nullus ex secularibus Sacerdotibus aliquem Regularium, neque aliquis Regularium aliquem Sacerdotum secularium in obeundis muniis Ecclesiasticis, vel administrandis Sacramentis impediat, sed pariter mutuo amore concurrent in salutem animarum procurandam.

Decimoquarto. Non abs re erit, ut Regulares, & Patres Societatis cum Sacerdotibus secularibus, & hi cum illis, quandoque conferant de occurrentibus necessitatibus circa administrationem Sacramentorum, alia salutem animarum concernentia.

Decimoquinto. Quod si nihilominus contingat inter Sacerdotes seculares, & Regulares, & Patres Societatis, oriri lites, & diffidia, quoad muniorum Pastoralium administrationem, prima instantia erit penes Vicarium, in reliquis si Regulares sint actores, similiter penes Vicarium, si vero rei, penes Nuncium, Vicarius autem pro officio suo laborabit quantum fierit poterit, ut lites, & diffidia vitentur, vel omnia meliori modo componantur, idemque etiam suos admonere teneantur Superiores Regulares, & Patres Societatis.

Decimosexto. Si Superiores Regularium, vel Patrum Societatis, velint aliquando mittere suos solummodo ad Conciones faciendas, confessiones audiendas, catechizandum, & similia munia obeunda præcipue si a Catholicis vocentur, vel petantur, qui pr opriis expensis alere velint, videtur hoc miseris illis Catholicis consolationi dandum, cum scitu tamen Vicarii, eoque magis, si a talibus peterentur, qui ruri in Castellis, vel Oppidis, morantur.

Decimoseptimo. Quoad publicationem Indulgentiarum, poterunt Regulares, & Patres Societatis illas publicare quas Ordines, & Societas habet, & hactenus habuit ubique terrarum, vel in partibus Germaniæ, & Belgii in universum, e docto semel Vicario de facultatibus, neque Vicarius impediet, vel interdicet: Non autem poterunt publicare Indulgentias, quæ suis Ordinibus specialiter non sunt concessæ, nisi de expresso consensu Vicarii si tamen desuper oriatur difficultas, neque inter eos conveniri possit, Nuncius illam definiet. In universalibus autem Indulgentiis, vel Jubilæis Vicarius mandabit illarum publicationem, æque Regularibus, & Patribus Societatis, atque Sacerdotibus secularibus.

Decimooctavo. Quoad institutionem fraternitatum, & sodalitatum, permittet Vicarius Regularibus, & Patribus Societatis illarum, quæ a Sede Apostolica approbatæ, & ab Ordinibus, & Patribus Societatis assignatæ sunt, ita tamen, ut nemo adstringatur, & teneatur ad particulares Confessarios, vel ad Sacramenta ab illo Ordine solum percipienda.

Decimonono. Quoad Eleemosynas, ne Catholici in illis partibus alias per Adversarios satis gravati, per illarum nimis frequentes Collectas adhuc magis graventur, admonentur omnes tam seculares, quam Regulares, ne lucro temporali (quod a Ministris Misteriorum Dei quam longissime abesse debet) inhient, sed competenti sustentatione contenti sint, ab exportione etiam Eleemosynarum, quantum fieri poterit, abstineant, nisi forte pro alendis Seminariis, quæ omnibus etiam Regularibus, & Patribus Societatis pro charitate ipsorum, & fructu, qui ex illis hactenus provenit, & adhuc major speratur, maxime commendantur, sub his autem collectis Eleemosynarum non intelliguntur legata defunctorum, vel fundationes spontaneæ.

Vigesimo. Quod si etiam contingat aliquando, ut in supradictis inter Vicarium & Regularium, vel Patrum Societatis Superiores, conveniri non possit, erit similiter penes Nuncium Judicium.

Vigesimo primo. Non licebit Regularibus, vel Patribus Societatis exportare ornamenta, paramenta, indumenta, vasa, vel aliam quamcumque Ecclesiasticam suppellectilem Deo dicatam, & multo minus sacras reliquias.

Vigesimo secundo. Quo ad doctrinam, si quæ diversæ incidant opiniones, circa ea, quæ ab Ecclesia definita non sunt, jubet Congregatio, ut repositis altercationibus definitio ab hac Sancta Sede quam primum petatur. Interim tamen omnes tam seculares, quam regulares, & Patres So-

Societatis, accomodabunt se Ordinationi Vicarii Apostolici.

Vigesimo tertio. Per hæc singularia, & particularia, quæ Nuncio committuntur, non limitetur, neque restringatur potestas ejusdem Nuncii, quam habet per facultates suas, in iisdem Provinciis commissis Vicario.

Hæc autem omnia ex Sanctissimi Domini Nostri mandato ordinata sunt, pro statu præsenti illarum partium, & quousque placuerit Altissimo, Catholicis liber exercitium Religionis in illis partibus concedere, vel Sedis Apostolicæ desuper aliter ordinare: Non obstantibus literis fel. rec. Pauli Papæ V. eidem Vicario Apostolico Hollandiæ concessis, quatenus præsenti decreto adversantur, aliisque Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam Maris Magni, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, quibuscumque personis regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & quarumcumque Militiarum, & Hospitalium, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, & aliter quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & sæpius innovatis. Datum Romæ ex Congregatione de Propaganda Fide Kalendis Maii 1623.

§. 2. Cum autem (sicut eadem expositio subjungebat) ortis postea, inter Philippum Archiepiscopum, & Clerum, ex una, & Presbyteros ejusdem Societatis, & alios Regulares Missionarios præfatos ex altera partibus, ex præinserto Decreto, nonnullis difficultatibus; Philippus, & Clerus præfati, ac Presbyteri dictæ Societatis, & alii Regulares Missionarii hujusmodi, auxilio, atque opera Venerabilium Fratrum Joannis Francisci Archiepiscopi Patracensis nostri, & Sedis Apostolicæ in Belgicis ditionibus Nuncii, necnon Jacobi Archiepiscopi Mechlinensis, ac Jacobi Ruræmundensis; Joannis Antuerpiensis, & Antonii Iprensis, Nicolai Buscoducensis, Antonii Gandanensis, & Dionysii Brugensis Episcoporum ad majorem Dei gloriam ad infrascriptam devenerunt concordiam, videlicet.

Cum Sacra Congregatio de Propaganda Fide septima die Mensis Julii hujus anni, concessisset, ut super difficultatibus, ex decreto ejusdem Congregationis emanato Kalendis Maii anno 1623. exortis, inter Reverendissimum Dominum Philippum Rovenium Archiepiscopum Philippensem Vicarium Apostolicum in Hollandia, & Provinciis, quæ se fœderatas nominant, Clerumque ibidem ex una, & Patres Societatis, aliosque Regulares Missionarios ex altera partibus, & eædem partes de suis juribus Illustrissimum, & Reverendissimos Dominos Archiepiscopum Mechliensem, atque Episcopos suffraganeos instruere possent, qui deinde consultatione inter se habita, sententias suas super prædictis difficultatibus ad Sacram Congreg. mittere possent, posteaquam tam præfatus Vicarius Apostolicus assistentibus sibi aliquibus ex dicto Clero, quam Reverendissimus Pater Florentinus de Montmoraneis Provincialis Societatis Jesu per Flandro Belgicam, ejusdem Societatis nomine, pluribus diebus coram præfatis Archiepiscopo Mechliniensi, & Coepiscopis, super difficultatibus in hoc Oppido Bruxellensi egissent, tandem eædem partes, ad majorem Dei gloriam, hortatu Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Nuncii Apostolici per Belgium, & intercedentibus præfatis Archiepiscopo Mechliniensi, & Suffraganeis, sub beneplacito Sanctissimæ Sedis, concordarunt in articulos sequentes.

In primis quoad initium seu §. Primum ejusdem Decreti incipiente: *Circa Regulares &c.*, & §. Decimo quarto. Qui incipit: *Quod si nihilominus contingat &c.* Patres Societatis, qui deinceps in partibus Vicario Apostolico commissis, vice Pastorum cum reliquis Sacerdotibus Secularibus volent laburare, non tantum in administratione Sacramentorum, sed etiam in reliquis Vicario Apostolicó, tanquam specialiter delegato Sedis Apostolicæ, in prima instantia suberunt, sive actores sint, sive rei in causâ appellationis Nuncio Apostolico.

Circa §. Secundum dicti Decreti, qui incipit: *In primis Vicarius illos &c.* Cautum est, quoad potestatem solemnizandi Sacramentum Matrimonii, quod Pater Provincialis curabit, ut sui parcissime utantur ista facultate, & efficiet, R. P. Generalis idem præstet.

Conventum est etiam, quod Patres Societatis non administrabunt Sacramenta Pastoralia Harlemi, propter contrariam consuetudinem illius loci.

Declarat quoque Pater Provincialis, quod Religiosi Societatis Jesu in hac missione existentes tenebuntur indifferenter subvenire ægrotis omnibus, etiam laborantibus morbis contagiosis, ad instar sæcularium Sacerdotum.

Quod attinet ad designationem locorum Missionis factam in §. Tertio dicti Decreti incipientis: *Annotantur autem &c.* Pater Provincialis Societatis Jesu declarat, quod non utetur facultate sibi concessa per dictam Congregationem Cardinalium quoad missionem socii in Oppidis Gouda, Rotterdamo, Alcmaria, Zutphania, Bolswerdia, neque in aliis locis non nominatis in Decreto Sacræ Congregationis, nisi consultum judicet Reverendissimus Vicarius, qui si non rationabiliter hoc recusaret, consuletur Illustrissimus Dominus Nuncius, qui sufficienti informatione prævia, statuet quod sibi videbitur in Domino.

Circa §. Quartum dicti Decreti, qui inci-

incipit: *Quandocumque Superiores &c.* Licebit Superiori Missionis Societatis, sine recursu ad Vicarium, in locis, ubi unicus e Societate residebit, eo ægrotante, vel ad tempus impedito, aut absente, ex unico loco Missionis alium substituere, donec æger, vel absens, ad functionem redierit.

Ad §. Undecimum Decreti, qui incipit: *Tenebuntur etiam &c.* Concordatum est, quod nomina eorum, quos Pater Societatis baptizabunt, una cum nominibus Patrinorum, ac Parentum quotannis, aut sæpius si videbitur expedire, tradent ei, qui ordinariam Pastoralem curam gerit, similiter nomina eorum, quos Matrimonio jungent, & testium, qui præsentes fuerint.

Ad §. Decimum sextum, qui incipit: *Si Superiores regularium, vel Societatis &c.* Concordatum est Missiones hoc §. memoratas ad loca, ubi aliquis Sacerdos residet non fieri, nisi de scitu, & assensu ejusdem Sacerdotis, & Vicarii.

Quoad eleemosynas attinet, de quibus agitur §. Decimo nono Decreti, qui incipit: *Quoad eleemosinas &c.* Omnes tam regulares, quam sæculares contenti sint honesta sustentatione, exportatione vero eleemosinarum abstinere tenebuntur absque licentia Illustrissimi Domini Nuncii, & Vicarii Apostolici, nisi pro alendis Seminariis. Sub his autem collectis eleemosynarum non intelliguntur legata Defunctorum, vel fundationes spontaneæ.

Quicquid in his articulis non comprehenditur remanebit in terminis decreti dictæ Sacræ Congregationis. Actum Bruxellæ die 15. Octobris anni 1624.

Nobis propterea tam Philippus Archiepiscopus, & Clerus, quam Presbyteri dictæ Societatis, & alii regulares Missionarii præfati humiliter supplicari fecerunt, ut concordiam prædictam, pro inviolabili illius observatione, apostolicæ confirmationis patrocinio communire, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur Philippum Archiepiscopum, & Clerum, nec non Presbyteros ejusdem Societatis, & regulares Missionarios hujusmodi, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, concordiam prædictam cum omnibus, & singulis in ea contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus. Mandantes propterea in virtute sanctę obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrii nostri pœnis, dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Fratrum Prædicatorum Magistro, ac Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Ministro, necnon dictæ Societatis Præposito Generalibus, ut concordiam prædictam cum omnibus, & singulis in ea contentis, a suis respective Religiosis, quos in illis partibus habent, & pro tempore habuerint Missionarios, inviolabiliter observari curent, & faciant. Ac decernentes præsentes Literas, omniaque, & singula in eis contenta valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca eidem Joanni Francisco Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti in dictis ditionibus Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Philippi Archiepiscopi moderni, & similiter pro tempore existentis in dictis partibus Vicarii Apostolici, & Cleri, seu Presbyterorum, & aliorum regularium hujusmodi, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra concordiam prædictam, cum omnibus in ea contentis, ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas, etiam iteratibus vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus quatenus opus sit, felic. recordat. Bonifacii PP. VIII. Prædecef. nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Societatis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Datum Romæ apud S.M.M., sub Annulo Piscatoris die 5.Maii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

Omnia ad tollenda lites præinsertas decreta approbat, & confirmat.

§.2. Cum autem, quæ ad tollendas dissentiones, & lites inter Clerum secularem Hollandiæ ex una, & Religiosos Missionarios, eorumque Superiores ex altera partibus exortas a præfata Congregatione negocio Propagandæ Fidei præposita, ut præmittitur, Decreta, & ab eodem Prædecessore approbata, & confirmata, ac mandata, & ordinata respective fuerunt conservandæ inter easdem partes tranquillitati etiam posthac plurimum conducibilia fore in Domino speremus. Hinc est, quod Nos, qui pro pastoralis officii nostri debito in id omni studio jugiter incumbimus, ut Christifideles curæ nostræ divinitus commissi, præsertim ecclesiasticis ministeriis mancipati, solliciti servent unionem in vinculo pacis; firmiori præmissorum robori, & observationi consulere cupientes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, ad omnem meliorem finem, & effectum omnia, & singula ad tollendas dissensiones, & lites hujusmodi per eamdem Congregationem negocio Propagandæ Fidei præpositam decreta, ac a prædicto Urbano Prædecessore confirmata, & approbata, ac mandata, & ordinata respective, quæ quidem in præinsertis literis continentur, apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædicta decreta observari mandat.

§.3. Præterea, ut illa in posterum absque ulla exceptione, & sine tergiversatione executioni omnimode demandentur, ac uti Apostolicæ Constitutiones ab omnibus, & singulis ecclesiasticis tam sæcularibus, quam regularibus punctualiter observentur sub privationis offici, ac excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo, nisi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi valeat, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, si transgrediens fuerit regularis, vel religiosus cujuscumque Ordinis, & Congregationis etiam Socitatis Jesu pœna, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, & statuimus,

Decretum irritans.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam Episcopali, aut Archiepiscopali, seu alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, aut alias speciali expressione digni in præmissis interesse quomodolibet habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, aut verificatæ nullatenus fuerint, sive ex alia quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aut alio etiam substantiali defectu impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel impetrato, aut etiam motu simili concesso quempiam in judicio, seu extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria refellit.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, ac omnibus, & singulis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum formas, tenores, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter servatis, expressis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Sep. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Sept. 1656. Pont. nostri Anno II.

Depu-

CXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Deputatio Internuncii Belgii in Executorem Literarum Innocentii X. super definitione quinque propositionum in materia Fidei occasione impressionis libri Cornelii Jansenii.

Dilecto filio Hieronymo Abbati Sanctæ Mariæ Montis Regalis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva hujus Gonilii.

§.1. QUamvis in literis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri sub dat. pridie Kalen. Junii Anni Incarnationis Dominicæ 1653. sub plumbo editis, per quas occasione impressionis libri, cui titulus Augustinus Cornelii Jansenii Episcopi Ipren. quinque propositiones in materia Fidei tanquam hæreticas damnavit, deputati fuerint Executores earumdem literarum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, necnon hæreticæ pravitatis inquisitores; attamen quia ad aures nostras pervenit, nonnullos ex prædictis Præsulibus Executoribus, ut præfertur, deputatis non parum esse negligentes in demandandis debitæ executioni eisdem literis, castigandoque illarum transgressores, idque præsertim in aliquibus Provinciis intra fines istius Nunciaturæ Apostolicæ Belgii.

Amplam Internuncio facultatem elargitur.

§.2. Idcirco ne literæ præfatæ, & voluntas dicti Innocentii Prædecessoris cum obsequii Divini, & Catholicæ Religionis detrimento istic suo frustrentur effectu, pro pastorali nostra sollicitudine provide volentes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra Tibi, quem ad exercendum contentiosam jurisdictionem ejusdem Nunciaturæ deputavimus, per præsentes committimus, & mandamus, ut nedum in defectu, seu in eventu negligentiæ prædictorum Executorum, aut alicujus eorum sed æque principaliter, & perinde acsi tu specialiter in eisdem literis una cum aliis illarum Executor nominatus, & deputatus fuisses in id sedulo incumbas, ut in quocumque loco sub jurisdictione dictæ nunciaturæ comprehenso literæ præfatæ cum omnibus, & singulis contentis in illis debitæ executioni demandentur, & illarum transgressores pœnis, & censuris in eisdem literis contentis puniantur, invocato etiam quatenus opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Super quibus Nos tibi plenam, & liberam, ac amplam, & necessariam quomodolibet, & opportunam concedimus facultatem.

Contraria tenent.

§.3. Non obstantibus rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Oct. 1656. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

CXXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti, ut Conversi in Congregatione Camaldulen. non recipiantur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Eremitarum Congregationis Camaldulensium quod in ultima Dieta ejusdem Congregationis de mense Junii proxime præteriti celebratæ pro felici dictæ Congregationis regimine, maturo tractatu prævio, decretum fuit, ut de cætero Conversi in prædicta Congregatione non recipiantur, sed eorum partes Oblati suppleant.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret.

Decretum supradictū confirmat.

§.3. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum prædictum, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter

labiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis prædictæ, ejusque Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Oct. 1656. An. II. Datum Romæ apud S.M.M., sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXXIII.

Confirmatio Privilegiorum Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum gratos Altissimo fructus assidue præstantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuo subsistant, nostræ confirmationis robore muniamus.

Supplicatio. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael de Alcantara Vicarius Generalis Italiæ, & Siciliæ, ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis Captivorum, tam suo, quam etiam dilectorum filiorum Ildephonsi ex Sotomayor Magistri Generalis, & universorum totius prædicti Ordinis professorum nominibus, quod eidem Ordini, ejusque domibus, locis, & personis, Confratribus, & benefactoribus, nunc, & pro tempore existentibus per eandem Sedem Apostolicam concessa fuerunt variæ gratiæ, & indulta.

§.2. Cum autem majorem obtineant roboris firmitatem ea, quæ apostolica auctoritate sæpius muniuntur, & propterea idem Michael præmissa per nos nominibus prædictis etiam confirmari, & approbari plurimum desideret. Idcirco nos Ildephonsum, & Michaelem, aliosque prædictos specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum Nobis nomine super hoc humiliter porrectis inclinati.

§.3. Omnia, & singula indulta, privilegia, gratias, indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Ordini, illiusque domibus, locis, & personis, ac Confratribus per eandem Sedem, & diversos Roman. Pontifices Prædecessores nostros hucusque concessa, & confirmata, dummodo tamen privilegia, indulta, & alia prædicta omnia in usu, nec revocata, aut sub quibusvis revocationibus comprehensa sint, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis regularibus institutis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robore communimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Confirmat privilegia Fratrum Ordinis B. Mariæ de Merc. Capt.

Contraria tollit. §.4. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Oct. 1656. An II. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octob. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXXIV.

Confirmatio quorumdam Statutorum, seu Capitulorum, ut Mandatarii Curiæ Capitolii Urbis Appaltus Citationum non faciant. Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenset pro ut in rubr. §.1. ALias a felicis recordationis Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt Literæ in simili forma brevis, tenoris sequentis, videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam

riam. Christifidelium quorum, & præsertim Almæ Urbis nostræ votis, per quæ communi eorum paci, atque utilitati consulitur libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis: Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Mandatarii Curiæ Capitolii Almæ Urbis prædictæ, quod ipsi pro totali literarum felic. recordation. Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri super reformatione Tribunalium ejusdem Urbis emanatarum, & dudum publicatarum executione, nonnulla Capitula, sive statuta fecerunt, tenoris subsequentis, videlicet.

Capitolo, ed Ordine da osservarsi inviolabilmente dalli Mandatari di Campidoglio in esecuzione della riforma di nostro Sig. Papa Paolo V. ultimamente eretta.

Recenset Capitulum alias emanatum.

Per ovviare li abusi, che giornalmente sortiscono tra li Mandatari di Campidoglio con gl' Appalti, che vengono fatti, non considerando alle parole espresse nella sudetta riforma; Pertanto si ordina, e commanda a qualsivoglia delli detti Mandatari, che niuno di loro ardischi, ne presumi contravenire a detta riforma, ne fare appalto in qualsivoglia modo, ma dell' esazzione, che si farà da ciascheduno d'essi per l'avvenire delle citazioni, intimazioni, monitorj, sequestri, inibizioni, ed altro spettante al loro esercizio, non trasgredendo però alla mercede constituitali in detta Riforma, debbano mettere in massa mezzo bajocco per ciascheduna Citazione, & Intimazione, ed un bajocco per ciascheduno sequestro, monitorio, inibizione, ostendatur, mandato de parcendo sententiæ, adizione d' eredità, disdetta, o altro spettante al loro officio, qual massa, si debba distribuire trà essi mese per mese, conforme al Decreto fatto dall' Illustrissimi Signori nostri Antecessori del Mese di Novemb. 1611., ed alli 5. di Dicem. 1617. e da Noi adesso confermato, e detto Capitolo debba essere da loro osservato inviolabilmente sotto la medesima pena contenuta nelli sudetti Decreti, ed al Capitolo 2. & altre ad arbitrio dell'Illustrissimo Signor Senatore, Illustrissimi Signori Conservatori, e Priore. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Mandatarii prædicti capitula, sive statuta hujusmodi a pluribus Senatoribus, & Conservatoribus Cameræ ipsius Urbis approbari, & confirmari obtinuerint, & pro majori illorum invaliditate, & subsistentia, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos Mandatarios prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta, sive capitula prædicta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes statuta, sive capitula prædicta a modernis, & pro tempore existentibus dictæ Curiæ Mandatariis, cæterisque, ad quos spectat sub pœnis in eis contentis inviolabiliter observari debere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno V.

Expositio, & Supplicatio.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus Castaguaccius Procurator Fisci ejusdem Curiç Capitolii Almç Urbis nostrç Nobis nuper exponi fecit subinde contra Statutorum, seu Capitulorum per præinsertas Urbani Prædecessoris literas confirmatorum, ac earumdem Literarum dispositionem varii abusus introducti fuerint nonnullique Mandatarii dictæ Curiæ appaltus Citationum per plura Notariorum ipsius Curiæ Officia expediri solitarum per memoratas rec. mem. Pauli Papæ V. Prædecessoris pariter nostri interdictos fecerint, cumque idem Franciscus Procurator ad tollendos abusus hujusmodi statuta, seu capitula prædicta a Nobis denuo confirmari, ac ut ejusdem Curiæ Mandatarii Citationes, & Intimationes pro congregandis Consulatibus Artium dictæ Urbis ad Curiam prædictam spectantibus, & aliis eorumdem Consulatuum expeditionibus non faciant ordinari, & alias opportune in præmissis, ut infra, provideri summopere desideret.

Approbat, & confirmat præinserta statuta & literas.

§.3. Nos ipsius Francisci Procuratoris desiderio, hac in re annuere volentes, ac eum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, supradicta Statuta, seu Capitula, necnon præinsertas Urbani Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quo-

quo modo intervenerint, supplemus.

Intimationes a Mandatariis faciendas ordinat.

§.4. Præterea, ut Mandatarii Curiæ prædictæ citatiooes, & intimationes pro congregandis Consulatibus hujusmodi, & pro aliis ipsorum Coosulatuum expeditionibus facere debeant, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus.

§.5. Quocirca dilecto pariter filio nunc, & pro tempore existeoti ejusdem Urbis Senatori per easdem præseotes committimus, & mandamus, ut ipsas præseutes, & iu eis contenta quæcumqoe privative quoad dilectos filios nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicarium in Urbe prædicta in spiritualibus generalem, Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem, ac Thesaurarium, & alios quoslibet dictæ Urbis, sive Romanæ Curiæ Judices nunc, & pro tempore existentes summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta exequutioni demandet, & ab alii, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciat inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis omoi, & quacumque appellatione remota compesceodo.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes nihilominus irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorauter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinatiooibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Curiæ, & Consulatuum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, novis reformationibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum iosertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Oct. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.M.M., sub Aonulo Piscatoris, die 15. Octobris 1656. Pontificatus uostri Anno II.

CXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Noncio Franciæ relaxandi suspensionem ordioatis ab Episcopis per Vicarios Capitulares Parisien. indebite deputatis.

Ven. Fratri Cælio Archiepiscopo Cæsareæ apud charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§.1. CUM, sicut accepimus, oonnulli a Ven. Fratribus Constantien. Provinciæ Rothomagen. necnon olim Nemauseo. Episcopis aliàs per tunc existentes Vicarios Capitulares Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali mioime vacaote ad Ordines in Civitate, & Diœcesi Parisien. conferendos indebite deputatis, Ordines susceperint, suspensionem propterea iocurrendo.

Facultatem Nuncio Franciæ relaxandi suspensionem impartitur.

§.2. Nos illorum statui opportune providere volentes, fraternitati tuæ omnibus, & singulis, qui a memoratis Constantien., & olim Nemausen. Episcopis indebite, ut præmittitur, deputatis, vel altero eorum clericali charactere insigniti, seu ad quatuor minores, necnon Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines promoti respective fuerunt, si hoc a te singuli humiliter petierint, imposita eorum cuilibet pro præmissis arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, suspensionem, quam propter præmissa quoquomodo incurrerunt auctoritate nostra Apostolica relaxandi, ac insuper cum illis super irregularitate per eos, quia suspensione hujusmodi innodati in Ordinibus suis ministrarunt qoomodolibet contracta, ita quod illa, & iisdem præmissis non obstantibus, si nullum alium canonicum eis obstet impedimentum clericali charactere, quo aliàs rite insigniti fuerunt, illiusque privilegiis, ac susceptis per eos pariter aliàs rite quatuor minoribus, necoon Sacris Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordinibus respective uti: Si vero illos nondum susceperint, ad eos dummodo tamen ad id alias idonei reperiantur, servatis servandis promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate dispensandi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, dicta auctoritate tenore præseotium tribuimus, & impertimur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinatiooibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Oct. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 30. Octob. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

Facultas Nuncio Franciæ relaxandi suspensionem ordinatis ab Episcopis per Vicarios Capitulares Parisien. iodebite deputatis.

Ven. Fratri Nicolao Archiepiscopo Athenarum apud Charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALE-

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. CUM, sicut accepimus, nonnulli a Ven. Fratribus Constantien. Provinciæ Rothomagen., &c. *Reliqua ut sup. dat. die eodem anno.* Dat. die, & eodem Anno.

Facultas Nuncio Apostolico in Regno Franciæ relaxandi suspensionem Episcopo Constantien. Provinciæ Rothomagen. incursam ab eo, quia deputatus a Vicariis Capitularibus Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali non vacante, Ordines ibi contulit.

Ven. Fratri Cælio Archiepiscopo Cæsareæ apud Charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium. §.1. CUM, sicut accepimus, Ven. Frater Episcopus Constantien. Provinciæ Rothomagen. aliàs per tunc existentes Vicarios Capitulares Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali minime vacante, ad Ordines in Civitate, & Diœcesi Parisien. conferendos indebite deputatus, & Ordines hujusmodi inibi contulerit, suspensionem propterea a Pontificalium exercitio incurrendo, & quia subinde Pontificalia, & alia sic suspensis interdicta exercuit, etiam irregularitatem contrahendo.

Dispensandi. §.2. Nos ejusdem Episcopi statui in præmissis pro paterna nostra erga illum benevolentia opportune consulere volentes fraternitati tuæ eidem Episcopo, si hoc a te humiliter petierit, suspensionem prædictam, imposita illi aliqua arbitrio tuo pœnitentia salutari, auctoritate nostra relaxandi, necnon cum eodem Episcopo super irregularitate, eo, quod Pontificalia, & alia sic suspensis interdicta exercuit, per eum quomodolibet contracta, eadem auctoritate dispensandi plenam, & amplam facultatem auctoritate prędicta, tenore pręsentium concedimus, & impertimur.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cęterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Oct. 1656. An.II. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 30. Octobris 1656. Pont. nostri Anno II.

Sequitur Relaxatio ad cautelam suspensionis pro Episcopo olim Nemausen., si quam incurrerit, quia deputatus a Vicariis Capitularibus Ecclesiæ Parisien. Sede Archiepiscopali non vacante Ordines Diœcesanis Parisien. bona fide contulit.

Ven. Fratri Episcopo olim Nemausen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Fratri salutem, & apostolicam benedictionem.

Supplicatio. §.1. CUm sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu aliàs per tunc existentes Vicarios Capitulares Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali minime vacante, ad conferendos Ordines in Civitate, & Diœcesi Parisien. indebite deputatus Ordines hujusmodi pluribus Diœcesanis Civitatis, & Diœcesis prædictarum ratus id tibi licere bona fide contuleris; verearis autem, ne propterea te suspensionem ab exercitio Pontificalium incurrisse, & quia suspensione hujusmodi durante Pontificalia, & alia sic suspensis interdicta exercuisti, etiam irregularitatem contraxisse censeri possit; Nobis idcirco humiliter supplicari fecisti, ut statui tuo in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Absolvit a censuris. §.2. Nos igitur te specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi suspensionem ab exercitio Pontificalium, si quam præmissorum occasione incurristi, apostolica auctoritate, tenore præsentium ad cautelam relaxamus, necnon tecum super quacumque irregularitate, si quam ita suspensis interdicta exercendo contraxisti, similiter ad cautelam dispensamus.

Contrariorũ derogatio. §.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cęterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Oct. 1656. An.II. Datum Romę apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Octob. 1656. Pont. nostri Anno II.

Sequitur Facultas Nuncio Franciæ relaxandi suspensionem Episcopo olim Nemausen. incursam, quia deputatus a Vicariis Capitularibus Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali non vacante, Ordines inibi contulit cum dispensatione.

Ven.

Ven. Fratri Cælio Archiepiscopo Cæsareæ apud charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§.1. CUM, sicut accepimus Ven. Frater Antonius Dionysius Episcopus olim Nemansen. aliàs per tunc existentes Vicarios Capitulares Ecclesiæ Parisien. illius Sede Archiepiscopali minime vacante, ad Ordines in Civitate, & Diœcesi Parisien. conferendos indebite deputatus, Ordines hujusmodi inibi contulerit, suspensionem propterea a Pontificalium exercitio incurrendo, & quia subinde Pontificalia, & alia sic suspensis interdicta, exercuit, etiam irregularitatem contrahendo.

Facultatem à censuris absolvendi Epis. Neav. Nuncio impartitur.

§.2. Nos ejusdem Episcopi statui in præmissis pro paterna nostra erga illum benevolentia opportune consulere volentes, fraternitati tuæ eidem Episcopo si hoc a te humiliter petierit, suspensionem prædictam, imposita illi aliqua arbitrio tuo pœnitentia salutari, auctoritate nostra relaxandi, necnon cum eodem Episcopo super irregularitate, eo quod Pontificalia, & alia sic suspensis interdicta, exercuit per eum quomodolibet contracta eadem auctoritate dispensandi plenam, & amplam facultatem, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Jan. 1656. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 29. Januarii 1656. Pontificatus nostri Anno II.

CXXXVI.

Confirmatio, & declaratio Constitutionis Innocentii Papæ X. qua damnatæ sunt quinque Propositiones excerptæ a libro Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, cui Titulus, *Augustinus*.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christifidelibus salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

AD Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalis Ecclesiæ regimen, inscrutabili divinæ providentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quam ut Sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis a Deo potestate opportune consuleremus: ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abunde fuerunt definita, novæ decisionis, sive declarationis accessione nequaquam indigeant, quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur, ne morbus iste latius divagetur, promptum apostolicæ auctoritatis remedium censuimus non esse differendum.

Recenset prout in sub.

§.1. Emanavit siquidem aliàs a fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus salutem, & apostolicam benedictionem. Cum occasione impressionis libri, cui titulus *Augustinus*, Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniones orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos institerunt, ut easdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor vero prædictarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia: deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

Confirmat declarationem Innoc. X. super propositiones Jansenii

§.2. Nos quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assidue pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus tuto militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, secure navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit. Pro rei gravitate coram aliquibus S.R.E. Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis a pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque propositiones, ut supra, Nobis oblatas, fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia tum voce, tum scripto relata mature consideravimus, eosdemque Magistros variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixe super eisdem, ac super earum qualibet disserentes audivimus. Cum autem ab initio hujuscemodi discussionis ad Divinum implorandum auxilium multorum Christifidelium preces, tum

tum privatim, tum publice indixissemus, postmodum iteratis eisdem ferventibus, ac per Nos solicite implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Domino Numioe favente ad infrascriptam devenimus declarationem, & definitionem.

Damnat prædictas prop.

§.3. Primam prædictarum propositionum. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis gratia, qua possibilia fiant: Temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam. Interiori gratiæ in statu naturę lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam. Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse coi posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse: Falsam, temerariam, scandalosam, & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Mandat neminem consentire præd. prop.

§.4. Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quam in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii secularis, omnino coerceant, & compescant. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junii, Pontificatus nostri anno IX.

§.5. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii prædictas quinque propositiones, vel in libero prædicto ejusdem Cornelii Jansenii non reperiri, sed ficte, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu ab eodem intento damnatas non fuisse, asserere magno cum Christi fidelium scandalo non reformident.

Damnatas declarat omnibus.

§.6. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt sufficienter, & attente perspeximus, utpote qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti, Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis congressibus interfuimus, in quibus apostolica auctoritate eadem causa discussa est: ea profecto diligentia, qua major desiderari non posset, quamcumque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, ut omoes Christi fideles in ejusdem fidei unitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis officii, ac matura deliberatione, præinsertam Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem harum serie confirmamus, approbamus, innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelii Jansenii, Episcopi Iprensis, cui titulus est *Augustinus*, excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, injusta scilicet eadem singulis nota, quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum sigillatim inuritur, iterum damnamus, ac eumdem librum sæpedicti Cornelii Jansenii, cui titulus, *Augustinus*, omnesque alios, tam manuscriptos, quam Typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelii Jansenii Doctrina, ut supra damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur, & astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christi fidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant verbo, vel in scriptis exponant, vel interpretentur publice, vel privatim, palam, vel occulte imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in jure expressis ipso facto, absque alia declaratioue incurrendis.

Contravenientes puniri mandat.

§.7. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, ut præinsertam ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omnino coerceant.

Dat. 17. Kal. Nov. 1656. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, decimoseptimo Kalend. Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

Privi-

CXXXVII.

Privilegia, exemptiones, & indulta concessa Dapiferis qui in conclavi suæ assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fr. nostrorum S. R. E. Card. Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferos commensales suos declarat aliisque honoribus elargitur. §.1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum jus Civitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque Familiarium continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello commedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commensalibus, & Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

§.2. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, & prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicunque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive civili, & originario antiquissimo procreati de jure, statuto consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali Privilegio, seu aliàs etiam per quascunque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eisdem naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus, ac singulos Dapiferos, præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque, quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerum-

publi-

publicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus, ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem premissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus, ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectū natalium patiuntur ex quocumq; damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alios quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia Officia secularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque Privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus, quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, Commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ Literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favorem Literarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari potuerunt, prout nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus, etiam gratis dentur, ac concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus, ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, aut eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum, reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliis tamen Pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservandæ fuerint, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsiusque Translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi

etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditunm, & proventuum hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet tunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum Pensionum ad prædictã summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque Personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Executores huius Constit. designat.

§. 3. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentea donationes etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eornm bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula præservativa.

§. 4. Easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel inposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri, sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Literæ hujusmodi gratis expediantur.

§. 5. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, Gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pii PP. Quarti Prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii PP. V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, etiam Sancti Joannis Hierosolymi-

lymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscunque in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponentibus, quod beneficia Urbis non nisi Personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expresse professis conferri, & commendari soleant; quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumq. cum clausulis opportunis.

Absolvit a censuris.

§. 7. Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de infordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, juxta Notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, expediendis, &c.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Et cum decreto, quod sola præsentis Motus proprii nostri signatura sufficiat, & ubiq; fidem faciat in Judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Dat. 14. Kal. Sept. 1656. An. II.

Datum Romæ, apud S. M. M. quartodecimo Kal. Sept. Anno Secundo.

Nomina autem ipsorum Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

JOannes Franciscus Christaldus Neritonen. Abbas Sanctæ Mariæ de Veterana, noster dum Cardinalatus honore fungebamur. Comes Philippus Bentivolus laicus Bononien. Caroli Ostiensis Medices. Gaspar Morellus Clericus Romanus. Francisci Portuen. Barberini. Celius Saracenus Senen. Bernardini Sabinen. Spadæ. Paulus Lucidus Laicus Spoletan. Julii Tusculanen. Sacchetti. Raphael Florinus Clericus Bononien. I. V. D. ac ipsorum Dapiferorum Deputatus, Marci Albanen. Ginetti; Venerabilium fratrum nostrorum Episcoporum. Comes Franciscus Maria Ramazzottus Laicus Bononien. Aloysii S. Laurentii in Lucina Capponii. Antonius Theatinus Laicus Bononien. Ernesti Alberti S. Praxedis Harrach. Sylvius Antonius Clericus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis. Antonii Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Barberini. Ascanius de Alexandris Presbyter Romanus I.V.D. ac Abbas S. Antonii, Hieronymi S. Mariæ Transtyberim Columnæ. Stephanus Torretta Clericus de Caldarola, Camerinen. Diœces. Joan. Baptistæ S. Petri ad Vincula Pallotti. Michael Burius Canonicus Cathedralis Viterbien. Francisci Mariæ Sanctorum duodecim Apostolorum Brancaccii. Dominicus Vicus Laicus Æxinus, Alexandri Sanctæ Sabinæ Bichii. Benedictus Marinuccius Laicus Urbinaten. Ulderici Sanctæ Anastasiæ Carpinei. Alexander Faustus Clericus de Monte Ulmi Firmanen. Diœc. Marci Antonii Sanctæ Mariæ de Pace Franciotti. Benedictus de Benedictis Laicus Urbinaten. Stephani Sancti Laurentii in Pane, & Perna Durazzi. Bernardus de Rubeis Mediolanens. Ascanii Sanctæ Mariæ de Aracœli Filomarini. Hieronymus Roverellus Clericus Romanus, Marci Antonii Sancti Marci Bragadini. Vincentius Constantinus Clericus Nucerinus, Petri Donati Sancti Marcelli Cæsii. Franciscus Maria Bovettus Presbyter de Barbara Senogallien. Diœc. I. V. D. & Protonotarius Apostolicus, Fratris Vincentii Sancti Clementis Maculani. Germanus Germanus Clericus Fulginaten. Francisci Sancti Hieronymi Illyricorum Montalti. Exuperantius Raphaelius de Cingulo Auximan. Diœcesis. Cæsaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti. Joannes Paulus Palatius de Serra Comitum Senogallien. Diœc. Presbyter ac Rector S. Mariæ de Monte Bodio I. V. D. Hieronymi S. Eusebii Grimaldi. Lattantius Vajanus Presbyter Faventinæ Diœc. Caroli S. Sylvestri in Capite Rossetti. Petrus Ciminus Laicus Romanus, Francisci Angeli S. Cæ-

ciliæ Rappaccioli. Abbas Joseph Absalon I.V.D. Veliternus, Francisci Adriani S. Priscæ Cævæ. Vincentius Corradinus Laicus de Camerino, Angeli Sanctorum Quirici, & Julitæ Giorii. Petrus Ceccharellus Presbyter Forosempronien. Joannis S. Balbinæ de Lugo. Bernardinus Attolanus Laicus Romanus, Dominici S. Sixti Cecchini. Franciscus Julius presbyter de Fabriano Camerinen. Diœc. Nicolai S. Mariæ Angelorum Ludovisii. Joseph Honuphrius Clericus de Murro Senogalliensis Diœc. I.V.D. Petri Aloysii S. Martini in Montibus Caraffæ. Philippus Ricciardellus Laicus Ariminen. Alderani S. Pudentianæ Cybo. Nicolaus Messinus Presbyter Urbevetanus, Fabritii S. Augustini Sabelli. Joan. Franciscus Callimacus Laicus Romanus, Francisci S. Joannis ante Portam Latinam Cherubini. Bernardinus Tubiolus Clericus Tudertinus, Camilli S. Petri in Monte Aureo Astallii. Franciscus Cusmet de Bois Roger Parisiensis Diœces. Joannis Francisci Pauli de Retz. Jacobus Ambrosinus Laicus Ravennatensis. Joannis Hieronymi S. Honuphrii Lomellini. Carolus Visinar Laicus Mediolanensis, Aloysii S. Alexii Homodei. Philippus Zampettus de Giannettis Clericus Forosemproniensis, Petri S. Salvatoris in Lauro Otthonis. Joannes Philippillus Philippellus Clericus Romanus, Jacobi S. Mariæ Transpontinæ Coradi. Octavianus Auttny Laicus Perusinus. Laurentii S. Crysogoni Imperialis, Aurelius Massuccius Laicus Recanatensis, Giberti S. Joan. & Pauli Borromæi, Julius Guascus Clericus Romanus, Marcelli Stephani in Monte Celio Sanctacrucii. Comes Odoardus Macchirellus Clericus Imolensis, Baccii S. Agnetis Aldobrandini. Joannes Rechius Clericus Lucens. Jo. Baptistæ S. Susannæ Spadæ. Francisc. Sylvius Presbyter I.V.D. Aquilanus, Prosperi S. Calixti Caffarelli. Dominicus Bartholus Laicus Lucens. Francisci S. Mariæ in Via Albitii. Claudius Bazzanus Clericus Mutinens. Octavii S. Bartholomæi in Insula Aquavivæ Presbyterorum S.R.E. Nuncupatorum. Antonius Gallus Laicus Auximanus, Theodori S. Mariæ in Vialata Trivultii. Joseph Claudius Clericus Auximanus, Julii S. Agathæ Gabriellii. Nicolaus Baldescus Laicus Perusinus, Virginii S. Eustachii Ursini. Julius Florinus Laicus Reggien. Raynaldi S. Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Joannes Baptista Cagnolus Laicus Romanus, Vincentii S. Mariæ in Cosmedin Costaguti. Romulus Januarius Cesenatensis Stephani S. Gregorii Donghi. Augustinus de Augustinis Canonicus Assisiensis, Petri Æmilii S. Mariæ in Acquiro Rondanini. Leonardus Martellinus Laicus Florentinus, Joannis Caroli S. Mariæ Novæ Medices. Antonius Nerius Laicus Ariminensis, I. V. D. Federici Sanctorum Viti, & Modesti Sfortiæ. Felix Bonafides Clericus Firmanus, Benedicti Sanctorum Cosmæ, & Damiani Odescalchi. Petrus Vivianus Presbyter Romanus, I.V.D. Christophori Sanctorum Nerei, & Achillei Vidman. Joseph Ferrantes Clericus Tudertinus, Laurentii S. Angeli in Foro Piscium Raggii. Andreas Malacarius Laicus Anconitanus, Francisci S. Mariæ in Porticu Maldachini. Capitaneus Nicolaus Darcurt Laicus Levonburgen. Tarvisin. Diœcesis, Friderici de Hallia. Cæsar Carbonus Clericus Veliternen. Caroli S. Cæsarei Barberini. Antonius Pellegrinus Clericus Romanus, Caroli S. Mariæ in Dominica Pii. Franciscus Gentiluccius Presbyter de Monte Cassiano Recanaten. Diœcesis, Caroli S. Pancratii Gualterii. Joseph Valentes Presbyter a Monte de novo Montis Alti Diœcesis, Decii Sancti Adriani Azzolini Diaconorum S.R.E. Cardinalium Nuncupatorum.

CXXXVIII.

Gratiæ, & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis concessa.

ALEXANDER PAPA VII.

Motu proprio, &c.

NOS volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia ad Summi Apostolatus Apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt, quique eadem causa labores, vigilias, & incommoda plura subjerunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis & privilegiis pro cujusque meritis exornare, ipsosque Conclavistas quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripta per dilectum Filium Jacobum Sanctæ Mariæ Transpontinæ S.R.E. Presbyterum Cardinalem Corradum nuncupatum, Prodatarium nostrum summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot locorum montium, seu officiorum vacabilium ad nos spectantium gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros. Edita A. D. 1656.

§. 1. Ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum, recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles; quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque Conclavistarum privilegia.

eorum

eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierint, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum jus Civitatis ad quoscunque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus.

Etiam hab'tū non deferant.

§.2. Eisque ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscunque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente verè nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascunque Literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de verè nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Ab oneribus quorumcumque solutions liberat.

§. 3. Nosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscunque oneris, tam ordinarii, quam extraordinarii, ubique locorum, & ex quacunque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum impositarum, & imponendarum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse decernimus. Districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscunque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactotibus pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscunque Ecclesiasticæ, vel secularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, seu super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi, directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant.

A censuris absolvit.

§.4. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliis quomodolibet incurrerunt, in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus.

Defectus supplet.

§.5. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint, omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorundem Conclavistarum, tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias ex quavis causa provenientes, sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum, in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus,

& qua-

& quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis regularibus per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, & omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, etiam nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis regularium fructibus, &c. respective reservatis similiter de novo reservamus.

Fructus male perceptos condonat.

§.6. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum, ipsis, vel eorum cuilibet collatorum, & reservatorum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus, etiam ratione ommissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus.

Alia privilegia concedit.

§.7. Ac cum eis super inhabilitate, ac irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs rite, & dummodo nullum aliud alicui eorom obsit canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in susceptis per eos aliàs rite Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant dispensamus, ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum Natalium patiantur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi aliàs legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcunque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispensatione, & præterquam in bonis ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, & ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones, ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine cura beneficia ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illas, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ Literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam aliàs, uti illis super provisionibus quorumvis beneficiorum ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant præcipimus, & mandamus. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, ac Commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perinde ac si in eadem Militia, seu Religione Antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ constitutæ, tam in Rom. Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcunque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & in posterum

rum obtinendorum, cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cessare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam, uni vel pluribus aliis personis ecclesiasticis, vel etiam clericali Charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint, per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcunque, quoteunque, & qualiacunque beneficia ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionibus capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas reservare, constituere, concedere, & assignare valeant, præfatique Translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quà ex quocumque alio Indulto, & Privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impediri nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis Privilegiis hac in re concessis uti, frui, & potiri possint, decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditium, & proventuum hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore. Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcunque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis, etiam a prædictis S.R.E. Cardinalibus, & ut præfertur, obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo aliàs ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum, pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi Matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, ac aliàs licite acquisita, ac acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existētia spoliis minime subjaceant, sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religionis alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcunque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, & mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam Secularibus, quam Regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper, & perpetuo validas, & efficaces fore. Nec eosdem Conclavistas, eorumve aliquem ad literas super præsentibus conficiendum in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

§.7. Ac easdem literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus *Clausulæ præservativæ.*

bus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint, minime comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Augustinum Taurellũ Conclavistarum privilegiis gaudere decernit.

§.8. Et insuper cum dilectus filius Augustinus Taurellus Clericus Lunensis, Sarzanensis, ac dilecti filii nostri Hieronyni S. Mariæ Transtiberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Columnæ nuncupati, & Protectoriæ Germanicæ, & Aragoniæ Auditor, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator in præmissis sedulam pro ipsis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu. Volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Augustino licet in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus, ut omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supra, dictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum, tanquam Conclavista frui, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, perinde ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset; Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus.

Clausula sublata.

§.9. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa sublata aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. irritumque, &c. attentari.

Expeditionẽ literarum gratis concedi mandat.

§.10. Et insuper Venerabili Fratri nostro Francisco Episcopo Portuensi, & Sanctæ Ruffinæ Cardinali Barberino nuncupato S.R.E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Sommatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum earumdem desuper conficiendarum expeditio per eandem viam secretam spectat, & pertinet, & sub pœna indignationis nostræ motu simili, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut etiã easdem literas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Conclavistarũ privilegia confirmat.

§.11. Insuper omnia, & singula Privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris hucusque concessa motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Contrariis derogat.

§.12. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in præsentibus, & felicis recordationis Pii Papæ IV. de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum nostrorum contra illegittimos, necnon Pictaviensis Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & inprædicta Cancellaria publicatis, etiam in universalibus, vel Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum etiam juramento, confirmatione &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus; & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiamsi de illis, &c. eorum tenores &c., hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis, & cum absolutione a censuris ad effectum, &c,

§.13. Quod obstantiæ etiam beneficiales Conclavistarum, ac ab eis subrogat., & dispensat., ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum synodalium, statutorum, ac privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen., Cister-

Cistercien. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores, &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit, exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariisCollatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem, &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis motu proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstante, & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, & gradus dioec. patriæ, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos, Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Cappellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cœremoniarum facta, & descripta annotati, & descripti comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire.

Transumptorum fides.

§.14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum Transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Kalend. Septembris An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem quartudecimo Kal. Septemb. Anno II.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendiss. Dominus Thaddæus Altinus Camers Epicopus Castellanus, & Hortanus Sacrista noster, Franciscus Maria Phœbeus Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Presbyter Urbevetanus, Carolus Vincentius Carcarasius Presbyter Romanus, & perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum, Fulvius Servantius Presbyter de Sancto Severino, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ SS. Celsi, & Juliani de Urbe, Petrus Antonius della Pedacchia, Presbyter Romanus Perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Christophorus Faccialieta Presbyter Romanus Magistri Cæremoniarum. Comes Federicus Ubaldinus Civitatis Castelli perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Sacri Collegii Secretarius. Michael Angelus Boncius Presbyter Civitatis Clusii, Flaminius Valla Clericus Regiensis, noster dum Cardinalatus honore fungebamur. Marchio Carolus Gerinus Clericus Conjugatus Florentinus, Comes Carolus Bentivolus laicus Florentinus, Vincentius Gianninus laicus Florentinus Caroli Ostiensis Medices. Franciscus Cerrus Romanus Clericus conjugatus, Angelus Parraccianus Presbyter Clusinæ Diœcesis Basilicæ Lateranensis Canonicus, Francisci Portuen. Barberini. Franciscus Beriolus de Nostris Clericus Tifernas, Carolus Cinaglia Clericus Perusinus, Joannes Maria Baldus Camerinen. Bernardini Sabinen. Spadæ. Carolus Vannus Presbyter Urbinaten, Vitus Vennierius Presbyter Recanaten. Julii Tusculanen. Sacchetti. Julius Cæsar Porrus Clericus Neapolitan. Dominicus Salvius de Plobio Calien. Diœcesis, Martii Albanen. Ginetti, Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Castracanus de Castracanis Presbyter Calien. Sebastianus Casinus Clericus Florentinus, Carolus Durantus Laicus Aretin. Aloysii S. Laurentii in Lucina Capponii. Joan. Baptista Barsottus Lucensis Præpositus, Joan. Georgius Burghemaister de Wainfrestoin Laicus Pragen. Crescentius Bindus Laicus a Grosseto, Ernesti Aldelberti S. Praxedis Harrach. Melchisedech Thevenst Clericus Parisiensis, Joan. Antonius Costa Abbas, & Presbyter Genuen. Franciscus Butus Romanus Presbyter, Antonii Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Barberini. Robertus Capizuchius Presbyter Romanus, Dominicus de Sanctis Presbyter Anagninæ Diœcesis, Joseph Picus Clericus conjugatus Civitatis Ducalis, Petrus Franciscus Cagnolus Presbyter Prænestin. Dioec. Hieronymi S. Mariæ Transtyberim Columnæ. Franciscus Turcus Prrsbyter S. Severini, Joannes Baptista Paulonius de Caldarola Presbyter Camerinen. Diœc. Dominicus Picca Presbyter de Calderola Camerinen. Diœcesis, Joan. Baptistæ S. Petri ad Vincula Palleotti. Marcus Antonius Perronus Abbas, & Presbyter Rossanen. Archangelus de Paulis Laicus Eugubinus, Valerius Aleronus Presbyter Romanus, Francisci Mariæ SS. Duodecim Apostolorum Brancaccii. Cælius Piccolomineus Clericus Senensis, Alexander Scarlattus Presbyter Florentinus, Hieronymus Gajus Laicus Cavallicen. Alexandri S. Sabinæ Bichii. Hieronymus Fabrius Clericus Ariminen. Diœc. Joan. Baptista Ricchelinus Presbyter Nicien. Ulderici S. Anastasiæ Carpinei. Jacobus Cinamius Clericus Lucen. Marcus Antonius Romagnolus Clericus Forolivien. Marci Antonii S. Mariæ de Pace Franciotti. Jacobus Gamba Clericus Ravennaten. Petrus Paulus Rosciolus Clericus a Bassanello Hortanæ Diœcesis, Flaminius

nius Antichus Laicus Urbanien. Stephani S.Laurentii in Pane, & Perna Duratii. Carolus Leolus Ariminen. Joan. Petrus Previtalis Presbyter Romanus, Franciscus de Benedictis Senogallien. Diœcesis, Ascanii S.Mariæ de Aracæli Filomarini. Jacobus Cinus Politianus Presbyter Vicentin. Amadæus Ferrianus Clericus Vicentinus, Marci Antonii S.Marci Bragadini, Hiacynthus Dardolus Clericus Narnien. Claudius Carcarasius Laicus Romanus, Petrus Bizzanus Presbyter Mediolanen. Petri Donati Sancti Marcelli Cæsii. Hieronymus Prophirius Abbas, & Presbyter Camerinen. Franciscus Cataneus Clericus Mediolan. Fr. Vincentii S.Clementis Maculani. Comes Hercules Oddus Eques Ordinis Calatravæ Perusinus Clericus Conjugatus, Jacobus Puccius Clericus Romanus, Philippus Baldescus Clericus Nucerinus. Francisci Sancti Hieronymi Illyricorum Montalti. Joannes Baptista Petramellara Presbyter Bononiensis, Joannes Coriolanus Osius Laicus Florentinus, Flaminius Justus Clericus Tiburtinus. Cæsaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti. Philippus Gonzzeus Presbyter Parisien. Petrus Franciscus Palatius de Serra Comitum Senogallien. Diœcesis. Hieronymi S. Eusebii Grimaldi. Gerardus Rosellus Presbyter Mutinensis, Terentius Duranus Clericus de Monte Sancti Martini Firmanæ Diœcesis. Caroli Sancti Silvestri in Capite Rossetti. Sebastianus Baldinus Clericus Romanus, Bernardinus Zanardus Romanus Clericus Conjugatus, Franciscus Valentinus Urbevetanus Clericus, Francisci Angeli Sanctæ Cæciliæ Rappacioli. Honuphrius Gualfreduccius Clericus Pistoriensis, Joannes Baptista Biscus Presbyter Diœcesis Urbaniæ, Paul. Panzirolus Romanus Conjugatus, Francisci Adriani S.Priscæ Cevæ. Franciscus Pollinus Presbyter Camerinen. Joannes Baptista de Comitibus ab Arpino Soran. Diœcesis, Angeli Sanctorum Quirici, & Julittæ Georgii. Paulus Bonafaccia Presbyter Romanus, Joannes Baptista Sartinara Presbyter Mediolanen. Octavius Ægidius a Tolentino, Joannis S. Balbinæ de Lugo. Nestor Rita Clericus de Leonissa Reatinæ Diœcesis, Nicolaus Baffius Presbyter de Terra Pedemontis Aliphanæ Diœcesis, Gabriel a Porta de Villa Franca Sarzanen. Diœcesis Clericus, Dominici S.Sixti Cecchini. Carolus Sanctarellus Abbas, & Clericus à Saxo Ferrato, Joannes Claudius Marinus Pedemontanus Laicus, Nicolai Sanctæ Mariæ Angelorum Ludovisii. Philippus Cæsarinus Presbyter Nolanus, Christophorus Blancus Clericus Ariminensis, Hieronymus Lancia Laicus Firmanus, Petri Aloysii Sancti Martini in Montibus Caraffæ. Franciscus Ravizza Clericus Urbevetanus, Jacobus Girod a Burgundia Mignovillars Laicus, Alderani Sanctæ Pudentianæ Cybo. Petrus Paulus Grappolinus Clericus Romanus, Joannes Simon Siranus Clericus Perusinus, Fabritii Sancti Augustini Sabelli. Joannes Angelus Elisius de Monte Bodio Senogalliensis Diœcesis, Joannes Baptista Ferruttus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis, Francisci Sancti Joannis ante Portam Latinam Cherubini. Comes Frater Gaddus de Elcis Pannoccheschus Eques Hierosolymitanus Senensis, Joannes Baptista Verzellius a Sambuco Tiburtinæ Diœcesis, Camilli Sancti Petri in Monte Aureo Astallii. Guglielmus Carrier Clericus Gallus Lugdunensis Diœcesis, Guido Gioli Parisien. Clericus, Claudius Imbert Conjugatus Parisien. Simon Cinettus Laicus Parisien. Joannis Francisci Pauli de Retz. Joannes Baptista Ursus Clericus Forolivien. Franciscus Maletta Clericus Ferrarien. Diœcesis, Joannis Hieronymi Sancti Honuphrii Lomellini. Octavius Spada Abbas, & Presbyter Interamnen. Andreas Thomassinus a Monte Sancto Vito Senogallien. Diœcesis, Aloysii Sancti Alexii Homodei. Joann. Carolus Valentinus Presbyter Reatinus, Petrus Paulus Pontinus Clericus Terræ Setiæ Terracinen. Diœcesis, Petri Sancti Salvatoris in Lauro Ottoboni. Rodulphus Dulcinus Clericus Bononien. Joannes Gregorius Ardizzonus Presbyter a Tabio Albiganensis Diœcesis Abbas, Jacobi Sanctæ Mariæ Transpontinæ Corradi. Bernardus Capuccius Romanus Clericus Conjugatus, Franciscus Papadorus a Francovilla Oritanæ Diœcesis. Laurentii Sancti Chrysogoni Imperialis. Julius Cæsar Beagnius Clericus Mediolanen. Diœcesis, Franciscus Sitta Ferrarien. Diœcesis, Giberti Sancti Joannis, & Pauli Borromæi. Æmilius Vincius Presbyter Firmanus, Carolus Guallius Romanus Conjugatus. Marcelli Sancti Stephani in Monte Cælio Sanctacrucii. Ludovicus de Sanctis Clericus Ripanus, Vincentius Barteus de Sancto Angelo in Vado, Baccii Sanctæ Agnetis Aldobrandini. Jacobus Leo Clericus Romanus, Carolus Donatus Veter Clericus Mediolanen. Joannis Baptistæ Sanctæ Susannæ Spadæ. Guarnerius de Guarneriis Clericus Auximanus, Franciscus Cæsarinus a Civitate Theatina Laicus, Prosperi S.Calixti Caffarelli. Carolus de Marchis Presbyter Asculanus, Andreas Littus a Castro Plebis Lucerin. Diœcesis, Francisci S.Mariæ in Via Albitii. Hieronymus Silentius a Castro Fidardo Lauretanæ Diœcesis, Carolus Gendardinus Clericus Lauretanus, Octavii Sancti Bartholomæi in Insula Aquavivæ Presbyterorum S. R. E. nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Muggianus Eques Hierosolymitanus Mediolanen. Albertus ab Inbruch Clericus Colonien. Matthæus Bacconus Clericus Anglus, Theodori Sanctæ Mariæ in Via Lata Trivultii. Julius Papettus ab Ortezano Presbyter Firmanæ Diœcesis. Matthias de Riccis Clericus Pisanus, Julii Sanctæ Agathæ Gabriellii. Marchio Franciscus Ursinus Clericus Conjugatus Romanus, Livius Canonicus de Scandolia Sabinen. Diœcesis, Joannes Baptista Ghilionus Laicus Januen. Virginii Sancti Eustacchii Ursini.

sini. Comes Hieronymus Gratianus Clericus de Pergola Eugubinæ Diœcesis. Comes Hector Molza Presbyter Mutinen. Alexander Mazzinius Clericus Reggien. Raynaldi Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Carolus Mussus Rutilianen. Clericus Conversanen. Diœcesis, Joannes de Rubeis Presbyter a Paliano Prænestinæ Diœcesis, Vincentii Sanctæ Mariæ in Cosmedin. Costaguti. Ludovicus Tingolus Conjugatus Ariminen. Dominicus Savettus Abbas Clericus Gualdensis Nucerinæ Diœc. Stephani S.Georgii Donghi. Michel-Angelus de Brunamontibus a Canaria Assisien. Diœcesis, Joannes Antonius Strachicius Conjugatus a Canaria Assisiensis Diœcesis, Petri Æmilii Sanctæ Mariæ in Aquiro Rondanini. Comes Franciscus de Monte Acuto Eques Sancti Stephani Florentinus, Verus de Castiglione Eques Sancti Stephani Florentinus, Franciscus Cicogninus Presbyter Pratensis, Joannis Caroli Sanctæ Mariæ Novæ Medices. Jacobus Antonius Serperius Presbyter Romanus, Joseph Lonus Clericus Conjugatus ab Alviano Amerinæ Diœcesis, Sebastianus Brusiatus Casalen. Diœcesis, Federici Sanctorum Viti, & Modesti Sfortiæ. Franciscus Gherius de Sociis Presbyter Perusinus, Marcus Antonius Odescalcus Presbyter Comensis, Benedicti Sanctorum Cosmæ, & Damiani Odescalchi. Camillus del Corno Clericus Tarvisinus, Petrus Jacobus Pinellus Romanus Laicus, Christophori Sanctorum Nerei, & Achillei Vidman. Hieronymus Lupus Presbyter a Rovigo Adrien. Diœcesis. Franciscus Camerata a Vernaza Sarzanensis Diœcesis, Laurentii Sancti Angeli in Foro Piscium Raggii. Carolus Eustachius Clericus Conjugatus Romanus, Medardus Spera a Rocca Contrada Clericus, Joannes Angelettus Presbyter Amerinus, Francisci Sanctæ Mariæ in Porticu Maldalchini. Carolus Pancoly Civitatis Castri Veteris Hieracensis Diœcesis, Frater Hiacynthus Carduccius Eques Hierosolymitanus Romanus, Stephanus Vacherot Civitatis Dyun in Burgundia Laicus Conjugatus, Friderici de Hallia. Joannes Baptista Verus Presbyter Venetus, Ludovicus Pietri Laicus Urbinas, Caroli Sancti Cæsarii Barberini. Æmilius Sibonius Presbyter Romanus, Hieronymus Brasavola Ferrarien. Caroli Sanctæ Mariæ in Domnica Pii. Joannes Baptista Phœbeus Urbevetanus, Antonius Sorreca a Monte Georgio Presbyter Firmanæ Diœcesis, Caroli S. Pancratii Gualterii. Victorius Montanus Presbyter Tudertinus, Dominicus Simoncellus Laicus Cornetanus, Decii Sancti Adriani Azzolini Diaconorum S.R.E. Cardinalium nuncupatorum. Frater Carolus Bonettus Ordinis Sancti Augustini cum dicto Sacrista. Nicolaus Zucchius e Societate Jesu Parmensis Confessarius. Matthæus Parisius de Benaudis Materanen. Diœcesis, Antonius Maria de Rubeis Ravennaten. Medici Physici. Joannes Trullius Verulanus Chirurgus. Joannes Baptista Paulutius Pisauren. Aromatarius. Franciscus Maria Servitius de Monte Baroccio Pisauren. Nicolaus Martinus de Tolentino ejus Auxiliatores. Abbas Joseph Palmerius Clericus Romanus Custos fontis, & Aquarum Conclavis. Antonius Rosellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Diœcesis Barbitonsores. Fabritius Angelinus Ariminen. Petrus Galluppus Faventinus eorum Auxiliatores. Franciscus Gualdus Faber Lignarius. Joannes Maria Surisius Faber Cementarius. Joannes Baptista Celsius Romanus, seu Tiburtinus Familiaris Magistrorum Cæremoniarum: Laurentius Biranellus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis, Famulus Secretarii Collegii. Georgius de Angelis Anagninus. Petrus Paulus Guinettus, Bartholomæus, Tognettus, Carolus Antonius Guinettus, Joannes Baptista Guinettus, Antonius Salla, Joannes Paulus Gratiolus, Paulus Barozzus, Antonius Cambronus, Gaspar Smit, Joannes Morellus, Fulvius Girottus, Petrus Brancus, Dominicus Bencia Spetta, Franciscus Menichinus, Antonius Selvaggius, Dominicus Leo Angelus, Francischinus Rugerius, Bartholomæus Curtus, Franciscus Campagna, Eusebius Gillus, Petrus Zucconus, Antonius Piscis, Paulus Antonius Brunus, Bernardus Gualaginus Scopatores Conclavis.

CXXXIX.

Deputatio Internuncii Belgii in Executorem Bullæ SS. D. N. qui confirmavit Bullam Innocentii X. super definitione quinque Propositionum in materia Fidei occasione impressionis libri Cornelii Jansenii, Episcopi Ipren. cui titulus est Augustinus. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilecto filio Hieronymo Abbati Sanctæ Mariæ Montis Regalis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. NUper Constitutionem, declarationem, & definitionem in literis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri pridie Kalen. Junii 1653. expeditis, per quas ipse Innocentius Prædecessor occasione impressionis libri cui Titulus, Augustinus Cornelii Jansenii Episcopi Ipren. quinque propositiones in materia fidei tamquam hæreticas damnavit, contentas confirmavimus, approbavimus, & innovavimus, & quinque Propositiones præfatas ex libro præmemorati Cornelii Jansenii Episcopi Ipren., cui Titulus est, Augustinus, excerptas, & in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento, damnatas fuisse declaravimus, & definivimus, & uti tales inusta scilicet eadem singulis nota, *Recenset confirmationem Bullæ Innocentii X.*

 quæ

quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum sigillatim, inuritur, ita iterum damnavimus, ac eumdem librum sæpedicti Cornelii Jansenii, cui Titulus Augustinus, omnesque alios tam manuscriptos, quam typis editos, & si quos forte in posterum edi contingeret, in quibus prædicta ejusdem Cornelii Jansenii doctrina, ut supra, damnata defenditur, vel astruitur, aut defenderetur, vel astrueretur, damnavimus itidem, & prohibuimus, & alias prout uberius continetur in nostris desuper 17. Kalen. Novembris præsentis anni 1656. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso.

Amplam Nuncio facultatē impertitur.

§.2. Quamvis autem in prædictis nostris literis deputati fuerint Executores Ven. Fratres Patriarchæ, Primates, Metropolitani, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitores, & Judices Ecclesiastici ad quos pertinet: quia tamen præmissa debitæ executioni præsertim intra fines istius Nunciaturæ Apostolicæ Belgii accuratius demandatum iri confidimus, si, & tibi qui ad exercendum contentiosam jurisdictionem ejusdem Nunciaturæ a Nobis deputatus es, executio hujusmodi committatur; Propterea motu proprio, & ex certa scientia nostra tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut nedum in defectum, seu in eventum negligentiæ prædictorum Executorum, aut alicujus eorum, sed æque principaliter, & perinde acsi tu speciatim in prædictis literis una cum aliis illarum Executor nominatus, & deputatus fuisses in id sedulo incumbas, ut in quocumque loco sub jurisdictione dictæ Nunciaturæ comprehenso eædem literæ cum omnibus, & singulis contentis in illis debitæ executioni demandentur, & illarum transgressores pœnis, & censuris in dictis literis contentis puniant., invocato etiam quatenus opus fuerit, auxilio brachii secularis. Super quibus Nos tibi plenam, & liberam, ac amplam, & necessariam quomodolibet, & opportunam concedimus facultatem.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstan. recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Novem. 1656. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 24. Nov. 1656. An. II.

CXL.

Convalidatio omnium novarum electionum Prælatorum in vim confirmationum factarum Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupat. S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, & quod officium Superiorum non possit prætendi, nisi ad aliud triennium.

Ne jam indicata otiose repetam, te remitto ad ea, quæ notavi ad Urb. VIII. Const. 452. *Tom.* 4. *Par.* 1. *Fol.* 382. Sacri Apostolatus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio meritis licet imparibus ineffabili divinæ providentiæ consilio collocati Religiosorum virorum sub suavi arctioris Religionis jugo vota sua Altissimo reddere laudabiliter satagentium commoditatibus libenter intendimus, illisque paternæ benignitatis nostræ favores impertimur, prout matura consideratione adhibita, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Christo Procurator generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuncupat. Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod alias postquam fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 20. Augusti 1622. expeditas literas inter alia statuerat, & ordinaverat, ut in omnibus, & singulis officiis æqualibus, vel inferioribus dictæ Congregationis alternativa trium annorum observari deberet, rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per suas pariter in forma Brevis die 12. Julii 1627. expeditas literas ejusdem Congregationis Definitorio, quod ipsius Congregationis, illiusque Domorum Prælatos ordinarios, & alios quocumque nomine nuncupatos Superiores (non tamen Provinciales) in eorum officiis prout e re dictæ Congregationis, illiusque Domorum magis expedire in Domino judicasset, ad aliud triennium confirmare, sive ad eadem officia de novo, etiam alternativa trium annorum hujusmodi minime observata eligere valeret, facultatem concessit: Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Definitorium prædictum subinde, attento quod in eisdem Urbani Prædecessoris literis expresse declaratum non reperiebatur, Prælatos ordinarios, & alios Superiores hujusmodi ad unum triennium dumtaxat confirmari, sive ad eadem officia de novo dicta alternativa non observata, eligi posse, tri-

triginta fere annorum spatio prout interea expedire visum est, Prælatos ordinarios, & alios Superiores prędictos in eorum officiis non solum ad unum, sed etiam ad plura immediate sequentia triennia confirmaverit, sive ad illa de novo, eadem alternativa minime observata, elegerit: nunc vero de confirmationum, & novarum electionum hujusmodi, & inde secutorum validitate, & subsistentia plurimum dubitetur, & propterea idem Antonius Procurator generalis opportune a Nobis in præmissis provideri summopere desideret.

Convalidat prout in sub. Absolvit Prælatos Ordinarios.

§.2. Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon eorumdem Antonii, & Prælatorum ordinariorum, aliorumque Superiorum, ac Definitorii prædicti singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis, præterquam præmissorum, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Antonii Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, confirmationes, & novas electiones memoratorum Prælatorum ordinariorum, & aliorum quocumque nomine nuncupatorum Superiorum, non tamen Provincialium dictæ Congregationis, illiusque domorum ultra unum aliud triennium respective a Definitorio prædicto, sicut præmittitur, aliàs tamen canonice factas cum inde secutis quibuscumque, & per ipsos Prælatos ordinarios, & alios Superiores in vim confirmationum, & novarum electionum hujusmodi factis, apostolica auctoritate, tenore præsentium convalidamus in omnibus, & per omnia perinde, ac si eædem confirmationes, & novæ electiones nonnisi ad unum triennium respective factæ fuissent, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, qui desuper propter premissa quomodolibet intervenerunt, sanamus, & abolemus.

Contrariis derogat.

§.3. Præterea omnes, & singulos Prælatos ordinarios, & Superiores prædictos, necnon personas ejusdem Definitorii a quibuscumque censuris, & pœnis ecclesiasticis per eos, & alias respective præmissorum occasione quoquo modo incursis auctoritate, & tenore prædictis in utroque foro absolvimus, & plenarie liberamus. Declaramus in futurum Prælatos ordinarios, & alios quoscumque nomine nuncupatos Superiores universæ Congregationis prædictæ, illiusque Domorum, quos ad aliud triennium in eorum officiis confirmandi, sen de novo ad illa eligendi facultas eidem Definitorio, ut præmittitur, a dicto Urbano Prædecessore concessa fuit, non ultra unum dumtaxat triennium immediate proximum in eorum officiis a memorato Definitorio respective confirmari, sive ad illa de novo, alternativa trium annorum hujusmodi minime observata, eligi posse. Ac decernentes ipsas pręsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, illisque respective plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Transumptorum fides.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Domorum quarumlibet, etiam juramento, confirmatione apost., vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut prædicti Prælati ordinarli, & Superiores, necnon personę dicti Definitorii pœnitentias, quam ipsis respective Sacerdos idoneus propter præmissa imposuerit, adimpleant, alioquin eædem præsentes quoad absolutionem eis in foro conscientiæ nullatenus suffragentur, utque ipsarum præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem omnino fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 24. Jan. 1657. An.II.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc., die 24. Januarii 1657. Pontificatus nostri Anno II.

CXLI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Erectionis Collegii Chisii duodecim Alumnorum Theologiæ Studiorum Canonicorum Regularium Congregationis Regularis S. Salvatoris sub Regula S. Augustini sub invocatione Sancti Alexandri Papæ, & Martyris in Canonica Bononien. ejusdem Congregationis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ throno, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti illa, quæ a religiosis viris pro recta Juvenum institutione, studiorumque promotione provide facta sunt libenter cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis patrocinio roboramus, prout con-

conspicimus salubriter in Domino expedire.

Expositio Congreg. Canonicorum Reg. S. Salvatoris super erectione Colleg. Chisii, & leges hujus Collegii assignat.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Prudentius Januensis Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris, sub Regula Sancti Augustini, quod eadem Congregatio in ejus dieta novissime habita Collegium Chisium nuncupandum duodecim Alumnorum Sacræ Theologiæ studiosorum Canonicorum Regularium dictæ Congregationis, sub Invocatione Sancti Alexandri Papæ, & Martyris in Canonica Bononien. Congregationis hujusmodi perpetuo erexit sub legibus, seu Ordinationibus tenoris, qui sequitur videlicet.

Primo. Optantes Dietæ hoc anno celebratæ Bononiæ Patres pro muneris sui sulicitudine, ac Juvenum religiosa instructione eorum studia promovere, reformare, ac dirigere, statuerunt, ac statuunt fundari, erigique Collegium perpetuis, ac futuris temporibus duraturum in hac eadem Canonica Sanctissimi Salvatoris Chisium nuncupatum sub Invocatione Sancti Alexandri Papæ, & Martyris.in quo non amplius, quam duodecim Alumni degant.

Secundo. Collegium iam dictum pro humili obsequio erga summum Regnantem Pontificem Chisium nuncupatum, in annuis Natalitiis Sancti Alexandri Papæ, & Martyris Tutelaris prædicti cantare curet Missam solemnem cum seeunda Oratione pro Sanctissimo Domino Nostro Papa Alexandro VII., ac deinde ab altero Alumnorum Oratio, sive Concio de ejusdem Tutelaris laudibus publice habeatur, horisque promeridianis ab altero Theses publice defendendæ e Sacra Theologia exponantur.

Tertio. Non possint Alumni aliam Doctrinam complecti, & sequi quam Divi Thomæ Aquinatis, quæ a Lectoribus perpetuo exponatur quam maxime ad germanum Sanctissimi Doctoris sensum.

Quarto. Per quinque annos in Collegium admissi perseverare teneantur, & cursum Theologicum in summam a Divo Thoma redactam ordinate explere.

Quinto. Horis matutinis quotidie lectio habeatur, cui omnes omnino interesse debeant, nullas ob causas vacatione admissa, exceptis diebus festis, & solitæ inter Hebdomadam vacationis. Horis vero promeridianis revocatis Alumnis præactæ lectionis collatio fiat, ut eorum, quæ mane audita sunt altius memoria firmetur, indicta tunc Gymnasio repetitione.

Sexto. Quolibet mense eadem de materia, quæ lecta, & exposita fuerit publice discutiendæ Theses proponantur, a quo onere nemo excipi valeat, & expleto annuo cursu totius lecturæ Theoremata solemnius in Ecclesia agitanda ab omnibus Alumnis publicentur.

Septimo. Durante quinquennio nec per Abbatem Generalem quivis Alumnorum removere possit, prout etiam Constitutionum nostrarum lege cautum est; Quod si qui correctione, sive acriori animadversione dignum perpetraverint inibi, juxta regularia nostra instituta puniantur, iis tantummodo casibus exceptis, qui Alumni expulsionem, & remotionem expostulaverint, quo sane remedio utendum erit, si quis præfracte, & obstinate has Collegii leges observare recusaverit.

Octavo. Non solum vero Alumni sub Abbatis Canonicæ, & ejus Vicarii obedientia, religiosa humilitate, animique submissione degant, sed etiam Lectorem observent, illique pareant, ne dum in iis, quæ studiorum, & obedientiam spectat, * sed si quid maxime in Schola peccaverint. * Sic

Nono. Verum, quia sine premio, & auctionibus nil arduum, & præclarum iners humana fragilitas, & impotentia assequeretur.

Primo. Alumnis concedendum putaverunt Patres exemptionem a duobus horis, quæ in Choro habentur, nempe Prima, & Completorio, exceptis diebus Festis, & Vigiliis, itemque Quadragesimæ tempore.

Secundo. Pro emendis sibi necessariis libris singulis quibusque Alumnis supra taxam solitam Vestiarii scuta duo monetæ Romanæ conferantur.

Tertio. Hi cæteris præferantur in Capitulis Generalibus, Minoribusque Comitiis ad Theses publicas sustinendas.

Quarto. Exacto quinquennio, & licentiatis tum Alumnis, quod per Literas patentes per Abbatem Generalem, & Visitatores erit exequendum, lecturæ Canonicarum concedantur, itemque ad animarum curam præsententur, necnon concursum, vel ab ipso Abbate Generali suspendi, & impediri quoquo modo valeat, nisi in casu, quo morum dissonantia, & indecens vitæ conversatio obstiterit.

Quinto. Privilegiis omnibus Lectorum, quos perpetuos ex rescripto Constitutionum nostrarum vocant, uti valeant, & si ejusdem Patriæ, cujus sunt Alumni nationales dignitas Abbatialis vacaverit, ad eamdem assumi, eligique debeant, si in reliquis requisitis pares cæteris erunt, etsi modo quadrigesimum ætatis annum attigerint, & morum religiosæque probitatis semper exempla dederint uti felix memoria Urbani Octavi circa Lectores, & Novitiorum Magistros per suum Breve sancivit.

Postremo, exacto quinquennio tempore opportuno indicet Abbas Generalis substituendis Alumnis concursum, & eos tandem eligat, qui habiliores in examine fuerunt reperti, quibus publica Congregationis spes committi valeat, omnibus humanæ passionis sensibus omnino compressis.

Confirmat erectionẽ hujus Collegii ejusque leges.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Prudentius præmissa pro firmiori eorum subsistentia, & validitate Apostolicæ confirmationis nostræ presidio

sidio communire summopere desideret; Nos ipsum Prudentium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem Collegii prædicti, sicut præmittitur factam, ejusque Leges, seu Ordinationes præinsertas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective perpetuo inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Canonicæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Jan. 1656. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1657. Pontificatus nostri Anno II.

CXLII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Statuti Capit. Ecclesiæ Bitterren., ut de quibusdam Beneficiis provideatur per turnum ad præsentationem singulorum Canonicorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Bitterren., quod ipsi in eorum Capitulo generali de anno 1655. celebrato capitulariter congregati ad evitandas, tollendasque contentiones, & discordias, quæ inter ipsos occasione collationis nonnullorum beneficiorum ecclesiasticorum collativorum tenuissimi redditus ad eos, & Capitulum hujusmodi communiter, & conjunctim, ut asserunt, pertinentium occurrente pro tempore eorum vacatione propter multitudinem illa conferri sibi petentium, diversaque ipsorum exponentium ad competentium favorem respective studia enasci solebant, abususque, qui exinde irrepere poterant removendos rationi consonum existimarunt, si de dictis beneficiis modo præmisso eatenus conferri in posterum perpetuis futuris temporibus occurrente eorum vacatione, nonnisi ad præsentationem Canonici hebdomadarii in turno, ut infra statuto existentis, disponeretur.

Confirmat statutum Eccles. Bitterren. ut de quibusdam beneficiis provideatur ad præsentationé singulorum Canonicorum

§.2. Quapropter turnum hebdomadarium pro præsentationibus ad beneficia hujusmodi per Canonicum dictæ Ecclesiæ debite qualificatum pro tempore faciendis in qualibet die sabbathi hora tertia post meridiem stabiliri, & per dilectum pariter filium Joannem de Maussac modernum Archidiaconum majorem nuncupatum, & Canonicum Ecclesiæ prædictæ incoari, in ejusque persona hebdomada immediate sequenti eodem die sabbathi, & eadem hura tertia compleri, perfici, & absolvi; Et successive turnum hujusmodi ad alios Canonicos dictæ Ecclesiæ in aliquo ex Sacris Ordinibus constitutos, vocemque in capitulo habentes, ac alias debite qualificatos licet absentes, sed tunc pro eis eorum Procuratores, seu Vicarios legitimos divisim de uno ad aliud juxta ordinationem inter eos statutam, vel statuendam transire, ac etiam per eos similiter compleri, perfici, & absolvi; Præterea tam nomina, & cognomina Canonicorum prædictorum numero duodecim existentium, & Capitulum prædictum constituentium, quam titulos, & denominationes beneficiorum prædictorum in tabula in archivio ejusdem Capituli asservanda describi, necnon præsentationem personarum in dictis beneficiis pro tempore quandocumque vacantibus faciendam ad Canonicum memoratæ Ecclesiæ in dicto turno existentem debite qualificatum, seu pro eo, ejus Procuratorem, aut Vicarium, ut supra: Institutionem vero ad alios Canonicos, & Capitulum communiter, & conjunctim spectare, & pertinere, ac præsentationem, sicut præmittitur, semel factam per alios Canonicos, & Capitulum hujusmodi acceptari, & in vim illius per eosdem personam idoneam tamen, & debite qualificatam ad beneficium tunc ex supradictis vacans præsentatam in illo instituti posse, & debere, sed Canonicis, & Capitulo prædictis præsentationem, sicut præmittitur, factam acceptare, & personam præsentatam, tum ob defectum ejus ætatis, tum ob aliam causam legitimam instituere recusantibus, licere eidem Canonico,

co, seu ejus legitimo Procuratori præsentari, cujus præsentatio, sicut præfertur facta per dictos Canonicos acceptata non fuerit variare, & ad aliam, imo vero ad tot alias quot similes recusationes fieri contigerit, procedere donec tandem aliqua præsentatio, sicut præfertur, facta per eosdem Canonicos, & capitulum acceptata fuerit, ita tamen, ut in eventum iteratæ recusationis hujusmodi, dicti Canonici, & capitulum causam ejusdem iteratæ eorum recusationis legitimam, & rationabilem allegare, & reddere teneantur: Et nihilominus licere tunc eidem Canonico, seu ejus Procuratori præsentatori causam hujusmodi approbare, vel non approbare, & aliàs iuri suo præsentationis hujusmodi, prout sibi visum, & de jure fuerit providere reservato nostro, & hujus Sanctæ Sedis beneplacito statuerunt, prout in actu deliberationis dicti capituli generalis desuper confecto plenius dicitur contineri. Quare iidem exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

Sequitur confirmatio.

§.3. Nos igitur dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque eccl. sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula præmissa a memoratis exponentibus statuta, salvis tamen reservationibus, & affectionibus apostolicis auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 3. Februarii 1657. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 3. Febr. 1657. An. II.

CXLIII.

Subsidium centum millium scutorum auri super fructibus Ecclesiasticis quarumvis Ecclesiarum, & Beneficiorum in Dominio Veneto existen. pro expensis contra Turcas ab eadem Republica faciendis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§.1. ETSI Nobis pro cura pastoralis Officii Divina disponente providentia, Nobis meritis licet imparibus, commissi nihil magis cordi sit, quam personas Ecclesiasticas ab extraordinariis oneribus immunes semper conservare, idque nisi summa necessitas cogat, re ipsa animo statuerimus: nihilominus, sicut iam omnibus notum esse debet, cum Turcarum Tyrannus nefarium bellum, quod a duodecim, vel circiter annis dilectis filiis nobilibus Viris Duci, & Dominio Venetorum intulit, etiamnum ingenti apparatu, maximisque viribus prosequatur, & propterea ipsi Dux, & Dominium majores, quam unquam antea tam maritimas, quam terrestres copias, ut se, suaque tueantur parare, & instruere, ac proinde ingentes expensas facere modo compellantur.

Subsidiũ centum millium scut. pro Venet. Rep. super fructibus Ecclesiarum, existentium in prædicto Dominio.

§.2. Nos considerantes non minus Clericorum, quam Laicorum interesse, ut ea, quæ ad defensionem hujusmodi necessaria sunt, studiose comparentur, quo Christiani nominis hostes infensissimi a Christifidelium cervicibus, adjuvante Domino repellantur, cogimur de universi Cleri Dominii Veneti facultatibus in hoc gravissimo periculosissimoque casu fiduciam sumere, sperantes, quod ipsi hoc onus urgentissima necessitate, & justissima de causa a Nobis sibi impositum æquo animo ferre non recusabunt. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unũ subsidium centum millium scutorum auri super omnibus, & singulis fructibus, redditibus, & proventibus secundum verum annuum valorem præsentis anni quarumcumque Cathedralium etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium, atque aliarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum, Prioratuum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum Sæcularium quorumcumque, ac Hospitalium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum (non tamen Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani) cujus fratres pro munienda, & defen-

defendenda adversus improbos eorumdem Turcarum conatus Insula Melevitana, gravissimos sumptus subire, & magnum æs alienum contrahere oportuit, Regularium cum cura, & sine cura in dicto Dominio existentium a Ven: Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis Filiis Electis, Administratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Prælatis, Capitulis, Conventibus, cæterisque Personis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus quibuscumque, tam non exemptis, quam quomodolibet exemptis, & quantumvis privilegiatis, etiam S.R.E. Cardinalibus, necnon Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cistercien., Cluniacen., Præmonstraten., Carthusien., Camaldulen., Montis Oliveti, Vallis Umbrosæ, Monachorum Eremitarum S. Hieronymi, & quorumcumque aliorum Ordinum, necnon Cassinen. alias Sanctæ Justinæ, Sancti Salvatoris, & Lateranen., aliarumque Congregationum, tam Virorum, quam Mulierum, etiam mendicantium ex privilegio, & alias bona immobilia, seu certos redditus quoquo modo Ecclesiasticos habentium in Dominio prædicto Ecclesias, Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica obtinen., & fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, necnon pensiones annuas quantumcumque exemptas, & sub quibusvis obligationibus etiam in forma Cameræ Apostolicæ, & juramento etiam cum susceptione censurarum, & de non contraveniendo, ac etiam fortasse de non impetrando gratias nostras contra eos, & concessis non utendo vallatis, & forsan aliis etiam efficacioribus cautelis, & decretis, ac clausulis super iisdem fructibus, & pensionibus etiam medio cedularum Banchi, seu in forma depositi habentibus, & intra præsentem annum habituris cujuscumque præeminentiæ, status, gradus, ordinis, & conditionis, etiam religionis, vel militiæ existant, quibus, aut quorum aliquibus ulla privilegia, exemptiones, aut indulta sub quacumque verborum forma, & expressione concessa, quoad hoc nullatenus suffragari posse volumus, fratribus, & personis dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani in totum, & omnino; cæteris vero hospitalibus hospitalitatem actu servantibus pro ea quantitate tantum, quam in servanda ipsa hospitalitate exponunt, dumtaxat exceptis, & dummodo a personis Ordinum Mendicantium non nisi medietas ejus partis, quæ ratione subsidii hujusmodi ab eis solvenda esset, solum exigatur, proportionabiliter, & æqualiter juxta verum valorem prædictum inter prædictas personas Ecclesiasticas secundum æqualem, ac discretam partitionem, quam ad Nos quamprimum mitti mandamus, per Ven. Fratres Carolum Episcopum Aversan. Nuncium Nostrum, & Patriarcham Venetiarum distribuen., ac in locis, & terminis, modisque, & formis per ipsos Carolum Episcopum Nuncium, & Patriarcham, quos Collectores generales subsidii hujusmodi harum serie constituimus, & deputamus, statuen., ordinan., & declaran., omnino de præsenti anno persolven., ac per eos, & eorum Subcollectores, qui sint personæ Ecclesiasticæ ad hoc ab ipsis deputandos percipien., exigen., & levan., ac Duci, & Dominio prædictis cum effectu consignan., ut illud in expensas necessarias contra dictos Turcas; & non in alios usus convertere valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium imponimus, impositumque fore, & esse decernimus, & declaramus.

Mandat Collectoribus ordinandi, & dirigendi quæcumque pro exactione prædicti subsidii.

§. 3. Nec non eisdem Collectoribus generalibus, & ab eis deputandis Subcollectoribus hujusmodi a Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Administratoribus, Electis, Abbatibus, Commendatariis, Prioribus, Præceptoribus, Præpositis, Prælatis, Capitulis, Conventibus, & aliis personis Ecclesiasticis prædictis (præterquam, ut supra expressis) ratam dicti subsidii eos, & eorum quemlibet, ut præmittitur, tangentem, petendi, exigendi, & colligendi, eisque & eorum singulis, ut illam modo præmisso solvant per pœnas, quoad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos interdicti, & suspensionis ingressus Ecclesiæ; quoad alios verò privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum, & alias de quibus illis videbitur, etiam pecuniarias, ac demum per sententiam excommunicationis, aliasque censuras Ecclesiasticas, cæteraque opportuna Juris, & facti remedia mandandi, & præcipiendi: Contradictores quoslibet, rebelles, & suam ipsius subsidii partem solvere recusantes, seu differentes, & ne illa solvatur, persuadentes directe, vel indirecte per pœnas, censuras, & remedia hujusmodi appellatione postposita compescendi, brachii quoque sæcularis auxilium, si opus fuerit ad hoc invocandi, solventes de solutis quietandi, & liberandi, a censuris, & pœnis quas præmissorum occasione quomodolibet incurrerint, absolvendi, & generaliter omnia, & singula alia in præmissis, & circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna, etiamsi mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus sit expressum faciendi, gerendi, ordinandi, mandandi, & exequendi plenam, & liberam auctoritate, & tenore prædictis facultatem concedimus, & potestatem.

Expensas faciendas in exactione subsidii in 00. millibus scutis minime computari decernit.

§. 4. Volentes tamen, quod personæ Ecclesiasticæ prædictæ, ratione subsidii hujusmodi, eam tantum quantitatem solvere teneantur, quam ratione similium subsidiorum a fel: rec: Innocentio Papa X. Prædecessore Nostro concessorum solverunt, & nihil amplius; quodque expensæ, quæ circa exactionem subsidii hujusmodi forsan faciendæ fuerint, in centum millibus scutis prædictis minimè computari debeant, sed dictæ personæ ecclesiasticæ expensas ipsas ultra ratam partem, quam ra-

tione ejusdem subsidii solvere debebunt, etiam persolvere teneantur.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis universalibus editis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, & Militiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & immunitatibus etiam in corpore juris clausis, ac literis Apostolicis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Præceptoriis, Prælatis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, & Militiis, aliisque præsentibus in genere, vel in specie sub quacumque forma, & verborum expressione a Nobis, & Sede Apostolica etiam consistorialiter, & motu simili, ac alias quovis modo emanatis, concessis, & etiam iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales eis nullatenus derogetur, nec derogatum esse censeat nisi sub certis modo, & forma in eis expressis, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis, ac modum, & formam ad id servandos pro individue servatis habentes, ad præmissorum effectum dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Aut si Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Abbatibus, Commendatariis, cæterisque prædictis, & quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, quod juxta ordinationem in Concilio Viennen. super hoc editam, Calices, Libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum Beneficiorum, & piorum locorum sub præsentibus comprehensorum divino cultui dicata causa pignoris, vel alias occasione solutionis subsidii hujusmodi nullatenus capiant, distrahant, vel occupentur; Quodque earumdem præsentium literarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus ex dictis Collectoribus, vel alterius Prælati Ecclesiastici munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1657. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Dat. die 17. Febr. 1657. An.II.

CXLIV.

Ut Ecclesiastici Civitatis, & Dioec. Oscen. concurrere valeant cum laicis ad solutionem Gabellæ pro extinctione æris alieni impositæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Communitas, & Homines Civitatis Oscen., quod cum eadem Civitas ære alieno vigintiocto millium centum viginti trium scutorum argenti monetæ illarum partium ad censum captorum ex causa expensarum ratione pestis quæ ipsam Civitatem biennio, vel circiter afflixit factarum gravata reperiatur, neque pro extinctione æris alieni hujusmodi, adhibita licet omni diligentia, modum ullum inveniat præter impositionem gabellæ sisa nuncupatæ, ad cujus solutionem etiam personæ ecclesiasticæ ejusdem Civitatis, non suppetentibus quippe laicorum facultatibus, concurrere debeant; Ven. Frater Episcopus, ac dilecti filii Capitulum, & Canonici Ecclesiæ, necnon reliquus Clerus secularis, & regularis Oscen. impositioni ejusdem gabellæ, & concursui personarum ecclesiasticarum hujusmodi ad illius solutionem consenserunt, attento, quod expensæ prædictæ non minus in earumdem personarum ecclesiasticarum, quam laicorum utilitatem factæ fuerunt. Quare iidem Episcopus, Capitulum, & Canonici, Clerus, ac exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Facultatem ecclesiasticis impartitur, ut concurrant ad solutionem Gabellæ pro extinctione æris alieni impositæ.

§.2. Nos igitur ipsos Episcopum, Capitulum, & Canonicos, ac Clerum, & exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatis personis ecclesiasticis licentiam concurrendi una cum laicis ad solutionem dictæ gabellæ sisa nuncupatæ auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, dummodo vere concurrat consensus ipsius Episcopi, necnon Cleri secularis, & regularis, facultatesque laicorum, ut exponitur, non suppetant, & ab eodem Episcopo, au-

diti

ditis deputatis ab eisdem Cleris, necnon a Civitate præscribatur taxa proportionata utilitati, & commoditati privatæ, quam occasione dictæ pestis personæ ecclesiasticæ receperunt, super quo dicti Episcopi conscientiam oneramus, dictæque taxæ eædem personæ ecclesiasticæ ulterius contribuere non debebunt, sed exemptione, ac immunitate eisdē ex dispositione Sacrorum Canonum, Conciliorum, & Constitutionum Apostolicarum competente libere gaudeant.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit majoris, & aliarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Piorum Locorum quorumlibet Civitatis prædictæ, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in in contrarium præmissorum quomudolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insert is habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Mart. 1657. An. II.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Martii 1657. Pont. nostri Anno II.

CXLV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ne ob dissentiones inter Principem Messerani, & suos Vassallos vertentes jura Sedis Apostolicæ, ac jurisdictio, & loca dicti Principatus, qui feudum S. R. E. existit, aliquod detrimentum patiantur, & ut facilius dissentiones præscriptæ componi possint, deputat Gubernatorem in dicto Principatu cum diversis facultatibus.

Dilecto filio Juliano Laureti J. V. D.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

Tuis in Nos, & hanc Sanctam Sedem fide, & devotione; necnon integritate, doctrina, & rerum gerendarum usu, aliisque laudabilibus virtutum tuarum meritis inducimur, ut te rei, quæ Nobis maxime cordi est, administrandæ libenter præficiamus, firma spe in Domino freti Te juxta datam tibi a Domino prudentiam desiderio nostro cumulate satisfacturum.

Julianum Lauretum Principatus Messerani Gubernatorem creat.

§.1. Cum, itaque sicut accepimus inter dilectum filium Nobilem Virum Paulum Besuum Ferrerium Fliscum Principem Messerani, ac Universitates, & Homines locorum dicti Principatus qui feudum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ existit, graves dissentiones, seu differentiæ versantur: Nos ne propterea Jura nostra, & Sedis Apostolicæ, ac jurisdictio in dicto Principatu, ejusque Oppida, seu loca aliquod detrimentum patiantur, simulque prospero illorum regimini, & gubernio, ac faciliori dissentionum, sive differentiarum hujusmodi compositioni, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te dicti Principatus, ac Terrarum, Oppidorum, Castrorum, Arcium, & Fortalitiorum, ac locorum quorumcumque etiam speciali nota, & expressione dignorum in, & sub dicto Principatu quomodolibet comprehensorum Gubernatorem cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, jurisdictione, honoribus, oneribus, provisione, salaris, & emolumentis solitis, & consuetis, & cum facultate in Marchionatu Crepacorii, & aliis Castris, & Locis sub illo comprehensis Prætorem, in illisque, ac dicto Principatu, aliisque locis supra expressis, quoscumque alios Officiales, & Ministros etiam speciali nota, & expressione dignos ad tui nutum amovibiles pro justitia administranda constituendi, & deputandi, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, facimus, constituimus, & deputamus, Tibique per præsentes committimus, & mandamus, ut quamprimum fieri poterit ad Principatum hujusmodi personaliter te conferas, necnon in Principatu, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, Fortalitiis, & locis prædictis quamcumque jurisdictionem, civilem, criminalem, & mixtam nostro, & Apostolicæ Sedis nomine exerceas, aliaque omnia, & singula, quæ pro felici Principatus, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, Arcium, Fortalitiorum, & locorum prædictorum, earumque Universitatum, & Hominum gubernio, prosperoque regimine necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna facias, dicas, geras, & exequaris, super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Inobedientes punit.

§.2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis omnibus, & singulis Principatus, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, Arcium, Fortalitiorum, & locorum prædictorum Universitatibus, Hominibus, & personis, Prætoribus, Capitaneis, Castellanis, Magistratibus, & aliis Officialibus, ut te in Gubernatorem hujusmodi juxta tenorem præsentium recipiant, tibique pareant, faveant, & assistant, tuaque jussa, monita, & mandata, ea, qua decet obedientia, & fide

fide exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam, inviolabiliter observari.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Principatus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, quod de Officio Gubernatoris hujusmodi recte, & fideliter exercendo, ac de non recipiendo aliquod genus muneris præter esculenta, & poculenta, quæ triduo consumi possint, in manibus dilecti filii nostri, & Apostolicæ Sedis in Civitate nostra Bononien. de latere Legati debitum præstes in forma solita juramentum.

Dat. die 10. Mart. 1657. An. II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Mar. 1657. Pontificatus nostri Anno II.

CXLVI,

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti Congregationis Rituum, quo in perpetuum Presbyteris Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi, cæterisque omnibus in eorum Institutionis Domibus cohabitantibus tribuitur facultas quotannis tanquam de Patronis die 28. Januarii festum Solemnitatis Beatissimæ Virginis cum Octavis recolendi, necnon Missas, & Officia alias approbata celebrandi, recitandique.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti, gerentes in terris, quæ ad divinum cultum, & fidelium devotionis augumentum sapienti conspicimus decreta esse consilio, libenter cum a Nobis petitur, apostolici muniminis præsidio roboramus.

Decretum alias a Cong. Ri. emanatū recenset. §.1. Emanavit siquidem a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Sacra Rituum Congregatio piis Presbyterorum Oratorii Jesu Christi Domini Nostri votis benigne annuens, tum ipsis, tum futuris in perpetuum ejusdem Instituti viris ubique locorum existentibus, cæterisque omnibus in eorum institutionis domibus cohabitantibus, quotannis, tamquam de Patronis die 28. mensis Januarii Festum Solemnitatis Domini Jesu, & die 17. Septembris Festum Solemnitatis Gloriosissimæ Virginis cum Octavis recolendi, necnon Missas, & Officia olim a Sacra Congregatione, vel aliis ab Apostolica Sede approbata, celebrandi, recitandique facultatem attribuit. Die decimaquinta Novembris 1656.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacch.

Franc. M. Phebeus S.Rit. Congr. Secretar,

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum prædictorum Nobis nuper expositum fuit, ipsi decretum hujusmodi, apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent.

§.3. Nos specialem ejusdem Presbyteris gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Audit. judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis qnibuscumque. Contraria tollit.

§.6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Mart. 1656. Pont. nostri Anno II. Dat. die 20. Mart. 1657. An. II.

CXLVII.

Ne Commendatarii Monasteriorum Camaldulensium deinceps se ingerant in electione eorumdem Superiorum, aliorumque Officialium.

Consimilem probibitionem fecit Innoc. X. Const. 183. *Tom.* 6. *Par.* 3. *Fol.* 281. Pastoralis, *pro Commendatariis Cistercien. quam innovavit hic Pont. Const.* 29. Exponi nobis *ut sup. Fol.* 31.

ALE-

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis commissum exposcit, ut Religiosorum virorum sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum paternam curam gerentes, illos a gravaminibus indebitis tueamur, ac eorum commodis, & felici directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, consulamus.

Supplicatio. §.1. Cum itaque sicut dilectus filius Odoardus Bainardus Congregationis Camaldulensis Ordinis S. Benedicti Procurator generalis nomine totius Congregationis hujusmodi Nobis nuper exponi fecit, licet Sacri Concilii Tridentini decretis cautum reperiatur, ut Priores Claustrales, aut in Prioratibus Conventum habentibus Subpriores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, a Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur, nonnulli nihilominus Commendatarii quædam Monasteria Congregationis prædictæ in commendam obtinentes, forsan in vim Literarum Apostolicarum super eorumdem Monasteriorum commendis expeditarum, in quibus ipsorum Monasteriorum cura, regimen, & administratio, tam in spiritualibus, quam in temporalibus plenarie committitur, jus instituendi, ac destituendi Priores, & Officiales claustrales, necnon visitandi, corrigendi, statuendi, & ordinandi, & exercendi ea quæ institutum regulare concernunt, ad se spectare, electionibus, & depositionibus Priorum, & Subpriorum, aliorumque Officialium, ac etiam Visitationibus, & Monachorum correctionibus sese ingerere, quinimo Superiores dictæ Congregationis Monasteria prædicta visitare, & reformare juxta ejusdem Congregationis regularia instituta cupientes repellere, prætendant, & præsumant non sine gravissimo ipsius Congregationis, ejusque Monasteriorum, ac Superiorum, & Monachorum præjudicio, & observantiæ Regularis detrimento.

A censuris absolvit. §.2. Hinc est, quod Nos inconvenientibus hujusmodi remedium adferre, dictumque Odoardum Procuratorem gen. specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, necnon Concilii prædicti decretis, & resolutionibus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & regularium præpositæ in similibus casibus antehac emanatis inhærentes, Commendatariis prædictis non licere Priores, & Subpriores, aut Officiales claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates ipsis Commendatariis in Literis Apostolicis concessas, & expressas prout supra ad ea, quæ institutum regulare concernunt, & ejusdem Concilii Tridentini dispositione monastico regimini relinquuntur, trahi posse, aut debere, apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, & statuimus.

Recenset prout in Rubr. §.3. Quocirca dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, sive etiam locorum Ordinariis, vel dictæ Congregationis Camalduleu. Conservatoribus per easdem præsentes injungimus, ut quotiescumque requisiti fuerint, ab hujusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia juris remedia, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio cohibeant, & compescant, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Exequutores deputat. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans. §.5. Non obstantibus præmissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Mart. 1657. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die vigesima Mar-

Martii 1656., Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CLXVIII.

Injungitur Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus trium Ecclesiarum Patriarchalium Urbis Archipresbyteris, eorumque Vicariis, ut divinis Officiis in eisdem Ecclesiis intersint.

De auctoritate Card. Archipr. Ecclesiæ Lateranen. Paul. V. Constit. Tom.5. Par.2. Paul.III. Const.42. Cum dilectus. *Tom.4. Par.1. fol.212., & Sixtus V. Constit.170.* Cum ex debito. *Tom.5. Par.1. fol.117.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injungit Cardinalibus trium Ecclesiarum Patriarchalium, ut divinis officiis intersint. PAstoralis officii Nobis a Domino commissi ratio postulat, ut in his, quæ ad promovendum in quibuscumque Ecclesiis, & præsertim hujus Almæ Urbis nostræ primariis, divinum cultum pertinet, auctoritatis nostræ partes peculiari solicitudine interponamus. Quoniam igitur natura comparatum est, ut minores majorum exempla sequantur, ac proinde speremus in Domino fore, ut Chori servitio in Patriarchalibus S. Joannis in Laterano, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ ejusdem Urbis Ecclesiis, sive Basilicis adstricti ferventius divinis intersint, si primas dignitates in Ecclesiis, seu Basilicis hujusmodi obtinentes cæteris præsentia sua præluxerint: Idcirco de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ a Nobis institutæ consilio, dilectis filiis nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus trium Ecclesiarum, sive Basilicarum prædictarum Archipresbyteris nunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate, tenore præsentium serio injungimus, ut ipsi in Ecclesiis, sive Basilicis hujusmodi, in quibus Archipresbyteri dignitatem respective obtinent, & pro tempore obtinebunt, divinis officiis interesse studeant, & Vicarios deputent Prælatos graves, & probos, qui non sint Canonici ejusdem, aut alterius Ecclesiæ, nec ad aliquam residentiam obligati, ac tali doctrina, & pietate præditos, ut Ecclesiæ jura tueri, & causas, ac judicia per ipsos cognoscere, & terminare valeant, singulisque Capitulis, & Congregationibus Capitularibus intersint, congruo per Archipresbyteros prædictos eisdem constituto salario, quod non sit minus dimidia portione Archipresbyterali per Camerarios, & Depositarium Capituli singulis mensibus, statutisque temporibus prædictis Vicariis integre, & sine diminutione solvendo: onere tamen injuncto, ut divinis officiis diebus festis de præcepto, & aliis earumdem Basilicarum respective solemnioribus interesse, ac munus Præfecti in choro exercere omnino teneantur. Quod si prædictis diebus officio divino non interfuerint, punctetur portio eisdem Vicariis, ut supra, assignata in duplum ejus, quo mulctaretur quilibet Canonicus, & mulcta interessentibus eo ipso accrescat.

Clausulæ præservativæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti Cardinales Archipresbyteri, & alii quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quoquo modo prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumlibet substantiali, & individuâ expressionem requirente defectu notari, impugnari, restringi, invalidari, ad viam, & terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu proprio concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata. §.2. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon earumdem Ecclesiarum, seu Basilicarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum, derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clar-

clausulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie etiam motu proprio, & consistorialiter, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu alia quævis expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Mar. 1657. An.II. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno II.

CXLIX.

Quod in Regno Navarræ quotannis recolant Festa Sanctorum Firmini, & Francisci Xaverii tamquam de Patronis, atque Principalibus dicti Regni, ex præcepto Ecclesiæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. SAcrosancti Apostolatus Officii Nobis per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet nostrorum suffragio meritorum impositi, debitum exposcit, ut venerationi Sanctorum Domini in terris augendæ; necnon Christifidelium tranquillitati, & animorum concordiæ conciliandæ, quantum Nobis ex alto conceditur, studeamus.

§.1. Itaque ad sedandas graves, & scandalosas contentiones, magno cum publicæ quietis, & animarum salutis discrimine in Regno Navarræ jam diu super patronatibus Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xaverii Confessoris excitatas, paterna charitate sedulo intenti, ac propterea considerantes, quod Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, necnon dilecti filii Cappellani nostri, & causarum Palatii Apostolici Auditores, re pluries mature perpensa, acriterque discussa probationes hinc inde allatas neutri partium satis suffragari, imo in pluribus eas deficere dignoscentes, rem ipsam, etiam cum ingenti partium earumdem dispendio, gravique incommodo, numquam, vel sero difficillime terminandam, indecisam dimiserint.

Præcipit, ut in rubr. §.2. Motu proprio, non ad alicujus personæ Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ex speciali gratia, tum prædictis, tum aliis ex causis Nobis tantum notis animum nostrum moventibus, Clero seculari, & regulari, necnon Universitatibus, & Populo Pampilonensi, totiusque Regni Navarræ hujusmodi harum serie injungimus, ut quotannis, tamquam de Patronis æque principalibus dicti Regni ex præcepto Ecclesiæ recolant festa præfatorum Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xaverii Confessoris, eorumdemque Officia, & Missas cum Octavis æque in posterum recitent, & respective celebrent.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Regni, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, que præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Apr. 1657. An.II. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno II.

CL.

Pro electione Consultorum, & arbitri Congregationis Clericorum Regular. Ministrantium Infirmis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio impositi sollicitudo Nos admonet, ut Congregationibus religiosorum virorum ad omnipotentis Dei gloriam, exhibendaque Christifidelibus charitatis officia pie institutis de idoneis ministris, qui earum utilita-

litatibus sedulo invigilent, nonnunquam, prout res, & tempora poscunt, provideamus.

Motiva. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Sanctius Cacciamanus Congreg. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis nuncupatorum Præpositus generalis Nobis nuper exponi fecit, Capitulum Gen. ejusdem Congregationis, quod die 4. Maii proxime venturi pro electione quatuor Consultorum, & Arbitri ipsius Congregationis juxta Constitutiones illius, auctoritate apostolica confirmatas, ac ejusdem Congregationis Provinciarum divisionem a Nobis per quasdam in simili forma Brevis die 22. Novembris 1655. expeditas literas factam in locum modernorum Consultorum, & Arbitri, qui vigore aliarum nostrarum pariter in forma Brevis literarum die 3. Februarii 1657. expeditarum officia sua respective usque ad diem 4. Maii hujusmodi, & non ultra continuare debeant, celebrari deberet, ob impedimenta adhuc interdicti inter nonnullas Italiæ regiones nuperi contagii occasione commercii celebrari non possit.

§.2. Hinc est, quod Nos Congregationi hujusmodi opportune hac in re providere volentes, ac de infra nominatorum ejusdem Congregationis Religiosorum expresse professorum prudentia, rerum agendarum peritia, dexteritate, charitate, & religionis zelo, plurimum in Domino confisi, auditaque super illorum qualitatibus, & requisitis Venerabilis Fratris nostri Julii Episcopi Sabinensis Sanctę Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacchetti nuncupati, Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris relatione, necnon eorumdem Sanctii Præpositi Generalis, & Religiosorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Sanctii Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectos filios Cosmum Lenza Presbyterum pro Siciliæ, Joannem Baptistam Barberis etiam Presbyterum pro Neapolitana, Vincentium Colli Laicum pro Mediolanensi, ac Joannem Mariam Poli etiam Laicum pro Romana Provinciis Congregationis prædictæ Consultores, nec non Joannem Stephanum Garibaldi Presbyterum dictæ Congregationis Religiosos expresse professos in Arbitrum ejusdem Congregationis pro Provincia Mediolanensi respective ad tempus, quo existentes pro tempore Congregationis hujusmodi Consultores, & Arbiter officia sua juxta regularia ipsius Congregationis instituta, auctoritate apostolica confirmata gerere consueverunt, statim atque supradicti moderni Consultores, & Arbiter tempus suum respective compleverint, ut præmittitur, inchoandum, apostolica auctoritate, tenore præsentium constituimus, & deputamus.

§.3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis dicto Sanctio Præposito Generali, ac omnibus, & singulis memoratarum Provinciarum Religiosis, cæterisque ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, ut supra nominatos Religiosos ad officia eis per præsentes demandata exercenda respective, recipiant, illisque faveant, & assistant. Ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prænominatis Religiosis plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Eligit Consultores prout in Rubric.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 1. Apr. 1657. An. III.

CLI.

Pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatas seculares Ecclesias Urbis pertinentium.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Pro commissa Nobis divinitus dispensatione, Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum Collegiatarum, & secularium Almæ Urbis nostræ utilitatibus sedulo invili-

vigilantes, ac probe perſpectum habentes, exactam regendarum Eccleſiarum rationē ſummoperc a Miniſtrorum electione dependere, nihilque magis conſervationi, & augmento reddituum ex bonis temporalibus provenientium conducere, quam ſi frequentius Capitula habeantur, quorum occaſione omnes, & ſinguli Canonici præſentes inſtruantur circa rei communis commoda, & momenta, idoneique fiant ad proſpiciendum emergentibus neceſſitatibus, tum opere, tum conſilio.

Bis in Menſe Canonicos in ſingulis Baſilicis intervenire mandat.

§.1. De Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper negotiis Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum, & aliorum Locorum Piorum dictæ Urbis a Nobis inſtitutæ deputatorum conſilio, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium mandamus, & præcipimus, ut in ſingulis Baſilicis, ac aliis Eccleſiis Collegiatis,& ſecularibus ejuſdem Urbis, tempore quidem æſtivo bis in menſe, extra tempus æſtivum vero, ſingulis hebdomadis, ſtatuta die, & hora poſt celebratam Miſſam Conventualem, ſi ante meridiem, ſeu poſt expletum officium, ſi poſt meridiem, omnes Canonici reſpective interſint Capitulo, ſub pœna unius puncti pro quolibet abſente, quod accreſcat intereſſentibus, ultra id, quod quandoque dari ſolet pro ejuſmodi præſentia; ibique tam Camerarii, Fabricerii, & exactores, quam alii Adminiſtratores bonorum Capituli communicent cæteris negotia, quæ ſint alicujus momenti ad ipſam œconomiam ſpectantia. Referant Villici ſuper eorum miniſterio, illiſque abſentibus, legantur eorum literæ, & ipſi, ſi opus fuerit, vocentur ad Urbem. Audiantur Procuratores ſuper ſtatu litium, & cauſarum. Ratiocinator exhibeat folium dati, & accepti, ac credita, & debita cum Depoſitario, necnon notulam pecuniarum exigendarum, æriſque alieni perſolvendi: quæ omnia Canonicis audientibus a Secretario legantur, ut omnes ſint informati, ac invigilent bonorum adminiſtrationi, creditorum celeri exactioni, ac debitorum ſuis temporibus ſolutioni. Negotia majoris momenti nonniſi a Capitulo,& per ſecreta ſuffragia ſemper deliberentur, ſub pœna nullitatis, aliiſque gravioribus noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio imponendis. Acta ſingulorum Capitulorum diligenter per Secretarium deſcribantur in libro ad hoc deſignato,& in archivium ſingulis annis reponantur.

Electiones officialium per ſecretum ſcrutinium decernit, nec Canonicos beneficia recuſare poſſe conſtituit.

§.2. Electiones Officialium quorumcumque fiant ſemper per ſecretum ſcrutinium in aula capitulari,& nonniſi ad unum; nec prorogari poſſint, niſi ob legitimam cauſam, & per vota ſecreta: Adminiſtratores vero bonorum, redditumm, ſeu pecuniarum Eccleſiæ, quovis nomine appellentur, poſt annum confirmari non poſſint, niſi prius exhibita ratione dati, & excepti, & non ultra triennium. Porro nemini Canonicorum, aut Beneficiatorum liceat officium, ad quod capitulariter electi fuerint, recuſare, aut illius exercitium differre, præterquam ob legitimum impedimentum ab eodem Capitulo per vota ſecreta approbandum, ſub pœna privationis omnium fructuum, diſtributionum, & emolumentorum quorumcumque eorum Canonicatus, & Præbendæ, ac Beneficii reſpective per ſex menſes; quibus eo ipſo privati cenſeantur, illaque accreſcant iis,qui in eorum locum, & officium ſubrogati fuerint, quocumque recurſu, & appellatione poſtpoſitis.

Camerarios, & Sacriſtas rationem reddere, & computa decernit.

§.3. Camerarii, Fabricerii, aliique Adminiſtratores debeant frequenter facere computa eorum œconomiæ, & in fine cujuslibet anni rationem reddere generalem Syndicis ad id deputatis, totique Capitulo: quam ſi non reddiderint per totum menſem Januarii anni ſequentis, tam Camerarii, Fabricerii, & Adminiſtratores ſupradicti, quam Syndici, ſi non inſtiterint, & negligentes fuerint in reviſione computorum, amittant diſtributiones trium menſium, & ulterius donec adimpleverint, ac diſtributiones prædictæ cedant eo ipſo in utilitatem Sacriſtiæ, teneanturque Sacriſtani ſub pœna ſolvendi de proprio, agere coram ſuis Judicibus pro ſolutione pœnę prędictæ. Quod ſi novi Camerarii menſatas non retinuerint ad præſcriptum præſentium literarum, teneantur in ſolidum refundere eidem Sacriſtiæ tantumdem de proprio, atque hæc obligatio omnium duret quouſque rationes integre reddantur, nec intelligantur redditæ, niſi fuerint producti libri dati, & accepti, ac reſiduorum, nominumque debitorum, & exhibita computa generalia, eaqué jurata, ac ſolidata, perſolutuſque reliquatur cum liberatione a pleno Capitulo obtinenda. Adminiſtratores quoque præteritorum annorum, qui hactenus liberationem hujuſmodi conſecuti non fuerint,teneantur ſub eiſdem pœnis, modo, & forma prædictis producere intra terminum duorum menſium proximorum omnia ſua computa, eaque a Syndicis ſolidata, & a Capitulo approbata reportare.

Decretum irritans.

§.4. Cæterum eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus,aliuve quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, aut in controverſiam revocari, ſeu ad terminos juris reduci,vel adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos,etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, alioſque quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata

eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apost. regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Basilicarum, & Ecclesiarum hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idemque importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes publicari mandat, eorumque transumptis fidem habeti.

§.6. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, & nemo earum ignorantiam prætendere possit; Volumus ut illæ, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe prædicta, sicut moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si eorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 3. Apr. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1658. Pont. nostri Anno III.

CLII.

Prohibet ne bona Ecclesiarum, & aliorum Locorum Piorum Urbis locentur consanguineis, vel affinibus Rectorum, aut Administratorum, &c. Ecclesiarum, & Locorum hujusmodi.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN suprema Sedis Apostolicæ specula omnium Orbis Ecclesiarum utilitatibus ex commissæ Nobis divinitus dispensationis officio jugiter invigilantes Ecclesiarum & locorum, ac operum piorum Almæ Urbis nostræ dispendiis occurrere peculiari studio satagimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Prohibet ne bona Eccles. locentur consanguineis Rectorum &c.

§.1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ a Nobis institutæ consilio, quibusvis Capitulis, & Canonicis, Ecclesiarumve Prælatis, seu Superioribus, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti regularibus, necnon Rectoribus, Cappellanis, Beneficiatis, Prioribus, Præceptoribus, Commendatariis, seu fructuum reservatariis cum administratione, Guardianis, Custodibus, Protectoribus, Defensoribus, Procuratoribus, & Administratoribus etiam laicis quarumcumque Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conventuum, Monasteriorum, tam virorum, quam mulierum, Congregationum, Hospitalium, Archiospitalium, Domorum, & locorum, seu operum piorum Urbis prædictæ, quocumque nomine, jure, vel titulo censeantur, ne casalia, terras, vineas, prata, agros, sylvas, nemora, & prædia quæcumque ad eorum Ecclesias, seu Basilicas, ac Collegia, Beneficia, Monasteria, & alia loca, & opera pia, ut supra, respective spectantia locent per se, vel per alios, aut locari permittant directe, vel indirecte eorum consanguineis, affinibus, sive cognatis, juxta computationem juris Canonici usque ad tertium gradum inclusive, sub pœna nullitatis contractus, & amissionis fructuum, responsionum, & emolumentorum quorumlibet inde provenientium, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso absque alia declaratione, tam per locantem, quam per conducentem incurrendæ, a qua nemo nisi a Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris, præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. In locationibus vero domorum, si illas ejusmodi consanguineis, vel affinibus pro evidenti Ecclesiæ, vel loci, aut operis pii utilitate locari expediat, id nonnisi de voto Capituli, vel Congregationis respective, per secreta suffragia, cum duabus, vel tribus partibus, & quoad Rectores, Cappellanos, Beneficiatos, Commendatarios, & fructuum reservatarios de licentia dilecti filii nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicarii in spiritualibus generalis fiat, & quidem cum solita saltem pensione, & clausulis consuetis. Cæterum sub earumdem præsentium dispo-

dispositione quoscumque contractus alienationum, etiam latissime sumpto alienationis vocabulo, comprehendi, ac in illis formam Constitutionis fel. rec. Pauli Papæ Secundi Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Ambitiosæ*, quoad reliqua servari volumus, & intendimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut sufficienter, vel ullo modo justificatę non fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prętextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quolibet quantumlibet substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, ad viam; seu terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu proprio concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas pręsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conventuum, Monasteriorum, Congregationum, Hospitalium, Archiospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, domorum, locorum, & operum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiã juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetodinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes publicari, & in valvis Ecclesiarum affigi mandat.

§.5. Volumus autem, ut præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur: Quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Apr. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLIII.

Probibentur Musicæ indecentes in Ecclesiis, & Oratoriis Urbis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

PIÆ solicitudinis studio ducimur, ut Ecclesiarum divinis laudibus, & orationi destinatarum, ac Oratoriorum Almæ Urbis Nostræ, ex qua in omnes Orbis partes bonorum operum exempla promanant, decori, & reverentiæ consulere satagentes, quæcumque vana, & præsertim musicos concentus, & symphonias, quibus quid indecorum, sive a Ritu Ecclesiastico alienum, non sine Divinæ Majestatis offensa, & Christifidelium scandalo, ac devotionis, & cordium ad superna elevationis impedimento admiscetur, ab illis procul arceamus.

§.1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum

ctorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ a Nobis institutæ consilio omnibus, & singulis Archipresbyteris, eorumque Vicariis, ac Capitulis, & Canonicis, choroque præfectis quarumvis Ecclesiarum, & Basilicarum, etiam Patriarchalium, necnon Prælatis, Superioribus, Rectoribus, Administratoribus, Custodibus, Guardianis, aliisque Officialibus quocumque nomine nuncupentur, quorumvis Monasteriorum utriusque sexus, Domorum, Conventuum, & Collegiorum, tam secularium, quam regularium, ac Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, Archihospitalium,& Locorum Piorum,etiam laicorum dictæ Urbis,Apostolica auctoritate,tenore præsentium sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, necnon privationis fructuum unius mensis, ac suspensionis ab officio respective prohibemus, ne in eorum Ecclesiis, & Oratoriis, dum Officia Divina celebrantur, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum manet expositum, quidquam cantari permittant præter ea verba, quæ a Breviario, vel Missali Romano in Officiis de proprio, vel de communi pro currenti cujusque diei festo, vel Sancti solemnitate præscribuntur, vel quæ saltem a Sacra Scriptura, aut Sanctis Patribus desumpta sint, quæ tamen prius a Congregatione Venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum specialiter approbentur, exclusis modulis iis, qui choreas, & prophanam potius, quam Ecclesiasticam melodiam imitantur.

Superiorum Eccles. prohibet, ne musicos recipiant, nisi prius præstent juramentum observandi præsentes literas.

§.2. Quod ut exactius servetur prædictis Superioribus, & Officialibus, aliisque prædictis, ad quos spectat sub eisdem pœnis injungimus, ne Musicæ Præfectos ad hujusmodi munus recipiant, vel receptos imposterum admittant, nisi prius præstito ab eisdem juramento de observandis præsentibus literis, cui juramento si contravenerint, a dilecto Filio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicario in Urbe prædicta in spiritualibus generali tanquam perjuri etiam corporaliter puniantur, ac exercitio hujusmodi officii perpetuo privati remaneant, absque spe reintegrationis, quæ a nemine quacumque auctoritate prædito, etiam specialem expressionem requirente, præterquam a Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostris concedi possit.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu ex quovis capite, vel causa etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari unquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis existant, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum,Basilicarum,Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, Confraternitatum,Archiconfraternitatum Hospitalium, Archihospitalium, & Piorum Locorum hujusmodi, necnon Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumcumque, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter insertis, & expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde arctent, & afficiant, acsi illorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Quodque præsentium earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Apr. 1657. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1657. Pontificatus nostri Anno III.

Super

CLIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Super negotiis Provinciæ Portugalliæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Confirmat omnia a Congreg. decreta in Provincia Portugalliæ S. Augustini. §.1. CUM sicut dilectus filius Prior Generalis Ordinis Erem. S. Augustini Nobis nuper exponi fecit, dilectus etiam filius Octavianus de Perusia Frater ejusdem Ordinis Visitator Provinciæ Portugalliæ Ordinis hujusmodi a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita alias deputatus non obstantibus ejusdem Congregationis decretis, necnon Literis patentibus ipsius Prioris Generalis, ac quibusdam nostris in simili forma Brevis expeditis Literis multa, & præsertim in munere visitatoris hujusmodi continuando attentaverit; Alii vero Provinciæ Portugalliæ prædictæ Fratres ad celebrationem cujusdam assertiCapituli devenire contra dictarum Literarum patentium tenorem non dubitaverint, & propterea prædictus Prior Generalis de opportuno in præmissis remedio a Nobis provideri summopere desideret. Hinc est quod Nos eumdem Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, necnon Literarum, & Decretorum hujusmodi tenores,& alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac verbatim insertis habentes, de eorumdem Cardinalium, qui rem mature discusserunt,& diligenter examinarunt, consilio, omnia quæ huc usque pro prædicta Provincia Sancti Augustini Regni Portugalliæ ab eadem Congregatione fuerunt Decreta sub diebus xviii. Decembris 1654., xx. Augusti 1655., xi. Februarii 1656., & xxvii. Sept. etiam 1656., excepta repositione dilecti pariter filii Andreæ Tellez Fratris Ordinis prædicti in Vicarium Provincialem, Apostolica auctoritate,tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Munere Visitatoris privat Octavianum de Perusia. §.2. Præterea iterum declaramus privatum munere Visitatoris prædictum Octavianum de Perusia,illumque in talem a nemine recognosci posse, vel debere expresse inhibemus, & mandamus; Prætensam alternativam, seu concordiam factam sub die 6. Decembris 1655. inter Religiosos Ordinis ejusdem Provinciæ omnino cassamus, & abolemus, illamque nullo modo etiam in futurum servari decernimus, non obstante quacumque confirmatione Prioris Generalis Ordinis prædicti. Assertum Capitulum Provinciale celebratum sub die 9. Septembris 1656., in quo fuit electus in Provincialem Frater Andreas Tellez una cum omnibus in eo gestis, cæterisque ab eo dependentibus annullamus, & cassamus, ac pro annullatis, & cassatis haberi volumus. Ad hæc dilectum filium Bonaventuram a Plagis dicti Ordinis Fratrem Provincialem, omnes Vocales, & Prælatos, & alios electos in Capitulo celebrato sub die 3. Maii 1653., privatos per sententiam latam sub die 7. Decemb. 1654.; necnon Ex-Provinciales, præsentatos, & alios quoscumque a dicto Octaviano pariter privatos, & relegatos post intimatam Epistolam præfatæ Congregationis sub die 11. Februarii 1656. in qua injungebatur Priori Generali, ut ipsum a munere Visitatoris revocaret in eorum Officiis, & Conventualitatibus manuteneri decernimus usque ad tempus ab eadem Congregatione determinandum. Acta processuum in causa, & causis, de quibus agitur fabricatorum, vel originalia, vel prævia legitima, & vocatis partibus, aut eorum Procuratoribus, & iis interessentibus collatione transcripta ad eamdem Congregationem transmitti mandamus juxta instantiam etiam dicti Fratris Bonaventuræ, ut cognosci possit super validitate, seu injustitia sententiarum a præfato FratreOctaviano latarum, Vicarium Fratrem Joannem de Sagum a dicto Fratre Bonaventura Provinciali ultimo deputatum, vel alium deputandum pro gubernio Provinciæ interim approbamus. Ut autem omnia præfata debitum consequantur effectum, dilecto Filio Petro de Castillo hæreticæ pravitatis in Regno Portugalliæ hujusmodi Inquisitori, & in ejus defectum dilecto pariter filio Ludovico de Gamma Archidiacono Ecclesiæ Ulixbonen. per easdem præsentes committimus, ut rejectis quibuscumque exceptionibus, & suspicionibus, omnibus juris, & facti remediis prædicta executioni mittant, eaque omnino servari mandent, & faciant, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§.3. Non obstantibus præmissis,ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, ac aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque,indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, Contrariis reliciis. hac

hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Maii 1657. An. III.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Maii 1657. Pontificatus noſtri Anno III.

CLV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Erectio quatuor officiorum Clericorum Ceroferariorum Cappellæ Pontificiæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet alias ſtatuta, & decreta.

§.1. ALiàs Nos, qui decorem Domus Dei, ex quo in ſortem Domini vocati fuimus unice ſemper dileximus, ut divinorum officiorum in Cappella noſtra Pontificia celebrandorum, functionumque Pontificiarum dignitati, & ſplendori conſuleremus dilectos filios Cappellanos noſtros cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorea Subdiaconos Apoſtolicos primo loco conſtituimus; dilectos vero pariter filios Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Clericos Præſidentes ad aſſiſtentiam, & miniſterium in Cappella, & functionibus Pontificibus præfatis revocavimus, & reſtituimus; necnon dilectos itidem filios utriuſque Signaturæ noſtræ Referendarios Votantes Acolythos Apoſtolicos, ſuppreſſis, & amotis aliis Subdiaconis, & Acolythis Apoſtolicis, quorum officia erant venalia, creavimus, & conſtituimus. Ac Presbyteri aſſiſtentes, Diaconique, & Subdiaconique Ven. Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, ſeu Prælatis Aſſiſtentibus Miſſas ſolemnes in eadem Cappella celebrantibus miniſtrantium officia per aliquos ex Canonicis Eccleſiæ S. Joannis Lateranen., ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe reſpective peragi debere ſtatuimus, dictoſque Canonicos in utraque Signatura noſtra Referendarios creavimus.

Erigit quatuor officia Clericorum Ceroferariorum Cappellæ Pontificiæ.

§.2. Nunc autem, ut miſteria Clericorum Ceroferariorum, quæ in Cappella, & functionibus Pontificiis hujuſmodi inconcinne, & imperite antehac a perſonis, prout caſus tulit ſine delectu adſumptis peracta fuiſſe cognovimus, in poſterum decenter, & accurate, ut par eſt obeantur pro cura noſtra paſtorali providere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quatuor officia Clericorum Ceroferariorum Cappellæ Pontificiæ prædictæ, totidem Clericis idoneis, qui vitæ, & morum honeſtate præditi, ac in vigeſimo ſaltem eorum ætatis anno, & in quatuor minoribus Ordinibus conſtituti ſint, & non ſolum ea, quæ a dilectis etiam filiis cœremoniarum ejuſdem Cappellæ Magiſtris in Cappella, & functionibus Pontificiis hujuſmodi eis reſpective injungentur peragere, ſed etiam Nobis, & Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris pro tempore exiſtentibus ſervitium Auxiliatorum Buſſolæ, qui *Buſſulantes* vulgo vocantur, exhibere teneantur, a Nobis, & iiſdem Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus dumtaxat per Literas Apoſtolicas in ſimili forma Brevis ad ipſorum Clericorum vitam quoties illa tam a primæva eorum erectione, quam poſtea quandocumque, ac ubicumque, & quovis modo vacare contigerit, conferenda, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus. Ac ipſos Clericos Ceroferarios officia a Nobis per eaſdem præſentes erecta hujuſmodi pro tempore obtinentes, & eorum ſingulos Auxiliatores Buſſulæ prædictæ ſive *Buſſulantes* cum proviſione, juribus, ſalariis, obventionibus, regaliis, xeniis, & emolumentis quibuslibet ordinariis, & extraordinariis quocumque nomine nuncupatis, quæ ab aliis Auxiliatoribus Buſſulæ, ſive Buſſulantibus percipi ſolent, & poſſunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, ita conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, & ſervatis reſpective habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Jun. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc., die 10. Junii 1657. Pontificatus noſtri Anno III.

CLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Removet obſtaculum Conſtitutionis Urbani VIII. pro obſervatione Feſtorum editæ, quoad Feſtum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis in Regno Galliarum tantum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN his, quæ Beatiſſimæ Virginis Deiparæ Mariæ Cultus, & veneratio promovetur, in terris, auctoritatis noſtræ partes propenſis ſtudiis interponimus, & piorum Regum

Regum id exposcentiū vota libenter exaudimus.

Removet in obstaculum Gallia quoad Festum Conceptionis Virginis Deiparæ

§.1. Cum itaque, in Constitutione pro observationt Festorum a fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro edita, quæ incipit: *Universa*, non ponatur inter Festa de præcepto Festum Conceptionis ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ, & tollantur contrariæ consuetudines; Charissimus autem in Christo filius noster Ludovicus Frācorum Rex Christianissimus, sicut illius nomine Nobis nuper expositum fuit cupiat in universo Galliarum Regno Festum Conceptionis hujusmodi, aut de præcepto indici, aut ad antiquam dicti Regni consuetudinem, & possessionem, vel quasi illud celebrandi restitui: Nos pium dicti Ludovici Regis erga eamdem Beatissimam Virginem devotionis affectum, summopere in Domino commendantes, ac ejus desiderio hujusmodi favorabiliter annuere volentes, quoad præfatum Festum Conceptionis Deiparæ Virginis prædictæ in Regno Galliarum tantum obstaculum dictæ Constitutionis memorati Urbani Prædecessoris, apostolica auctoritate, tenore præsentium removemus.

Contraria refellit.

§.2. Non obstantibus prædicta, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Jun. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Junii 1657. Pont. nostri Anno III.

CLVII.

Confirmatio Statuti pro Universitate Barbitonsorum Almæ Urbis.

Facultates Consulum hujus Artis, circa causas ad eos spectantes reintegravit, & confirmavit Gregor. XIII. Const. 75. Tomo 5. Par. 1. fol.

ALEXANDER PAPA VII

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis, nuper fecerunt dilecti filii Consules, & Universitas Barbitonsorum Almæ Urbis nostræ, quod quodam eorum artis statuto per fel. rec. Paulum II., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros confirmato cavetur, ne quicumque tonstrinæ operarius, seu ut vulgò dicitur, Garzone, qui novam tonstrinam instituere voluerit, eam aperire possit, nisi tabernam quinquaginta cannis mensuræ Romanæ ab alia quacumque simili taberna tonsoria distantem acceperit, sub pœna decem scutorum auri applicandorum sicut in capitulo de pœnis inter statuta ejusdem artis disponitur.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per quoddam Statutum Urbis prædictæ, capite 43. lib. 3. Statutorum ipsius Urbis descriptum, omnia statuta, quæ prohibent novam apothecam aperiri prope aliam, nisi distet ab ea certo cannarum numero, vel spatio, cassentur, & improbentur: cumque supra expressorum statutorum contrarietatis occasione, licet in confirmatione primodicti statuti à prædicto Paulo V. Prædecessore nostro emanata memoratæ Urbis statutis derogatum fuerit, lites, & discordiæ nihilominus in dies oriantur. Nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolvit à censuris.

§.2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excomunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon statutorum prædictorum, & literarum Apostolicarum super illorum confirmatione respective emanatarum tenores, & datas etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas lites coram quibusvis Judicibus in quacumque instantia super tonstrinis jam erectis, vel erigendis infra spatium cannarum quinquaginta nunc pendentes, quorum omnium statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis habemus, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium extinguimus. Mandantes in præteritum usque ad ipsarum datam præsentium nihil innovari.

Confirmat primodictum Statutum.

§.3. De cætero autem primodictum memoratæ artis statutum eadem auctoritate denuo confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Illumque perpetuis futuris temporibus inviolate observari jubemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quo-

quam

quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus litium hujusmodi pendentia, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicto, quod capite 43. libri 3. descriptum est, & aliis quibusvis Urbis prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ac consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Jun. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1657. Pontificatus Nostri Anno III.

CLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declaratio circa omissionem equitationis in solutione census pro Regno Neapolis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Declaratio circa omissionem equitationis in solutione census pro Regno Neapolis.

§.1. CUM charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus ratione investituræ Regni Siciliæ citra Pharum ad jus, & proprietatem Romanæ Ecclesiæ pertinen., ei a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro factæ inter alia teneat solvere singulis annis in perpetuum Cameræ Apostolicæ septem mil. ducatos auri de Camera in Festo Beati Petri Apostoli ultra solitum censum parafreni albi in recognitionem veri, & directi Dominii ipsius Regni Siciliæ: solutio vero septem millium ducatorum, & parafreni hujusmodi, tam ab ipsius Philippi Regis Antecessoribus de eodem Siciliæ Regno per Romanos Pontifices etiam Predecessores nostros investitis, quam ab ipso Philippo Rege, seu per illos, quibus id ab eo, ac ejus Antecessoribus respective injunctum fuit, prævia solemni per præcipuas Urbis vias equitatione, in qua dictus parafrenus albus pretiosis phaleris instratus ducitur, & cum aliis solemnitatibus in vigilia festi prædicti Nobis, & memoratis Prędecessoribus nostris respective facta fuerit, & fieri consueverit, cumque necdum cessante omnino in eadem Urbe contagii suspicione, ut publicæ saluti magis consuleretur, & populi concursus, sine qua equitatio, & aliæ solemnitates prædictæ peragi non potuissent, vitaretur, census septem mille ducatorum, & parafreni hujusmodi per dilectum filium Nobilem Virum Marcum Antonium de Columna Regni prædicti Magnum Comestabilem ad id a prædicto Philippo Rege specialiter deputatum in proxime præterito Festo Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum ipsius Philippi Regis nomine, & pro eo, omissis equitatione, & aliis pompis, & solemnitatibus prædictis, ac alias consuetis Nobis id eo modo, hac vice fieri volentibus solutus fuerit. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra solicitudine providere volentes, ne ex omissione equitationis, & aliarum pomparum, & solemnitatum hujusmodi aliquod Nobis, ac Ecclesiæ prædictæ, Sedique Apostolicæ, & cuivis alteri præjudicium inferri, seu illatum esse dici, conseri, vel prætendi umquam possit, ac investituræ prædictæ, & Literarum Apostolicarum desuper emanatarum tenores, etiam veriores, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus pro expressis, ac verbatim insertis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus, per omissionem, hac vice equitationis, & quarumcumque aliarum pomparum, & solemnitatum in præmissis hactenus factarum, seu fieri consuetarum, nullum omnino, ne minimum quidem præjudicium Nobis, & Ecclesiæ, ac Sedi prædictis, nostrisque, & illarum juribus quibuslibet, & ali cuicumque illatum esse, vel fuisse, neque id in exemplum trahi, vel adduci imposterum umquam posse; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos seculares, & Ecclesiasticos quacumque fungentes auctoritate, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Julii 1657. An. III.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Julii 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Licentia Reginæ Seciæ ingrediendi, & pernoctandi in Monasteriis Monialium in itinere, quod suscepit cum quatuor mulieribus ex suo comitatu.

Charissimæ in Christo filiæ nostræ Christinæ Reginæ Seciæ Illustri.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissima in Christo filia salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. SPirituali Majestatis tuæ consolationi, & commoditati pro singulari,

lari, quo illam in Domino prosequimur paternæ charitatis affectu quantum Nobis ex alto conceditur consulere volentes, eidem Majestati tuæ, ut in itinere, quod suscepisti quæcumque Monialium cujusvis Ordinis, Congregationis, & instituti Monasteria tam in Italia, quam in Francia existentia de earumdem Monialium consensu ingredi, ac in illis etiam pernoctare cum quatuor mulieribus ex tua familia, seu comitatu libere, & licite possis, & valeas Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Monasteriorum prædictorum, & Ordinum, quorum illa sunt etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Julii 1657. An.III.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 4. Julii 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declaratio nullitatis edicti promulgati a Prorege Neapolis, quo declarat Ecclesiasticos comprehendi sub bannis per ipsum editis super conservatione sanitatis, & quo injungitur officialibus ejusdem Proregis, ne permittant Ecclesiasticis ingressum Civitatis Neapolis sine ejus licentia in scriptis, & declarat nullum edictum in eadem materia ab Archiepiscopo Neapolitano factum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§.1. CUM nuper ad notitiam nostram non sine gravi animi nostri molestia pervenerit dilectum filium nobilem virum hodiernum Proregem Regni Neapolis de voto, & consensu Regii Collateralis consilii Civitatis Neapolitan. die 17. Martii proxime præteriti publicari fecisse edictum, in quo declaravit, personas ecclesiasticas comprehendi, & ligari omnibus bannis per ipsum Proregem in eadem Civitate editis super conservatione publicæ sanitatis, occasione præsentis suspicionis contagii, & officialibus injunxit, ne permittant ipsis personis ecclesiasticis ingressum dictæ Civitatis absque ejus licentia in scriptis, declarando insuper edictum in eadem materia publicatum a Ven. Fratre Archiepiscopo Neapolitan. nullius roboris esse, ac de facto promulgatum.

Nullum declarat edictũ promulgatum a prorege Neapolis.

§.2. Nos considerantes quam perniciosæ sint libertati, immunitati, & jurisdictioni ecclesiasticæ similes laicorum, quibus in negociis ecclesiasticis obsequendi necessitas relicta est, non auctoritas imperandi, Ordinationes, ac proinde ex debito pastoralis officii nostri libertatis, immunitatis, & jurisdictionis hujusmodi indemnitati ea in re consulere volentes, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium immunitati ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, quibus hoc negotium discutiendum commisimus, consilio memoratum Proregem, aliosque Ministros laicos nullum omnino jus, nullamque facultatem habuisse in promulgando edictum prædictum, ideoque illud nullum plane, & invalidum, nulliusque roboris, & momenti fuisse, & esse, ac pro nullo, & prorsus invalido semper, & perpetuo habendum fore, & esse, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Julii 1657. An.III.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 16. Julii 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ut Bul. Nicolai IV., Martini V., & Sixti IV., per quas Tertiarii tertii Ordinis S.Francisci de Pœnitentia nuncupat. subiciuntur Superioribus, & Visitatoribus Ordinis Sancti Francisci de Observantia, observentur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis, nuper fecit, dilectus filius Bartholomæus de Villana Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod Minister, qui secularis fere semper est, & cæteri Officiales, qui omnes sunt seculares, Congregationis tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupati in Conventu Mexi-

Mexican. primodicti Ordinis consistentis, ita absoluto Dominio independentem a quocumque Superiore jurisdictionem, auctoritatemque sibi huic usque usurparunt, ut omnino ab illa omnes primodicti Ordinis Prælatos contra quorumdam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literas cum vilipendio rejecerint Minister siquidem prædictus præsumit concedere, & de facto dat habitus tertii Ordinis hujusmodi iis, qui in illum recipiuntur, illosque pro libitu suo commutat, absque eo quod ejusdem tertii Ordinis Visitator per Ministrum Provincialem primodicti Ordinis Apostolica auctoritate ad hoc munus deputatus, nllatenus valeat talem habitum præstare in tantum, ut si ad hanc functionem facultas, vel mandatum in scriptis a tali Ministro exhibendi alicui habitum non præcedat, & Visitatur dicti Ordinis illum exhibeat, id irritum, & nullum a Ministro, & Officialibus præfatis censeatur, novitiusque habitu spolietur. Præterea iidem Officiales proventuum, qui ex oblationibus, funeribus, atque habitibus pro defunctis proveniunt, & ad summam centum piastarum monetę illarum partium singulis septimanis asceudunt, rationem coram suo Visitatore, aut alio Superiore reddere nolunt; Quinimo in Registro ejusdem Congregationis scriptum reperitur, quod si quis dictæ Congregationis suum Visitatorem, Fratrem Guardianum Conventus prædicti, aut Ministrum Proviucialem, aut Residentes Hispaniæ memorati Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, tamquam verum spiritualem Superiorem, vel in minima directione recognoverit, eo ipso sine mora habitu spolietur, & a cęterorum consortio tamquam putridum ejusdem tertii Ordinis membrum expellatur.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, omnia præmissa tendant contra dispositionem literarum fel. recor. Martini V. quæ incipiunt: *Licet inter cætera Regularis observantiæ &c.* sub datum Romæ Pontificatus sui Anno X.; necnon Sixti IV., quarum initium: *Romani Pontificis Providentia circumspecta &c.* de Anno 1471., in quibus inter alia confirmavit Literas recol. mem. Innocentii Papæ IV: Prædecessoris pariter nostri super hac re editas, ac Nicolai IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum, quæ incipiunt: *Unigenitus Dei Filius*, sub Datum apud Urbem Veterem 6. Idus Augusti Pontificatus ipsius Nicolai Prædecessoris Anno tertio, respective emanatarum per quas omnes personæ dicti Ordinis de Pœnitentia submittuntur obedieutiæ, correctioni, & directioni Ministrorum Generalium, & Provincialium pro tempore existentium dicti Ordinis Minorum de Observantia, ita quod possint easdem personas Tertii Ordinis hujusmodi corrigere, & delinquentes castigare ad oblationem habitus, seu mantelli procedendo, similiterque prædictis Ministris memorati Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum facultas conceditur præstandi illis, quos idoneos viderint habitum tertii Ordinis prædicti, necnon assignandi, & deputandi pro ipsis Tertiariis unum Religiosum virum de eadem observantia in Visitatorem, & instructorem ipsorum: Nobis propterea idem Bartholomeus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in pręmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Bullas Prædecessorum Pontificum circa subjectionem Tertii Ordinis S. Francisci de pœnitentia superioribus de observantia mandat observari.

§.3. Nos igitur dictum Bartholomeum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, præfatas Bullas Pontificias, necnon Constitutiones Ordinis hujusmodi servari, auctoritate Apostolica, tenore præsentium præcipimus, & mandamus, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentes literas publicari præcipit Archiepisc. Mexicano.

§.5. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican., seu dilecto filio Officiali Mexican. per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, & quoties pro parte interesse habentium fuerit requisitus, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicans illisque efficacis defensionis præsidio assistens, faciant auctoritate nostra easdem præsentes Literas inviolabiliter observari, illosque ad quos spectat, & pro tempore spectabit earum effectu pacifice frui, & gaudere: Non permittentes illos indebite in præmissis molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus sententias, censuras, & pœnas ipsis, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit tertii Ordinis, ejusque Congregationis hujusmodi,

etiam

etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Julii 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Julii 1757. Pontificatus nostri Anno III.

CLXII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Legato Urbinaten. super transmissione Bibliothecæ Ducis Urbini ad Urbem, ad hoc, ut libri hujusmodi in Bibliotheca Vaticani collocentur, ibique perpetuo, retento Bibliothecæ Ducis Urbini vocabulo, custodiantur.

Dilecto filio nostro Aloysio tituli Sancti Alexii S. R. E. Presbytero Cardinali Homodeo nuncupato nostro, & Apostolicæ Sedis in Civitate, & Ducatu Urbinaten. de latere Legato.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

Committit Legato Urbinat. transmissioné Bibliothecæ Ducis Urbini ad Urbem.

§. 1. INnotuit Nobis, quod dudum bon. mem. Franciscus Maria postremus dum vixit Urbini Dux in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit Testamento, dilectis filiis Communitati, & hominibus Civitatis Urbinaten. Bibliothecam librorum manuscriptorum, quam ibidem habeat, necnon graphides, seu delineationes in Bibliotheca Castri Durantis existentes legavit, & campum, quem ab illis de Gallis emerat, in dicta Civitate positum, aliaque prædia illi contigua, seu vicina, quæ possidebat, eisdem Communitati, & hominibus reliquit, ad hoc, ut ipsi ex prædiorum hujusmodi fructibus provisionem Deputato, qui curam dictæ Bibliothecæ legatæ haberet, præstarent, ac insuper expresse prohibuit, ne eadem Bibliotheca a loco, ubi tunc erat unquam amoveretur, vel auferretur, neque vel unico volumine diminueretur; & in casum contraventionis ipsam Bibliothecam Confraternitati Sanctissimi Crucifixi de Crypta nuncupat. Urbinaten. applicavit, & cessit, quodque postea cum dicta Bibliotheca processu temporis ex eo, quod Communitas, & homines prædicti, quibus ex prædiis prædictis nihil fere fructuum provenit, illam tuendi modo destituti fuerant, deterior valde facta reperiebatur, memorata Confraternitas locum substitutionis ad sui favorem esse prætendens die 4. Aprilis proxime præteriti, seu alio veriori tempore litem coram dilecto pariter filio Prætore, seu Potestate Urbinaten. contra dictos Communitatem, & homines intentavit, protestationemque emisit ex supposito quod iidem Communitas, & homines de venditione Bibliothecæ, & graphidum, seu delineationum prædictarum, aut illarum partis tractassent; Quinimo die 27. ejusdem mensis institit pro electione virorum, qui libros dictæ Bibliothecæ legatæ cum illorum inventario committerent, & forsan ad alios iudiciales, vel extrajudiciales actus processit. Quapropter Nos ne Bibliotheca prædicta in luco, ubi nunc malum in statum redacta, & magna ex parte a blatis rosa reperitur, successu temporis, attento, quod memorati Communitas, & homines illam instaurare, & tueri præ inopia non valeant, sensim absumatur, sed ut reparetur, & memoria præstantissimorum, & clarissimorum toga, & sago ex familia Roborea Principum Urbini Ducum, qui magis labore, & industria libros, & scripturas Bibliothecæ hujusmodi collegerunt, ut par est conservetur, simul etiam, ut mentem, & voluntatem memorati Francisci Mariæ Ducis, quem perpetuæ conservationi, & decori dictæ Bibliothecæ studuisse, sicque de præmissis cogitasset opportunum desuper remedium adhibiturum fuisse verisimile est, suppleamus, eandem Bibliothecam in tutiori, celebriorique loco in Bibliotheca similiter nostra Vaticana reponendam esse decrevimus, Ac hujus rei Communitatem, & homines prædictos fecimus certiores, qui publico generalis eorum consilii decreto professi sunt, se voluntati nostræ hujusmodi prompto obsequio morem gerere paratos esse. Itaque Testamenti, Decreti prædictorum tenores etiam veriores, necnon litis, seu causæ hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium, & alia etiam speciali expressione digna, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine harum serie circumspectioni tuæ injungimus, ut litem, & causam prædictam in statu, & terminis in quibus adpræsens reperitur, seu quando præsens executioni demandandis, reperietur, a prædicto Prætore, seu Potestate, & aliis quibusvis Judicibus ad te auctoritate nostra apostolica avoces, illamque perpetuo supprimas, & extinguas, ac utrique parti perpetuum desuper silentium eadem auctoritate imponas.

§. 2. Præterea Bibliothecam librorum manuscriptorum, ac graphides, seu delineationes dictis Communitati, & hominibus, a memorato Francisco Maria Duce sicut præmittitur, Legatos, ad Almam Urbem nostram sumptibus Cameræ nostræ Apostolicæ quantocitius fieri poterit conduci cures, & libri hujusmodi in Bibliotheca nostra Vaticana in loco separato, & con- Bibliothecam prædictam in Bibliotheca Vaticana reponi jubet.

ſpicuo cum ornamentis congruis, & inſignibus gentilitiis familiæ Roboreæ collocentur, ibique ad perpetuam nominis, & gloriæ ejuſdem familiæ conſervationem, retento Bibliothecæ Ducum Urbini vocabulo perpetuis futuris temporibus cuſtodiantur.

Ædificium, & beneficia & prædia prædictorum hominum conſervari mandat.

§.3. Demum ædificium, ſeu locum in quo Bibliotheca, ac graphides, ſeu delineationes nunc in prædicta Civitate collocatæ ſunt, necnon Campum, & prædia ſupradicta in extero in dominio, & poteſtate memoratorum Communitatis, & hominum abſque ullo onere remanere debere, perinde ac ſi dictæ Bibliothecę, & graphides, ſeu delineationes ibidem juxta dicti Franciſci Mariæ Ducis voluntatem ab ipſis Communitate, & hominibus perpetuo conſervarentur, dicta auctoritate decernas, & & declares: Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam in præmiſſis facultatem tibi motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus tribuimus, & impertimur.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Officiales, & Confratres Confraternitatis prædictæ, & alii quilibet etiam ſpeciali nota, & expreſſione digni in præm iſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ ſufficienter fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis pia, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſæ, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu intereſſe habentium conſenſus, aut alio quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, reſtringi, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu ſimili conceſſo quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed eaſdem præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoſcumque quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria refellit.

§.5. Non obſtantibus litis pendentiæ hujuſmodi, aliiſque præmiſſis, necnon prædicti Franciſci Mariæ Ducis etiam ultima voluntate, quam circa præmiſſa, & præcipue ubi Confraternitatem prædictam memoratis Communitati, & hominibus in legato, ſeu fidei commiſſo Bibliothecæ, ac graphidum, ſeu delineationum prædictarum ſubſtituit, ſufficienter, & expreſſe commutamus, & quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo jure quæſito, & fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in illa intra certum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes ibidem præſentari, vel regiſtrari nunquam neceſſe ſit, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis etiam Conciliaribus, legibus quoque etiam imperialibus, & municipalibus, necnon dictarum Civitatis, & Confraternitatis, ac aliis quibuſvis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti eorũ derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales, idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pro extinctione æris alieni 10. millium ſcutorum ſummam Civitati Urbinat. præſtari mandat.

§.6. Cæterum eiſdem Communitati, & hominibus nomine noſtro ſignificabis, Nos quo ipſos ingenti, ut accepimus, æris alieni mole obrutos paterna charitate ſublevemus, ſummam decem millium ſcutorum monetæ in extinctionem tot locorum montium quibus dicta Civitas Urbini onerata reperitur convertendum eis præſtari mandaturos, prout in Chirographo noſtro deſuper expediendo declarabitur.

Dat. die 7. Aug. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Auguſti 1657. Pont. noſt. Anno III.

CLXIII.

Prohibitio extrahendi paramenta &c. pro omnibus Ecclesiis Monachorum Congregationis Cœlestinorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CONservationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Ecclesiarum omnium, & singulorum Monasteriorum totius Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti ubique existentium quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectum filium modernum dictæ Congregationis Abbatem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus prædicti Abbatis Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet extractionem paramentorum ex omnibus Ecclesiis Monachorũ Congreg. Cœlestinorum.

§.1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, superioritate, & officio fungens Vasa, Calices, Candelabra, lampades, & alia Paramenta, & Ornamenta, necnon quamcumque suppellectilem sacram nunc, & in futurum quandocumque ad Ecclesias prædictas spectantem, & spectantia & spectantem aliis Ecclesiis, Monasteriis, Locis Piis, seu quibusvis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque dictarum Congregationis hujusmodi Ecclesiarum, seu illarum Sacristiis extrahere, & asportare, seu ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo, nisi a nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo costitutus absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis singularum cujusvis Ecclesiæ, & Monasteriorum hujusmodi Sacristiarum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat. Quodque præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fidea adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Aunulo Piscatoris, die 20. Augusti 1657. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 20. Aug. 1657. An. III.

CLXIV.

Erectio Custodiæ Brasiliæ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum in Provinciam.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito ad ea propensis studiis jugiter intendimus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto seculo Dei obsequiis sub suavi arctioris religionis jugo sese mancipatunt, statui, & felici directioni consulitur ut secundum Ordinum suorum instituta, gratum Altissimo impendentes, famulatum prosperioribus in dies in vinea Domini proficiant incrementis.

Supplicatio.

§.1. Nuper siquidem nomine dilectorum filiorum Fratrum Custodiæ Brasiliæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorũ Nobis expositum fuit, quod alias postquam die 14. Augusti 1647., quo tempore quondam Joannes de Neapoli dicti Ordinis Minister Generalis erat, ad ejusdem Joannis instantiam Custodia prædicta a Provincia S. Antonii Regni Portugalliæ ejusdem Ordinis, longissimi maritimi itineris, quo Custodia hujusmodi a Regno præfato distat, aliisque incommodis occurrendi ergo per quasdam literas Apostolicas in simili forma Brevis expeditas separata, & subinde intra breve tempus aliquot Conventibus aucta fuerat, in Capitulo Generali memorati Ordinis de anno 1651. in hac alma Urbe celebrato stabilitum fuit, ut Custodia hujusmodi, reservato tamen hujus S. Sedis beneplacito, in novam Provinciam dicti Ordinis erigeretur, sed id propter nonnullas oppositiones, seu objectiones ad effectum deduci hactenus non potuit, quinimo a quadam privata persona aliæ Literæ in forma Brevis similiter expeditæ super reunione ejusdem Custodiæ cum Provincia prædicta ab eadem Sede impetratæ fuerunt.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, oppositiones, seu objectiones prædictæ jam cessent, & Fratres dictæ Provinciæ S. Antonii capitulariter congregati juri, quod super Custodia prædicta prætendere poterunt, renunciaverint, Conventus ejusdem Custodiæ, qui post ingressum hæreticorum in Brasiliam extincti fuisse prætendebantur, illis inde egressis septemdecim numero, qui numerum Conventuum nonnullarum Provinciarum Ordinis

dinis

dinis præfati excedit, restituti fuerint; Cumque si dicta Custodia in novam Provinciam juxta consensum ei rei a præfato Capitulo Generali, ut præmittitur, præstitum erigatur, id nemini præjudicium sed maximam prospero Conventuum ipsius Custodiæ gubernio utilitatem sit allaturum: Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

Instituit Provinciam Custodiam Brasiliæ Ordinis Minorum.

§.3. Nos igitur specialem eisdem exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, & suspensionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Custodiam Brasiliæ hujusmodi, ejusque Conventus a dicta Provincia S. Antonii Regni prædicti, auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ac ipsam Custodiam, & ejus Conventus præfatos sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam Ordinis prædicti cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, & possunt, ac debent, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo erigimus, & instituimus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, Provinciæ, Custodiæ. & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Augusti 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 24. Aug. 1656. An. III.

CLXV.

Hortatorium Gubernatori Belgii, ne alios quam sanæ doctrinæ professores ad loca vacantia Collegii stricti facultatis Theologicæ Lovanien. assumi sinat.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilecto filio nobili viro Joanni ab Austria Gubernatori Belgii.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili nobilis vir salutem, & apost. benedictionem.

Hortatur Gubernatorem Belgii, ut tantum sanos professores in Collegii Lovan. assumat.

CUM sicut Nobis innotuit in Universitate Studii generalis Oppidi Lovanien. vacent tria loca Collegii facultatis Theologicæ, quod strictum vocant. & ad loca sic vacantia alii propediem assumendi sunt; Nos perpendentes, quantum fidei Catholicæ intersit, eos solummodo, qui sanæ sint doctrinæ in illud Collegium admitti, nobilitatem tuam enixe rogamus, & in Domino hortamur, ut pro ea, qua istic polles auctoritate, neminem, qui sanam, & orthodoxam doctrinam non profiteatur, ad memorata loca vacantia assumi sinas. In quo rem spectatissimo tuo Catholicæ religionis studio dignam, Nobisque longe gratissimam facies. Et nobilitatem tuam iterum apostolica benedictione peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1657. Pont. nostri Anno III.

Dat. die 25. Aug. 1657. An. III.

CLXVI.

Prohibitio extrahendi Libros Bibliothecarum omnium, & singularum Domorum Fratrum Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula totius Provinciæ Neapolitan.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Prohibet extractionem librorum Bibliothecarum Fr. Ord. Minimorum S. Francisci de Paula Prov. Neapol.

§.1. CONservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singularum Domorum Fratrum Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula totius Provinciæ Neapolitan., quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectos filios modernos dictarum Domorum Ordinis hujusmodi, Correctores, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque eccl. sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

ti, ne de cætero quisquam quavis auctoritate, superioritate, aut officio fungentes libros, quinterna, folia, scripturas, tam impressa, quam manuscripta dictis Bibliothecis donata, & assignata, quam imposterum forsan donanda, & assignanda quibusvis personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, ac occasione extrahere, & asportare, seu ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.3. Vol. autẽ, ut præsentis prohibitionis copiæ in valvis Bibliothecarum, seu alio conspicuo loco, quo ab õibus cerni possint continuo affixæ remaneant, quodque præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Sep. 1657. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quinta Septembris 1657. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultates Episcopo Marianen., & Accien. circa peste infectos, & suspectos.

Ven. Fratri Episcopo Marinen. & Accien.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Peste infectis plenariã peccatorum indulgentiam impertitur & animas defunctorum a pœnis purgatorii liberat.

§.1. CUm sicut nobis nuper exponi fecisti, in aliquibus istius Insulæ Corsicæ locis pestis grassari cœperit, tuque metuas, ne illius contagione, etiam Civitates, & Diœceses tuæ Marianen., & Accien. invicem canonice unitæ inficiantur, & propterea tuorum Diœcesanorum, quos peste (quo Deus avertat) infici contigent, eisque opem, & auxilium pro tempore præstantium spirituali consolationi per Nos consuli summopere desideres; Nos pastoralem solicitudinem tuam, plurimum in Domino commendantes, & pio desiderio tuo hac in parte annuere volentes, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Civitatibus, & Diœcesibus prædictis peste (quod absit) pro tempore infectis, & Presbyteris, qui eis, seu de pestis hujusmodi infectione suspectis Ecclesiæ Sacramenta administrabunt, ac Medicis seu Chirurgis, qui eisdem medebuntur, necnon omnibus illis, qui eis in eorum necessitatibus, ac obstetricibus, quæ mulieribus peste infectis, seu de ejus infectione suspectis in earum partu assistent, necnon nutricibus, quæ earumdem mulierum natos lactabunt, & illis, qui peste infectos, seu de ea suspectos hujusmodi ad hospitalia, seu Domunculas, aut alia loca ad eorum curam, seu gubernium destinata, seu destinanda conducent, seu deferent, illisque qui ex peste hujusmodi defunctorum corpora ad sepulturam deferent, aut ipsa sepelient, ac demum omnibus utriusque sexus Christifidelibus eadem peste infectis, seu de illius infectione suspectis, cibum, potum, & alia eis necessaria subministrantibus, illosque visitantibus, consolantibus, illorumque curæ spirituali, aut corporali quoquo modo incumbentibus, & opera misericordiæ erga illos exercentibus, semel in hebdomada, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, Coronam, seu tertiam partem Rosarii Beatæ Mariæ Virginis, aut septem Psalmos Pœnitentiales recitaverint, Plenariam, preterea eisdem peste infectis in cujuslibet eorum mortis articulo, si similiter vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, Plenariam omnium similiter peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præterea defunctorum etiam Animabus opportuna de Thesauris Ecclesiæ subsidia subministrare volen. etiam concedimus, ut quotiescumque aliquis Sacerdos, sive secularis, sive regularis Missam ad unum ex aliquot Altaribus per te ex Civitatibus, & Diœcesibus tuis prædictis designandis, durante contagione hujusmodi, pro cujuscumque fidelis ex peste defuncti Animæ in Purgatorio existentis liberatione celebraverit, Anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum Suffragii Indulgentiam consequatur, ita ut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, & Sanctorum meritis adjuta a Purgatorij pœnis liberetur.

§.2. Insuper Tibi quoscumque peste infectos, aut suspectos a quibuscumque peccatis, delictis, & censuris nobis, & Apostolicæ Sedi etiam per literas in die Cœnæ Domini legi solitas reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi, & facultatem hujusmodi aliis Presbyteris secularibus, & cujusvis Ordinis regularibus delegandi, necnon quoscumque etiam Clericos, & Presbyteros a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos occasione curationis pestis dumtaxat incursis similiter absolvendi, & liberandi, ac cum eis super irregularitate per eos occasione ejusdem curationis pestis quomodolibet contracta dispen-

Peste infectos vel suspectos a peccatis quibuslibet absolvendi facultatem elargitur.

Pensandi, ac quarumcumque regularium opera, & ministerio absque ulla mora, tempore pestis etiam Superioribus non requisitis, pro servitio peste infectorum, utendi, facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Præsentibus ad tres menses proximos, & interim durante (quod absit) contagione tantum valituris.

Dat. die 10. Sep. 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Septembris 1657. Pontificatus Nostri An. III.

CLXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Statuit, quod nemo de cœtero in Electionibus Generalis Congregationis Canonicorum secularium S. Joannis Evangelistæ in Portugallia, aliorumque Rectorum illorum Monasteriorum votum, seu suffragium per literas dare possit, sed in illis servari debeat dispositio Sacrorum Canonum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. §.1. EX commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito in id peculiari studio incumbimus, & Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum Congregationes in Sacrorum Canonum observantia felicioribus in dies successionibus prosperentur.

Motiva. §.2. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Joannis Evangelistæ in Portugallia Nobis nuper exponi fecit, ex veteri consuetudine in eadem Congregatione contra Sacrorum Canonum dispositionem hactenus servatum fuerit, ut Canonici Regulares Congregationis hujusmodi a loco, ubi electiones Rectoris Generalis ipsiusCongregationis, aliorumque Rectorum illius Monasteriorum de triennio in triennio fieri solitæ pro tempore celebrabantur, absentes vota, seu suffragia sua literis inclusa, & obsignata cum nominatione personæ per eos electæ ad eumdem locum mitterent, votaque, seu suffragia hujusmodi in dictis electionibus effectum haberent: Hinc est, quod Nos abusum hujusmodi removere, dictumque Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, neminem de cætero in electionibus prædictis votum, seu suffragium per Literas dare posse, sed in eisdem electionibus Sacrorum Canonum prædictorum dispositionem servari debere, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumqueJudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quocirca dilectis pariter filiis Francisco Nogeira, & Sebastiano Robeiro Giram Metropolitanæ Ecclesiæ Elboren. Canonicis, harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis prædictæ, ejusque Canonicorum secularium, seu alicujus eorum fuerint requisiti præsentes Literas solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra ipsas præsentes ab iis, ad quos spectat, & quoquo modo spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus præmissis, ac fel. recordationis Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo aliquis auctoritate præsentium ultra tres dietas in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris,

suris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Sept. 1657. An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Septembris 1656., Pontificatus Nostri Anno III.

CLXIX.

Facultas Inquisitori Melevitan. absolvendi per se, vel alium, imposita pœnitentia salutari eos, qui censuras incurrerunt, quia Martinum de Redin Priorem Navarre in Magnum Magistrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani elegerunt contra decretum ipsius Inquisitoris.

Dilecto filio Magistro Julio de Oddis in utraque Signatura nostra Referendario, ac hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitori auctoritate apostolica Deputato.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset relationem Magistri Julii de Oddis. §.1. CUm sicut ex relatione tua cognovimus, Tu die 16. Augusti proxime præteriti dilectum filium Martinum de Redin tunc Priorem Prioratus Navarre Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad electionem de ejus persona in Magnum Magistrum dicti Hospitalis faciendam inhabilitaveris, voceque activa, & passiva privaveris, ac omnibus, & singulis qui eum in Magnum Magistrum Hospitalis hujusmodi eligerent, seu electum recognoscerent, incursum in censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis expressas denunciaveris, seu protestatus fueris, & aliàs prout in decreto, seu literis tuis super hoc emanato, seu emanatis, cujus, seu quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Absolvit a censuris. §.2. Nos eorum, qui in censuras præmissorum occasione forsan incurrerunt, seu incurrisse prætendi possent, statui, & conscientiæ securitati paterna benignitate consulere volentes, discretioni tuæ per te, vel alium, seu alios a te deputandos, omnes, & singulos censuris hujusmodi quomodolibet innodatus, seu qui illis innodati esse prætendi quoquo modo possent, si hoc a te, vel ab aliis per te deputandis prædictis humiliter petierint, imposita eorum singulis tuo, vel eorumdem a te deputandorum arbitrio respective aliqua pœnitentia salutari, a censuris prædictis in utroque foro, auctoritate nostra apostolica absolvendi, & plenarie liberandi, illosque in pristinum, & eum in quo ante earumdem censurarum incursum quomodolibet erant, statum, dicta auctoritate restituendi, reponendi, & reintegrandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, Hospitalis prædicti, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Sept. 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 15. Sept. 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXX.

Pro Archiconfraternitate B. Mariæ de Suffragio Urbis circa facultatem aggregandi Confraternitates ejusdem nominis, & instituti.

Huic Archiconfraternitati quamplures Indulgentias concessit Clem. VIII. Constitut. Ex debito §.7. *Tom.5. Par.2.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Archiconfraternitatis Beatæ Mariæ de Suffragio pro animabus Purgatorii canonicè institutæ de Urbe, quod dudum postquam eidem Archiconfraternitati a felic. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro indultum aggregandi sibi alias Confraternitates concessum fuerat, rec. mem. Paulus Papa V. etiam Prædecessor noster supplicationibus tum existentium Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis hujusmodi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 22. Martii 1615. expeditas literas ipsis Officialibus, & Confratribus facultatem quidem aggregandi dictæ Archiconfraternitati quascumque Confraternitates ejusdem denominationis, & instituti etiam concessit, sed voluit, quod Confraternitates aggregandæ hujusmodi eleemosynas pro Missis pro defunctis accipere ullo modo nequirent, quodque de ejus voluntate hujusmodi in literis aggregationum pro tempore conficiendis specifica mentio fieri

ri omnino deberet, alioquin aggregationes ipsæ nullæ essent.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Exponentes earumdem Pauli Prædecessoris literarum ignari centum & quinquaginta, vel circiter Confraternitates memoratæ Archiconfraternitati nulla facta mentione prædictæ voluntatis ejusdem Pauli Prædecessoris, bona fide, ac servatis alias servandis aggregaverint, & post habitam earumdem literarum notitiam Confraternitates, ut præmittitur, aggregatas voluntatis hujusmodi certiores reddiderint, & propterea in præmissis opportune a Nobis provideri summopere desiderent.

Centum, & quinquaginta circiter Confraternitates. §.2 Nos specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, centum quinquaginta, vel circiter Confraternitatum hujusmodi aggregationes, a prædictis Exponentibus, sicut præmittitur, factas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium convalidamus, ea tamen lege, ut de cætero observentur adamussim prædictæ Pauli Prædecessoris literæ, & exemplar præsentium literarum in forma authentica exhibeatur in singulis Curiis Ordinariorum, in quorum Diœcesibus sunt Confraternitates aggregatæ.

Condonat eleem. percep tas Confratribus. §.3. Præterea Confratribus Confraternitatum aggregatarum hujusmodi eleemosynas, si quæ ab illis perceptæ fuerunt, pro Missis celebrandis pro defunctis, dummodo revera eleemosynæ prædictæ erogatæ fuerint pro celebratione Missarum hujusmodi, auctoritate, & tenore prædictis gratiose condonamus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, pleuissime suffragari, & ab illis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædictis Pauli Prædecessoris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Sept. 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Septembris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXI.

Pro resecrandis sumptibus superfluis in Ecclesiis, & Monasteriis Monialium Urbis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. PRo commisso Nobis cœlitus Pastorali munere dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasteriorum Almæ Urbis nostræ, quæ oblitæ domum Patris sui totas se Jesu Christi Domini nostri earum sponsi obsequiis devoverunt, quieti, & utilitatibus peculiari studio jugiter invigilantes, ipsasque Moniales superfluis sumptibus dierum festorum causa, vel quando puellæ, seu mulieres habitum regularem in iisdem Monasteriis suscipiunt, professionemve emittunt, fieri solitis eximere, & populi ad eadem Monasteria, seu illorum Ecclesias ejusmodi occasione confluentis turbam evitari cupientes.

Quæ festa celebranda. §.1. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ a Nobis institutæ consilio, in quibuscumque earumdem Monialium Ecclesiis alias festivitates, quam pro Sanctis Titularibus ipsarum Ecclesiarum, sive Monasteriorum hujusmodi Patronis, Ordinum, quorum illa respective sunt, Fundatoribus institui, sive solemniter celebrari, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo prohibemus.

Cantus Gregorianus permittitur. §.2. Volentes, ut festivitates hujusmodi absque musica exteriori omnino celebrentur, adhibito tantum in Choro interiori cantu Gregoriano nuncupato, sive etiam figurato, quoad Antiphonas Vesperarum pro currenti festo, aut Canticum Magnificat, pleno tamen Choro, & nullis sumptibus, sub pœnis Abbatissæ, seu Priorissæ, privationis officii; Monialibus autem canentibus, vocis activæ, & passivæ eo ipso respective incurrendis.

De ornatu Ecclesiæ. §.3. Ac eisdem Abbatissis, seu Priorissis, necnon Sacristanis, & Camerariis, aliisque Ministris, & Officialibus dictorum Monasteriorum sub eisdem pœnis respective pariter interdicimus, ne ornandis Ecclesiis, atque Altaribus apparatus, aut argenteam, aliamque tam pretiosam, quam non pretiosam supellectilem cujusvis qualitatis, & speciei a quocumque commodato accipiant, neve in prænarratam causam pecunias, aut quævis alia bona cujusvis generis, qualitatis, & speciei a quibuscumque personis certis, vel incertis, etiam sponte dantibus sub quocumque prætextu gratitudinis, donationis, solutionis debiti, aut restitutionis, etiam pro exoneranda conscientia, aut ex alio contractu, vel quovis quæsito colore, etiam pro eleemosyna, ne quidem a consanguineis, vel affinibus, etiam in primo gradu, aut bene-

benefactoribus Monialium, & aliorum prædictorum, etiam occulto nomine, petant, vel accipiant, neque in hunc finem vendant industriæ ipsarum Monialium opera, eorumque pretium in sumptus hujusmodi impendant, aut quidquam tam durante officio, quam eo exacto Ecclesiæ, Sacristiæ, aut quibusvis aliis dono dent, sed expensæ necessariæ ab Abbatissa, seu Priorissa ea, qua majori poterunt, cum parsimonia fiant ex ordinariis, & certis redditibus tantum, vel Monasteriorum, vel Sacristiæ illorum propriis, si adsint, nullum vero prorsus æs alienum propterea contrahatur. Præterea eadem auctoritate sub pœnis prædictis præcipimus idem servari cum puellæ, seu mulieres ad habitum regularem, & votorum solemnium emissionem, seu professionem admittantur; ut scilicet omnia sine pompa, sine sumptu, & absque cerarum, aliorumque munusculorum quorumcumque distributione fiant, comprehensis etiam esculentis, & poculentis, neque occasione festivitatum Sanctorum, aut susceptionis habitus, & professionis hujusmodi, vel quovis alio anni tempore dispensari, vel dono mitti possint flores, fructusque, sive veri ii sint, & naturales, sive fictitii, & artificiales, aut pharmaca, placentæ, liba, scriblitæ, crustula, spirulæ, & alia id genus edulia, cupediæ, & bellaria quibuscumque personis, sive secularibus, sive Ecclesiasticis etiam regularibus utriusque sexus, tam intra, quam extra septa Monasteriorum degentibus, ac etiam Superioribus, & Prælatis quovis gradu, & dignitate, etiam Cardinalatus fulgentibus, Protectoribus, Vice-Protectoribus, Deputatis, Præfectis, Visitatoribus, Confessariis, Factoribus, & Officialibus Monasteriorum hujusmodi, quocumque nomine nuncupentur, aliisque ab illis quoquo modo dependentibus. Denique mandamus Missas solemnes in Ecclesiis Monasteriorum hujusmodi ab illorum Confessariis, vel aliis privatis Sacerdotibus decantari, tubarum vero clangores, & tympanorum strepitus, ac tuborum pulvere pyrio oppletorum explosiones, missilesque, & festos ignes nulla ratione, nullaque occasione ante, vel prope, aut circa Ecclesias, ac Monasteria prædicta permitti, neque tentoria, sive vela ante januas earumdem Ecclesiarum expandi, sed & omnes alias non necessarias expensas omnino resecari.

Contravenientium pœnæ.

§.4. Declarantes Abbatissas, seu Priorissas, Sacristanas, Camerarias, aliasque Officiales, & Moniales Monasteriorum præfatorum, quæ in toto, vel in parte præsentibus literis, & contentis in illis quoquo modo respective contravenerint, pœnas prænarratas, aliasque etiam graviores nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrii durante earum contumacia ipso facto incursuras: absolutione, condonatione, reintegratione, & dispensatione desuper Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris dumtaxat reservata. Cæterum si quandoque Abbatissæ, seu Priorissæ, & Moniales prædictæ rigorem præsentis constitutionis in aliquo casu particulari remitti, & aliquid ex vetitis in illa permitti desideraverint, non prohibemus quin id postulent a Nobis, & Successoribus prædictis, concessuris in scriptis, quod in Domino censuerimus, seu illi respective censuerint expedire. Demum ut eædem præsentes literæ debitæ executioni demandentur, illarumque ignorantia a nemine ullo unquam tempore prætendi possit, Venerabilibus Fratribus nostris, Martio Episcopo Albanensi, S. R. E. Cardinali Ginetto nuncupato, nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus generali, vel Marco Antonio Episcopo Hierapolitanensi ipsius Martii Cardinalis Vicarii Vicesgerenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplaria in formam authenticam redacta in singulis Monasteriorum prædictorum Sacristiis, ac Choris, & Locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus legi possint, constitui, & collocari, ibique perpetuo remanere, & a nemine amoveri curent sub pœnis supradictis eo ipso per contrafacientes incurrendis.

Clausula præservativa.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu ex quovis capite, vel causa, etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari unquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis existant, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & cæteris Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam conciliaribus, necnon Monasteriorum, & Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore

re permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe præfata publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 24. Sept. 1657. An.III. Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Sept. 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXII.

Prohibitio extrahendi libros, & quæcumque alia ex Bibliotheca Conventus Sancti Martini Eremitarum Sancti Augustini Civitatis Senensis.

Consimiles prohibitiones aliorum Summorum Pontificum pro Conservatione Bibliothecarum invenies in Repertorio, verb. Bibliotheca.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. CUm sicut Ven. Fr. Ambrosius Episcopus Porphiriensis, Sacrarii nostri Apostolici Præfectus Nobis nuper exponi fecit ipse, qui habitum pro Fratre Ordinis Eremitarum S. Augustini gestari solitum aliàs suscepit, & professionem per eosdem emitti consuetam expresse emisit regularem, tempore, quo in Conventu S. Martini Civitatis Senensis ejusdem Ordinis degebat, nedum ad usum, & commodum dicti Ordinis Professorum, sed etiam concivium suorum Senensium etiam insignem Bibliothecam copiosa multitudine librorum, picturarum, numismatum, seu monetarum ex auro, argento, & metallo, & aliarum antiquitatum refertâ congesserit, vereatur autem ne tractu temporis ex Bibliotheca hujusmodi aliqua subtrahantur.

§.1. Idcirco Nos conservationi, & manutentioni librorum, aliarumque rerum dictæ Bibliothecæ opportune prospicere, ipsumque Ambrosium Episcopum specialis gratiæ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Inhibet extractionem librorum a Bibliotheca prædicta. §.2. Universis, & singulis personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, ac etiam laicis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne perpetuis futuris temporibus sub quovis prætextu, causa, vel ingenio per se, vel alium, seu alios e prædicta Bibliotheca libros, sive typis editos, sive manuscriptos, necnon picturas, & antiquitates hujusmodi in eadem Bibliotheca nunc, & pro tempore existentes extrahere, asportare, & tollere, seu extrahi, asportari, & tolli facere, aut ne extrahantur permittere quoquo modo audeant, seu præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo nisi a Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit, & insuper quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Necnon prædicto Ambrosio Episcopo quoad vixerit aliquem ex Fratribus dicti Conventus in Præfectum, & Custodem dictæ Bibliothecæ pro suo arbitrio deputandi, & constituendi, illumque toties quoties ei placuerit, amovendi, & variandi facultatem eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventus prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentis prohibitionis copiam affigi mandat. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, vel aliquo alio conspicuo loco unde ab omnibus legi possit, continuo affixa remaneat.

Dat. die 2. Oct. 1657. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXIII.

Concedit Indulgentiam plenariam omnibus personis, tam Regularibus, quam Secularibus, quæ per octiduum vacabunt exercitiis spiritualibus in Domibus Societatis Jesu.

Consimilem Indulgentiam concessit pro Fratribus Regularis Observantiæ S. Francisci, ac Reform. Const. Cum sicut *&c. infr.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. CUM sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Gosvvinus Nickel Præpositus

Positus Societatis Jesu, personæ ejusdem Societatis quotannis, & plerumque plurimæ aliæ, sive Ecclesiasticæ, & aliorum Ordinum, & Congregationum regularium, sive laicæ exercitiis spiritualibus a S. Ignatio dictæ Societatis Fundatore institutis in domibus ejusdem Societatis per octiduum vacare consueverit.

Plenaria confessis, & pœnitentibus peccatorum indulgentiam elargitur.

§.1. Nos qui probe scimus quantopere conducant exercitia hujusmodi dirigendis viam Domini, & confirmandis in illa Christifidelium mentibus, devotionem eorum, qui operi adeo pio, & salutari vacaverint, cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis incitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christifidelibus, tam prædictæ Societatis, ac cujuscumque alterius Ordinis, & Congregationis Regularibus, quam aliis quibuslibet ecclesiasticis, & laicis qui in domibus memoratæ Societatis exercitia prædicta juxta laudabilem ejusdem Societatis consuetudinem per octidui spatium quandocumque peregerint, & interea temporis vere pœnitentes, & confessi Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Transumptorum fides.

§.2. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, ut sponte oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso: quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, & Præpositi generalis Societatis prædictæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 12. Oct. 1657. An. III.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Pisc. die 12. Octobris 1657. Pont. nostri Anno III.

CLXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declaratio, quod Breve Urbani VIII., quo Constitutionem Gregorii XV. super exclusione Patrum Provinciæ ab ingressu Definitorii pro Provinciis Hispaniar., & Indiarum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia dumtaxat emanatarum ad totam familiam Ultramontanam extendit, non comprehendere Provincias Regni Galliæ Ordinis hujusmodi.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum omnium Provinciarum in Regno Franciæ constitutarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod alias postquam a felic. record. Gregorio XV. Prædecessore nostro emanaverat Constitutio specialis pro Provinciis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis prædicti dumtaxat, omnes Patres Provinciæ excepto Ex-Provinciali ab ingressu Definitorii excludens, recol. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prędecessor noster Constitutionem hujusmodi ad totam Familiam ultramontanam dicti Ordinis per suas in simili forma Brevis expeditas Literas extendit, ac in Definitorium etiam Patrem Provinciæ antiquiorem admitti ordinavit, idque instante Capitulo Generali memorati Ordinis de anno 1639. in Alma Urbe celebrato, cui Vocales prædictarum Provinciarum Regni Franciæ ob expressam prohibitionem eis a tunc existente Francorum Rege Christianissimo factam non interfuerunt, prout nec Capitulo Generali ejusdem Ordinis successive de anno 1645. Toleti habito; unde adversus præmissa reclamare, maximumque præjudicium, & detrimentum per extensionem hujusmodi memoratis Provinciis Regni Franciæ, in quibus, ut prædicti exponentes asserunt, ab immemorabili tempore omnes, qui per triennium Ministri Provincialis munere functi fuerunt, voce activa in Definitorio ipsarum Provinciarum perpetuo fruuntur, omnibusque Congregationibus, & Capitulis tamquam Definitores perpetui intersunt illarum ostendere eatenus non valuerunt.

Supplicatio.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, exposito subinde in Capitulo Generali d. Ordinis in eadem Urbe de ann. 1651. celebrato per Vocales dictarum Provinciarum Regni Franciæ præjudicio, & detrimento hujusmodi per statuta generalia Ordinis prædicti tunc edita, & a tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Congregatione confirmata decretum fuerit, ut ab extensione, sicut præmittitur, ab eodem Urbano Prædecessore facta exciperentur dicti Ordinis Provinciæ, quæ leges municipales, auctoritate apostolica firmatas, vel consuetudines immemorabiles in contrarium obtinentes habebant; Nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

Urbani literas Fratres Ordinis Minor. de Observ. Regni Galliæ nō comprehendere declarat.

§.3. Nos igitur specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

clinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas Urbani Prædecessoris Literas non comprehendere Provincias Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Regni Galliæ, eo quia illæ habeant in contrarium leges municipales, auctoritate apostolica firmatas, seu immemorabiles consuetudines, ac propterea in dictis Provinciis omnes Patres Provinciæ gaudere debere voce activa in omnibus Capitulis, & Congregationibus Provincialibus quemadmodum huc usque ab immemorabili gavisi sunt, auctoritate apostolica, tenore præsentium decernimus, statutumque in dicto Capitulo Generali de an. 1651. celebrato editum super ingressu Patrum Provinciæ in Definitorium auctoritate, & tenore prædictis confirmamus, & approbamus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus prædictis eorumdem Urbani, & Gregorii Prædecessorum, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Nov 1657. An.III.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9.Novem.1657. Pontificatus nostri Anno III.

CXXV.

Ex Regest.in secret.Brev.

Facultas particularis Nuncio Poloniæ indulgendi, ut in renovatione contractus Matrimoniorum nulliter contractorum possit omitti forma Concilii Tridentini.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Dat facultatẽ Nuncio Poloniæ, ut a censuris contractis liberet, & absolvat in matrimoniis illicite communis.

§.1. Hodie per alias nostras in simili forma Brevis literas inter alia tibi concessimus facultatem, ut ad triennium proximum, & interim durante tua istic legatione cum quibusvis personis in Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lituaniæ, aliisque Regni hujusmodi Provinciis, seu Palatinatibus commorantibus in 2., & 3. simul, vel in 3. simplici, aut duplici, vel in 3.& 4. simul, aut etiam in 4. simplici, vel duplici consanguinitatis, sive affinitatis gradibus invicem conjunctis, seu se attinentibus, qui usque ad diem, quo tu prædictas nostras literas receperis, matrimonium inter se sine Sedis Apostolicæ dispensatione scienter, vel ignoranter, servata aliàs forma Concilii Tridentini contraxerint, carnali etiam copula inter eos subsecuta, si citra scandalum, & periculum aliquod separari nequeant, si quidem impedimenta fuerint occulta, ut tu in foro conscientiæ injunctis pœnitentiis salutaribus; si vero fuerint manifesta in utroque foro, etiam pœnitentiis salutaribus injunctis, & aliis, quæ tibi videbuntur injungende, ipsos ab incestus reatu, ac censuris, & pœnis ecclesiasticis, in quas sic de facto contrahendo incurrerunt, absolvere, & cum eis, ut matrimonium de novo servata forma dicti Concilii inter se contrahere, & in facie Ecclesiæ solemnizare, ac in eo remanere libere, & licite possint, dummodo mulieres propter hoc raptæ non fuerint, dispensare valeas, proles exinde susceptas, & suscipien. legitimas decernendo, & nunciando, prout in eisdem literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

In matrimoniis de novo contrahendis indulget, ut Conc. Trid. formam omittat.

§.2. Cum autem evenire possit, ut in aliquibus casibus matrimonia de facto, ut præmittitur, contracta non possint, nisi difficulter, aut cum scandali periculo de novo servata forma dicti Concilii, seu coram Parocho, & duobus Testibus contrahi, & in facie Ecclesiæ solemnizari: Idcirco quo prædictorum contrahentium statui hac in re plane consuli possit, tibi, ac per te vigore prædictarum literarum nostrarum ad id subdelegandis, ut in casibus hujusmodi, prout necessarium esse, seu expedire in Domino vobis videbitur, quod memorata dicti Concilii forma in contrahendis de novo matrimoniis hujusmodi omitti possit, dummodo eadem matrimonia de novo coram contrahentium, seu alterius eorum Confessario, & duobus Testibus si haberi poterunt, alioquin etiam sine Testibus hujusmodi contrahantur, & de contractu hujusmodi ad probationem facti attestatio ejusdem Confessarii manu scripta, vel ejusdem, ac Testium, si qui intervenerint manu subscripta habeatur, indulgere; quodque matrimonia, quæ eo modo in vim dispensationis, & licentiæ per te, aut abs te sub-

subdelegandos concessæ contrahentur, valida, & legitima sint, & esse semper censeri debeant, non secus, acsi servata forma dicti Concilii, & alias ad præscriptum prædictarum literarum nostrarum contracta fuissent decernere possitis, & valeatis, plenam, & amplam facultatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria eisdem nostris literis, ac iis omnibus, quæ in illis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Nov. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 10. Novembris 1657. Pont. nostri Anno III.

CLXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Diversæ Facultates Nuncio Poloniæ ad triennium proximum, & interim durante sua Legatione pro præsentibus Ecclesiarum, & Incolarum Regni Poloniæ necessitatibus spiritualibus.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. apud Charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Enumerat ... mala in Regno Poloniæ, & diversas Nuncio facultates elargitur.

§.1. CUM sicut ex relatione tua cognovimus, Catholicæ Religionis exercitium in Regno Poloniæ, & Provinciis illi unitis, valde imminutum sit, tum ob Græcorum Schismaticorum contumaciam, rebellione aliquot subditorum charissimi in Christo filii nostri Joannis Casimiri Poloniæ, & Sveciæ Regis illustris, ac bello per Moscos, ei illato fotam, adeo ut pravus eorumdem Schismaticorum Ritus ab omnibus fere magni Ducatus Lituaniæ, necnon Russiæ, Volyniæ, Podoliæ, Podelassiæ, Birayuræ Smoleski, & Severiæ Provinciarum Incolis se tuetur, tum etiam, & præcipue propter hostilem asserti Regis Sveciæ in majorem, & minorem Poloniam, ac Prussiam, Pomerellam, Cassitiam, Massoviam, & alias Regni prædicti Provincias, seu Palatinatus invasionem, in quibus exinde hæresis longe, lateque diffusa maximos cum ingenti orthodoxæ fidei detrimento fecit progressus. Nos quibus id unice cordi est, ut si quæ oves gregis curæ nostræ a supremo Patrefamilias crediti Sathana instigante diversis hæresibus, & erroribus sint implicitæ, aperta pietatis, & veniæ janua, ad ovile Dominicum commodis rationibus revocentur, cæteri vero in vera, & avita religione, ac nostra, & Sedis Apostolicæ obedientia constantes, paternam, & uberem nostram, ac ejusdem Sedis benignitatem jugiter experiantur, considerantes quantopere florentes nuper Regni istius opes funesto, & miserabili bello sineaccisæ, quamquam proinde difficilis, & dispendiosus foret hoc tempore ad Nos, & Romanam Curiam Incolarum ejusdem Regni in multis eorum necessitatibus spiritualibus prompto remedio indigentibus recursus, fraternitatem tuam amplioribus facultatibus communire decrevimus, ut illis fulfultus recurrentes ad te in variis casibus pie consolari, ac hæreticos, & schismaticos, aliosque ab erroribus resipiscentes humaniter excipere, eisque gratiæ, & salutis viam aperire, cunctisque denique te utilem, & benignum præstare valeas. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia nostra præter, & ultra quascumque alias facultates tibi, apostolica auctoritate concessas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, tibi, ut ad triennium proximum, & interim durante tua istic Legatione dumtaxat, omnes, & quoscumque in Regno, ac Magno Ducatu, aliisque Provinciis, seu Palatinatibus prædictis ortos, seu in eis degentes, vel etiam ex aliis partibus, & locis, in quibus hæreses impune grassantur, ad te sponte venientes utriusque sexus, ac tam laicos, quam clericos seculares, & cujusvis Ordinis regulares Hæreticos, Schismaticos, & Apostatas, atque alios a Fide Catholica, & Christiana aberrantes, illorumque credentes, seu defensores, receptatores, & fautores, qui illorum erroribus adhæserunt, pœnitentes quidem (non tamen Italos, vel Hispanos, aut alios, apud quos viget Sanctum Inquisitionis Officium) ab excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, quas propter hæreses, & excessus hujusmodi, usque ad diem quo præsentes nostras literas receperis quomodolibet incurrerint, dummodo in hæreses, & errores relapsi non fuerint (de quibus tamen Sedes Apost. consulatur) & corde sincero, ac fide non ficta hæreses, schisma, & errores suos coram te, seu a te, ut infra, dicetur, subdelegandis, ac Notario, & Testibus publice, vel privatim prout casus exegerit, ac tibi, & subdelegandis a te respective visum fuerit, detestati fuerint, anathematizaverint, & abjuraverint, ac in gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ recipi, & admitti humiliter postulaverint, atque præstito per eos jurejurando, promiserint de cætero ab hujusmodi erroribus, hæresibus, schismate, apostasia, aliisque similibus excessibus penitus abstinere, injuncta inde eis eorum cuilibet pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis injungendis, prout eorum saluti expedire cognoveris, in utroque foro absolvere, & liberare, ac in greminm Sanctæ Matris Ecclesiæ recipere, & reconciliare. Præterea, ut ad idem triennium & interim tua Legatione dumtaxat durante, omnes, & singulos de Regno, Ducatu, ac Provinciis, & Palatinatibus prædictis, ac ex partibus, ubi infidelitas, vel hære-

hæresis impune grassatur, utriusque sexus Christianos, etiam Presbyteros, Episcopos, & alios Prælatos ad te venientes, sortilegos, magos, incantatores, & necromanticos, sacrilegos, raptores, incendiarios, perjuros, adulteros, homicidas, fornicatores, concubinarios, & incestuosos, symoniacos, Ecclesiarum, & Monasteriorum occupatores, invasores, Ecclesiasticæ libertatis, & immunitatis violatores, & oppressores, aliosque peccatores, & delinquentes quoscumque ab omnibus per eos usque ad diem quo præsentes receperis, commissis peccatis, delictis, & excessibus quantumvis gravibus, & enormibus, ac Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis quibuslibet, etiam in casibus tam Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, quam Nobis, & Sedi prædictæ etiam in literis die Cœnæ Domini quot Annis legi consuetis, ac alias ex quacumque causa, & sub quibusvis clausulis, & limitationibus quomodolibet reservatis (præterquam homicidii, & mutilationis membrorum in personas Episcopi, vel alterius Prælati Superioris) imposita singulis pro modo culpæ pœnitentia salutari, ac prævia partium offensarum, seu interesse habentium satisfactione, & parito, si quod sit judicato, aliisque quæ fuerint injungendę injunctis. Necnon etiam omnes, & singulos, qui usque ad diem quo præsentes, ut præmittitur, receperis bellis interfuerunt, etiam contra prædictum Joannem Casimirum Regem, ac charissimam in Christo filiam nostram Mariam Reginam ejus uxorem, aliosque Principes, & Catholicos, ac etiam contra Ecclesias, & alia loca pia, & personas ecclesiasticas, vel aliud quodcumque auxilium, consilium, & favorem adversus illos, & illas quomodocumque præstiterunt, etiamsi sint personæ ecclesiasticæ, & quacumque dignitate insignitæ, quarumque specialis, & individua mentio facienda esset, imposita eis similiter salutari pœnitentia, ac prævia itidem partium interesse habentium satisfactione, ac etiam abjuratione, in casibus in quibus tibi, vel a te, ut infra, subdelegandis pro vestris arbitrio, & conscientia videbitur necessarium, necnon præstito per eos in tuis, seu a te subdelegandorum manibus jurejurando, quod in posterum a similibus plane abstinebunt. Ac insuper quascumque cujusvis Ordinis, & instituti moniales a censuris, & pœnis ecclesiasticis ob clausuræ violationem, vel ex quacumque alia causa, usque ad diem quo præsentes, ut supradictum est, receperis, quomodolibet incursis, injuncta eis aliqua pœnitentia salutari, & aliis quo tibi, vel a te subdelegari videbuntur injungenda in foro conscientiæ tantum, vel etiam in utroque absolvere pariter, & liberare.

Vere pœnitentibus, & reconciliatis beneficia ecclesiastica recipere posse facultatem impartitur.

§.2. Ad hæc tibi ad idem triennium proximum, & interim durante tua legatione, ut cum prædictis pœnitentibus in utroque foro receptis, & reconciliatis, qui clerici seculares, vel cujusvis Ordinis regulares fuerint, super irregularitate per eos hæresum, & errorum, ac schismatis, & apostasiæ occasione quomodolibet antequam præsentes receperis, contracta, tam quoad executionem ordinum per eos susceptorum, quam quoad habilitationem obtinendi, vel retinendi aliqua beneficia ecclesiastica simplicia, vel curata, ac officia, & dignitates, non tamen majores, ac iis, qui Hæretici, Schismatici, & Apostatæ fuerunt, & in sacris Ordinibus sunt constituti ab Altaris ministerio, & omnium Sacramentorum Ecclesiæ administratione perpetuo, vel ad tempus tuo, vel a te subdelegandorum arbitrio suspensis, si aliud Canonicum non obsistat impedimentum in eodem utroque foro dispensare. Necnon cum illis, qui hæretici, vel schismatici fuerint, ac unitati Sanctę Matris Ecclesiæ erunt reconciliati, & clericali militiæ adscribi, vel alios, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines suscipere, & ecclesiastica beneficia obtinere cupiunt, si veræ pœnitentiæ, & constantiæ signa dederint, & qualitates habeant requisitas, sibique aliqua merita suffragentur, de prædictæ Sedis benignitate itidem dispensare, ut Tonsuram Clericalem, & alios etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, servatis alias servandis, suscipere, & beneficia ecclesiastica (non tamen, ut præfertur, qualificata,) si eis canonice conferantur, recipere, & retinere possint, & valeant.

Ab irregularitatibus contractis dispensatur.

§.3. Ac insuper cum aliis super occultis, seu manifestis etiam ob homicidia in bello, vel ejus occasione forsitan commissa, aut ratione susceptionis clericalis characteris, & aliorum etiam Sacrorum, & Presbyteratus Ordinum contra Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretorum dispositionem factæ, ac etiã Simoniæ in Ordinibus, & Beneficiis admissæ, & quod Missas, & alia divina Officia, censuris ecclesiasticis ligati, non tamen in contemptum clavium celebrarunt, & alias quomodolibet usque ad diem, quo præsentes receperis, contractis irregularitatibus (præterquam ex homicidio voluntario, & bigamia provenientibus) tam ad suscipiendum clericalem characterem, & alios etiã Sacros, & Presbyteratus Ordines, & ministrandum in jam susceptis, quam ad quęcumque beneficia, & officia ecclesiastica retinenda, & obtinenda in foro conscientiæ, vel in utroque dispensare possis, & valeas, ea lege tamen, ut in singulis casibus, in quibus petetur hujusmodi dispensatio, præcedat relatio Ordinarii ejus, qui illam petierit, vel committatur ipsi Ordinario ejusmodi dispensationis executio, prævia coram illo justificatione narratorum, & dummodo cesset scandali periculum.

Contraria tollit.

§.4. Præterea tibi, ut ad triennium prædictum, & interim durante tua Legatione cum quibusvis personis in Regno, Ducatu, & Provinciis, seu Palatinatibus prædictis commorantibus in secundo, & tertio simul, vel in tertio simplici, aut duplici, vel in tertio, & quarto simul, aut etiam in quarto simplici, vel duplici consanguinitatis, sive affinitatis gradibus invicem

vicem conjunctis, seu se attinentibus, qui usque ad diem quo tu præsentes receperis, matrimonium inter se sine Sedis Apostolicæ dispensatione scienter, vel ignoranter servata alias forma Concilii Tridentini contraxerunt, carnali etiam Copula inter eos subsequuta, si citra Scandalum, & periculum aliquod separari nequeant, si quidem impedimenta fuerint occulta, ut in foro conscientiæ, injunctis pœnitentiis salutaribus, si vero fuerint manifesta in utroque foro etiam pœnitentiis salutaribus injunctis, & aliis quæ Tibi videbuntur injungenda, ipsos ab incestus reatu, ac censuris, & pœnis Ecclesiasticis, in quas sic de facto contrahendo incurrerunt, absolvere, & cum eis, ut matrimonium de novo servata forma dicti Concilii inter se contrahere, & in faciæ Ecclesiæ solemnizare, ac in eo postmodem remanere libere, & licite possint, dummodo mulieres propter hoc raptæ non fuerint, dispensare valeas, proles exinde susceptas, & suscipiendas legitimas decernendo, & nunciando. Insuper, ut ad idem triennium, & interim durante tua legatione quibusvis in ætate legitima constitutis Regni, ac Ducatus & Provinciarũ, seu Palatinatuum prædictorum præterquam illis quorum Episcopi, vel Archiepiscopi, seu eorum Suffraganei in propriis Diœcesibus resident, & Pontificalia exercere possunt, quod cum literis dimissorialibus sui Ordinarii a quocumque quem maluerint Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ haben. in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani licentia pontificalia exercente clericali charactere insigniri, ac ad quatuor minores quatuor feriatis, seu non feriatis, aut uoica, & subinde, etiam ad Sacros Ordines tribus Dominicis, seu aliis festivis de præcepto diebus, ac extra tempora a jure statuta ad sufficientem Beneficii Ecclesiastici, vel patrimonii titulum prout Ecclesiarum necessitas, vel utilitas postulaverit, servatisque alias servandis promoveri, & sic promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare valeant licentiam, & facultatem concedere. Deinde attenta penuria Sacerdotum, propter quam Ecclesiarum Parochialium Regni, ac Ducatus, & Provinciarum, seu Palatinatuum hujusmodi necessitatibus aliter congruentius prospici non possit, ut ad prædictum triennium, & interim durante tua legatione, quibuscumque Presbyteris idoneis, & ad exercitium curæ animarum canonice approbatis, quod duas Parochiales Ecclesias, quibus per unum, eumdemque Presbyterum sine curæ animarum præjudicio deserviri possit, unam videlicet in titulum, & alteram in administrationem alias canonice obtinere, & ad triennium, & interim durante necessitate dumtaxat retinere.

§.4. Necnon quod quicumque Cathedralis, vel Collegiatæ Ecclesiæ illarum partium Canonicus, vel alius Beneficium Ecclesiasticum personalem residentiam requirens (non tamen curatum) obtinens, qui sit idoneus, & ut præmissum est approbatus, in administratorem curæ animarum unius Parochialis Ecclesiæ earumdem partium ad triennium, & interim durante necessitate deputari possit, ita tamen, ut apud Parochialem Ecclesiam hujusmodi residere teneatur, & interim omnia, & singula suorum Canonicatus, & præbendæ, seu Beneficii fructus, redditus, & proventus, jura, & emolumenta, ac distributiones ordinarias, & extraordinarias, etiam quotidianas, & quotidie manualiter dari solitas cum ea integritate percipere, & exigere possit, cum qua illa perciperet, & exigeret, si penes Ecclesiam, in qua Canonicatum, & præbendam, vel beneficium obtinet, resideret, ac in ea divinis officiis nocturnis, & diurnis, aliisque functionibus assidue interesset, proviso tamen, quod propter ejus absentiam Canonicatus, & præbenda, vel beneficium hujusmodi debitis non fraudentur obsequiis, sed illorum, quantum fieri poterit, congrue supponentur onera consueta. Ad hæc prædicto triennio, & interim tua legatione durante, quod cujusvis etiam mendicantium Ordinis regulares idonei, & ut præmittitur approbati de Ordinariis loci, ac eorum Superiorum Regularium consensu, & licentia pro administratione Ecclesiarum Parochialium partium prædictarum, & curæ animarum illis incumbentium ad triennium, & interim durante necessitate dumtaxat, deputari valeant, ea lege, quod si fieri poterit, soli non permaneant extra Claustra suorum Monasteriorum, sive Domorum regularium, sed saltem cum altero socio ejusdem Ordinis, & Conventus ab iisdem Ordinario, & Superiore regulari approbando concedere, & indulgere possis itidem, & valeas.

§.6. Præterea, ut ad idem triennium, & interim durante tua legatione, quascumque Moniales extra propria Monasteria, & Claustra degentes, seu vagantes colligere, easque, & invitas, & reluctantes opportunis juris, & facti remediis, etiam per censuras ecclesiasticas, ac invocato si fuerit necesse, auxilio brachii sæcularis, ad clausura a te, vel ab aliis per te deputandis assignandam revocare, & deducere, aut in alio Monialium ejusdem, seu alterius Ordinis, & Instituti Monasterio de consensu tamen professarum in illo, seu majoris partis earum capitulariter præstando, vel in alia Domo, aut loco congruo, & honesto, per te, seu alios a te deputandos eligendo collocare valeas, in quo quidem Monasterio, seu Domo, vel loco Moniales hujusmodi, etiamsi inibi plures diversorum Ordinum, & Institutorum Moniales simul commorari necesse sit, permanere, & clausuram, aliaque a te præscribenda servare teneantur, donec aliter provisum fuerit. *Moniales extra propria Monasteria degentes colligat*

§.7. Insuper, ut ad prædictum triennium, & interim, durante tua legatione, onera Missarum, quibus satisfieri non potest, *Amplam facultatem circa proventus, & fructus quorumcumque legatorum impertitur.*

test, pro tuis arbitrio, & prudentia, ad triennium, & interim, durante necessitate, dumtaxat reducere, necnon fructus, redditus, & proventus quorumcumque legatorum ad certos, vel incertos usus pios relictorum in reparationem Ecclesiarum, & cultus divini servitio ad triennium, & interim durante necessitate, cui aliter provideri non possit, applicare, & ad hunc effectum quascumque etiam ultimas voluntates commutare similiter valeas, plenam, & amplam facultatem, apostolica auctoritate, tenore earumdem præsentium concedimus, & impertimur.

Facultatem absolvendi, & dispensandi, & alia hujusmodi concedit.

§.8. Demum, ut absolvendi, dispensandi, & alia, ut supra expressum est, concedendi, & agendi facultatem a nobis tibi harum serie concessam aliquibus Ven: Fratribus Episcopis, seu Archiepiscopis, aut aliis Prælatis Catholicis, vel doctis, & probis Sacerdotibus Sacræ Theologiæ, aut utriusque juris vel Decretorum Doctoribus, seu Licentiatis, aut verbi divini Prædicatoribus sufficientibus tamen, & idonis cum simili, vel limitata potestate quemadmodum semel, & pluries, ac ubi, quoties, & quando tibi visum fuerit, communicare, illosque ad præmissa, seu eorum aliqua subdelegare libere, & licite possis, & valeas concedimus, & indulgemus.

Confessis, & pœnitentibus remissionem peccatorum, & indulgentiam elargiatur.

§.9. Postremo saluti Animarum Christifidelium in Regno, Ducatu, ac Provinciis, seu Palatinatibus hujusmodi commorantium pro paterna nostra in illos charitate consulere volentes, tibi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus prædictis, qui tibi, vel Confessariis abs te, seu ab Ordinariis locorum approbatis peccata sua confessi fuerint, & Sacram si potuerint Eucharistiam sumpserint, & secundum ordinationem per te desuper faciendam aliquod jejunium, aut pietatis opus fecerint, & pro Fidei Catholicæ, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Principum Christianorum concordia, ac præsentibus Regni prædicti necessitatibus, illiusque incolumitate pias ad Deum preces effuderint, semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in formam Jubilei auctoritate nostra concedendi facultatem tribuimus, & impertimur.

A censuris absolvat & quæcumque pro literarum suarum executione faciat.

§.10. Et, ut absolutiones, dispensationes, concessiones, gratiæ, & literæ per te vigore præsentium concedendæ, sublatis obstaculis suum sortiantur effectum, quascumque personas, ad effectum dumtaxat omnium, & singulorum præmissorum consequen. ab omnibus, & quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ fuerint, dummodo in eis per annum non insorduerint absolvendi, & absolutas fore censendi, Judices Assistentes, Commissarios, & Executores pro prædictorum, & literarum tuarum executione, & observatione delegandi, ac omnia, & quæcumque alia in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, decernendi, & exequendi etiam per alium, seu alios auctoritate Apostolica prædicta tenore præsentium plenam similiter, & liberam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Decretum irritans.

§.11. Decernentes te omnibus facultatibus prædictis etiam cum derogationibus, ac irritantibus, aliisque Decretis, & clausulis necessariis, & opportunis, ac in Literis Apostolicis concedi, & extendi solitis libere, & licite uti posse, ac in absolutionibus, dispensationibus, concessionibus, gratiis, & aliis dispositionibus per te auctoritate præsentium faciendis soli narrativæ tuæ, & etiam solis concessionibus, & literis tuis, absque alia præsentium insertione, seu exhibitione, aut Notarii, Testiumve adhibitione stari, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.12. Non obstantibus fel. rec. Sixti Papæ IV. Prædecessoris nostri quibus inter alia cavetur expresse, quod Nuncii dictæ Sedis etiam cum potestate Legati etiam de latere, tam quoad dispensationes, quam quoad alias gratias prædictas concedendas facultatibus uti non possint, nec quævis clausulæ in literis facultatum hujusmodi appositæ adversus dictas literas cuiquam suffragentur, necnon quorumcumque Conciliorum universalium, provincialium, & & synodalium, piæque memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, & aliis Apostolicis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Civitatum, & locorum quorumlibet, ac Ordinum quorumcumque, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac quibusvis privilegiis, & indultis apostolicis, generalibus, vel specialibus, quæ præmissis quovis modo obstare videantur, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris, tuisque literis mentio specialis, necnon quorumcumque testatorum, & ultimis voluntatibus, & dispositionibus. Quibus omnibus, & singulis, cæterisque contrariis quibuscumque, ubi, & quando expediet secundum rei, & casus exigentiam in genere,

re, & in specie, ac tam conjunctim quam divisim, prout tibi placuerit ad effectum validitatis eorum quæ per te præsentium vigore fieri contigerit valeas derogare, & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus, necnon literis per te earumdem vigore concedendis non expressam, vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, cujusque toto tenore facienda sit mentio specialis. Volumus autem, ac in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & mandamus quod tu, & abs te subdelegandi pro concessione, aut occasione concessionis absolutionum, dispensationum, licentiarum, & cœterorum quæ per vos fieri contigerit vigore præsentium literarum, & facultatum in illis contentarum, nihil omnino honorarii, stipendii, præmii, aut muneris, etiam sponte oblatum recipiatis, seu exigatis, alioquin tu sis, & alii, qui in Episcopali seu Archiepiscopali dignitate fuerint constituti tamdiu sint ab ingressu Ecclesiæ suspensi, cæteri vero tamdiu excommunicationis sententia sint innodati, donec per condignam satisfactionem relaxationis, & absolutionis beneficium a Sede prædicta merueritis obtinere.

Transumptorum fides. §.13. Volumus etiam, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu Regentis Cancellariæ tuæ subscriptis, ac sigillo tuo obsignatis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud ubique locorum, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 10. Nov. 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 10. Novembris 1657. Pont. nostri Anno III.

CLXXVII.

Declaratio quod Cistercien. absque scrupulo conscientiæ possint vesci carnibus intra, & extra septa Monasterii, cum non sit de substantia Regulæ.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Prooemium. IN supremi Apostolatus fastigio meritis licet imparibus divina dispositione constituti, ad ea quibus Christi fidelium sub suavi Religionis jugo vota sua Deo reddere satagentium quieti, & conscientiæ securitati consulitur, propensis studiis intendimus, ac desuper creditæ Nobis cœlitus dispensationis partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ord. Cisterciensis Nobis nuper exponi fecit, licet dudum fel. rec. Sixtus Papa IV. Prædecessor noster per suas anno Incarnat. Dominicę 1475. Idibus Decembris sub plumbo expeditas literas abstinentiam a carnibus de substantialibus Regulæ, quam Monachi Ord. hujusmodi profitentur, non esse declaraverit, & Capitulo Generali, illoque cessante Abbati pro tempore existēti Monasterii Cistercii ejusdem Ord. cum quibuscumque Abbatibus, Monachis, & Monialibus, ac aliis personis ipsius Ordinis tunc præsentibus, & futuris, secundum discretionis eorum arbitrium, & conscientiæ judicium (super quo eorum conscientias oneravit) quandocumque, & quotiescumque necesse eis, seu alteri ipsorum videretur, per se, vel alios dispensandi, ac eis licentiam concedendi, quod carnibus etiam extra Monasteriorum septa in quibuscumque locis, absque alicujus pœnæ incursu, aut conscientiæ scrupulo vesci, & uti possent plenam, & liberam facultatem, licentiam, potestatem, & auctoritatem concesserit, & indulserit, Capitulumque generale dicti Ord. de anno 1481. celebratum in vim, & executionem indulti hujusmodi in omnibus Monasteriis ejusdem Ordinis generaliter esum carnium permiserit, ac cæteris diebus ad servandam uniformitatem cum omnibus Religiosis ipsius Ordinis dispensaverit: recol. quoque mem. Alexander PP. VI. etiam Prædecessor noster per suas pariter sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1498. octavo Idus Novembris expeditas literas Cisterciensibus Reformatis Hispaniæ, ut carnibus juxta ordinationem per Abbatem Cistercii, & Capitulum generale Ordinis hujusmodi factam libere, & licite, & absque aliquo conscientiæ scrupulo vesci valerent, similiter concesserit, totusque Ordo prædictus ubique diffusus in tali usu, & consuetudine a centum septuaginta sex, vel circiter annis citra existat: Quidam nihilominus Monachi memorati Ordinis in Gallia abstinentes nuncupati super hoc puncto regulæ sufficienter per præmissa dispensatum non esse, nec generalem usum hujusmodi modo supradicto introductum licitum esse contendentes, multorum, qui strictiorem observantiam, excepta sola a carnibus abstinentia, sicut præmittitur, relaxata, juxta definitionem ultimi Capituli generalis ejusdem Cistercii de anno 1651. celebrati profitentur, conscientias turbent, indeque dissensiones, contentiones, & lites non sine maximo Religionis dispendio oriantur, & orituræ timeantur, Nobis propterea idem Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præ- Cisterciensibus facultatē vescendi carnibus intra, & extra septa Monasterii, & non sit de substantia regulæ potestatem concedit.

Piissimorum, qui rem sæpius consideraruut, matureque discusserunt, consilio, Monachis Cisterciensibus prædictis tuta conscientia licuisse, & licere uti dispensatione prænarrata super usu carnium per Capitulum generale Ordinis hujusmodi, apostolica auctoritate concessa, ac diuturna consuetudine comprobata, auctoritate apostolica tenore præsentium declaramus, eandem ad tranquillandas conscientias, scrupulosque sedandos benigne approbamus, & quatenus opus sit, denuo concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus in contrarium deductis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Nov. 1657. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 10. Novembris 1657. Pont. nostris Anno III.

CLXXVIII.

Ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, & Lituaniæ, ut congregent Synodos pro reparatione Divini cultus.

Synodus semel libere acta, nusquam retractatur: uti ea deviantes damnati censentur, Gelasius I. Constit. 1. Tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium. Gravibus, & luctuosis temporibus clarissimarum gentium vestrarum, quæ Chatolicæ Religionis studio, & generoso pectorum objectu Reipublicæ christianæ adversus immanes infeusissimorum hostium vires jamdiu præsidio, ac propugnaculo sunt, ex animo prorsus indolnimus; & qua precibus ad Deum, qua paternis curis omnibus auxilium, & opem ferre, quantum fieri potuit, profecto curavimus.

Laudat Episcopos (?) §.1. Nunc lævum illum turbinem, licet perculsis, & labefactatis, stantibus tamen rebus consedisse plurimum sane gavisi sumus, tamque insignis beneficii auctori misericordiarum Patri Deo laudes, & grates etiam publice egimus. Sed ingenti gaudio, quo mens nostra completur, magnus lætitiæ cumulus accedit ex concordi zelo, & constanti virtute Fraternitatum vestrarum, quæ, uti nobis Venerabilis Frater Episcopus Laudensis Nuncius Apostolicus non semel retulit, in tantis procellarum fluctibus vel sustinendis, vel etiam sedandis insigniter enituit.

Ipsas ad operandam constantiam excitat. §.2. Quare agite, Venerabiles Fratres, pergite laboranti adhuc Patriæ tam necessario tempore subvenire; etenim quo tantæ clades majorem calamitatem rebus omnibus intulerunt, eo magis vobis enitendum est, ut Catholicæ Religionis rationes, Ecclesiarum jura, & morum disciplinam pro virili sustentetis, ac restituatis, quod equidem, benedicente Domino, & piissimo Rege, cui sane instamus, faventе, futurum credimus, si in eam rem toto ex corde, & omnibus Pastoralis sollicitudinis officiis serio incubueritis.

Ad visitationes & Synodo peragendas Episcopos hortatur. §.3. Cum autem, Episcopi munus omne duobus illis visitationum, & Synodorum capitibus, vel præcipue contineatur, ad hæc potissimum studiose, & accurate peragenda Fraternitates vestras summopere hortamur. Quam amantibus, quam etiam minacibus cum præceptis, tum exemplis ipse Christus ad explendas veri Pastoris partes nobis nedum stimulos admoverit, verum etiam præiverit, quæ Apostoli, ac deinceps eorum Successores viri sanctissimi profuso quoque cum vita sanguine præstiterint, quæ tam privatis scriptis, quam Conciliis per tot ætates usque ad sacrosanctam Synodum Tridentinam publice celebratis docuerint, ac præceperint, vos certe non latet, Venerabiles Fratres; quos ideo imitatores Christi, & æmulatores Sanctorum formam fieri gtegis ex animo, obsecrantes cupimus, etiam, ut speramus, currentibus calcar addimus. Porro Nobis ab ipso nostri Pontificatus initio nihil antiquius fuit, quam Urbem nostram in primis, & locum sanctum, quem elegit Dominus, ab omni prorsus labe, ac vitiorum sordibus, quantum in nobis esse posset, purum, & repurgatum custodire, quo promptius, ac felicius ab universis Christifidelibus hinc salutis nedum præcepta, sed exempla quoque peti possent. Idque præterea instituta, & usque prosequuta per nos ipsos (licet circumstent, & alio sæpe avocent difficilium temporum tot graves curæ) Ecclesiarum, Locorumque Piorum diligenti visitatione urgere non desistimus, verentes nimirum ne forte increpationes adeo pavendas illas Domini per Ezechielem ad Pastores Israel non requirentes, nec pascentes gregem, in nos converti mereamur; aut etiam ex ore Hieremiæ illud: *Vos dispersistis gregem meum, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum.*

Ut omne, quod necesse fuerit, agant in visitatione. §.4. Quam sane visitationem suam, cum a vobis nunc Deus clementer averterit, ut ea procul in postremum longe sit, etiam, atque etiam providere; curate, ut greges vestros (quod in tanta rerum perturbatione necesse fuit) dispersos, & debilitatos perquam diligenter visitetis; quod in eis infirmum est consolidetis, ægrotum sane-

sanctis, confractum alligetis, abjectum reducatis, quod perierat requiratis; ut qui, vel hodie vobis multus est ad ignoscendum Deus, quantum vos charitatis, & sollicitudinis erga sanguine suo redemptas oves impenderitis, tantum salutis, & prosperitatis vobis, Ecclesiis, ac toti Reipublicæ vestræ (quos in sinu cordis plane gerimus) reducere, & cumulare velit.

Ut Nuncio subjiciantur, monet.

§.5. Cæterum quo cunctis Religionis, divini cultus, ac disciplinæ ecclesiasticæ rationibus in Provinciis istis melius, ac facilius pro re, ac tempore consuli possit, eumdem Nuncium nostrum non solum monitis, & mandatis, sed etiam peculiaribus facultatibus speciali Diplomate communicatis instruximus. Eum proinde audire omnino debebunt Fraternitates Vestræ, quibus apostolicam benedictionem paterne largimur.

Dat. die 10. Nov. 1657. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Nov. 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Dec. Validitatis confirmationū, & novarū electionum Superiorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ultra triennium, contra formam literarum Greg. XV. factarum, cum declaratione, quod in futurum Superiores ordinarii non ultra unum dumtaxat triennium proximum in eorum Officiis, confirmari, seu denuo eligi possint &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio, meritis licet imparibus, ineffabili divinæ providentiæ consilio collocati Congregationum virorum sub suavi arctioris Religionis jugo vota sua Altissimo reddere laudabiliter satagentium commoditatibus libenter intendimus, illisque paternæ benignitatis nostræ favores impertimur, prout matura consideratione adhibita conspicimus in Domino salubriter expedire.

Convalidat confirmationes, & electiones Superiorū Fratrum Discalceatorum.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Christo Procurator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod alias postquam fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 20. Augusti 1622. expeditas literas inter alia statuerat, & ordinaverat, ut in omnibus, & singulis Ordinis æqualibus, vel inferioribus dictæ Congregationis alternativa trium annorum observari deberet; rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per suas pariter in forma Brevis die 12. Julii 1627. expeditas literas ejusdem Congregationis Diffinitorio, quod ipsius Congregationis, illiusque domorum Prælatos ordinarios, ac alios quocumque nomine nuncupatos Superiores (non tamen Provinciales) in eorum Officiis, prout e re dictæ Congregationis, illiusque domorum magis expedire in Domino judicasset, ad aliud triennium confirmare, sive ad eadem Officia de novo etiam alternativa trium annorum hujusmodi minime observata, eligere valeret facultatem concessit.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, definitorium prædictum subinde, attento quod in eisdem Urbani Prædecessoris literis expresse declaratum non reperiebatur, Prælatos ordinarios, & alios superiores hujusmodi ad unum triennium dumtaxat confirmari, sive ad eadem Officia de novo, dicta alternativa non observata, eligi posse, triginta fere annorum spatio, prout interea expedire visum est, Prælatos ordinarios, & alios Superiores præfatos in eorum Officiis non solum ad unum, sed etiam ad plura immediate sequentia triennia bona fide confirmaverit, sive ad illa de novo eadem alternativa minime observata elegerit; nunc vero idem Antonius Procurator generalis pro securiori confirmationum, & novarum electionum hujusmodi, indeque secutorum validitate, & subsistentia opportune a Nobis in præmissis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret: Nos ipsum Antonium Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & in quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, confirmationes, & novas electiones memoratorum Prælatorum ordinariorum, & aliorum quocumque nomine nuncupatorum Superiorum, non tamen Provincialium dictæ Congregationis, illiusque domorum ultra unum aliud, seu plura triennia respective a Definitorio prædicto bona fide, sicut præmittitur, aliàs tamen canonice factas acinde secuta quæcumque, & per ipsos Prælatos ordinarios, & alios Superiores in vim confirmationum, & novarum electionum hujusmodi acta, & gesta, validas, & valida fuisse, ac esse, & fore in omnibus, & per omnia perinde ac si eædem confirmationes, & novæ electiones non nisi ad unum triennium respective factæ fuissent, auctoritate apostolica tenore præsentium declaramus, & decernimus, illasque, & alia quatenus opus foret, & ad abundantiorem cautelam convalidamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper propter præmissa quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, prætendi, vel intelligi quomodolibet possent, auctoritate, & tenore prædictis sanamus, & abolemus.

Decla-

cuariæ vaccarum albarum præpositis, navicularii Regni Neapolitani, olitoribus, eorumque famulis, colonis partiariis vinearum, sutoribus veteramentariis, salsamentariis, & vermicellariis.

Necnon Hospitale S. Mariæ de Laureto pistoribus, eorumque famulis, crustulariis, seu, ut vulgo dicuntur, ciambellariis, & frumenti mensoribus.

§.4. Hospitalia vero, seu Archihospitalia Sancti Spiritus in Saxia, S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, S. Mariæ Consolationis, S. Joannis Colabitæ in Insula Tyberina, S. Jacobi Incurabilium, & S. Lazari omnibus nationibus communia sunt.

§.5. In Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia tot sint lecti tam pro nobilibus, quam pro non nobilibus, quot capiunt illius infirmariæ, inibi autem recipiantur febribus, alvique dejectione, vel dysenteriæ laborantes, necnon vulnerati ex omni natione, quamvis etiam scabiosi sint, dummodo tamen non habeant Hospitale eorum nationis, nisi in hoc casu numerus præfixus ægrotorum in Hospitali nationis hujusmodi curandorũ reperiretur impletus.

§.6. In Archihospitali S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum tercenti, nnti lecti, omnibus, tam qui virorum, quam fœminarum curationi deserviunt, computatis, in quibus ægroti reci pientur eo modo, qui pro Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia supra præscriptum est.

§.7. In Hospitali S. Mariæ Consolationis octuaginta sint lecti, tam virorum, quam fœminarum curationi servientes, in quibus ægroti pari modo recipiantur.

§.8. In Hospitali S. Joannis Colabitæ sexaginta lecti reperiuntur; sed quia idem Hospitale redditus non habet, dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Beati Joannis Dei illius curam gerentium prudentiæ, & charitati numerus ægrotorum in illo recipiendorum relinquitur.

§.9. In Hospitali S. Jacobi Incurabilium centum, & viginti lecti sint, tam virorum, quam fœminarum usibus servientes, in quibus recipiantur ulcerosi ex omni natione, tametsi etiam scabiosi sint: illic autem suis temporibus dabitur decoctio ligni sancti vulgo nuncupati pro dolorum, catharrorum, aliarumque similium infirmitatum curatione. Postremo in Hospitali S. Lazari leprosi omnis nationis recipiantur.

Contraria tollit. §.10. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere, quomodolibet prætendentes iis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aliove quolibet defectu notari, vel impugnari, aut in controversiam quoquo modo revocari nunquam posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, sub pœnis supradictis perpetuo inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon quatenus opus sit, Archihospitalium, & Hospitalium hujusmodi, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.12. Volumus autem, ut præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent; quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Nov. 1657. An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, d e de-

decimasexta Novembris 1757. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Statnit Universitatem Judæorum in Urbe commorantium, Judæis ad Fidem Christianam conversis jus Gazagà eis competens super Domibus intra septa Ghetti eorumdem Judæorum constitutis solvere teneri, quandiù Domus hujusmodi non erunt locatæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§.1. VErbi eterni, quod ut illuminaret omnem hominem venientem in hunc mundum caro factum est, & habitavit in Nobia vices quamquam immeriti gerentes in terris, muneris nostri esse censemus Neophytorum, & Cathecumenorum hujus Almæ Urbis nostræ, qui miserente Domino e tenebris Judaicæ cœcitatis emersi veræ Fidei lumen agnoverunt commodis, & utilitatibus paterno studio consulere, & impedimenta, quæ aliorum Judæorum conversioni obesse possent, quantum Nobis ex alto conceditur, removere.

Statnit Universitatem Judæorum in Urbe commorantium.

§.2. Cùm itaque, sicut accepimus, Neophytis, & Cathecuminis prædictis super nonnullis domibus intra septa Ghetti Judæorum in eadem Urbe commorantium constitutis, quæ aliis, quam Judæis locari nequeunt, jus quoddam Inquilinatus de Gazagà apud ipsos nuncupatum, quod Judæi privati habere, & quando ad Fidem Christianam convertuntur, retinere possunt, & cujus utilitas in earumdem domorum locatione, seu in eo, quod illæ locatæ sint consistit, competere reperiatur, dicti Judæi, seu eorum aliqui, ut ipsos Neophytos, & Cathecumenos properverso suo erga eos odio ejusdem juris de Gazagì commodo, & utilitate fraudent, non solum domos prædictas conducere recusant, sed etiam per tacitas conventiones cum ceteris id agunt, ut eædem Domus Conductore vacuæ remaneant: hac scilicet etiam fraude alios ab amplectenda Fide Christiana retrahere satagentes; Propterea Nos Neophytorum, & Cathecumenorum indemnitati providere, Judæorumque prædictorum malitiam retundere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Universitatem Judæorum in Urbe commorantium Judæis ad Fidem Christianam, nunc, & pro tempore quandocumque conversis tam Neophytia, quam Cathecuminis jus Inquilinatus seu de Gazaga hujusmodi, quod ipsi Neophyti, seu Cathecumini habent, seu pro tempore habuerint super Domibus intra septa Ghetti supradicti consistentibus solvere teneri, & obligatam existere, toties quoties, quamdiù ipsæ domus non erunt locatæ, atque ad id opportunis juris, & facti remediis summarie, simpliciter, & de plano, sine figura, & strepitu Judicii, ac sola facti veritate inspecta, omni, & quacumque appellatione remota, cogi, & compelli posse, & debere, tenore præsentium perpetuo statuimus, volumus, & mandamus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes Literas etiam ex eo, quod prædicti Judæi ad præmissa citati, vocati, & auditi non fuerint, & illis non consenserint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore, & prætextu, etiam enormis, & enormissimæ læsionis ullo umquam tempore notari, impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam, & terminos juris revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel quodvis aliud juris, & facti remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso quemquam in judicio, & extra illud uti minime posse; sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 4. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Dec. 1657. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Dec. 1657. Pont. nostri Anno III.

CLXXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio quorumdam Decretorum Congregationis SS. Rituum pro Episcopo Conchen. circa observationem Cœremonialis Romani, & Rubricarum Missalis Romani per Clerum dictæ Ecclesiæ facien.

ALE-

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensetalias emanatas literas, & tenorem.

§.1. ALias emanarunt a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præposita super quibusdam Dubiis illi pro parte Ven. Fratris Episcopi Seguntin. propositis Resolutiones, seu Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet — Episcopus Seguntinus tria Dubia declarari postulavit, videlicet.

1. An attento, quod ipse possit cogere Canonicos, & Clerum Cathedralis ad sumendam ex ejus manibus die Jovis Sancta infra Missarum Solemnia Sacram Communionem, possit similiter cogere quoscumque Sacerdotes ipsi Oratori in benedictione Sacrorum Oleorum Ministrantes. Et Sacra Rituum Congregatio respondit posse, & debere cogere etiam prædictos.

2. An attento contraria Seguntinæ Ecclesiæ consuetudine, tolerari possit, ut diebus ferialibus infra tempus Paschale omittatur in Choro Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis. Et Sacra Congregatio respondit, non obstante qualibet contraria consuetudine servandam esse Constitutionem sanctæ memoriæ Pii Papæ V.

3. An sit toleranda consuetudo, ut symbolum sub organo moduletur. Sacra Congregatio respondit, abusum hujusmodi minime tolerandum, sed omnino per Episcopum provideri, ut integre intelligibili voce symbolum decantetur, itaut a Populo distincte audiri possit. Die 10. Martii 1657.

I. Episcopus Sabinen. Card. Saulettus.
Loco ✝ sigilli.
Franciscus Maria Phebeus Sac. Rit. Congr. Secretarius.

Apostolica auctoritate munit, & resolutiones præinsertas confirmat.

§.2. Cum autem, sicut idem Episcopus Nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa, pro firmiori illorum subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Resolutiones, seu Decreta, præinserta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ecclesiæ præfatæ, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis &c.

Dat. die 7. Dec. 1657. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Decembris 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Nuncio Apostolico Neapolis, ut curet sibi, seu personis ab eo delegandis, consignari Episcopum Ortonen., & Camplen. detentum jussu Ministrorum Regionum in Arce Piscariæ, utque illum Sedis Apostolicæ nomine recipiat, & custodiri faciat.

Dilecto Filio Magistro Julio Spinulæ in utraque Signatura nostra Referendario nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapoli Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§.1. CUM sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, Ven. Frater Episcopus Ortonen., & Camplen. ob nonnullas prætensas causas jussu Ministrorum Regionum in Arce Piscariæ detentus fuerit, & adhuc detineatur: Nos pro Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi debito providere volentes, ut personæ ejusdem Episcopi, dignitati, ac libertati, & immunitati ecclesiasticæ, atque justitiæ, quantum cum Domino poterit, consulatur, sperantesque te gravissimum hoc negotium ex animi nostri sententia secundum datam tibi a Domino prudentiam, & spectatam tuam in Nos, & Apostolicam Sedem fidem gesturum, motu proprio, ac ex certa scientia nostra tibi apostolica auctoritate per præsentes committimus, & mandamus, quatenus sedulo cures, ut quamprimum Episcopus prædictus tibi, seu personæ, vel personis quam, vel quas ad id delegandam, seu delegandas duxeris libere tradatur, & cum effectu consignetur, utque eum, Nostro, & prædictæ Sedis Apostolice nomine recipias, & detineas, seu recipi, & detineri facias, eumdemque personæ, seu personis minime suspectis, sed quibus confidere posse judicaveris custodiendum committas, ab eisque de eo tuto,

ac fideliter, nomine prædicto, tenendo, & custodiendo juramentum recipias. Nos enim tibi præmissa, necnon omnia, & singula alia, quæ in illis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia essent, quæ specialem, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, auctoritate, & tenore prædictis plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Dec. 1657. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Decembris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Invocatio Statuti, quod Canonici S. Joannis Lateranen. de Urbe teneantur ad solvendam mediam annatam fructuum primi anni suorum Canonicatuum fabricæ ejusdem Ecclesiæ, cum extensione ad Beneficiatos, & Clericos &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Innovat statuta, quod Canonici S. Jo: Lateran. teneantur ad solvendam mediam annatam fructuum suorum Canonicatuum.

§.1. Dudum fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, ut fabrica Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. de Urbe incumbentia sibi onera commodius supportare posset, in visitatione ejusdem Ecclesiæ statuit, & ordinavit, ut ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli, qui de ipsius Ecclesiæ Canonicatibus, & Præbendis quovis modo pro tempore vacan. per ipsum Clementem Prædecessorem, aut ejus Successores, vel quoscumque alios quavis auctoritate provisum foret, medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque universorum, & singulorum primi anni suorum Canonicatuum, & Præbendarum eidem fabricæ dare, & persolvere omnino, & absque ulla diminutione, omni, & quacumque exceptione, appellatione, & recursu remotis, deberent, & tenerentur; Statumque hujusmodi inter alia Ecclesiæ prædictæ statuta per quoslibet ex illius Canonicis in assecutione possessionis suorum Canonicatuum, & Præbendarum observari, & jurari solita adscribendum, & annotandum esse mandavit. Et nihilominus medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium, & singulorum fructuum Canonicatuum, & Præbendarum Ecclesiæ prædictæ post provisionem de illis faciendam decurrendorum eidem fabricæ, ita quod liceret Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ ipsiusque fabricæ Camerario, & aliis ab eisdem Capitulo, & Canonicis deputatis, seu deputandis dictæ fabricæ nomine propria auctoritate medietatem hujusmodi debitis temporibus percipere, & in ipsius fabricæ usus convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, perpetuo applicavit, & appropriavit, & alias, prout in Decreto ejusdem Clementis Prædecessoris desuper sub data diei 14. Junii 1592. cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, continetur. Nunc autem Nos pro commissa Nobis cœlitus omnium Ecclesiarum sollicitudine fabricæ prædictæ per amplius consulere cupientes, de Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis præfatæ a Nobis institutæ deputatorum consilio statutum, & ordinationem, aliaque præmissa, ac Decretum desuper a Clemente Prædecessore emanatum hujusmodi quamvis fructus, redditus, proventus, distributiones quotidianæ, jura, obventiones, & emolumenta prædicta aliis oneribus, sive pensionibus gravata existant, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo innovamus, ac de cætero perpetuis futuris temporibus servati debere decernimus. Præterea idem statutum, & Ordinationem ad omnes, & singulos, quibus de Beneficiis, Beneficiatibus, vel Clericatibus nuncupatis in eadem Ecclesia S. Joannis Lateranen. quovis modo nunc forsan vacantibus, & in posterum quandocumque vacaturis per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, aut alios quoscumque etiam speciali nota, & expressione dignos, etiam Cardinalatus honore fulgentes, quavis auctoritate provisum pro tempore fuerit, ita quod eorum singuli medietatem omnium, & singulorum fructuum, redditumm, proventuum, jurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque primi anni suorum Beneficiatuum, & Clericatuum, quamvis aliis oneribus, seu pensionibus gravata existant fabricæ prædictæ dare, & persolvere omnino, & absque ulla diminutione, omni, & quacumque exceptione, appellatione, & recursu penitus semotis, similiter debeant, & teneantur, auctoritate, & tenore prædictis extendimus. Et nihilominus medietatem omnium, & singulorum fructuum, redditutm, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium, & singulorum Beneficiatuum, & Clericatuum hujusmodi post provisionem de illis faciendam decurrendorum eidem fabricæ, ita quod pariter liceat Capitulo, & Canonicis prædictis, ipsiusque fabricæ Camerario, & aliis ab eisdem Capitu-

pitulo, & Canonicis deputatis, seu deputandis dictæ fabricæ nomine propria auctoritate eamdem medietatem debitis temporibus percipere, ac in ipsius fabricæ usus convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore paribus itidem perpetuo applicamus. Volentes, & districtè præcipientes, ut dimidiæ annatæ hujusmodi ab illis, qui Canonicatus, & præbendas, vel Beneficiatus, aut Clericatus prædictos respective pro tempore quandocumque obtinebunt, persolvendæ, & fabricæ prædictæ, sicut præmittitur, applicatæ, & appropriatæ una cum annua perpetua pensione ducentorum scutorum a memorato Clemente Prædecessore super Canonicatus, & præbendæ ejusdem Ecclesiæ, quos dilectus filius Virgilius Panxirolus ad præsens obtinet, fructibus, redditibus, proventibus, distributionibus, & emolumentis universis imposita penes Depositarium pro tempore existentem Capituli, & Canonicorum prædictorum deponantur, non nisi pro ipsius Ecclesiæ manutentione, & restauratione impendendæ: de quibus Fabriceru singulis annis exactam rationem reddere, & si quid superecrit, illud in emptionem tot locorum montium Cameralium non vacabilium ad eumdem effectum investire teneantur; sublata omni facultate Capitulo, & Canonicis prædictis, eorumque depositario, & exactoribus de illis aliter disponendi, sub pœna Capitulo contrafaciendi resolvendi duplum de proprio, quod fabricæ prædictæ applicatum censeatur ipso facto; Fabriceriis vero ultra pœnam præfatam etiam excommunicationis eo ipso incurrendæ, si secus disponere, aut aliter resolvere præsumpserint.

Decretum irritans.

§.2. Ac decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Capitulum, & Canonici, ac cæteri prædicti, aliive quicumquæ, etiam speciali, & individua mentione digni, etiam Cardinalatus, aut alia quacumque dignitate, prærogativa, vel honore præditi, seu fungentes in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ nullatenus, aut non sufficienter fuerint, seu ex alia quacumque quantumvis juxta, pia, & privilegiata caula, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel aliorum quorumcumque consensus aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, & individuam expressionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrato, vel etiam motu proprio, & de apostolicæ potestatis plenitudine concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium innovationum, extensionum, applicationum, appropriationum, voluntatum, & dispositionum revocationibus, limitationibus, modificationibus, aliisque contrariis dispositionibus, si quas etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque præfatam etiã per viam Constitutionis, aut Ordinationis generalis, vel specialis, aut regulæ Cancellariæ Apostolicæ, & alias quomodolibet fieri contigerit, unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum, & robur restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data denuo editas esse, & censeri, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit de non tollendo jure quæsito, ac de exprimendo vero valore in unionibus, & dismembrationibus, & applicationibus fructuum, & bonorum ecclesiasticorum, & aliis quibusvis Cancellariæ præfatæ regulis a Nobis hactenus editis, & in futurum quãdocumque per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices edendis, ac aliis Apostolicis, & in Lateranensi novissime celebrato uniones perpetuas, nisi in casibus a jure expressis fieri prohiben. aliisque universalibus, & provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiæ, & fabricæ prædictarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione

ne de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, ac singulorum Canonicatuum, & Præbendarum, Beneficiatuum, & Clericatuum prædictorum fructuum, redditnum, proventuum, distributionum, jurium, & emolumentorum universorum veros annuos secundum communem æstimationem valores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Dec. 1657. An.III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXV.

Mandat observari Decreta edita a Sacra Congr. de Propaganda Fide ab Ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, pro bono regimine spiritualis Animarum Christifidelium Goæ.

Qua via proficisci debeant Religiosi ad partes Indiarum, & Insularum, definivit Clemens Octavus Const. Tom.5. Par.2. & Paul. V. Constit.314. Tom.5. Par.4. fol.293. Officio Parochi ut fungi possint Religiosi concessit Pius V. Const. 52. Tom.4. Par.2. fol.363.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Procemium. SAcrosancti Apostolatus officii, quo divina disponente clementia, Chatolicæ Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidemus, solicitudo nos monet, ut noxia quæcumque a Dominico Grege quantum nobis ex alto conceditur, removere studeamus.

Recenset alias statuta, & ordinata jussa prædecessorū Pontificum, & ab omnibus observari mandat. §.1. Cum itaque ad aures nostras devenerint querimoniæ Christifidelium Goæ, atque in adjacentibus Insulis degentium de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum, eorum præcipue penes quos ipsorum Christifidelium spirituale regimen, ac cura residet: Nos prædictis abusibus, quatenus irrepserint, quantocitius occurri, aut saltem præcaveri, ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandæ Fidei præposita, quibus querimonias hujusmodi discutiendas remisimus, consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus sedulo, inviolabiliter, & exacte servari ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decreta infrascripta, videlicet.

§.2. Primo. Caveant Parochi, aut Ecclesiastici quicumque, sive seculares, sive regulares, ne in posterum ullo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis, non persoluta justa mercede, nisi id sponte, & ex pietate præstare voluerint, multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint.

Secundo. Cum iis qui sacro, aut catechesi Doctrinæ christianæ non interfuerint (si mos sit, eos, ut supponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione se gerant, ut nonnisi vere contumacibus, & contemnentibus, eaque modica, nec crebro irrogetur.

Tertio. Instruant populum omni, qua decet lenitate, abstinentes omnino a ferula, & a verbis indecentibus, maxime si cum mulieribus, viris nobilibus, seu ætate provectis agatur.

Quarto. Ad Seminarium (nisi ejus institutio, seu fundatio obstet) locus etiam iis, qui ex nobili sunt genere, & congrua (ni pauperes sint) persolverint alimenta, concedatur, ne a rectæ educationis beneficio prorsus excludantur, habita tamen prudenti distinctione a reliquis, ut quieti consulatur

Quinto. Ad scientias addiscendas, & scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, seu generis discrimine, nisi ex aliqua propria culpa quis indignus censeatur.

Sexto. Neophitos Deo sub Religionis jugo servire volentes sine rationabili causa regulares non respuant, sed pari charitate omnes, qui spiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimo. Præsbyteri seculares doctrina, & moribus idonei a beneficiis curatis, & a quolibet alio ecclesiastico munere, sive prædicationis, sive administrandi Sacramenta pœnitentiæ, minime arceantur, attenta præsertim indigentia tot animarum millium, quibus longe impares sunt pauci regulares illuc ex Europa adventantes.

Octavo. Caveant itidem Parochi sæculares, & regulares ullo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad politiam sæcularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur. nec unquam intersint comitiis, aut conventibus, ubi de rebus publicis agitur.

Nono. Ut majori cum gaudio verbum Dei suscipiatur, altiusque radices agat, & fructum afferat, concionentur omnino regulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum, utque id ipsum facilius, & frequentius præstetur, curet omnino Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clerus secularis ejus Regionis in verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimo. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus secularibus indigenis, quos idoneos repererit ad confessiones excipiendas, quo facilius, & libentius fideles Sacramentum pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur solis regularibus, aut exteris sese subiicere.

Undecimo. Ut autem radicitus evellatur abusus, qui in præfatis Regionibus, ut præ-

præfertur, irrepsit, excipiendi confessiones per interpretem, aut lecto pœnitentis catalogo peccatorum, ut nutibus innuat, si quæ fuerint ab eo commissa, districte præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conscientiam ipsorum regularium, & quorumcumque ad quos pertinet) ut in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantum audiantur confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omnino Sacerdotes seculares ejus Regionis ad confessiones Fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimo. Cumque audiatur maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub prætextu ignobilitatis, & rudioris ingenii rejici a sacra Synaxi, id eadem sacra Congregatio omnino vetat, ac prohibet, nisi prorsus ejus mysterii sint incapaces.

Decimotertio. Ægrotis morti proximis cujuscumque sint conditionis, quamvis in sordido, ac vili degant, loco, aut tugurio, Sacrum Eucharistiæ Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit exceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.

Decimoquarto. Ne ob instructionis defectum, qui sacro Baptismate initiantur, immaculatam Christi legem profanis, ac gentilitiis institutis ex ignorantia fœdent, ac idolatriam cum orthodoxa fide confundant, ut sæpe inibi evenire enunciatum est, caveant ii, qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum ullus ad baptisma admittatur, qui veterem hominem, ac gentilios mores prorsus exutus, Christum plene non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimoquinto. Quoniam vero (ut veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater cœlestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici, tum seculares, tum regulares, cæterique, qui ethnicorum conversionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, perscrutantes præcipue diligenter quo fine, & spiritu ducantur, qui baptizari postulant.

Decimosexto. Nihil prorsus, ne quidem sub prætextu pietatis Parochi tam seculares, quam regulares a suis Parochianis quæstuent, & si quid pro festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integre in eam causam insumant, & quidquid superest, pauperibus ejusdem Parochiæ dispensetur; ita ut quantumvis minima aviditatis suspicio a viris Ecclesiasticis absit.

Decimoseptimo. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis regularium deputentur in posterum Officiales sæculares, qui redditum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re sese ingerentibus.

Decimoctavo. Cum Goæ, & in adjacentibus Insulis vetitum sit ethnicis ritus gentilitios publice exercere, districte prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maxime (quod nefas est) turpis lucri gratia, cadavera ethnicorum inde asportari, ut juxta profanum eorumdem ritum comburantur.

Decimonono. Cadavera pauperum Fidelium gratis omnino posthac a Parochis sepulturæ tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam a vicinis, vel affiuibus eleemosynam publice exponantur.

Vigesimo. Districte prohibetur, ne etnicis ullo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, serio Vicariis Capitularibus injungendo, ut in contravenientes, & maxime ob lucrum, graviter animadvertant, curentque in posterum, ne Ecclesiis præficiantur Neophiti parum instructi.

Vigesimoprimo. Similiter Regularium Superiores sedulo curent, ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes regularis observantiæ specimen cunctis ubique præbeant, eosque idcirco ad claustra, & regularem disciplinam aliquando revocent, ne regulari Instituto paulatim exsolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demum in destructionem potius, quam ædificationem Populorum missi videantur.

§ 3. Decernentes ita in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate, roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

§ 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc., die 18. Jan. 1658. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 18. Jan. 1658. An. III.

Quod

CLXXXVI.

Quod Fratres Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum poſſint dividere ſuam Congregationem in tres Provincias, & augere duos Definitores Generales, dummodo unaquæque Provincia habeat octo Conventus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus a Sancto Joanne Baptiſta Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias pro ejus parte Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis expoſito, quod dicta Congregatio duas tantum Provincias haberet, illarumque Domus regulares per Caſtellæ, Bœticæ, Aragoniæ, Navarræ, Catalauniæ, & Valentiæ Regna, ſeu Principatus diſperſæ, & a ſe invicem valde diſtantes reperirentur, nec a duobus Provincialibus niſi difficulter viſitari poſſent: quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat Definitores eſſent, pro expulſione autem incorrigibilium ſex Definitores juxta Conſtitutiones felic. record. Urbani Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri requirerentur, & propterea nomine Congregationis prædictæ eiſdem Cardinalibus ſupplicato, ut ipſi Congregationi in ejus Capitulo Generali prædictas domos regulares in tres Provincias, dummodo tamen unicuique trium Provinciarum hujuſmodi octo domus regulares, ſeu Conventus aſſignarentur, dividendi, ita quod novus Provincialis pro tertia Provincia eligi deberet, necnon alios duos Definitores, qui eaſdem auctoritatem, & præeminentiam voti, & loci cum aliis quatuor Definitoribus prædictis haberent, pro graviorum dictæ Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatem concederent: emanavit a Congregatione dictorum Cardinalium decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum alias emanatum a Congregatione. §.1. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, ac inſtante Procuratore Generali Congregationis præfatæ, committendum cenſuit prout præſenti decreto committit Eminentiſſ. Ordinis hujuſmodi apud hanc Sanctam Sedem Protectori, ut ſi, & quatenus prædictarum duarum Provinciarum ſupputationem, ſeu ſubdiviſionem, itaut ex eis tertia Provincia conſurgat, ac in illa Provincialis, cæterorumque Officialium ad inſtar aliarum dictarum Provinciarum, & ſub iiſdem legibus electionem fieri, pro meliori ipſarum Provinciarum regimine in Domino judicaverit expedire, præmiſſa pro ſuo arbitrio, & prudentia oratoribus indulgere valeat, modo tamen neutra ipſarum Provinciarum pauciores quam octo Conventus habeat, in quibus regularis obſervantia vigeat, ac prætera, ut in Capitulo Generali alios duos Definitores, cum omnibus auctoritatibus, præeminentiis, & prærogativis, quibus quatuor nunc exiſtentes fruuntur, & gaudent, adeout inter omnes ſex numero eſſe debeant in futurum, eligere, & ſuperaddere poſſint, facultatem impertiri, in contrarium non obſtantibus quibuſcumque.

Romæ 14. Decembris 1657.

M. Card. Ginettus.

§.2. Cujus decreti vigore ſubinde Venerabilis Frater noſter Martius Epiſcopus Albanenſis ejuſdem S.R.E. Cardinalis Ginettus nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector decretum edidit tenoris ſequentis, videlicet: Martius miſeratione divina Epiſcopus Albanenſis S. R. E. Cardinalis Ginettus, Sanctiſſ. D. N. Papæ Vicarius Generalis, totiuſque Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Generalis Protector, attentis expoſitis, petitam licentiam, & facultatem ex præfatis duabus Provinciis tertiam erigendi, ac Provincialem, alioſque Officiales, ſub ejuſdem Ordinis, & cæterarum Provinciarum legibus eligendi, dummodo nulli ex ipſis minus quam octo Conventus, in quibus regularis vigeat obſervantia, aſſignentur, ac demum in Capitulo Generali duos alios Definitores ſuperaddendi, & eligendi, ac in omnibus ad formam retroſcripti decreti Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, & non alias concedimus, & impertimur. Datum Romæ ex ædibus noſtris hac die 10. Januarii 1658. Card. Ginettus Protector.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Ludovicus Procurator Generalis dictum decretum eſdem Martii Cardinalis Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Ludovicum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum memorati Martii Cardinalis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis Apoſtolica auctoritate præinſertum decretum confirmat.

Decretum irritans. nis præfatorum Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Contraria tollit. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, primodictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Domorum regularium, seu Conventuum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Jan. 1658. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Jan. 1658. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Nuncio Apostolico Neapolis causæ excessuum, quos Ministri Regii Neapolis ab Episcopo Ortonen., & Camplen. commissos fuisse prætendunt.

Ven. Fratri Julio Archiepiscopo Laodiceæ nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Neapolis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Committit Nuncio Apostolico Neapolis, ut informationem capiat super excessibus Episcopi Ortonen. & Camplen. §. 1. CUM, sicut accepimus, Ven. Frater Episcopus Ortonen., & Camplen., qui ob nonnullas prætensas causas jussu Ministrorum Regiorum in Arce Piscariæ detinebatur, Tibi consignatus fuerit, tuque eum in executionem mandatorum nostrorum Nostro, & Apostolicæ Sedis nomine receperis, & ad præsens detineas, seu detineri facias: Nos de excessibus, quos, ut pariter accepimus, ab eodem Episcopo commissos fuisse, Ministri Regii prædicti prætendunt, informationem capi volentes, fraternitati tuæ causam, seu causas excessuum hujusmodi contra memoratum Episcopum Ortonen., & Camplen. cum illius, seu eorum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, apostolica auctoritate, tenore præsentium usque ad sententiam exclusive committimus. Mandantes Tibi, ut omni diligentia processum desuper dicta auctoritate formes, seu formari, & confici facias. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad id facultatem Tibi harum serie, eadem auctoritate tribuimus, & impertimur: Tibique, ut nullam præmissorum occasione irregularitatem contrahas concedimus, & indulgemus. Cæterum volumus, ut si quid contra prædictum Episcopum Ortonen., & Camplen. resultaverit, tu informationes, & processum, vel processus, quos in executionem præsentium feceris, seu fieri curaveris sub tuo sigillo clausos ad Nos quamprimum transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, matura deliberatione habita decernamus.

Contraria tollit. §. 2. Non obstantibus præmissis, ac fel. recordationis Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Ortonen., & Camplen. Ecclesiarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Februarii 1658. Pontificatus Nostri An. III. Dat. die 22. Febr. 1658. An. III.

CLXXVIII.

Erectio trium Commendarum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ex bonis suppressæ Præceptoriæ, seu Commendæ S. Mariæ Fanen. dicti Hospitalis. Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. MIlitantis Ecclesiæ regimini inscrutabili divinæ providentiæ sapientia præsidentes, & attenta mentis acie considerantes, Hospitale S. Joannis Hierosolymitani, in Insula Melitæ Beati Pauli Apostoli hospitio, & miraculis clara ad præsens constitutum firmissimum esse Reipublicæ Christianæ adversus Turcarum invasiones, propugnaculum, ejusdemque Hospitalis fratres milites, tamquam veros Christi Athletas pro fidei catholicæ defensione jugiter laborare, dignum, quin potius debitum reputamus, ut Sedes Apo-

ctolica novas interdum Præceptorias, seu Commendas etiam prævia alicujus opulentioris divisione, pro ipsis fratribus militibus erigat, & instituat, quo pluribus ex fratribus militibus hujusmodi in suorum laborum prœmium de opportune remunerationis beneficio valeat provideri, ipsique eo alacrius in tam laudabili eorum vocatione, & instituto perseverent.

Motiva.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus Præceptoria, seu Commenda S. Marci Fanen. Hospitalis prædicti, de qua alias per liberam, & spontaneam cessionem Ven. Fratris nostri Antonii Episcopi Tusculan. Cardinalis Antonii Barberini nuncupati S.R.E. Camerarii, qui illam tunc ex concessione, & dispensatione apostolica obtinebat, in manibus fe: rec: Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri factam vacante, idem Urbanus Prædecessor dilecto filio Nicolao Barberino nobili Romano in quinto tunc suæ ætatis anno constituto, & cum quo antea prædictus Urbanus Prædecessor super defectu ætatis hujusmodi, ita ut illo non obstante, ac licet habitum per fratres milites dicti Hospitalis gestari solitum non suscepisset, nec professionem per eosdem emitti consi etam emisisset regularem, neque residentiam, & caravanas, aliaque ad id necessaria fecisset, & adimplevisset, & quibuscumque aliis per statuta, seu stabilimenta, & ordinationes capitulares Hospitalis hujusmodi, apostolica auctoritate confirmata, requisitis minime præditus esset, nihilominus Præceptoriam, seu Commendam S. Marci Fanen. prædictam, si illi conferretur, vel commendaretur, aut ipse alias de illa provideretur recipere, obtinere, & retinere posset, & valeret, dispensaverat, apostolica auctoritate, sub certis modo, & forma tunc expressis providit, ex eo, quod Nicolaus prædictus nuper clericali militiæ adscriptus, Sacrum Subdiaconatus Ordinem suscepit, ac proinde inhabilis ad suscipiendum unquam habitum, & emittendam professionem hujusmodi, quem suscipere, & quam emittere cum primum, ad ætatem triginta annorum pervenisset debebat effectus sit, vacaverit, & vacet ad præsens.

Erigit tres Comm. Hospitalis S. Jo. Hierosolymitani ex bonis suppressæ Præceptoriæ, seu Commendæ S. Marci Fanen. d. Hospitalis.

§.2. Nos attendentes Præceptoriam, seu Commendam Sancti Marci prædictam valde pinguem, & opulentam existere, ac ejus bonis commode tres Præceptorias, seu Commendas pro totidem Fratribus Militibus linguæ Italiæ dicti Hospitalis erigi, & institui posse, necnon Literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis super dispensatione, & provisione prædictis emanatarum tenores, & datas etiam veriores, ac ipsius Præceptoriæ, seu Commendæ S. Marci bonorum, fructuum, redituum, & proventuum quorumcumque valorem, & quantitatem, aliaque etiam necessario hic exprimenda præsentibus pro plene expressis, & verbatim insertis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Præceptoriam, seu Commendam Sancti Marci hujusmodi, sicut præfertur, vacan., illiusque nomen, titulum, & essentiam, tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac ex nunc suppressa, & extincta esse decernimus. Necnon ex bonis redditibus, fructibus, juribus, obventionibus, & proventibus universis Præceptoriæ, seu Commendæ sic suppressæ, & extinctæ, tres Præceptorias, seu Commendas, unam videlicet Fanen., & alteram de Scapezzano, ac tertiam de Saxoferrato respective nuncupandas pro totidem Fratribus militibus linguæ Italiæ, & Hospitalis prædictorum expresse professis, & requisita a statutis, seu stabilimentis, & ordinationibus Capitularibus ejusdem Hospitalis, auctoritate apostolica confirmatis, habentibus, qui ad easdem Præceptorias, seu Commendas eveniente (hac prima vice excepta illarum vacatione,) servata statutorum, seu stabilimentorum, & ordinationum hujusmodi forma, assumi debeant, earumdem tenore præsentium itidem perpetuo sine alicujus tamen præjudicio erigimus, & instituimus, tribusque Præceptoriis, seu Commendis hujusmodi sic erectis, & institutis, illi videlicet, quæ de Scapezzano vocatur, omnia, & singula membri de Scapezzano, ac alteri, quæ de Saxoferrato nuncupatur, omnia, & singula membri de Saxoferrato, tertiæ vero Fanen. nuncupatæ reliqua omnia, & singula Præceptoriæ, seu Commendæ Sancti Marci Fanen. per præsentes suppressa, & extincta bona, res, & proprietates quæcumque in quibusvis rebus consistentia, & ubicumque, ac cujuscumque qualitatis, speciei, quantitatis, & valoris existentia cum omnibus juribus, & pertinentiis suis universis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, etiam perpetuo concedimus, applicamus, & appropriamus; ita quod liceat tres Præceptorias, seu Commendas, ut præfertur, erectas pro tempore obtinentibus per se, vel alium, seu alios illorum, & earumdem Præceptoriarum, seu Commendarum respective nomine illorum omnium, & singulorum, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem juxta statuta, seu stabilimenta prædicta propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia percipere, exigere, & levare, ac in suos, necnon trium Præceptoriarum, seu Commendarum hujusmodi respective adimpletis, & supportatis prius exinde solitis, & consuetis oneribus juxta formam eorumdem statutorum, seu stabilimentorum usus, & utilitatem convertere Magni Magistri Hospitalis prædicti, & Prioris cujusvis Prioratus, a quo Præceptoria, seu Commenda suppressa, & extincta hujusmodi ante hac forsan dependebat, necnon Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

De-

Decretum irritans.

§.2. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub prætextu, quod Magnus Magister, seu Prior prædicti, vel quicumque alii in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes vocati non fuerint, seu ex quibusvis aliis prætextibus, & causis quantumvis legitimis, & justissimis nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu ex quovis capite, vel causa notari, impugnari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut contra eas quomodolibet opponi posse, sed semper, & perpetuo, ac omni tempore firmas, validas, & efficaces existere, nec sub ullis omnino similium, vel dissimilium erectionum, & aliarum gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per eos, quorum intererit quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac illis, ad quos pro tempore spectabit perpetuo plenissime suffragari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, necnon quæcumque Tribunalia Hospitalis prædicti, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari

Præsentes literas publicari, & ab omnibus observari mandat.

§.3. Quocirca dilectis filiis nostris modernis, & pro tempore existentibus nostris, & Sedis Apostolicæ in Romandiola, ac Civitate, & Ducatu Urbinaten. de latere Legatis, eorumque Vice-Legatis, necnon causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præceptorum, seu Commendatariorum trium Præceptoriarum, seu Commendarum per præsentes erectarum hujusmodi, seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, non permittentes illos, vel quempiam ex eis per magnum Magistrum, seu Consilium, aut Priorem, aliosve quoscumque dicti Hospitalis, vel alios quoslibet desuper quoquo modo indebite molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravan., invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac de non tollendo jure quæsito, & de exprimendo vero valore in quibusvis suppressionibus, & applicationibus de quibusvis fructibus ecclesiasticis, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus &, Ordinationibus, necnon Hospitalis, & Linguæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, ordinationibus capitularibus, antianitatibus, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, magno Magistro, & Conventui, & quibuscumque Prioribus, & Fratribus etiam antianis, & aliis quomodolibet nuncupatis dicti Hospitalis tam per fel. rec. Joannem XXII., Martinum V., Eugenium IV., Sixtum etiam IV., Pium II., Paulum II., Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, quam Nos, & Sedem eamdem sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiã per viam legis, aut contractus, vel statuti perpetui in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam de ejusdem S.R.E. Cardinalium Consilio, necnon ex certis causis tunc expressis, & consistorialiter propositis, ac diligenter examinatis, seu etiam ad quorumvis Principum instantiam, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Etiamsi in eis caveatur expresse, quod non censeatur illis derogatum, nisi derogatio hujusmodi de eorumdem Cardinalium consilio, & consistorialiter fiat, atque tunc Magistri, & Conventus prædictorum ad id expressus accedat assensus, necnon literæ derogationis hujusmodi certis modo, & forma tunc expressis intimatæ, & notificatæ fuerint. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, illarum tenores, formas, & occasiones, præsentibus pro plene, & suf-

ficienter insertis, servatis, & expressis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. die 26. Febr. 1658. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 26. Februarii 1658. Pont. nostri Anno III.

CLXXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Unio Collegii, seu Hospitalis Gregoriani de Urbe Ordinis S.Benedicti Congregationi Angliæ ejusdem Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. §.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Wilfridus Abbas Præsidens Hospitii, seu Collegii Gregoriani nuncupati de Urbe Monachorum exterorum Ordinis S. Benedicti, quod dudum cum Monachi exteri Ordinis prædicti domum regularem in eadem Urbe non haberent in qua ad ipsam Urbem devotionis, aut studiorum, negociorumve causa accedentes reciperentur, sed ad diversoria publica cum habitus Monastici dedecore, multorumque scandalo, & suarum periculo animarum divertere cogerentur, quon. Constantinus Caietanus dum vixit Hospitii, seu Collegii hujusmodi Abbas Præsidens, ut remedium tanto malo adhiberet, idem Hospitium, seu Collegium pro excipiendis Monachis exteris prædictis extruere cœpit, illudque a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis erigi, & institui obtinuit, & aliàs prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis desuper sub dat. Kalend. Junii anni Incarnationis Dominicæ 1621. sub plumbo expeditis uberius continetur. Postea vero eodem Constantino prius defuncto, quam Hospitium, seu Collegium præfatum, vel perficere, vel eo perducere valuisset, ut Monachi in illo commode habitare possent; prædictus Joannes Wilfridus, qui, ut asserit in regimine memorati Hospitii, seu Collegii dicto Constantino successit, quo id præstaret, & per literas, & in Germaniam non sine multis suis laboribus, & expensis profectus viva voce cum Abbatibus diversarum Congregationum dicti Ordinis egit, ut illi manus auxiliatrices operi tam pio, atque Ordini hujusmodi tam proficuo darent: Sed iidem Abbates præ calamitate temporum, & bellorum id facere hactenus non potuerunt. Unde cum spes non superesset dictum Hospitium, seu Collegium nedum absolvendi, sed ne quidem eo promovendi, ut fini in illius erectione intento posset inservire, nisi alicui particulari dicti Ordinis Congregationi uniretur, quæ illi perficiendo cura, & sumptibus serio incumberet, ejusque rei onus, quod cum multorum esset a multis, ut assolet non ita sedulo procurabatur in se susciperet: Idem Joannes Wilfridus postquam aliorum operam, & auxilium frustra imploraverat, ne opus tanta cum utilitate, & honore dictorum Monachorum exterorum susceptum, re desperata concideret, dilectos pariter filios Præsidem, & Monachos Congregationis Angliæ Ordinis prædicti rogavit, ut ipsi in hanc curam venire, & quæ possent subsidia præbere vellent. Quod idem Præses, & Monachi Congregationis Angliæ multis dicti Joannis Wilfridi precibus exorati, se facturos, notabilemque pecuniarum summam in usum fabricæ memorati Hospitii, seu Collegii præbituros, atque ea præstituros, quæ ipsi possent, & necessaria viderentur, promiserunt, dummodo tamen idem Hospitium, seu Collegium Congreg. Angliæ hujusmodi perpetuo uniretur.

§.2. Quare prædictus Joannes Wilfridus Abbas Præsidens, necnon dilecti filii Monachi in dicto Hospitio, seu Collegio commorantes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur eosdem Joannem Wilfridum Abbatem Præsidentem, & Monachos Hospitii, seu Collegii prædicti, ac Præsidem, & Monachos Congregationis Angliæ specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, si prænarrata vera sint, præfatum Hospitium, seu Collegium Gregorianum nuncupatum de Urbe, eidem Congregationi Angliæ promissa hujusmodi adimpleturæ citra alterationem tamen erectionis, seu fundationis ipsius Hospitii, seu Collegii a memorato Gregorio Prædecessore factæ, & cum eadem obligatione suscipiendi Monachos ultramontanos advenas auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo unimus, & incorporamus. Unit, & incorporat Collegii, seu Hospitalem de Urbe Ordin. S. Benedicti Cong Angliæ ejusdem Ordinis.

§.4. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari & ab illis inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defi- Decretum irritans.

definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.5. Non obstantibus quatenus opus sit, prædictis Gregorii Prædecessoris literis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de exprimendo vero valore in unionibus, aliisve Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis universalibus editis, necnon Hospitii, seu Collegii, ac Congregationis, & Ordinis hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq. contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Mar. 1658. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1658. Pont. nostri Anno III.

CXC.

Ex Regest. in Secret. Brev. Prævia annullatione Privilegii, quod habebat Civitas Anconitan. celebrandi nundinas semel quotannis de Novembri, & Decembri, concedit, ut nundinæ hujusmodi celebrentur quotannis in mense Majo per octo ante, & per totidem dies post Festum S. Cyriaci.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. §.1. Constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus, quo dilecti filii Communitas, & Homines Civitatis nostræ Anconitan. Nos, & Romanam prosequuntur Ecclesiam promeretur, ut illis ea libenter concedamus, quæ eorum utilitatibus conducere cognoscimus.

Concedit, ut Civitas Anconitana celebret in Monasterio nundinas celebrari solitas quotannis in Nov. & Decembr. §.2. Cum itaque, sicut Nobis nuper pro parte Communitatis, & Hominum hujusmodi expositum fuit e re non solum Civitatis prædictæ, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem Portus ejusdem Civitatis summopere conduceret celebrationem nundinarum inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetam in opportuni jus tempus transferri; Hinc est, quod Nos eosdem Communitatem, & Homines specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in primis, & annullantes jus Communitati, & Hominibus prædictis pridem concessum, sive competens celebrandi nundinas hujusmodi quotannis de mense Novembri, & Decembri, itaut ipsi eo jure in posterum nullo modo uti possint, eisdem Communitati, & Hominibus, ut nundinas hujusmodi cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus semel quotannis mense Majo per octo dies ante Festum Sancti Cyriaci, & per totidem dies post idem Festum celebrare libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Communitati, & Hominibus, aliisque quorum interest plenissime suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Civitatis prædictæ, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 12. Martii 1658. An. III.

CXCI.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Congregationis Hispaniæ Monachorum Ordinis S. Benedicti, quo decernitur, quod nullus Monachus Monasterii S. Benedicti Vallisoletan. dictæ Congregationis possit suscipere ullum gradum in Universitate Vallisoletan., neque petere, aut contendere de Cathedris. Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Nevado Congre- Supplicatio.

gationis Hispaniæ Monachorum Ordinis S. Benedicti in Romana Curia Procurator Generalis, quod cum aliàs nonnulli Monachi Monasterii S. Benedicti Vallisoletan. ejusdem Congregationis, in quo Novitii Congregationis prædictæ novitiatum gerere solent, publicas Cathedras in universitate studii generalis Vallisoletan. a quatuor tunc ultimis annis petiissent, & occupassent, indeque regularis observantia in eodem Monasterio non modice læderetur, dum Monachi præfati Cathedras hujusmodi sibi procurandi ergo se, & Monasterium inquietant, & illis more secularium regendis insistentes a choro, & aliis exercitiis Monasticis una eum sociis eximuntur, magnoque sibimet ipsis sunt detrimento, ac aliis scandalo, & ad similia exemplo: Capitulum Generale dictæ Congregationis Vallisoleti die decima Maii 1653. celebratum ad tollendos abusus hujusmodi, pro summo studio, quo Congregatio præfata semper incubuit, ut dictum Monasterium, ex quo in reliqua memoratæ Congregationis Monasteria sanctioris disciplinæ initia prodiuntur, jejunio, solitudine a mundanis negotiis, despectu honorum, & quod novitiis recte instruendis maxime conducit, Monachorum in eo professorum optimo exemplo, assidua chori frequentatione, & aliarum observantiarum Monasticarum continuo exercitio quantum fieri posset floreret, Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor Decreti. §.2. Item ad conservandum singulare illud studium silentii, & fugæ honorum, quod semper viguit in Regali Monasterio S. Benedicti Vallisoletano, fonte, & origine totius hujus reformationis, definitum est, quod nullus Monachus illius possit suscipere ullum gradum in Universitate dictæ Civitatis, neque petere, aut contendere de Cathedris illius; atque mens est Congregationis, quod hæc definitio confirmetur quousque vim legis obtineat, et præterea concedit dicto Monasterio S. Benedicti facultatem obtinendi a sua Sanctitate Bullam, qua hoc Decretum confirmet, atque inhibeat, ne ullo unquam tempore Congregatio possit in eo dispensare, aut portam aperire præfatis contentionibus de Cathedris obtinendis, aut gradibus in præfata Universitate suscipiendis.

Motiva. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Congregatio prædicta alia octo Collegia instituendis in Theologia, & Philosophia Monachis destinata habeat, dictusque Benedictus Procurator Generalis decretum præinsertum pro firmiori illius subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Benedictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis in præmissis precibus a Nobis ad Congregationem Cardinalium prædicto. rum remissis, reque per eosdem Cardinales mature discussa, præinsertum decretum, & omnia in eo contenta tanquam religiosæ Monachorum prædictorum quieti, & humilitati perutilia, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, sublata omnimoda facultate tam Congregationi Fratrum Ordinis hujusmodi, quam ipsorum Superioribus pro tempore super prædictis, seu eorum aliquo dispensandi, vel aliter decernendi: Omnesque tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intercesserint, supplemus: salva semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, Congregationis, & Monasterii hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Martii 1658. An.III. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die 30. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III.

CXCII.

Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis Regularium curæ subjectarum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Sacrosancti Apostolatus officii humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis

tatis impositi debitum exposcit, ut paternam dilectarum filiarum Monialium Monasteriorum almæ Urbis nostræ, quæ contemptis seculi illecebris, Domini nostri Jesu Christi obsequiis sese sub suavi religionis jugo maniciparunt, curam gerentes, illa, quæ earum quieti, utilitatibusque quomodolibet obesse conspicimus, peculiari studio removere satagamus.

Recenset alias statuta pro quiete Monialium.

§. 1. Alias siquidem pro quiete, & felici directione Sanctimonialium Regularibus subjectarum provide ab hac Sancta Sede statutum fuit, ne Confessores, Superioresve cujuscumque gradus, Visitatores, eorumque socii, Concionatores, aliique Regulares quicumque confessionum generalium, visitationum, concionum, aliorumque exercitiorum intuitu, seu quovis alio prætextu apud earumdem Monasteria nedum pernoctare, verum neque refectionem, aut cibum sumere possent, nisi ex urgenti necessitate ab Ordinario in scriptis approbanda, & tunc quidem, nonnisi in mansionibus a Monasteriorum clausura distantibus, ac prorsus segregatis. Præterea Monialibus prohibitum est, ne diurnum victum, seu refectionem statutis ad functiones prædictas diebus, aliisque occasionibus ordinariis, seu extraordinariis, imo neque lineam, aliamve quamcumque supellectilem supradictis Regularibus subministrarent, sed pro eorum sustentatione, intuitu servitii, seu ministerii, quod præstant, certam frumenti, ac vini quantitatem constituerent ad rationem duorum juliorum monetæ Romanæ in singulos dies ministerii hujusmodi, Procuratoribus Conventuum ipsorum Regularium respective assignandam. Vetitum quoque fuit Monasteriis, ac Monialibus communiter, vel privatim, quocumque sub prætextu, etiam eleemosynæ, sumptuum, vel celebrationis Missarum, aliove titulo prædictis Regularibus quidquam tribuere, tametsi Superiores essent, & in actu visitationis versarentur.

Colloqui cũ Monialibus interdicit.

§. 2. Quin etiam quamplurimis apostolicis Constitutionibus interdicitur hujusmodi Regularibus accessus ad locutoria Sanctimonialium, necnon cum eisdem miscere colloquia ad crates, rotas, portas, & quovis alio in loco, sub pœnis privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque etiam gravioribus pro rerum, temporumque opportunitate inflictis, cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarii, & extraordinarii, Concionatores, Superiores cujuscumque gradus, seu Visitatores, tam ordinarii, quam delegati, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus (etiamsi Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasteriorum fuerint) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum hujusmodi; & alias prout in diversis decretis desuper emanatis uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, ordinationes prædictæ, sub prætextu, quod nimis rigorosæ sint, in eadem Urbe, ut plurimum non observentur, indeque varia incommoda, & perturbationes prædictis Monialibus oriri doceat experientia: Nos opportunum huic malo remedium adhibere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, ac Monasteriorum Urbis prædictæ a Nobis institutæ deputatorum consilio, supradicta decreta innovantes, præmissaque in eis contenta de novo statuentes, atque augentes, omnibus, & singulis Superioribus, Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & Superioribus localibus dictæ Urbis, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam mendicantium, quam non mendicantium, & Clericorum regularium, etiam speciali nota, & expressione dignis, quibus Sanctimonialium cura incumbit, sub privationis vocis tam activæ, quam passivæ, necnon eorum officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis ad ea, aut plius obtinenda pœnis eo ipso incurrendis, adversus quas nemo nisi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente reintegrari valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium mandamus, & præcipimus, ut intra terminum unius mensis a die publicationis earumdem præsentium computandum, Confessores, eorumque socios, Concionatores, & alios quoscumque regulares apud Monasteria Sanctimonialium in eadem Urbe existentia, vel continue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos, ad clausura revocare debeant, neque de cætero amplius permittant eosdem seu alios Regulares intra, seu prope septa Monasteriorum hujusmodi habitare; idque etiam sub eisdem pœnis præstare, & observare teneantur ipsimet Superiores supra nominati, aliique pro tempore eorum Successores, cujuscumque gradus fuerint: quibus omnibus expresse prohibemus, nedum apud Monasteria prædicta pernoctare, aut degere, verum etiam ne diurnam quidem refectionem sumere, præterquam in casibus necessitatis, a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice approbandæ.

Prohibet Superioribus, ne permittãt Cõfessarios, Concionatores &c. pernoctare intra septa Monasteriorum.

§. 4. Et ut tollatur omnis occasio transgressionis, præcipimus Superioribus supradictis sub eisdem pœnis, ut intra eumdem terminum quascumque cellas, mansiones, seu cubicula prope Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorum earumdem Sanctimonialium contigua fuerint, eisdem includi, vel dirui omnino faciant, si vero extra septa, vendi, pretiumque in Monasteriorum utilitatem converti, nec in posterum alia similia aptari; ædificari, aut emi respective permittant. Ad hæc iisdem Superioribus sub pœnis prædictis mandamus, & præcipimus, ut nullatenus patiantur coqui, seu parari cibos a Monialibus, sive lintea, aliaque utensilia, tam propriis eorum, quam Regularium quorumcumque

que usibus suppeditari. Confessores quoque, & Concionatores nihil omnino cujusvis prætextu a Monialibus accipere possint, sub iisdem pœnis, præter duos Julios monetæ prædictæ in pecunia numerata, si per institutum regulare licuerit pro quotidianis eorum alimentis ad tempus servitii præstiti, & non ultra, Procuratori eorum Conventus respective solvendos; sin minus, æquivalentem vini, frumentique portionem Syndicis consignandam. Prohibemus pariter, sub pœnis prædictis, ne dicti Regulares, tam per se, quam per alios mediate, vel immediate a Monialibus, earumque Monasteriis dona, seu munuscula, quantumvis exigui valoris, necnon esculenta, aut non esculenta quæcumque accipiant, etiam recognitionis, debiti, contributionis, alimentorum, gratitudinis, mutui, eleemosynæ, celebrationis Missarum, fabricæ, valetudinarii vestiarii, lagatorum piorum, aut quocumque alio titulo.

§.5. Similiter, ne cum prædictis Monialibus, earumque Monasteriis ipsorum Regularium curæ mediate, vel immediate subjectis ullos inire possint contractus censuum, tam active, quam passive, mutui, locationum, conductionum, emptionum, venditionum, aut alios quoscumque, tametsi ejusmodi contractus liciti forent, ac utiles, & de Sedis Apostolicæ licentia inirentur, nisi expresse fuerit præsentibus literis derogatum: alias præter nullitatem contractuum hujusmodi, tam contrahentes, quam Superiores, mandantes, aut quovis modo consentientes incidant in pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum suorum, eo ipso reintegratione Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus reservata.

Interdicit locutionem Regularium cum Monialibus.

§.6. Præterea interdicimus omnibus, & singulis prædictis sub eisdem pariter pœnis colloquia quæcumque cum Sanctimonialibus prædictorum Monasteriorum (comprehensis etiam Abbatissis, Priorissis, ac Officialibus) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum hujusmodi; adjecta sub similibus pœnis expressa prohibitione, ne quoquo modo permittant, ut eorum socii, aliique Regulares, tam professi, quam non professi, sub quovis prætextu cum Monialibus colloquantur. Contravenientes autem, præter pœnas prænarratas, gravioribus etiam nostro, Successorumque nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio punientur.

Fenestellas obserari jubet præter Communiones die vel aliis functionibus.

§.7. Mandamus insuper omnibus, & singulis Superioribus supradictis, ut feriis Quadragesimalibus, Adventus Domini, Quatuor Temporum, vigiliarum, Festorum solemnium cum tota eorum octava, necnon diebus Sanctissimæ Eucharistiæ sumendæ destinatis, locutoria quæcumque prædictorum Monasteriorum clausa remaneant, nullusque vir, quantumvis sanguine in quocumque gradu conjunctus ad Monialium colloquia hisce temporibus admittatur, nisi ob præcisam necessitatem a dilecto filio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicario in Urbe prædicta in spiritualibus generali, vel ejus Vicesgerente in scriptis approbandam. Et quia in quibusdam Monasteriis abusus invaluit, ut Sacræ Communionis, & Confessionum fenestellæ locutoriorum loco deserviant: prohibemus omnibus, & singulis Abbatissis, seu Priorissis, Confessoribus, & cæteris Superioribus regularibus, seu Visitatoribus Monasteriorum hujusmodi pro tempore existentibus, cujuscumque gradus existant, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne dictas fenestellas in alium, quam in sacrum, cujus causa institutæ sunt, usum vel adhibeant, vel adhiberi permittant. Mandantes, & præcipientes, ut exceptis Communionum, & Confessionum diebus, dictæ fenestellæ semper obseratæ sint, & quidem duplici clavi, interna scilicet, & externa, quarum altera penes Abatissam, seu Priorissam; altera vero penes Confessorem asservetur: nunquam vero aperiri possint, nisi statis horis dumtaxat, atque temporibus ad sacrum ministerium destinatis. Liceat tamen Confessori, aut Superiori, cum puellas ad habitum, aut professionem admitti contigerit, hujusmodi functiones ad Communionis fenestellam obire, juxta ritum, & consuetudinem Monasterii.

Præsentes literas statuto tempore in mensa perlegendas jubet.

§.8. Cæterum, ut præsentes literæ debitæ executioni demandentur, illarumque ignorantia a nemine prætendi possit, nec in oblivionem, & desuetudinem abeant, memorato Vicario nostro, ejusque Vicesgerenti injungimus, ut earumdem præsentium tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatum imprimi, & sexto quoque mense, nempe Dominica prima Adventus, & Dominica tertia post Pentecostem in publica mensa prædictorum Monasteriorum respective perlegi curent, sub eisdem pœnis privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum, tam ab Abbatissis, & Priorissis, quam a Superioribus localibus, eo ipso incurrendis, ac reintegratione adversus pœnas hujusmodi Sedi prædictæ tantum reservata. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali nota, & expressione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet defectu notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, sed dictas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,

re, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Volumus autem, ut eædem præsentes literæ, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ de Urbe prædicta per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 30. Mar. 1658. An. III.

CXCIII.

Breve, quo Vicarius Generalis Portugalliæ Minorum de Observantia declaratur, quod sit solummodo Commissarius Generalis ad instar aliorum Commissariorum Nationum.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Alias per Nos accepto, quod Provinciæ tam de familia Observantium, quam Reformatorum nuncupatorum Ordinis Minorum S. Francisci Regni Portugalliæ, & suarum conquistarum præsentia Superioris, qui illas regeret, maxime indigebant, attentis difficilibus, dispendiosisque recursibus, qui non sine temporis diuturnitate, incommodo, & labore, ab illis partibus ad hanc S. Sedem Apostolicam haberi possunt, præsertim bellorum, & aliorum tunc expressorum de causis.

Recenset alias emanatum Decretum.

§.1. Subinde Nos dilectum filium Joannem Pereira Provinciæ Algarbiorum dicti Ordinis professum in Vicarium Generalem earumdem Provinciarum dicti Regni, suarumque conquistarum Fratrum Minorum hujusmodi cum facultatibus ad id necessariis ad triennium inde proximum, & interim ad nostrum beneplacitum Apostolica auctoritate constituimus, & deputavimus, prout in nostris in simili forma Brevis tunc desuper emanatis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

Supplicatio.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Angelus della Sambuca, totius dicti Ordinis Minister Generalis Nobis nuper exponi fecit, in eisdem Provinciis dicti Regni Portugalliæ Fratrum prædictorum nunquam extiterit officium Vicarii Generalis hujusmodi, nec etiam ab illis fuerit requisitum, exindeque schismata, perturbationes, & alia incommoda in eodem Ordine possent exoriri. Nobis propterea idem Michael Angelus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune ut infra, providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, mentis, intentionis, & voluntatis nostræ fuisse, & esse, ut prædictus Joannes non Vicarius Generalis, sed solummodo Commissa-

Statuit, quod Vicarius Gen. Ord. Min. de Observant. sit tantummodo Commissar. Generalis.

missarius Generalis Provinciarum prædictarum sit, nominarique, haberi, & esse debeat ad instar aliorum quarumdam ejusdem Ordinis Provinciarum Commissariorum Generalium, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus, ipsique Michaeli Angelo Ministro Generali facultatem interim expediendi negotia Fratrum Provinciarum Regni prædicti præsentium in Curia, & aliorum absentium ad eumdem Michaelem Angelum pro expeditione recurrentium, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Decretum irritans. §.3. Decernentes prædictas literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus primodictis nostris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Apr. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die 4. Aprilis 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Translatio Nundinarum Civitatis Anconetan. aliàs concessarum per 8. dies ante, & per totidem post festum S. Cyriaci, a die 15. Maii usque ad diem primam Junii inclusive annis singulis in perpetuum cum solitis exemptionibus, & immunitatibus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Anconitan. Nobis exposito, quod e re non solum Civitatis prædictæ, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem Portus ejusdem Civitatis summopere conduceret celebrationem nundinarum inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetum in opportunius tempus transferri. Nos supplicationibus eorumdem Communitatis, & hominum Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in primis, & annullantes jus Communitati, & hominibus prædictis perinde concessum, sive competens celebrandi nundinas hujusmodi quotannis de mense Novembri, & Decembri, itaut ipsi eo jure in posterum uti nullo modo possent ipsi Communitati, & hominibus, ut easdem nundinas cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus semel quotannis mense Majo per octo dies ante festum Sancti Cyriaci, & per totidem dies post idem festum celebrare libere, & licite possent, & valerent, concessimus, & indulsimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 10. Martii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur.

A die 15. Maii usque ad diem 1. Junii præfatas nundinas celebrari mandat. §.2. Nunc autem ne, si nundinæ hujusmodi juxta literas nostras prædictas celebrentur, concursus personarum ad nundinas in aliis Provinciæ nostræ Marchiæ Anconitan. Civitatibus celebrari solitas impediatur, providere volentes, dictorumque Communitatis, & hominum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prætatas nundinas in dicta Civitate Anconitan. non per octo dies ante, & per totidem dies post festum S. Cyriaci hujusmodi, sed a die decima quinta Maii usque ad diem primam Junii inclusive annis singulis in perpetuum cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus prædictis celebrare debere, auctoritate apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria rejicit. §.4. Non obstantibus literis nostris prædictis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Sub-

CXCV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Subsidium decem millium Talerorum Imperialium ab Ecclesiasticis Regni Poloniæ Regi tradendorum.

Ven. Fratri Petro Episcopo Lauden. apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.
Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Subsidium decem 1000. talerorum ab Ecclesiasticis Regni Poloniæ tradendû imponit. §.1. CUM sicut accepimus dilecti filii Clerus Regni Poloniæ provide considerantes adeo exhaustas esse Regni prædicti vires, ut ad propulsandam hostilem potentiam, & avertenda imminentia pericula tam laicis, quam ecclesiasticis communia laicorum facultates nequaquam sufficiant, pro publicæ salutis, Patriæque defensione summam decem millium talerorum imperialium subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Joanni Casimiro Poloniæ, & Sveciæ Regi Illustri pro comparandis Artileriæ necessitatibus, nostra, & Sedis Apostolicæ ad id accedente licentia, & consensu sponte conferre, & quia hæc pecuniæ summa tam cito, prout opus est, colligi non potest, Ordinarii locorum interim ex Ecclesiis suarum Diœcesum accedente, & ad hoc licentia, & consensu prædictis, tot vasa, & alia utensilia aurea, vel argentea, ex quibus conflatis pecuniæ hujusmodi cudi valeant, mutuo accipere, atque ex pecuniis paulatim vigore licentiæ sibi in vim præsentium concedendæ usque ad prædictam decem millium talerorum summam in singulis Diœcesibus ejusdem Regni in totum colligendis, alia ejusdem valoris, ponderis, & qualitatis vasa, seu utensilia unicuique Ecclesiæ a qua mutuo sumpta fuerint quamprimum poterunt restituere desiderent. Nos prædicti Joannis Casimiri, & dicti Poloniæ Regni necessitatibus hujusmodi consulere periculisque prædictis quantum Nobis ex alto conceditur occurrere volentes, tibi Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis ac dilectis filiis Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis ejusdem Regni, ut pro necessitatibus hujusmodi memoratum decem millium talerorum imperialium subsidium prædicto Joanni Casimiro Regi sponte tamen, & pro una vice dumtaxat tribuere; ipsi autem Joanni Casimiro Regi, ejusque Ministris, quod subsidium hujusmodi petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, ac censurarum, & penarum ecclesiasticarum incursu libere, & licite possint, dummodo tamen subsidium hujusmodi in prædictos, & non alios usus convertatur, & erogetur apostolica auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas quatenus dictam pecuniæ summam absque Sedis Apostolicæ prædictæ licentia promiserint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis eadem auctoritate absolvendi, ac insuper quo promptius eadem summa haberi possit, singulis locorum Ordinariis, ut a suarum respective Diœcesum Ecclesiis tam secularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Militiarum etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regularibus tot vasa, & alia utensilia ecclesiastica aurea, & argentea (calicibus, patenis, & aliis sacra unctione delibutis exceptis) ex quibus conflatis, prędictorum decem millium talerorum imperialium summa cudi possit mutuo accipere valeant, ea lege, ut iidem Ordinarii prius in forma juris valida sese debeant obligare de restituendo intra triennium a te arbitrio tuo præfigendum ex pecuniis, quæ paulatim subsidii nomine in vim licentiæ per te vigore præsentium concedendæ ab ecclesiasticis usque ad eandem decem millium talerorum summam colligentur, alia vasa, & utensilia aurea, seu argentea ejusdem valoris, ponderis, & quantitatis illis ecclesiis, a quibus respective mutuo accepta fuerint, permittendi facultatem, & auctoritatem tenore præsentium concedimus, & impertimur. Tibique, ut ad exactionem prædictorum decem millium talerorum per personas ecclesiasticas tantum, & non alias procedere debeas eadem auctoritate committimus, & mandamus; Contradictores, & solvere recusantes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia eadem auctoritate compescendo.

Contraria refellit. §.2. Non obstantibus Concilii Lateranen., ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Institutorum etiam Societatis Jesu, ac Militiarum, & Hospitalis prædictorum, & quibuslibet aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, usibus, naturis, & ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis, plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, quod pauperes Clerici, qui in redditibus non habent, nisi victum necessarium ad contribuendum minime compellantur. Præterea volumus, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Julii 1658. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Junii 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti D. Cardinalis Protectoris Congregationis Hispaniæ Ordinis Cistercien., ut ejusdem Congreg. Monachi, qui supplent Vices Visitatorum, Promotor Fiscalis, Procuratores Generales Curiæ Romanæ, & Curiæ Regis Catholici, Cancellariæ Vallisoletanæ, & Auditorii Corunæ habeant jus suffragandi in Capitulis Generalibus, ac Promotor Fiscalis intersit Capitulis intermediis, & electio, reelectioque prædictorum Procuratorum sic pertineat ad Definitorium, ut alias jus suffragii habere non possint.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor expositionis, & supplicationis Monachorum Cisterciensium.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Andreas de Avalos Reformator Generalis, & Definitores Congregationis Hispaniæ Ordinis Cistercien., quod ipsi alias in Capitulo Generali die 5. Maii 1656., & subinde in Definitorio dictæ Congregationis die ultima Januarii 1657. respective habitis inter alia ad bonum Congregationis hujusmodi regimen spectantia statuerunt, ejusdem Congregationis Monachis suppletoribus, sive qui supplent vices Visitatorum, Promotori Fiscali, Procuratoribus Generalibus Curiæ Romanæ, & Curiæ Regis Hispaniarum Catholici, Cancellariæ Vallisoletanæ, & Auditorii Corunæ concedendum esse jus suffragii in Capitulis Generalibus Congregationis prædictæ deinceps celebrandis instar aliorum Capitularium, atque ut Promotor Fiscalis intersit etiam Capitulis intermediis, ac electio, & resolutio prædictorum Procuratorum sic pertineat privative ad Definitorium, ut alias jus suffragii habere non possint. Deinde, ut eadem Congregatio liberaretur a contributionibus extraordinariis, quæ singulis annis fiunt ac ab expensis Capitulorum generalium, & intermediorum, atque ut stabiliretur reditus pro Complutensi, Salamantino, & Palazzuelos nuncupat. Collegiis memoratæ Congregationis, ne reddituum necessariorum defectu exercitia literaria imminuerentur, iidem exponentes nemine discrepante definiverunt, quod Monasterium Sancti Claudii in Regno Galleciæ positum ter mille, necnon Monasterium de Melon Congregationis prædictæ bis mille ducatos monetæ Hispaniæ singulis annis, respective solvere debeant, cum his etiam solutis habeant adhuc sufficientes redditus ad necessarium numerum Monachorum alendum. Præterea quod ex taxatione antiqua triginta millia regalium singulis annis consignentur ærario dictæ Congregationis in sumptus communes, mille ducati pares Monasterio Sanctæ Annæ Oppidi Matriti Toletan. Diœcesis ejusdem Congregationis, & viginti sex millia regalium singulis trienniis in sumptus trium Capitulorum, in quibus non fiant de cætero taxationes extraordinariæ huc usque fieri solitæ, neque contribuant Monasteria, quæ dictas Capitulorum expensas solvere consueverunt. Ac demum quoniam dicta Monasteria Sancti Claudii, & de Melon debent ex præscripto quarumdam literarum felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditarum solvere Congregationi prædictæ septem millia ducatorum monetæ Hispaniæ, primum scilicet quatuor millia, alterum vero tria millia, ad stabiliendum redditum dictorum Collegiorum, ærarii communis, & Capitulorum decreverunt petendum esse a Nobis, ut velimus hoc suspendere, atque Capitulo Generali facultatem dare imponendi illis supradicta quinque millia ducatorum monetæ prædictæ in usum supra expressum eroganda. Quibus stabilitis, atque executioni mandatis eadem Monasteria Sancti Claudii, & de Melon immunia erunt a solutione annua duodecim millium regalium, quæ ipsis in sumptus communes Congregationis, & Capitulorum hujusmodi imponebantur, & alias prout in actis prædictorum Capituli Generalis, & Definitorii, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Confirmat Decretum D. Card. Protectoris Congr. Hispaniæ Ordinis Cisterc.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, petita postmodum pro parte exponentium prædictorum a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita præmissorum confirmatione, eadem Cardinalium Congregatio, attentis narratis, reque mature discussa per suum decretum die sexta Februarii proxime præterii emanatum dilecto filio nostro Marco Antonio Tituli Sanctæ Mariæ de Pace ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Franciotto nuncupato, memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori commiserit, ut constito sibi de veritate expositorum, si, & quatenus in Domino expedire judicaret, petita solummodo quoad vocales, & præmissam contributionem ducatorum quinque millium a duobus prænominatis Monasteriis S. Claudii, & de Melon conferen. pro subventione, & manuten-

nutentione dictorum trium Collegiorum, nempe Complutensis, Salamantini, & de Palazzuelos modo, & forma, ac cum conditionibus in precibus expressis pro suo arbitrio, & prudentia concederet: Cumque ipse Marcus Antonius Cardinalis supradictum memoratæ Cardinalium Congregationis Decretum approbaverit, & confirmaverit omni meliori modo, & ita mandaverit in posterum observari; dicti vero exponentes decretum ejusdem Marci Antonii Cardinalis super præmissis emanatum, apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, attentis præmissis, ac viso per dictos Cardinales Decreto memorati Marci Antonii Cardinalis in vim præfati alterius Decreti Congregationis dictorum Cardinalium emanato, ipsum juxta exponentium Instantiam, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, salva semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum quorumvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumcumque.

Dat. die 15. Junii 1658. An.IV.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15.Junii 1658. Pont. nostri Anno IV.

CXCVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio concordiæ inter Episcopum, & Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Caurien., necnon Archiducem Austriæ uti Comitem Tyrolis super nonnullis juribus, ac jurisdictionibus.

Ven. Fratri Federico Patriarchæ Alexandrino nostro, & Apostolicæ Sedis in Dominio Helvetiorum, & Rhetorum Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Expositio.

PRO parte Ven. Fratris Joannis Episcopi Curien., ac dilectorum filiorum nobilis viri Ferdinandi Caroli Archiducis Austriæ, ac Comitis Tyrolis, necnon Capituli, & Canonicorum Cathedralis Ecclesiæ Curien. Nobis expositum fuit, nuper quod ipse Ferdinandus Carolus Archidux ex una, & Joannes Episcopus, & nonnulli Canonici dictæ Ecclesiæ ex altera partibus ad transactionem, seu concordiam super quibusdam controversiis, quæ super nonnullis juribus jurisdictionalibus per dictæ Ecclesiæ Caurien. inter eos vertebant, devenerunt, prout continetur in instrumento desuper confecto tenoris, qui sequitur, videlicet: Nos Ferdinandus Carolus Dei gratia Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carynthiæ, Carniolæ, & Wittembergæ, Comes Tyrolis, & Goritiæ, Landgravius Alsatiæ: Nos Joannes Dei gratia Episcopus Curiensis Dominus in Grolhngstingen., & nomine Capituli ibidem Nos Christophorus a Moro Præpositus, ac Vicarius Generalis Bernardinus Gaudentius Decanus, Jacobus de Albertis Canonici ejusdem Ecclesiæ Curiensis, præsenti instrumento pro Nobis, & nostris respective hæredibus, & successoribus notum facimus, & attestamur, qualiter lites, & controversiæ, quæ jam a multis annis immo verius ab immemorabili tempore inter Serenissimam Domum Austricam, uti Comitem Tyrolis ex una, necnon alterum Episcopatum Curiensem altera ex partibus, tum causa, & occasione hominum, seu jurisdictionis sub Calva in valle venusta, tum, & aliarum prætensionum dicti Episcopatus contra, & adversus Serenissimos Archiduces Austriæ tanquam Comites Tyrolis versæ sunt, & vertebantur, prævia ex parte prælibati Serenissimi Archiducis Dominorum Caroli Fieger liberi Baronis ab Hirsperg Venipontani Regiminis Consiliarii, ac Joannis Venerandi a Wittenbach juris utriusque Licentiati Consiliarii, ac Cameræ Archiducalis Procuratoris ad easdē controversias amicabiliter componendas deputatione de earum scientia, consensu, & voluntate nostrum utriusque partis matura præhabita actitatione, & deliberatione consideratis in hunc, qui sequitur modum fuerint terminatæ, direptæ, ac

ac compositæ, sequensque conventio desuper inita perpetuis futuris temporibus omni firmitate, & robore duratura.

Nullum præjudicium ex venditione jurium dominiis inferri intendit.

§.1. Inter Nos per expressum fuit conclusum, ut sicut nos præfatus Archidux per venditionem jurium in valle Schaufich sub anno 1649. vel alienationem non secutam superioritatis criminalis, & huic annexorum in valle Engadinæ inferioris neutiquam Episcopatui Curiensi quoad sua jura, privilegia, & dominia, quæ in eisdem locis idem Episcopus habet præjudicare intendimus, ita nec in posterum debeant, vel possint præfati venditionis, & alienationis contractus eidem Episcopatui in dictis suis juribus, privilegiis, & dominiis aliquod generari præjudicium.

Nullum jus pertinere Episcopo Curiensi in districtu Venotriensi, Gluinensi &c.

§.2. Quoad jurisdictionem sub Calva de, & super hominibus ad Ecclesiam Curiensem per vallis venustæ districtus Venotriensem, Gluinensem, Malsensem, & Sihlandrensem spectantibus, attinere dignoscitur nullum jus deinceps, seu accessum bene memoratus Episcopatus super, & adversus dictam jurisdictionem, seu homines habeat, seu prætendere valeat, seu potius teneatur deinceps omnia jura hac in parte habita quomodocumque demum appellentur, sicut etiam omnes homines ejusdem Ecclesiæ, qui in Tyrolensi Territorio habitant, & habitabunt, harum tenore Serenissimæ domui cedere, & eidem totaliter renunciare.

Sequitur de cambio Archiducis &c.

§.3. E contra vero 3. pro horum recompensatione Ecclesiæ, & jurapatronatus tam Parochiæ Tyrolensis, quam Beneficii de Burgstall in Dominio Preifenstain jure proprietatis Episcopatui ceduntur, ut mensæ Episcopali incorporatæ, seu incorporata esse debeant, pacto tamen, ut nullus pro administratione dictarum Ecclesiarum ab Episcopis Curiensibus, qui Serenissimo loci Principi acceptus non sit substitui, & præsentari valeat, quem ad finem substituendum, seu præsentandum prius Serenissimis Archiducibus pro eorum placet, & assensu insinuare, & notificare iidem Episcopi teneantur.

§.4. Nos Archidux, cum præfatus Episcopatus jus hæreditandi bona ecclesiastica Cleri minoris per Comitatus Tyrolensem, aliaque bona Austriaca Diœcesis Curiensis prætendat (dummodo tamen Patrimonialia, seu quasi non sint) Episcopum, & ejusdem Successores hac in jure impedire, seu perturbare quidem non volumus, libentius tamen videremus, ubi cum Clericis, & horum singulis juxta cujusque Præbendæ qualitatem in annuam, tolerabilem tamen pensionem scilicet, quatuor, vel in Beneficiis pinguioribus ad summum sex florenorum eo pacto conveniretur, ut mox decedentibus Clericis, eorum hæredes ex testamento, vel ab intestato secundum consuetudinem cujusque loci succedere valeant.

§.5. Status conditioque officii Pincernarum, quod Communitates Tyrolis, necnon Archiduces Austriæ, uti Comites ejusdem Comitatus ab Episcopatu Curiensi in feudum olim receperunt, & nunc quoque recipiunt suis antiquis in terminis, & firmitate manere habeat, & debeat.

§.6. Cum insuper ex parte sæpedicti Episcopatus, qualiter Nos, ac Serenissima nostra domus præter officium Pincernarum nonnulla alia ab eodem Episcopatu pro feudis recognoscere teneamur, asseratur, res taliter inter Nos etiam transacta, ut omnia curientia feuda, quotiescumque eorum investituræ de more feudorum eruut renovandæ, in genere juxta stylum hucusque consuetum, etiam imposterum recipere, & agnoscere velimus.

§.7. Indulgemus, & facultatem facimus nos Archidux D. Episcopo, ac Successoribus ejus, ut in Lacubus in Malterheid quotiescumq; ipsos Episcopos personaliter in Arce Firstemburg existere contigerit pro suæ mensæ usibus piscari valeant, eisque pari ratione, si uti supradictum, Fistemburgy residerint singulis annis cervus, & duæ cervæ a nostris, & nostrorum tamen venatoribus solutis eorumdem venatariis regalibus capiantur, & tradantur.

§. 8. Quod arcem Firstemburg attinet, ejusdem arcis, & Jurisdictionis jura, quibus hucusque fruita est, tam ratione parium Curium, quam aliarum libertatum, & privilegiorum in suo debeant manere vigore.

§.9. Cum contra, & adversus Nos Archiducem prænominatus Dominus Episcopus nomine sui Episcopatus multa millia florenorum sub nomine diversarum damnificationum, occasion: bellorum, illatarum prout alia jura, & bona, ex parte tamen Serenissimæ nostræ Domus nunquam confessata, aut agnita, prætenderit, taliter inter Nos fuit concordatum, ut Nos Archidux spoponderimus moderno Domino Episcopo, prævia omnium impetitionum, & prætensionum cujuscumque demum nominis, quæ Episcopatus adversus laudabilem Domum nostram competere videbantur, harum tenore facta renunciatione, quatuor millia florenorum per Provinciam Tyrolensem sine contradictione persolvenda assignare, ac hunc ad effectum obligationem desuper quamprimum expediendam tradere, salvo Nobis tamquam cessionario præfatas militares damnificationes, seu alias prætensiones a Domino Episcopo expetitas suis loco, & tempore, & a quibusvis possumus, exigendi, & compensationem petendi jure. & regressu.

§.10. Sicut Domini Episcopi, necnon Capitulum sub Serenissimæ Domus Austriacæ mundibundio, & protectione extiterunt, ita nos Joannes Episcopus, necnon nos plenipotentiarii Capitulares juxta Regulares, & investituras ex parte Serenissimę Domus, & Episcopatus dari solitas, eamdem protectionem firmam habemus, prout omnia hisce confirmantur, & notificantur.

§.11. Quibus promittimus, & spondemus Nos sæpedictus Archidux Ferdinandus

dus Carolus uti Dominus, & Princeps Comitatus Tyrolensis sub, & per Principis verbum, necnon Nos Joannes Episcopus Curiensis, ac Nos Præpositus, Decanus, & Capitulum pro nostris, quibus Episcopali, ac Sacerdotali respective præfulgemus dignitate, & gradu, pro Nobis, nostris successoribus, & hæredibus præsentem tractatum, Nos perpetuis futuris temporibus in omnibus suis punctis, periodis, articulis, & tenoribus firmum, & ratum inviolabiliter habituros, eique in omnibus firmiter obsecundaturos, & staturos, nec unquam contraventuros, aut ut contraveniatur permissuros. Et isthæc omnia bona fide, sine fraude, vel dolo. In quorum omnium, & singulorum fidem, ac robur Nos Archidux Ferdinandus Carolus, necnon Nos Joannes Episcopus Curiensis propria similiter Nos Præpositus, Decanus, & Capitulum nostri Capituli respective sigilla pro Nobis, nostris hæredibus, & successoribus duobus hisce confectis instrumentis quorū quælibet pars unum pro se asservavit appendi curavimus. Dat., & act. Œniponti die 8. Martii anno Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi 1657. Sequitur legalitas in forma.

Impartitur facultatem Nuncio Rethorum &c. ut confirmet, & approbet concordiam Principi prædictarum.

§.12. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, transactionem, seu concordiam hujusmodi, apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præmissa mandatu nostro consideraruut, consilio, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac præmissis omnibus, & singulis illorumque circumstantiis universis prius coram te specificatis de dicta transactione, seu concordia, quodque illa in evidentem præfatæ Ecclesiæ Curien. cedat, & cessura sit utilitatem tibi legitime constiterit, super quo conscientiam tuam oneramus, eamdem transactionem, seu concordiam quatenus quidem nulliter secuta sit, auctoritate nostra apostolica convalides; Si vero validam factam esse appareat, illam eadem auctoritate confirmas, & approbes, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicias, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate suppleas; Hac tamen lege, ut duas conditiones, unam nempe, ut in provisione Ecclesiarum a memorato Ferdinaudo Carolo Archiduce dictæ Ecclesiæ, seu Episcopatui Curien. vigore transactionis, seu concordiæ hujusmodi cessarum placet, seu assensus existentium pro tempore Archiducum haberi debeat, & alteram, ut jus succedendi in bonis Clericorum per Comitatum Tyrolensem, aliaque loca Austriaca Curien. Diœcef. Episcopo Curien. competens in annuæ pensionis conventionem commutetur, quas præfatorum Cardinalium Congregatio dictæ Ecclesiæ Curien. præjudiciales esse judicavit, moderari facias eo modo, qui tibi hinc seorsim per epistolam significatus fuit. Præterea Transigentes prædictos a censuris ecclesiasticis quibuslibet, in quas præmissorum occasione quomodocumque forsan incurrerunt, auctoritate prædicta in utroque foro absolvendi, & alias super præmissorum executione quamcumque necessariam, & opportunam facultatem tibi, dicta auctoritate earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Contraria derogat.

§.13. Non obstantibus præmissis, necnon fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, prædictæ Ecclesiæ Curien. aliisve quibusvis, etiā juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 19. Junii 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 19. Junii 1658. An. IV.

CXCVIII.

Confirmatio quarumdam Ordinationum pro vita communi Provinciæ S. Bonaventuræ in Gallia Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Universalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ad illa, per quæ felici Christifidelium sub suavi religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directioni consulitur, propensis intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salobriter expedire.

Expositio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit

cit dilectus Filius Antonius de Serres Provinciæ S. Bonaventuræ in Gallia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Minister Provincialis, quod licet anno 1644. tunc existentis apud Charissimum in Christo Filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum Sedis Apostolicæ Nuncii auctoritate, necnon Ministri Generalis dicti Ordinis, qui tunc erat mandato vita communis in aliquibus Provinciæ prædictæ Conventibus juxta Sacri Concilii Tridentini decreta introducta, & instituta fuerit; & postea anno 1647. a tunc existente Ordinis hujusmodi Ministro Generali alterius prædicti Successore ad ejusdem vitæ communis conservationem, & augumentum dispositum, & ordinatum fuerit, ut Novitii dictæ Provinciæ in Conventibus vitæ communis reciperentur, & educarentur; utque qui semel vitam communem suscepissent amoveri non possent de Conventibus vitæ communis in alios Conventus, ubi eadem vita non colitur, nec e contra; denique ut non eligerentur Guardiani in præfatis Conventibus, nisi qui saltem per biennium præfatam vitam communem laudabiliter observasset: modicus nihilominus ex præmissis fructus provenit, quia illa executioni hactenus perfecte demandata non fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Antonius eadem præmissa, quo intentius per illa finis facilius posthac obtineatur, id etiam desiderante memorato Ludovico Rege, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, ac alias opportune desuper a Nobis provideri plurimum cupiat: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ac auditis per eosdem Cardinales, & consentientibus dilectis pariter filiis moderno Ministro Generali, & Procuratore Generali Ordinis hujusmodi, Ordinationes præmissas, tanquam regulari observantiæ, necnon Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti consentaneas, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac executioni demandari præcipimus. Addentes insuper, ut de cætero Novitii non nisi sub lege vitæ communis ad professionem admittantur; Itemque, ut ex duobus fratribus ab omnibus Vocalibus Conventuum, in quibus vita communis servatur, nominandis, a toto Definitorio Capituli Provincialis unus eligatur, qui (absque diminutione tamen, & præjudicio facultatis Ministri Provincialis) super dictis Novitiorum receptione, & vitæ communis observantia invigilet, quique de omnibus, quæ circa præmissa emergerent, Ministrum Generalem certiorem facere teneatur, & ab eodem Generali, justis de causis removeri, alterque (dum a definitorio Capituli Provincialis, ut præfertur, non eligatur) ejus loco eligi, & subrogari possit.

Ordinationes circa vitã cõmunẽ in Conventibus Provinciæ S. Bonaventuræ Ordinis Conventualium confirmat, & approbat.

§. 2. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Provinciæ, ejusque Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 21. Junii 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 21. Junii 1658. An. IV.

CXCIX.

Constitutio contra Religiosos Congregationis Montis Virginis, Dignitates, Prælaturas, & Officia dictæ Congregationis a quibuscumque personis, tam secularibus, quam Ecclesiasticis, etiam S. R. E. Cardinalibus procurantes.

Consimilem prohibitionem habent fere omnes Religiones, ut videre poterit in Repertorio, verbo Ambitus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus Officio, quod auctore Deo gerimus, admonemur, ut paternam Christifidelium, qui seculi vanitati renunciantes, & humilitatis spiritui adhærentes, Altissimi obsequiis sese sub suavi monasticæ vitæ jugo devoverunt, curam geren-

Exordium.

gerentes, ambitiosum earum personis ad dignitates, & officia accessum intercludere studemus.

Prohibet, & interdicit, ne Monachi Montis Virginis S. Benedicti dignitates, & honores procurent.

§.1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Monachis Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti, cujuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus, ne de cætero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis quibusvis ejusdem Congregationis consequendis, ad Principum, seu Prælatorum, & aliarum personarum quarumlibet de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, vel quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, aut Ducali fulgentium favores, vel suffragia recurrere, illosque, seu illa sibi procurare, aut etiam sponte oblatis, & a se minime procuratis uti directe, vel indirecte, seu alias quoquo modo audeant, vel præsumant, sub perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, absque ulla spe reintegrationis, necnon excommunicationis majoris, a qua nemo a quocumque præterquam a Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, pœnis eo ipso absque ulla alia declaratione incurrendis, tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Præcipit Abbati, ne ad instantiam personarum de gremio Congr. non existentium ullam dignitaté concedant.

§.2. Mandantes propterea, & districte præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub similis excommunicationis pœna dilectis filiis Abbati Generali, cæterisque Superioribus Congregationis prædictæ modernis, & pro tempore existentibus, ne ad instantiam, & requisitionem prædictarum personarum de gremio Congregationis hujusmodi non existentium cuicumque ipsius Congregationis Monacho ullam prælaturam, ullumve officium, gradum, honorem, dignitatem, functionem, vel administrationem ejusdem Congregationis quovis modo concedant.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Congregationis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

In singulis Capitulis Generalibus præsentes Literas legi, iisque fidem adhiberi jubet.

§.5. Ut autem præmissorum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deveniat, volumus ipsas præsentes literas in singulis Capitulis generalibus ejusdem Congregationis publice legi, & sic lectas omnes, & singulos ad quos spectat, & spectabit perinde afficere, & arctare, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, utque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Scribæ Capituli generalis Congregationis hujusmodi, vel alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 27. Junii 1658. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 27. Junii 1658. Pont. nostri Anno IV.

CC.

Quod in Provinciis Cismontanis Fratrum de Observantia, ac Reformatorum Sancti Francisci non eligantur amplius Vocales, seu Discreti a familia Conventuū mittendi ad Capitula Provincialia.

De hac materia vide, quæ notavi ad Constitut. 150. Urb. VIII. Sacrosanctum *Tom. 5. Par. 5. Fol. 361. circa abrogationem concessionum contrariantium statutis Ordinis, & ejus Regulæ.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosancti Apostolatus Nobis divinitus commissi ratio postulat, ut ad ea, per quæ

quæ controversiæ inter Religiosos viros, qui contemptis sæculi illecebris vota sua sub arctioris vitæ regula Altissimo reddere jugiter satagont, exortæ perpetuo sopiantur, peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus.

Prohibet electionem Vocalium in Provinciis Cismontanis Fratrum de Observ.

§.1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, visis per eosdem Cardinales supplicibus libellis porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum, tum de Observantia, tum Reformatorum nuncupatorum Cismontanæ Familiæ Ordinis Sancti Francisci, instantium pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, seu Discretos a Conventibus mittendos ad Capitula Provincialia; Auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congregatione dilectis filiis Fratribus Commissariis Generali, & Curiæ, necnon Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc inde tam verbo, quam scripto informantibus, cum omnibus pro utraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorum Cardinalium Congregatione, dilecto filio nostro Joanne Baptista tit. S. Petri ad Vincula, ejusdem S.R.E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente, diligenter, & mature discusso: in Provinciis Cismontanis tam Observantiæ, quam Reformatorum dicti Ordinis non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate apostolica tenore præsentium decernimus, ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus decreto fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadé prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quę ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 27. Julii 1658. An.IV.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 27. Julii, Pontificatus nostri Anno IV.

CCI.

Declaratio super actibus, & functionibus occasione electionis moderni Imperatoris factis, & faciendis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§.1. ACceptis nuper a Charissimo in Christo Filio nostro Leopoldo Hungariæ, & Bohemiæ Rege Illustri literis, quibus Nobis significabat se in Conventu Electorali Francofurti habito in Regem Romanorum futurum Imperatorem electum esse: Idcirco in Cappella Pontificia in nostra, & Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium præsentia, Sacrosancto Missæ Sacrificio solemniter celebrato, respectu ejus Electionionis gratiæ Deo Omnipotenti actæ fuerunt.

§.2. Præterea sicut nonullæ aliæ functiones præmissorum occasione fieri solitæ jussu etiam nostro factæ extiterunt, ita etiam reliqua per Romanos Pontifices Prędecessores nostros peragi consueta, benedicente Domino peragere, præfatisque, & aliis ejusdem Leopoldi Electi literis ad Nos datis, & dandis respondimus, ac respective respondere intendimus, etiam illum Regem Romanorum in Imperatorem Electum appellando. Veruntamen ne ex prædictis, & quibuscumque aliis actibus, & functionibus tam nostris, quam quorumcumque nostrorum, & Sedis Apostolicæ Officialium, ac Ministrorum, ac quorumcumque S. R. E. Cardinalium, etiam de latere Legatorum tam publicis, quam privatis quandocumque, & ubicumque, ac quomodocumque factis, & faciendis, ac inde sequutis, & sequuturis quibuscumque possit unquam prętendi. Nos electionem prædictam approbasse, & confirmasse, etiamsi talis prætensio minime subsistat, cum Apostolica confirmatio hujusmodi tam de jure, quam de more, non nisi prius coram Nobis exhibitis electionis, & aliorum ad id requisitorum Instrumentis, & prævia matura causæ cognitione in nostro Consistorio secreto, & sub Bulla Consistoriali concedi, & expediri consueverit: Nihilominus omnem in præmissis ambigendi materiam præcidere, mentemque, & intentionem nostram palam facere volentes, omniumque, & singulorum præmissorum, ac quorumcumque aliorum actuum, & functionum hactenus, & deinceps quandocumque, ubicumque, & quomodocumque a Nobis, & aliis quibuscumque, cujuscumque qualitatis, dignitatis etiam Ecclesiasticæ, status, gradus, & conditionis, & individua expressione digna extiterint, & pro tempore existant, etiam de mandato nostro, & alias quovis modo tam cum eodem Leopoldo Electo, quam cum ejusdem Leopoldi Electi Oratore, & Oratoribus, ac Ministris etiam in Romana Curia factorum, & faciendorum, & inde sequutorum,

rum, & sequuturorum, aliorumque hic forsan exprimendorum, & inserendorum, etiam particulari mentione dignorum tenores, circumstantias, & quaslibet singularitates etiam majores, & veriores, præsentibus pro plene expressis, & insertis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præsentium serie attestamur, declaramus, & decernimus nostræ mentis, intentionis, & voluntatis incommutabilis semper fuisse, & esse, ac deinceps fore per omnes, & singulos actus, functiones, receptiones, recognitiones, & tractatus quoscumque verbo, scriptis, etiam per literas Apostolicas sub Plumbo, ac in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, & missivas, ac facto a Nobis, & respective a dilecto Filio nostro Flavii Tituli S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbytero Cardinale Chisio nuncupato nostro secundum carnem ex fratre germano nepote, totiusque Status nostri Ecclesiastici, ac quorumcumque nostrorum, & Sedis Apostolicæ negotiorum generali superintendente, & a quocumque alio S.R.E. Cardinale, etiam de latere Legato, ac etiam a Nunciis Apostolicis, etiam apud eumdem Leopoldum Electum nunc, & pro tempore, nomine nostro, & Sedis Apostolicæ residentibus, & a quibuscumque aliis nostris, & Sedis prædictæ Officialibus, & Ministris, ubicumque residentibus, etiam individua mentione dignis, etiam de mandato nostro quandocumque, ubicumque, & quomodocumque factus, & factas, & pro tempore faciendos, & faciendas, ac inde sequuta, & sequutura quæcumque, etiam pluribus vicibus iteratos, iteratas, & iterata, ad effectum sortitos, sortitas, & sortita, quotcumque, & qualiacumque sint, & pro tempore fuerint, etiam cum Oratore, & Oratoribus nunc, & in posterum etiam apud Nos, Sanctamque Sedem prædictam nomine ejusdem Leopoldi, etiam uti Romanorum Imperatoris electi pro tempore residente, & residentibus, ac cum quibuscumque aliis ipsius Leopoldi Electi Officialibus, & Ministris, Procuratoribus, & Plenipotentiariis quavis occasione, & causa etiam ratione fœderis universalis, ac defensionis, & propagationis fidei Catholicæ, & quavis alia etiam particulari expressione digna hactenus, & pro tempore facta, tractata, & gesta, faciendaque, tractanda, & gerenda: Necnon per quascumque denominationes, inscriptiones, appellationes, nuncupationes, & narrativas in favorem prædicti Leopoldi in Regem Romanorum futurum Imperatorem Electi per quoscumque etiam nomine nostro, & Apostolicæ Sedis, ac etiam per Nos quomodolibet factas, & pro tempore faciendas, illum etiam Regem Romanorum in Imperatorem Electum appellando: Ac etiam per quamcumque Oratoris, & Oratorum ad Nos, & Sedem Apostolicam ab eodem Leopoldo Electo destinati, & destinatorum, missique, & mittendorum receptionem, & admissionem ad audientiam nostram, & ad osculum Pedum nostrorum cum quibuscumque apparatibus, ceremoniis, circumstantiis, prærogativis, antelationibus, etiam publicis, etiam extraordinariis, & insolitis quomodolibet expresse, vel tacite hactenus concessis, & datis, concedendisque, & in posterum dandis etiam tanquam Oratori, & Oratoribus Romani Imperatoris Electi, non intellexisse, nec voluisse, minusque in posterum intelligere, nec velle præfatam ejus electionem approbare, nec confirmare, quin imo nostræ mentis, & voluntatis fuisse, ac deinceps fore, ut juxta consuetum confirmatio apostolica hujusmodi per prædictum Leopoldum Electum petatur, & per literas Apostolicas consistoriales a Nobis, & S. R. E. Cardinalibus subscriptas expediri impetretur, & interim nedum omnem approbationem, & confirmationem, sed etiam cujuscumque approbationis, & confirmationis expressæ, & tacitæ concessionem, & quemcumque ejus effectum suspendimus, suspensamque, & suspensum fuisse, & esse, ac deinceps fore declaramus, ac pro suspensis haberi volumus, & decernimus.

Præsentibus literæ contravenientes puniunt.

§.3. Præsentesque literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse quomodolibet habentes, & habere prætendentes, cujuscumque status, gradus, qualitatis, dignitatis, & conditionis existant, & extiterint, ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, notari, impugnari, infringi, seu redargui nullatenus posse, neque sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, moderationibus, derogationibus, ac quibuscumque aliis contrariis dispositionibus generalibus, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros faciendis comprehendi; sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, similiter decernimus.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus quibuscumque tam Apostolicis, quam Imperialibus, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam individuam derogationem requirentibus. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua,

vidua, & de verbo ad verbum inserta mentio habenda foret, tenores hujusmodi, etiam majores, & veriores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2. Aug. 1658. An. IV.

Datum Romæ, apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Augusti 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Constitutio super resignationibus dignitatum cum reservatione fructuum, & administrationis ad favorem resignantium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constituit, & decernit, ut super resignationibus dignitatum reserventur fructus & administratio ad favorē resignationum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

§. 1. CUM, sicut accepimus, in renunciationibus, & cessionibus titulorum, seu, ut dicitur, jurium Prioratuum, ac Bajulivatuum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quæ inter fratres ejusdem Hospitalis cum reservatione fructuum, ac omnium reddituum, & plenæ administrationis illorum, una cum aliis præeminentiis fieri consueverunt, nonnulli abusus obrepserint, quibus ipsorum Priorum, ac Bajulivorum decus, & extimatio valde diminuitur, dignitatum ejusdem Hospitalis jura, & prærogativæ confunduntur, & rectus ordo justitiæ, qui in electionibus ad præfatas dignitates juxta dicti Hospitalis statuta, seu stabilimenta, & laudabiles consuetudines, apostolica auctoritate confirmatæ servari debet, valde perturbatur, dum per reiteratas hujusmodi titulorum renunciationes nedum duo, sed quãdoque tres fratres unius Prioratus, vel Bajulivatus nuncupatione eodem tempore censentur; & magnæ Crucis honore, qua in suo antianitatis turno nonnisi pōst plures annos potiri potuissent, illico decorantur, aliquando etiam cessionarii, seu resignatarii ipsi non expectata successione in redditus, & administrationem Prioratus, vel Bajulivatus, quæ illis in tituli acquisiti cum primum per cessum, vel decessum illius, qui resignavit eum vacare contigerit omnino debetur, titulis iisdem quos antea affectaverant sponte dimissis, ad alias convolent dignitates; Unde in titulis sic dimissis, alii fratres subrogantur, & eo nomine pariter magnæ Crucis dignitatem assequuntur, & insuper dum cessionariis, seu resignatariis præfatis una cum titulo datur expectativa, seu jus futuræ successionis ad plenam administrationem ejusdem Prioratus, vel Bajulivatus, privilegium expectativæ, & juris hujusmodi, quod specialiter Bajulivis Conventualibus dumtaxat per præfatæ ejusdem Hospitalis stabilimenta concessum est in remotionem oneris, & impensarum, quas subire tenentur pro alendis fratribus suæ Linguæ in Conventu residentibus, seu, ut vulgo dicitur, tenendi Albergiam, per hujusmodi præventivas titulorum cessiones, resignationes, & translationes fit etiam commune aliis fratribus onera prædicta minime sustinentibus, qui etiam quandoque, hac via indirecta iisdem Bajulivis Conventualibus in prædictis dignitatibus cum magno illorum præjudcio præferuntur, multaque alia damna, & incommoda ex nimis frequenti usu prædictarum cessionum, & renunciationum tam publicæ ipsius Hospitalis tranquillitati, quam singulorum fratrum privatis juribus præjudicialia in dies oriuntur. Hinc est quod Nos volentes pro eo, quem gerimus erga dictum Hospitale paternæ charitatis affectu, prædictis malis, quantum cum Domino possumus, occurrere, ac præfatos abusus abolere. Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, auctoritate apostolica statuimus, & decernimus, ac districte prohibemus, ne renunciationes, resignationes, ac cessiones titulorum, seu ut dicitur, jurium Prioratuum, & Bajulivatuum, ac quarumcumque dignitatum d. Hospitalis cum reservatione fructuum, reddituum, ac administrationis illorum, ad favorem cedentium, seu resignantium de cœtero fieri, nec per dilectum filium modernum, & pro tempore existentem Hospitalis prædicti Magnum Magistrum, & illius Consilium admitti ullo modo possint, nisi causa prius per eosdem Magnum Magistrum, & Consilium cognita, & mature examinata, & per suffragia quatuor partium ex quinque eorum, qui tunc in Consilio reperiantur, ac jusferendi suffragii habebunt, concorditer approbata, & nisi antequam de dictis renunciationibus in Consilio tractetur præcesserit expressos consensus in scriptis Bajulivi Conventualis capitis illius Linguæ, ad quem spectabit Prioratus, vel Bajulivatus, de cujus cessione, vel resignatione agendum erit: Et aliter factæ, vel admissæ renunciationes, resignationes, seu cessiones titulorum, ac jurium hujusmodi sint ipso facto irritæ, & prorsus invalidæ, ac nullius roboris, & momenti.

§. 2. Præterea eadem auctoritate prohibemus, ne quicumque Fratres dicti Hospitalis, qui semel per hujusmodi cessiones, ac resignationes cum reservatione fructuum alicujus Prioratus, Bajulivatus, vel alterius dignitatis titulum obtinuerint, durante administratione illorum, qui titulis hujusmodi cesserunt, vel illos resignaverint, ad ullum alium Prioratum, vel Bajulivatum promoveri possint, sed omnino in ipso titulo, quem assecuti fuerunt, permanentes, teneantur expectare vacationem, seu cessationem administrationis fructuum per cessum, vel decessum illius, qui

in renunciatione tituli eam ſibi reſervaverit, ſtatimque eveniente vacatione, ſeu ceſſatione hujuſmodi, prædicta adminiſtratio una cum redditibus, & fructibus ipſius Prioratus, vel Bajulivatus ipſo facto abſque alia declaratione unita, incorporata, & conſolidata intelligatur cum titulo jam ceſſo in perſona ipſius ceſſionarii, vel reſignatarii, per cujus tantum mortem, non autem per mortem cedentis, vel reſignantis, ac reſervatarii dictæ adminiſtrationis præfatus titulus vacabit, & vacaſſe cenſebitur. Et quoties ante hujuſmodi unionem, & conſolidationem, vivente adhuc reſervatario dictorum adminiſtrationis, & fructuum, idem titulus per obitum ipſius reſignatarii, ſeu ceſſionarii, vel quovis alio modo vacaverit, nulla ratione liceat Fratribus Linguæ, vel Prioratus, ad quem, ſeu quam ſpectabit, ad tituli hujuſmodi ſmutionem procedere niſi prævio expreſſo conſenſu Bajulivi Conventualis capitis ejuſdem Linguæ de cujus intereſſe agetur, ac etiam prævio Decreto prædictorum Magni Magiſtri, & Conſilii, per quod concurrentibus, & concordantibus quatuor partibus ex quinque ſuffragiorum eorum, qui tunc erunt præſentes, & jus ferendi ſuffragii habebunt, in Conſilio declaratum fuerit expedire ad illius tituli ſmutionem deveniri: alioquin ipſe titulus, non obſtante quacumque illius ſmutitione, vel proviſione aliter facta, cenſeatur eo ipſo abſque alia declaratione unitus, & conſolidatus cum adminiſtratione, & fructibus in ceſſione reſervatis, nec ad illius aliquam aliam novam ſmutitionem, vel proviſionem procedi poſſit abſque nova renunciatione, ſeu ceſſione juxta formam, ut ſupra, a Nobis præſcriptam facienda.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpeciali nota, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad illa vocati, citati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarunt, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitiu, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, in controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu ſimili conceſſo quempiam in judicio, vel extra illud uti ſeu ſe juvari poſſe; ſed ipſas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Magnum Magiſtrum, & Conſilium, & quævis Tribunalia Hoſpitalis prædicti, alioſque quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, et functuros, ſublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, et Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Hoſpitalis, ejuſque Linguarum, et Prioratuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, et conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, et Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, et inſolitis clauſulis, irritantibuſque, et aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, et occaſiones præſentibus pro plene, et ſufficienter expreſſis, ſervatis, et inſertis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Aug. 1658. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſc., die 9. Aug. 1658. Pontificatus noſtri Anno IV.

CCIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declaratio nullitatis, & invaliditatis Edicti Ducis Sabaudiæ, quo enunciat ſe Supremum Dominum aliquot Caſtrorum directi Dominii Epiſcopatus Aſtenſis in præjudicium Sedis Apoſtolicæ, ad quam ſpectat ejuſmodi Supremum Dominium.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Edicti Ducis Sabaudiæ.

§.1. Accepimus nuper ſub nomine dilecti filii nobilis viri Caroli Emanuelis Ducis Sabaudiæ, & Pedemontium Principis prodiiſſe Præceptum, ſive

Edictum tenoris sequentis videlicet: Carlo Emanuel per grazia di Dio Duca di Savoja Principe di Piamonte, Conte d'Aste, Principe, e Vicario perp. del S.R.I. Rè di Cipro. Avendoci fatto sapere l'Illustre, e M. Reverendo Orator nostro D. Paolo Vincenzo Roero Vescovo d' Asti, che gli convenga come diretto Signore delle diecisette Castella, che appartengono al Feudo, e raggioni della mensa Episcopale, rinovare alli Vassalli di dette Castella le Investiture, e ricevere da essi il giuramento di fedeltà, ed omaggio vassallizio: Noi per tanto, cui fù sempere a cuore seguendo l' esempio de Serenissimi nostri Antecessori il proteggere, e difendere le ragioni della Chiesa, e quelle in particolare, che al detto Vescovato appartengono. In virtù delle presenti, come Principe, Signore, Sovrano, e Vicario Imperiale nel Contado d'Asti, al quale le dette Castella appartengono, ò soggiaciono, abbiamo stimato ispediente per troncare qualsivoglia difficoltà e pretesto, che potesse nell' animo de suddetti Feudatarj difficoltare, e prolongare lo effetto sopradetto, che giamai da Nòi, ne da' Serenissimi nostri Antecessori fù impedito di commandare, come in virtù delle presenti di nostra certa scienza, piena possanza, ed autorità assoluta col parere del nostro Consiglio, e come Prencipe Sovrano, e Vicario Imperiale sudetto commandiamo a tutti li Cavalieri, e ad ogni altro, che rilevi ragione di Feudo, ò sia d' utile dominio dal detto Vescovato in dette diecissette Castella, cioè Magliano, Govone, Verza, Piobetti, Castagneto, Castellinaldo, Montecì, San Stefano, Corveglia, Santa Vittoria, Montisello, Cortanse, Pica, Cellarengo, Montaldo, Roero, Pocapaglia, e Casambra, di dovere per quanto stimano cara la grazia nostra, quando a ciò fare saranno dal detto Vescovo chiamati prestargli l'omaggio, e riportarne dà esso le dovute investiture, mediante il giuramento di fedeltà vassallizia, e di fare verso di esso tutto ciò che come a diretto si sono obligati; A'qual' effetto commandiamo a nostri Magistrati, Ministri, Offiziali di tener mano acciochè questa volontà nostra si adempisca, ed in particolare al Governatore, ed altro che sarà per commandare alla Città, e Contado d' Asti di assisterli, se ne sarà richiesto col braccio Reggio. Volendo che le presenti nostre venghino publicate nella Città, e luoghi sopradetti acciochè non vi sia chi possa pretendere ignoranza, e che alla Copia stampata dal nostro Stampatore Ducale Sinibaldo si presti tanta fede quant' all' istesso Originale Dat. in Torino li 11. Giugno 1658. Carlo Emanuel V. Morozzo.

Abolet, & annullat prædictum Edictum

§.2. Cum autem Castra memorata in hujusmodi Edicto variis temporibus ab Episcopis tunc existentibus Asten. diversis personis in feudum concessa etiam ex confessione ipsiusmet Ducis ad Ven. Fratrem Episcopum Asten., ejusque mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum Fidelium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proinde sub alto, & Supremo Dominio, ac superioritate nostra, & Romanæ Ecclesiæ, non autem dicti Ducis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & debeant censeri, necnon Feudatarii, Vassalli, & homines eorumdem Castrorum nullius alterius preterquam nostrę, & Apostolicæ Sedis superioritati fuerint, ac sint vere subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominium recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini nisi Nobis, & dictæ Sedi licuerit, vel liceat jura superioritatis, & alti dominii in Castra ipsâ, vassallos, & homines exercere, ideoque assertiones, & enunciativę præjudiciales contentæ in prædicto edicto minime substineantur, nec deceat illas absque nostra, & ejusdem Sedis animadversione, impugnatione, ac revocatione prætermitti; Propterea Nos, qui in supremo justitiæ solio a Domino constituti universarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, quique jurium illarum, & Sedis Apostolicæ sumus Assertores, ne pastorali officio nostro, hac in re quoquo modo deesse videamur: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum edictum, seu præceptum, & in eo asserta, ac enunciata quæcumque præjudicialia, præsertim in illis verbis, come Prencipe Signore Sovrano, e Vicario Imperiale nel Contado d'Asti, al quale le detta Castella appartengano, e soggiacciono &c. Et in illis e come à Prencipe, Sovrano, e Vicario Imperiale sudetto commandiamo &c. Tenore præsentium decernimus, & declaramus erroneas, & erronea, nulliusque momenti, & efficaciæ fuisse, aut esse, neque per illud, illas, & illa tanquam inania, frivola, & inefficacia ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, & Ecclesiæ Asten., ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, neque inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse, & pro majori dictæ Sedis, & Ecclesiæ cautela eadem præjudicialia penitus, & omnino annullamus, revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu quocumque prorsus evacuamus, ac motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus nulla, & invalida, revocata, cassa, & irrita, viribusque, & omni effectu plane vacua fuisse, esse, & perpetuo fore, & censeri debere decernimus itidem, & declaramus, ita, ut illis minime obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Asten. Ecclesiæ semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, & integra illæsa, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem prædicti edicti, seu præcepti, & perinde, ac si illud non emanasset.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes sic, & non aliter, ac præmissis omnibus, & singulis censeri in ita per quoscumque Judices ordinarios, & de-

delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram, ejusque Officiales quomodocumque nuncupatos, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes,& functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria refellit. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon legibus Imperialibus, & municipalibus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri Constitutione de gratiis, qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literæ etiamsi in eadem Camera nullo unquam tempore præsententur,& registrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant, necnon dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis,& Literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Præsuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis,ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis ingenere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, & eadem auctoritate decernimus, ut præsentes literæ, seu illarum exempla,etiam impressa in hac Alma Urbe nostra affigantur per aliquem ex Cursoribus nostris ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, vel per quemcumque alium in Civitate Asten., quæ sic affixa ita omnes arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus haberetur,si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Aug. 1658. An.IV. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 20.Augusti 1658.Pontificatus nostri Anno IV.

CCIV.

Confirmatio Privilegiorum, Exemptionum, Libertatum, Immunitatum, Gratiarum, Indulgentiarum, &c. Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini: Necnon Communicationis Privilegiorum quomodolibet concessorum, cum Patribus Ordinis Carthusiensis. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, Gratias, & indulta Religiosorum virorum, qui spretis seculi illecebris in humilitatis spiritu, & vitæ regularis observantia, vota sua Altissimo reddere, jugiter satagunt, Ordinibus pie, provideque concessa libenter cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communimus, & alias desuper providemus, prout matura consideratione prævia, conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini Nobis expositum fuit, quod dudum ad ejusdem Ordinis favorem emanarunt a felicis recordationis Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro literæ sub plumbo expeditæ, quibus aliorum nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum literæ reperiuntur insertæ, tenoris qui sequitur, videlicet.

Urbani VIII. §.2. Urbanus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Apostolicæ dignitatis apicem, meritis licet imparibus, divina dispositione vocati gratos Domino, & Christianæ Reipublicæ utiles fructus, qui ex Religiosis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini, tam ex pia, & religiosa eorum vivendi norma, quam ex sollicitis ipsorum Religiosorum studiis, ac continuis laboribus pro divini nominis gloria, ac crebris Verbi Dei prædicationibus, necnon Sacramentorum ecclesiasticorum administrationibus provenire noscuntur intra cordis nostri arcana revolventes, ea, quæ pro ejusdem Ordinis conservatione, & felici gubernio provide statuta fuisse dicuntur, necnon quæcumque privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, & indulta præfato Ordini a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa perpetuo firma, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolici muniminis adiicimus firmitatem, & desuper apostolici favoris auxilium impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.3. Dudum siquidem per felicis recor-

cordationis Joannem Papam XXII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ Ordinis Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constituti, per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones, adeo sese reddebant in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducerentur, ipsique Fratres secundum Beati Augustini regulam desiderabant, virtutum Domino perpetuum impendere famulatum, dictus Joannes Prædecessor hujusmodi pium, laudabile, & meritorium propositum, & obsequium eorumdem Fratrum digne, in Domino commendans, & gloriosæ memoriæ Caroli Hungariæ Regis, & dictorum Fratrum supplicationibus annuens, eisdem Fratribus regulam antedictam per eos, & eorum Successores, in suis locis, quæ habebant, & præstante Domino in posterum habituri erant, perpetuis futuris temporibus observandam, authoritate apostolica concessit.

§.4. Insuper Fratribus, eorumque Successoribus prædictis, quod in Capitulo ipsorum quoties expediret celebrando aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, electum recipere, idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debitæ officium exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in seipsos, vel propter statuta dictæ regulæ violanda incurrere contingeret, juxta formam Ecclesiæ consuetam absolvere valeret. Et denique quod ipsi Fratres, & Successores eorum in terris, & vineis, quas propriis suis manibus excolebant, & in posterum excolerent, Decimas solvere, & ad Synodos Diœcesanorum eorum venire minime tenerentur, neque ad id inviti compelli possint, indulsit, prout in literis Apostolicis piæ memoriæ Clementis Papæ VII. Prædecessoris nostri, pro eo, quod originales literæ ipsius Joannis Prædecessoris amissæ erant, desuper confectis, quarum tenor sequitur, videlicet.

§.5. Clemens Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Priori, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constitutis, salutem, et Apostolicam benedictionem. Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut jus suum cuilibet conservetur. Hinc est, quod Nos tenorem quarumdam literarum felicis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri in Regestro ipsius Prædecessoris repertarum, pro eo, quod sicut vestra petitio Nobis nuper exhibita continebat: originales literæ sunt amissæ, de Regestro ipso de verbo ad verbum transcribi, & ad vestræ supplicationis instantiam præsentibus annotari fecimus, quæ talis est.

§.6. Joannes Episcopus Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. Per sanctæ contemplationis studium, innocentis vitæ meritum, & exercitium laudabilium actionum in fidei fragantia, devotionis existentia, & abundantia charitatis Deus Omnipotens Caput Ecclesiæ Sanctæ Suæ colitur, & in cultu sui beatissimi nominis suaviter, & devote Sanctorum memoria renovatur, rependiturque Divina gratia his, qui supernæ Majestatis excellentiæ variis, & devotis affectibus obsequuntur, pro quorum laboribus centuplum, & ipsis æternæ vitæ gaudium tribuit pro mercede. Sic igitur in Sponsa Christi Ecclesia militante Fideles Domini virtutum aromatibus redolentes a Romano Pontifice Successore Beati Petri, & Jesu Christi Vicario in bonis foveantur operibus, ad illa favorabiliter promoveantur, gratiosis tractentur favoribus, & opportunæ tutelæ munimine roborentur, ut in pacis pulchritudine quiescentes liberis, & quietis mentibus pensum exsolvant Altissimo debitæ servitutis: sacramque Religionem suprema plantat Apostolicæ Sedis authoritas, & plantatam nutrit dulcedine charitatis, pietatis lenimento prosequitur, & eo libentius, & benignius januam ei pandit spiritualium gratiarum, quo fidelius, & sedulius per viam graditur Domini mandatorum, & per longanimitatis, humilitatis, & patientiæ meritum, virtutum tendit ad culmina, & sibi, aliisque Fidelibus thesaurum impetrat cœlestium prœmiorum.

§ 7. Sane ad nostrum Apostolatus auditum relatio fide digna perduxit, quod dilecti filii Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ in Hungaria, & aliis partibus constituti per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones adeo se reddunt in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducuntur, quodque ipsi secundum Beati Augustini regulam desiderant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum. Nos igitur hujusmodi pium, laudabile, ac meritorium propositum, & obsequium eorumdem Fratrum Dei, & Sanctorum suorum prosequentium laudem, & gloriam in Domino commendantes, & attendentes illa salubria, & efficacia fore ad perennis salutis bravium impetrandum, & ut eo libentius dicti Fratres divinis beneplacitis se occupent, seque diligentius exerceant in operibus sanctitatis, qui invenisse gaudebunt Nos, & dictam Sedem sibi gratiosos, propitios, & benignos: Charissimi in Christo filii nostri Caroli Regis Hungariæ Illustris, quem ad fratres ipsos specialis devotionis affectum habere percipimus, apostolicam pro Fratribus prædictis in hac parte gratiam humiliter implorantis, & eorumdem Fratrum devotis supplicationibus annuentes, prælibatis Fratribus, authoritate apostolica regulam concedimus antedictam, per eos, & Successores Ipsorum in locis suis quæ habent, & præstante Domino habebunt in posterum, perpetuis futuris temporibus observandam memoratis insuper Fratribus, eorumdemque Successoribus, quod in Capitulo ipsorum

rum quoties expedierit celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, & electum recipere valeant, & habeant; idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debitæ officium valeat exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in se ipsos, vel propter statuta dictæ regulæ violanda incurrere contigerit, juxta formam Ecclesiæ absolvere consuetam: denique ut præfati Fratres, Successores eorum, de terris, vineis, quas propriis suis manibus excolunt, & ipsi Successores præfati excolent in posterum, Decimas solvere, & venire ad Synodos Diœcesanorum eorum minime teneantur, neque ad id compelli possint invitis eisdem Fratribus, & Successoribus, & Priore, de Sedis ejusdem clementia, & benignitate solita, tenore præsentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Avenione vigesimosexto Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno tertio, Incarnationis vero Dominicæ Anno millesimo trecentesimo decimonono.

§.8. Cæterum, ut earumdem literarum tenor præfatus, sic insertus, omnimodam rei, seu facti certitudinem habeat, apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamque vim, eumque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quem haberent originales literæ supradictæ, & eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, & ubicumque, sive in judicio, vel alibi fuerit exhibitus, vel ostensus, & eidem stetur firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus literis staretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per hoc autem nullum jus de novo vobis acquiri volumus, sed antiquum si quod habetur, tantummodo conservari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ annotationis, constitutionis, & volontatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Avenione quarto decimo Kalendas Augusti, Pontificatus nostri anno primo. Incarnationis vero Dominicæ anno 1343.

§.9. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XI. etiam Prædecessor noster Prioris Generalis, & Fratrum tunc existentium hujusmodi tunc inclinatus eorum domus in quibus divino vacabant obsequio, sub Beati Petri, & sua protectione suscepit, statuens, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini Regulam in domibus ipsis, auctoritate apostolica institutus esse dignoscebatur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observari deberet.

§.10. Præterea, ut quascumque possessiones, & bona, quæ præfatæ domus tunc juste, & canonice possidebant, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis poterant adipisci, Fratribus præfatis, eorumque Successoribus firma, & illibata permanerent, una cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Tertis, Nemoribus, Wadis, pascuis in bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis, novalium, aut quæ propriis manibus, aut sumptibus colebant, de quibus aliquis hactenus decimas non perceperat, sive de animalium suorum nutrimentis, nullus ab ipsis Fratribus Decimas exigere, vel extorquere, auderet, seu præsumeret; liceret quoque iisdem Fratribus Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos a seculo fugientes ad conversionem accipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

§.11. Prohibuit insuper, ut nulli Fratrum præfatorum post factam in domibus hujusmodi professionem fas esset, nisi Prioris sui licentia arctioris Religionis obtenta, de iisdem domibus discedere: Discedentem vero absque communi Literarum Apostolicarum cautione nullus auderet retinere. Præterea inhibuit ne ullus Episcopus, vel qualibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses ipsos Fratres venire, nec judicio seculari de propria substantia, vel possessionibus eorum subjacere compelleret, nec ad domos præfatas causa ordinationis celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publice convocandi venire præsumeret, nec Regularem dicti Prioris electionem impediret, aut de instituendo vel revocando eo, qui pro tempore foret contra Statuta eorum Ordinis se aliquatenus intromitteret, illud adiiciens, ut scilicet Priores ipsi Episcopo, salvo Ordine suo, obedire deberent, & contra statuta Ordinis præfati nullam obedientiam facere compellerentur.

§.12. Pro conservationibus vero Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, seu pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiastico Sacramento, nullus a dictis Fratribus sub prætextu consuetudinis, vel alio modo quicquam auderet extorquere, sed illis hæc omnia gratis Episcopi Diœcesani impenderent, alioquin liceret eis quoscumque mallent Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, qui apostolica fieri auctoritate dictis Fratribus, quod postularent, impertirentur. Quod si Sedes Diœcesanorum Episcoporum forte vacarent, interim omnia Sacramenta Ecclesiastica a vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possent; ita tamen, ut ex hoc imposterum, propriis Episcopis nullum præjudicium generaretur. Quia vero interdum propriorum Episcop. copiam non habeant, si quos Episcopos Rom. Sedis gratiam

tiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam haberent, per eos transire contigerit, ab cis benedictionem vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium, auctoritate apostolicæ Sedis recipere valerent.

§.13. Cum autem generale interdictum terræ adesset, liceret eisdem Fratribus, clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dedissent interdicto, submissa voce divina celebrare. Chrisma vero, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines forent promovendi a Diœcesanis susciperent Episcopis, si Catholici forent, ac gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis haberent, & ea vellent sine pravitate aliqua exhibere.

§.14. Prohibuit similiter, ut infra fines suorum locorum, nullus sine consensu Diœcesanorum Episcoporum, & dictorum Fratrum, Cappellam, seu Oratorium de novo astruere auderet, salvis Privilegiis Romanorum Pontificum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, aliisque omnibus Ecclesiasticis, secularibusque personis a dictis Fratribus omnino fieri vetuit: sepulturam quoque in Ecclesiis ipsorum Fratrum liberam esse decrevit, itaut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se in Ecclesiis eisdem sepeliri deliberassent, nisi forte excommunicati, vel interdicti, aut etiam publici usurarii essent, nullus absisteret: salvis tamen juribus illarum Ecclesiarum, a quibus corpora mortuorum assumerentur.

§.15. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum dictorum Fratrum spectantes, quæ a Laicis detinebantur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant revocandi, libera esset eisdem Fratribus de apostolica auctoritate facultas: Obeunte vero Generali Priore prædicto, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponeretur, nisi quem dicti Fratres communi consensu, vel Fratrum major pars consilii sanioris, secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerent eligendum. Paci quoque, & tranquillitati dictorum Fratrum paterna in posterum solicitudine providere studens, auctoritate apostolica prohibuit, ut inter clausuras locorum dictorum Fratrum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam exercere auderet. Præterea omnes libertates, & immunitates a Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus locis dictorum Fratrum concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter eisdem Fratribus indultas confirmavit. Decernentes, quod nulli omnino hominum liceret præfatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare: Sed ea omnia integra conservarentur illis, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa erant, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostol. auctoritate, & Diœcesanorum Episcoporum canonica justitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilii Generalis, prout in Literis ipsius Gregorii Prædecessoris in hunc, qui sequitur modum.

§.16. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus S. Pauli Primi Eremitæ, in Hungaria, & aliis Mundi partibus constitutis, sub Regula S. Augustini, tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis. In perpetuum Religiosam vitam eligentibus apostolicam convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus, aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit, S. Religionis infringat. Ea propter dilecti in Domino Filii vestris justis postulationibus clementer annuimus, & domos vestras, in quibus divino vacatis obsequio, sub Divi Petri, & nostra protectione suscepimus, & præsentis scripti Privilegio communimus.

§.17. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Divi Augustini Regulam in domibus ipsius auctoritate apostolica institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascumque possessiones, & quæcumque bona, quæ prædictæ domus in præsentiarum juste, & canonice possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterunt adipisci, firma vobis, vestrisque Successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Loca ipsa, in quibus prædictæ domus sitæ sunt, cum omnibus pertinentiis suis, videlicet cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Wadis, Pascuis in bosco, & plano in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus, seu novalium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hactenus Decimas non percepit, sive ad vestrorum animalium nutrimentis, nullus a vobis Decimas exigere, vel extorquere præsumat.

§.18. Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos e seculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in domibus vestris professionem fas sit, nisi arctioris Religionis obtenta licentia, de iisdem domibus discedere, discedentem vero absque communi literarum nostrarum cautione nullus audeat retinere: insuper etiam auctoritate apostolica inhibemus, ne ullus Episcopus, vel quæ-

quælibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses vos ire, vel judicio seculari de propria substantia, vel possessionibus vestris subjacere compellat, nec ad domos vestras causa Ordines celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publicos convocandi venire præsumat, nec Regularem Prioris vestri electionem impediat, aut de instituendo, vel removendo eo, qui pro tempore fuerit, contra statuta Ordinis vestri se aliquatenus intromittat, illud adiicientes, ut scilicet Priores ipsi Episcopo salvo Ordine suo obedire debeant, & contra statuta Ordinis sui nullam obedientiam facere compellantur; pro consecrationibus vero Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiastico Sacramento, nullus a vobis sub prætextu consuetudinis, vel alio modo quicquam audeat extorquere, sed hæc omnia gratis vobis Episcopi Diœcesani impendant; alioquin liceat vobis quoscumque malueritis Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentes, qui nostra freti auctoritate, vobis quod postulatis impendant. Quod si Sedes Diœcesanorum Episcoporum forte vacaverint, interim omnia Ecclesiastica Sacramenta a vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possitis; sic tamen, ut ex hoc in posterum propriis Episcopis nullum præjudicium generetur.

§.19. Quia vero interdum propriorum Episcoporum copiam non habetis, si quos Episcopos Romanæ Sedis, ut diximus, gratiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam habeatis, per vos transire contigerit, ab eis benedictiones vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium, auctoritate Apostolicæ Sedis recipere valeatis.

§.20. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis janius, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dederitis interdicto, suppressa voce divina officia celebrare: Chrisma etiam, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promovendi a Diœcesanis suscipietis Episcopis, si quidem Catholici fuerint, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerint, & ea vobis voluerint sine pravitate aliqua exhibere.

§.21. Prohibemus insuper, ut infra fines locorum vestrorum nullus sine consensu Diœcesanorum Episcoporum vestrorum Cappellas, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Pontificum Romanorum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, & aliis omnibus Ecclesiasticis, secularibusve personis a vobis omnino fieri prohibemus: Sepulturam quoque in Ecclesiis vestris liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremæ voluntati, qui se in iisdem Ecclesiis sepeliri deliberarint, nisi forte excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici usurarii, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum Ecclesiarum, e quibus corpora mortuorum assumuntur.

§.22. Decimas præterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ a Laicis detinentur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinent revocandi, libera sit vobis de nostra authoritate facultas.

§. 23. Obeunte vero Generali vestro Priore, suorum quomodolibet Successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu Fratrum, vel major pars Consilii sanioris, secundum Deum, & Beati Augustini Regulam providerint eligendum paci quoque, & tranquillitati vestræ paterna imposterum sollicitudine providere studentes, authoritate apostolica prohibemus, ut intra clausuras locorum vestrorum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere.

§. 24. Præterea omnes libertates, & immunitates a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, authoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti Privilegio communimus.

§.25. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ea omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Diœcesanorum Episcoporum canonica justitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilii Generalis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio excommunicationis existere de perpetrata iniquitate dignoscat, & a Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extrema exterminatione districtæ subjaceat ultioni. Huic paginæ contravenientes punit.

§.26. Cunctis autem eisdem domibus sua jura servantibus sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, Amen, Amen. Datum Avenione, per manum Petri Tituli Sanctæ Anastasiæ Presbyteri Cardinalis, Sanctæ Roma-

næ Ecclesiæ Vice-Cancellarii, duodecima die mensis Septembris, indictione nona, Anno ab Incarnatione Domini millesimo trecentesimo septuagesimo primo, Pontificatus vero dicti Gregorii XI. Papæ Anno primo. Item prædictus Sanctissimus Pater Gregorius XI. propria manu se subscripsit, signum suum apponendo: & omnes Domini Cardinales etiam propriis manibus se subscripserunt, ad majorem efficaciam, & certitudinem concessorum. Item Guido Portuensis Tituli Sanctæ Rufinæ Episcopus. Item Raymundus Episcopus Prænestinus. Item Frater Guilielmus Episcopus Ostiensis, & Velletriensis. Item Ægidius Tusculanus. Item Joannes Tituli Sanctæ Mariæ Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis. Item Stephanus Tituli Sancti Eusebii Presbyter Cardinalis. Item Franciscus Tituli Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis. Item Petrus Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis. Item Joannis Tituli Sancti Nerei, & Achilei Presbyter Cardinalis. Item Frater Bernardus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis. Item Robertus Basilicæ Duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli Sancti Vitalis Presbyter Cardinalis. Item Joannes Tituli Sancti Marcelli Presbyter Cardinalis. Item Petrus Tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis. Item Joannes Tituli Sancti Joannis in Lucina Presbyter Cardinalis. Item Raynaldus Diaconus Cardinalis. Item Guilielmus Sancti Angeli Diaconus Cardinalis. Item Jacobus Sancti Georgii ad Velum Aureum Diaconus Cardinalis. Item Petrus Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis. Item Ugho Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis. Item Petrus . . . Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis.

§.26. Et successive piæ memoriæ Bonifacius Papa VIII. similiter Prædecessor noster, omnia, & singulas libertates, immunitates, privilegia, & indulgentias, & facultates Abbati pro tempore existenti, ac Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta eisdem Fratribus Sancti Pauli, eorumque Monasteriis, & locis, dummodo essent canonice instituta communicavit. Et quod Prior Generalis, & cæteri Priores, seu Locatenentes Ordinis Fratrum Eremitarum prædictos suos Fratres Novitios, & Conversos absolvere, & cum eis dispensare in casibus, in quibus Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis poterant, libere, & perpetuo possent, indulsit, prout in ipsius Bonifacii Prædecessoris literis tenoris sequentis, videlicet.

§.27. Bonifacius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ Ordinis S. Augustini salutem, & apostolicam benedictionem. In sinu Sedis Apostolicæ, cum Ordo, ac sacra Religio, sub qua virtutum Domino devotum impenditis famulatum, consistentes, sic splendent per virtutum incrementa, quod digne merentur præcipuis attolli favoribus, & spiritualibus gratiis confoveri: Nos quidem Ordinem ipsum libenter prosequimur prerogativa favoris, & augmenta suorum processuum paternis affectibus promovemus.

§.28. Hinc est, quod Nos volentes, quod idem Ordo felicioribus exinde augeatur auspiciis, & tanto salubrius possitis reddere Domino vota vestra, quanto potioribus fueritis gratiis, & libertatibus a Sede Apostolica communiti, vestris hac in parte supplicationibus inclinati devotis, omnia, & singula libertates, immunitates, privilegia, indulgentias, & facultates, quæ hic ex certa scientia præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, dilectis filiis Patri Abbati pro tempore existenti, ac Fratribus Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta, vobis, & Monasteriis, ac locis vestris, dummodo sint canonice instituta, ut eis uti, & gaudere, & quod Prior Generalis, ac cæteri Priores, seu Locatenentes dicti vestri Ordinis possint suosFratres Novitios, & Conversos absolvere, & cum eis dispensare in casibus, in quibus Pater Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis possunt, libere, & perpetuo valeatis vobis auctoritate Apost. de speciali gratia, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, tam præfatarum, quam omnium aliarum ordinationum, ac aliis contrariis non obstantibus quibuscumque, tenore præsentium indulgemus.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, octavo Kalendas Martii, Pontificatus nostri anno duodecimo, Incarnationis vero Dominicæ anno millesimo trecentesimo nonagesimo.

Ad hoc dictus Gregorius Prædecessor, intuitu, & contemplatione gloriosæ etiam memoriæ Ludovici Regis Hungariæ, Monasteria, Prioratus, & loca dictorum Fratrum Sancti Pauli, quæ tunc habebant, & justis modis in posterum obtinerent, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorumdem, ac personis in eis degentibus a jurisdictione, ac dominio, & potestate Diœcesanorum, & quorumcumque ordinariorum Judicum exemit, & totaliter liberavit, districtius inhibens Diœcesanis, & aliis Ordinariis quibuscumque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca hujusmodi, aut Ecclesias, & Oratoria eorumdem, vel personas in illis degentes jurisdictionem aliquam exercere præsumerent. Ac decernentes Monasteria,

ria, Prioratus, ac Loca, necnon Ecclesias, Oratoria, & personas hujusmodi sibi, & Apostolicæ Sedi immediate subjecta esse, prout in infrascriptis ejusdem Gregorii Prædecessoris, quarum tenor sequitur.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis Mundi partibus constitutis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Sacræ vestræ Religionis, sub qua mundanis abjectis illecebris, devotum, ac sedulum impenditis Domino famulatum, promeretur honestas, ut vos, & loca vestra specialibus gratiis, & favoribus prosequentes, illa vobis libenter concedamus, per quæ divinis obsequiis, ac studio piæ vitæ quietius, & liberalius vacare possitis.

Hinc est, quod Nos consideratione charissimi in Christo filii nostri Ludovici Regis Hungariæ Illustris nobis super hoc humiliter supplicantis, & vestris in hac parte supplicationibus inclinati, Monasteria, Prioratus, ac Loca vestra, quæ in præsentiarum habetis, & præstante Domino justis modis in posterum obtinebitis, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorumdem, ac personis in eis degentibus præsentibus, & futuris a jurisdictione, ac dominio, & potestate Diœcesanorum, & quorumcumque ordinariorum judicum, auctoritate apostolica tenore præsentium eximimus, & totaliter liberamus: Districtius inhibentes Diœcesanis, & aliis Ordinariis quibuscumque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca vestra, aut Ecclesias, & Oratoria eorumdem, vel personas in illis degentes, præsentes, vel futuras, jurisdictionem aliquam exercere præsumant; ac decernentes auctoritate præfata, Monasteria, Prioratus, ac Loca, necnon Ecclesias, Oratoria, ac personas hujusmodi, Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subesse, ac irritum, & inane, si secus super hoc a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, inhibitionis, & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Anapinæ sexto decimo Kalendas Octobris, Pontificatus nostri anno septimo, Incarnationis vero Dominicæ millesimo trecentesimo septuagesimo septimo.

Et denique per felicis memoriæ Martinum Papam Quintum Prædecessorem nostrum accepto, quod antea dictus Bonifacius Papa Octavus Prædecessor, ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, & cupiens, ut præfatus illorum Ordo eo felicioribus proficeret incrementis, quo majoribus gratiis foret ab eadem Sede Apostolica communitus, authoritate apostolica, & irrefragabili Constitutione prohibuerat, ne aliqui, vel aliquis, cujusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis professum, vel conversum de dicto Ordine in Fratrem alicujus alterius Ordinis paris, seu etiam arctioris recipere, seu alias ad professionem admittere sine speciali licentia, & Apostolicæ Sedis potestate faciente plenam, & expressam de verbo ad verbum de prohibitione hujusmodi mentionem, de cætero sub excommunicationis pœna, quovis modo præsumeret, seu præsumerent, prohibitionem præsentem, ac inde secuta quæcumque, eadem apostolica auctoritate approbavit, & confirmavit, & per alias literas, personas dictorum Fratrum, & loca, in quibus divino essent mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quæ tunc rationabiliter possidebant, aut in futurum justis modis adipisci poterant, sub Sancti Petri protectione suscepit, atque Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona eorumdem Fratrum, necnon omnes immunitates, & libertates eis a Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, Principibus, & aliis Christifidelibus rationabiliter ipsis Fratribus, & eorum locis hujusmodi concessas confirmavit, prout in ipsius Martini Prædecessoris, quarum tenor sequitur.

Martinus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Sedis Apostolicæ providentia circumspecta personas sub regulari observantia vacantes assiduo studio piæ vitæ, benigno favore prosequimur, & quæ pro ipsarum complectendis indemnitatibus, ac Religionis perseverantia pariter, & augmento provida deliberatione facta fuere, ut illibata persistant, solidiorem Apostolici roboris consuevit adiicere firmitatem. Dudum siquidem Bonifacius in sua obedientia, sub qua dilecti filii Prior, & Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ Ordinis Sancti Augustini tunc persistebant, Nonus nominatus ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, ac cupiens, ut Ordo præfatus eo felicioribus proficeret incrementis, quo majoribus gratiis foret ab eadem Sede communicatus, auctoritate apostolica, & irrefragabili constitutione prohibuit, ne aliquis, vel aliqui, cujusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis professum, vel conversum de dicto Ordine in Fratrem alicujus alterius Ordinis paris, seu etiam arctioris recipere, seu alias ad professionem admittere sine speciali licentia Sedis præfatæ, faciente plenam, ac expressam, ac de verbo ad verbum de prohibitione hujusmodi mentionem, de cætero sub excommunicationis pœna, quam contrafacientes incurrere voluit eo ipso, quovis modo præsumerent, prout in suis literis desuper confectis plenius continetur. Qua-

Quare pro parte dictorum Prioris, & Fratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut prohibitionem, ac literas hujusmodi potiuris Sedis Apostolicæ munimimis præsidio fulcire, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, prohibitionem, ac literas prædictas, ac inde sequuta quæcumque rata habentes, & grata, illa eadem auctoritate approbamus pariter, & confirmamus, ac præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Constantiæ tertio Kal. Jan., Pontificatus nostri anno primo. Et in aliis ejusdem Martini Prædecessoris, scilicet.

Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, Vicariis, & Prioribus, ac Universis Fratribus S. Pauli Primi Eremitæ Ordinis Sancti Augustini ubicumque consistentibus, salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod justum est, & honestum, tam vigor æquitatis, quam etiam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducuntur effectum. Ea propter dilecti in Domino filii, quibus licet habere possessiones, & proprium in communi, ex indulto Sedis Apostolicæ speciali, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu personas vestras, & loca in quibus divino estis mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub Beati Petri protectione suscipimus, atque nostra speciali auctoritate Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona vestra, necnon omnes libertates, & immunitates a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per Privilegium, vel alias Indulgentias vobis, & locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, Principibus, vel aliis Christifidelibus rationabiliter vobis, & iisdem locis vestris concessas, sicut ea omnia juste, & pacifice possidetis, vobis, & per vos eisdem locis vestris Apostolica auctoritate confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus;

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum de Cennis 7. Kal. Junii, Pontificatus nostri anno primo, Incarnationis vero Domini nostri millesimo quadringentesimo decimoseptimo: singulis prainsertis literis plenius continetur.

Quare pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis, & Fratrum S. Pauli hujusmodi Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus literas præfatas, ac privilegia, & indulta, facultates, libertates, aliaque præmissa pro firmiori eorum subsistentia, apostolica auctoritate approbare, & confirmare, aliaque in præmissis providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui justis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, modernos Priorem præfatum, & Fratres S. Pauli hujusmodi, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium. super causis ad Episcopos &, Regulares spectantibus præpositorum, dilecto filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato referente, singulas literas prædictas, ac privilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, prærogativas, præeminentias, concessiones, indulgentias, favores, & alias gratias universas spirituales. & temporales Priori Generali, & Fratribus S. Pauli, eorumque Ordini, ac Ecclesiis, Cappellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, bonis, & rebus præfatis, tam per prædictos, uti præmittitur, ac alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam per viam Extensionis, & communicationis, quam per quoscumque Imperatures, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas seculares quomodocũque, & qualitercumque concessas, cum omnibus, & singulis inde legitime secutis, & sequendis (quatenus privilegia hujusmodi sint in usu, nec hactenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & salva Concilii Tridentini quoad exemptionem a jurisdictione Episcoporũ, & Ordinariorum, & circa accessum ad Synodum, benedictiones vasorum, ac vestium, necnon Altarium consecrationes, dispositione, & circa Novitiorum receptionem, salva pariter dispositione Constitutionum Apostolicarum, & Institutionum Generalium, & præterquam quoad Agriculturam propriis eorum manibus faciendam) apostolica auctoritate prædicta, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, grataque, & rata habemus, ac denuo concedimus, necnon illis perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque de jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, vel necessariarum, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici,

dici, vel censeri possint in eisdem, dicta auctoritate apostolica supplemus.

Decernentes, Literas, Privilegia, Indulta, Facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Prærogativas, Præeminentias, Concessiones, Indulgentias, Licentias, Favores, & alias Gratias prædictas, perpetuo validas, & efficaces, ac valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, ac integros effectus sortiri, & obtinere. Necnon Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli, & eorum Ordini, illiusque Ecclesiis, Cappellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, rebusque, & bonis prædictis suffragari, illasque, & illa, tam per Priorem Generalem, Provinciales, eorumque Vicarios, Definitores, aliosque Superiores, & Officiales nunc, & pro tempore esistentes dicti Ordinis S. Pauli, quam quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ab illisque resiliri, & recedi nunquam posse; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictę S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Regula nostra de gratiis, & Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictiq; Ordinis S. Pauli, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda, aut quævis alia expressio habenda, vel aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, vel impressis, ac sigillo alicujus Prælati, aut Generalis ejusdem Ordinis S. Pauli, vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, ac in Romana Curia, & extra eam, ac si originales literæ forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum supplentionis, decreti derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, Idibus Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Ordo S. Pauli Primi Eremitæ, & seu ejus Prior Generalis, & Fratres in literis præinsertis, Ordinis S. Augustini, per errorem denominentur, & nuncupentur, quippe qui sub Regula quidem ejusdem S. Augustini ex concessione Sedis Apostolicę vivant, non tamen dicti Ordinis S. Augustini existant. Cumque firmiora, & illibatiora persistant illa, quæ sępius Apostolici muniminis constabiliuntur præsidio; Nobis propterea prædicti Prior Generalis, & Fratres exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspentionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Ordinem S. Pauli Primi Eremitæ hujusmodi, & seu ejus Priorem Generalem, & Fratres in præinsertis literis, Ordinis Sancti Augustini, per errorem denominatos, & nuncupatos fuisse, auctoritate apostolica, tenore præsentium declaramus, ipsosque Priorem Generalem, & Fratres proinde Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, sub Regula ejusdem S. Augustini, non autem Ordinis S. Augustini, denominari, dici, & nuncupari debere statuimus, & decernimus.

§.5. Præterea singulas Urbani, & aliorum Prædecessorum Literas Apostolicas præinsertas, ac Privilegia, Indulta, Facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Prærogativas, Præeminentias, Indulgentias, Favores, & alias Gratias universas, Spirituales, & Temporales, dicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, ejusque Priori Generali, & Fratribus, necnon Ecclesiis, Cappellis, Oratoriis, domibus, & aliis locis, bonis, & rebus præfatis, tam per prædictos, ut præfertur, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tam per viam extensionis, & communicationis, quam per quoscumque Imperatores, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas seculares quomodocumque, & qualitercumque respective concessas, & concessa, cum omnibus, & singulis inde legitime secutis, & secuturis (quatenus tamen privilegia hujusmo-

jusmodi sint in usu, nec hactenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa) & alias juxta præinsertas Urbani Prædecessoris literas, sublato, & correcto dumtaxat errore circa denominationem, & nuncupationem dicti Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ, & seu ejus Prioris Generalis, & Fratrum, sicut præmittitur, commisso, auctoritate, & tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in iisdem, supplemus.

§.6. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prædicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, ejusque Priori Generali, & Fratribus, & aliis ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, præinsertis literis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eisdem literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis dicti Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, vel alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 6. Sept. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Pisc. die 6. Septembris 1658. Pont. nostri Anno IV.

CCV.

Breve confirmationis contractus unionis, seu consortii Ecclesiæ, ac modi eligendi Officiales inter Universitates Cauponum, seu Hospitum, & Albergatorum Urbis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Const. EX commissæ Nobis divinitus dispensationis officio controversias inter Universitatem Stabulariorum, seu Albergatorum ex una, & Universitatem Cauponum, seu Hospitum, necnon Hospitum Albergatorum mixtorum de Urbe ex altera partibus, de, & super prætensa rescissione, sive nullitate contractus unionis, seu consortii Ecclesiæ S. Juliani, & aliis hinc inde deductis prætensionibus, & signanter super electione Guardianorum, & Officialium earumdem Universitatum subortas dirimere cupientes.

§.1. De Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ, Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis prædictæ a Nobis institutæ deputatorum consilio auditis pluries per Venerabilem Fratrem Marcum Antonium Episcopum Hierapolitanum unum ex Prælatis, & exequutorem decretorum eiusdem Congregationis, partibus præfatis, earumque rationibus, & juribus ponderatis, ad conservandam unitatem, concordiam, & pacem inter easdem Universitates, illarumque homines, & ut omnis inter eos dissensionis fomentum, de cætero præcidatur, ac illi in unum fraterna charitate convivant.

§.2. Instrumentum unionis, & concessionis consortii antedictæ Ecclesiæ Sancti Juliani, licet nondum Sedis Apostolicæ auctoritate in vim literarum fel. rec. Urb. Papæ VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditarum confirmatum, inter partes prædictas servandum esse, auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus.

§.3. Præterea, quod fructus locorum quinque Montis Salis secundæ erectionis provenientes ex pretio communicationis dictæ Ecclesiæ, soluto per Universitatem Hospitum, seu Cauponum spectent, & sint proprii, ac ad liberam dispositionem antedictæ Universitatis Albergatorum; reliqui vero fructus aliorum duorum locorum ejusdem Montis, quæ remanent, & continentur in literis patentibus die 28. Aprilis 1644., & die 16. Novembris 1645. expeditis, sint pariter, & spectent ad liberam dispositionem Universitatis Hospitum, seu Cauponum, ita tamen, ut fructus prædicti erogari non possint, nisi in usum, & beneficium dictæ Ecclesiæ olim S. Juliani, nunc autem sub invocatione Sanctorum Martini, & Juliani, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus.

§.4. Volentes, quod in futurum eligantur sex Guardiani, duo scilicet ex simplicibus Albergatoribus, alii duo ex Hospitibus, seu Cauponibus, reliqui vero duo ex Hospitibus Albergatoribus mixtis: & ad effectum prædictum fieri debeant tres pyxides, seu bussulæ, in quibus ponantur, seu imbussulentur personarum Universitatum hujusmodi nomina, extrahenda solitis temporibus, & idem proportionabiliter servetur in cæteris Officialibus earumdem Universitatum.

§.5. In reliquis vero observentur ipsarum Universitatum statuta, necnon conventiones, & disposita in prædicto instrumento consortii, quibus nullatenus censeatur derogatum. Cæterum præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque ad quos spectat, & pro

& pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Contraria tollit. §.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, memoratarum Universitatum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Sept. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Sept. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Super contributione Ecclesiasticorum Regnorum Castellæ, & Legionis in 19. millionibus pro defensione fidei catholicæ dictorum Regnorum, & præsertim adversus invasiones Anglorum hæreticorum, quas Rex Catholicus sustinet.

Charissimo in Christo filio nostro Hispaniarum Regi Catholico.

ALEXANDER PAPA VII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium. ORthodoxæ fidei conservandæ, et propagandæ zelus, ac singularis in Nos, et Apostolicam Sedem devotio, aliaque Catholici nomine optimo jure, insigniti Regis præclara merita, quæ in majestate tua cœlesti gratia resplendent, plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei, et Dominiorum tuorum præsertim adversus hæreticorum conatus defensione a tuis subditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino possumus, ac prout postulare videtur temporum conditio, adjuvemus.

Expositio. §.1. Cum itaque, sicut majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, Laici Subditi tuorum Regnorum Castellæ, & Legionis in eorum Comitiis, seu Curiis infrascriptum subsidium Majestati tuæ præstare prompte obtulerint, & ad prædictum effectum consenserint impositioni gabellarum, seu sisarum super vino, aceto, oleo, & carne, videlicet octavæ partis specierum, vel pretii vini, aceti, & olei, ac ultra sisas super carne antea impositas, & trium regularium pro quolibet capite pecudum, & trium morapetinorum pro qualibet libra carnis, quæ minutatim venditur, sedecimque morapetinorum pro qualibet mensura *Arroba* nuncupata vini sisati, alteriusque morapetini pro qualibet mensura *acumbre* nuncupata vini etiam sisati, ac sexdecim morapetinorum pro qualibet mensura olei *Arroba* nuncupata, & quatuor morapetinorum pro qualibet libra candelarum de sevo, & saponis, vel alias verioribus quantitatibus impositarum, & auctarum, quæ sunt exigendæ, & percipiendæ, durante sexennio incepto a prima die mensis Augusti 1656. nempe pro summa decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis ad rationem trium millionum, & ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum monetæ Hispaniæ quolibet anno prædicti sexenii solvenda ex prædictis gabellis, seu sisis super prædictas rerum species, ut præfertur, impositis, & auctis, ita ut omnes tam laici, quam Ecclesiastici prædictorum Regnorum non solum ementes, & vendentes, sed etiam illi, qui prædictas rerum species percipiunt ex propriis terrenis, vel afflictibus, aut respective emunt in uvis, vel olivis, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu alias ex quovis alio redditu, & introitu habent, & consumunt, itaut omnes laici cujuscumq; status, gradus, conditionis, ac præeminentiæ ad id subsidium contribuere, ac gabellas, seu sisas hujusmodi solvere deberent, nec ullus laicus immunis, aut exemptus esset, Ecclesiastici quoque, eorumdem Regnorum si, & postquam Nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia, & approbatio accesserit in subsidio hujusmodi scilicet in prædictis gabellis super eisdem speciebus impositis, & auctis contribuere, ac gabellas, seu sisas prædictas juxta literarum nostrarum in forma Brevis super prædicta licentia, seu approbatione expediendarum formam, continentiam, & tenorem persolvere deberent; Idcirco pro parte ejusdem Majestatis tuæ Nobis fuit humiliter supplicatum pro approbatione oneris, Cleri, Ecclesiarum, Locorumque Piorum, & personarum Ecclesiasticarum ad contribuendum in prædicto Sexennio incepto a prædicto mense Augusti anni 1656., & ut sequitur usque ad mensem Augusti 1662. finiendo in prædictis sisis, & gabellis jam, ut præfertur, impositis, & auctis pro solutione prædictorum millionum decem, & novem cum dimidio alterius millionis, attento quod, ut Majestas tua asserit, hactenus actum fuerit, & de præsenti agatur de communi defensione, & interesse tam laicorum, quam Cleri, Ecclesiarum, Locorum Piorum, & personarum Ecclesiasticarum prædictorum Regnorum, quodque facultates laicorum ad summam prædictam conficiendam ea, qua expedit celeritate, infra tempus opportunum non sufficerent.

§.2. Nos igitur, nedum promptam, & obsequentem eorumdem laicorum subditorum tuorum erga Te oblationem, sed etiam Majesta- Imponit contributionem 19 millionū Ecclesiasticis Regnorū Castellæ.

jestatis tuæ erga fidem Cathulicam zelum commendantes, & ad ingentes sumptus, quibus Majestas tua gravatur ob assidua, quæ pro defensione fidei Catholicæ, tuorumque Regnorum, & Dominiorum jugiter in pluribus Orbis partibus, & præsertim adversus invasiones Anglorum hæreticorum sustinet bella paternæ dirigentes considerationis intuitum. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prævia etiam respectu exactorum hactenus a prædicta prima die Augusti absolutione a quibuscumque censuris, & pœnis quam tenore præsentium concedimus, volentes Majestatem tuam favore prosequi gratioso, Clerum, omnesque, & singulas Ecclesias, Loca Pia, persunasque Ecclesiasticas tam seculares, quam cujusvis Ordinis, etiam exempti, etiam Societatis Jesu, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti regulares, necnon Monasteria utriusque Sexus, Conventus, & Collegia, ac Capitula quarumcumque Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis prædictorum, ac in eisdem Regnis commorantes, & commorantia, & respective consistentes, & consistentia ad conferendum, & contribuendum pro eorum rata ad instar laicorum in dictis gabellis, seu sisis, quoad prædictam summam dumtaxat decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis prædictorum monetæ illorum Regnorum mediante scilicet solutione prædictarum gabellarum, seu sisarum in prædicta quantitate tantum, & super prædictis rerum speciebus dumtaxat in dictis Regnis colligendis, & consumendis, ut præfertur impositarum durante sexennio dumtaxat a prædicto Mense Augusti Anni 1656., ut præmittitur inchoato, & ut sequitur finiendo, & non ultra teneri, & obligatos esse, non tamen quoad prædictas rerum species, quas Clerus, Ecclesiæ, Locaque Pia prædicta, & personæ Ecclesiasticæ prædictæ ex propriis terrenis, seu decimis, & aliis quibuscumque redditibus propriis per se, vel alios, etiam Affictuarios suos, vel etiam ex eleemosynis, sive ostiatim, sive alio quovis modo pro tempore datis, & erogatis, ac ipsis traditis percipiunt, & pro divino cultu, seu propriis, vel familiarum suarum usibus juxta taxationem, ubi super his partes discordes fuerint ad instantiam cujuslibet earum, expensis tamen perperam coutradicentis per Ordinarios locorum Ecclesiasticos, seu ab eis deputatos faciendam cousumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti sint, & elapso prædicto sexennio exactio respectu Ecclesiasticorum cesset, & nullatenus quovis prætextu, vel causa continuari possit, etiamsi integra summa decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis hujusmodi adhuc non fuisset exacta, quodque si ante finem sexennii prædicti summa decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis ducatorum hujusmodi, confecta fuerit, Ecclesiastici prædicti amplius contribuere, & dictas gabellas, seu sisas, ut præfertur, solvere non debeant, sed præsens gratia expiret, nullaque sit eo ipso.

§.3. Quodque Clerus, Ecclesiæ, Loca Pia, & personæ Ecclesiasticæ prædictæ durante prædicto sexennio non possit gravari ratione cujusvis alterius novi augmenti prædictarum gabellarum, & sisarum super eisdem, ac novæ impositionis aliarum gabellarum, & sisarum super quibuscumque rerum speciebus, nec etiam pro portionibus juros nuncupatis, de laicorum tantum consensu alias erectis, & impositis, eorumque fructibus, nisi si, & postquam beneplacitum nostrum, seu a Successoribus nostris concessum fuerit, alias in quolibet casu contraventionis, quilibet contraveniens eo ipso absque alia monitione, & declaratione sententiam excommunicationis majoris reservata illius, ut infra exprimitur, absolutione, incurrat, et ad restitutionem illius, in quo excesserit, teneatur, tenore earumdem præsentium decernimus, et declaramus; Volentes etiam, quod omnes, et singuli Ecclesiastici præfati solvere recusantes, opportunis juris, et facti remediis per Ordinarios locorum Ecclesiasticos tantum ad solutionem hujusmodi cogantur, non autem coram Judicibus laicis, sive Exactoribus earumdem gabellarum, sive sisarum, neque coram quibusvis aliis Judicibus laicis, aut Ministris sub pœna excommunicationis majoris, & aliis pœnis a Sacris Cannnibus, & Constitutionibus Apostolicis inflictis, & comminatis ipso facto sine alia monitione, & declaratione incurrendis, a quibus a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente absolvi etiam vigore quorumcumque privilegiorum apostolicorum, etiam Cruciatæ Sanctæ, nequeant, conveniri ullo modo possint, seu debeant, sed a prædictis Ordinariis Ecclesiasticis tantum ad solutionem hujusmodi compelli valeant, quibus Ordinariis sub interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis a divinis, necnon omnibus, & singulis ejusdem Majestatis tuæ Officialibus, & Ministris cujuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, ac aliis quibuscumque etiam speciali nota dignis, etiam Apostolicæ Sedis delegatis, & Commissariis, etiam Cruciatæ prædictæ, cæterisque omnibus aliis, ad quos quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, sub prædicta excommunicationis majoris pœna, ut præfertur, eo ipso incurrenda, ejus absolutione itidem, ut supra, reservata, ac sub obtestatione divini Judicii, & interminatione maledictionis æternæ districte præcipiendo mandamus, ne Ecclesias, & Loca prædicta, ac Clerum, & Ecclesiasticos, aliosque prædictos indebite, neque ultra, præter, aut cuntra continentiam, & tenorem præsentium nostrarum literarum gravent quomodolibet, nec a quoquam gravari permittant, & nedum contra quoscumque contravenientes, & quomodolibet inobservantes ad sententiarum,

Clerum, Ecclesias &c. gravari minime judicat, & decernit.

tum, & pœnarum prædictarum declarationem, & promulgationem respective, sed etiam contra eosdem Ecclesiasticos, & Regulares etiam exemptos, Nobisque, & Sedi Apostolicæ immediate subjectos, etiam Societatis Jesu solvere recusantes ad quamcumque simplicem eorumdem exactorum requisitionem, etiam executive, ac quacumque appellatione remota, auctoritate nostra procedant.

Subsidium in nullos alios usus converti jubet.

§.4. Volumus autem, quod istud subsidium respectu contributionis Cleri, & Ecclesiarum, Locorumque Piorum, & personarum Ecclesiasticarum prædictorum Regnorum scilicet decem, & novem millionum prædictorum ducatorum cum dimidio alterius millionis succedat loco quorumcumque onerum, gravaminum, & impositionum, etiam pro militibus, & aliis quibuscumque impositorum, ac etiam loco quorumcumque aliorum subsidiorum super millionibus per fel. rec. Innocentium Papam X., aliosque Prædecessores nostros hactenus approbatorum, & concessorum, ita quod illorum vigore nihil amplius a Clero, nec a quoquam Ecclesiarum, Locorumque Piorum, & Ecclesiasticorum prædictorum exigi possit, quodque pecuniæ ex prædictis subsidiis, & gabellis, seu fisis, ut præfertur, a dictis Ecclesiasticis exigendæ in prædictos, & non in alios usus convertantur, super quo ejusdem Majestatis tuæ, ejusque Ministrorum, & Officialium quorumcumque conscientias oneramus.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore; sicque, & non aliter quovis prætextu, ratione, vel causa per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata quacumque omnibus, & singulis cujuscumque gradus, status, conditionis, qualitatis, præeminentiæ, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, etiam individua mentione dignis quomodolibet in contrarium judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, etiam in generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis Ecclesiis, Regnis, Personis, Capitulis, Monasteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso exprimerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Ut autem præsentes nostræ literæ cum opus fuerit ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Sept. 1658. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Sept. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio facultatis cognoscendi certas causas appellationum Præsidentibus Collegii Doctorum J.U. Civitatis Perusin. a Leone X. concessæ, & a Clemente VIII. confirmatæ.

ALEXANDER PAPA VII

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus, quem dilecti filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Perusinæ erga Nos, & Romanam gerere comprobantur Ecclesiam, promeretur, ut eos specialis favore gratiæ prosequamur.

Supplicatio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Communitas, & homines prædicti, quod dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 30. Julii 1593. expeditas literas inter alia, concessionem super facultate cognoscendi per Præsidentes Collegii Doctorum juris utriusque universitatis studii generalis Civitatis præfatæ causas appellationum a sententiis Vicelegatorum, Gubernatorum, & aliorum quorumcumque ejusdem Civitatis Judicum summam centum ducatorum non exceden. a rec. mem. Leone Papa X. Prædecessore pariter nostro factam, ac ipsius Leonis Prædecessoris literas desuper expeditas, quatenus essent in usu, confirmavit, & approbavit; inhibens Legatis, Vicelegatis, & Gubernatoribus prædictis in virtute sanctæ obedientiæ, ne ex tunc in posterum ipsi, vel eorum aliquis causas hujusmodi postquam coram dictis Præsidentibus introductæ fuissent, avocare, & aliis Judicibus committere, aut quoquo modo jurisdictionem ipsam impedire valerent, seu præsumerent; Ac decernens omnia, & singula contra præmissa acta, processus, & sententias nullius roboris, vel mo-

momenti fore, minimeque exequi posse, aut debere.

Confirmat facultatem cognoscendi causas alias concessam Præsidentibus Collegii DoSorū Civitatis Perusinæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, qui novissimis temporibus fuerunt Civitatis præfatæ Gubernatores memoratas causas appellationum in ipsis concessionis supra expressæ terminis a præfatis Præsidentibus avocare tentaverint; dictique exponentes propterea, ne concessio hujusmodi, quæ, ut asserunt, adhuc in usu est, & publicæ ejusdem Civitatis utilitati valde conducit, labefactatur, opportune sibi a Nobis in præmissis provideri summopere desiderent; Nos eorumdem exponentium votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon præfatarum Leonis, & Clementis Prædecessorum literarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, supplicationibus dictorum exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem præfati Leonis Prædecessoris super facultate cognoscendi causas appellationum prædictas emanatam, & a memorato Clemente Prædecessore confirmatam, ut præfertur, necnon in quantum illam concernunt dumtaxat, supradictas Leonis, & Clementis Prædecessorum literas, quatenus sint in usu, auctoritate apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus: Inhibentes pariter Legatis, Vicelegatis, & Gubernatoribus præfatis in virtute sanctæ obedientiæ, ne in posterum ipsi, vel eorum aliquis causas hujusmodi, postquam coram dictis Præsidentibus introductæ fuerint, avocare, & aliis Judicibus committere, aut quoquo modo jurisdictionem ipsam impedire valeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes omnia, & singula contra præmissa acta, processus, & sententias nullius roboris, vel momenti fore, minimeque exequi posse, aut debere; easdem quoque præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac exponentibus prædictis plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, ac dictæ Civitatis Gubernatores, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis, quæ in prædictis memoratorum Leonis, & Clementis Prædecessorum literis respective concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 23. Septembris 1658. Pont. nostri Anno IV.

Dat. die 23. Sept. 1658. An. IV.

CCVIII.

Quod non extrahantur libri, & scripturæ ex Archiviis, & Conventibus, ac Bibliothecis Canonicorum Regularium Congregationis S. Augustini in Regno Portugalliæ existentibus.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Conservationi, & manutentioni librorum, Scripturarum Bibliothecarum, & Archiviorum publicorum omnium, & singulorum Conventuum Congr. Canonicor. Regularium S. Augustini in Regno Portugalliæ existentium, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ac dilectum filium Modernum Priorem Conventus Sanctæ Crucis Colimbriensis, qui totius Congregationis prædictæ Regni Portugalliæ Prior Generalis ex consuetudine existit, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus ejusdem Prioris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet, ac interdicit extractionem Librorum e Bibliothecis Canonic. Regul. Congr. S. Augustini.

§.1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, officio, vel dignitate fungentes libros, quinterna, folia, Literas Apostolicas sub plumbo, vel in forma Brevis expeditas, indulta, & privilegia, aliasque scripturas publicas, & privatas, tam impressa, quam manuscripta, tam hactenus in quavis, & quovis Bibliothecarum, & Archiviorum Conventuum, & Collegii Colimbriensis, Congregationis hujusmodi in Regno Portugalliæ prædicto existentium collocata, & illis per quoscumque fideles donata, & assignata, quam in posterum forsan in eis collocanda, & illis donanda, & assignanda, quibusvis personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque Conventuum Congregationis hujusmodi Bibliothecarum, & Archiviorum in dicto Regno existentium extrahere, & asportare, seu ut commodentur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Non

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Conventuum, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valvis singularum, & singulorum cujusvis Conventus hujusmodi, Bibliothecarum, & Archiviorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat: Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 24. Sept. 1658. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Constitutio super reformatione Capituli Generalis Congregationis Portugalliæ Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini,

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Sacrosancti Apostolatus Officium humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis impositum postulat, ut circa ea, per quæ fel. rec. Religiosorum virorum vota sua Altissimo reddere jugiter satagentium directioni consulitur, sollicitis studiis intendamus, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire.

Supplicatio.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Augustini Nobis expositum fuit, quod Capitulo generali ejusdem Congregationis viginti, & unius dumtaxat Religiosi ipsius Congregatis cum jure suffragii, seu voti ferendi interesse hactenus consueverunt, nempe Rector Collegii Colimbrien. ejusdem Congregationis, duodecim Priores totidem Conventuum, qui Congregationem hujusmodi constituunt, ac octo Procuratores, duo ex Conventu Sanctæ Crucis Colimbrien., & sex alii ex totidem aliis Conventibus dictæ Congregationis, quibus solis competit prerogativa mittendi ex Conventibus hujusmodi respective una cum Prioribus ipsorum Conventuum ad prædictum Capitulum generale Procuratores a Capitulis Conventualibus eorumdem Conventuũ electos. Verum experientia compertum est hanc singularitatem, Dei servitio, dictæque Congregationis utilitati plurimum adversari, quia Priores dictorum Conventuum privilegiatorum sibi obnoxios, seu partiales in Procuratores elegi ordinarie desiderantes, variis artibus (ut evenire visum est) procurant, ut electis hujusmodi in personas ætatis immaturæ, nec qualitatibus ad hoc muneris necessariis præditas cedat. Unde disciplinæ Regularis detrimentum semper consequitur, & tumultus, turbulentiæque sępe oriuntur. Hacque de causa de anno 1640. vir Religiosus Martinus Monis Frater Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, tunc temporis, seu alias Congregationis prædictæ Visitator, auctoritate apostolica deputatus Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ retulit, se in visitatione dictæ Congregationis Portugalliæ a Senioribus ipsius Congregationis Religiosis accepisse, hoc præcipue punctum reformatione indigere, ut Capitulum Generale Congregationis hujusmodi personis dignioribus, & maturioribus componatur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Congregationis prædictæ quieti consultum iri sperent, si, abrogata memoratorum Procuratorum Conventualium electione, duo Collegæ Superioris Generalis ejusdem Congregationis, qui etiam Visitatores totius Congregationis hujusmodi existunt, necnon ejusdem Superioris Generalis substitutus, ac tres Definitores, qui etiam supradicti Conventus Sanctæ Crucis Colimbrien., qui sæpedictæ Congregationis caput existit, Visitatores sunt, & Vicarium, quæ secunda a præfato Superiore Generali persona dictę Congregationis existit, Magisterque Novitiorum Conventus hujusmodi in eorumdem Procuratorum Conventualium locum Vocales dicti Capituli Generalis fiant; eisque adjungantur ejusdem Congregationis Procuratores Generales Curiæ Ulixbonen., & Civitatis Portugallen., qui omnes cum in Capitulo generali Congregationis hujusmodi elegi consueverint, præstantissimique dictæ Congregationis Religiosi esse soleant, ab ipsa Congregatione in exercitio munerum eis respective demandatorum probati, sperandum est, eorum Ministerio inconvenientibus prænarratis remedium adhibitum iri. Nobis propterea eorumdem exponentium nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Congregationis Portugalliæ hujusmodi, paci, & tranquillitati, ejusdemque regimini, quo melius in Domino fieri potest, pro pastorali nostra vigilantia consulamus, necnon, ut ab ea jurgia, dissentiones, & quæ-

rimoniæ removeantur; Advertentes quod electio octo Procuratorum Convētualium, qui una cum Prioribus Conventuum, qui eo jure potiuntur, ad Capitutum Generale ipsius Congregationis pergere, & in eo vota reddere huc usque consueverunt, minus opportuna præmissis de causis reperiatur, ex quo bonum Religionis, & regularem disciplinam non leve detrimentum pati sæpe contingit: Inhærendo relationi alias de anno 1640. ad præfatam Cardinalium Congregationem factæ per memoratum Martinum dictæ Congregationis Portugalliæ Visitatorem, auctoritate apostolica, sicut præmittitur, deputatum, præfatam octo Procuratorum electionem ejusque usum, & consuetudinem abrogandos, & abolendos esse duximus, prout ex nunc auctoritate apostolica, tenore præsentium abrogamus, & abolemus; Ac ejus loco jus, facultatem, & prærogativam interveniendi, & suffragia reddendi in Capitulis Generalibus ejusdem Congregationis transferimus, & translata esse volumus in totidem alios dictæ Congregationis Professores. scilicet in ambos Collegas Superioris Generalis ipsius Congregationis, qui totidem totius Congregationis hujusmodi Visitatores existunt, item in substitutum ejusdem Superioris Generalis, in tres Definitores, necnon in Vicarium, & Magistrum Novitiorum memorati Conventus Sanctæ Crucis Colimbrien., qui insimul eundem numerum octonarium perficiunt, omnes, ex gravioribus, & dignioribus Religiosis in ipso generali Capitulo eligen., prout respective eligi dicuntur. Ac insuper quo hujusmodi Capitula celebriora, & magis conspicua reddantur, præfatis vocalibus, qui numero viginti, & uno suffragiis, seu votis firmis esse dicuntur, cum paribus prærogativis, & juribus, quibus cæteri præfati potiuntur, auctoritate, & tenore prædictis superaddimus, ac de cætero superadditos esse volumus Procuratores Generales Curiæ Ulixbonen., & Civitatis Portugallen. præfataque omnia in eadem Congregatione exinde perpetuo observari mandamus, & præcipimus.

Decretum irritans. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria reiicit. §.3. Non obstantibus memorato usu Procuratorum Conventualium, & aliis præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, ejusque Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cōtrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcess. sub Annulo Piscatoris, die 10. Octob. 1658. Pontificatus nostri Anno IV. *Dat. die 10. Oct. 1658. An.IV.*

CCX.

Confirmatio quarumdam Ordinationum pro Provinc. Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. INscrutabili divinæ providentiæ arcano, meritis licet imparibus, ad Ecclesiæ Catholicæ per totum orbem diffusæ regimen vocati, ad ea, per quæ Religiosorum virorum in humilitatis spiritu, & arctioris vitæ observantia Altissimo vota sua reddere iugiter satagentium quieti, & felici directioni consulitur, libenter intendimus, illaque nonnumquam apostolico munimine roboramus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Hyacinthus de Deo Minister Provincialis, & totum Definitorium Provinciæ Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Fratrum Minor. Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipsi, ut prospero ejusdem Provinciæ regimini, & regularis observantiæ conservationi opportune prospiciatur, multæque vexationes Fratribus Provinciæ hujusmodi per Commissarios generales inferri solitæ cessent, plurimum cupiunt auctoritatis nostræ patrocinio communiri ordinationes, & Capitula tenoris, qui sequitur, videlicet.

Primo. Quod Patres Commissarii Generales nullatenus, quæ ad ordinarium Provinciæ regimen spectant sibi usurpare possint; quod nec in aliquo, nisi per veram, & justam appellationem in secunda instantia se intromittant; nec illam accipere, vel cognoscere valeant, quin prius a pleno Definitorio Provinciæ nostræ, Provincialem nimia procedere passione judicatum sit, quia levi causa, & ad libitum prædicti Patres Commissarii Generales appellationes accipiunt, & nullo servato ordine juris res penitus absolvunt.

Secundo. Quod in ipsa appellatione Commissarii Generales ad voluntatis placitum Judices nominare nequeant: sed in omni re judicanda, & in dubiis omnibus quid-

quidquid fuerit conveniens a Definitorio determinetur.

Tertio. Quod si Commissarii Generales a Provinciali præmoniti completo Provincialis triennio Capitulum, seu Congregationem celebrare, & in illis assistere, ac præsidere nolint, ipse Provincialis Capitulum, seu Congregationem celebret, ac in illis præsideat: quia Patres Commissarii, si ad suæ voluntatis nutum electiones efficere non possunt, dilitant, & longo tempore magna reformationis distructione, ac libertatis electionum præjudicio differunt.

Quarto. Quod Patres Commissarii Generales in electionibus omnibus, jam minis, jam promissionibus ad suum beneplacitum movendo, electorum libertatem non tollant: quia hoc utuntur medio in suffragiis, postulamus, quod prædicti Commissarii Generales ante Capitulum nullum vocalem sententiare, nec judicare possint: sed Capitulo facto vocalem audiant, & actitato processu, & Definitorio tradito, ipsum Definitorium in prima instantia, præter privationis officii, vel vocis alicujus pœnam reum judicet.

Quinto. Quod in electione Commissarii Generalis in India facta, utriusque Definitorii, nempe nostræ Provinciæ Matris Dei, & Provinciæ Sancti Thomæ, voces adsint æquales, quatuor videlicet Definitores, duo Provinciæ Patres antiquior scilicet, & modernior, qui Provinciales exstiterunt, Custos, & Provincialis. Et quod ex defectu, seu aliquorum absentia, filii ejusdem Provinciæ, ille scilicet, cui ad ceteros Definitionis actus in tali Provincia convenit subrogatio, subrogetur, & nullo pacto ad alicujus vocem supplendam, alterius Provinciæ filius admittatur, nisi ejusdem Provinciæ filius unde absentia contigerit; si tamen casus fuerit, quod electionis tempore Pater aliquis non inveniatur, vel qui Definitor exstiterit, tunc ad hujusmodi electionem Commissarii, Guardianus dignioris Conventus ejusdem Provinciæ ubi suffragator absens erat filius, absentis suppleat vocem.

Sexto. Quod Electio Commissarii Generalis sit alternativa, scilicet in uno triennio eligatur ex nostra Provincia filius, & in alio ex Provincia Sancti Thomæ. Et quod mortuo Commissario ejusdem Provinciæ unde erat ipse Defunctus Commissarius filius, principalis Guardianus electioni præsideat. Item quod finito tempore Commissariatus per spatium trium dierum alius eligatur, & quod Commissarii prædicti duodecim annos habeant interstitii, nec reeligi possint, nisi transacto tempore, nec in tali officio sint, nisi triennales.

Septimo. Quod Commissarii Generales Fratribus domicilia assignare non valeant, nec eorum translationes a Provinciali quocumque tempore factas impedire; sed Provincialis omnia disponat; quia multi vocales, & alii subtimescentes, se a Patribus Commissariis, si juxta eorum placitum suis suffragiis non concurrunt, in partes proiici remotissimas, sententiam permutant, & minus dignis assentiunt in eligendo. Etiam quod Commissarii Generales, qui nostræ Provinciæ fuerint filii, nullo pacto, finito Commissariatus officio in Provincia S. Thomæ manere, & incorporare se possint, ad quod non valeat aliqua facultas.

Octavo. Cum usque adhuc nullus Commissarius fuit visitatus, qua de causa effrænata audacia omnes incredibilia perpetrant absurda. Postulamus, quod Commissarius electus de ipso Commissario transacto sindicationem faciat, & Provinciæ Definitorium, unde talis Commissarius est filius, judicet, & sententiam fulminet.

Nono. Et cum Patres Commissarii Generales omnia apostolica privilegia, & mandata (ultra Religioris leges) spernent Vestræ Sanctitatis pedibus inhærentes, & cernui postulamus; ut omnia ista a Nobis postulata suum habeant vigorem, & effectum, præcipiat sub obedientiæ precepto, & pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrenda a prædictis Commissariis serventur.

Decimo. Denique, quod ab omnibus molestiis, ac violentiis, quas Nobis, & huic Provinciæ Commissarii Generales fecerint: ac si justitiæ ordinem, juris, & nostrorum Provincialium statutorum non servaverint, & super omnia dubia nullitatis electionum, vel alterius cujusque rei ad Dominos Inquisitores Apostolicos contra hæreticam pravitatem in ista India commorantes, & pro tempore commorandi, ut nostros Judices, Conservatores, & protectores recurri possimus, & quod ipsi potestatem habeant omnimodam, ut omnia judicent, & determinent.

§.3. Nos igitur specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, auditisque per eosdem Cardinales partibus, ac relatione dilecti pariter filii Vice-Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, præinsertas Ordinationes, & Capitula, tanquam bono regimini, & regulari observantiæ, necnon præfatarum Provinciarum Matris Dei Indiarum Orientalium Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantia S. Francisci tranquillitati, & paci valde consentanea, & opportuna, auctoritate apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac juxta illorum tenorem deinceps exequi & ob-

Confirmat ordinationes in Provincia Matris Dei Ord. Minorum de Observant. in Indiis Orientalibus.

& observari mandamus, & præcipimus, irritum, & ioane decernentes, quidquid secus in præmissis a quolibet quavis auctoritate hucusque, vel exinde actum, seu statutum fuerit: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pleoissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatus, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & ioane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quateous opus sit, dictarum Provinciarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, ut earomdem præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Oct. 1658. An. IV. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioecesis, sub Annulo Piscatoris, die 15. Octobr. 1658. Pootificatus nostri Anno IV.

CCXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti Magni Magistri, & Consilii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani circa expensas Albergiarum per Bajulivus Conventuales in eorum a Conventu absentia sustinendis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ regimioi per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa, quæ a Militiarum Regularium in eadem Ecclesia sapienter institutarum, & non solum laudabilis in subeundis adversus Christiani nominis hostes periculis fortitudinis gloria, sed etiam Regularis observantiæ decoribus fulgeotium Superioribus provide constituta esse conspicimus, libenter, cum a Nobis petitur apostolico muoimine roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Martinus de Rediu Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ante paucos menses Decretum ediderunt tenoris sequentis, videlicet, Frater D. Martinus de Rediu Dei gratia Sacræ Domus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & Militaris Ordinis S. Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperumque Jesu Christi Custos: Universis, & singulis præsentes nostras literas visuris, lecturis, salutem, &c. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamur qualiter infrascriptum Decretum una cum subsequenti relatione extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria nostra conservato, in quo similia notari, & registrari solent, quod quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi jussimus, ut ubique tam in judicio, quam extra eidem plena, & indubitata fides adhibeatur, cujus tenur est, qui sequitur, videlicet.

Die decimaseptima Mensis Julii 1658. Venerandi Magnus Cancellarius, Frater Don Joannes Ximenes de Veduya, Prior Tholosæ Frater Diunysius de Pollastron Lailliere, Prior Daciæ, Frater Christianus de Osterhausen., & Bajulivus Cremonæ, Frater Pompeus Rospigliosus Commissarii super providendo Albergiarum sustentatiuoi io absentia Veneraudorum Bajulivorum Conventualium die XI. instantis mensis deputati retulerũt, ut sequitur, videlicet.

Emo Signore, e Sacro Consiglio.

Considerando io conformità della Commissione dataci da vostra Eminenza, e Sacro Consiglio sutto li 11. del presente mese la impossibilità, che li Lungotenenti de Veneraudi Bajulivi Conventuali hanno di sostentare l' Albergi non abbastando per le spese la quantità di danaro, che essi Venerandi Bajulivi li coutribuiscono nella conformità dell'ordinazione seconda de Bajulivi dichiarata da questo Sacro Consiglio sotto il primo di Decembre prossimo passato, siamo nel parere seguente.

Primo. Che d' oggi avanti detti Venerandi Bajulivi Conventuali, che sono di presente, o saranno in futuro, ancorchè nella conformità, che gli permette detta ordinazione siano assenti da Convento devano fare intieramente tutte le spese dell'Albergi loro per mezzo de suoi Procuratori, senza che li detti Luogotenenti abbiano da partecipare in dette spese, ne ingerirsi nel mantenimento dell' Albergi, e che non avendo in Convento Procuratori pronti coudannerò à quest'effetto il commun Tesoro abbia da somministrare per essi tutto il denaro, che sarà necessario per sostentare l' Albergi, incaricando il far le spese alli Procuratori di detti Venerandi Bajulivi, che averauno procura sufficiente, ò ad altre

altre persone a detti Venerandi Procuratori ben viste.

Secondo. Che a fine, che il commun Tesoro possi commodamente far questo sborso, detti Venerandi Bajulivi devano consegnare in mano de Ricevitori ogni sei mesi anticipatamente la somma, che per altro tempo da essi sarà domandata (conforme l'ordini di detti Venerandi Procuratori per dette spese, e tralasciando di farlo li Recevitori senz' altr'ordine del Convento procedano subito a seguestrarli le Commende, e altri beni, che averanno della Religione. e altrimente l' istessi Ricevitori siano caricati di detta quantità.

Terzo. Che in casi di promozioni di d. Venerandi Bajulivi ad altre dignità sì per dette somme per parte loro sborsate, si trovaranno debitori del commun Tesoro s' intendano incapaci a conseguirle se non avranno prima delle smutizioni, e stazioni sodisfatto, e avendosi promosso se li restituisca il denaro, che anticipatamente averanno depositato, quella parte, che avanzarà delle spese fatte in fin al tempo delle promozioni.

Quarto. Che le cose sudette s'intendano per tutte le Venerande Lingue, eccetto quella d' Alemagna, stante l' accordi particolari, che sopra le spese dell' Albergo sono in essa.

E finalmente, che V. E. resti servita di rappresentare il tutto per lettera a Nostro Signore supplicandoli à nome del Venerando Consiglio la confirmatione, rimettendoci sopra questo nostro parere alla prudenza di V. E., e questo Venerando Consiglio.

Il gran Cancelliero Fr. Don Innocenzo Ximenz. de Vedoya.

Il Prior di Tolosa Fr. D. de Lailliere.

Il Prior di Dacia Fr. Cristiano D. Osterhausen.

Il Baglivo di Cremona Fr. Pompeo Rospigliosi.

Qua relatione audita, & mature perpensa Emus, ac Rmus Dominus Magnus Magister, & Venerandum Consilium cum suffragiorum scrutinio præinsertam Venerandorum Commissariorum opinionem laudaverunt, approbaverunt, & apostolica confirmatione confestim postulanda muniri decreverunt.

Et quia ita se habet veritas, factaque fideli cum originali collatione concordare comperimus, ideo in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistralis in cera nigra præsentibus est impressa. Datum Melitæ in Conventu nostro die decimaseptima Mensis Julii 1658. Registrat. in Cancellaria.

Fr. Petrus Basuga Vicecancellarius.

Locus Bullæ.

Prædictum Decretū confirmat. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum in singulis ejus partibus, auctoritate apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, & in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac quævis dicti Hospitalis Tribunalium judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus præmissis, necnon quatenus opus sit confirmatione a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanata, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Hospitalis, ejusque Linguarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac Ordinationibus Capitularibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octob. 1658. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 31. Oct. 1658. An. IV.

Quod

CCXII.

Quod Judæi ſolvere teneantur Penſiones Domorum illucatarum Ghetti pro tempore, quo illæ non erunt locatæ.

Vide ad Conſtit.495. Tom. 6. Par. 2. Fol.41. Urbani VIII. ſuper præſtatione alimentorum Hæbreis creditorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD ea per quæ Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim vero hujus Almæ Urbis noſtræ incolarum commodis, & utilitatibus opportune conſulitur, libenter intendimus, & deſuper auctoritatis noſtræ partes favorabiliter interponimus, prout rationi, & æquitati conſentaneum eſſe conſpicimus.

Motiva. §.1. Cum itaque alias fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter indulſerit Univerſitati Judæorum ejuſdem Urbis inter alia, ut e domibus intra ſepta Ghetti eorumdem Judæorum, quas ipſi pro tempore inhabitant, quovis prætextu expelli, ipſarumque penſiones domorum, quas tunc ſolvebant, augeri minime poſſent. Sicut autem accepimus, ipſi Judæi in vim privilegii, ſeu indulti hujuſmodi domos prædictas ſibi invicem abſque dominorum illarum conſenſu vendant cum earum perſæpe membrorum confuſione, & deſuper dotium, & alios qui ſciri non poſſunt contractus, & hypothecas conficiunt, unde penſiones hujuſmodi domorum ſuis dominis difficilioris exactionis redduntur, ac inſuper domos prædictas aliis Judæis ſublocent, in eiſque multo plures inquilinos inducunt, itaut ex eis longe majorem ea, quam ſolvunt, percipiant penſionem. domoſque hujuſmodi adeo male inhabitent, ut domini crebro ad illarum inſtaurationem cogantur, viceque verſa domos prædictas pro ſuo arbitrio dimittere poſſe prætendant, & re ipſa plurimæ illarum multos annos illocatæ fuerint, emanata inter ipſos prohibitione, ne eorum ullus domum ab alio Judæo dimiſſam conducat: cumque fraudibus hujuſmodi nulla alia ratione obviam iri poſſit, quam via juris, & litium, quas eapropter per domorum prædictarum dominos, inter quos multa Loca Pia exiſtunt, magno cum incommodo, & diſpendio in dies ſuſtineri oportet.

§.2. Hinc eſt, quod Nos *Judæorum prædictorum malitiam eo in re opportuno remedio retundere volentes*, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine *Univerſitatem Judæorum in Urbe* prædicta commorantium quibuſcumque Chriſtianis *dominis domorum in eodem Ghetto conſiſtentium*, nunc, & quandocumque in futurum *illocatarum*, pro tempore quo illæ non erunt locatæ, *penſiones ſolitas perinde, ac ſi particularibus Judæis locatæ eſſent, ſolvere teneri, & obligatam exiſtere*, atque ad id opportunis juris, & facti remediis ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine figura, & ſtrepitu judicii, ac ſola facti veritate inſpecta, omni, & quacumque appellatione remota cogi, & compelli poſſe, & debere, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, volumus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes præſentes literas etiã ex eo, quod prædicti Judæi ad præmiſſa citati, & auditi non fuerint, & illis non conſenſerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia cauſa, colore, & prætextu, etiam enormis, & enormiſſimæ læſionis, ullo unquam tempore notari, impugnari, reſcindi, retractari, aut ad viam, & terminos juris reduci, & revocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut quodvis aliud juris, & facti remedium impetrari, ſeu etiam motu ſimili conceſſo quempiam in judicio, & extra illud uti minime poſſe: ſed illas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo jure quæſito, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Nov. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Novembris 1658. Pont. noſtri Anno IV.

CCXIII.

Bulla, ſive literæ decretales Canonizationis S. Thomæ de Villanova Archiepiſcopi Valentini.

ALEXANDER EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. SAnctiſſimum Regem, & Prophetam cum Dei ſpiritu plenus omnia creatarum

rum rerum genera ad Creatorem suum laudandum dulcissimis Psalmis invitat, hominum præcipue causa id facere haud obscure cognoscitur: Etenim Angelicæ mentes, quas primo vocat; animantia item cuncta, atque inanima, quæ deinceps appellat, nihil admodum ejusmodi sive jussu, sive incitamento indigebant; quippe illæ beatitudinis suæ necessitate ter sanctum hymnum incessabili voce proclamant; ista vero suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque Divinitatem Opificis contemplantibus laudandum præbent. Igitur fideles propheticis vocibus potissimum excitantur, quibus maxime dicitur Laudate Dominum in Sanctis ejus; honorantes videlicet viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria, & honore coronavit in Cœlis: domesticos Dei vestris in difficultatibus suppliciter advocantes: denique Dominum agnoscentes, & colentes in Servis ejus. Atque hoc ipsum Catholica Ecclesia, Spiritu Sancto docente, præclare intelligit, dum filiis suis quotidie fere Sancti alicujus memoriam divino officio, ac precibus recolendam offert, celebrandamque, & dum temporis intervallis nonnullos egregiæ sanctitatis, & miraculorum luce inter alios veluti sidera coruscantes, divino instinctu, Apostolica Pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, Populisque fidelibus venerandos proponit: nimirum ut ea ratione Omnipotentis Dei laus, & gloria magis, magisque increbrescat, ejusdemque bonitati, ac benignitati simul agantur gratiæ, qui dedit virtutem, & potestatem talem hominibus. Quod vero idem Deus in hæc tempora, quibus ineffabili providentia, nullis nostris meritis, Ecclesiæ suæ præesse nos voluit, reservarit, ut sanctissimus, sibique maxime dilectus Sacerdos Thomas de Villanova eo titulo, atque honore decoraretur, Nobisque hanc mentem inspiraverit, sedulo felicitatem in Domino gratulamur, quod novum, ac salutare sanctitatis exemplum intueri propius, novumque apud Dei misericordiam interpretem, & intercessorem præsentibus in periculis, atque necessitatibus invocare præcipue possit, ejusque precibus pacem, & tranquillitatem in diebus suis, placato Domino, sperare. Seorsum autem nostro nomine pro eo, ut debemus, immortales gratias humillime habemus, atque agimus eidem divinæ benignitati: jam vero ut Thomæ sanctitas testimonio etiam nostro innotescat.

Ortus S. Thomæ de Villanova.

§.1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in Castro Fontisplani Toletanæ Diœcesis anno a salute Orbis reparata 1488. ex honestis, & Catholicis Parentibus Alphonso Thoma Garcia de Villanova ejusd. Diœcesis Oppido, & Lucia Martinez Castellana, adeo charitati deditis, ut nunquam ab se vacuo sinu egenum abire permiserint.

Pietas in pauperes.

§.2. Ac veluti ingenito quodam pietatis, & misericordiæ sensu ex matris alvo secum delato, & sub ejusmodi Parentibus educatus, antea visus est se Deo dicare, quam Deum posset per ætatem cognoscere. Nunquam negavit pauperibus Christi, quod peterent, & oculos viduæ expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea; nam jentacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus, sæpe domum repetebat sago, thorace, pileo, caligis, & pallio denudatus: Matrem quandoque enixe precatus, ut pauperi supervenienti consuetæ, ac quotidianæ eleemosynarum distributioni paratum sibi prandium adiiceret, spondens ea die, se minime comesturum: quo obtento, & innocenti jejunio satur, mentem divina esurientem cœlestibus dapibus recreabat. Et exinde ad Xenodochia reficiendis languentibus ova recens edita deferebat; usque adeo a teneris unguiculis in egenos effusus, ut pullos ipsos gallinæ sublatos Christi Domini pauperculis distribueret: ac messoribus aliquando præfectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum, sed proprium, ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen Parentum imperio æque subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

Corporis castigatio.

§.3. Optavit enim, & datus est ei sensus, invocavit, & venit in eum spiritus sapientiæ, quo agente, Patrem luminum, & domi, & in templis assidue precabatur, & concupiscentiam carnis robusto, atque integro sanctitatis rigore calcavit, castigans corpusculum suum, & in servitutem redigens, cilicio, & flagellis domans; quibus ab eo per oblivionem in cubili quandoque relictis, & a matre non sine admiratione repertis, evidenter patuit in eo a tritura sementem, a vindemia palmitem, a pomis radicem præveniri. Quam sane in se ipsum privatam, & tacitam severitatem pari etiam modestia condiebat; adeo enim modestus fuit, ut nunquam e terra oculos levare consueverit; adeoque castus, & pudicus, ut ad extremum usque spiritum virgo permanserit, neque unquam ex ejus ore verbum prodierit, quod puritatem pectoris non redoleret.

§.4. Intelligens autem fore, ut ii qui docti fuerint, quasi splendor firmamenti; & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgeant; Compluti in Collegio S. Idelphonsi in disciplinis, & facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facile superavit. Logicas subinde, & theologicas quæstiones explanavit. Jam vero satis in Christiana palæstra edoctus, ac Evangelici memor effati: Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus, audito parentis obitu se Cathedræ ornamento, & commodis abdicavit, ac integrum patrimonium virginibus alendis addixit: quo illis erectum fuit Xenodochium in Oppido Villænovæ, adhuc Hospitale Archiepiscopi nuncupatum.

Ordinem Eremit. S. Augustini Reform. ingreditur.

§.5. Interim inclinavit aurem suam, ut audi et loquentem in se Dominum, & dicentem: Obliviscere populum tuum, & domum Patris tui. Unde cum annum septimum, & vigesimum ageret, ne sæcularium strepitu curarum a perfecta cum Deo unione distraheretur, duxit eum Dominus in solitudinem, ut ibi loqueretur ad cor ejus, ibique Ordini Eremitarum S. Augustini in Salamatino Conventu nomen dedit die 24. Novembris 1516., ac peractis per annum mira austeritate vitæ Religionis rudimentis, recurrente mox eadem die 24. Novembris ibidem solemnem professionem emisit, & æmulatus charismata meliora, eam brevi religiosæ perfectionis metam attigit, ut vix biennio elapso ejusdem Conventus S. Augustini Burgensis, Visitatoris Provinciarum Castellæ, & Bœticæ, Provincialis Definitoris ejusdem Provinciæ Castellæ, & Prioris Conventus Vallisoletani munia iis vitæ, ac morum exemplis obivit, eoque zelo labefactatam regularis disciplinæ integritatem restituit, ut numero Reformat. Ordinis adscribi promeruerit.

In Salmaticensi Conventu discipulos instruxit.

§.6. Inter hæc volente Altissimo rigare Montes de Superioribus suis, jussus est talentum sibi a Domino creditum non abscondere in terra, sed ut sapientissimus dispensator in communem utilitatem convertere; in prædicto igitur percelebri Salmantino Conventu ex obedientia Magistrum sententiarum, & Religiosis sui Ordinis, & exteris advenientibus exposuit, S. Thomæ doctrinam sequutus; ad quod, & nominis similitudo, & Religionis consuetudo eum hortabantur, eoque doctore tantus fuit discipulorum profectus, ut cum sanctum bellum Principibus, & Potestatibus tenebrarum indicere decrevisset, eos dignos invenerit, quos ad expugnandas Mexicanas Infidelitatis arces, dum ipse postea Provincialis officio fungeretur, ad apostolicam formam plene conformatos, ut Angelos veloces ad gentem Christianæ Religionis penitus ignaram transmitteret; eos accendens proposito gaudio, aut futuræ illarum a Deo aversarum mentium conversionis, aut proprii pro Christo effusi sanguinis laureæ consequendæ: quorum primum non sine magno Christianæ Reipublicæ emolumento clementissimus Dominus felicissimo eventu per illos comprobare dignatus est.

Divinum verbū dispensat.

§.7. Dum in istis versatur, Spiritus Domini super eum pauperibus evangelizare misit eum, nam e Cathedra ad Suggestum ex obedientia translatus, visus est Populis tuba vitæ, & vox cœlorum, ac proinde vas electionis, ut portaret nomen Jesu coram Regibus, & Principibus. Propterea Carolus V. Imperator cum sibi a concionibus singulariter elegit; cujus Apostolicus spiritus omnibus omnia factus, sapientibus, & insipientibus verbi divini pabulum erogavit, itaut una omnium voce Spiritus sancti organum proclamaretur.

Granatensem Ecclesiam recusat, Valentinam ex præcepto suscipit.

§ 8. His permoti idem Carolus V., & Philippus II. Hispaniar. Rex Catholicus labefactam Valentinæ Ecclesiæ ex diuturna viduitate disciplinam, Thoma tantum Præsule ad eam proposito restitui posse pie crediderunt. Verum, ne ut antea Granatensis Ecclesiæ Infulas recusaverat, eo quod elegisset abjectus esse in Domo Dei sui, etiam Valentinæ curam suscipere abnueret, ubi Imperatoris, ac Regis voluntatem non satis urgere compertum fuit, iisdem petentibus a suo Superiore adactus, cellam cum lacrymis deserens, Valentiam sese contulit, & in Conventu S. Mariæ de Succursu Ordinis S. Augustini eque descendens, fastu solemnis ingressus vitato, pedes cum socio, simplicis Religiosi habitus indutus ad Cathedralem perrexit; atque hæc humilitatis fundamenta jecit, ut Ecclesiastici Præsulis culmen quo profundius stabiliret, eo solidius, & sublimius eveheret.

Ecclesiasticam disciplinam, & Laicorum mores instaurat.

§.9. In hoc Cathedræ fastigio bonus iste Pastor animam suam posuit pro ovibus suis, & licet gladius persecutoris eum non abstulerit, martyrii tamen palmam non amisit: Ecclesiasticam enim disciplinam, & Laicorum mores coacta Synodo Provinciali multis affectus injuriis instauravit: Mox ad ovium suarum salutem promovendam conversus, plurimos ad vitæ semitam æque prudentis, ac ignitæ charitatis vi exhortando, jejunando, orando proprium etiam sanguinem iteratis flagellationibus fundendo revocavit, ut vere dicere posset: Die, noctuque æstu vigebat, & gelu, fugiebatque somnus ab oculis meis.

Ecclesiasticæ libertatis propugnator.

§.10. Et quamvis suaviter animos ad honestatem sectandam allicere studuisset, fortiter tamen finem attingere non prætermisit: Nam & invictum animum in tuendis Ecclesiæ juribus, & Ecclesiastica restituenda, & conservanda auctoritate ostendit, illis verbis usus, se gloriosam magis mortem, quam odibilem vitam amplecti, nec supplicia pro Ecclesiastica immunitate ex debito Pastoralis officii in libertatem vindicanda timere, aut fugere. Quod ex animo dictum ostendit cum Regio Ministro minitanti rerum temporalium exspoliationem, imperterrita mente respondit: Tunc magis locuples ero, cum temporali subsidio libero ad cellam lætus remigrabo, ubi D. Augustinum parentem meum inveniam, a quo nonnisi invitus, & lacrymans discessi. Delinquentes debitam pœnam subire censuris coegit Ecclesiasticis, eximia charitate exæstuans, & se pro suis holocaustum offerens, quos obsecrando, & arguendo corrigere non posset; iisdem enim adstantibus se usque ad sanguinem flagellando, semetque cum lacrymis increpando, cujus peccatis fieri dicebat, si non resipicerent, sic compungebat, ut eos ad pœnitentiam, & meliorem frugem reduceret.

Puritatis amator impudices detestatur.

§.11. Ita tamen mira benignitate, charitatis excellentia, prudentiæ suavitate plures tum e Clero, tum e Populo in viam timoris Domini reduxit, ut ubi malo suorum familiarium exemplo, ne alii infici possent, vereretur egregius puritatis amator, neque ad horam ullum impudici-

tia

tia fœdatum domi suæ detinuerit; quin, & ipsum Fratris filium lasciviæ culpa notatum domo expulit, & patriam repetere sine mora coegit.

Totus in Dei, & proximi charitate flagrabat.

§.12. Quapropter sic in labore, & ærumnis, in vigiliis, & jejuniis arguens, obsecrans, increpans in omni patientia, & doctrina, omnibus omnia factus est, ut omnes lucrifaceret, & alter veluti Paulus, divinus intellectus, & divini amoris cereus nuncuparetur: adeoque Dei amore flagrabat, ut passim dicere soleret, sibi propemodum tollerabilius videri, se in Infernum dimitti, quam non diligere Deum, & præ ignibus, & tormentis illud unum expavescere, quod qui cruciantur in Inferno, Deum oderunt.

In pauperes liberalis erga se ipsum parcus.

§.13. Et ecce data est ei pax fœderis Domini, & fuit illi pactum Sacerdotii sempiterni, quia zelatus est pro Deo suo, & expiavit scelus filiarum Israel; & quia misericordiam habuit, erudivit quasi Pastor gregem suum, Christo Domino dilectus, & obtemperans pavit agnos, pavitque oves ipsius. Adeo enim fuit in pauperes liberalis, & parcus erga se ipsum, ut quo egenis, quorum se parentem gerebat, largius subveniret, laceras indueret vestes, quas propriis manibus sarciebat, unicum pileum proprio usui domi asservaret, cubiculum storeis vestitum incoleret, super sarmentis in terra quiesceret, & sæpe pauperes convivas ex eadem patina cibum sumere permitteret; ipse vero adeo parce comederet, ut senio, & infirmitate confectus, unico, eoque modico ferculo mensam instrui permiserit, & Œconomo secus cum precibus suadenti sæpius responderit, iniquum esse, ut servus pinguiori cibo, quam Domini sui pauperes vesceretur: lintea e proprio cubili desumens, & indusiis se ipsum exuens, ea pauperibus largiebatur, ratus ea, quæ pauperum erant, citra injuriam illis denegari non posse, in quo sui sanctissimi Patriarchæ Augustini perfectus extitit imitator, & filius, quod nil suum æstimavit, imo totum reputavit commune cum fratribus: unde, & S. Gregorii Magni vestigia sequutus, Catalogum pauperum omnium penes se retinebat, ut singulis pro egestate consulere posset. Præterea puellis egenis dotem pro conditione suppeditabat. Cumque Mauri prædati essent Oppidum Collera suæ Diœcesis, & plurimos incolas captivos duxissent, ingentem aureorum vim in illis e jugo servitutis redimendis liberaliter profudit. Cumque experientia didicisset pauperes fœminas natorum in publica via projectorum vitam negligere, ad se pueros afferri curavit, & grandem pecuniæ summam in iis alendis, impendit.

Tria erexit Collegia Deus triticum multiplicavit in horreo.

§.14. Tria erexit Collegia, quæ pinguibus dotavit proventibus: Primum Valentiæ, alterum Compluti, tertium Oriolæ; e quibus viri tum probitate, tum doctrina præstantes plurimi prodiere.

§.15. Insignem hanc viri secundum cor suum pietatem ille idem piissimus Dominus, qui, & facit mirabilia magna solus, & est mirabilis in Sanctis suis, singularibus testimoniis divinę suæ dexteræ pręter consuetum causarum secundarum ordinem operantis, acceptissimam sibi esse confirmavit. Ad sublevandam enim miserabilis fœminæ familiam factum est, ut Subcustos frumenti Archiepiscopalis ab eo mitteretur ad horreum, quod paulo ante vacuum penitus reliquerat, quo cum pervenisset, e januæ rimis grana exuberantia cum Subœconomo, & aliis conspicatus est, & dum januam aperire student, magna vi frumenti compressam vix totis viribus impellentes reserare potuerunt; quamobrem stupore perculsi magnis vocibus inclamant, miraculum. Tumque Thomas eo accurrens, cunctis silentium præcipiens, mulieri triticum elargitus: Vescere, ait, & Omnipotenti gratias age, qui tibi illud paravit.

Paralyticum sanat.

§.16. Ad hæc conscius, se missum, ut mederetur contritis corde, producto super pauperem quemdam Cesaraugustanum quadraginta jam annis paralysi laborantem, & fulcimentis insistentem signo Sanctissimæ Crucis dicens; Confide, & dic gratias Deo, qui dignatus est tibi salutem impertiri, consolidavit bases, & plantas ejus, itaut paralyticus se erigeret undique validus, rejectisque fulcimentis ad pedes ejus procumberet: cui Sanctus Archiepiscopus silentium indixit, ac Deo gratus ut esset, & pro se preces funderet, hortatus est.

Quam plurimos ad pœnitentiam revocavit, & mira de divinæ Trinitatis mysterio exposuit.

§.17. Memor etiam promissionis Christi Domini: Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis; nunquam ad conciones habendas perrexit, aut conversionis alicujus provinciam suscepit, nisi Deum prius effusis precibus exorasset, ut divina gratia dura peccatorum corda emollire dignaretur; mox ab hujusmodi oratione consurgens eo fervore, ardentique zelo peccatores corripuit, ut quamplurimos ad pœnitentiam, & perfectioris vitæ semitam revocaverit; quos tactos dolore cordis intrinsecus ad Confessarii pedes illico accurrere impellebat. Contigit etiam, ut coram dicto Rege Philippo II. agens de ineffabili Sanctissimæ Trinitatis mysterio, eo usque erexerit mentem, ut Archiepiscopus Granatensis vir doctrina, ac pietate præditus, dixerit se non putasse eo illum sese potuisse attollere, quod quę audisset, humanum intellectum longe excederent. Hujusce vero, & aliarum quamplurimum concionum codex, se superstite, nunquam Thomæ singularis modestia, ut typis committeretur, præbuit assensum.

In Ascensionis Dominicæ celebritate a terra elevatus est.

§.18. Continuam insuper Dei servus mentis elevationem patiebatur, itaut a concionibus, aliisque sacris functionibus abstinere cogeretur; exinde mundi gloriam ea ratione devitans. Quem tamen in novissimo loco interius recumbentem, altius qui eum ad nuptias invitaverat, non sine magna gloria coram discumbentibus ascendere compulit. In ipsa enim Ascensionis Dominicæ celebritate cum divinis officiis interesset, ad Antiphonam Nonæ, & vi-

& videntibus illis elevatus est: & ipse quo e terra sublatus prorsus immobilis integro duodecim horarum spatio, omnibus videntibus, permansit; quasi jam felix illa Anima suo itineri ad Deum se accingeret.

Ægrotus lectum suum pauperi largitur.

§.19. Tandem his, multisque aliis meritis plenus in febrim incidit, ac cum peculium domesticum jamdiu in piis usibus consumpsisset, quæ pauperrimæ suppellectili supererant, inter pauperes familiares partitus est; oblitus vero cujusdam Commentariensis patrisfamilias egeni, cubile quo ægrotans jacebat, cum nil aliud ipsi superesset, ei donavit: & tunc ut, quod suum erat, ferret, hortabatur; at renuentibus familiaribus ipsum super stoream ponere, ut fieri postulabat, mira humilitate per viscera Jesu Christi a Commentariensi ejusdem cubilis usum ad mortem usque precatus est, ut qui aliis pauperibus totus vixerat, in alieno decedens paupperrimus moreretur.

Pecunia in pauperes distributa omnibus Ecclesiæ Sacramentis, munitus Clerum hortatus est.

§.20. Cumque orans, & vigilans expectaret Adventum Domini sui, Episcopus Segobricensis ultimum adventare vitæ terminum nunciavit, cui exhilaratus gratias egit, & addidit: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus; usurpans etiam illud S. Martini: Si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; sin minus, cupio dissolvi, & esse tecum. Tunc vero cum per Œconomum quinque millium aureorum summam superesse significaretur, eam pauperibus distribui mandavit: cumque intellexisset omnibus civitatis pauperibus abunde esse subventum, & adhuc mille, & quingentos aureos reliquos esse, ad immortalitatis bravium terrenis omnibus affectibus exspoliatus anhelans, sic conquestus est: Cur me hic detinetis adhuc, ne ad fruendum bono, quod mihi paravit Dominus evolem? properate, opus absolvite, ne ipse diutius hic in labore anxius detinear, sed tandem in pace Christi requiescam: Et certior factus jam omnia consummata, ipse suum jam consummaturus cursum, Deo gratias agens addidit: Nunc letus ad agonem propero, nudus cum nudo, nil habens unde tenear, strenue luctaturus; jussitque se sacro oleo muniri, & Clerum vocari, cui sumpto Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, sanctitatem vitæ, & perpetuam erga Sanctam Sedem Apostolicam obedientiam ex testamento legavit.

Spiritum Deo commendans expiravit die 8. Sept. 1555. Planctus magnus super eum.

§.21. Demum semel adhuc sub speciebus Sacramentalibus venerari cupiens Deum Salvatorem, quem mox facie ad faciem sese intuiturum sperabat, in suo cubiculo Sanctum Sacrificium confici, & interim sibi Dominicæ Passionis Evangelium secundum Joannem legi voluit; eoque cum alta contemplatione audito, ac mira pietate, & humilitate augustissimo Sacramento, erga quod semper devotissimus extitit, ad elevationem adorato, præ gaudio vim lachrymarum profundens inchoavit canticum: Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace; eoque absoluto, subdidit: In manus tuas Domine commendo spiritum meum; quæ cum diceret, exspiravit die 8. Septembris, Vespere Nativit. Beatissimæ Virginis, cujus dum viveret, amore languebat: Anno salutis 1555. ætatis suæ 68.

Locus sepulturæ.

§.22. Clerus, & Populus, qui ad Deum confugerant, indicta supplicatione generali pro suo languente Pastore, in Ecclesia S. Thomæ Apostoli stationem peregerunt; adeoque universalis ploratus invaluit, ut Cleri cantus non audirentur; & ad Antiphonam: Non sumus digni a te exaudiri: Cantores dolore, & commiseratione commoti illam præ lachrymis absolvere nequiverint. Mox audito pulsu campanæ illius obitum nunciantis, ita planctus omnium erupit, ut cujusvis conditionis homines, quasi amentes per vias discurrentes patrem se amisisse couquererentur.

Miracula post mortem.

§.23. Corporis vero aspectu in tam ingenti jactura idem populus adeo se levari posse putabat, ut illud pontificalibus indumentis, & florum corona virginitatis ejus insigni ornatum ad præfatam Ecclesiam S. Mariæ de Succursu Ordinis Sancti Augustini delatum, humo tradi non permisisset, nisi Fratres ejusdem Monasterii sepulturæ clanculum mandassent. Talis autem erat gratia ejus corporis emortui, ut viventi haud absimile appareret.

§.24. Successive tamen multa sunt ejus suffragantibus meritis edita miracula Domino cooperante, & Servi sui usque ad mortem fidelis, vitæ sanctitatem confirmante sequentibus signis.

Duo etenim mortui ad vitam revocati fuere: Paulus Franciscus Cardona post septem mensium febrim extinctus, & Sperantia Valeria decem quoque mensium febri consumpta non solum vitæ, sed etiam integræ sanitati restituti sunt.

Marcella de Lizania tertium annum agens trimestri morbo distillationis in pectore affecta vehementi, & assidua tussi ita afflicta, ut erumpente e pectore sanguine cibum sumere, aut sumptum retinere non posset, distillatione etiam ad ejus oculos descendente, remediis omnibus ad ejus curam adhibitis, spe ad salutem pristinam redeundi prorsus destituta, ad Sepulchrum Thomæ delata, postera die, hora, qua sacrum pro ejus sanitate celebrabatur, sanata est, & de cubili surgens ad matrem incolumis, quasi nunquam passa fuisset ophthalmiæ morbum, clarissimis oculis festiva contendit.

A carcinomate Franciscam Nadal liberavit, & Catharinæ Vincentiæ Roselon innumerabilibus plagis per quinquennium cruciatæ insperatam salutem reddidit.

Petrum Antonium Sutorem ex nervorum contractione per biennium claudicantem, jamque inutilem sanavit.

Jacobus Cervera cæmentarius ulceribus insanabilibus plenus ab eo sanatur. Vincentius Cyprer nervis ex paralysi solutis sanitatem pariter impetravit.

Arida ubera Catharinæ Montaltæ, admotis

motis floribus; quibus Servi Dei Sepulchrum respersum erat, ad infantulum, sustentaodum lacte illico affluere visa sunt.

Ludovico Lemosy per sex annos adeo pedibus laboranti, ut sæpissime cubili immobiliter iohæreret, bases, & plantas consolidavit.

Quatuordecim annorum heroia Joannem Tibicinem afflictum pristinæ sanitati restituit.

Septemnem puellam Vincentiam Mattheu in puteum delapsam, in aquis per tres horas submersam eripuit incolumem.

Quibus coruscantibus signis lux effulsit, ostenditque veuerandum esse in terris, quē in Cœlis adeo acceptum Advocatum humana haberet infirmitas.

Agimus igitur Omnipotenti Deo quāmaximas possumus gratias, & repletū est gaudio cor nostrū, & lingua nostra exultatione, quod nullis nostris suffragantibus meritis, sed inscrutabili sapientiæ suæ arcano hanc Servi sui Canonizationis celebritatem per nostræ humilitatis ministerium toti Orbi splendescere præordinavit. Cum enim jam ab ejus felici occasu per uuiversas gentes, & oationes ipsius sanctitas celebraretur, & ipsius nomen apud Christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem ejus tot miracula, quæ etiam io dies uoa cum ejus veneratione augebantur, via parabatur a Patre luminum Thomæ clarificationi.

Processus, & instantia pro Canonizatione.

§.25. Propterea ab Ordinario Processus informativus Sacræ Congregationi Rituum exhibitus fuit anno 1608., & accedentibus precibus etiam claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, necnon Præsulum, & Procerum Deputatorum Regni Valentiæ, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini tertio repetitis, cæterisque de more peractis responsum fuit, a prædicta Congregatiooe, plane constare de validitate processuum, de virtutum excellentia, de fidei puritate, vitæ sanctimonia, miraculorum operatione, fama sanctitatis, & frequeutia populi ad Servi Dei sepulchrum; ac propterea posse (si Summo Pontifici placuisset) imposterum nuncupari Beatum, & de eo tamquam de Confessore Pontifice quotannis in Regno Valeotiæ a Religiosis utriusque sexus Ordinis Sancti Augustini, & in Civitate Valentia Clero, tam secnlari, quam regulari, recitari Officium, & Missam celebrari.

Quibus annuit fel. rec. Paulus V. Prædecessor noster, ac desuper literas in forma Brevis concessit, & prædictum indultum mox exteosum fuit ad omnes utriusque sexus Religiosos prædictos Regnorum Castellæ, Aragoniæ, & Cataloniæ, necnon ad Oppidom Villænovæ, & tandem ad omnes pariter utriusque sexus Religiosos Ordinis Sancti Augustini, ubique terrarum existeutes.

Votum Sacræ Congr.

§.26. Eodem quoque anno duobus aliis insuper approbatis miraculis, censuit eadē Congreg. tota, posse Sedem Apostolicam ad solemnem ejusdem Beati Canonizationem quandocumque juxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ritum, & sacrorum Canouum dispositionem procedere.

Causæ reassumptio.

§.27. Verum superveuientibus novis decretis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiā Prædecessoris nostri, siluit causa usquequo fuit facta præmissorum omoiom relatio similis memoriæ Inoocentio X. itidem Prædecessori nostro, & ab eo deputatus io Relatorem tunc in humanis agens bon. mem. Fridericus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cornelius nuncupatus, & signata commissio reassumptioois causæ. Demandatum etiam fuit dicto Cardinali Cornelio Relatori cum dilecto filio Hilarione Roocaio, & quondam Terentio Alciato Consultoribus examen operum ejusdem Servi Dei Thomæ, & facta relatione decretum, in illis uihil contra fidem, & bonos mores, nec aliquam doctrinam a catholico sensu alienam contineri.

Literę remissoriales.

§.28. Postea decretæ literæ remissoriales ad probandum ea, quæ superveoerant post indultam venerationem, & directæ literæ Veoerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Valentino, & Segobricensi, & Derthuseosi Episcopis, & transoiissis ad Urbem processibus, iu locum prædicti Cardinalis defuncti subrogatus est dilectus filius noster Joannes Baptista Cardinalis Pallotta ouncupatus, dicti Ordinis Sancti Augustini Protector: a quo iisdem Processibus in Congregatiooe prædicta relatis, ab eaque mature discussis, declaratum est, abunde constare de validitate, de relevantia, de incremento cultus, ac etiam de duobus aliis miraculis de novo patratis, & sic adimpleta esse omnia ea, quæ novis decretis expetebantur.

Instantes prò Canonizatione.

§.29. Accedentibus charissimi in Christo filii nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici, Venerabilium etiam Fratrum uostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporuio Regnorum Hispaniæ, necnon eorumdem Procerum, ac etiam totius Ordinis Eremitarum S. Augustini precibus, quibus a Romaois Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictis, & a Nobis id sæpius postulaveraot, & postulabant.

Relatio de vita, & aliis sequuta.

§.30. Reliquuio erat, ut de more universam causam Cardinales, quibus id commissum fuerat, recenserent, & pro rei gravitate recognoscerent. Id quod cum recte, fideliterque præstitisseot, idemque omnes sensissent, prædictus deinde Joannes Baptista Cardinalis de vitæ sanctitatæ, virtutibus, & miraculis Servi Dei Thomæ, necnon de actis omnibus in eadem Rituum Congregatione coram Nobis habita pleuissime retulit. Mox per Venerabilem etiam Fratrem nostrum Julium Episcopum Sabinensem S. R. E. Cardinalem Sachettum similiter nuncupatum dictæ Congregatioois Præfectum, totius summa Processus in Consistorio oostro secreto plene relata, sua, Collegarumque seotentia exposita, reliqui Cardinales, qui aderant, unanimi suffragio eandem sententiam approbarunt. Quapropter sequenti publico Consistorio, in quo pro Cano-

Canonizatione dicti Beati Thomæ verba fecit, dilectus etiam filius Marcus Antonius Burattus nostræ Consistorialis Aulæ Advocatus, & nomine prædicti Philippi Regis, necnon prædictarum Universitatum, & Regnorum, ac totius Ordinis Eremitarum Nobis humiliter supplicavit. Nos in tam gravi causa Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, qui tunc aderant, hortati sumus, ut eleemosynis, jejuniis, & orationibus sedulo incumberet, quo divina voluntas clarius Nobis elucesceret. In semipleno postmodum Consistorio ex more accersitis non solum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, sed præsentibus nostris. & Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatii nostri Apostolici causarum Auditoribus, de vita, & miraculis Beati Thomæ, quæ opportuna visa sunt, proposuimus: omnesque ad ejus Canoninazionem deveniendum esse aperte suffragiis confirmarunt. Nos itaque unanimi consensu audito aperuimus os nostrum in benedictionibus, & Dei nutum, ad voluntatem sequuti, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cœlis, Nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, diē Canonizationis indiximus, cunctos adhortati, ut junctis nobiscum precibus, eleemosynis, jejuniis, & Sacrificiis Spiritus Sancti gratiam nostræ humilitati in tam alto negotio impetrare studerent.

B. Thomam Sanctorum catalogo adscribit.

§. 31. Tandem cum nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum decretis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudine, ac novorum decretorum præscripto agenda, & observanda erant, hodie in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solemni ritu cum ejusdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero seculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenimus, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Philippi Regis a dilecto etiam filio nostro Hieronymo tituli S. Mariæ Transtyberim Presbytero Cardinale Columna similiter nuncupato, ac per Marcum Antonium Advocatum prædictum, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, matura deliberatione præhabita, & divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, B. Thomam de Villanova Archiepiscopum Valentinum Sanctum esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum catalogo adscripsimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia universali quolibet anno die 18. Septembris memoriam ejus inter Sanctos Confessores Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Visitantibus sepulchrum indulgentias elargitur.

§. 32. Eademque auctoritate omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius S. Thomæ ad sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, in forma Ecclesiæ consueta.

Præsentibus Canonizationi plenariam concedit indulgentiam.

§. 33. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno, *Te Deum*, solemniter decantato, peculiari in honorem Beati Thomæ oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad altare Sancti Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem Sancti commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Dignum igitur, & justum est, Nos gratias agere, & gloriam dare Deo viventi in sæcula sæculorum, qui benedixit conservum nostrum in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, & cum illum dederit Nobis quasi fulgentem solem in templo suo in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, adeamus cum fiducia thronum Divinæ misericordiæ, ore, & opere supplicantes, ut Sanctus Thomas universo Christiano populo prosit meritis, & exemplis, precibus adsit, & patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

Transumptorum fides.

§. 34. Cæterum, quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus eorum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eandem ubique fidem haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 1. Nov. 1658. An. IV.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1658. Kal. Novembris, Pontificatus nostri Anno IV.

Ego

✠ Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Providentem Dominum in conspectu meo semper quoniam à D. est mihi N. C.

†
† Ego Franciscus Episcopus Portuen. Cardinalis Barberinus.
† Ego Bernardinus Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.
† Ego Julius Episcopus Sabinensis Cardinalis Sacchettus.
† Ego Martius Episcopus Albanensis Cardinalis Ginettus.
† Ego Antonius Barberinus Episcopus Tusculanus Card. Antonius.
†
†
†
† Ego Hieronymus tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Columna.
† Ego Joan. Baptista tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Pallottus.
† Ego Franc. M. Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. Brancatius.
† Ego Videricus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Card. Carpineus.
† Ego Marcus Ant. tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Franciottus.
†
†
† Ego Fr. Vincentius tit. Sancti Clementis Presbyter Card. de Florentiola.
† Ego Julius tit. Sanctæ Priscæ Presbyter Card. Gabriellius.
† Ego Cæsar tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Facchenettus.
†
†
† Ego Angelus tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Georius.
†
† Ego Nicolaus S. M. Angelorum Presb. Card. Ludovisius.
†
† Ego Federicus tit. S. Martini in Montibus Presbyter Card. Sfortia.
†
†
†
†
†
† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyter Card. Homodeus.
†
† Ego Jacobus tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Corradus.
†
†
† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.
† Ego B. tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Aldobrandinus.
† Ego Joan. Baptista Spada tit. S. Susannæ Presbyter Card. S. Susannæ nuncupatus.
†
† Ego Franciscus tit. S. Mariæ in Via Presbyt. Cardinalis Albitius.
†
† Ego F. tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardin. Chisius.
†
†
†
† Ego Julius tit. Sancti Xisti Presbyter Cardinalis Rospigliosius.
† Ego Nicolaus tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis a Balneo.
†
† Ego F. tit. S. Joan. ante Portam Latinam Presbyter Card. Paulutius.
†
† Ego Virginius S. M. in Vialata Diaconus Cardinalis Ursinus.
†
† Ego Vincentius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Costagutus.
†
† Ego Paulus Æmilius S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Rondaninus.
†
† Ego Benedictus SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Odescalchus.
† Ego Laurentius S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Raggius.
†
†
† Ego Carolus Barberinus Diaconus Cardinalis S. Cæsarii.
†
†
† Ego Decius Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Azzolinus.
†
†
†
†
†

CCXIV.

Injungitur Superioribus Conventuum Provinciæ Portugalliæ Ord. S. Hieronymi sub pœnis privationis vocis activę, & passivæ, ac Officiorum, & Dignitatum, & inhabilitatis ad ea, ut ratas annuales quindenniorum solvendorum Cameræ Apostolicæ, in capsa, seu loco separato, seorsum ab aliis ipsorum Conventuum redditibus quotannis deponant. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Conventus Sãctæ Mariæ de Bethlem nuncupat. Monachorum Ordinis S. Hieronymi Vicarius Generalis Provinciæ Portugalliæ, quod nonnulli ejusdem Provinciæ Conventus Cameræ nostrę Apostolicæ quindennia Ecclesiarum, quas obtinent solvere tenentur, dictorumque Conventuum Priores jam alias in loco separato *Supplicatio.*

parato quotannis summam pecuniarum, quæ solvi debebat, deponere solebant; Quoniam vero, sicut eadem expositio subjungebat, Priores hujusmodi pecunias quindenniorum prædictorum deponere destiterunt, totumque debitum ad tempus solutionis reservant non sine maximo eorumdem Conventuum præjudicio, qui sæpenumero tunc pecunias hujusmodi solvere coguntur, & eorum argentea oppignorare; Nobis propterea idem exponentes humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur; Nos igitur eumdem exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, Superioribus Conventuum præfatorum, ad quos spectat, apostolica auctoritate, tenore præsentium injungimus sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac etiam officiorum, & dignitatum, quæ obtinent, ac inhabilitatis ad ea ipso facto incurrendis pœnis, ut ratas annuales pecuniarum pro oneribus prædictorum quindenniorum persolvendorum in capsa, seu loco separato seorsim ab aliis ipsorum Conventuum redditibus singulis quibusque unitis realiter, & actualiter deponant, nec inde, nisi ad effectum præmissum solvendi quinquennia huic Sanctæ Sedi Apostolicæ debita amoveant, seu in alium quemcumque usum convertant.

§. 2. Decernentes insuper eisdem quoque pœnis subjacere Officiales deputatos Acquirios nuncupatos, qui si secus super his factum noverint Communitati Conventuum quocumque prætextu nunciare neglexerint, vel non curaverint.

Contraria tollit. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Nov. 1658. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima Novembris 1658. Pont. nostri Anno IV.

CCXV.

Confirmatio Decreti pro Congregatione Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi Portugalliæ editi, quod nullus ex dicta Congregatione Religiosus particularis, possit impetrare Breve aliquod a Sede Apostolica, aut Decretum a Congregatione Regularium pro Religione in communi, speciatim pro Præsidente Capituli sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, ac exilii ad quadriennium a Conventu, cujus est filius.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. QUÆ pro Religiosorum Ordinum quorumcumque statu prospere dirigendo provide facta noscuntur, illa cum a Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino, salubriter expedire.

Motiva hujus Consti. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Aloysius Alvarez de Rocha Inquisitor supremi adversus hæreticam pravitatem Inquisitionis Officii Regni Portugalliæ deputatus Præsidens a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis pro Capitulo, quod pro electione Vicarii Generalis in Congregatione Monachorum Ordinis Sancti Hieronymi Portugalliæ alias celebratum fuit, ipseque Vicarius Generalis electus cum suo Definitorio, quod ipsi considerantes incommoda, quæ oriuntur, ex quo nonnulli dicti Ordinis Religiosi particulares, Literas Apostolicas, aut decreta ab eadem Congregatione ipsorum Cardinalium Religionem prædictam concernen. in communi, aut speciatim pro præsidentibus Capituli impetrant, prout experientia docuit occasione dicti Capituli, in quo repertæ fuerunt binæ in simili forma Brevis literæ pro celebratione illius, quarum una ad unius Religiosi particularis, altera ad ipsius Ordinis instantias impetratæ fuerunt, ultra quod a novem annis citra quidam dicti Ordinis Monachus Domum suam Regularē egressus absque illius Superioris licentia pro uno Præsidente unum Breve hujusmodi, nulla ad id suffultus facultate reinpetravit, ex quo maximæ in ipso Ordine perturbationes exortæ sunt; Proinde ipsi Aloysius Præsidens, ac Vicarius Generalis, suumque Definitorium hujusmodi opportune decreverunt, statuerunt, & mandarunt, ne quivis dicti Ordinis Religiosus particularis sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, ac exilii a Conventu, cujus erit filius ad quadriennium, Literas in eadem forma Brevis a dicta Sede Apostolica, aut Decreta ab eisdem Cardinalibus pro ipsa Religione in communi, & speciatim pro Præsidente Capituli procurare, vel impetrare possit,

possit, Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune, ut infra, providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Decretum irritans. §. 2. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, attentis narratis, ne pax, & tranquillitas præfatæ Provinciæ causa præmissorum perturbetur, seu alias bonum regimen, detrimentum patiatur, præfatum Decretum, seu Statutum, & mandatum Exponentium, quatenus ut dictum legitime emanaverit, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac juxta illius formam, & tenorem sub pœnis in eo contentis observari exinde de per quemlibet dictæ Congregationis Religiosum mandamus, & præcipimus, ac irritum, & inane decernimus, quicquid secus super his absque consensu, & speciali licentia Vicarii Generalis, & Definitorii privati ejusdem Congregationis, contigerit impetrari.

Contraria relicit. §.3. Oon obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Nov. 1658. An.IV. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Nov. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declaratio super Ecclesiis, & bonis Commendarum de Scapezzano, de Saxoferrato, & Fanen. Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Bonorũ Commendæ Sancti Marci, & Hospitalis S.Joan. Hierosolymitani recenset applicatione, & apropriationem alias institutam tribus Commendis. §. 1. Alias Præceptoriam, seu Commendam Sancti Marci Fanen. Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani certo, quem præsentibus haberi volumus pro expresso modo tunc vacantem perpetuo suppressimus, & extinximus, ac ex illius bonis, juribus, redditibus, fructibus, & proventibus universis, tres Præceptorias, seu Commendas unam videlicet: Fanen., & alteram de Scapezzano, ac tertiam de Saxoferrato respective nuncupandas pro totidem Fratribus Militibus Linguæ Italiæ Hospitalis prædicti sub certis modo, & forma tunc expressis itidem perpetuo ereximus, & instituimus, tribusque Præceptoriis, seu Commendis sic erectis, & institutis, illi videlicet, quæ de Scapezzano vocatur omnia, & singula membri de Scapezzano, & alteri, quæ de Saxoferrato nuncupatur omnia, & singula membri de Saxoferrato: Tertiæ vero Fanen. nuncupatæ reliqua omnia, & singula Præceptoriæ, seu Commendæ Sancti Marci Fanen. sicut præmittitur, suppressæ, & extinctæ bona, res, & proprietates quascumque in quibusvis rebus consistentia, & ubicumque, & cujuscumque qualitatis, speciei, quantitatis, & valoris existentia cum omnibus juribus, & pertinentiis suis universis etiam perpetuo concessimus, applicavimus, & appropriavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 26. Februarii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Nunc autem, quæ bona, & Ecclesiæ ad singulas ex prædictis tribus Præceptoriis, seu Commendis per Nos erectis, & institutis ex infrascriptis Ecclesiis, et bonis supradictæ Præceptoriæ, seu Commendæ suppressæ, et extinctæ respective spectare debeant, distinctius, et apertius declarandum, et constituendum esse rati, motu proprio, et ex certa scientia, et matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Cappellam Sanctæ Mariæ de Bodio Maestadella vulgariter nuncupatam in Territorio Terræ Mondolfi, ac Ecclesiam Sancti Anastasii de Scapezzano, quæ Cappellæ hujusmodi membrum existit cum omnibus, et singulis ipsarum Cappellæ, et Ecclesiæ bonis, rebus, proprietatibus, juribus, et pertinentiis universis, canone tamen, seu canonibus certæ quantitatis frumenti ratione terrenorum dell' otto vulgariter vocatorum in dicto Territorio Terræ Mondolfi positorum, et a diversis personis possessorum dictæ Cappellæ debitis, necnon ex bonis ejusdem Cappellæ medietate cujusdam Molendini veteris nuncupati ad dictam Cappellam in prædicto Territorio Terræ Mondolfi spectante, cujus Molendini alteram medietatem Universitas ejusdem Terræ Mondolfi possidet, ac insuper quinque octavis partibus alterius Molendini delle Cone vulgo appellati ad dictam Ecclesiam Sancti Anastasii pertinentibus exceptis) ad prædictam de Scapezzano cum responsionis trecentorum viginti sex; Ecclesiam vero Parochialem Sancti Petrignani loci Rio Ritroso nuncupati in Territorio Terræ Saxoferrati, et Villa Porticano vulgo vocata pariter cum omnibus, et singulis bonis, rebus, proprietatibus, et juribus ad illam tam in dicto Territorio Terræ Saxoferrati, quam in Territorio Civitatis Eugubin. spectantibus: Præterea omnia, & singula Ecclesiæ olim sub invocatione Sancti Joannis de Dignis in prædicto Territorio Terræ Saxiferrati, ac Ec- Alia quoque bona applicat Commendis institutis.

clesiæ olim Sancti Joannis Pisauren. in Territorio Civitatis Pisauren. respective bona res, proprietates, jura, & pertinentias universa, ad hæc annuum canonem, seu canones certæ quantitatis frumenti præd. Cappellæ S. Mariæ de Bodio ratione dd. Terrenorum dell' otto vulgo nuncupatorum, ut præmittitur, debitos, ac primodictam medietatem memorati Molendini veteris nuncupati ad dictam Cappellam in Territorio Terræ Mondolfi spectantem, & quinque octavas partes alterius molendini prædicti delle Cone appellati ad dictam Ecclesiam S. Anastasii de Scapezzano pertinentes, Ecclesiam quoque S. Joannis in Valle in Curia de Montenovo cum omnibus, & singulis illius bonis, rebus, proprietatibus, juribus, & pertinentiis universis ad memoratam de Saxoferrato cum responsionis centum; Ac demum S. Marci Fanen., ac in Territorio Civitatis Senogalliæ, & Villa de Filetto positam S. Mariæ de Filetto Parochiales Ecclesias similiter cum omnibus & singulis earum bonis, rebus, proprietatibus, juribus, & pertinentiis universis, necnon omnia, & singula Ecclesię olim S. Joannis de Senogallia bona, res, proprietates, jura, & pertinentias universas ad supradictam Fanen. respective nuncupatas Præceptorias, seu Commendas a Nobis erectas, & institutas cum responsionis centum quinquaginta scutorum monetæ Romanæ communi ærario dicti Hospitalis per dilectos filios Præceptores, seu Commendatarios trium Præceptoriarum, seu Commendarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentes annuatim respective præstandorum onere spectare, & pertinere, ipsisque tribus Præceptoriis per Nos erectis, & institutis respective perpetuo concessa, applicata, & appropriata esse, & censeri debere tenore præsentium declaramus, ac decernimus, & constituimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod prædicti Præceptores, seu Commendatarii, necnon dilecti pariter filii Magnus Magister, & Conventus, ac Consilium, & fratres quicumque memorati Hospitalis, aliique quilibet, & speciali, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, & etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, & individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvari posse, neque ipsas præsentes literas sub quibuscumque similium, vel dissimilium declarationum, decretorum, & gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque Apostolicam quomodocumque faciendis ullatenus comprehendi, seu comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiã sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda de novo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, necnon quęcumque Tribunalia Hospitalis prædicti, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate,, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit prædictis nostris literis, ac omnibus, & singulis, quæ in illis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Novembris 1658. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 28. Nov. 1658. An.IV.

CCXVII.

Mandatum Provinciali Provinciæ Turoniæ Pictanen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ut nonnulla Decreta, Rescrtpta, & Brevia a Perturbatoribus observari faciat. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenset decreta alias emanata, ut compesceretur impetus quorundam Fratrum Ordinis S. Francisci de Observ. Prov. Turoniæ Pictanen.

§.1. NOmine dilectorum filiorum totius Definitorii, necnon omnium Superiorum, etiam Reformatorum Provinciæ Turoniæ Pictanen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit dilectus pariter filius Guilielmus Troulliet Frater expresse professus, & Procurator ejusdem Provinciæ, quod alias ad sedandam quamdam rebellionem per dilectos

ctos etiam filios Josephum le Balleur, Ægidium Noblè, Joannem Jagu, Julianum Brault, Bonaventuram Philippon, & nonnullos forsan alios dictæ Provinciæ Fratres publicæ quietis perturbatores in Provincia hujusmodi suscitatam, & per biennium integrum cum maximo totius Ordinis prædicti scandalo continuatam, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita duos ex supradictis, qui ad hanc almam Urbem accesserant, ad suam Provinciam, tanquam Apostatas, & rebelles, per decretum die 11. Januarii proxime præteriti remisit, & deinde Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ in Conventu de Sattenay die 20. Octobris 1657. celebratum quod iidem rebelles impugnare prætendebant, per aliud Decretum die 24. Maii proxime elapsi approbavit, quod etiam postea per quasdam nostras in simili forma brevis literas die 17. Junii subsequentis expeditas confirmatum fuit. Ac subinde supradictis rebellibus, qui hic instabant pro obtinenda facultate mittendi duos alios eadem Congregatio per rescriptum die 5. Julii proxime præteriti emanatum specialiter inhibuit, ne attenta duorum expulsione alios pro eadem causa ad Urbem accedere permitterent, & postmodum per aliud Decretum die 23. Augusti subsequentis editum quoddã concordatum in Castello Domini temporalis Oppidi Clisii inter dilectos filios Ministrum Provincialem, & duos Definitores dictæ Provinciæ ex una parte, & præfatum Josephum le Balleur, nonnullosque illi adhærentes ex altera irritum, tanquam ambitionis fomentum, & tranquillitatis dissidium cassavit, & annullavit; præcipiendo omnibus Provinciæ prædictæ Fratribus, ut in omnibus statuta Ordinis, Provinciæ hujusmodi servarēt; ac demum eisdem rebellibus per aliud Decretum die 27. Septembris proxime præteriti emanatum super prætensa erectione Custodiæ perpetuum silentium imposuit.

Supplicatio. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat a Definitorio Generali dicti Ordinis Matriti congregato, auditis ex utraque parte rationibus, decretum fuerit die 27. Junii proxime elapsi contra petitionem supradicti Josephi le Balleur, quod Definitorium Provinciæ non tenebatur eligere Guardianos Conventuum reformatorum ad eorumdem reformatorum postulationem, sed quod satis erit, si eligantur ex reformatis, qui tunc temporis erunt in Conventibus reformatis, & per biennium proxime præcedens laudabiliter vixerint; quodque MinisterProvincialis per se ipsum poterit Reformatorum Conventus visitare nisi aliter in Domino judicaverit expedire; quo casu Definitorem Reformatorum, aut alium ex reformatis deputare tenebitur. Cumque Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Portuen. ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barberinus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam ProtectorDecretum hujusmodi die 19. Octobris proxime elapsi sua, & memoratæ Congregationis auctoritate confirmaverit; prædicti vero rebelles omnibus præmissis non obstantibus, in sua rebellione pertinaciter durent, & spretis dictæ Congregationis decretis, etiam auctoritate, ab iisdem præmissis appellare ausi fuerint, Nobis propterea d. Guillelmus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur eumdem Guillelmum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de præfatæ Congregationis Cardinalium consilio, attentis narratis, ut omnino præfatæ memoratæ Provinciæ perturbatores, & omnes alii, si qui forsan existunt, eorum fautores, & adhærentes tandem aliquando compescantur, & pax, & tranquillitas dictæ Provinciæ restituatur, & conservetur, dilecto filio Ministro Provinciali ejusdem Provinciæ auctoritate apostolica tenore præsentium stricte injungimus, ut omnia supra enunciata Decreta, Rescripta, & Literas Apostolicas in forma Brevis desuper emanatas a præfatis Fratribus perturbatoribus, omnibusque aliis, ad quos spectat, seu spectabit observari faciat sub poenis in eis contentis, ac etiam Ecclesiasticis censuris omnimode observari curet, mandat, & præcipiat, super exadverso prætensis perpetuum silentium imponendo. Mandat Provinciali Provinciæ Turoniæ S. Francisci de Obs. ut nonnulla decreta ab inquietis, & perturbatoribus observari faciat.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Decem. 1658. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 2. Dec. 1658. An.IV.

CCXVIII.

Confirmatio Decreti Congregationis Immunitatis, quod pro eleemosynis frumenti, vini, lanæ, & similium tam datis, quam receptos pro victu Fratrum Minorum S. Francisci de observantia, non sit solvenda gabella. Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet Sacra Congregatio Eminentissi- Recenset Decretum Congreg. Immunitatis.

tissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & jurisdictionalibus controversiis præposita, censuit pro eleemosynis frumenti, vini, lanæ, & similium, tam datis, quam receptis pro victu, & vestitu Fratrum Ordinis S. Francisci Minor. de Observantia non esse solvendam gabellam. Die 12. Novembris 1658.

M. Card. Ginettus.

B. Roccius Sacræ Congregationis Secretarius.

Quod confirmat Pontifex. §.2. Cum autem, sicut subinde pro parte præfatorum Minorum Ordinis S. Francisci de observantia nuncupatorum Nobis expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectũ præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus: Salva semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Clausula sublata, & Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 2. Dec. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 2. Decembris 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXIX.

Ex Reg. ft. in Secret. Brev.

Facultas Rectori, & Sapientibus Operæ Metropolitanæ Ecclesiæ Senen., demoliendi Domum Archiepiscopalem Senen., & pro Archiepiscoporum habitatione assignandi Domum ejusd. Operæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Rector, & Sapientes operæ Metropolitanæ Ecclesiæ Senen., quod cum Domus Archiepiscopalis Senen., quæ eidem Ecclesiæ a latere contigua existit eum in statum redacta reperiatur, ut inhabitabilis sit, eiusque ruina nequeat evitari, ipsi exponentes dictæ Ecclesiæ, publicumque decorem notabiliter auctum iri credunt, si eadem Domus destruatur, & illa pars faciei exterioris Ecclesiæ prædictæ, cui dicta Domus Archiepiscopalis adhæret, incrustationibus marmoreis, sicut reliqua facies exterior ipsius Ecclesiæ ornetur, scalæque ab eadem parte construantur similes illis, quæ ab anteriori ejusdem Ecclesiæ parte existunt.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Venerabilis Frater modernus Archiepiscopus Senen., qui, ut dicti exponentes asserunt, in propria domo sua habitat, Domus Archiepiscopalis prædictæ demolitioni consentiat, ipsique exponentes ad demolitionem domus hujusmodi devenire, & pro futurorum Archiepiscoporum Senen. habitatione domum operæ supradictæ donec iisdem Archiepiscopis de convenientiori habitatione providerint assignare plurimum desiderent: Nobis propterea iidem exponentes humiliter fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Concedit ut demoliatur Domus Arch. Senen. illiusq. materialium pretiũ in Ecclesiæ usus cõvertatur. §.2. Nos igitur specialem dictis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; eisdem exponentibus, ut prædictam domum Archiepiscopalem memoratæ Ecclesiæ contiguam demoliri curare, necnon ejusdem domus tigna, rudera, & materiem omnem vendere, ac pecunias inde proventuras in dictæ Ecclesiæ usus, & ornatum convertere, & erogare, & pro futurorum Archiepiscoporum Senen. habitatione, prædictam domum operæ, donec illis de alia congruentiori habitatione, providerint, assignare, de prædicti tamen moderni Archiepiscopi, cœterorumque in præmissis interesse habentium respective consen-

consensu libere, & licite possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, necnon quatenus opus sit fe: record. Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, ac dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficiente expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Dec. 1658. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 3. Decemb. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Donativum extraordinarium Regni Siciliæ scutorum 100. m. pro Rege Catholico pro una vice tantum.

Ven. Fratri Archiepiscopo Montis Regalis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum dilecti filii tres hominum status, seu tria Brachia Ecclesiasticum, militare, & Demaniale nuncupata Regni Siciliæ ultra Pharum, cujus ipse Philippus etiam Rex existit de mense Julii hujus anni 1658. eidem Philippo Regi occasione nativitatis ejus filii Hispaniarum Principis donativum extraordinarium centum millium scutorum expendendorum pro munitione Civitatum, Terrarum, & locorum dicti Regni, ac sub certis terminis, modoque, & forma, & pro hac vice dumtaxat exigendum obtulerint: Venerabiles quoque fratres Archiepiscopi, Episcopi, ac Archimandrita, & aliæ Ecclesiasticæ personæ dicti Regni certam ratam non excedentem sextam partem prædictorum centum millium scutorum solvendorum, ut præmittitur, sponte sua in eisdem Comitiis accedente tamen ad hoc Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito persolvere obtulerunt, & forsan etiam persolverunt.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo præsertim quod per Lateranense Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas Sanctiones sub certis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis Ecclesiasticis etiam sponte offeren., aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, dictus Philippus Rex, ac ejus Regni illius Ministri dubitent ratam prædictam ante obtentum beneplacitum Apostolicum recipiendo, censuras, & pœnas hujusmodi incurrere, & forsan incurrisse, Nobisque propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecerit pro sua, & dictorum Ministrorum conscientiæ quiete, quatenus præmissis Nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Per Concilium Lateranense vetitum est Potentatibus aliquid subventionis nomine ab Ecclesiasticis etiam sponte offeren. exigere absque Apost. beneplacito.

Annuit Pontifex tali subventioni voluntarie faciendæ Regi Catholico per ecclesiasticos.

§.2. Nos igitur ejusdem Philippi Regis votis, hac in re favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi per legitimas probationes de expresso majoris partis Cleri, seu Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum secularium, & cujusvis Ordinis Regularium dicti Regni consensu, & quod reliqui, vel reliquæ personæ non consentientes vocati, & vocatæ fuerint, oblationi, & promissioni, necnon solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias personas Ecclesiasticas factis pro hac vice tantum, Nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem vigore præsentium interponas, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas hujusmodi etiamsi sint de illis, quæ pro minori Cleri parte præmissis non consenserint, ad ea tamen vocati, & vocatæ fuerint, ad solutionem eorum ratæ opportunis juris, & facti remediis cogas, & compellas. Et nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & Archimandritæ, aliisque Ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præmittitur, oblatam, & promissam persolvere, ac dictus Philippus Rex, & ejus Ministri eam petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite valeant auctoritate nostra concedes, & indulgeas, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, aliasque personas Ecclesiasticas, & earum singulas, & quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, & solverint, necnon eumdem Philippum Regem, ejusque Ministros prædictos, si eamdem ratam jam perceperint ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis eadem auctoritate absolvas, & absolutos fore censeas, & declares. Et quod omnes, & singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum, vel in partem reservati existunt, cujuscumque dignitatis, vel conditionis sint, exceptis tamen S. R. E. Cardinalibus ad hujusmodi ratæ solutionem in

Excipiuntur tamen ab hac subventione S.R.E. Card.

omni

omnibus, & per omnia perinde acsi nominatim ratam eamdem se soluturos obtulissent, clausulis, & decretis in literis apostolicis reservationum, pensionum, & fructuum hujusmodi etiam consistorialiter appositis, & quod dictæ pensiones ab omni decima, subsidio charitativo, & quovis alio onere tam ordinario, quam extraordinario quavis auctoritate etiam pro expeditione tam offensiva, quam defensiva contra Turcas, & alios infideles, & Reipublicæ Christianæ hostes ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa a Romano Pontifice pro tempore existente etiam ad Imperatoris Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplatione, & intuitu, etiam motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut alias qualitercumque exemptæ sint nequaquam obstan. teneantur, & efficaciter obstricti sint, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandrita, aliæque personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica annuis pensionibus, apostolica auctoritate assignatis gravata, & onerata sunt, ratam pensionariorum suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sunt reservati solvere, & illud quod pro ipsis pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante persolverint, sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & pœnas in eisdem Pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac literis Apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, necnon literis reservationum, pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in forma Cameræ, etiam cum juramento, ac censurarum, & mandati executivi susceptione, vel alias desuper factis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in ea caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, & hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Cæterum volentes providere, ne pauperes Ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, Te hortamur attente, & in virtute sanctæ obedientiæ tibi mandamus, quatenus pauperes Ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum etiam usque ad valorem decem unciarum scuta viginti quinque monetæ illius Regni constituen. inclusive habent, ad contributionem prædictam per quoscumque quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittas.

Pauperes Ecclesiastici a præd. solutione sunt exempti.

§.4. Volumus autem, quod exactio pecuniarum hujusmodi ab Ecclesiasticis per personas Ecclesiasticas a dicto Philippo Rege, seu Ven: Fratre moderno Archiepiscopo Panormitano Regni prædicti Prorege nominandas, & per Te deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis: Quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerint, in pœnas, & censuras incurrant, perinde acsi præsentes literæ non emanassent; quodque etiam præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exactio committitur.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6.Decemb. 1658. Pontificatus Nostri Anno IV.

Dat. die 6. Dec. 1658. An.IV.

CCXXI.

Quod nullus particularis Religiosus Congregationis Canonicorum Regularium S. Augustini Portugalliæ possit de cætero impetrare a Sede Apostolica quamvis gratiam concernen. commune regimen. d. Congregationis sine consensu, & speciali licentia Capituli Generalis sub pœna nullitatis similis gratiæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM sicut dilecti filii Superior Generalis, & Definitores Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Augustini Regni Portugalliæ Nobis nuper exponi fecerunt nonnulli particulares dictæ Congregationis Canonici saepe sponte propria auctoritate a Sede Apostolica multoties impetrarint, soleantque impetrare varias gratias, & indulta commune ejusdem Congregationis regimen concernentia, e quibus experientia docuit nonnisi discordias, perturbationes, animorumque alienationes cum maximo disciplinæ regularis detrimento provenire; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicatio.

§.2. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Congregatio præfata affici, posset obviam ire, ipsosque exponentes specialis

cialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dictæ Congregationis Canonicus particularis a præfata Sede quodvis indultum, seu gratiam concernens commune ejusdem Congregationis regimen, & gubernium absque speciali Capituli Generalis ejusdem Congregationis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel præsumat apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§.3. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

Contraria reiicit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Dec. 1658. An.IV.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9.Decem.1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Inquisitori Melevitano super concessione facultatis imponendi contributionem trium scutorum super qualibet Salma terreni in Insula Gaudisii Hospitalis S. Joannis Hierosolimitani.

Dilecto filio Inquisitori adversus hæreticam pravitatem in Insula Melevitana a Nobis deputato.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

Motiva hujus Const.

§.1. Aliàs pro parte tunc existentis Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani fel.rec.Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro exposito, quod valde necesse erat Insulam Gaudisii ad eumdem Magnum Magistrum, & Hospitale prædictum spectantem, crebrisque Turcarum Invasionibus obnoxiam munimentis, adversus invasiones hujusmodi de cætero tutam, & quoad posset inexpugnabilem reddi; Quodque id constructo in parte ejusdem Insulæ Marsalforno vulgo nuncupata munitioni per opportuna novo Propugnaculo cum evidenti Incolarum securitate, & salure ob salubriorem inibi Cœli temperiem facile frui poterat: Verum vires communis ærarii dicti Hospitalis bellis ita accisæ erant, ut sumptibus ad præmissa necessariis nequaquam sufficerent: Idem Urbanus Prędecessor supplicationibus memorati Magni Magistri nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus tunc existenti Inquisitori adversus hæreticam pravitatem in Insula Melevitana a se deputato commisit, & mandavit. ut veris existentibus præmissis, eidem Magno Magistro, ut ad quinquennium dumtaxat contributionem annuam trium scutorum super qualibet Salma terreni, quod conseritur in dicta Gaudisii Insula, ad cujus quidem contributionis solutionem omnes, & singuli teneri hujusmodi possessores tam laici, quam ecclesiastici etiam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac dicti Hospitalis regulares, etiam ipse Magnus Magister durante dicto quinquennio tenerentur, & opportunis juris, & facti remediis cogi possent, ita tamen, ut contributio hujusmodi in munitiones prædictæ Insulæ Gaudisii, & non in alios usus integre converteretur, & converti deberet, imponere valeret, facultatem concessit, & alias prout in dicti Urbani Prędecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 8. Augusti 1643. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus uberius continetur.

Facultatem imponendi aliam contributionem ad decennium concedit.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Magnus Magister Hospitalis prædicti Nobis nuper exponi fecit, dicta Insula Gaudisii nondum ita munita reperiatur, ut adversus supradictorum Turcarum invasiones tuta sit; nec ad id efficiendum sufficiant memorati ærarii vires; ipseque Magnus Magister, quo eadem Insula adversus invasiones hujusmodi tuta, & inexpugnabilis quantum fieri poterit reddatur de infrascripto subventionis auxilio a Nobis provideri summopere desideret. Nos considerantes publico interesse Insulam Gaudisii præscriptam ob ejus cum Insula Melevitana, quæ maximum nedum Italiæ, sed totius Reipublicæ Christianæ propugnaculum existit vicinitatem quacumque opportuniori ratione muniri: Necnon laudabilem ejusdem moderni Magni Magistri, qui etiam ratam contributionis infrascriptæ se taugentem solvere obtulit, hac in re sollicitudinem plurimum in Domino commendantes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus præmissis, dicto moderno Magno Magistro, ut ad decennium dumtaxat contributionem annuam trium scutorum super qualibet Salma

Et ad hanc contributioné Ecclesiasticos æque, ac laicos teneri voluit.

ma Terreni, quod conſeritur in ſupradicta Gaudiſii Inſula, ad cujus quidem contributiones ſolutionem omnes, & ſinguli terreni hujuſmodi poſſeſſores tam laici, quam eccleſiaſtici, & cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam dicti Hoſpitalis Regulares etiam ipſe Magnus Magiſter, durante dicto decennio teneautur, & opportunis juris, & facti remediis cogi poſſint, ita tamen, ut contributio hujuſmodi, in munitiones dictæ Inſulæ Gaudiſii, & non in alios uſus integre convertatur, & converti debeat, imponere libere, & licite poſſit, & valeat facultatem auctoritate noſtra apoſtolica concedas.

Clauſula ſublata.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, necnon omnibus, & ſingulis, quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Dec. 1658. An.IV.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die 9. Decembris 1658. Pontificatus noſtri Anno IV.

CCXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Magno Magiſtro, & Conſilio Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani condendi ordinationem ſuper receptione Cappellanorum Conventualium.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magiſter, & Conſilium Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quod cum in Eccleſia Conventus ejuſdem Hoſpitalis Fratres Cappellanos Literis eruditos ſemper reperiri multis graviſſimis ex cauſis expediat, & præſertim quia ex illis Epiſcopus, ac Prior dictæ Eccleſiæ, qui prima duo ſuffragia in conſilio Hoſpitalis hujuſmodi habent, pro tempore aſſumi ſolent: Ipſi Magnus Magiſter, & Conſilium (ſi tamen opportuna ſibi hac in re facultas a Nobis, & hac Sancta Sede concedatur) ordinare deſtinarunt, ut quicumque Sacerdotes intra limites linguarum dicti Hoſpitalis nati, qui Sacerdotes Religioſi aliarum Religionum non fuerint, & Capitulis Provincialibus, ſeu aſſembleis Prioratuum ejuſdem Hoſpitalis per documenta authentica conſtare facient, quod in univerſitatibus ſtudiorum approbatis, ſi Theologi, duobus in Philoſophia, & quatuor in Theologia, ſi vero Canoniſtæ, aut Legiſtæ fuerint, pariter quatuor annis in decretis, aut in legibus Civilibus reſpective ſtuduerint, commiſſionem obtinere debeant, ut eorum probationes fiant, ipſique in Fratres Cappellanos Conventuales Hoſpitalis prædicti recipiantur: dummodo tamen cæteras qualitates a ſtatutis, ſeu ſtabilimentis, & Ordinationibus Capitularibus Hoſpitalis hujuſmodi auctoritate apoſtolica confirmatis requiſitas habeant, abſque eo quod paſſagium communi ærario ejuſdem Hoſpitalis ſolvere teneantur, prout non tenebantur ante ultimum Capitulum Generale memorati Hoſpitalis: remanente in ſuo vigore quoad cætera Ordinatione 53. de Receptione Fratrum in eodem ultimo Capitulo facta. Quare iidem Magnus Magiſter, & Conſilium Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Dat facultatem recipiendi in Cappellanos Conventuales alios extra Inſulam Melitæ oriundos Sacerdotes.

§.2. Nos igitur ipſum Magnum Magiſtrum, & Conſilium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfatis Magno Magiſtro, & Conſilio, ut, licet nulli Preſbyteri, niſi in Inſula Meliten. orti, ſeu oriundi, in Fratres Cappellanos Conventuales Hoſpitalis prædicti hactenus admiſſi fuerint, nihilominus ipſi Magnus Magiſter, & Conſilium præmiſſa quæ ordinare deſtinarunt, modo, & forma ſupra expreſſis perpetuo conſtituere, & ordinare libere, licite, & valide poſſint, & valeant, hoc tamen addito, ut in Fratres Cappellanos Conventuales dicti Hoſpitalis vigore Ordinationis, & Conſtitutionis in vim præſentium faciendæ recipiendi, nonniſi eorum rigoroſo examine, & in illo approbatione præviis, recipiantur, plenam, & amplam facultatem auctoritate apoſtolica earundem tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Prævia tamen eorum examine, & approbat.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes Ordinationem, & Conſtitutionem hujuſmodi poſtquam a memoratis Magno Magiſtro, & Conſilio, ſicut præmittitur facta fuerit, firmam, validam, & efficacem fore, ac ab illis, ad quos pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpective pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, dictique Hoſpitalis Tribunalia quælibet judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria rejicit.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon ejuſdem Hoſpitalis, ejuſque linguarum, & Prioratuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac Ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores

præſen-

præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Dec. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Dec. 1658. Pont. nostri Anno IV.

CCXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Ordinationum in pluribus Capitulis Generalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum factarum, ne quis Religiosus sub gravioris culpæ, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ Magistro Generali reservatæ directe divisionem dicti Ordinis, vel Institutionem Vicarii Generalis Indiarum quovis prætextu procuret.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ Regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, illis, quæ pro felici Sacrarum Religionum in eadem Ecclesia pie, sapienterque institutam uberesque, benedicente Domino, fructus jugiter preferentium directione, & gubernio provide constituta sunt, libenter cum a Nobis petitur apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

Supplicatio. §. 1. Exponi siquidem Nubis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod ad avertendam ejusdem Ordinis divisionem, retinendamque illius unionem, quam ab ipsa sui institutione ad hæc usque tempora sub unius Superioris Generalis directione servavit, factæ fuerunt a diversis ipsius Ordinis Capitulis Generalibus Ordinationes tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. In Capitulo Generali Romæ 1583. sic dicitur. Ordinamus de communi totius Ordinis consensu, & prohibemus, quod nullus procuret Ordinis divisionem sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ac aliis pœnis gravioris culpæ, a quibus possit absolvi, nisi a Magistro Ordinis; Mandamusque sub eadem pœna, quod nullus procuret institutionem Vicarii Generalis Indiarum. Quod idem Romæ 1589. Venetiis 1592., & interim Romæ 1601., & Parisiis 1611., & Ulissipone 1618., & ultimo Mediolani 1622. his verbis confirmatur. Confirmamus Ordinationem Romæ, Venetiis, Parisiis, & Ulissipone factam, & confirmatam, ne scilicet ullus, sub pœnis in Capitulo de graviori culpa contentis, ac etiam sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, hac una pro trina Canonica monitione præmissa (cujus absolutio Rmo Magistro Ordinis reservatur) directe, vel indirecte divisionem Ordinis, vel Institutionem Vicarii Generalis Indiarum quovis prætextu audeat, vel præsumat procurare.

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Magister Generalis exponens Ordinationes hujusmodi pro firmiori illarum subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Ordinationes præinsertas auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus. Ordinationes a Capitulis Generalibus factas confirmat Pontifex.

Sic ab omnibus judicari mandat. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas, & præinsertas Ordinationis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confir. & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Dec. 1658. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Dec. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXV.

Ex Regest. in 6 vol. Brev.

Confirmatio statuti Congregatinnis Canonicorum secularium S. Ioannis Evangelistæ Regni Portugalliæ super restrictione numeri electorum Generalis ejusdem Congregationis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

UNiversalis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, illis, quæ pro felici piarum Congregationum in eadem Ecclesia sapienter institutarum directione provide constituta sunt, libenter cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

Supplicatio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Rector Generalis, & Definitorium Congregationis Canonicorum secularium Sancti Joannis Evangelistæ nuncupatæ in Regno Portugalliæ consistentis, quod dudum de anno 1425. eadem Congregatio sub habitu, regula, & statutis Congregationis Canonicorum secularium Sancti Georgii in Alga Venetiarum in dicto Regno instituta fuit, primamque fundationem habuit in Monasterio de Villar de frades nuncupatæ cujus Religiosis fel: record: Eugenius Papa IV. Prædecessor Noster de anno 1445. præcepit, ut instituto, statutis, consuetudinibus, & privilegiis præfatæ Congregationis S.Georgii in Alga uterentur. Verum hoc non obstante, ob parum numerum Religiosorum qui in dicta Congregatione Sancti Joannis Evangelistæ reperiebantur, introductum fuit, ut in electione Rectoris Generalis Congregationis hujusmodi omnes Canonici seculares ipsius Congregationis in sacro Presbyteratus Ordine constituti, qui Congregationis hujusmodi habitum sexenii spatio gestassent, non solum præsentes, sed etiam absentes per epistolam suffragium, seu votum ferrent: hicque modus suffragium, seu votum ferendi diu obtinuit. Postmodum tamen, cognito, quod idem modus suffragium, seu votum ferendi sacris Canonibus adversaretur, multis fraudibus subiaceret, multisque inconvenientibus, & perturbationibus causam præberet, præsertim quia nonnunquam numerus suffragiorum ultra centum octoginta ascenderet, multique juvenes modica Religionis experientia præditi, tenuemque personarum, quas eligere deberent, notitiam habentes suffragium ferrent: ac considerato, quod in supradicta Congregatione Sancti Georgii in Alga nullum sit statutum, aut consuetudo, ut illi, qui sexennio habitum ipsius Congregationis gestarunt, suffragii prærogativa gaudeant, quodque usus dandi suffragium per epistolam, quoad eadem Congregationem Sancti Georgii in Alga per quasdam literas rec: mem: Sixti Papæ V. Prædecess. pariter nostri die 12. Jul. 1587. expeditas sublatus fuerit: memorata Congregatio Sancti Joannis Evangelistæ in duobus suis Capitulis generalibus, uno quidem cui dilectus pariter filius Ludovicus Alvarez de Rocha in Regno prædicto Inquisitor adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica deputatus, ac delegatione Sedis Apostolicæ præsedit, de anno 1653., & altero cum interventu centum octuaginta trium Vocalium Capitularium de an. 1656. respective celebratis, ipsius Congregationis regimini consulendi, eamque tam sacrorum Canonum dispositioni, quam modo gubernandi, quo dicta Congregatio Sancti Georgii in Alga utitur: juxta præfati Eugenii Prædecessoris præceptum conformandi, ac fraudes, & perturbationes tollendi ergo, statuit, ut in electione Rectoris Generalis ipsius Congregationis S.Joannis Evangelistæ ex ejusdem Congregationis Canonicis soli Prælati Conventuum, ac Definitores, & Rectoris Generalis ipsius Congregationis officio functi, necnon gradu Doctoratus in Universitatibus studiorum generalium Colymbrien., & Elboren., insigniti, ac Lectores, qui per novem annorum spatium in Sacra Theologia, vel Philosophia legerint, Visitator, & Secretarius Congregationis hujusmodi suffragium, seu votum ferant. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in prædictis duobus Capitulis generalibus dispositum fuerit, ut statuti hujusmodi confirmatio a Sede prædicta, id si videretur esse necessarium, obtineretur; nec quisquam Presbyterorum, qui dictæ Congregationis Sancti Joannis Evangelistæ habitum sexennii spatio gestarunt, contra idem statutum controversiam moveat; dictique exponentes propterea ipsum statutum Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictum statutum in dictis duobus Capitulis generalibus, sicut præmittitur editum, ut in electione Rectoris Generalis memoratę Congregationis Canonicorum secularium Sancti Joannis Evangelistæ nuncupatæ ex ejusdem Congregationis Canonicis soli Prælati Conventuum, ac Definitores, & Rectoris Generalis ipsius Congregationis officio functi, necnon gradu Doctoratus in præfatis Universitatibus studiorum generalium Colimbrien., & Elboren. insigniti, ac Lectores, qui per novem annorum spatium in sacra Theologia, vel Philosophia legerint, Visitator, & Secretarius Congrega-

Statutum in Capitulis Generalibus editum confirmat Pontifex.

Et Vocales ad capitula destinat.

gregationis hujusmodi suffragium, seu votum ferant, auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio. §. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Sancti Joannis Evangelistæ, ejusque Conventuum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Jan. 1659. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 22. Jan. 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio quorumdam Declarationum, seu Ordinationum, Universitatis, & Hominum Artis Vacciunariorum de Urbe.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Universitas, & Homines Artis Vaccinariorum de Urbe, quod alias, cum inter homines ejusdem artis super observatione tertii, & quarti Capitulorum statutorum Universitatis hujusmodi circa admissionem personarum ad exercitium dictæ artis, & modum, quo macella inter Homines Universitatis præfatæ distribuerentur, natæ essent controversiæ, ipsi exponentes insimul congregati, ad avertendas majores lites, dicta statuta observanda esse decreverunt, cum nonnullis tamen declarationibus, seu Ordinationibus, quas bono, & quieti communi magis conducibiles esse censuerunt, & reservato nostro, & hujus Sanctæ Sedis Beneplacito, ediderunt, prout continetur in scriptura tenoris sequentis videlicet.

Fidem Facio Ego Notarius publicus infrascriptus, qualiter die 15. Nov. 1658. in Congregatione, seu Adunantia Universitatis Vaccinariorum facta in eorum Ecclesia Sancti Bartholomæi de licentia Illustrissimorum Dominorum Almæ Urbis Conservatorum inter cætera resolutum fuit, prout infra videlicet.

Item riservato in prima il consenso, e beneplacito dell' Illustrissimi Signori Padroni, e non altrimente fù decretato, e resoluto, che si debba osservare quanto si contiene in dui fogli consegnatimi dalli Signori Consoli del tenore seguente, cioè.

Essendo nata controversia sopra l' osservanza del terzo, e quarto Capitolo de nostri statuti, che parlano dell' ammissione de sogetti, e persone al'esercizio, ed Arte di Vaccinaro respettivamente del modo di comprare, e spartire fra Vaccinari li Macelli per ovviare a dette liti, e rimediarvi a questi inconvenienti seguiti, e per conservazione dell' Unione frà tutti quelli, che sono ascritti a questo esercizio, & ad effetto, che ogn' uno possa con quiete, e buona pace attendere a lavorare, e godere gl' effetti delle proprie fatiche, & industria con ogni bontà, e timor di Dio, & amore del prossimo s' è unicamente decretato, e stabilito, che si mantenghi l'osservanza di detti Capitoli 3. e 4. inviolabilmente, e si operi in esecuzione di quelli nel modo seguente cioè. rispetto al terzo.

Che nessuno di qualsivoglia stato, grado, e condizione ardisca di comprare robba sconcia, o accoucia per conciare, o apparecchiare ad uso di Vaccinaro, se non sarà stato a lavorare in Roma per lo spazio di cinque anni nell'Arte di Vaccinaro, e se vorrà esser matricolato nella matricola delli Mastri, debba dimandare licenza alli Signori Consoli, che saranno pro tempore, e debba esser esaminato dalli Esaminatori da deputarsi dalli detti Signori Consoli, affinche si veda se sà l'Arte, e conciare, acciò la Città di Roma, e il Publico non siano defraudati, e trovato che sarà idoneo, e sappi ben l'Arte sudetta gli sia data la Patente, quale pagarà dieci scudi anticipati, quali servono per mantenimento della nostra Chiesa di S. Bartolomeo, e facendo altrimente incorra nella pena di sc. 50. d'applicarsi la metà alla Reverenda Camera Apostolica, overo di Campidoglio. E che se li sudetti Consoli, che saranno pro tempore facessero patente sopra osservanza delli Capitoli sudetti incorrino in pena di sc. 100. d'applicarsi come sopra, eccettuatone però li Figlioli delli Maestri nati in Roma, quali non devono esser sottoposti alli sopradetti Capitoli, ma gli si debba rifermare la Patente del Padre senza pagare altro, e debba esser matricolato nella Matricola dell' Arte, dove si trovarà suo Padre.

Che quelli, che haveranno la Patente dell' Arte, e non Bottega non debbano entrare

trare ne in Adunanza, ne in Congregazione, ma solo debbano intervenire alla Messa dell' Arte, che si celebra la terza Domenica di ciascheduu mese.

Che si debba portar rispetto alli Consoli, e Camerlengo dell' Arte, e facendo altrimente sia lecito a detti Consoli, e Camerlengo, che sono, per qualsivoglia tempo alli disubedienti, e sparlatori di farli mettere priggione de fatti con darne poi raguaglio all' Illustrissimi Signori Senatori, e Conservatori. E rispetto al quarto Capitolo de medemi statuti, parimente nel modo seguente, cioè.

Che li Consoli per qualsivoglia tempo assieme con i loro Deputati debbano fare la distribuzione, e spartizione egualmente pro rata di tutti i Macelli, Agnelli, Vaccine, e Porcine sotto pena di sc.500. d'applicarsi la metà per servizio della nostra Chiesa, e Università, e l' altra metà secondo la mente de Padroni, cioè la Reverenda Camera Apostolica, e quella di Campidoglio.

Che nessun Vaccinaro ardisca di comprare con Macellari Norcini, o Pizzicaroli di prender maggior parte di quella sarà assegnata nella divisione da spartitori in ciascheduu Anno, anzi che tutti debbano stare all' ubbidienza, e porzione assegnatali, e che d'Anno in Anno gl' s'assegnarà da spartitori sotto pena di sc. 100. per ciascheduna contravenzione in ciaschedun Macello d' applicarsi, come sopra; E chi contraverrà, e non ubbidirà non solo sia obligato a restituire a chi commandaranno i Consoli tutta quella porzione, che havesse presa, o prendesse di più di quella assegnatagli da' spartitori, ma anco tenuti alla detta pena; riservato alli Consoli il decidere se sia stato preso più, o meno della sua porzione assegnatagli; salvo però, che se fosse ecceduto per errore nel prender cinque, o sei centinaja di più, nel qual caso il contraveniente non incorra pena, mà solo sia obligato restituirle nel modo, e forma ch' ordinaranno i Consoli; mà apparendovi malizia nel prender più Macelli dell' assegnatogli, oltre la restituzione, che deve fare di quel più, incorra nella pena suddetta.

In oltre venendo il caso, che doppo fatta la distribuzione delli Macelli venga serrato qualche Macello, in modo che in quello non si macelli più, ed in tal maniera resti il Vaccinaro, al quale è stato assegnato detto Macello, o parte di esso senza aver pelli per causa di detta clausura accrescendosi per tal causa maggior faccende, ed occasioni d' animali agli altri Macelli, affinchè il Vaccinaro non resti privo, debba in caso, che si riapri detto Macello d'altro Macellaro assegnarsi detto Macello riaperto, o altro nuovo Macello, che si apra all' Vaccinaro, che n'era restato privo, e non riaprendosi detto Macello, o non aprendosi altro nuovo in riguardo di detto miglioramento, che hanno altri Macellari di macellar più animali, ed affinchè detto Vaccinaro non sia in danno per la clausura di detto Macello debbano gl' altri Vaccinari tutti singolarmente pro rata assegnar delli Macelli avuti tanta quantità di quelli, quanto porta la quantità del Macello, che s' era assegnato al Vaccinaro, che ne resta privo per la clausura seguita.

E che nessuno ardisca di comprare per rivendere prima che non sia concia ad uso di Calzolaro, e Sellaro sotto pena di sc. 10. per qualsivoglia pelle d' applicarle come sopra; e per maggior comprobazione del presente Decreto, se ne chieda a Nostro Signore e' a chi bisogna conferma in forma specifica, con la clausula sublata, e Decreto irritante, affinchè mai più per l'avvenire, si possa dubitare per alcun tempo della dovuta osservanza, quali essendo stati da me letti alla detta Congregazione furono approvati, e accettati, e si dovesse osservare quanto in essi si contiene in ogni meglior modo &c. & alias latius, prout in actis mei &c., ad quæ &c. In quorum fidem &c. Datum hac die 25. Novem. 1658.

Ita est pro Nicolao Rignano Curiæ Capitolii, ac dictæ Universitatis Notarius.

Horatius Montanellus substitutus in fidem &c.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declarationes, seu Ordinationes præinsertæ non solum appositum modum admittendi homines ad exercitium artis prædictæ præscribant, ut illa a peritis, & expertis ad publicam utilitatem exerceatur, plurimaque inconvenientia excludantur, quæ nasci possent si imperiti, & qui artem hujusmodi non callent, illius exercitio se ingererent; sed etiam æqualitati distributionis Macellorum provideant ut unicuique pro modo laboris absque alterius præjudicio merces obveniat.

§.3. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut easdem declarationes, seu ordinationes Apostolicæ confirmationis nostræ robore communire de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, declarationes, seu Ordinationes præinsertas a præfatis exponentibus, sicut præmittitur, factas auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Præinsertæ Ordinationes confirmantur.*

§.5. Decernentes easdem præsentes Literas, necnon declarationes, seu Ordina-

Et sic in posterum observari mandat. dinationes præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis nõ obstantibus. §.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Universitatis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque coutrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Jan. 1659. An.IV. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Jan. 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti D. Cardinalis Protectoris totius Ordinis S.Francisci quo declaratur Constitutiones Clem. VIII., & Gregorii XV., quibus aboliti fuerant Patres Provinciarum in posterum in Provincia Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia in Regno Portugalliæ inviolabiliter observari debere.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. IN his auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Congregationum Regularium in Ecclesia Dei pie institutarum felici statui opportune consuli cognoscimus.

Supplicatio. §.1. Cum itaque porrectis aliàs Nobis pro parte dilecti filii Joannis de Pietate Custodis, & Procuratoris Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Portugalliæ precibus super observantia Constitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, quibus abrogantur Patres Provinciæ, negotioque prædicto per Nos ad Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium præpositos, & ab his ad Venerabilem Fratrem nostrum Franciscum Episcopum Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalem, & Vicecancellarium Barberinum nuncupat. totius Ordinis S.Francisci apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem remisso emanaverit desuper ab eodem Francisco Episcopo Cardinale decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Franciscus miseratione divina Episcopus Portuen. Cardinalis Barberinus S.R.E. Vicecancellarius, ac totius Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Gubernator.

Dilecto Nobis in Christo Ministro Provinciali, Custodi, & Definitoribus Provinciæ Tertii Ordinis S.Francisci de pœnitentia nuncupatæ in Regno Lusitaniæ, salutem in Domino Sempiternam. Cum pro parte dilecti filii Fratris Joannis a Pietate Custodis, & Procuratoris istius Provinciæ, Apostolicæ Sedi expositum fuerit plures irrepsisse animorum commotiones, atque incommoda ob observantiam Apostolicæ Constitutionis Urbani VIII. fel. rec. nostri Patrui, quæ incipit: *Onerosa* &c. faciliusque pro commoditate totius Provinciæ Regimine, & Officiorum provisione fuisse consultum Constitutionibus Apostolicis Clementis VIII., & Gregorii XV. sa. mem., quibus Provinciarum Patres perpetui in omnibus Capitulis suffragandi jure privantur, ac proinde exoraverit prædictas Constitutiones inviolabiliter in Provincia observari, non obstante dicta Constitutione, quæ incipit: *Onerosa* &c., Nobisque commissum fuerit desuper benigne indulgere. *Decretum Cardinalis Protectoris.*

Nos, qui operosis studiis quantum in Domino possumus intendimus, ut ea Sacra Indulta, quæ in felici Regimine dicti Ordinis S. Francisci concessa sint fideliter observentur, necnon quandoque revocentur prout Apostolicæ Sedi expedire benevisum est, id exigente regularis observantiæ candore, & Provinciarum Regimine feliciori, dictæ Provinciæ directioni, & commodo consulere cupiens, menteque retinentes dictam Constitutionem Urbani VIII. nostri Patrui principaliter exaratam fuisse pro Provinciis tantum Observantibus Hispaniarum familiæ Ultramontanæ, & non pro Fratribus Tertii Ordinis, de quibus debebat fieri individua mentio, cum sint alterius Ordinis, & Professionis apostolica auctoritate Nobis in hac parte concessa statuimus, decernimus, & declaramus dictas Constitutiones Clementis VIII., & Gregorii XV., quibus omnes Patres Provinciarum abolentur, in posterum in dicta Provincia inviolabiliter observari debere, ac in sua viridi observantia persistere, non obstante dicta Constitutione Urbani VIII., quæ incipit *onerosa* &c., Cui, omnibusque ipsius clausulis pro perpetua subsistentia suffragandi juris Patris antiquioris, atque ex Provincialis in hac parte derogatum esse volumus, auctoritate, qua supra; Præcipientes universis, & singulis Superioribus, & Subditis prædictæ Provinciæ in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis Officiorum, necnon vocis activę, & passivæ, ut præsentes literas debitæ executioni demandari, ac inviolabiliter observari

ri curent, & faciant. Pro quorum omnium executione oramus primarium Inquisitorem Sancti Officii in dicto Regno Lusitaniæ, ut has nostras literas infallibiliter quacumque tergiversatione postposita observari studeat, pro qua re plenariam nostram desuper ipsi impertimur facultatem; necnon quoscumque rebelles, sive contradictores per censuras compescere, sive alia juris remedia pro harum literarum observantia adhibere pro cassandis, abolendis, ut præfertur, hujuscemodi Patribus perpetuis, eorumque in omnibus Capitulis, & Definitoriis perpetuo suffragandi jure cassando. Datum Romæ die 15. Decembris 1658. ex Ædibus Cancellariæ Apostolicæ.

F. Cardinalis Barberinus Protector.
Agapitus Colorsius Secretarius.

Supplicatio pro confirmatione prædicti Decreti a Pont. obtinenda.

§.2. Cumque firmiora sint ea, quæ Sedis prædictæ munimine roborantur; Nobis propterea dictus Joannes humiliter supplicari fecit, ut Decretum hujusmodi apostolica auctoritate confirmare de benignitate apostolica dignaremur; Nos igitur eumdem Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum, cum omnibus, & singulis in illo contentis tenore præsentium confirmamus, & approbamus illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Confirmat Pont.

Et ab omnibus observari mandat.

§.3. Decernentes Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit prædicti rec. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, & quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciæ, & Ordini hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 8. Februarii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 8. Feb. 1658. An. IV.

CCXXVIII.

Declarat non esse locum erectioni Conventuum Aquitaniæ Provinciæ SS. Ludovici, & Elzearii in Gallia Tertii Ordinis S. Francisci, & proinde Provinciales pro tempore exercere debere suam jurisdictionem in tota Provincia, etiam in d. Conventibus Aquitaniæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Lugdunen. Minister Provincialis Provinciæ Sanctorum Ludovici, & Eleazari in Gallia Fratrum tertii Ordinis S. Francisci, quod licet dicta Provincia in quibusdam concordatis, & Capitulis Provincialibus Conventus Aquitaniæ ejusdem Ordinis in Custodiam erigere decreverit; Congregatio tamen Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita erectionem hujusmodi multiplicatis Decretis improbavit. Quibus Decretis non obstantibus aliqui Fratres Aquitani Ordinis prædicti, sub prætextu etiam novorum concordatorum, ac dilectis pariter filiis Ministro Generali, & Capitulo, seu Definitorio Generali anno superiore 1658. Toleti habito Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de observantia nuncupatorum erectionem dictæ Custodiæ, & deputationem Commissarii, qui prædictos Conventus Aquitaniæ a jurisdictione Ministri Provincialis dictæ Provinciæ separaret, eosque regeret, obtinuerunt.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, erectio hujusmodi nullo pacto fieri debuerit, ex causis in facto, & in jure coram præfata Cardinalium Congregatione late deductis, & propterea dictus Benedictus Minister Provincialis eidem erectioni Custodiæ locum non esse a Nobis declarari, sibique, & aliis Ministris Provincialibus Provinciæ hujusmodi pro tempore existentibus jurisdictionem super prædictis Conventibus Aquitaniæ quatenus opus sit restitui, ac Commissarium a præfato Ministro Generali, & Definitorio Generali deputatum non obstantibus concordatis supradictis, Decreto Definitorii Generalis, & aliis quibuscumque in contrarium facientibus amoveri plurimum desideret: Nos ipsum Benedictum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti,

dicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui partibus informantibus, rem mature discusserunt, consilio, auctoritate apostolica, tenore præsentium declaramus, non esse locum prætensæ erectioni prædictæ novæ Custodiæ, & proinde Provinciales pro tempore exercere debere suam jurisdictionem in tota Provincia etiam in Conventibus Aquitaniæ, amoto Commissario Generali deputato.

Erectioni custodiæ in Provincia Aquitaniæ non esse locum mandat Pontifex.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulę derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus supradictis ex adverso deductis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Feb. 1659. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc., die 11. Februarii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ut Alumni Collegii Græcorum de Urbe Ritum Latinum circa jejunia, & abstinentiam a cibis vetitis sequantur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Rector Collegii Græcorum de Urbe quod ejusdem Collegii Alumni juramentum perpetuo servandi ritum Græcorum præstare soliti sunt, quo ritu non solum jejunorum quadragesimalium juxta eumdem ritum observatio præscribitur, sed etiam ab esu carnium, & ovorum abstinentia singulis diebus Mercurii, & Veneris injungitur, permisso diebus Sabbathi carnium esu.

Alumni Collegii Græcorum Urbis in certis casibus servare ritum Latinum quoad jejunia obligantur.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Alumni etiam ad quatuor temporum, & vigiliarum jejonia juxta ritum Latinum servanda per quasdam felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri Literas, quæ eos ad eumdem ritum Latinum in omnibus casibus, in quibus ad evitandum scandalum necessaria est illius observatio, servandum adstringunt, obligantur, prædictus vero Rector, ut eorumdem Alumnorum sanitati consulatur, ipsique quandoquidem in Alma Urbe prædicta degunt, se S. R. E. ritui circa jejuniorum, & abstinentiæ ab esu quorumdam ciborum certis temporibus prohibitio observationem conforment, opportune illis, ut infra a Nobis provideri summopere desideret: Nos specialem eidem Rectori, & Alumnis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Rectoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfati Collegii Græcorum Alumnis tam nunc existentibus, quam quandocumque futuris, ut quandiù in eodem Collegio respective vixerint dumtaxat, jejunia quadragesimalia, ac abstinentiam ab esu carnium, & ovorum singulis diebus Mercurii, & Veneris per ritum Græcum, sicut præmittitur, præscripta, & injuncta servare minime teneantur, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ea tamen lege, ut ipsi Alumni, & eorum quilibet interea Quadragesimæ, ac quatuor temporum, cæteraque vigiliarum jejunia, & in jejuniis hujusmodi a carnium, ovorum, & lacticiniorum; singulis vero diebus Veneris, & Sabbathi, quibus jejunium præscriptum non reperitur a carnium esu abstinentiam juxta prædictum ritum Latinum servant in omnibus, & per omnia, prout Christifideles, qui eumdem ritum Latinum sequuntur, illa servare tenentur. Ac eisdem Alumnis juramentum supradictum ad præmissorum effectum dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis, relaxamus.

Pontifex eos ab observantia ritus Græci in jejuniis & abstinentia servan. absolvit ritumque Latinum in his servari præscribit.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus sit dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Feb. 1659. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Februarii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

Nova

CCXXX.

Nova erectio Collegii Apostolici minorum Pœnitentiariorum Basil. Principis Apostolorum de Urbe, cum nonnullis Ordinationibus pro ejusdem Collegii gubernio, & Officii eorumdem Pœnitentiariorum exercitio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, inscrutabili divinæ providentiæ arcano collocati, ad ea per quæ Christifidelium curæ nostræ Cœlitus commissorum animarum saluti consulitur, jugis vigilantiæ studiis intendimus, illaque provide, quantum Nobis ex alto conceditur, disponere satagimus, prout matura consideratione prævia conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Constitut.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum fel: record: Pius Papa V. Prædecessor noster certis rationabilibus causis motus, pro salutari reformatione Collegii minorum Pœnitentiariorum Basilicæ Principis Apost. de Urbe minores Pœnitent. qui tum erant, ab eorum Pœnitentiariæ minoris officio, & exercitio penitus, & omnino amoverit, & in eorum locum ad hujusmodi munus, officium, & exercitium minorum Pœnitentiariorum aliquot Presbyteros Regulares Societatis Jesu substituerit, & subrogaverit, illisque domum, & redditus pro eorum habitatione, & sustentatione assignaverit, & alia circa eorum deputationem, officiique eis demandati exercitium, ac ipsorum, & eorum Collegii statum constituerit, & ordinaverit; nec tamen super his ob ejusdem Pii Prædecess. obitum literæ apostolicæ fuerint expeditæ.

Collegium minorum Pœnitentiariorum de novo erigit.

§.2. Hinc est, quod Nos ea quæ memoratus Pius Prædecessor pro animarum salute, & spirituali consolatione Christifidelium, qui Omnipotentem Deum glorificandi, ac Beatos ejus Apostolos venerandi, opportunaque spiritualibus, temporalibusque necessitatibus suis remedia, & auxilia eorumdem Beatorum Apostolorum intercessione impetrandi studio ad Basilicam prædictam ex omnibus mundi partibus confluunt, in præmissis laudabili zelo, & pietate instituit, & cœpit, constabilire, & perficere, & alias opportune desuper providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine erectionem, & institutionem prædicti Collegii minorum Pœnitentiariorum dictæ Basilicæ Principis Apostolorum tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ipsumque Collegium de novo perpetuo erigimus, & instituimus.

Habitationem & redditus assignat.

§.3. Ac pro eorumdem minorum Pœnitentiariorum habitatione domum in Civitate nostra Leonina, seu (ut vocant) Burgo, prope Basilicam hujusmodi positam & per illos hactenus inhabitari solitam cum omnibus, & singulis ejus membris, pertinentiis, & juribus, sicut dicti minores Pœnitentiarii illis ad præsens fruuntur, concedimus, & assignamus, & casu quo eadem domus tota, vel ejus pars destruatur, seu in alios usus convertatur, aliam domum eis habitationis causa a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus nostris pro tempore existentibus assignandam; pro ipsorum vero minorum Pœnitentiariorum sustentatione, & Collegii hujusmodi dote de pecuniis eleemosynarum, quæ ex dispensationum matrimonialium expeditionibus proveniunt, & penes Montem Pietatis de eadem Urbe in subsidium pauperum, & alia opera pia erogandæ deponi solent, annua mille scuta monetæ Romanæ, nempe singulis mensibus octuagintatria scuta, & trigintaduos bajocchos cum dimidio similis bajocchi ejusdem monetæ in locum octuaginta scutorum auri iisdem minoribus Pœnitentiariis pridē assignatorum, quæ illis a Camera Apostolica præstabantur: præterea dimidium Julium dictæ monetæ pro singulis literis Apostolicis, quæ super dispensationibus matrimonialibus in tertio, vel in quarto gradu per officium nostrum minoris gratiæ nuncupatum sub plumbo expedientur, & insuper tria loca cum tertia parte similis loci Montis fidei, & alia novem loca Montis Salis secundæ erectionis de Urbe prædicta, & vineam extra mœnia Urbis intra suos notissimos fines sitam a prædictis modernis Pœnitentiariis acquisita, necnon pensiones ex locatione membrorum domus prędictę locari solitorum provenientes, cum solitis donativis salis, ceræ, ac in electione Romani Pontificis, & aliis hactenus eis fieri consuetis, per ipsos minores Pœnitentiarios percipienda, exigenda, levanda, ac in suos, & dicti Collegii usus, & necessitates convertenda eisdem Collegio, & minoribus Pœnitentiariis itidem perpetuo assignamus.

Collegium Apostol. nominari præcipit.

§.4. Ad hæc dictum Collegium minorum Pœnitentiariorum a Nobis de novo, sicut præmittitur erectum, & institutum, Collegium Apostolicum minorum Pœnitentiariorum esse, ac perpetuo fore, & vocari debere, nec illius statum, aut denominationem quomodolibet immutari, aut alterari unquam posse statuimus, & decernimus, ipsumque Collegium ex nunc sub immediata Beati Petri, ac nostra, & Romanorum Pontificum Successorum nostrorum, Sedisque Apostolicæ protectione suscipimus.

Regularibus Soc. Jesu concedit.

§.5. Præterea idem Collegium Apostolicum dilectis filiis Presbyteris Regularibus prædictæ Societatis Jesu pariter perpetuo concedimus, hac tamen lege, ut eadem Societas in Collegio hujusmodi tredecim ipsius Societatis Præsbyteros regulares, comprehenso in illis dicti Collegii Rectore, qui omnes, & singuli ministerium minorum Pœnitentiariorum in memorata Basi-

Basilica sedulo exercere teneantur, & ex quibus duo pro Italica, duo pro Gallica, duo pro Hispanica, & Lusitana, unus pro Germanica, unus pro Hungarica, unus pro Polonica, unus pro Anglica, unus pro Græca, & unus pro Illirica nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarii respective deputentur: Ac insuper unum, quatenus necessarius videatur dilecto filio Præposito Generali ejusdem Societatis, qui pro ministro serviat, & ad mensam legat, necnon quatuor adjutores laicos dictæ Societatis, seu eos, qui eidem Præposito Generali servitiis Præsbyterorum regularium Collegii hujusmodi necessarii videbuntur, perpetuo habere, & manutenere debeat, & teneatur. Declarantes, & decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex prædictis Præsbyteris regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarii respective deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, vere, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat, & quod illi, qui in regionibus earumdem nationum respective nati, & educati non sint, sub quocumque prætextu, etiamsi idiomatis nationis, pro qua deputari, peritissimi forent, ad minorum Pœnitentiariorum hujusmodi officia adsumi non possint. Quod si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicujus ex prædictis minoribus Pœnitentiariis pro tempore deputatis oportuerit alium in ejus locum ad exercitium officii minoris Pœnitentiarii tantisper subrogari, eo casu alterum ejusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alium alterius quidem nationis, sed qui idiomatis nationis ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel alias impeditus fuerit, peritus existat, substitu volumus: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia (nisi aliter ob urgentem necessitatem majori Pœnitentiario nunc, & pro tempore existenti visum fuerit) prævio examine in Signatura Pœnitentiariæ approbetur, & per modum provisionis pro eo tempore dumtaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur.

Electio Rectoris Pœnitentiariorum ad Generalem Soc. spectat.

§.6. Porro electionem Rectoris, cæterorumque minorum Pœnitentiariorum prædicti Collegii Apostolici nunc, & pro tempore existenti Præposito Gen. memoratæ Societatis tribuimus.

Modus examinis & admissionis.

§.7. Statuentes, ut ab eodem Præposito Generali pro tempore electi non ante ad exercitium minorum Pœnitentiariorum hujusmodi admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in dicta Signatura Pœnitentiariæ juxta dispositionem litterarum recol. mem. Clem. Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri in simili forma Brevis die tertia Septembris 1592. expeditarum examinati, & approbati fuerint. Cæterum illi, qui semel in eadem Signatura Pœnitentiariæ, sicut præmittitur, examinati, & approbati fuerint, examini denuo sese subiicere non tenebuntur, nisi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur.

Major Pœnitentiarius quomodo possit Electos suspendere.

§.8. Si autem dilectus filius noster Nicolaus tituli S. Mariæ Angelorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Præsbyter Cardinalis Ludovisius nuncupatus nunc, & pro tempore existens major Pœnitentiarius aliquem a prædicto Præposito Generali ad officium minoris Pœnitentiarii electum minime duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens major Pœnitentiarius illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quam citius nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici ejus rei relatione, quid fieri debeat, fuerit ordinatum.

Semel admissi non removeantur sine majoris Pœnitentiarii Facultate.

§.9. Qui vero ad exercitium officii minoris Pœnitentiarii hujusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri, vel dimitti, aut ex Collegio prædicto discedere non poterunt absque licentia dicti Cardinalis majoris Pœnitentiarii nunc, & pro tempore existentis, qui pro data sibi a Domino prudentia, licentiam hujusmodi instante Præposito Generali prædicto negare non debebit, nisi ex justis causis, quas eo casu, prout etiam quoties eidem summo Pœnitentiario videretur aliquis ex prædictis Pœnitentiariis dissentiente eodem Præposito Generali removendus, Nobis, seu pro tempore existenti Romano Pontifici referet, apostolica mandata hac in re fideliter exequuturus.

Residentiam in confessionalibus Pœnitentiariis præscribit.

§.10. Volumus autem, ut memorati minores Pœnitentiarii in Basilica prædicta resideant, ibique in suæ quisque nationis confessionalibus assistant, & præsto sint, ac quorumcumque Christifidelium, scilicet propriæ quisque nationis primum, & his non extantibus, aliorum etiam quando casus contigerit, quorum idiomata calleant, confessiones sacramentales diligenter audiant bis in die, nempe mane ab initio matutini usque ad finem officiorum divinorum antemeridianorum, & post meridiem ab initio vesperarum per duas horas continuas: idque omnes singulis majoris hebdomadæ, & intra octavam Paschatis Resurrectionis Dominicæ diebus, necnon in Nativitatis Domini, Pentecostes, singulis B. Mariæ Virginis, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, & aliorum Apostolorum, cæterisque omnibus, & singulis festis anni diebus, præsertim de præcepto, vigiliis etiam consuetis, præterea singulis diebus Veneris mensis Martii, necnon Jubilæorum, & Stationum in eadem Basilica existentium temporibus, ac insuper quandocumque id eis ex aliqua causa particulari a Superioribus injunctum fuerit, aut charitas Pœnitentiariorum suadebit, aut necessitas pœnitentium postulabit, inviolabiliter observent: In cæteris vero ferialibus anni diebus id saltem pro tertia eorumdem Pœnitentiariorum parte sedulo adimpleat. Ab his tamen Rectorem prædicti Collegii exci-

excipimus, qui cum ejus officii causa multoties legitime sit impeditus, prædicto excipiendarum confessionum muneri, prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet.

Pœnitentiarii quando subjiciantur majori Pœnitentiario, & quando Generali.

§.11. Præterea prædictos Rectorem, & minores Pœnitentiarios in omnibus quidem illis, quæ Pœnitentiarii officium concernunt, jurisdictioni, visitationi, & coercitioni memorati Nicolai Cardinalis nunc, & pro tempore existentis majoris Pœnitentiarii subjectos esse debere decernimus, adeo ut in gravioribus, nonnisi facto prius verbo Nobiscum, & cum Successoribus nostris, contra eos procedat: In iis vero, quæ ad disciplinam regularem, regulæ observantiam, constitutiones, & instituta Societatis prædictæ, ac œconomiam, & gubernium rei familiaris pertinent, iidem Rector, & minores Pœnitentiarii cum universa eorum familia memorato Præposito Generali Societatis Jesu immediate subjacebunt, reservata tamen semper superioritate Visitationis Apostolicæ, cui ad nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis nutum subesse, ac peculiares redituum dicti Collegii rationes reddere debebunt.

Facultates Pœnitentiariorum.

§.12. Postremo abrogatis in primis facultatibus omnibus minoribus Pœnitentiariis a Prędecessoribus nostris hactenus concessis, eisdem minoribus Pœnitentiariis quamdiu in Collegio manserint, & officium minoris Pœnitentiarii exercuerint, dumtaxat omnes, & singulas facultates pro foro conscientiæ in particulari tabella proprio dicti Nicolai nunc, & pro tempore majoris Pœnitentiarii charactere firmata, & ejusdem sigillo munita jussu nostro descriptas, ac in libris tam Pœnitentiarii majoris, quã Collegii dictorum Presbyterorum registrandas, & ulterius in aula ejusdem Collegii palam exponendas concedimus, & impertimur; easque motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine pariter approbamus, & confirmamus.

Exemptiones, & immunitates pro victu, & vestitu.

§.13. Necnon omnia, & singula privilegia, & gratias, indulta, honores, prærogativas, ac tam quoad ipsorum minorum Pœnitentiariorum personas, quam res pro eorum victu, vestitu, suppellectilibus, & libris, totaque ipsorum familia necessarias, a contributionibus pro viarum publicarum refectione, cæterisque oneribus publicis, & aliis rebus quibusvis, immunitates, & exemptiones, ac libertates quascumque Pœnitentiariis minoris gratiæ, ac eorum Antecessoribus hactenus concessa, & concessas, & quibus moderni minores Pœnitentiarii, & Collegium prædictum ad præsens fruuntur, potiuntur, & gaudent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Clausula præservativa.

§.14. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet cujusvis gradus, ordinis, dignitatis, status, & conditionis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alias speciali, & individua mentione digni sint, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, & causæ propter quas emanarunt adductæ, verificatæ, vel justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quamtumvis pia, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratię remedium impetrari, vel etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum, & gratiarum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam quandocumque faciendis umquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & perpetuo fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, & cæteros quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.15. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, necnon piæ memoriæ Symmachi, quæ incipit: *Non liceat*: & Pauli II. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ hujusmodi non alienandis, ac similis rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse

Derogatio contrariorum.

resse dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & in libris illius registrandis, itaut præsentes ibidem præsentari, & registrari numquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Conciliis, etiam universalibus, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Societatis, & Collegii prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis etiam eidem Societati, illiusque Præposito Generali, & personis quibuslibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibusvis, etiam speciali, & individua expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter insertis, servatis, & expressis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Feb. 1659. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Febr. 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXXI.

Nonnullæ ordinationes pro Collegio Apostolico Minorum Pœnitentiariorum Sacræ Domus Lauretanæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX commissi Nobis divinitus sacrosancti Apostolatus officii debito, gregi Dominico solicitis studiis jugiter invigilantes, nonnulla circa Collegium Apostolicum Pœnitentiariorum (ut vocant) minorum Sacræ Domus Lauretanæ, dudum pro dilectis filiis Presbyteris Regularibus Societatis Jesu in Civitate nostra Lauretana auctoritate Apostolica institutum constituenda, seu declaranda esse duximus, quæ Christifidelium ex omnibus Christiani Orbis partibus ad eamdem Sacram Domum pia devotione confluentium animarum saluti conducibilia fore in Domino speramus.

Minorum Pœnitentiariorũ numerus pro variis linguis.

§.1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut prædicta Societas Jesu in Collegio Apostolico hujusmodi undeviginti Societatis Presbyteros regulares, comprehenso in illis ejusdem Collegii Rectore, ex quibus unus pro Gallica, unus pro Hispanica, unus pro Germanica, unus pro Belgica, unus pro Polonica, unus pro Anglica, unus pro Illyrica, & unus pro Græca, cæteri vero pro Italica nationibus seu linguis minores Pœnitentiarii prædictæ Sacræ Domus Lauretanæ respective deputentur, quique omnes, & singuli Sacramentales Christifidelium (scilicet propriæ quisque nationis primum, & his non extantibus, aliorum etiam quando casus contigerit, quorum idiomata calleant) confessiones in Ecclesia Lauretana, in qua memorata Sacra Domus existit, diligenter audire, & ad id præsto esse, cæteraque officium minorum Pœnitentiariorum hujusmodi concernentia sedulo exercere debeant (Rectore Collegii excepto; nam ille, cum ejus officii causa multoties legitime sit impeditus, huic muneri prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet) perpetuo habere, & manutenere debeat, & teneatur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Vere Nationales sint Pœnitentiarii.

§.2. Declarantes, & decernentes, quod unusquisque illorum, qui ex prædictis Presbyteris Regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarii dictæ Sacræ Domus respective deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, vere, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optime callere debeat: quodque qui in regionibus earumdem nationum respective nati, & educati non sint, sub quocumque prætextu, etiamsi idiomatis nationis, pro qua deputari prætenderentur, peritissimi forent, ad minorum Pœnitentiariorum hujusmodi officia adsumi minime valeant, exceptis tamen Italis, quos pro majori parte sufficiat in Italia natos, & educatos esse, cæteros vero in ea diu permansisse, atque Italicum idioma optime callere; quinimo alios etiam prædictos, qui pro nationibus præfatis eligentur, eamdem Italicam linguam, & aliquos ex eis etiam Lusitanam, & Hungaricam edoctos esse curandum erit, ut Italorum quoque, Lusitanorum, & Hungarorum, si quando opus fuerit, confessiones audire, atque alios in eodem munere coadjuvare valeant.

Quomodo in casu impedimenti sint subrogandi.

§.3. Quod si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicujus ex prædictis minoribus Pœnitentiariis pro tempore deputatis oportuerit alium in ejus locum ad exercitium officii Minoris Pœnitentiarii tantisper subrogari; eo casu alterum ejusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus alium, alterius quidem natio

nationis, sed qui idiomatis nationis, ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel alias impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia, prævio examine, ut infra, faciendo, approbetur, & per modum provisionis pro eo tempore dumtaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur.

Electio Rectoris, & Pœnitentiariorum Generali reservata.

§.4. Porro electionem Rectoris, cæterorumque minorum Pœnitentiariorum prædicti Collegii Apostolici, & Fratrum, aliorumque inservientium dilecto filio nunc, & pro tempore existenti Præposito Generali memoratæ Societatis tribuimus: Statuentes, ut ab eodem Præposito Generali pro tempore electi non ante ad exercitium officii minorum Pœnitentiariorum hujusmodi admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in Signatura Pœnitentiariæ Apostolicæ, vel si ad Almam Urbem nostram sine gravi incommodo, & expensis accedere non possint, coram aliquo ex Venerabilibus Fratribus Episcopis supradictæ Sacræ Domui Lauretanæ vicinis per dilectum filium nostrum Nicolaum Tituli S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum modernum, & pro tempore existentem majorem Pœnitentiarium in singulis casibus ad hunc actum specialiter delegando, prout ipsi Nicolao Cardinali moderno, & pro tempore existenti majori Pœnitentiario videbitur, & hactenus juxta Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri die 20. Junii 1639. in simili forma Brevis promulgatæ, quæ incipit; *Attendentes universo Gregi, &c.* dispositionem servatum fuit, examinati, & approbati fuerint. Et si quando contigerit, quempiam ad modicum tempus ob justam supervenientem causam in locum alicujus ex dictis minoribus Pœnitentiariis deficientis, vel impediti, sicut præmittitur, subrogandum esse, tunc pariter illius examen coram aliquo ex vicinis Episcopis prædictis per memoratum Nicolaum Cardinalem modernum, & pro tempore existentem majorem Pœnitentiarium pro hujusmodi tantum contingentibus provisionibus de præsenti, seu antecedenter delegando procedere debeat.

Semel admissi denuo examini non subiiciantur.

§.5. Cæterum illi, qui semel in dicta Signatura Pœnitentiariæ, aut aliter, sicut præmittitur, examinati, & approbati fuerint, examini denuo sese subiicere non tenebuntur, nisi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur. Si autem præfatus Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens major Pœnitentiarius aliquem a supradicto Præposito Generali ad officium minoris Pœnitentiarii electum minime duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens major Pœnitentiarius illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quantocitius Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici ejus rei relatione, quid fieri debeat, fuerit ordinatum.

Admissi nec amoveantur si ne majoris Pœnitentiarii facultate.

§.6. Qui vero ad exercitium officii minoris Pœnitentiarii hujusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri, vel dimitti, aut ex Collegio prædicto discedere non poterunt absque licentia dicti Cardinalis majoris Pœnitentiarii, nunc, & pro tempore existentis, qui pro data sibi a Domino prudentia licentiam hujusmodi instante Præposito Generali prædicto negare non debebit, nisi ex justis causis, quas eo casu, prout etiam quoties ipsi Cardinali majori Pœnitentiario videbitur, aliquis ex prædictis minoribus Pœnitentiariis dissentiente memorato Præposito Generali removendus, Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici referet, mandata Apostolica hac in re fideliter executurus.

Quando subiiciantur majori Pœnitent.

§.7. Præterea prædictos Rectorem, & minores Pœnitentiarios in omnibus quidem illis, quæ Pœnitentiarii officium concernunt, jurisdictioni, visitationi, & coercitioni memorati Nicolai Cardinalis, nunc, & pro tempore existentis majoris Pœnitentiarii subjectos esse debere decernimus, adeo ut in gravioribus, nonnisi facto verbo Nobiscum, & cum Successoribus nostris, contra eos procedat. In iis vero quæ ad disciplinam regularem, regulæ observantiam, constitutiones, & instituta Societatis prædictæ, ac œconomiam & gubernium rei familiaris pertinent, iidem Rector, & minores Pœnitentiarii cum universa eorum familia prædicto Præposito Generali immediate subjacebunt.

Constit. Urbani VIII. confirmat.

§.8. Postremo supradictam Urbani Prædecessoris Constitutionem in omnibus, & singulis, quæ præsentibus non adversantur, perpetuo inviolabiliter observari mandamus, & præcipimus.

Clausulæ præservativæ.

§.9. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet, cujusvis gradus, ordinis, dignitatis, status, & conditionis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alias speciali, & individua mentione digni sint, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, vel justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis pia, juridica, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci seu adver-

versus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum, & gratiarum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque Apostolicam quandocumque faciendis umquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, de novo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & perpetuo fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, cæterosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.10. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria, prædicta Urbani Prædecessoris, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Societatis, & Collegii prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Societati, illiusque Præposito Generali, & personis quibuslibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibusvis, etiam speciali, & individua expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Febr. 1659. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 22. Feb. 1659. An. IV.

CCXXXII.

Confirmat omnia privilegia Monachorum Silvestrinorum Ordinis S. Benedicti, extenditque eis, ac communicat omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus concessa.

Quænam sint privilegia Monachorum, ac Mendicantium, vide Bullas citatas in Repertorio, verb. Privilegium.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Religiosorum virorum Altissimo famulantium profectui, quantum cum Domino possumus paterna charitate prospicere cupientes priuilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religosis concessa libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Leonardus Pelagallus Procurator generalis Congregationis Monachorum Sylvestrinorum nuncupatorum Montisfani Ordinis S. Benedicti nominibus dilectorum filiorum Abbatis generalis, & omnium Monachorum ejusdem Congreg. Nobis nuper exponi fecit, Congregatio præfata omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monasteriis, domibus, & locis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros quomodolibet concessa, ad eorum Sylvestrinorum Congregationem, illiusque Monachos, & personas extendi, illaque eis communicari summopere desiderent, idcirco Nobis idem Leonardus nominibus prædictis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Absolutio a censuris. §.2. Nos igitur Congregationem Sylvestrinorum Montisfani præfatam, ejusque Monachos, & personas quascumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulorum privilegiorum, gratiarum, & literarum desuper confectarum

rum hujusmodi tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, & quemlibet eorumdem Religiosorum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæterasque gratias spirituales, & temporales, tam conjunctim, quam divisim, & alias quomodolibet quibusvis Mendicantium, & non Mendicantinm Ordinibus, & Congregationibus & tam virorum, quam mulierum Monasteriis, Domibus, & Regularibus locis in quibuscumque Mundi partibus consistentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi, ac Nos, & Sedem eamdem, etiã per viam communicationis, vel extensionis, aut alias concessa, & quibus singulę Congregationes prædictæ, earumque Monasteria, Domus, loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, ac personæ hujusmodi, de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione apostolica, vel alia quavis auctoritate, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum quatenus sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, seu particularibus Constitutionibus ejusdem Congregationis Sylvestrinorum non adversentur, ad prædictam Sylvestrinorum Congregationem, itaut illa, ejusque tam virorum, quam mulierum Hospitia, Conventus, seu regulares domus, illorumque Superiores, Priores, Officiales, Fratres, Ministri, & aliæ personæ nunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque principaliter, & pariformiter, & sine ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, ac si illa dictę Sylvestrinorum Congregationi, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, & Domibus Regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & personis prædictis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, ac præsentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo extendimus, illaque omnia, & singula dictæ Congregationi Sylvestrinorum, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, ac Regularibus Domibus, necnon Prioribus, Subprioribus, Officialibus, Ministris, & personis prædictis quibuscumque, exceptis tamen privilegiis Monachorum S. Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conservatores Religionis, & Monachorum, communicamus.

Sylvestrinis PP. Concedit Pontifex omnia privilegia, exemptiones.

Illaque extendit prout in rubrica;

Decretum irritans.

§.3. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dictæ Sylvestrinorum Congregationis Protectori per præsentes committimus, & mandamus quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, ac dictæ Sylvestrinorum Congregationis Monachis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsæ literę concernunt, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum aliquem desuper contra præsentium tenorem per quoscumque etiam locorum Ordinarios quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel impediri, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis noo parentes per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Mendicantium, Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & Regularium domorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, & alias, in contrarium, præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus nmuibus, & singulis illorum omnium tenores, ac si de verbo, ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.5. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo dictæ Sylvestrinorum Congregationis, vel illius Procuratoris obsignatis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ presentibus adhibere-

beretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Feb. 1659. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc., die 28. Februarii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brevi. Ut Clerici Congregationis Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ in Gallia emittant tria vota simplicia, cum juramento perseverandi, & promoveri possint ad Ordines ad titulum d. Congregationis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus Officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam impositum postulat, ut Congregationum virorum in Ecclesia Dei pie, prudenterque institutarum, uberesque bonorum operum fructus assidue producentio statui, & utilitati opportunis rationibus consulere studeamus, prout in Domini conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Expont siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Avias Presbyter, ac Procurator Congregationis Clericorum secularium Doctrinæ Christianæ in Gallia, quod eadem Congregatio anno 1647. a fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro per quasdem suas in simili forma Brevis literas a Congregatione Clericorum Regularium de Somascha nuncupat. separata fuit, & pro futuris inde temporibus secularis remansit, atque ita usque ad hodiernum diem perseveravit.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, plurimi a prædicto Anno 1647. circa postulaverint, & adhuc hodie postulent in eamdem Congregationem Doctrinæ Christianæ admitti, allecti vita exemplari illius personarum, & assiduis pietatis officiis in instituto docendi Doctrinam Christianam tam in Missionibus, quam in Civitatibus, quibus indesinenter incumbit cum plurimo animarum fructu, ut publica fama est, & pariter ex quamplurimis attestationibus authenticis tam Episcoporum, quam Civitatum, in quibus ipsa Congregatio humaniores, sacrasque literas in Accademiis publicis docet; Sępe tamen accidat, ut non pauci nullis ligati vinculis perpetuis, postquam Congregatio hujusmodi plurimum temporis, & multas expensas in eisdem alendis, formandis, & educandis tum in instituto prædicto, tum in scientiis acquirendis consumpserit, existimans, se habere operarios, qui possint attendere obligationibus, & exercitiis quibus ipsa Congregatio, ex instituto incumbit, ab eadem Congregatione recedant, ipsaque Congregatio ex illo operariorum discessu non levia sentiat incommoda, & detrimenta: Cumque universa Congregatio Doctrinæ Christianæ hujusmodi, quo incommodis, & detrimentis hujusmodi, remedium adhibeatur, ipsaque Congregatio obligationibus suis satisfacere, & ex laudabili suo instituto cum majori operariorum numero animarum saluti, & culturæ vineæ Domini vacare valeat, se firmo aliquo stabilimento a Nobis muniri summopere desideret. Nobis propterea prædictus Franciscus ejusdem universæ Congregationis nomine humiliter supplicari fecit, ut ipsi Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur prædictæ Congregationis votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, dictumque Franciscum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis, & visis per eosdem Cardinales mandatis specialibus, & liberis consensibus a singulis Domibus, & Collegiis præfatæ Congregationis Clericorum secularium Doctrinæ Christianæ in Gallia per secreta suffragia capitulariter præstitis ad infra petenda factis in persona dicti Francisci Avias Sacerdotis, & Procuratoris ejusdem Congregationis, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus pro majori stabilimento, & conservatione præfatæ Congregationis, ut firmis secundum universum tenorem omnino manentibus literis in forma Brevis memorati Innocentii Prædecessoris super negotiis ejusdem Congregationis emanatis sub die 30. Julii 1647., & servata non obstantibus quibuscumque a singulis ejusdem Congregationis tam præsentibus, quam futuris eadem omnino habitus forma, qua de præsenti in omnibus suis domibus, & Collegiis utitur dicta Congregatio, omnes tam qui in eamdem Congregationem post dictas literas jam sunt admissi, quam qui in futurum admittentur expleto probationis anno, si idonei reperti fuerint, emittant tria vota simplicia obedientiæ paupertatis, & castitatis, quemadmodum ab initio ejus fundationis usque ad unionem cum supradicta Congregatione de Somascha, & post divisionem usque in præsentem diem facere consueverunt, necnon votum, seu juramentum in eadem Congregatione seculari perpetuo perseverandi non dispensandum, vel relaxandum a quocumque alio, etiam vigore cujuscumque indulti, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel Definitorio memoratæ Congregationis cum facultate, ut ejus Clerici post vota emissa, & juramentum, ut supra præstitum de licentia Præpositi Generalis, vel Provincialis ad omnes Sacros, & Presbyteratus Ordines

Absolvit a censuris.

Clerici Congregat. id est expleto probationis anno emittere debent tria vota una cum juramento perseverandi in eadem Congreg.

Et promoveri tunc poterunt ad sacros, & Presbyteratus Ordines Titulo dictæ Congregat.

dines servatis, servandis promoveri valeant ad titulum præfatæ Congregationis, ita tamen ut in locis, ubi erunt duodecim de familia tres dumtaxat Clerici ad Sacros Ordines promoveri valeant ad titulum præfatæ Congregationis; duo vero ubi fuerit minor numerus, & adhuc, ut Capitulum generale, vel Definitorium minime dispenset, sive relaxet hujusmodi votum, seu juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi prius sibi constiterit etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari possit. Quod si aliquis hujusmodi votis, & juramento emissis, ut præfertur, sive dispensatione, & relaxatione prævia recesserit a dicta Congregatione, eo ipso remaneat suspensus donec, ejusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuerit.

Modus autem illos promovendi.

Nec a juramento postea dissolvi nisi aliunde habeant unde alere.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit dictæ Congregationis, ejusque Domorum, & Collegiorum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausula præservativæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Martii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 15. Mar. 1659. An. IV.

CCXXXIV.

Confirmatio Reformationis Provinciæ Fratrum Minorum strictioris Observantiæ Austriæ, cum declaratione quod moderetur sicut reliquæ Provinciæ Reformatæ ejusdem Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili divinæ providentiæ arcano præsidentes, ad ea, per quæ Religiosorum virorum, præsertim sub suavi arctioris Regulæ jugo Altissimi obsequiis mancipatorum statui, & felici directioni opportune consulitur, propensis studiis intendimus, ac in illis commissi Nobis cœlitus officii partes libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Proœmium.

§.1. Alias siquidem fel. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro pro parte clar. mem. Ferdinandi Romanorum dum vixit Regis in Imperatorem electi exposito, quod in Domibus Regularibus Fratrum Ordinis minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Provinciæ Austriæ opera Antonii a Galbiaro tunc dicti Ordinis in illis partibus Commissarii Generalis reformatio introducta fuisset, dictique Fratres uberes in Vinea Domini fructus afferrent: idem Urbanus Prædecessor supplicationibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Reformationem in Domibus regularibus dictæ Provinciæ Ordinis hujusmodi, ut præfertur, introductam cum iisdem privilegiis, gratiis, & indultis, ac modo, & forma, quibus similem Reformationis introductionem in Provinciis Bavariæ, & Tirolis prius confirmaverat, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 2. Decembris 1632. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Ab Urb. VIII in Provinciis Bavariæ & Tirolis approbata fuit reformatio.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Franciscus Statfelt Minister Provincialis, & fratres prædictæ Provinciæ Austriæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi gratias, & privilegia, quæ memoratis Provinciis Bavariæ: & Tirolis a supradicta Provincia Austriæ valde remotis per literas prædicti Urbani Prædecessoris super confirmatione introductionis reformationis in Provinciis hujusmodi expeditas concessa reperiuntur, eidem Provinciæ Austriæ per extensum pariter concedi summopere desiderent, dilectusque pariter filius MinisterGen. Ord. prædicti, visis, & consideratis jussu nostro dictis privilegiis, & gratiis, eisdem exponentibus opportune in præmissis, ut infra, a Nobis provideri expedire censuerit.

Petitio pro reformatione in Provincia Austriæ.

§.3. Nos specialem dictis Francisco Ministro Provinciali, & Fratribus exponentibus

Absolvit Oratores a censuris.

tibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senteutiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ac audito per eosdem Cardinales prædicto Ministro Generali Ordinis hujusmodi, ut prædicta Provincia Austriæ sit reformata; aliisque Fratrum dicti Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illorum instar, ac sub omnimoda Ministri Generalis ejusdem Ordinis, & eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon etiam Commissarii Generalis juxta Bullam unionis electi, non autem Commissariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum Hispaniarum, nec Superioris, vel inferioris Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generalis prædicti juxta Bullam hujusmodi electi illam nonnisi per se ipsos, aut Commissarios Ordinis Reformatorum prædictorum visitare valeant, jurisdictione, auctoritate, & superioritate, ac etiam sub directione Procuratoris Generalis Reformatorum in Curia Romana quoad negotia occurrentia, ejusque Fratres juxta declarationes rec. mem. Nicolai III., & Clementis V. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum vivere debeant.

Quæ facultas Ministri Provincialis.

§.4. Et cum hoc etiam quod Minister Provincialis Provinciæ Reformatæ Austriæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quam circa novarum Domorum ejusdem instituti in eadem Provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, & alia in Literis Apostolicis piæ mem. Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeat, ac tam ipse, quam singularum domorum dictæ Provinciæ Austriæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Superiores, necnon singulares cujuslibet illarum personæ omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, ac dictarum domorum Regularium Superiores, & singulares personæ uti, frui, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, sine ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere respective possint, & valeant.

Statuta Provinciæ alterari vetat sine consensu vocalium.

§.5 Quodque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis prædictus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi statuta, Constitutiones, & Ordinationes ejusdem Provinciæ Reformatæ Austriæ, illiusque domorum Regularium hujusmodi Constitutionibus generalibus Reformatorum non adversantia, nisi de consensu majoris partis Fratrum Vocalium dictæ Provinciæ Reformatæ Austriæ in eorũ Capitulis Provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorũ modo vivendi, dummodo juxta easdem declarationes vivant, disturbare, necnon quod Fratres ejusdem Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupati infra limites ejusdem, seu alterius Provinciæ existentes collecturas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Austriæ spectantes, exceptis eis a Fratribus Provinciæ Austriæ hujusmodi in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis, occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Austriæ desuper perturbare nullo unquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quod Minister Generalis eligere possit Patres Deffinitoris.

§.6. Ac insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provincialem, Custodem, & Diffinitores dictæ Provinciæ Austriæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiãsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi libere, & licite possint, & valeant, plenam, liberam, & amplam auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur licentiam, & facultatem: ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, sive Congregatione Generali factis, quæ strictiori observantiæ non adversantur, subjaceant: ad illarumque observationem omnino teneantur.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes Provinciam Austriæ, prædictam decretis, & declarationibus a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Successoribus nostris pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanaturis nullatenus subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Deffinitores, aliosque Superiores, & Fratres Provinciæ Reformatæ Austriæ hujusmodi a quoquam quavis, etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungente desuper molestari, perturbari, inquietari, aut impediri non posse: Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-

interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Provinciarum quarumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, illiusque, & illarum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorũ quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Mar. 1659. An.IV. Datum Romę apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXXV.

Quod Fratres Minores Discalceati Sancti Francisci Hispaniarum non possint transire ad aliam Religionem, nisi de licentia majoris partis Patrum Vocalium Definitorii.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. CUM sicut dilecti filii Ministri Provinciales, & Fratres Provinciarum Sanctorum Joannis Baptistæ, & Josephi Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupat. Regni Hispaniarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi alias provide consideraverint incommoda, quæ eisdem Provinciis in dies proveniunt ex eo quod nonnulli earumdem Provinciarum Religiosi hujusmodi prætextu vitæ melioris prætendant e dicto Ordine transire ad Fratres Carthusianos, petita dumtaxat, licet non obtenta ad id suorum Superiorum licentia, Nobis propterea iidem exponentes, ut eædem Provinciæ in eorum statu reformato, & in pacis, & quietis universalis amœnitate conserventur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit pro ut infra. §.1. Nos igitur eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ad evitanda exposita inconvenientia, ac aliis justis de causis, ut in futurum nulli Ordinis hujusmodi Religioso professo, etiam sub prætextu arctioris vitæ, seu quovis alio quæsito titulo liceat ad quamcumque aliam religionem quantumlibet strictiorem transire, nisi prius in pleno Definitorio licentiam transeundi petierint, eamque per majorem partem suffragiorum favorabilium legitime obtinuerint, ac nullum, & inane quicquid secus gestum fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus.

§.2. Cognitionem vero causarum prętensorum gravaminum propter denegationem prædictæ licentiæ; eisdem Cardinalibus etiam privative quoad alios quoscumque Judices, quantumvis specifica, & specialissima mentione dignos avocamus, & reservamus.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaoctava Martii 1659. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 18. Mar. 1659. An.IV.

CCXXXVI.

Quod Alumni, & Convictores Collegiorum de Somascha possint in eorum Oratoriis confiteri, tam Presbyteris dictæ Congregationis, quam aliis ab Ordinario approbatis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias postquam fel. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster inter alia privilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somascha, alias S. Majoli Papiensis nuncupatorum concesserat, ut singuli Presbyteri professi dictæ Congregationis Motiva hujus Const.

tionis omnibus, & quibuscumque personis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis sub cura, regimine, & administratione dictæ Congregationis existentibus, Extremæ Unctionis, necnon etiam tempore Paschatis & Resurrectionis Dominicæ, Festivitatę Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenta, absque aliquo censurarum incursu ministrare possent.

§.1. Urbano Papa VIII. Prædecessori pariter nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis prædictæ Congregationis exposito, quod a nonnullis locorum Ordinariis revocaretur in dubium, an per supradictam concessionem Presbyteris prædictis implicite etiam concessa esset licentia privata Oratoria in Orphanotrophiis Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi, præsertim dictæ Congregationis non propriis, habendi, in eisque Sacrosanctum Missæ Sacrificium etiam extra tempus Paschatis celebrandi: idem Urbanus Prædecessor supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, eidem Congregationi quod ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi etiam non propriis dictæ Congregationis, sub ejus tamen cura, regimine, & administratione existentibus, Oratoria privata habere, ipsiusque Congregationis Præsbyteri professi in eis sacrosanctum Missæ Sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis degentium, & commorantium præsentia, tam intra, quam extra tempus Paschatis, & Resurrectionis Dominicæ, Festivitates hujusmodi celebrare libere, & licite possent, & valerent, declaravit, ac quatenus opus esset, eis de novo concessit, & indulsit prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Decembris 1632. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, continetur.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Petrus Franciscus Moja Procurator Generalis memoratæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli locorum Ordinarii adhuc revocent in dubium utrū Alumni, & Convictores qui in prædictis Collegiis educantur, peccata sua Presbyteris per Ordinarios approbatis in eisdem Collegiis Sacramentaliter confiteri valeant, ipseque Petrus Franciscus Procurator Generalis propterea, quo spirituali eorumdem Alumnorum, & Convictorum quieti consulatur, opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desideret.

Absolutio a censuris.

§.3. Nos eumdem Petrum Franciscum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut Alumni, & Convictores Collegiorum sub cura dictæ Congregationis existentium in Oratoriis, seu Cappellis eorumdem Collegiorum, in quibus præmissum est, auctoritate Apostolica Missam celebrare, & Sacram Communionem ministrare, peccata sua Sacramentaliter confiteri libere, & licite possint, & valeant, idque Presbyteris ab Ordinario approbatis etiam secularibus, si Alumni, & Convictores prædicti nollent confiteri Regularibus dictæ Congregationis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Mar. 1659. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martii 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXVXVII.

Quod Correctores Provinciales in Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, de cætero, completo, & exacto eorum officio per sex annos immediate sequentes ab eodem munere vacare debeant; antequam ad hujusmodi munus denuo eligi possint.

De hac materia vide ad Constit. 27. Tom. 5. Par. 4. fol. 373. Gregor. XV. Militantis Ecclesiæ, *pro Fratribus Regularis Observantiæ, ac Discalceatis Sancti Francisci.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ea, per quę Religiosorum Ordinum quorumcumque felici directioni opportune consulitur, libenter intendimus, & desuper Pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva hujus Const.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, in vim illius Regulæ, & Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum, Correctores Provinciales munus hujusmodi spatio trium annorum exerceant, quibus expletis, illi vacare, & cessare ab eodem munere, & officio ad aliud triennium immediate subsequens debent, ad hoc ut in Correctorem Provincialem denuo reeligi possint: Cumque videatur ad præsens inolevisse in eodem Ordine cupiditas, & ambitio officiorum, ipsique Correctores Provinciales, ut ad idem Correctoris Provincialis munus, & officium exacto triennio prædicto religantur, eaque de causa Successores in eodem munere sibi gra-

grati, & accepti creentur, studeant eos dicti Ordinis Religiosos in Correctores locales constituere, qui ad suæ libitum voluntatis in Capitulo Provinciali votum, seu suffragium ferant, sui perpernitatem in domo, & officio nulla habita boni communis, & prosperi regiminis dicti Ordinis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus ratione, quærentes.

Observari mandat prout in Rubrica. §. 2. Hinc est, quod Nos ambitioni, & cupiditati hujusmodi obviam ire, & in præmissis opportune pro cura nostra Pastorali providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Correctores Provinciales dicti Ordinis, completo, & exacto illorum officio hujusmodi, per sex annos immediate sequentes ab eodem munere vacare, & cessare debeant, ita ut ante lapsum sexenii hujusmodi ad munus, & officium Correctoris Provincialis cujoscumque Provinciæ Ordinis prædicti denuo eligi, vel assumi nullo modo possint, tenore præsentium statuimus; atque ita ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, & personis sub indignationis nostræ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon dignitatom, officiorum, & præeminentiarum quarumlibet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & quævis alia obtinenda, pœnis eo ipso absque declaratione incurrendis inviolate, & perpetuo servari præcipimus, & mandamus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis Regula, & Correctorio nuncupato, necnon statutis, & Consuetudinibus etiam juramento. confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc., die 24. Mart. 1659. Pontificatus nostri Anno IV.

Dat. die 24. Martii 1659. An. IV.

CCXXXVIII.

Confirmatio quarumdam Capitulationum inter Electorem Maguntin. Episcopum Herbipolen., ac Capitulum dictæ Herbipolensi Ecclesiæs.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex impositæ Nobis divinitus apostolicæ servitutis debito omnium Ecclesiarum utilitati sollicitis studiis jugiter invigilantes, in eam curam peculiari sedulitate incumbimus, ut illa, quæ inter personas in sortem Domini assumptas pro conservandis Ecclesiarum præsertim Cathedralium rebus, augendoque in eis cultu divino, & removendis illis, quæ ipsis Ecclesiis, & Pastorum earumdem juribus præjudicium successu temporis inferre valerent, salubriter conventa esse dignoscuntur, apostolici muniminis præsidio constabiliantur.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus Ven. Frater Joannes Philippus Archiepiscopus Maguntin. Sacri Romani Imperii Princeps Elector, uti Ecclesiæ Herbipolen., cui ex concessione, & dispensatione apostolica præest Præsul, necnon dilecti filii Præpositus, ac Decanus, & Capitulum ejusdem Ecclesiæ Herbipolen. quasdam inter se Capitulationes, seu Conventiones inierint, quæ continentur in scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Nos Joannes Philippus Dei gratia S. Sedis Maguntinæ Archiepiscopus S. R. Imperii per Germaniam Archicancellarius Princeps Elector &c. Episcopus Herbipolen., & Franciæ Orientalis Dux.

Et Nos Franciscus Faust a Stomberg Præpositus, Joannes Hermannus a Rosembach Decanus Senior, & Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Herbipolen. pro Nobis, nostrisque hujus Ecclesiæ, & Capituli Successoribus publicamus præsentibus hisce literis, & fidem facimus.

Cum ab obitu Serenissimi, & Illmi Principis Domini D. Maximiliani Adami Landgravii quondam in Leuchtenberg postremi hujus nominis, & familiæ, Dominium dictum in Greuusuelt, quod dilectio, & respective Illma gratia sua a Nobis in modum feudi possederat, per ipsius e vivis discessum ad Nos, & Ecclesiam nostram redierit, proprietatique suæ pristinæ fuerit reconsolidatum. In casum vero hujus aperturæ decedente Reverendissimo Domino D. Francisco Episcopo quondam Herbipolen, & Franconiæ Orientalis Duce Antecessore nostro, dilectione, & Illma gratia sua, a Nobis Capitulo, Sede vacante, inita capitulatione, ac canonica præcedente electione, suscepto deinde a Nobis regimine transactam, & dispositum fuerit, prout,

prout, etiam in electione jam dicti Antecessoris nostri simili capitulatione convenerat, ut prædictum Dominium, seu Feudum, certis conditionibus Nobis Capitulo, & Successoribus nostris cederet, ac proinde subsecuto tempore a Capitulo durantibus ipsorum Comitiis, quæ peremptoria a Capitulis appellantur submississimæ hac de causa Nobis instantiæ facta fuerint, res tamen illa, ob notoriam temporis difficultatem incertis præsertim tractatibus pacis executionisque recessu, usque in hodiernum diem non potuit adimpleri.

Unde licet Nos Capitulationis nostræ in eaque contentorum probe meminerimus, & de cætero Capitulo nostro gratificandi obnixam semper voluntatem habeamus horumque intuitu Nos libentius ad ea paratos exhibeamus; Cum autem hujusce rei undequaque rationibus circumspectis, ponderatisque iis,quæ profluere exinde queunt, non exiguas in animo nostro, & conscientiæ difficultates præsentiamus quod hujusmodi renunciationes, cessiones, & abdicationes jure, & Sacris Canonibus renitentibus, (viduata præsertim Sede vacante, capiteque suo destituta Ecclesia)omnino prohibita, ac proinde ita disponentibus iisdem Canonibus nullius roboris, & valoris, censuris,clausulisque irritantibus sint obnoxiæ, cum præcipuæ etiam juramento, quod Nos Sanctissimo Domino nostro Papæ præstitimus adversentur, neque apud eamdem Sanctitatem sustineri ullatenus possit, ut Nos in hujusmodi capitulationes, obligationes, seu conventiones, quibus Ecclesiæ derogatur, resque illius ad privatos usus, & commoda directo, vel indirecto modo transfertus consensiamus. Ea propter Nos necessario in hæc animum intendentes R. Nobis devoto, & fideli Domino Melchiori Episcopo Domitiopolitano nostro in Pontificalibus, & Spiritualibus Vicario Herbipolen, in mandatis dedimus hac de re cum ex iis sit, quæ conscientiæ religionem concernunt, Capitulo nostro animi nostri penetralia reserare, & emergentes exinde præjudiciales sane sequelas,quæ non levius, quam pro rei gravitate cogitationes nostras præmunt prolixius intimare, insimulque eadem opera proponere, ea quæ pro gratioso, paternoque, quo in eos inclinamur affectu in vicem hujus Dominii Capitulo (prout inferiori scripto continetur) intenderamus offerre. Cum vero adhortationes desuper habitę ęquissimo ab illis animo admissæ, prudentique, & matura deliberatione exagitata fuerint.

Nos super iisdem cum dictis Præposito, Decano Seniori, & Capitulo universo, alteque memorata sua Electorali gratia, ut Episcopo Herbipolen. Clementissimo Domino nostro præhabito maturo consilio, & deliberatione cum plena causæ cognitione, in vim legis, pacti, & statuti perpetui, immutabiliter,& irrevocabiliter convenimus, & conclusimus in perpetuum, ab utraque etiam parte, ut illud ita conventum, & conclusum, & irrevocabiliter acceptatum, inconcusse, solide, firmiter, & fideliter observetur in forma juramenti est promissum; Præcipue vero, & primo loco, dictum jam dominium Grunsuelt cum omnibus suis annexis, & connexis, nihilo penitus exinde secluso jam nunc,& perpetuis successivis temporibus, Nobis, Ecclesiæ nostræ,Cameræque redditibus immutabiliter cedet, & manebit.

Primo. Nos vero, Successores nostri, & Camera hujus vigore ad augendum cultum divinum ex præscripto modi, & formæ, ut sequitur Capitulo nostro, eorumque Successoribus tenebimur, & obligabimur die Sanctorum Kiliani, & Sociorum ab hoc ipso 1651. incipiendo, quot annis ex nostra, & Ecclesiæ nostræ Camera, omni difficultate sopita extradi, solvi, & numerari curabimus duo millia, & quadringentos imperiales legitima moneta franconica imperialem octodecim batriorum prætio computando absque ulla diminutione, vel expensis, atque ita singulis deinceps annis continuando, donec Nobis occasio suggeratur tanti valoris redditus (accedente tamen nostro, Episcopi, & Successorum nostrorum consensu) Capitulo coemendi, idque si facultates etiam nostræ tali tempore Cameræ adfuerint, quibus illa summa in sorte sua radicitus supprimatur, istis conspirantibus,& ex eo tempore, nec anterius Cameræ nostræ integrum erit, intercedente solutione sortis quadraginta millium Imperialium, vel octo, & quadraginta millium dictorum florenorum franconicorum annuæ sese duorum millium, & quadringentorum florenorum pensionis onere exsolvendi; Prædicta vero pensio, seu præstatio duorum millium florenorum præsentibus Canonicis Capitularibus, iis nempe, qui in festo S. Kiliani ejusque octavæ de facto supplicationi publicę interfuerint tantum obvenient, ad normam elargitionis pecuniariæ, & reddituum, quæ Cathedræ D. Petri festivitate distribuuntur, quadringenti autem floreni residui Canonicis Domicellaribus, qui vigore Statutorum præsentes in Ecclesia adfuerint cedant inter illos pro rata temporis dividendi.

Secundo. Nos Præpositus, Decanus Senior, & Capitulum e contra his ipsis atque harum vigore literarum promittimus, in Nosque recepimus viginti illa dominorum festa, quæ præter antiquam, & laudabilem observationem retroacti temporis iniquitate abolita ex usu, & consuetudine planè abjerunt,ut in contractu originali continetur rite instituta celebritate denuo renovanda, eaque inter 24. Capitulares, octo nimirum Presbyteros, totidemque Diaconos, & Subdiaconos hac peragendi serie dividenda, ut cuique eo ordine, quo censetur tria festa personaliter celebranda obveniant, quod si aliquem Canonicorum, cui officium illud incumbit, ab Ecclesia abesse contigerit, aliave de causâ dictum illud officium exequi non potuerit,ejus loco, alius e Canonicis Capitularibus, vel hoc etiam deficiente e Domicellaribus alius,

alius, majoribus Ordinibus insignitus vices supplebit, singulis autem vicibus decem Imperiales ex prædicto pecuniarum cumulo, ita administranti officium persolventur.

Tertio. Ut Ecclesia quoque in congruo sibi statu, debitisque viribus conservari possit, neve similibus, & hujusmodi alienationibus, donationibus, reservationibus Episcopalis Cameræ redditus diminuantur, gubernantique Episcopo, & Domino ad Ecclesiæ, & Patriæ utilitatem spectantes facultates eripiantur, quominus Episcopalem dignitatem in Ecclesiasticis, & Politicis auctoritatem convenientemq; Imperio splendorem sustinere queat, utque præd ifficili juris administrandi negotio ordinandis, qui Ecclesiasticis, & Politicis a Consilio sint Cameræ, Aulæ, aliisque in necessariam Patriæ defensionem, & conservandum militiæ robur præficiendis Ministris sine detrimento, nec majori gravamine, & Ecclesiæ incommodo absque æris alieni oneribus injecto posterum provideri valeat.

Nos ex horum præscripto, Præpositus, Decanus Senior, & Capitulum, & Successores nostri jam nunc, & in perpetuum ex hinc consecuturis tẽporibus quoties gubernantem Episcopum Herbipolen., & Franconiæ Ducem in Domino e vivis excedere contigerit, jure, & potestate curabimus Episcopali Sede vacante futurum Successorem, & Ordinarium Episcopum ad hujusmodi alienationes, & incorporationes Cameralium redditum adstringendi, easve in proprios Nobis usus vertendi, & ne quid simile præter labentibus aliquando annis eveniat, Nos, & Capitulo nostro, Successores, corporali ad hoc præstito juramento, quod de cætero obligamur Ecclesia nostra denuo devincimus.

Si quid autem simile, quod longissime a Nobis averti cupimus, quocumque tandem prætextu, aut velamine evenire contigerit, id hisce, & harum virtute literarum pro illegitimo habemus, irritumque, & invalidum reddimus, neque ullum Successorem Episcopum ad servandum illud obligandum declaramus, nihil ad hoc suffragante juramento, licet corporaliter præstito, pacto, consuetudine, statuto, præscriptione, aliave conventione qualibet in contrarium allegandis.

Quarto. Præterea quantum ad ærarium attinet, ne ab obitu Episcopi Herbipolen., Franconiæque Orientalis Duce, eo quispiam Sede vacante, veluti ipsius Ecclesiæ, patrimonio abutatur, neve ex eo aliquid, prout pessimo aliquibus locis exemplo, nec absque gravi divini Numinis Pontificiæque suæ Sanctitatis offensa, maximoque detrimento Ecclesiæ fieri solet in singulares divisiones, distractiones, appropriationes, & sic in proprium privatorum commodum usurpetur, Nos quoque maturo desuper habito, initoque Consilio vigore hujus laudabilis observationis Ecclesiæ statuimus, & ordinavimus statuentes, & ordinantes denuo hisce, idque in vim perpetui Canonis, & Statuti, ut superstes illud ærarium Episcopi diligenti cura a Capitulo in inventarium redigatur, depositumque ex inde duabus diversis clavibus concludatur, earum una statim a facta electione futuro Successori consignanda, alteraque in manibus Capituli permansura ex illo tamen ærario Capitulari, cujusvis præsenti in electione Canonico, illis etiam qui de consuetudine claves tenent a quinquaginta usque ad centum Imperiales, vel ut summum centum floreni aurei, pro quantitate, & viribus relictæ hæreditatis in recordationem præcedentis Domini addicant, reliquum vero ærarium, consignata, ut jam dictum est clavi novo electo Episcopo, & Capiti integrum conservetur, qui nec ipse de eo aliquid nisi in bonum publicum, & Ecclesiæ utilitatem, Patriæque, & Subditorum protegendam salutem, & non aliter erogare, nec nisi accedente consensu Capituli disponere de eo poterit.

Quinto. Cum experientia etiam constet quod Ecclesiarum interregnis capite suo destitutis Ecclesiis priusquam aliud subrogetur, tam Ecclesiastici, quam seculares, causas aliquas, quas vivis ordinariis tanquam cognitionem earum habentibus in favorem sui, & commodum expugnare nequiverant, in dictis interregnis obtinere connitantur, Nos Ecclesiæ nostræ, ejusque Successoribus consulentes incommodum, & utilitatem illius ordinavimus, & conclusimus unanimiter, ne Sede vacante, Capitulum quidpiam in hoc genere, præterquamquod Sacris Canonibus illis præmissum est, discussioni, & dispositioni suæ attribuat, sed omnia ad futuram electionem, inthronizationemque Electi remittat, ut cum una cum ipso pariter, & Capitulo controversiæ pro rei gravitate, & necessitate prospiciatur.

Universa hæc superiori scripto comprehensa, ut de verbo ad verbum, de articulo ad articulum inconcusse in hunc modum, & firmiter pro Nobis, nostrisque in Ecclesia, & Capitulo Successoribus perpetuis futuris temporibus observentur, & memori recordatione animo observentur, ad faciliorem posteritatis notitiam, in illud quoque consensimus, ut præsens hoc perpetuum statutum quot annis in vigilia, seu pro festo S. Kiliani Episcopi, & Martyris nostræque tutelaris Ecclesiæ in consueto, & peremptorio Capitulo prælegatur, quantum vero ex his concernit Episcopos, futuris Episcoporum Capitulationibus, quæ incumbunt Capitulo, consuetis Canonicorum juramentis inseri procurabimus. In hujus rei fidem, firmamque, & inconcussam observationem. Nos Joannes Philippus Dei gratia S. Maguntinæ Sedis Archiepiscopus S.R. Imperii per Germaniam Archicancellarius, Princeps Elector, Episcopus Herbipolen., & Franciæ Orientalis Dux, & Nos Præpositus, Decanus, Senior, & Capitulum nostrum respective Electorale, nostrumque Capitulare sigillum his appendi

pendi curavimus, Datum, actumque Herbipoli 10. mensis Julii 1651.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmat Pontifex conventionem, desectusque supplet.

§.2. Hinc est quod Nos firmiori, & stabiliori earumdem capitulationum, seu conventionum subsistentiæ, & observationi consulere volentes, necnon memoratorum Joannis Philippi Archiepiscopi, ac Præpositi, Decani, & Capituli Ecclesiæ Herbipolen. singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas capitulationes, seu conventiones in scriptura præinserta contentas, & inter eosdem Joannem Philippum Archiepiscopum uti Præsulem dictæ Ecclesiæ Herbipolen., ac Præpositum, Decanum, & Capitulum ipsius Ecclesiæ Herbipolen., sicut præmittitur, initas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiã causarum Palati Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & sinodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit prædictæ Ecclesiæ Herbipolen. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Mar. 1659 An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Martii 1659. Pontificatus Nostri Anno IV.

FINIS ANNI QUARTI.

IN-

INDEX

NOMINUM, ET RERUM PRAECIPUARUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

***Numerus Paginam indicat*, a *primam columnam*, b *secundam designant*.**

A

B

C

Ca-

P

R

 ju-

Finis Tom. VI. Par. IV.